
SAMLING AF BESTEMMELSER

VEDRØRENDE

KØBENHAVNS KOMMUNE.

1927.

UDGIVET PAA KOMMUNALBESTYRELSENS FORANSTALTNING

VED

AUGUST NIELSEN,
KONTORCHEF I KØBENHAVNS MAGISTRAT.

KØBENHAVN.

TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S.

1928.

848

lx.1

09.362
n
5a57
n
1927

Sagfortegnelse 1927.

Ved de enkelte Emner er de vigtigste af de gældende Love og Bestemmelser, der vedrører det paagældende Emne, anført med *Kursiv*. Tallene i Parentes angiver Sidetallet i det Bind af nærværende Samling, hvor Loven eller Bestemmelsen findes.

Adoption.

Side

Lov om Adoption 26. Marts 1923 (100).

Aldersrente, se Forsørgelsesvæsen.

Anlæg og Parker.

21. Apr. Besl. om Anlæg af en Park mellem Enghavevej og Ny Carlsbergvej.....	640
4. Aug. Overenskomst om Anlæg af en Spadseresti paa en Del af Christianshavns Vold.....	999

Arbejderforsikrings-Raadet, se Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde af 14. Juli 1927 § 8 ff..... 870

Arbejdsforhold, se Centralarbejdsanvisningskontoret.

Lov om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn dermed 29. April 1913 (802). Lov 12. Febr. 1919 (822).

Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. 1. Juli 1927 (1256).

Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser 8. April 1914 (107). Lov 22. Dec. 1919 (1298).

Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder 28. Febr. 1927 (574).

	Side
<i>Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde 14. Juli 1927 (868).</i>	
<i>Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde 18. April 1925 (1125).</i>	
17. Jan. Bekg. ang. Ordningen af Statens Pligt til at yde Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning som Følge af Ulykkestilfælde.....	519
29. Jan. Bekg. om hvilke Fag, der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	529
26. Febr. Bekg. om hvilke Fag, der er berettigede til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	561
28. — Lov om Ændringer i Lov af 21. Dec. 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder.....	568
28. — Bekg. af Lov af 21. Dec. 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder, saaledes som den er ændret ved Lov af 28. Febr. 1927.....	574
29. Mrts. Bekg. ang. de Fag, der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	602
2. Maj Bekg. om hvilke Fag, der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	650
31. — Bekg. om hvilke Fag, der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	672
29. Juni Bekg. om hvilke Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	746
1. Juli Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring..	1256
13. — Bekg. om Fastsættelse af den Værdi, hvortil Kost og Logi kan ansættes for Arbejdere, der har Ophold hos Arbejdsgiveren.....	1290
14. — Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.....	868
30. — Bekg. ang. hvilke Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	992
27. Aug. Skr. at Bidraget til Arbejdsløshedsfonden er nedsat til 3 Kr. aarlig for hver Helaarsarbejder.....	1018
30. — Bekg. ang. hvilke Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	1018
19. Sept. Bekg. vedr. Nødhjælpsarbejder.....	1040
29. — Bekg. om Ophævelse af Bekg. af 30. Aug. 1927 om hvilke Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	1068
22. Okt. Bekg. om Genaabning af Arbejdsløshedskasserne under Strejke og Lockout.....	1081
28. — Bekg. om Regler for Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden.....	1091
23. Dec. Bekg. af Regler for Tilbageholdelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse til Dækning af Underholdsbidrag.....	1241

	Side
Arveforhold.	
<i>Lov om nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv 21. Máj 1845 (182). Lov om Ændringer i denne Lov 29. Dec. 1857 (430).</i>	
<i>Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo 20. April 1926 (304).</i>	
<i>Lov om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dodsboer 20. April 1926 (298).</i>	
<i>Lov om Afgift af Arv og Gave 10. April 1922 (1108).</i>	
29. Nov. Skr. ang. Udbetaling af Arvebeløb fra Arveladere i Udlandet, der gennem Udenrigsministeriet kommer til Udbetaling her i Landet.....	1127
Automater og Udhængsskabe.	
<i>Om Afgifter for Tilladelse til at have Automat eller Udhængsskab. Pl. 25. Febr. 1926 (22).</i>	
6. Jan. Besl. at der tilkommer Politiet 5 pCt. for Indkrævning af Afgiften for Automater og Udhængsskabe.....	517
7. Febr. Bekg. af Bestemmelser for Udhængsskabe, Udstillings-skabe, Bygningsfremspring, Automater og Udhængsskabe	538
Begravelsesvæsen, jfr. Kirkegaardene.	
<i>Lov om Kirkers Bestyrelse 30. Juni 1922 § 7, 3. Stk. (1468). Anordning ang. Kirkegaardene 10. Dec. 1927 (1138).</i>	
<i>Lov om Ligbrænding 1. April 1892 (334). Lov 5. Marts 1910 (631). Lov 12. Marts 1923 (67).</i>	
<i>Bestyrelsen af Begravelsesvæsenet i Kbhvn. henlægges under Magistraten. Skr. 13. Marts 1925. Vedtægt 2. Aug. 1927.</i>	
2. Aug. Skr. at Begravelsesvæsenet udgaar af Bestemmelsen i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920 § 10.....	998
24. Nov. Besl. ang. Bevilling til Fortsættelse af Terrasseanlægget paa Vestre Kirkegaard.....	1120
10. Dec. Anordn. ang. Kirkegaardene.....	1138
12. Dec. Cirk. ang. Kirkegaardens Indretning og Vedligeholdelse..	1149
Belysningsvæsenet, jfr. Elektricitetsværker, Gasværker.	
Beværttere, jfr. Næringsvæsen.	
<i>Lov Nr. 99 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke 29. Marts 1924 (611).</i>	
<i>Lov Nr. 151 om nogle Politiforholdsregler vedr. Beværtninger og Gæstgiverier 1. April 1921 (577).</i>	

	Side
<i>Lov Nr. 253 om Afgift paa Omsætningen i Kaféer, Restauranter m. m. 12. Juni 1922 (1380).</i>	
<i>Bevillingsnævnets Forretningsorden 2. Jan. 1925 (937).</i>	
1. Mrts. Skr. at en Portier i en Beværtning ikke kan drive Forretning ved Salg af Cigarer uden at være i Besiddelse af Detailhandlerborgerskab, og at han ikke maa sælge Cigarer efter den almindelige Butikslukketid.....	579
18. Maj Skr. at Bevillingsnævnet kan udstede Beværterbevillinger, der er begrænset saaledes, at de kun kan anvendes en Del af Aaret.....	661
26. Aug. Skr. at det maa antages, at en Enke efter en Beværter kan fortsætte Næringen, selv om hun i en længere Aarrække ikke har samlevet med ham.....	1012

Bogføring.

<i>Lov om Bogføring 10. Maj 1912 (358). Ændret ved Lov af 22. Dec. 1927 (1165).</i>	
22. Dec. Lov om Ændring i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912, hvorefter i § 4, 3. og 4. Punktum udgaar af 1. Stk....	1165
23. — Skr. at Attestation af en Regnings Overensstemmelse med de Forretningsbøger, hvoraf den er udskrevet, udstedes af Notarius publicus, Attestation om Bøgenes lovlige Indretning udstedes af vedkommende Politimester og andre Erklæringer ang. Forretningsbøgers Førelse af en statsautoriseret Revisor.....	1243

Boligforhold.

Lov Nr. 83 om Boligforholdene 1. April 1925 (1040).
Regulativ for erhvervsmæssig Virksomhed i København med Udlejning af Lejligheder eller Forretningslokaler 21. Novbr. 1925 (1300).

Borgerlig Vielse, se Æ g t e s k a b.

Borgerrepræsentationen.

Lov om Bestyrelsen af Københavns kommunale Anliggender 4. Marts 1857 (383).
Lov om Forandringer i og Tillæg til denne Lov 8. Maj 1917 (134).
Vedtægt for Bestyrelsen af Københavns kommunale Anliggender 31. Marts 1920 (91). Optrykt med Ændringer 1925 (1349).
Lov Nr. 101 om kommunale Valg 29. Marts 1924 (652). Lov 4. April 1928.
Forretningsorden 15. Marts 1897 (21) med Ændringer 31. Maj 1917 (206).

	Side
Brandvæsen, jfr. Bygningsvæsen.	
<i>Lov om Brandvæsenet i København 15. Maj 1868 (233).</i>	
<i>Regulativ for Københavns Brandvæsen 18. Oktbr. 1923 (317).</i>	
<i>Lov ang. Sprængstoffer 7. April 1899.</i>	
<i>Lov om Brandpolitiet paa Landet 31. Marts 1926 (243).</i>	
25. Jan. Beg. om Tillæg til Beg. af 21. Dec. 1881 om Indretning og Benyttelse af Teatre i Kbhvn.	528
20. Maj Pl. ang. Takster for Skorstensfejning.	665
12. Aug. Skr. at Bestemmelsen i Lov om Brandpolitiet paa Landet af 31. Marts 1926 § 42, hvorefter Brandvæsenet er pligtig at give Møde ved Brande indenfor en Afstand af 4 km, kun er gældende for Landkommunernes Brandvæsen . . .	1003
15. Okt. Beg. om Foranstaltninger mod Brandfare i Ægtpakkerier	1076
29. — Pl. ang. Taksten for Skorstensfejning indtil 31. Marts 1928.	1101

Broer, jfr. Havnevæsen.

Budget.

Indenrigsmin. kan efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen udskyde Tidspunktet for Vedtagelse af Københavns Kommunes Budget til Udgangen af Marts Maaned. Lov 30. Jan. 1925 § 2 (969).

Bygningsvæsen.

<i>Bygningslov for København 12. April 1889 (99) med Tillæg af 30. Marts 1895 (520) og 13. April 1923 (132).</i>	
<i>Lov om Bygningsfredning 12. Marts 1918 (436).</i>	
<i>Fortegnelse over fredede Bygninger 11. Septbr. 1924 (1417).</i>	
<i>Oprettelse af et Boligtilsyn K. B. 9. Decbr. 1920 (419).</i>	
7. Febr. Beg. af Bestemmelser for Udhængstage, Udstillings-skabe, Bygningsfremspring, Automater og Udhængsskabe	538
12. — Beg. om de for aaben og lav Bebyggelse paa afgrænsede Arealer gældende Bestemmelser.	549
5. Juli Beg. om Benyttelse af Kalksandsten til Bygningsbrug.	815
26. Aug. Skr. ang. Beregning af en Bygnings Etageantal.	1011

Børn, jfr. Adoption, Børnehjem, Forsørgelsesvæsen, Værgeraad, Værgemaal.

Lov om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn 1. April 1914 (77). Anordn. 20. Juni 1914 (188).

Lov om Adoption 26. Marts 1923 (100).

	Side
<i>Lov om Tilsyn med Børn 28. Marts 1923 (113).</i>	
<i>Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde 18. April 1925 (1125).</i>	
<i>Lov om blinde Børns Undervisning 31. Marts 1926 (109).</i>	
<i>Lov om døvstumme Børns Undervisning 31. Marts 1926 (113).</i>	
23. Mrts. Bekg. hvorved der meddeles Bestyrelsen for Landsfor- eningens Børnehjem ved Nørresundby og Forstanderinden for Spædebørnshjemmet ved Silkeborg Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn.....	598
4. Maj Bekg. om at der er meddelt forskellige Foreninger Til- ladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn.....	658
28. — Bekg. at der er meddelt Centralmissionen Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn.....	667
22. Aug. Skr. ang. de Tilladelser, der er meddelte til at anbringe Børn i Pleje m. v.....	1010

Børnehjem og Opdragelsesanstalter.

7. Juli Skr. ang. Maaling og Vejning af Børn i de kommunale Børnehaver.....	816
--	-----

Centralarbejdsanvisningskontoret.

<i>Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring 1. Juli 1927 (1256).</i>	
<i>Reglement for Arbejdsanvisningskontoret i København 8. Dec. 1927 (1133).</i>	
23. Febr. Skr. at Staten ikke vedblivende kan yde Tilskud til Op- retholdelse af de psykotekniske Prøver for Lærlinge... 560	560
2. Aug. Skr. at Centralarbejdsanvisningskontorets Tilsynsraad ud- gaar af Bestemmelsen i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920 § 10 og at endvidere Bestemmelsen i Vedtægtens § 61 om, at Personalet kan afskediges af Indenrigsmini- steriet, udgaar.....	998
8. Dec. Reglement for Bestyrelsen af Arbejdsanvisningskontoret i Kbhvn.....	1133

Droskekørsel, jfr. Politivæsen.

<i>Reglement for Droskekørsel i København 22. Jan. 1915 (339), Tillæg 12. April 1923 (131), 16. Aug. 1923 (285), 29. Juli 1927 (976), 20. Decbr. 1927 (1156).</i>	
<i>Drosketakster for Automobildrosker. Bekg. 30. Marts 1924 (422), 30. Septbr. 1926 (415), 25. Marts 1927 (599).</i>	
<i>Takster for Kørsel med Taksameter Drosker. Pl. 15. Juli 1905 (159), Pl. 15. Decbr. 1906 (523), Pl. 27. Aug. 1917 (266), Pl. 22. Decbr. 1917 (366), Pl. 28. Oktbr. 1918 (678). Besl. 30. Septbr. 1926 (415).</i>	

	Side
25. Mrts. Beg. ang. Drosketakster	599
2. Juni Overenskomst mellem København, Frederiksberg og Gentoftø Kommuner ang. Kørsel med Motordrosker	678
29. Juli Beg. om Ændring i Droskerelement af 22. Jan. 1915.	976
1. Dec. Besl. om Forøgelse af Antallet af Droskeholdpladser ..	1130
20. — Beg. om Ændring i Element for Droskekørsel af 22. Jan. 1915, hvorefter Drosker i Gentoftø Kommune har Ret til at søge Hyre i København og tage Opstilling paa visse Holdpladser	1156

Dyrtidstillæg, se Tjenestemænd.

Ekspropriation.

30. Maj Lov om Bemyndigelse for Ministeren for offentlige Arbejder til at foretage de til Anlæg af et Dobbeltspor paa Amagerbanen nødvendige Ekspropriationer	668
---	-----

Elektriske Anlæg, jfr. Belysningsvæsen.

27. Jan. Besl. hvorved Taarnby Kommune indtræder i Fællesskabet med Hensyn til elektriske Installatører	529
---	-----

Faste Ejendomme, jfr. Tinglysning.

26. Apr. Overenskomst med Krigsministeriet, hvorefter Kommunen overtager Krudttaarnsvej og det udenfor liggende Strandareal	646
25. Juni Beg. om Indlemmelse af nogle Ejendomme i Taarnby under København	692
30. Juni Besl. om Indretning af et Kartotek over de paa københavnske Ejendomme hvilende kommunale Behæftelser ..	752

Fattigvæsen, se Forsørgelsesvæsen.

Firma, jfr. Næringsvæsen.

Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura, 1. Marts 1889 (69).

Lov om Aktieselskaber, 29. Septbr. 1917 (272), Tillæg 28.

Septbr. 1918 (654).

26. Apr. Cirk. ang. Formen for Anmeldelser til Handelsregistret.	641
--	-----

Flæskehal, jfr. Kvægtorvet og Slagtehusene.

30. Mrts. Ændring i Betalingsreglement af 8. Marts 1910 for Københavns Flæskehal	610
--	-----

Folkeregister, jfr. Registrering.

Lov om Folkeregistre 14. Marts 1924 (505).

3. Febr. Besl. ang. Indberetning fra Folkeregistret naar Personer, der oppebære Enkebørnsunderstøttelse eller Aldersrente, afgaar ved Døden..... 538

Foreningsregistret.

Lov om Forenings-Registret 31. Marts 1926 (181).

Forsikring.

Lov om Invalideforsikring 16. Juli 1927 (940).

Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde 14. Juli 1927 (868).

Kommunens Brandforsikringsfond 30. Oktbr. 1924 (868).

Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring 1. Juli 1927 (1256).

Lov om Livsforsikringsvirksomhed 1. April 1904, Ændring Lov 3. Juni 1919 (928), Lov 29. Maj 1922 (1301).

Lov om anerkendte Sygekasser 14. Juli 1927 (911).

Lov om Tilsyn med Begravelseskasser 1. April 1905 (44).

1. Juli Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. v..... 1256
14. — Lov om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven..... 860
14. — Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde..... 868
16. — Lov om Invalideforsikring..... 940

Forsørgelsesvæsen, jfr. Børn, Værgeraad.

Lov om det offentlige Fattigvæsen 9. April 1891 (235).

Tilføjeelse til § 27 Lov 27. Maj 1908 (129).

Ændring i § 61 (blinde, døvstumme, Idioter, sindssyge, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, skrofulose, tuberkulose, Lupuspatienter), Lov 20. Marts 1901 (79), Lov 27. Maj 1908 (129), Lov 25. Febr. 1914 (38), Lov 29. Marts 1920 (86), (Patienter, der lider af Kræftsaar, Kræftsvulster og andre ondartede Svulster, stammende, taleledende, Ganespaltepatienter), Lov 14. Marts 1924 (510).

Ændring i § 63. Lov 6. Maj 1921 (660), Lov 29. Marts 1924 (603).

Lov om det offentlige Fattigvæsen, Hjelpekasser, Alderdomsunderstøttelse samt Understøttelse af Børn og Enker i de sønderjydske Landsdele, 28. Juni 1920 (264). Tillæg til § 2 Lov 28. Marts 1923 (110), Lov om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele 29. Marts 1924 (636).

a. <i>Administration.</i>	
24. Nov.	Besl. om Udvidelse af Lejemaalet ang. Forvaringsanstalten paa Sundholm..... 1119
b. <i>Almindelige Bestemmelser.</i>	
8. Febr.	Skr. ang. Forsørgelse af Personer, der ifølge den sønderjydske Fattiglov ikke har nogen Forsørgelseskommune. 546
26. Mrts.	Skr. ang. den aarlige Betaling for Ophold og Forplejning paa Aandssvageanstalterne..... 600
30. Maj	Lov om Ændringer i Lov af 21. April 1914 om kommunal Lægehjælp..... 669
18. Aug.	Cirk. ang. Distriktsjordemødres Dyrtidstillæg..... 1008
1. Sept.	Skr. ang. Betalingen for Jordemoder-Assistance ved Abort Fødsler..... 1026
7. Okt.	Skr. ang. Taksten for Jordemoderhjælp i København.. 1073
c. <i>Hjælpekasser.</i>	
<i>Lov om Hjælpekasser 29. April 1913 (724).</i>	
<i>Lov om Hjælpekasser i København og paa Frederiksberg 11. Febr. 1921 (505).</i>	
14. Okt.	Skr. at Understøttelse af Hjælpekassen ikke kan ydes uden en i hvert enkelt Tilfælde foretaget Undersøgelse af Andragerens Forhold, paa Grundlag af hvilken Bestemmelse om Understøttelsens Størrelse tages..... 1074
d. <i>Aldersrente.</i>	
<i>Lov om Aldersrente Lov Nr. 134 1. Juli 1927 (752). Midlertidigt Tillæg Lov 22. Decbr. 1927 (1168).</i>	
3. Febr.	Besl. ang. Indberetning fra Folkeregistret, naar Personer, der oppebære Aldersrente, afgaar ved Døden..... 538
18. —	Bekg. ang. Dyrtidstillæget for aldersrentenydende i Halvaaret April—Septbr. 1927..... 558
1. Juli	Lov om Aldersrente..... 752
8. —	Cirk. ang. Lov om Aldersrente af 1. Juli 1927..... 828
23. —	Skr. at Udgifter til Kur og Pleje for en Person, der ikke har dansk Indfødsret, og som har opbrugt saavel Sygekassehjælpen som den fortsatte Sygehjælp, ikke vil kunne afholdes som Aldersrente til Hustruen, der nyder Aldersrente..... 973
9. Aug.	Skr. at Aldersrentenydere, der er under 65 Aar, ogsaa efter 1. Oktbr. 1927 kun er berettigede til $\frac{2}{3}$ Aldersrente 1002
17. —	Skr. at der kan tilstaas Aldersrentenydere fri Lægehjælp. 1007
7. Sept.	Medd. om Takster for Ophold paa Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1927—28..... 1028

	Side
12. Okt. Skr. at der i den en Aldersrentenyder tilfaldende Arvelod ikke vil kunne fradrages den paagældende efter Arveladerens Dødsfald udbetalte Aldersrente.....	1073
17. — Skr. at Aldersrente ikke kan gives en 68-aarig Enke, som indtil for 1 Aar tilbage havde oppebaaret Fattigunderstøttelse, uagtet hun dengang kunde have faaet Sygehjælp uden Fattighjælps Virkning i Henhold til Fattiglovens § 63, 2. Stk.....	1078
17. — Skr. at der ikke vil kunne ydes Aldersrente efter Reglerne for 65-aarige til en Enke, der er 61 Aar, og som vel er svagelig men dog er i Stand til paa egen Haand at passe Hjemmet.....	1078
1. Nov. Skr. ang. Ydelse af Sygehjælp til Aldersrentenydere...	1102
14. Dec. Skr. at en Person, der havde afstaaet sin Forretning og derefter var Ejer af ca. 60 000 Kr., men som havde anbragt 55 000 Kr. i forskellige Pengeudlaansforretninger, hvor de i det væsentlige var gaaet tabt, ikke opfylder Betingelserne for at kunne faa Aldersrente.....	1152
22. — Lov om midlertidigt Tillæg til Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 om Aldersrente.....	1168
e. <i>Invalideforsikring.</i>	
<i>Lov 16. Juli 1927 om Invalideforsikring (940).</i>	
1. Juli Lov om Ændringer i Lov af 22. Decbr. 1919 om Invalideforsørgelse.....	774
16. — Lov om Invalideforsikring.....	940
19. Sept. Cirk. ang. Lov af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring..	1059
30. — Cirk. ang. den Kommunerne paahvilende Pligt til Indberetning om Invaliderentyderes Forhold.....	1068
3. Okt. Cirk. ang. det Tillæg, som i visse Tilfælde kan tilstaaes Personer, der har Invaliderente, af Opholdskommunen.	1071
f. <i>Børnetsynet.</i>	
<i>Lov om Tilsyn med Børn 28. Marts 1923 (113).</i>	
g. <i>Opholdskommunen og dens Pligter.</i>	
3. Okt. Cirk. ang. det Tillæg, som i visse Tilfælde kan tilstaaes Personer, der har Invaliderente, af Opholdskommunen.	1071
h. <i>Forsørgelseskommunen.</i>	
12. Febr. Skr. ang. Hjemsendelse af et Barn, der var anbragt i Pleje udenfor Forsørgelseskommunen, og hvis Fader ikke længere saa sig i Stand til at betale til dets Underhold.....	548

	Side
30. Mrts. Skr. at den Hjælp der ydes af det offentlige til en frasepareret Hustru maa anses for Fattighjælp for hende, hvad enten Mandens Bidragspligt er opfyldt eller ej...	609
2. Apr. Skr. at et Sogneraad ikke er berettiget til at hjemsende en Person mod hans Villie, naar Forsørgelseskommunen er villig til fuldt ud at refundere de med hans Forsørgelse forbundne Udgifter.....	613
24. Maj Skr. at Erhvervelse af Forsørgelsesret for en Person, der er ansat i Marinens Tjeneste, afbrydes, naar han udkommanderes til Udlandet med Flaadens Skibe og ikke under sin Udkommando har bevaret Bopæl i Land....	666
2. Dec. Skr. at det paahviler Københavns Kommune vedblivende at forsørge et døvstumt Barn, der paa Kommunens Regning blev anbragt paa Skolehjemmet paa Gl. Bakkehus, og derfra, efterat Faderen havde taget Ophold paa Frederiksberg, blev overført til Døvstummeinstituttets Forskole i Fredericia.....	1130
i. <i>Hjælp i Sygdomstilfælde.</i>	
11. Apr. Skr. ang. Betaling af fortsat Sygekassehjælp naar paa-gældende er bleven syg i én Kommune og efter et kort Ophold i denne er flyttet til en anden, hvis Byraad har bevilget Hjælpen.....	616
26. — Skr. at der ikke kan tilstaaes en Kvinde Hjælp efter Fattiglovens § 63, 2. Stk., naar hendes Sygdom i det væsentlige maa antages at skyldes Alderdomssvækkelse.	645
9. Aug. Skr. at en Kvinde, som gentagne Gange har været straffet for Overtrædelse af Straffelovens § 180, ikke kan modtage Hjælp i Sygdomstilfælde efter Fattiglovens § 63, 2. Stk.....	1002
5. Nov. Skr. ang. Ydelse af Understøttelse uden Fattighjælps Virkning til Sygekassemedlemmer, der ikke opfylder Betingelserne for at kunne invalideforsikres.....	1118
6. Dec. Skr. at en Person, der lider af en syfilitisk Hjerne-Rygmarvslidelse, og som ikke kan antages at opfylde Betingelserne for Optagelse i en Sygekasse, ikke vil kunne faa Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63, 3. Stk. uden Fattighjælps Virkning.....	1132

k. *Hjælp til tuberkuløse.*

Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling 29. Marts 1924 (542).

Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse 12. Marts 1918 (441).

1. *Hjælp til Enker med Børn.*
Lov om Understøttelser til Børn af Enker 29. April 1913 (758).
Ændring ved Lov 4. Marts 1918 (423).
3. Febr. Besl. ang. Indberetning fra Folkeregistret, naar Personer, der oppebære Enkebørnsunderstøttelse, afgaar ved Døden 538
- m. *Underholdsbidrag.*
Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling 27. Maj 1908 (149), Lov 29. April 1913 (747), Lov 3. Novbr. 1924 (868).
Lov indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre 27. Maj 1908 (131), Lov 29. April 1913 (751), Lov 3. Novbr. 1924 (869).
Lov om åtarig Fastsættelse af Normalbidrag 22. Decbr. 1919 (1310).
5. Sept. Skr. ang. Kommunens Krav paa forskudsvis Udbetaling af Beløb, som ydes til Understøttelse af et Barns Ophold paa Døvstummeskolen..... 1027
22. — Cirk. at Begæringer om Inddrivelse af forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag for Personer, der bor i København, skal sendes Københavns Magistrat..... 1067
23. Dec. Bekg. af Regler for Tilbageholdelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse til Dækning af Underholdsbidrag..... 1241
30. — Cirk. om de for Tiden fra 1. Juli 1928 til 30. Juni 1929 fastsatte Normalbidrag..... 1246

Forvaringsanstalten paa Sundholm, se Forsørgelsesvæsen.

Forældremyndighed, jfr. Værgemaal.

- Lov om Umyndighed og Værgemaal 30. Juni 1922 (1433).*
22. Febr. Skr. at Forældremyndigheden over to Børn, over hvem denne Myndighed er tillagt Moderen ved Skilsmissebevilling, vil kunne overdrages Faderen, saalænge Moderen paa Grund af Sindssyge ikke kan udøve den..... 560

Fæstegods, se Faste Ejendomme.

Fængselsvæsen, jfr. Politivæsen.

3. Nov. Overenskomst om at Arresthuset paa Nytorv overdrages til Staten og en Del af Vestre Fængsel udlejes til Staten, at Kommunen erhverver Straffeanstalten paa Christians-

	Side
havn og indtil videre lejer Lokalerne i Arresthuset paa Nytorv.....	1103
Om Kommunens Pligt til at fremskaffe mere Fængslesplads, se Overenskomst 3. Novbr. 1927 Post VI.	1111
 Gader og Veje, jfr. Anlæg og Parker.	
<i>Lov indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København 14. Decbr. 1857 (418). Lov 1. April 1922 (1077). Lov 31. Marts 1926 (166).</i>	
<i>Lov om Byplaner 18. April 1925 (1107).</i>	
12. Jan. Skr. at Pladsen foran en Jernbanestation er undergivet Bestemmelserne i Politivedtægten og ikke Politiloven for Statsbanerne, naar den er udlagt som offentlig Plads i Forbindelse med Købstadens almindelige Gadenet	518
15. Febr. Bkg. ang. Anbringelse af Radioantenner over offentlige eller private Gader.....	556
15. — Bkg. ang. almindelige Betingelser for Tilladelse til Anbringelse af Radioantenner over Gader.....	558
18. — Bkg. at Kørsel over Grønttorvet er forbudt	559
18. Mrts. Bkg. ang. Gadefejningen.....	596
26. Apr. Overenskomst med Krigsministeriet hvorefter Kommunen overtager Krudttaarnsvej og det udenfor liggende Strandareal.....	646
12. Maj Best. om Oprettelse af Parkeringspladser for Cykler og Automobileer omkring i Staden.....	661
25. — Skr. at en Kommune ikke er berettiget til at afkræve Indehavere af Benzintanke Afgift, naar Tanken er opført paa privat Grund, selv om de Vogne, der benytter Anlægget, maa holde paa offentlig Gade.....	667
19. Juli Bkg. ang. Kørsel til Hovedbanegaarden.....	964
4. Aug. Overenskomst ang. Anlæg af en Spadseresti paa en Del af Christianshavns Vold.....	999
15. Sept. Bkg. ang. Kørsel ved Gl. Strand.....	1040
22. Okt. Pl. ang. Gadenavne.....	1084
15. Dec. Bkg. om Gadefejningen.....	1153
 Gasværker, jfr. Belysningsvæsen, Elektriske Anlæg.	
27. Jan. Besl. hvorved Taarnby Kommune indtræder i Fællesskabet med Hensyn til Gasmestre.....	529
13. Okt. Besl. om at opføre en ny Gasbeholder paa Valby Gasværk.....	1074
3. Nov. Besl. om Anbringelse af en Højtrykgasledning fra Østre Gasværk til Ledningen ved Sølvgade.....	1103
24. — Bkg. om Nedsættelse af Prisen for Gas.....	1119

Havnevæsen, jfr. Broer.

Lov om Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen 29. April 1913 (739).

Lov om Anlæg af en Frihavn ved København 31. Marts 1891 (225), Lov 10. Maj 1915 (431), Lov 25. Febr. 1921 (518), Lov 29. Marts 1924 (578).

Vedtægt for Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen 30. Marts 1914 (62).

Helligdage, jfr. Lukketid.

Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdag 22. April 1904 (691), 7. Aug. 1922 (1588).

Lov om Arbejde i Fabrikker 29. April 1913 § 26 (818).

12. Apr. Skr. at der ikke kan meddeles en Forening Tilladelse til at afholde Foredrag ledsaget af Lysbilleder Skærtorsdag, Langfredag eller 1. Paaskedag 620

Hjælpekasser, se Forsørgelsesvæsen.**Hospitalsvæsen, jfr. Forsørgelsesvæsen, Sundheds-
væsen.**

21. Febr. Skr. ang. Oprettelse af en Stilling som Overlæge ved Bispebjerg Hospital 559
24. Mrts. Besl. om at oprette 4 Stillinger som Barselsygeplejersker under Hospitalsvæsenet 599
2. Apr. Skr. ang. Oprettelse af en Stilling som Klinikchef ved Sundby Hospital og Nedlæggelse af en Stilling som Klinikchef ved Polikliniken i Lønporten, samt ang. Omnormering af 3 Overlægestillinger fra 1. til 2. Lønklasse med et Bestillingstillæg paa 1 500 Kr. aarligt ... 615
19. Maj Skr. ang. det Overlægen og Forvalteren ved Børnehospitalet paa Fuglebakken tilkommende Bestillingstillæg ... 665
24. Juni Besl. om Udvidelse af Sundby Hospital 692
8. Dec. Besl. om Indlæg af Centralvarme paa Kommunehospitalet og Forbedring af Ventilations- og Belysningsforholdene 1137

Huslejenævnene, jfr. Boligforhold.

Lov om Boligforholdene 1. April 1925 (1040).

Hundeafgift, jfr. Politivæsen.

Lov om Hundeafgift samt om Straf og Erstatning for Skade, forårsaget af Hunde 18. April 1925 (1116).

13. Apr. Skr. at Afgift skal betales for Hunde, der er anbragt i et Hundestutteri under saadanne Forhold, at de ikke opholder sig paa en afspærret Plads..... 620

Indfødsret.

Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret 18. April 1925 (1113).

25. Juni Cirk. ang. Fortabelse af Indfødsret for danske, født i Udlandet..... 693
28. Juli Skr. at Bestemmelsen i Lov af 19. Marts 1898 § 2 ang. fremmed Mands Erhvervelse af Indfødsret ved Fødsel i Forbindelse med vedvarende Ophold her til det fyldte 19. Aar, ikke omfatter Personer, der før 15. Juni 1920 er født i de sønderjydske Landsdele..... 976
30. Nov. Skr. at danske, der er født i Udlandet og aldrig har opholdt sig her, taber deres danske Indfødsret ved det fyldte 22. Aar, selv om de forinden 15. Juni 1920 har haft Ophold i de nu indlemmede Dele af Sønderjylland.... 1128

Indlemmelser i Staden.

25. Juni Skr. ang. Indlemmelse af nogle Ejendomme i Taarnby i København..... 698

Invalideforsikring, se Forsørgelsesvæsen.**Jernbaner.**

12. Jan. Skr. at Pladsen foran en Jernbanestation er undergivet Bestemmelserne i Politivedtægten og ikke Politiloven for Statsbanerne, naar den er udlagt som offentlig Plads i Forbindelse med Købstadens almindelige Gadenet.... 518
30. Maj Lov om Bemyndigelse til de nødvendige Ekspropriationer for Anlæg af Dobbeltspor paa Amagerbanen.... 668

Jordemødre, jfr. Forsørgelsesvæsen.

Lov om Jordemødervæsenet 13. Juni 1914 (180), ændret ved Lov 23. Juni 1920 (249).

Instruks for Jordemødre 20. April 1921 (611), 20. Decbr. 1923 (355), 30. Marts 1925 (1037), 3. Decbr. 1926 (486).

18. Aug. Cirk. ang. Distriktsjordemødres Dyrtidstillæg..... 1008

	Side
1. Sept. Skr. ang. Betalingen for Jordemoder-Assistance ved Abort-Fødsler	1026
7. Okt. Skr. ang. den Takst, som Forsørgelsesvæsenet i København betaler for Jordemoderhjælp	1073

Kassevæsen.

Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 31. Marts 1926 (128).

3. Juni Bekg. ang. Sikkerhedsstillelse af Statens Kassebetjente	683
3. — Bekg. vedr. Afholdelse af Kasseeftersyn hos Statens Kassebetjente	679

Kirkegaarde, jfr. Begravelsesvæsen.

24. Nov. Besl. ang. Bevilling til Fortsættelse af Terrasse-Anlægget paa Vestre Kirkegaard	1120
10. Dec. Anordn. ang. Kirkegaarde	1138
12. — Cirk. ang. Kirkegaardens Indretning og Vedligeholdelse	1149

Kirker og kirkelige Forhold.

Lov om Kirkers Bestyrelse 30. Juni 1922 (1465), [Bestemmelserne om Kirkeligning § 14 og 15], Lov 29. Marts 1924 (690).

Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde 30. Juni 1922 (1477), Lov 29. Marts 1924 (692).

Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg Nr. 184 8. Juli 1927 (816).

19. Maj Cirk. at Sager ang. Varmeanlæg i Kirker skal forelægges Kirkeministeriet	663
8. Juli Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg	816
25. — Cirk. ang. Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg	973
30. Nov. Bekg. om Deling af Brønshøj Sogn og Oprettelse af Bispebjerg Sogn	1128

Kolonihaver.

12. Febr. Bekg. om Bebyggelse paa Arealer, udlagt til Kolonihaver	550
---	-----

Kommunebiblioteker, se Bibliotheker.**Kommunalvæsen.**

Lov om Ændring i Lov af 26. Maj 1868 om Købstadkommunernes Styrelse 1. Marts 1919 (832).

	Side
<i>Lov om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner</i>	
28. Juni 1920 (288).	
<i>Lov om Ændring i Reglerne for Skatteopkrævning i Købstæderne</i>	
20. April 1926 (296).	
17. Jan. Instruks vedr. Købstadkommunernes Regnskabsafæggelse over Skatter og Afgifter til Staten.....	522

Kort over København.

22. Sept. Besl. om Udgivelse af en Række ældre Kort over Kø- benhavn.....	1068
--	------

Kunstneriske FormaaIs Fremme, Fondet til

*Vedtægter for Fondet 26. Juni 1897 (84), 24. Marts 1902 (201).
Bestemmelser for Prisbelønninger for gode og smukke Bygninger
10. Jan. 1924 (398).*

Kvægtorvet og Slagtehusene.

30. Mrts. Ændring af Reglement for Benyttelse af Københavns offentlige Slagtehus af 19. Septbr. 1887.....	610
30. — Ændring i Betalingsreglement af 24. Novbr. 1879 for Benyttelse af Københavns Kvægtorv.....	610
31. Maj Begg. om at Afgifterne for veterinært Eftersyn af Horn- kvæg, der ankommer til Kvægtorvet og Slagtehusene, er bortfaldne.....	677

Laan.

6. Jan. Besl. om at optage et Laan paa 2 Mill. Kr. hos Stats- anstalten for Livsforsikring.....	517
30. Maj Lov om Grundforbedringslaan.....	670
3. Juni Skr. ang. Laan af 15 Mill. Dollars.....	685
28. Okt. Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser til Beløb af 30 Mill. Kr.....	1090
22. Dec. Lov vedr. Grundforbedringsarbejder.....	1166

Legater.

22. Sept. Besl. om af Brocks Legat til Stadens alm. Bedste at be- vilge 8 000 Kr. til Udgivelse af en Række ældre Kort over København.....	1068
--	------

Ligbrænding, se Begravelsesvæsen.

Lukketid, jtr. Helligdage.

Lov om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. 30. Juni 1922 (1510).

Tillæg Lov Nr. 114 4. April 1928.

Ifølge Lov Nr. 219 om Omsætningsafgift af Chokolade og Sukkervarer af 1. Maj 1923 § 31 er det tilladt Handlende, der udelukkende forhandler saadanne Varer, som fremstilles af Chokoladefabrikanter, Kagebagere og Sukkervarefabrikanter, efter Anmeldelse til Politiet at holde deres Butiker aabne i samme Tid, som dette er tilladt Kagebagere.

Om Beværtnings Lukketid, se Lov om Beværtning og Gæstgivere samt Handel med stærke Drikke 29. Marts 1924 § 29 og 30 (627).

Lærlinge væsen.

Lov om Læringsforholdet 6. Maj 1921 (712).

23. Febr. Skr. at Staten ikke længere vil kunne bidrage til Opretholdelse af de psykotekniske Prøver for Lærlinge	560
29. Apr. Beg. om Indførelse af tvungne Læreprøver i Restaurationsfaget	648
29. Juli Skr. at det under visse Betingelser i Læringskontrakter ang. Malerlæringer kan tages Bestemmelse om, at Læringsmidlertidigt kan beskæftiges hos anden Læremester	991
22. Okt. Beg. om Indførelse af tvungne Læreprøver i Urmagerfaget	1080

Lønninger, se Stadens Vedtægter og Tjenestemænd.

Ministerierne

26. Apr. Beg. hvorefter Sager ang. Læringsvæsen, Tilsyn ved Arbejdere m. v. henlægges til Indenrigsministeriet, Sager om Butikslukning til Handelsministeriet og Markedssager til Landbrugsministeriet	644
16. Juli Lov om Vederlag og Pension for Ministre	961

Mosaisk Trossamfund.

Anordn. ang. hvad Bekendere af den mosaiske Religion have at iagttage 29. Marts 1814 (378).

Reglement for det mosaiske Trossamfund i København 29. Marts 1814 (383).

Valg af Repræsentanter. Kundg. 18. Febr. 1849 (236).

Om Samfundets Ret til Kur og Pleje paa Hospitaler for dets fattige. Resol. 10. Juni 1842 (108).

23. Maj Beg. at Anmeldelse af Fødsler og Dødsfald for Personer, der tilhøre mosaisk Trossamfund, skal ske til de	
--	--

af det mosaiske Trossamfund i København førte Ministerialprotokoller, naar paagældende bor i Birkerne omkring København, i Randers til de af det mosaiske Trossamfund dør førte Protokoller og i det øvrige Land til de af Folkekirkens Præster førte Ministerialbøger... 665

Motorvogne.

	<i>Lov om Motorkøretøjer Nr. 144 1. Juli 1927 (782).</i>	
	<i>Lov om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer 14. Juli 1927 (858).</i>	
	<i>Lov Nr. 166 om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer 4. Juli 1927 (809).</i>	
	<i>Lov om Afgift af Motorkøretøjer Nr. 143 1. Juli 1927 (774).</i>	
29. Juni	Lov om Afgift af Benzin.....	1251
1. Juli	Lov om Afgift af Motorkøretøjer.....	774
1. —	Lov om Motorkøretøjer.....	782
1. —	Taksten for Kørsel med Motorvogne, der søger Hyre paa offentlig Gade eller paa de af Politiet anviste Holdpladser fastsættes af Kommunalbestyrelsen efter Forhandling med Politiet, Lov 1. Juli 1927 § 36.....	798
1. —	Beg. om Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer.....	808
1. —	Cirk. at de i Beg. af 3. Marts 1919 om Kørsel med Motorkøretøjer fastsatte Bestemmelser om udenlandske Motorkøretøjer er gældende indtil videre.....	808
4. —	Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer.....	809
4. —	Beg. ang. denne Lov.....	814
14. —	Cirk. ang. Vare- og Lastmotorkøretøjer.....	849
14. —	Lov om Ændring i Lov af 20. Decbr. 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.....	858
12. Aug.	Beg. ang. Betalingen af den midlertidige Afgift som skal udredes for Tilladelse til Fragtmandskørsel i Rute mellem forud bestemte Endepunkter.....	1003
12. Sept.	Beg. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer.....	1037
12. —	Cirk. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer.....	1046
22. Dec.	Beg. om Motorkøretøjer.....	1168
22. —	Beg. om Ansvarsforsikring for Motorkøretøjer.....	1205
28. —	Beg. om Ændring i Beg. om Motorkøretøjer af 22. Decbr. 1927.....	1246

Navneforandring.

	<i>Lov om Navneforandring 22. April 1904 (686). Tillæg 15. April 1921 (609).</i>	
24. Juni	Cirk. ang. Andragender om Navneforandring ved kgl. Bevilling.....	685

Næringsvæsen, jfr. Apothekere, Beværttere, Firma,		
Lukketid, Skattevæsen.		
	<i>Lov om Haandværks- og Fabriksdrift samt Handel og Beværtning m. m. 29. Decbr. 1857 (430), Lov 23. Maj 1873 (688).</i>	
	<i>Lov om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer 1. Juli 1927 (767).</i>	
	<i>Lov om Pantelaanervirksomhed og Handel med brugte Genstande 6. Maj 1921 (693).</i>	
	<i>Lov om Ophævelse af Løbølter 11. Febr. 1920 (28).</i>	
	<i>Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse 29. Marts 1924 (605), Lov 9. April 1926 (284).</i>	
	<i>Lov om Køb paa Afbetaling 8. Maj 1917 (169).</i>	
	<i>Lov om Aftaler og andre Retshandler paa Formuerettens Omraade 8. Maj 1917 (136).</i>	
24. Jan.	Skr. at Syning og Reparation af Sække er fri Næring i København	527
8. Febr.	Skr. at Indskrænkningerne i Adgangen til at drive Prøvehandel ikke omfatter Haandværkere og Fabrikanters Salg af deres egne Produkter	546
1. Mrts.	Skr. at en Portier i en Beværtning ikke uden Borgerskab kan sælge Cigarer, og at han ikke kan sælge disse efter den sædvanlige Butikslukketid	579
4. Maj	Lov om Udførsel af Mælkekonserves	657
11. —	Skr. at Repræsentanter for udenlandske Firmaer er berettiget til at optage Ordre hos Tandlæger forsaavidt angaar de Varer, som benyttes i disses Virksomhed	660
28. —	Skr. at Snedkere ikke kan forhandle Tæpper	668
1. Juli	Lov om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer	767
4. —	Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer	809
4. —	Bekg. ang. denne Lov	814
18. —	Skr. at Barberere maa tilvirke og sælge Haarvand	964
11. Sept.	Bekg. vedr. Handelsrejsende for udenlandske Firmaer	1036
12. —	Skr. at en Detailhandler kan sælge fra en Automat, naar den kan anses for en Art Tilbehør til Butiken	1048
21. Okt.	Skr. ang. Handel med Cigarer fra Automater paa Statsbanernes Stationer	1080
10. Nov.	Skr. at »Ice-Cream« ikke henhører til de Naturalprodukter af Landbrug, hvis Tilvirkning er fri Næring, og at det heller ikke kan betegnes som et Mejeriprodukt	1118
1. Dec.	Skr. at Tilvirkning af Træ-Emballage til Smør og Margarine henhører under Bødkernæringen	1129
5. —	Skr. at en Repræsentant for udenlandske Firmaer, der driver Forretning fra fast Forretningslokale, skal være i	

		Side
	Besiddelse af Borgerskab som Grosserer og endvidere løse Adgangsbevis.....	1131
16. Dec.	Skr. at en Mand, der har drevet Forretning som Sadelmager i flere Aar og saaledes har været berettiget til ogsaa at sælge de af andre fabrikerede Lædervarer, ikke er pligtig til at løse Adgangsbevis for at kunne overtage Repræsentationen for en udenlandsk Lædervarefabrik..	1155
20. —	Skr. at det ved Afgørelsen af, om en Grosserer handler for fremmed Regning eller ej, ikke er af afgørende Betydning, om Varerne faktureres og sendes Kunderne direkte fra de udenlandske Firmaer.....	1155
27. —	Skr. at Personer, der driver Ruteautomobilkørsel, ogsaa skal have Borgerskab.....	1246

Obligationer.

Regulativ for Indskrivning af Københavns Kommunes Obligationer 31. Maj 1926 (340).

7. Maj	Skr. at en Obligation af Staden Københavns Laan som er forsynet med stempelberigtiget Paategning om, hvem Obligationen tilhører, ikke skal stemples, naar den ønskes paategnet om at tilhøre paagældendes Enke, der hensidder i uskiftet Bo.....	659
--------	--	-----

Opfostringshuset.

Fundats for det kgl. Opfostringshus 29. Juni 1753 (86), Bestyrelsen overgaar til Magistraten, Rescr. 4. April 1781 (177), Vedtægt 30. Decbr. 1857 § 3 (472). 31. Marts 1920 § 3 (Saml. 1925. 1350).

Overpræsidenten, jfr. Separation, Underholdsbidrag, Ægteskab.

24. Juni	Cirk. ang. Andragender om Navneforandring ved kgl. Bevilling.....	685
14. Juli	Lov vedr. Rentebevillinger.....	858

Parker, se Anlæg og Parker.

Pensionsforhold, se Stadens Vedtægt, Tjenestemænd.

16. Juli	Lov om Vederlag og Pension for Ministre.....	961
----------	--	-----

Plantesygdomme.

1. Juli	Lov om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr.....	771
21. —	Bekg. ang. Indførsel af Planter og Plantedele.....	965

	de
21. Juli	Bekg. ang. Udførsel af levende Planter og Plantedele.. 966
21. —	Bekg. ang. Indførsel af Kartoffler..... 967
21. —	Regulativ for Sundhedskontrol med Indførsel af Kartoffler..... 970

Politivæsen, jfr. Drosker, Helligdage.

	<i>Lov ang. Omordning af Københavns Politis 11. Febr. 1863 (665), Lov Nr. 84 31. Marts 1928.</i>
	<i>Reglement for Politiraadet i København 13. Oktbr. 1920 (377). Regulativ for Københavns Politis Indretning og Bestyrelse 12. Juni 1863 (687).</i>
	<i>Lov om Statspolitiet 30. Juni 1919 (977).</i>
	<i>Politivedtægt for København 1. Marts 1913 (653), Tillæg 29. April 1922 (1219).</i>
	<i>Lov om Færdsel 1. Maj 1923 (148).</i>
	<i>Lov om Sikkerhedsforanstaltninger mod Personer, der udsætter Rejssikkerheden for Fare, 3. April 1924 (1104).</i>
6. Jan.	Besl. at der tilkommer Politiet 5 pCt. for Opkrævning af Afgiften for Automater og Udhængsskabe..... 517
12. —	Skr. at Pladsen foran en Jernbanestation er undergivet Bestemmelserne i Politivedtægten og ikke Politiloven for Statsbanerne, naar den er udlagt som offentlig Plads i Forbindelse med Købstadens almindelige Gadenet..... 518
25. —	Bekg. om Tillæg til Bekg. af 21. Decbr. 1881 om Indretning og Benyttelse af Teatre i København..... 528
7. Febr.	Bekg. af Bestemmelser for Udhængstage, Udstillings-skabe, Bygningsfremspring, Automater og Udhængsskabe 538
18. Mrts.	Bekg. ang. Gadefejningen..... 596
25. —	Bekg. ang. Drosketakster..... 599
28. —	Cirk. ang. Straffeattester..... 601
13. Apr.	Skr. at Afgift skal betales for Hunde, der er anbragt i et Hundestutteri under saadanne Forhold, at de ikke opholder sig paa en afspærret Plads..... 620
26. —	Skr. at en Polititjenestemand ikke kan være Lærer i eller Leder af en Køreskole i Motorkørsel..... 644
4. Maj	Lov om Udførsel af Mælkekonserves..... 657
12. —	Besl. om Oprettelse af Parkeringspladser for Cykler og Automobiles omkring i Staden..... 661
2. Juni	Overenskomst mellem København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner ang. Kørsel med Motordrosker..... 678
25. —	Cirk. ang. Meddelelse af Tilladelse til at afholde Forlystelser ved Markeder, Dyrskuer o. lign..... 694
25. —	Cirk. ang. Polititilsyn ved Foreningsfester..... 694
25. —	Cirk. om Bortlodninger indenfor Foreninger..... 697

	Side
1. Juli Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.....	770
1. — Lov om Afgift af Motorkøretøjer.....	774
1. — Lov om Motorkøretøjer.....	782
1. — Bekg. om Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer.	808
1. — Cirk. at de i Bekg. af 3. Marts 1919 om Kørsel med Motorkøretøjer fastsatte Bestemmelser om udenlandske Motorkøretøjer er gældende indtil videre.....	808
4. — Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer.....	809
4. — Bekg. ang. denne Lov.....	814
14. — Cirk. ang. Vare- og Lastmotorkøretøjer.....	849
19. — Bekg. ang. Kørsel til Hovedbanegaarden.....	964
29. — Bekg. om Ændring i Droskereglement af 22. Jan. 1915.	976
26. Aug. Overenskomst ang. Statens Lejemaal i Politigaarden...	1013
12. Sept. Bekg. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer	1037
12. — Cirk. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer	1046
3. Nov. Overenskomst om Udleje til Staten af en Del af Vestre Fængsel og om et midlertidigt Lejemaal af Lokalerne i Arresthuset paa Nytorv, hvori anbringes Politistation Nr. 1.....	1103
1. Dec. Besl. om Forøgelse af Antallet af Droskeholdepladser..	1130
15. — Bekg. om Gadefejningen.....	1153
20. — Bekg. om Ændring i Reglement for Droskekørsel af 22. Jan. 1915, hvorefter Drosker i Gentoft Kommune har Ret til at søge Hyre i København og tage Opstilling paa visse Holdepladser.....	1156
22. — Bekg. om Motorkøretøjer.....	1168
22. — Bekg. om Ansvarsforsikring for Motorkøretøjer.....	1205
28. — Bekg. om Ændring i Bekg. om Motorkøretøjer af 22. Dec. 1917.....	1246

Raadhuset.

8. Mrts. Besl. om at modtage en af Raadmand Gustav Philipsen skænket Buste af Professor Georg Brandes til Opstilling paa Raadhuset.....	582
---	-----

Radio.

Bkg. om Afgift for Tilladelse til Opstilling af Radioapparater 20. April 1925 (1134), 22. Marts 1927 (597), 22. Marts 1928.

Lov om Radiospredning 13. Marts 1926 (55).

Bestemmelser for Anbringelse af Antenner over Gader og Veje i København 15. Febr. 1927 (556).

	Side
15. Febr. Bekg. ang. Anbringelse af Radioantenner over offentlige eller private Gader.....	556
15. — Bekg. ang. almindelige Betingelser for Tilladelse til Anbringelse af Radioantenner over Gader.....	558
22. Mrts. Bekg. om Afgift af Radioapparater.....	597

Registrering, jfr. Firma, Folkeregister.

Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura 1. Marts 1889 (69).

Lov om Aktieselskaber 29. Septbr. 1917 (272), Tillæg 28. Septbr. 1918 (654).

Lov om Forenings-Registret 31. Marts 1926 (181).

Lov om Folkeregistre 14. Marts 1924 (505).

Regnskabsvæsen.

Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 31. Marts 1926 (128).

17. Jan. Instruks vedr. Købstadskommunernes Regnskabsaflægelse over Skatter og Afgifter til Staten.....	522
---	-----

Rentebevillinger.

14. Juli Lov vedr. Rentebevillinger.....	858
--	-----

Retsplejen.

31. Mrts. Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.....	1249
14. Juli Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.....	1291

Revision.

Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 31. Marts 1926 (128).

Sagførervæsen.

21. Apr. Bekg. af Vedtægt for Sagførersamfundet.....	621
--	-----

Skattevæsen.

Lov om Indkomstskat til Københavns Kommune 18. April 1910 (694).

Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne 15. Maj 1903 (331).

Lov om kommunale Ejendomsskatter 31. Marts 1926 (150).

Lov vedr. personlig Skat til Kommunen 29. Marts 1924 (555).

<i>Lov om en overordentlig Indkomstskat til Københavns og Frederiksberg Kommuner samt om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 110 af 18. April 1910, 22. Decbr. 1919 (1924).</i>	
<i>Lov om Forlængelse af midlertidige Bestemmelser ang. Skatteligningen i København og Frederiksberg, 30. Jan. 1925 (968).</i>	
<i>Lov om Dækningsafgift til Sogne- og Amtskommuner 14. Juli 1927 (857).</i>	
<i>Lov om Selvangivelse af Formue 13. Oktbr. 1917 (306).</i>	
<i>Anordn. ang. Regler for Paaligningen i København af Indkomst- og Formueskat til Staten samt ang. Forandringer i og Tillæg til de for den kommunale Indkomstskat i København gældende Bestemmelser 20. Juli 1922 (1543), Ændring i § 11 Anordn. 30. Marts 1925 (1034).</i>	
<i>Lov om kommunale Ejendomsskatter 31. Marts 1926. (150).</i>	
<i>Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten 10. April 1922 (1137). Tillæg Lov 22. Decbr. 1927 (1156).</i>	
<i>Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme 7. Aug. 1922 (1574).</i>	
<i>Lov om Hundeafgift samt om Straf og Erstatning for Skade, forårsaget af Hunde 18. April 1925 (1116).</i>	
<i>Lov om Jernbaneskyld 12. Febr. 1924 (441).</i>	
<i>Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger, 1. April 1922 (1006).</i>	
<i>Lov om Stempelafgift 1. April 1922 (1012), Ændring Lov 22. Decbr. 1927 (1161), Bekg. 29. Marts 1928.</i>	
<i>Lov om Afgift af Arv og Gave 10. April 1922 (1108).</i>	
<i>Brændevinsafgift, se Næringslov 29. Decbr. 1857 § 72 (457), Lov 2. Juli 1870 § 3 (436), Lov 30. Novbr. 1918 (753), Beværterlov 29. Marts 1924 § 41 (633).</i>	
25. Febr. Skr. ang. Fradrag af Kontingent til Arbejdsgiver- og Fagforeninger i den skattepligtige Indkomst.....	561
17. Mrts. Bekg. af Lov om Afgifter ved Tinglysning saaledes som den ved Lov af 31. Marts 1926 er ændret.....	583
17. — Bekg. vedr. Opkrævning af Amtsstueskatter i Henhold til Lov af 20. April 1926.....	593
18. — Skr. ang. Udpantning for Skatter for udenbys Kommuner, naar Skyldneren ikke bor paa det opgivne Sted.....	595
24. — Besl. om at Indkomstskatten for 1927—28 udskrives med Grundbeløbet.....	599
2. Apr. Skr. at Udpantningsgebyr ikke kan afkræves en Skatte- restant, naar han indbetaler Skatten, inden Pantefogden har givet sig paa Vej til Udpantningen.....	612
2. — Skr. ang. Oprettelse af 2 Stillinger som Inspektør i Skatte- væsenet, medens der nedlægges 2 Stillinger som Kasserer og 2 som Rodemester.....	615

	Side
12. Apr. Skr. ang. Fremsendelse af Udpantningsbegæring til udenbys Dommere.....	618
5. Maj Besl. at Fritagelse for Grundskyld og Ejendomsskyld ikke ogsaa medfører Fritagelse for Vandafgift.....	658
29. Juni Lov om Afgift af Benzin.....	1251
1. Juli Lov om Afgift af Motorkøretøjer.....	774
14. — Lov om Dækningsafgift til Sogne- og Amtskommuner..	857
14. — Lov om Ændring i Lov af 20. Dec. 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.....	858
18. Aug. Cirk. ang. Rentegodtgørelse til Kommunerne for Beløb af Statsskat, der føres til Afgang.....	1008
12. Sept. Bekg. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer.....	1037
12. — Cirk. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer.....	1046
22. Dec. Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten.....	1156
22. — Lov om Ændring i Lov om Stempelafgift af 1. April 1922.	1161
22. — Lov om Ændring af Lov af 20. Decbr. 1915 med Ændring af 1. April 1922 om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer.....	1165
22. — Cirk. ang. Lov af 22. Decbr. 1927 om Ændring i Statsskatteloven.....	1231

Skilsmisse, se Separation.

Skolevæsen.

- Anordn. om Borger- og Almueskolevæsenet i København 20. Marts 1844 (123), Lov om nogle Forandringer heri 29. Decbr. 1857 (469).*
- Lov om Skolegangen og Udskrivning af Skolen 2. Maj 1855 (344). Lov 17. Maj 1916 (876).*
- Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen 24. Marts 1899 (349). Lov 29. Marts 1904 (606).*
- Lov om den højere Undervisning i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 20. Marts 1918 (511). Lov 29. Marts 1924 (694).*
- Lov om Tilskud af Statskassen til Københavns kommunale Skolevæsen 22. Decbr. 1919 (1309).*
- Lov om Lønninger for Folkeskolens Lærere 29. Juli 1927 (977). Lov om Skolebespisning 23. Maj 1902 (218).*
- Lov om Skoleafgift 30. Juni 1919 (989). Lov 29. Marts 1924 (693).*

Side

	<i>Lov om døvstumme Børns Undervisning 31. Marts 1926 (109).</i>	
	<i>Lov om blinde Børns Undervisning 31. Marts 1926 (113).</i>	
29. Juli	Lov af 4. Oktbr. 1919 om Lønninger for Folkeskolens Lærere med senere Ændringer og Tilføjelser.....	977

Skorstensfejning.

29. Okt.	Pl. ang. Taksten for Skorstensfejning indtil 31. Marts 1928.....	1101
----------	--	------

Sporveje.

	<i>Kommunen overtager Driften af de københavnske Sporveje 1. Aug. 1911. Skr. 5. Septr. 1911 (231) — af de frederiksborgske Sporveje 1. Juli 1919. Overenskomst 30. Juni 1919 (1012). Lov om Paaligning af kommunale Bidrag fra Grundejere i Gentofte og Gladsaxe Kommuner i Anledning af Sporvejsanlæg 30. Juni 1922 (1529).</i>	
	<i>Reglement for Omnibuskørsel, Kaperkørsel o. lign. Kørsel i København 24. April 1923 (142).</i>	
	<i>Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer 4. Juli 1927 (809).</i>	
4. Juli	Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer.....	809
4. —	Bekg. ang. denne Lov.....	814

Stadens faste Ejendomme, Direktoratet for

2. Apr.	Skr. ang. Oprettelse af en Stilling som Fuldmægtig....	614
---------	--	-----

Stadens Vedtægt.

	Vedtægtens §§ 11 og 13.	
9. Sept.	Ændring i Lønningerne.....	1030
9. —	Ændring i Pensionsreglerne, saaledes at Fradraget i Lønningerne forhøjes til 3 pCt.....	1035
	Vedtægtens § 92.	
1. Mrts.	Skr. ang. Beregning af Brændselsprisen i April Kvartal i Henhold til Fradragsregulativet.....	580
1. Juni	Skr. ang. Beregning af Brændselspriserne i Henhold til Fradragsregulativet i Juli Kvartal.....	678
1. Sept.	Skr. ang. Brændselsprisen i Oktober Kvartal i Henhold til Fradragsregulativet.....	1027
31. Okt.	Skr. ang. Anbringelse af Ekstrahaner i Tjenesteboliger.	1101
30. Nov.	Skr. ang. Brændselsprisen i Henhold til Fradragsregulativet for Januar Kvartal 1928.....	1129

Tillæg til Vedtægten.		
21. Febr.	Skr. ang. Tillæg til Vedtægten hvorefter oprettes en Stilling som Overlæge i 2. Lønklasse med Bestillingstillæg ved Bispebjerg Hospital.....	559
2. Apr.	Skr. ang. Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, hvorefter oprettes følgende Stillinger: En Fuldmægtig i Direktoratet for Stadens faste Ejendomme, 2 Skatteinspektører, 1 Klinikchef ved Sundby Hospital, 1 Sanitetslægeassistent. Følgende Stillinger nedlægges: 1 Fuldmægtig i Magistratens 2. Afdelings Sekretariat, 2 Kasserere og 2 Rodemestre under Skattevæsenet, 1 Klinikchef i Polikliniken, 1 Sanitetslæge. Følgende Stillinger omnormeres: 3 Overlæger fra 1. til 2. Lønklasse med 1 500 Kr. Bestillingstillæg, 1 Maskinmester under Vandforsyningen fra 7. til 5. Lønklasse.....	614
19. Maj	Skr. ang. Tillæg til Stadens Vedtægt, hvorefter der gives Forvalteren ved Børnehospitalet paa Fuglebakken et Bestillingstillæg paa 600 Kr. og Overlægens Bestillingstillæg forhøjes til 1 000 Kr.....	665
2. Aug.	Skr. ang. Stadfæstelse paa Ændring i Stadens Vedtægt, hvorefter Bestyrelsen for Begravelsesvæsenet og Bestyrelsen for Arbejdsanvisningskontoret udgaar af Vedtægtens § 10.....	998
9. Sept.	Skr. ang. Godkendelse af Ændringer i Lønningsbestemmelser.....	1030

Stadslægen.

2. Apr.	Skr. ang. Nedlæggelse af en Stilling som Sanitetslæge og Oprettelse af en Stilling som Sanitetslægeassistent.....	615
---------	---	-----

Sundhedsvæsen, jfr. Hospitalsvæsen, Politivæsen.

Lov om Embedslægevæsenets Ordning 21. April 1914 (123), Lov 23. April 1925 (1340).

Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse 10. Maj 1915 (432), Lov 1. April 1925 (1059).

Lov om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter 12. Jan. 1858 (496), Lov 28. Marts 1868 (222).

Sundhedsvedtægt for Københavns Kommune 4. Novbr. 1918 (686).

Tillæg: Bekg. 23. Jan. 1920 [Transport af Gødning] (13).

Bekg. 4. Decbr. 1920 [Ændring af § 3 og 5] (407). Bekg. 6. April 1922 [Tilsyn med Gaardspladser m. v.] (1105).

Bekg. 20. Jan. 1921 [Mælk] (494). Bekg. 23. Jan. 1921 [Fløde] (769). Bekg. 25. Novbr. 1927 [Gasbadeapparater] (1120).

	Side
<i>Lov om kommunal Lægehjælp 21. April 1914 (132). Tillæg 30. Maj 1927 (669).</i>	
<i>Lov om Jordmodervæsenet 13. Juni 1914 (180).</i>	
<i>Lov om Udøvelse af Tandlægevirksomhed 25. Febr. 1916 (725).</i>	
<i>Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse 12. Marts 1918 (441).</i>	
<i>Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter 29. Marts 1924 (596).</i>	
4. Maj Lov om Udførsel af Mælkekonserves	657
30. — Lov om Ændringer i Lov af 21. April 1914 om kommunal Lægehjælp	669
1. Juli Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene	770
25. Nov. Bekg. om Ændring af Sundhedsvedtægtens § 68 ang. Anbringelse af Gasvarmeapparater	1120
22. Dec. Instruks for Sundhedsstyrelsen	1217
23. — Skr. ang. Stadsen Inddeling i 8 hygiejniske Kvarterer .	1243
25. — Sundhedskommissionens Forskrifter for Gasbadeovnes Betjening	1244

Sundholm, jfr. Forsørgelsesvæsen.

24. Nov. Besl. om Udvidelse af Lejemaalet ang. Fcrvaringsanstalten paa Sundholm	1119
---	------

Sygekasser, jfr. Forsikring, Forsørgelsesvæsen.

Lov om anerkendte Sygekasser 14. Juli 1927 (911).

Lov om Tilsyn med Begravelseskasser 1. April 1905 (44).

31. Jan. Bekg. om en mellem Danmark og Norge afsluttet Overenskomst om Overflytning af Medlemmer mellem Sygekasser i Danmark og Norge	536
21. — Anordn. om Ændring i Anordn. af 30. Decbr. 1921 hvorved Sygekasseloven af 6. Maj 1921 sættes i Kraft paa Færøerne	527
28. Febr. Bekg. om de Indtægts- og Formuesforhold som betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse	570
14. Juli Lov om Ændringer i Lov af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser	903
14. — Lov om anerkendte Sygekasser	911
16. — Lov om Invalideforsikring	940
19. Sept. Cirk. ang. Lov af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring .	1059
19. — Cirk. ang. Sygekasseloven af 14. Juli 1927	1063

	Side
3. Nov. Besl. ang. det i Henhold til Sygekasselovens § 9 nedsatte Udvalg, hvorefter der skal ydes saavel Formanden som Lægen passende Honorar.....	1112
4. — Bekg. ang. Optagelse i anerkendte Sygekasser af arbejdsføre kroniske syge Personer samt ang. Invalideforsikring af de Personer, der optages i anerkendte Sygekasser...	1112
22. Dec. Bekg. om de Indtægts- og Formuesforhold, som betinger en Persons Optagelse i en anerkendt Sygekasse.....	1214

Sygelønsregulativ, se T j e n e s t e m æ n d .

Søer, jfr. V a n d v æ s e n .

Sønæring.

1. Sept. Anordn. ang. den for Adgangen til Styrmandseksamen krævede Søfart.....	1024
---	------

Tinglysning.

17. Mrts. Bekg. af Lov af 1. April 1922 om Afgifter ved Tinglysning, saaledes som den ved Lov af 31. Marts 1926 er ændret.....	583
22. Dec. Lov om Ændring i Lov om Afgift ved Tinglysning af 31. Marts 1926, i Lov om Stempelafgift af 1. April 1922, i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912 og i Lov om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer af 1. April 1922.....	1160

Tjenestemænd og Arbejdere, jfr. S t a d e n s V e d t æ g t .

A. Tjenstlige Forhold.

17. Jan. Bekg. ang. Ordning af Statens Pligt til at yde Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning som Følge af Ulykkestilfælde.....	519
30. Mrts. Skr. at Adgangseksamen til Officersskolens næstældste Klasse sidestilles med Realeksamen ved Ansættelser...	612
31. — Skr. at Underholdsbidrag ikke kan tilbageholdes i en Tjenestemands Lønning.....	612
27. Juni Lov om Statens Tjenestemænd.....	698
27. Aug. Skr. at Bidraget til Arbejdsløshedsfonden for Kommunens Vedkommende er nedsat til 3 Kr. for hver Hellaarsarbejder.....	1018

B. Lønninger, Dyrtidstillæg m. v.

10. Febr. Skr. at Pristallet for Febr. 1927 ikke fremkalder Ændringer i Lønninger.....	548
--	-----

	Side
12. — Skr. ang. Dyrtidstillæget for Halvaaret April til Septbr. 1927.....	555
18. Maj Skr. at sædvanligt Pensionsbidrag fradrages i Lønnen ogsaa for de Personer, der lønnes efter Tjenestemandsregler uden dog at have fast Ansættelse.....	662
15. Aug. Skr. ang. Dyrtidstillæget for Halvaaret Oktbr. 1927 til Marts 1928.....	1004
9. Sept. Skr. ang. Ændring i Tjenestemandslønningerne.....	1030
9. — Ændring i Pensionsreglerne, saaledes at Fradraget i Lønningen forhøjes til 3 pCt., og saaledes at Pensionsbidrag i visse Tilfælde udbetales ved Udtræden af Tjenesten.....	1035
26. Nov. Skr. ang. Nedsættelse af Dagpenge i Henhold til Loven ang. Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde af 24. Juli 1927.....	1126
2. Dec. Skr. ang. Udbetaling af Bonus til Tjenestemænd, der er forsikrede i Statsanstalten for Livsforsikring.....	1131

C. Kommunale Arbejdere.

29. Mrts. Skr. at de gældende Regulativer og Overenskomster ang. Lønarbejderes Arbejds- og Lønvilkaar fremdeles maa følges.....	608
7. Maj Skr. ang. Løn under Sygdom for ugelønnede Kedelpassere.....	658
15. Aug. Skr. ang. Nedsættelse af de Lønarbejderlønninger, som beregnes efter Pristallet.....	1005

Torveforhold.

18. Febr. Bekg. at Kørsel over Grønttorvet er forbudt.....	559
3. Mrts. Besl. at Torvehandel med Æg og Fjerkræ henlægges til Fjerkræhallen ved Polititorvet fra 1. April 1927.....	580
9. — Pl. om Torvehandelen med levende Fjerkræ og Æg....	582
21. Juli Bekg. ang. Indførsel af Planter og Plantedele.....	965
21. — Bekg. ang. Indførsel af Kartofler.....	967
21. — Regulativ for Sundhedskontrol med Indførsel af Kartofler.....	970
15. Sept. Bekg. ang. Kørsel ved Gl. Strand.....	1040

Tvangsakkord.

12. Apr. Lov om Tillæg og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs.....	616
--	-----

Udhængsskabe, se *Automater.*

Ulykkesforsikring, se Arbejdsforhold.

Underholdsbidrag.

- Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling 27. Maj 1908 (149), Lov 29. April 1913 (747), Lov 3. Nov. 1924 (868).*
- Lov indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre 27. Maj 1908 (131), Lov 29. April 1913 (751), Lov 3. Nov. 1924 (869).*
- Lov om åtaarig Fastsættelse af Normalbidrag 22. Decbr. 1919 (1310).*
8. Jan. Skr. at et Underholdsbidrag, der ved Skilsmisdom er paalagt Faderen til sit Ægtebarn, kun under ganske særlige Omstændigheder kan nedsættes 518
31. Mrts. Skr. at Underholdsbidrag ikke kan tilbageholdes i en Tjenestemands Lønning 612
22. Sept. Cirk. at Begøring om Inddrivelse af forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag for Personer, der bor i København, skal sendes Københavns Magistrat 1067
23. Dec. Bekg. af Regler for Tilbageholdelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse til Dækning af Underholdsbidrag 1241
30. — Cirk. om de for Tiden fra 1. Juli 1928 til 30. Juni 1929 fastsatte Normalbidrag 1246

Valg.

- Lov om Valg til Rigsdagen 11. April 1920 (158). Lov 28. Juni 1920 (260).*
- Lov om Folkeafstemning i Anledning af Grundlovsforandringer 23. Juni 1920 (252).*
- Lov om kommunale Valg 29. Marts 1924 (652). Ændring v. Lov Nr. 131 4. April 1928.*
15. Jan. Skr. at en Hustru kan optages paa Valglisten, naar Mandens Bo er under Konkursbehandling, hvad enten hun lever i sædvanligt Formuesfællesskab med ham eller har Særeje 519
5. Mrts. Skr. hvori til Vejledning ved Affattelse af Valglisten de vigtigste Tilfælde nævnes af Forbrydelser, der maa anses for vanærende i den offentlige Mening 580

Vandvæsen.

- Lov om Tillæg til Lov om Vands Aftledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880. Lov Nr. 150 1. Juli 1927 (807).*
- Lov om Vandforsyningsanlæg 31. Marts 1926 (92).*

	Side
27. Jan. Besl. hvorved Taarnby Kommune indtræder i Fællesskabet med Hensyn til Vandmestre.....	529
2. Apr. Skr. ang. Omnormering af en Stilling som Maskinmester fra 7. til 5. Lønklasse.....	615
21. — Besl. om Levering af Vand til Taarnby Kommunes nordlige Del.....	640
5. Maj Besl. at Ejendomme, der fritages for Grundskyld, ikke derved fritages for Vandafgift.....	658
1. Juli Lov om Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880.....	807

Værgemaal, jfr. Forældremyndighed.

Lov om Umyndighed og Værgemaal 30. Juni 1922 (1433), Lov om umyndiges Midler 26. Maj 1868 § 11 (250), Lov om Skifte 30. Nov. 1874 § 14. Lov om Formueforholdet mellem Ægtefæller 7. April 1899 § 21 (360), Lov om Ægteskabets Retsvirkninger 18. Marts 1925 § 55 og § 39 (996), Fr. 11 Sept. 1839 om bortblevne Personers Formue § 7 (591), Lov 20. April 1926 § 2 om Ægtefællers Arveret (304).

30. Mrts. Skr. at en Værge maa beskikkes for en Hustru, der paa Grund af Sindssygdom er ude af Stand til at meddele Samtykke til Salg af en fast Ejendom.....	608
21. Apr. Skr. at en Værge, der af Magistraten i 1918 er beskikket for en sindssyg Person, ikke kan antages at være Værge ogsaa i personlig Henseende.....	640
20. Aug. Bekg. at Værgen for en umyndiggjort Person skal sørge for, at Dekretet tinglyses.....	1009
20. — Cirk. at Værgebeskikkelser for umyndiggjorte og Personer under Lavværge skal indeholde Bemærkning om, at Beskikkelsen skal tinglyses.....	1010

Værgeraad og Værgeraadssager.

Lov om Værgeraadsforsorg 31. Marts 1926 (206).

29. Apr. Bekg. om Deling af Københavns 13. og 14. Værgekreds, hver i 2 Værgekredse.....	649
28. Juni Bekg. om Befordringsgodtgørelse til Værgeraadsmedlemmer.....	745
21. Okt. Bekg. om Dagpenge til Værgeraadsmedlemmer.....	1079

Ægteskab.

Lov om Ægteskabs Indgåelse og Opløsning 30. Juni 1922 (1410), Ændring Lov 18. Marts 1925 (1010).

	<i>Lov om Ægteskabets Retsvirkninger 18. Marts 1925 (996).</i>	
	<i>Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo 20. April 1926 (304).</i>	
	<i>Bkg. om Indtegnning af Ægtepagter 28. Novbr. 1925 (1315.)</i>	
8. Jan.	Skr. at Erklæring om, i hvilken Tro Børnene skal opdrages, skal afgives forinden Ægteskabet indgaas, naar den ene af Parterne tilhører Folkekirken og den anden ikke tilhører noget Trossamfund.....	517
29. Apr.	Skr. at der ikke kan tilføres Ægteskabsbogen nogen Erklæring om Børns religiøse Opdragelse, naar Parterne ikke tilhører forskellige Trossamfund.....	650
6. Aug.	Cirk. ang. Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse, hvorefter Lysning ikke kan finde Sted paa Grundlag af en Attest, der er over 3 Uger gammel.....	1001
24. —	Skr. at de Erklæringer, som skal udstedes af Parterne forinden et Ægteskab indgaas, ikke kan afgives uden paa Tro og Love.....	1011
27. —	Skr. at en Vielse ikke kan foretages i en Flyvemaskine.	1018

Æresoprejsning.

	<i>Lov om Æresoprejsning 3. April 1868 (222).</i>	
	<i>Lov om Æresoprejsning uden Bevilling 14. Marts 1924 (503).</i>	
18. Jan.	Skr. at Æresoprejsning er uforuden i et Tilfælde, hvor de Forbrydelser, for hvilken Straffen var idømt, er begaaet forinden det fyldte 18. Aar.....	526
20. —	Skr. at Æresoprejsning ikke kan meddeles en Person, der lidende af kronisk Sindssygdом er indlagt paa Sindsygeanstalt, da han ikke efter sin Indlæggelse har haft Anledning til at vise sin Vandel.....	526
5. Mrts.	Skr. til Vejledning om i hvilke Tilfælde en Forbrydelse er en i den offentlige Mening vanærende Handling.....	580
11. —	Skr. at en Kvinde, der er dømt for Overtrædelse af Straffelovens § 181, paa Grund af Overtrædelsens Grovhed maa antages at have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.....	582
1. Aug.	Skr. at en Person, der har været straffet for Overtrædelse af Straffelovens § 176 med Fængsel paa almindelig Fangekost har opnaaet Æresoprejsning uden Bevilling i Hensigt til Lov 14. Marts 1924 § 1.....	998

Tidsfortegnelse.

1927.

	Side
6. Jan. Besl. at der tilkommer Politiet 5 pCt. for Opkrævning af Afgiften for Automater og Udhængsskabe.....	517
6. — Besl. om at optage et Laan paa 2 Mill. Kr. hos Statsanstalten for Livsforsikring.....	517
8. — Skr. at Erklæring om, i hvilken Tro Børnene skal opdrages, skal afgives forinden Ægteskabet indgaas, naar den ene af Parterne tilhører Folkekirken og den anden ikke tilhører noget Trossamfund.....	517
8. — Skr. at et Underholdsbidrag, der ved Skilsmisdom er paalagt Faderen til sit Ægtebarn, kun under ganske særlige Omstændigheder kan nedsættes	518
12. — Skr. at Pladsen foran en Jernbanestation er undergivet Bestemmelserne i Politivedtægten og ikke Politiloven for Statsbanerne, naar den er udlagt som offentlig Plads i Forbindelse med Købstadens almindelige Gadenet.....	518
15. — Skr. at en Hustru kan optages paa Valglisten, naar Mandens Bo er under Konkursbehandling, hvad enten hun lever i sædvanligt Formuefællesskab med ham eller har Særeje.....	519
17. — Bekg. ang. Ordning af Statens Pligt til at yde Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning som Følge af Ulykkestilfælde.....	519
17. — Instruks vedr. Købstadkommunernes Regnskabsaflægelse over Skatter og Afgifter til Staten.....	522
18. — Skr. at Æresoprejsning er uforuden i et Tilfælde, hvor de Forbrydelser, for hvilken Straffen var idømt, er begaaet forinden det fyldte 18 Aar.....	526
20. — Skr. at Æresoprejsning ikke kan meddeles en Person, der lidende af kronisk Sindssygdом er indlagt paa Sinds- sygeanstalt, da han ikke efter sin Indlæggelse har haft Anledning til at vise sin Vandel	526

II

1927.	Side
21. Jan. Anord. om Ændring i Anordning af 30. December 1921, hvorved Sygekasseloven af 6. Maj 1921 sættes i Kraft paa Færøerne	527
24. — Skr. at Syning og Reparation af Sække er fri Næring i Kbhvn.	527
25. — Bekg. om Tillæg til Bekg. af 21. Decbr. 1881 om Indretning og Benyttelse af Teatre i Kbhvn.	528
27. — Besl. hvorved Taarnby Kommune indtræder i Fællesskabet med Hensyn til Gas- og Vandmestre	529
29. — Bekg. om hvilke Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse	529
31. — Bekg. om en mellem Danmark og Norge afsluttet Overenskomst om Overflytning af Medlemmer mellem Sygekasser i Danmark og Norge	536
3. Febr. Besl. ang. Indberetning fra Folkeregistret, naar Personer, der oppebære Enkebørnsunderstøttelse eller Aldersrente, afgaar ved Døden	538
7. — Bekg. af Bestemmelser for Udhængstage, Udstillings-skabe, Bygningsfremspring, Automater og Udhængs-skabe.	538
8. — Skr. ang. Forsørgelse af Personer, der ifølge den sønderjydske Fattiglov ikke har nogen Forsørgelseskommune.	546
8. — Skr. at Indskrænkningerne i Adgangen til at drive Prøvehandel ikke omfatter Haandværkeres og Fabrikanters Salg af deres egne Produkter.	546
10. — Skr. at Pristallet for Febr. 1927 ikke fremkalder Ændringer i Lønninger	548
12. — Skr. ang. Hjemsendelse af et Barn, der var anbragt i Pleje udenfor Forsørgelseskommunen, og hvis Fader ikke længere saa sig i Stand til at betale til dets Underhold. .	548
12. — Bekg. om de for aaben og lav Bebyggelse paa afgrænsede Arealer gældende Bestemmelser	549
12. — Skr. ang. Dyrtdstillæget for Halvaaret April til Septbr. 1927.	555
15. — Bekg. ang. Anbringelse af Radioantenner over offentlige eller private Gader	556
15. — Bekg. ang. almindelige Betingelser for Tilladelse til Anbringelse af Radioantenner over Gader.	558
18. — Bekg. ang. Dyrtdstillæget for aldersrentenydende i Halvaaret April—Septbr. 1927	558
18. — Bekg. at Kørsel over Grønttorvet er forbudt.	559
21. — Skr. ang. Oprettelse af en Stilling som Overlæge ved Bispebjerg Hospital.	559
22. — Skr. at Forældremyndigheden over to Børn, over hvem denne Myndighed er tillagt Moderen ved Skilsmissebevil-	

III

1927.	Side
ling, vil kunne overdrages Faderen, saalænge Moderen paa Grund af Sindssyge ikke kan udøve den.....	560
23. Febr. Skr. at Staten ikke længere vil kunne bidrage til Opretholdelse af de psykotekniske Prøver for Lærlinge.....	560
25. — Skr. ang. Fradrag af Kontingent til Arbejdsgiver- og Fagforeninger i den skattepligtige Indkomst.....	561
26. — Beg. om hvilke Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse	561
28. — Lov om Ændringer i Lov af 21. Decbr. 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder	568
28. — Beg. om de Indtægts- og Formuesforhold som betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse.....	570
28. — Beg. af Lov af 21. Decbr. 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder, saaledes som den er ændret ved Lov af 28. Febr. 1927.....	574
1. Mrts. Skr. at en Portier i en Beværtning ikke kan drive Forretning ved Salg af Cigarer uden at være i Besiddelse af Detailhandlerborgerskab og at han ikke maa sælge Cigarer efter den almindelige Butikslukketid.....	579
1. — Skr. ang. Beregning af Brændselsprisen i April Kvartal i Henhold til Fradragregulativet	580
3. — Besl. at Torvehandel med Æg og Fjerkræ henlægges til Fjerkræhallen ved Polititorvet fra 1. April 1927.....	580
5. — Skr. til Vejledning om i hvilke Tilfælde en Forbrydelse er en i den offentlige Mening vanærende Handling.....	580
8. — Besl. om at modtage en af Raadmand Gustav Philipsen skænket Buste af Professor Georg Brandes til Opstilling paa Raadhuset	582
9. — Pl. om Torvehandelen med levende Fjerkræ og Æg.....	582
11. — Skr. at en Kvinde, der er dømt for Overtrædelse af Straffelovens § 181 paa Grund af Overtrædelsens Grovhed maa antages at have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling	582
17. — Beg. af Lov af 1. April 1922 om Afgifter ved Tinglysning, saaledes som den ved Lov af 31. Marts 1926 er ændret.....	583
17. — Beg. vedr. Optrævning af Amtsstueskatter i Henhold til Lov af 20. April 1926.....	593
18. — Skr. ang. Udpantning for Skatter for udenbys Kommuner, naar Skyldneren ikke bor paa det opgivne Sted.....	595
18. — Beg. ang. Gadefejningen	596
22. — Beg. om Afgift af Radioapparater	597
23. — Beg. hvorved der meddeles Bestyrelsen for Landsforeningens Børnehjem ved Nørresundby og Forstanderinden	

IV

1927.	Side
for Spædbørnshjemmet ved Silkeborg Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn	598
24. Mrts. Besl. om at Indkomstskatten for 1927—28 udskrives med Grundbeløbet	599
24. — Besl. om at oprette 4 Stillinger som Barselsygeplejersker under Hospitalsvæsenet	599
25. — Bekg. ang. Drosketakster	599
26. — Skr. ang. den aarlige Betaling for Ophold og Forplejning paa Aandssvageanstalterne	600
28. — Cirk. ang. Straffeattester	601
29. — Bekg. ang. de Fag, der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse	602
29. — Skr. at de gældende Regulativer og Overenskomster ang. Lønarbejderen's Arbejds- og Lønvilkaar fremdeles maa følges	608
30. — Skr. at en Væрге maa beskikkes for en Hustru, der paa Grund af Sindssygdom er ude af Stand til at meddele Samtykke til Salg af en fast Ejendom	608
30. — Skr. at den Hjælp der ydes af det offentlige til en frasepareret Hustru maa anses for Fattighjælp for hende, hvad enten Mandens Bidragspligt er opfyldt eller ej	609
30. — Ændring i Betalingsreglement af 8. Marts 1911 for Kbhvns Fæltskehal	610
30. — Skr. at Adgangseksamen til Officersskolens næstældste Klasse sidestilles med Realeksamen ved Ansættelser ...	612
31. — Skr. at Underholdsbidrag ikke kan tilbageholdes i en Tjenestemand's Lønning	612
31. — Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916	1249
2. April. Skr. at Udpantningsgebyr ikke kan afkræves en Skatte- restant, naar han indbetaler Skatten, inden Pantefogden har givet sig paa Vej til Udpantningen	612
2. — Skr. at en Sogneraad ikke er berettiget til at hemsende en Person mod hans Vilje, naar Forsørgelseskommunen er villig til fuldt ud at refundere de med hans Forsørgelse forbundne Udgifter	613
2. — Skr. ang. Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, hvorefter oprettes fig. Stillinger: En Fuldmægtig i Direkto- ratet for Stadens faste Ejendomme, 2 Skatteinspektører, 1 Klinikchef ved Sundby Hospital, 1 Sanitetslægeassistent. Flg. Stillinger nedlægges: 1 Fuldmægtig i Magistratens 2. Afdelings Sekretariat, 2 Kasserere og 2 Rodemestre under Skattevæsenet, 1 Klinikchef i Polikliniken, 1 Sani- tetslæge. Flg. Stillinger omnormeres: 3 Overlæger fra 1. til 2. Lønklasse med 1 500 Kr. Bestillingstillæg, 1 Ma- skinmester under Vandforsyningen fra 7. til 5. Lønklasse	614

V

1927.	Side
11. April. Skr. ang. Betaling af fortsat Sygekassehjælp, naar paa-gældende er bleven syg i en Kommune og efter et kort Ophold i denne er flyttet til en anden, hvis Byraad har bevilget Hjælpen	616
12. — Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs	616
12. — Skr. ang. Fremsendelse af Udpantningsbegæringer til udenbys Dommere	618
12. — Skr. at der ikke kan meddeles en Forening Tilladelse til at afholde Foredrag ledsaget af Lysbilleder Skærtorsdag, Langfredag eller Iste Paaskedag	620
13. — Skr. at Afgift skal betales for Hunde, der er anbragt i et Hundestutteri under saadanne Forhold, at de ikke opholder sig paa en afspærret Plads	620
21. — Begg. af Vedtægt for Sagførersamfundet	621
21. — Skr. at en Værge, der af Mag. i 1928 er beskikket for en sindssyg Person, ikke kan antages at være Værge ogsaa i personlig Henseende	640
21. — Besl. om Levering af Vand til Taarnby Kommunes nordlige Del	640
26. — Cirk. ang. Formen for Anmeldelser til Handelsregistret . .	641
26. — Begg. hvorefter Sager ang. Lærlingevæsen, Tilsyn med Arbejdere m. v. henlægges til Indenrigsministeriet, Sager om Butikslukning til Handelsministeriet og Markeds-sager til Landbrugsministeriet	644
26. — Skr. at en Polititjenestemand ikke kan være Lærer i eller Leder af en Køreskole i Motorkørsel	644
26. — Skr. at der ikke kan tilstaaes en Kvinde Hjælp efter Fattiglovens § 63, 2det Stk., naar hendes Sygdom i det væsentlige maa antages at skyldes Alderdomssvækkelse	645
26. — Overenskomst med Krigsministeriet, hvorefter Kommunen overtager Krudttaarnsvej og det udenfor liggende Strandareal	646
29. — Begg. om Indførelse af tvungne Læreprøver i Restaurationfaget	648
29. — Begg. om Deling af Kbhvns 13. og 14. Værgekreds, hver i 2 Værgekredse	649
29. — Skr. at der ikke kan tilføres Ægteskabsbogen nogen Erklæring om Børns religiøse Opdragelse, naar Parterne ikke tilhører forskellige Trossamfund	650
2. Maj. Begg. om hvilke Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse	650
4. — Lov om Udførsel af Mælkekonserves	657
4. — Begg. om at der er meddelt forskellige Foreninger Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn	658

VI

1927.	Side
5. Maj. Besl. at Fritagelse for Grundskyld og Ejendomsskyld ikke ogsaa medfører Fritagelse for Vandafgift.....	658
7. — Skr. ang. Løn under Sygdom for ugelønnede Kedelpassere	658
7. — Skt. at en Obligation af Staden Kbhvns Laan som er forsynet med stempelberigtiget Paategning om, hvem Obligationen tilhører, ikke skal stemples, naar den ønskes paategnet om at tilhøre paagældendes Enke, der hendsidder i uskiftet Bo.....	659
11. — Skr. at Repræsentanter for udenlandske Firmaer er berettiget til at optage Ordre hos Tandlæger forsaavidt angaar de Varer, som benyttes i disses Virksomhed....	660
12. — Besl. om Oprettelse af Parkeringspladser for Cykler og Automobiler omkring i Staden.....	661
18. — Skr. at Bevillingsnævnet kan udstede Beværterbevillinger, der er begrænset saaledes, at de kun kan anvendes en Del af Aaret.....	661
18. — Skr. at sædvanligt Pensionsbidrag fradrages i Lønnen ogsaa for de Personer, der lønnes efter Tjenestemandsregler uden dog at have fast Amsættelse.....	662
19. — Cirk. at Sager ang. Varmeanlæg i Kirker skal forelægges Kirkeministeriet.....	663
19. — Skr. ang. Tillæg til Stadens Vedtægt, hvorefter der gives Forvalteren ved Børnehospitalet paa Fuglebakken et Bestillingstillæg paa 600 Kr. og Overlægens Bestillingstillæg forhøjes til 1 000 Kr.....	665
20. — Pl. ang. Takster for Skorstensfejning.....	665
23. — Bekg. at Anmeldelse af Fødsler og Dødsfald for Personer, der tilhører mosaisk Trossamfund, skal ske til de af det mosaiske Trossamfund i Kbhvn førte Ministerialprotokoller, naar paagældende bcr i Birkerne omkring Kbhvn, i Randers til de af det mosaiske Trossamfund dér førte Protokoller og i det øvrige Land til de af Folkekirkens Præster førte Ministerialbøger.....	665
24. — Skr. at Erhvervelse af Forsørgelsesret for en Person, der er ansat i Marinens Tjeneste, afbrydes, naar han udkommanderes til Udlandet med Flaadens Skibe og ikke under sin Udkommando har bevaret Bopæl i Land.....	666
25. — Skr. at en Kommune ikke er berettiget til at afkræve Indehavere af Benzintanke Afgift, naar Tanken er opført paa privat Grund, selv om de Vogne, der benytter Anlægget, maa holde paa offentlig Gade.....	667
28. — Bekg. at der er meddelt Centralmissionen Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn.....	667
30. — Lov om Bemyndigelse for Ministeren for offentlige Arbejder til at foretage de til Anlæg af et Dobbeltspor paa	

VII

1927.	Side
Amagerbanen nødvendige Ekspropriationer.....	668
28. Maj. Skr. at Snedkere ikke kan forhandle Tæpper.....	668
30. — Lov om Ændringer i Lov af 21. April 1914 om kommunal Lægehjælp	669
30. — Lov om Grundforbedringslaan	670
31. — Bekg. om hvilke Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse	672
31. — Bekg. om at Afgifterne for veterinært Eftersyn af Hornkvæg, der ankommer til Kvægtorvet og Slagtehusene, er bortfaldne.....	677
1. Juni. Skr. ang. Beregning af Brændselspriserne i Henhold til Fradragingsregulativet i Juli Kvartal.....	678
2. — Overenskomst mellem Kbhvn, Frbg. og Gentofte Kommuner ang. Kørsel med Motordrosker	678
3. — Bekg. vedr. Afholdelse af Kasseeftersyn hos Statens Kassebetjente	679
3. — Bekg. ang. Sikkerhedsstillelse af Statens Kassebetjente..	683
3. — Skr. ang. Laan af 15 Mill. Dollars	685
24. — Cirk. ang. Andragender om Navneforandring ved kgl. Bevilling.....	685
24. — Besl. om Udvidelse af Sundby Hospital	692
25. — Bekg. om Indlemmelse af nogle Ejendomme i Taarnby under Kbhvn.....	692
25. — Cirk. ang. Fortabelse af Indfødsret for danske, født i Udlandet	693
25. — Cirk. ang. Polititilsyn ved Föreningsfester.....	694
25. — Cirk. ang. Meddelelse af Tilladelse til at afholde Forlystelser ved Markeder, Dyrskuer og lign.....	694
25. — Cirk. om Bortlodninger indenfor Foreninger.....	697
25. — Skr. ang. Indlemmelse af nogle Ejendomme i Taarnby i Kbhvn.	698
27. — Lov om Statens Tjenestemænd	698
28. — Bekg. om Befordringsgodtgørelser til Værgeraadmedlemmer	745
29. — Bekg. om hvilke Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse	746
29. — Lov om Afgift af Benzin.....	1251
30. — Besl. om Indretning af et Kartotek over de paa kbhvske Ejendomme hvilende kommunale Behæftelser.....	752
1. Juli. Lov om Aldersrente	752
1. — Lov om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer	767
1. — Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene	770
1. — Lov om Ændringer i Lov af 22. Decbr. 1919 om Invalideforsørgelse	774

VIII

1927.	Side
1. Juli. Lov om Afgift af Motorkøretøjer.....	774
1. — Lov om Motorkøretøjer	782
1. — Lov om Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyt- telse af 28. Maj 1880	807
1. — Beg. om Optrækning af Vægtafgift af Motorkøretøjer..	808
1. — Cirk. at de i Beg. af 3. Marts 1919 om Kørsel med Mo- torkøretøjer fastsatte Bestemmelser om udenlandske Motorkøretøjer er gældende indtil videre.....	808
1. — Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring..	1256
4. — Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer	809
4. — Beg. ang. denne Lov	814
5. — Beg. om Benyttelse af Kalksandsten til Bygningsbrug..	815
7. — Skr. ang. Maaling og Vejning af Børn i de kommunale Børnehaver	816
8. — Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i Kbhvn og paa Frberg.....	816
8. — Cirk. ang. Lov om Aldersrente af 1. Juli 1927.....	828
13. — Beg. om Fastsættelse af den Værdi, hvortil Kost og Logi kan ansættes for Arbejdere, der har Ophold hos Ar- bejdsgiveren.....	1290
14. — Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.....	1291
14. — Cirk. ang. Vare- og Lastmotorkøretøjer.....	849
14. — Lov om Dækningsafgift til Sogne- og Amtskommuner....	857
14. — Lov vedr. Rentebevillinger	858
14. — Lov om Ændring i Lov af 20. Decbr. 1924 om Omsæt- ningsafgift af Motorkøretøjer.....	858
14. — Lov om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.....	860
14. — Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.....	868
14. — Lov om Ændringer i Lov af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser	903
14. — Lov om anerkendte Sygekasser	911
16. — Lov om Invalideforsikring.....	940
16. — Lov om Vederlag og Pension for Ministre	961
18. — Skr. at Barberere maa tilvirke og sælge Haarvand.....	964
19. — Beg. ang. Kørsel til Hovedbanegaarden.....	964
21. — Beg. ang. Indførsel af Planter og Plantedele.....	965
21. — Beg. ang. Udførsel af levende Planter og Plantedele ..	966
21. — Beg. ang. Indførsel af Kartofler	967
21. — Regulativ for Sundhedskontrol med Indførsel af Kartoffer	970
23. — Skr. at Udgifter til Kur og Pleje for en Person, der ikke har dansk Indfødsret, og som har opbrugt saavel Syge- kassenhjælpen som den fortsatte Sygehjælp, ikke vil kunne afholdes som Aldersrente til Hustruen, der nyder Alders- rente	973

IX

1927.	Side
25. Juli. Cirk. ang. Folkekirkens Lønningsvæsen i Kbhvn og paa Frberg.....	973
28. — Skr. at Bestemmelsen i Lov af 19. Marts 1989 § 2 ang. fremmed Mands Erhvervelse af Indfødsret ved Fødsel i Forbindelse med vedvarende Ophold her til det fyldte 19. Aar, ikke omfatter Personer, der før 15. Juni 1920 er født i de sønderjydske Landsdele	976
29. — Bekg. om Ændring i Droskerelement af 22. Jan. 1915..	976
29. — Skr. at der under visse Betingelser i Lærlingekontrakter ang. Malerlærlinge kan tages Bestemmelse om, at Lærlingen midlertidig kan beskæftiges hos anden Læremester	991
29. — Lov af 4. Oktbr. 1919 om Lønninger for Folkeskolens Lærere med senere Ændringer og Tilføjelser.....	977
30. — Bekg. ang. hvilke Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.....	992
1. Aug. Skr. at en Person, der har været straffet for Overtrædelse af Straffelovens § 176 med Fængsel paa almindelig Fangekost har opnaaet Æresoprejsning uden Bevilling i Henhold til Lov 14. Marts 1924 § 1.....	998
2. — Skr. ang. Stadfæstelse paa Ændring i Stadens Vedtægt, hvorefter Bestyrelsen for Begravelsesvæsenet og Bestyrelsen for Arbejdsanvisningskontoret udgaar af Vedtægtens § 10.....	998
4. — Overenskomst om Anlæg af en Spadseresti paa en Del af Christianshavns Vold.....	999
6. — Cirk. ang. Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse, hvorefter Lysning ikke kan finde Sted paa Grundlag af en Attest, der er over 3 Uger gammel	1001
9. — Skr. at Aldersrentenydere, der er under 65 Aar, ogsaa efter 1. Okt. 1927 kun er berettigede til $\frac{2}{3}$ Aldersrente..	1002
9. — Skr. at en Kvinde, som gentagne Gange har været straffet for Overtrædelse af Straffelovens § 180, ikke kan modtage Hjælp i Sygdomstilfælde efter Fattiglovens § 63, 2det Stk.	1002
12. — Bekg. ang. Betalingen af den midlertidige Afgift som skal udredes for Tilladelse til Fragtmandskørsel i Rute mellem forud bestemte Endepunkter.....	1003
12. — Skr. at Bestemmelsen i Lov om Brandpolitiet paa Landet af 31. Marts 1926 § 42, hvorefter Brandvæsenet er pligtig at give Møde ved Brande indenfor en Afstand af 4 km, kun er gældende for Landkommunernes Brandvæsen....	1003
15. — Skr. ang. Dyrtidstillæget for Halvaaret Oktbr. 1927 til Marts 1928.....	1004
15. — Skr. ang. Nedsættelse af de Lønarbejderlønninger, som beregnes efter Pristallet	1005
17. — Skr. at der kan tilstaas Aldersrentenydere fri Lægehjælp	1007

X

1927.	Side
18. Aug. Cirk. ang. Rentegodtgørelse til Kommunerne for Beløb af Statsskat, der føres til Afgang	1008
18. — Cirk. ang. Distriktsjordemødres Dyrtidstillæg	1008
20. — Bekg. at Værgen for en umyndiggjort Person skal sørges for, at Dekretet tinglyses	1009
20. — Cirk. at Værgebesiddelser for umyndiggjorte og Personer under Lavværges skal indeholde Bemærkning om, at Besiddelsen skal tinglyses	1010
22. — Skr. ang. de Tilladelser, der er meddelte til at anbringe Børn i Pleje m. v.	1010
24. — Skr. at de Erklæringer, som skal udstedes af Parterne forinden et Ægteskab indgaas, ikke kan afgives uden paa Tro og Love	1011
26. — Skr. ang. Beregning af en Bygnings Etageantal	1011
26. — Skr. at det maa antages, at en Enke efter en Beværter kan fortsætte Næringen, selv om hun i en længere Aarrække ikke har samlevet med ham	1012
26. — Overenskomst ang. Statens Lejemaal i Politigaarden	1013
27. — Skr. at Bidraget til Arbejdsløshedsfonden for Kommunens Vedkommende er nedsat til 3 Kr. for hver Helaarsarbejder	1018
27. — Skr. at en Vielse ikke kan foretages i en Flyvemaskine ..	1018
30. — Bekg. ang. hvilke Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse	1018
1. Sept. Anord. ang. den for Adgangen til Styrmandseksamen krævede Søfart	1024
1. — Skr. ang. Betalingen for Jordemoderassistance ved Abort-Fødsler	1026
1. — Skr. ang. Brændselsprisen i Oktbr. Kvartal i Henhold til Fradragsregulativet	1027
5. — Skr. ang. Kommunens Krav paa forskudsvis Udbetaling af Beløb, som ydes til Understøttelse af et Barns Ophold paa Døvstummeskolen	1027
7. — Skr. om Takster for Ophold paa Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1927—28	1028
9. — Skr. ang. Ændring i Tjenestemandslønningerne	1030
9. — Ændring i Pensionsreglerne, saaledes at Fradraget i Lønningen forhøjes til 3 pCt., og saaledes at Pensionsbidrag i visse Tilfælde udbetales ved Udtræden af Tjenesten ..	1035
11. — Bekg. vedr. Handelsrejsende for udenlandske Firmaer ..	1036
12. — Bekg. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer	1037
12. — Cirk. ang. Opkrævning af Vægtafgift for Motorkøretøjer	1046
12. — Skr. at en Detailhandler kan sælge fra en Automat naar den kan anses for en Art Tilbehør til Butiken	1048
15. — Bekg. ang. Kørsel ved Gl. Strand	1049

XI

1927.	Side
19. Sept. Begg. vedr. Nødhjælpsarbejder.....	1049
19. — Cirk. ang. Lov af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring....	1059
19. — Cirk. ang. Sygekasseloven af 14. Juli 1927.....	1063
22. — Cirk. at Begæringer om Inddrivelse af forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag for Personer, der bor i Kbhvn, skal sendes Khvns Mag.....	1067
22. — Besl. om af Brocks Legat til Stadens alm. Bedste at bevilge 8 000 Kr. til Udgivelse af en Række ældre Kort over Kbhvn.....	1068
29. — Begg. om Ophævelse af Begg. af 30. Aug. 1927 over hvilke Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse	1068
30. — Cirk. ang. den Kommunerne paahvilende Pligt til Indberetning om Invalidereentyders Forhold.....	1068
3. Okt. Cirk. ang. det Tillæg, som i visse Tilfælde kan tilstaa Personer, der har Invalidereente, af Opholdskommunen..	1071
7. — Skr. ang. Taksten for Jordemoderhjælp i Kbhvn.....	1073
12. — Skr. at der i den en Aldersrentenyder tilfaldende Arvelod ikke vil kunne fradrages den paagældende efter Arveloderens Dødsfald udbetalte Aldersrente	1073
13. — Besl. om at opføre en ny Gasbeholder paa Valby Gasværk	1074
14. — Skr. at Understøttelse af Hjælpekassen ikke kan ydes uden en i hvert enkelt Tilfælde foretaget Undersøgelse af Andragerens Forhold, paa Grundlag af hvilken Bestemmelse om Understøttelsens Størrelse tages.....	1074
15. — Begg. om Foranstaltninger mod Brandfare i Ægpkakerier	1076
17. — Skr. at der ikke vil kunne ydes Aldersrente efter Reglerne for 65-aarige til en Enke, der er 61 Aar, og som vel er svagelig men dog er i Stand til paa egen Haand at passe Hjemmet	1078
21. — Begg. om Dagpenge til Værgeraadsmlemmer	1079
21. — Skr. ang. Handel med Cigarer fra Automater paa Statsbanernes Stationer.....	1080
22. — Begg. om Indførelse af tvungne Læreprøver i Urmagerfaget	1080
22. — Begg. om Genaabning af Arbejdsløsheds-kasserne under Strejke og Lockout	1081
22. — Pl. ang. Gadenavne.....	1084
28. — Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser til Beløb af 30 Mill. Kr.....	1090
28. — Begg. om Regler for Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden	1091
29. — Pl. ang. Taksten for Skorstensfejning indtil 31. Marts 1928	1101
31. — Skr. ang. Anbringelse af Ekstrahaner i Tjenesteboliger..	1101
1. Nov. Skr. ang. Ydelse af Sygehjælp til Aldersrentenydere....	1102

XII

1927.	Side
3. Nov. Besl. ang. Anbringelse af en Højtrykgasledning fra Østre Gasværk til Ledningen ved Sølvgade	1103
3. — Overenskomst om Udleje til Staten af en Del af Vestre Fængsel og om et midlertidigt Lejemaal af Lokalerne i Arresthuset paa Nytorv, hvori anbringes Politistation Nr.1	1103
3. — Besl. ang. det i Henhold til Sygekasselovens § 9 nedsatte Udvalg, hvorefter der skal ydes saavel Formanden som Lægen passende Honorar	1112
4. — Beg. ang. Optagelse i anerkendte Sygekasser af arbejdsføre kroniske syge Personer samt ang. Invalideforsikring af de Personer, der optages i anerkendte Sygekasser . . .	1112
5. — Skr. ang. Ydelse af Understøttelse uden Fattighjælps Virkning til Sygekassemedlemmer, der ikke opfylder Betingelserne for at kunne invalideforsikres	1118
10. — Skr. at »Ice-Cream« ikke henhører til de Naturalprodukter af Landbrug, hvis Tilvirkning er fri Næring, og at det heller ikke kan beregnes som et Mejeriprodukt	1118
24. — Beg. om Nedsættelse af Prisen for Gas	1119
24. — Besl. om Udvidelse af Lejemaalet ang. Forvaringsanstalten paa Sundholm	1119
24. — Besl. ang. Bevilling til Fortsættelse af Terrasseanlægget paa Vestre Kirkegaard	1120
25. — Beg. om Ændring af Sundhedsvedtægtens § 68 ang. Anbringelse af Gasvarmeapparater	1120
26. — Skr. ang. Nedsættelse af Dagpenge i Henhold til Loven ang. Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde af 24. Juli 1927	1126
29. — Skr. ang. Udbetaling af Arvebeløb fra Arveledere i Udlandet, der gennem Udenrigsministeriet kommer til Udbetaling her i Landet	1127
30. — Beg. om Deling af Brønshøj Sogn og Oprettelse af Bispebjerg Sogn	1128
30. — Skr. at danske, der er født i Udlandet og aldrig har opholdt sig her, taber deres danske Indfødsret ved det fyldte 22 Aar, selv om de forinden 15. Juni 1920 har haft Ophold i de nu indlemmede Dele af Sønderjylland	1128
30. — Skr. ang. Brændselsprisen i Henhold til Fradragsregulativet for Januar Kvartal 1928	1129
1. Dec. Skr. at Tilvirkning af Træ-Emballage til Smør og Margarine henhører under Bødkernæringen	1129
1. — Besl. om Forøgelse af Antallet af Droskeholdepladser . . .	1130
2. — Skr. at det paaheviler Kbhvns Kommune vedblivende at forsørge et døvstumt Barn, der paa Kommunens Regning blev anbragt paa Skolehjemmet paa Gl. Bakkehus, og derfra, efterat Faderen havde taget Ophold paa Frberg,	

XIII

1927.	Side
blev overført til Døvtummeinstituttets Forskole i Fredericia.....	1130
2. Dec. Skr. ang. Udbetaling af Bonus til Tjenestemænd, der er forsikrede i Statsanstalten for Livsforsikring	1131
5. — Skr. at en Repræsentant for udenlandske Firmaer, der driver Forretning fra fast Forretningslokale, skal være i Besiddelse af Borgerskab som Grosserer og endvidere løse Adgangsbevis	1131
6. — Skr. at en Person, der lider af en syfilitisk Hjerne-Rygmarsslidelse, og som ikke kan antages at opfylde Betingelserne for Optagelse i en Sygekasse, ikke vil kunne faa Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63, 3die Stk. uden Fattighjælps Virkning.....	1132
8. — Reglement for Bestyrelsen af Arbejdsanvisningskontoret i Kbhvn.....	1133
8. — Besl. om Indlæg af Centralvarme paa Kommunehospitalet og Forbedring af Ventilations- og Belysningsforholdene.	1137
10. — Anordning ang. Kirkegaarde.....	1138
12. — Cirk. ang. Kirkegaardes Indretning og Vedligeholdelse..	1149
14. — Skr. at en Person, der havde afstaaet sin Forretning og derefter var Ejer af ca. 60 000 Kr., men som havde anbragt 55 000 Kr. i forskellige Pengeudlaansforretninger, hvor de idet væsentlige var gaaet tabt, ikke opfylder Betingelserne for at kunne faa Aldersrente.....	1152
15. — Beg. om Gadefejningen	1153
16. — Skr. at en Mand, der har drevet Forretning som Sadelmager i flere Aar og saaledes har været berettiget til ogsaa at sælge de af andre fabrikerede Lædervarer, ikke er pligtig til at løse Adgangsbevis for at kunne overtage Repræsentationen for en udenlandsk Lædervarefabrik..	1155
20. — Skr. at det ved Afgørelsen af, om en Grosserer handler for fremmed Regning eller ej, ikke er af afgørende Betydning, om Varerne faktureres og sendes Kunderne direkte fra de udenlandske Firmaer	1155
20. — Beg. om Ændring i Reglement for Droskekørsel af 22. Jan. 1915, hvorefter Drosker i Gentofte Kommune har Ret til at tage Hyre i Kbhvn og tage Opstilling paa visse Holdepladser	1156
22. — Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten.....	1156
22. — Lov om Ændring i Lov om Afgift ved Tinglysning af 31. Marts 1926, i Lov om Stempelafgift af 1. April 1922, i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912 og i Lov om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer af 1. April 1922	1160

XIV

1927.	Side
22. Dec. Lov om Ændring i Lov om Stempelafgift af 1. April 1922	1161
22. — Lov om Ændring af Lov af 20. Decbr. 1915 med Ændring af 1. April 1922 om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer	1165
22. — Lov om Ændring i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912, hvorefter i § 4 3die og 4de Punktum udgaar af 1ste Stk.	1165
22. — Lov vedr. Grundforbedringsarbejder	1166
22. — Lov om midlertidigt Tillæg til Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 om Aldersrente	1168
22. — Begg. om Motorkøretøjer	1168
22. — Begg. om Ansvarsforsikring for Motorkøretøjer	1205
22. — Begg. om de Indtægts- og Formuesforhold, som betinger en Persons Optagelse i en anerkendt Sygekasse	1214
22. — Instruks for Sundhedsstyrelsen	1217
22. — Cirk. ang. Lov af 22. Decbr. 1927 om Ændring i Stats-skatteloven	1231
23. — Begg. af Regler for Tilbageholdelse af Arbejdsløsheds- understøttelse til Dækning af Underholdsbidrag	1241
23. — Skr. at Attestation af en Regnings Overensstemmelse med de Forretningsbøger, hvoraf den er udskrevet, udstedes af Notarius publicus, Attestation om Bøgernes lovlige Indretning udstedes af vedkommende Politimester og andre Erklæringer ang. Forretningsbøgers Førelse af en statsautoriseret Revisor	1243
23. — Skr. ang. Stadens Inddeling i 8 hygiejniske Kvarterer	1243
25. — Sundhedskommissionens Forskrifter for Gasbadeovns Betjening	1244
27. — Skr. at Personer, der driver Ruteautomobilkørsel, ogsaa skal have Borgerskab	1246
28. — Begg. om Ændring i Begg. om Motorkøretøjer af 22. Decbr. 1927	1246
30. — Cirk. om de for Tiden fra 1. Juli 1928 til 30. Juni 1929 fastsatte Normalbidrag	1246

1927.

1927.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved vedtages 6 Jan.
at der for Indkrævning af Afgifter for Automater og Ud-
hængsskabe afgives 5 pCt. til Politiet.

B. F. 87. S. 1902—4.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved 6 Jan.
tagtes at optage et Laan paa 2 Mill. Kr. hos Statsanstalten
for Livsforsikring.

B. F. 87. S. 1935—36.

Justitsmin. Skr. til N. N.

8 Jan.

I et hertil indsendt Andragende har De forespurgt, om
Københavns Magistrat i Medfør af § 18 i Lov Nr. 276 af 30.
Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning har været
berettiget til i Anledning af Deres forestaaende Ægteskab
at afkræve Dem, der ikke tilhører noget Trossamfund, og
Deres Forlovede, der tilhører Folkekirken, Erklæring om,
at Børnene af deres Ægteskab skal opdrages i Folkekirken
Tro.

Nr. 5.

Forsaavidt den af Dem og Deres Forlovede den 9. Sep-
tember 1926 afgivne Erklæring om, at Børnene af Deres
Ægteskab ikke vil blive opdraget i noget Trossamfunds Lære,
ikke findes at opfylde Forskrifterne i den nævnte Lovbestem-
melse, har De derhos forespurgt, om en Erklæring om, at

8 Jan. Børnene skal opdrages i *Deres* Tro, vil kunne modtages som
Nr. 5. fyldestgørende.

Foranlediget heraf skal man efter stedfunden Brevveksling med Kirkeministeriet meddele, at en Erklæring om, at Børnene ikke skal opdrages i noget Trossamfunds Lære eller om, at de skal opdrages i *Deres* Tro, ikke kan anses fyldestgørende, men at der, da De ikke tilhører noget bestaaende Trossamfund, maa afgives Erklæring om, at Børnene skal opdrages i Folkekirkens Tro.

Nr. 5 Min.-Tid. A. S. 7.

8 Jan. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Aarhus Amt.
Nr. 6. Med Skrivelse af 14. August 1926 har Amtet for Justitsministeriet forelagt det med Bilag hoslagt tilbagefølgende Andragende, hvori N. N. af X., der i Henhold til Y. Bytings Dom af 19. Juni 1925 lever separeret fra sin Hustru P., født P., anholder om Nedsættelse af det ham ved Dommen paalagte Underholdsbidrag til Ægtefællernes Fællesbarn, O. N., der er født den 4. Juni 1921, og er undergivet Hustruens Forældremagt, idet Amtet har forespurgt, hvorvidt der i § 71 i Lov Nr. 376 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Ophævelse findes Hjemmel til en Nedsættelse af Bidraget.

Foranlediget heraf skal man meddele, at et Underholdsbidrag af den anførte Beskaffenhed vel i Almindelighed ikke kan nedsættes, men at Nedsættelse i Medfør af den ovennævnte Lovbestemmelse dog vil kunne ske, naar der er indtraadt ganske særlige Omstændigheder, der gør det umuligt eller dog i høj Grad vanskeligt for Faderen vedblivende at betale det hidtil fastsatte Bidrag, og Forholdene ogsaa i øvrigt taler for en Nedsættelse, saaledes at en saadan derfor maa siges at være i Børnenes Interesse.

Nr. 6. Min.-Tid. A. S. 8.

12 Jan. **Justitsmin. Skr.** til Generaldir. for Statsbanerne, hvori
Nr. 8. meddeles, at da den paagældende Forplads [d. v. s. den Statsbanerne tilhørende og af disse vedligeholdte Forplads foran Jernbanestationen i A. Købstad] er udlagt som offentlig

Plads i Forbindelse med Købstadens almindelige Gadenet, kan Politiloven for Statsbanerne [af 11. Maj 1897 § 1, 3die Stk., jfr. § 11] efter Justitsministeriets Formening ikke finde Anvendelse paa den, hvorimod den maa være undergivet Bestemmelserne i.....Politivedtægten for A. Købstad....., samt Færdselslovens Bestemmelser, saaledes at det tilkommer Politimesteren at lede Færdslen og Køretøjers Opstilling paa Pladsen.

12 Jan.

Nr. 8.

 Nr. 8. Min.-Tid. A. S. 8.

Indenrigsmin. Skr. til N. N. Sogneraad.

15 Jan.

I et direkte hertil indsendt Andragende har Sogneraadet for Indenrigsministeriet rejst Spørgsmaal om:

Nr. 18.

1. hvorvidt en Hustru, der har fuldstændigt Særeje, naar Mandens Bo er under Konkursbehandling, vil kunne optages paa Rigsdagsvalglisterne,
2. hvorvidt en Hustru, der dels har Særeje, dels lever i sædvanligt Formuesfællesskab med Manden, i Tilfælde af dennes Konkurs vil kunne optages paa Rigsdagsvalglisterne.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet vil være mest tilbøjeligt til at formene, at Hustruen, hvad enten hun lever i sædvanligt Formuesfællesskab med Manden eller har Særeje, opfylder Betingelserne for Valgret til Rigsdagen, uanset Mandens Konkurs.

Paa dertil given Anledning tilføjes, at tilsvarende Regler efter Ministeriets Formening maa være gældende forsaavidt angaar Optagelsen paa de kommunale Valglistes.

Nr. 18. Min.-Tid. A. S. 19.

Bekendtgørelse vedrørende Ordningen af Statens Pligt til at yde Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning efter Lov af 6. Juli 1916 om Forsikring mod

17 Jan.

Nr. 15.

17 Jan. **Følger af Ulykkestilfælde, saaledes som denne er**
Nr. 15. **ændret i Henhold til Lov Nr. 394 af 28. Juni 1920.**

Efter at det ved kgl. Anordning af 7. Oktober 1926 er fastsat, at den til Overtagelse af Statens Risiko ifølge Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, jfr. Lov Nr. 394 af 28. Juni 1920, ved kgl. Anordning af 22. Marts 1918 oprettede Statsulykkesforsikring, hvorunder samtlige de Statens Ulykkesforsikring vedrørende Sager er henlagt, fra 1. April 1927 henlægges under Arbejderforsikring-Raadets Administration, har Ministeriet for Sundhedsvæsen fastsat følgende Bestemmelser:

§ 1. Statens Ulykkesforsikring overtager enhver Risiko, der ifølge § 2 i Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916, saaledes som denne er ændret ved Lov af 28. Juni 1920, paa-hviler Staten overfor sine Tjenestemænd og Arbejdere.

§ 2. Statens Forsikringspligt omfatter enhver i Statens Tjeneste beskæftiget Person, der efter Lovens Regler er forsikringsberettiget overfor sin Arbejdsgiver, hvad enten hans Lønning udredes i Henhold til Lønningslov, af særlig Bevilling paa Finanslov eller Tillægsbevillingslov, eller af den Kontorholdsgodtgørelse, der maatte være tillagt et Embede af Staten.

Statens Forsikringspligt omfatter ogsaa Tjenestemænd og Arbejdere, der er beskæftigede paa Færøerne og paa Grønland i Statens Tjeneste.

Personer, der aftjener Værnepligt, omfattes ikke af Ulykkesforsikringen.

§ 3. Et hvert Ulykkestilfælde, som antages at ville medføre Krav overfor Staten i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, skal snarest muligt og senest inden 8 Dage anmeldes til Arbejderforsikrings-Raadet. Medfører Ulykkestilfældet Døden, skal — selv om Ulykkestilfældet forinden er anmeldt for Raadet — Underretning om Dødsfaldet tilstilles Arbejderforsikrings-Raadet inden 48 Timer efter Dødens Indtræden.

Anmeldelsen ledsages af den behandlendes Læges Attest.

Ved Anmeldelsen og ved de til Sagens Behandling fornødne Lægeerklæringer benyttes de af Arbejderforsikrings-Raadet foreskrevne Blanketter, der faas ved Rekvisition til Arbejderforsikrings-Raadet, Kongens Nytorv 3. 17 Jan.
Nr. 15.

Indtræder Ulykkestilfældet ombord paa Skibe udenfor Havn eller Havneplads, regnes Anmeldelsesfristen fra det Tidspunkt, da Skibet har naaet Forbindelse med Land.

§ 4. Anmeldelsespligten paahviler den, som paa Tidspunktet for Ulykkestilfældet forestaar den Statsvirksomhed, i hvilken Ulykkestilfældet indtræder. Anmeldelsen indsendes direkte til Arbejderforsikrings-Raadet af de paagældende Myndigheder.

§ 5. Statens Ulykkesforsikring betaler efter de af Ministeriet i Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 46, jfr. § 79 fastsatte Takster alle Lægeerklæringer, der afgives til Brug i Ulykkesforsikringsager vedrørende Statens Tjenestemænd og Arbejdere.

§ 6. Enhver Ydelse (Dagpenge, Invaliditetserstatning, Erstatning til de efterladte, særlig Sygebehandling m. v., jfr. kgl. Anordning af 30. December 1921, Begravelseshjælp), der tilkommer tilskadekomne af Staten ifølge Ulykkesforsikringsloven, jfr. fornævnte Anordning, udbetales af Statens Ulykkesforsikring og afholdes af en paa de aarlige Finanslove under Ministeriet for Sundhedsvæsen opført særlig Konto.

§ 7. Den i Ulykkesforsikringslovens § 24 ommeldte Dagpengeydelse tilkommer ikke den tilskadekomne, saalænge han oppebærer sin fulde Lønning af Staten.

§ 8. Saavel de tilskadekomne som de paagældende Statsmyndigheder og Statsinstitutioner har i øvrigt at iagttage Forskrifterne i Ulykkesforsikringsloven.

§ 9. Behandlingen af de Sager, som den 1. April 1927 endnu ikke er færdigbehandlede af Statens Ulykkesforsikring under Bestyrelse af Ministeriet for Sundhedsvæsen, tilendbringes af Statens Ulykkesforsikring under Bestyrelse af Arbejderforsikrings-Raadets Formand.

- 17 Jan. § 10. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. April
Nr. 15. 1927, fra hvilket Tidspunkt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 22. Marts 1918 ophæves.

Nr. 15. Lov-Tid. A. S. 26—27.

- 17 Jan. Instruks vedrørende Købstadkommunernes Regn-
Nr. 10. skabsaflæggelse til Amtstuerne over Skatter og Afgifter til Staten m. v.

I Henhold til Lov Nr. 116 af 20. April 1926 vil der fra 1. Januar 1927 af Købstadkommunernes Bestyrelse være at aflægge Regnskab til Amtstuerne over Oppebørsler af Skatter og Afgifter m. v. til Staten og andre. Disse Regnskaber skal i Henhold til § 7 i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 fremtidig aflægges maanedsvist, og Finansministeriet fastsætter herved i Medfør af sidstnævnte Lovs § 8 følgende Regler for Bogføringen og Regnskabsaflæggelsen.

§ 1. ¹⁾ De Restancer og den Kontantbeholdning, der i Henhold til Købstadregnskabet for Oktober Kvartal 1926 maatte findes ved Kvartalets Slutning, vil den 1. Januar 1927 være at postere paa følgende Maade:

Restancerne debiteres de paagældende Restancekonti (enten »Indtægtsrestancekonto vedrørende Skatter og Afgifter til Staten« eller »Indtægtsrestancekonto vedrørende Tiendebanken« eller »Indtægtsrestancekonto vedrørende Valutaydelsen« eller muligvis anden Indtægtsrestancekonto) og krediteres »Løbende Regning med Amtstuen«. Kontantbeholdningen debiteres »Statskassens Kassekonto« og krediteres løbende Regning med Amtstuen.

Disse Aabningsposter vil af Finanshovedbogholderiet blive meddelt Amtstuen, og de skal derfor i Regnskabsoversigten for Januar Maaned ikke noteres som Bevægelse i Januar Maaned 1927, der skal bogføres paa Amtstuen, jfr § 5, Stk. 2; derimod medregnes Posterne i Saldoen den 31. Januar paa de paagældende Konti i Regnskabsoversigten til Amtstuen.

²⁾ I hvert Aars April Maaned vil fremtidig paa samme Maade være at forholde med den Restance- og Kassebehold-

ning, der maatte være at overføre fra det foregaaende Finans- 17 Jan.
aar, cfr. § 4, Stk. 2. Nr. 10.

³⁾ Findes der den 1. Januar 1927 Restancer af Motorafgifter, som altsaa i Henhold til ovenstaaende Stk. 1 er debiteret »Indtægtsrestancekonto vedr. Skatter og Afgifter til Staten«, vil disse Restancer — da Regnskabsaflæggelsen med Afgiften fra 1. Januar d. A. er overgaaet til Amtstuerne — i Løbet af Januar Maaned være at ompostere saaledes: Saldoen den 1. Januar debiteres »Løbende Regning med Amtstuen« og krediteres Indtægtsrestancekontoen, hvorved Regnskabet med disse Afgifter helt udgaar af Købstadregnskabet. Denne Ompostering opføres i Regnskabsoversigten til Amtstuen som Bevægelse i Januar Maaned paa den i § 5, Stk. 2, omtalte Maade, og der vedlægges Regnskabsoversigten en Meddelelse om, at »Amtstuens løbende Regning i Købstadens Bogholderi i Januar Maaned er bleven debiteret for Saldoen pr. 1. Januar 1927 af Restancer af Motorafgift til Beløb .....Kr., hvis fremtidige Afregning er overgaaet til Amtstuen«.

§ 2. ¹⁾ I de Maaneder, da Skatterne forfalder til Betaling af Skatteyderne vil Totalsummen af hver Ordre (Liste, Anmodning, Beregning o. s. v.) i Bogholderiet straks ved Maanedens Begyndelse eller — hvis dette ikke er muligt — ved Ordrens Modtagelse være at kreditere den paagældende Skats, Afgifts eller Ydelses Konto og at debitere den paagældende Indtægtsrestancekonto; saaledes vil Kontoen »Halvaarlige Ydelser til Tiendebanken« være at kreditere og »Indtægtsrestancekonto vedr. Tiendebanken« at debitere for de halvaarlige Ydelser, naar de forfalder. Senere indkommer Ordre (Liste o. s. v.), efter hvilke disse oprindelig beordrede Beløb forhøjes eller ny Beløb tilgaar, posteres paa samme Maade; skal Beløbene derimod nedsættes eller helt udgaa, debiteres de paagældende Skattekonti og vedkommende Indtægtsrestancekonto krediteres.

²⁾ Efterhaanden, som saadanne posterede Skatter og Afgifter af Skatteyderne indbetales til Købstadkommunen, krediteres de paagældende Indtægtsrestancekonti og Stats-

17 Jan. kassens Kassekonto debiteres; paa samme Maade posteres
 Nr. 10. de ikke indbetalte Skatter og Afgifter, som Kommunen for-
 skudsvis skal tilsvare Staten.

3) Saadanne Skatter, Afgifter eller Oppebørsler, der maatte blive indbetalt til Kommunen uden at være forud beordrede som omtalt under Stk. 1, debiteres ved Indbetalingen Statskassens Kassekonto og krediteres den paagældende Skats eller Afgifts Konto.

4) Herefter skal de paagældende Skatters og Afgifters Konti til enhver Tid vise Totalsummen af, hvad der i Finansaarets Løb i alt har været at opkræve af Skatter og Afgifter og de paagældende Indtægtsrestancekonti til et hvilket som helst Tidspunkt udvise, hvad der af disse Skatter og Afgifter endnu ikke er indbetalt.

5) De Kommunen tilkommende Opkrævningsomkostninger vil i Bogholderiet være at postere til Debet for de paagældende Udgiftskonti (henholdsvis § 23 VII. B. 2., og § 23 VII. B. 3.) og til Kredit for Statskassens Kassekonto.

6) De Renter, der vil være at tilsvare Statskassen for ikke rettidig berigtigede Skatter og Afgifter, krediteres Kontoen § 3 A. 10. »Andre Renter, Morarenter« og debiteres Statskassens Kassekonto.

§ 3. 1) Indbetaling til Statskassen af de oppebaarne Skatter m. v. finder Sted gennem Finansministeriets lokale Bankforbindelse; Indbetalingen ledsages af følgende Indtægtsanmeldelse til Banken: »For Regning N. N. Amtstue indbetales herved Kr....., skriver ..... der bedes krediteret Finansministeriets Foliokonto i Nationalbanken.

.....Købstad, den.....

(Underskrift)«.

2) De heromhandlede Indbetalinger til Statskassen debiteres i Købstadens Bogholderi »Løbende Regning med N. N. Amtstue« og krediteres Statskassens Kassekonto.

3) Herefter skal til enhver Tid Statskassens Kassekonto vise, hvilken kontant Beholdning Købstadkommunen ligger inde med for Statskassens Regning.

§ 4. 1) Posterings eller Noteringer paa de heromhandlede Konti i Købstadkommunens Bogholderi afsluttes ufravigeligt Maanedens sidste Søgnedag saaledes, at der ikke under noget som helst Paaskud medtages Posterings eller Ind- eller Udbetalinger, der først har fundet Sted i den følgende Maaned. 17 Jan. Nr. 10.

2) Endelig Afslutning af disse Konti finder Sted hvert Aars 31. Marts ved, 1) at alle Konti for Skatter og andre oppebaarne Indtægter lukkes ved, at de debiteres for samtlige i Aarets Løb krediterede Oppebørsler, der samtidig krediteres »Løbende Regning med N. N. Amtstue« og 2) at Konti for afholdte Udgifter (eksempelvis Opkrævningsomkostningerne) lukkes ved, at de krediteres for Aarsbeløbet, der samtidig debiteres løbende Regning med Amtstuen. Herefter vil — forsaavidt der ikke har fundet fuld Afvikling Sted — Summen af Købstadkommunens Beholdninger for Staten, nemlig Statens Kassebeholdning og Indtægtsrestancerne, være lig Skylden paa »Løbende Regning med N. N. Amtstue«, og disse lige store Aktiver og Passiver overføres til det ny Finansaar som omtalt i § 1.

§ 5. 1) Umiddelbart efter hver Maanedes Slutning og senest den 4. i den følgende Maaned indsendes til vedkommende Amtstue en Regnskabsoversigt, hvortil Skemaerne efter Rekvisition leveres af Amtstuerne. Skemaerne leveres gratis i April Maaned for et Aar ad Gangen, første Gang dog i Januar 1927 og for 1¼ Aar.

2) Totalsummen af de Bevægelser, der har været i hver Maaned paa hver Konto — med andre Ord: alt hvad der i Maanedens Lob i Henhold til ovenstaaende Fremgangsmaade er debiteret og krediteret hver enkelt af de heromhandlede Regnskabskonti — opføres i Kolonnerne V og VI i den i Stk. 1 omtalte Regnskabsoversigt, og Optællingen af Debetkolonnens og Kreditkolonnens Summer skal naturligvis være lige store. I Kolonnerne VII og VIII opføres dernæst hver Maaned Saldoen af Bevægelserne i den forløbne Del af Finansaaret paa samtlige Konti. Debetkolonnens og Kreditkolonnens Totalsummer skal naturligvis være lige store ved Optællingen.

17 Jan. Disse saaledes opførte Bevægelser i hver Maaned og Saldi
Nr. 10. danner Grundlaget for Posteringerne i Amtstuenes Bøger
og altsaa Grundlaget for Statsregnskabet, og det paalægges
derfor Købstadkommunerne at udvise den største Nøjagtig-
hed ved Regnskabsaflæggelsen og ved Regnskabsoversigtens
Udarbejdelse.

3) Paa Regnskabsoversigtens Bagside opføres derefter
hver Maaned en Specifikation af Skatterestancerne og en
Specifikation af Indbetalingerne til Banken.

4) Den maanedlige Regnskabsoversigt til Amtstuen
underskrives af Kommunalbestyrelsen og vedlægges de
samme Dokumenter og andre Bilag, som hidtil har skullet
medfølge Købstadregnskabet.

5) Der vil fremtidig ikke være at indsende Regnskaber
direkte til Hovedrevisoratet.

Nr. 10. Min.-Tid. A. S. 9-12.

18 Jan. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Ribe Amt.
Nr. 19. I den med Amtets paategnede Erklæring af 23. December
1926.....hertil indsendte Skrivelse har Politimesteren i
X. Købstad m. v. udbedt sig Justitsministeriets Udtalelse
om, hvorvidt Æresoprejsning maa anses fornøden med Hen-
syn til den A. ved Dom afsagt af Retten for X. Købstad
m. v. den 26. Maj 1920 i Medfør af Straffelovens § 228, jfr.
§ 37, idømte Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost i
20 Dage.

Det fremgaar af den paagældende Dom, at fornævnte
A., der er født den 22. Maj 1902, har begaaet samtlige de
Tyverier, for hvilke han er idømt Straf, i April Maaned 1920.

Foranlediget heraf skal man.....meddele, at Æres-
oprejsning i det foreliggende Tilfælde er ufnøden.

Nr. 19. Min.-Tid. A. S. 19

20 Jan. **Justitsmin. Skr.** til Overretssagfører N. N.

I et hertil indsendt Andragende har Hr. Overretssag-
føreren som Værge for Patient paa St. Hans Hospital H.,
der i Aarene 1887 til 1913 talrige Gange har været idømt

Straf for mange forskellige Forbrydelser, og som senest ved 20^{Jan.} Frederikssund Købstads Politirets Dom af 20. December 1913 for Betleri i Medfør af Lov af 3. Marts 1860 § 3 har været anset med Straf af Tvangsarbejde i 42 Dage, anholdt om Æresoprejsning med Hensyn til de den paagældende overgaaede Domme, for hvilke Æresoprejsning er fornøden.

Det fremgaar af Sagen, at nævnte H. har henligget som Patient paa St. Hans Hospital siden den 13. November 1915, og at han er lidende af kronisk Sindssygdom.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Ministeriet ikke finder Grund til at søge udvirket Æresoprejsning for den paagældende, da der ikke foreligger nogen Oplysning om hans Vandel for Tiden inden hans Indlæggelse paa Hospitalet, og da han senere ikke har haft nogen Anledning til at vise sin Vandel.

Anordning om Ændring i Anordning Nr. 539 af 21 Jan. 30. December 1921, hvorved Lov Nr. 144 af 10. Maj Nr. 16. 1915 om anerkendte Sygekasser, jfr. Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921 om Ændringer i den nævnte Lov, sættes i Kraft paa Færøerne.

Til Anordningens § 25 føjes som nyt, 3die Stk.:

Regeringen bemyndiges til efter Indstilling fra Sygekassenævnet at træffe Overenskomst med fremmed Stat om gensidig Overflytning af Medlemmer mellem anerkendte Sygekasser i de to Stater. Saadan Overenskomst forpligter de anerkendte Sygekasser til at yde de fra den anden Stat tilflyttede Sygekassemedlemmer Sygehjælp paa de nærmere Vilkaar, som fastsættes i Overenskomsten.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Nr. 16. Lov-Tid. A. S. 28.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

24 Jan.

I det med Magistratens Paategning af 30. August f. A. modtagne Andragende har Fyens Sækkekompagni, Aktieselskab, her af Staden, anholdt om Tilladelse til, uanset

24 Jan. Bestemmelsen i Næringsloven af 29. December 1857 § 24, at forene Næringsadkomst paa Sejl-, Flag- og Kompasmager-næring med Næringsadkomst paa Handel en detail.

Det fremgaar af Sagen, at Selskabet paa den paagældende Næringsadkomst driver Virksomhed med Syning af Sække, Pressenninger og lign., samt at Selskabet ønsker den nævnte Dispensation for tillige at kunne forhandle Lærreder m. m. en detail.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart med Magistraten er enig i, at Forfærdigelse og Reparation af Sække i Henhold til Cancellie-Plakat af 24. September 1829 maa anses for fri Næring her i Staden, og at den ansøgte Dispensation fra Næringslovens § 24 maa anses for ufnøden, idet den Næring, Selskabet iøvrigt driver, vil kunne udøves paa Næringsadkomst paa Handel en detail.

1. Afd. 39. 33. 26.

25 Jan. **Bekendtgørelse om Tillæg til Bekendtgørelse af 21. December 1881 angaaende Indretning og Benyttelse af Teatre i København.**

1. Fotografering paa Scenen, i Paaklædningsværelserne og i andre udenfor Scenen i Teaterbygningen værende Rum ved Anvendelsen af Lypulver (Magnium) eller ved elektriske Lamper, særlig indrettet til Belysning under Fotografering, er i Almindelighed kun tilladt, naar der ikke er Tilskuere i Teatret, de Personer der er tjenstlig til Stede dog undtagne. Naar der er Tilskuere til Stede, maa nævnte Fotografering kun foregaa efter en senest Dagen forud hos Brandvæsenet indhentet Tilladelse og paa de Betingelser, som Brandvæsenet maatte foreskrive.
2. Fotografering som under Pkt. 1 maa kun foregaa under Tilsyn af en af Teatrets overordnede Scenefunktionærer (Scene-Belysnings- eller Maskinmester).
3. Ved Fotografering under Anvendelsen af Lypulver (Magnium) kan Tændingen ske ved Elektricitet, eller paa

anden forsvarlig Maade; Lynpulver maa kun have i 25 Jan.
lukkede Metalæsker, hver indeholdende 1 Ladning til en enkelt Optagelse, højest 5 Gram. Under Antændelsen skal Lampen anbringes eller holdes i forsvarlig Afstand fra alle antændelige Stoffer.

4. Elektriske Lamper til Teaterfotografering, bevægelige Ledninger og disses Tilknytning til Teatrets Ledningsnet skal være indrettet i Overensstemmelse med Elektricitetskommissionens Bestemmelser.
5. Tillæg af 6. April 1910 til Magistratens Bekendtgørelse af 21. December 1881 angaaende Bestemmelser for Indretning og Benyttelse af Teatre i København bortfalder hermed.

Bekg. 14. Dec. 1881

Kommunalbestyrelsens Beslutning hvorved det ved- 27 Jan.
tages at tiltræde en Ordning, hvorefter Taarnby Kommune optages i Overenskomsten af 1910 mellem Kbhvn., Fr.berg og Gentofte om et Fællesskab med Hensyn til Vand- og Gasmestre samt elektriske Installatører.

B. F. 87. S. 1971.

Bekendtgørelse om, hvilke Fag og Brancher af 29 Jan.
Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejds- Nr. 17.
hedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts
1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsik-
ring m. m.

Paa Grundlag af Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed fastsættes i Henhold til § 28 og § 31, Stk. 6, 2. Punktum, i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. herved følgende:

§ 1. Fra og med den 1. Februar 1927 at regne vil ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 kunne ydes til arbejdsløse henhørende til følgende Fag:

Arbejds mænd, Bageri- og Konditoriarbejdere, Billedskærere og Dekorationsbilledhuggere, Blikkenslagere, Bog-

- 29 Jan. bandlerarbejdere, Bogtrykkere, Bryggeriarbejdere, Bødkere,
 Nr. 17. Børsteindustriarbejdere, De kvindelige Arbejdere, Den kera-
 miske Industri, Drejere, Elektrikere, Forgyldere, Gartneri-
 arbejdere, Glarmestersvende, Glasarbejdere, Guld-, Sølv- og
 Elektropletarbejdere, Gørtlere, Handels- og Kontormedhjæl-
 pere, Handskemagere, Hatte- og Buntmagere, Karetmagere,
 Kedel- og Maskinpassere, Kobbersmede, Kurvmagere, Land-
 arbejdere, Landkokke, Læder- og Skindarbejdere, Mejerifaget,
 Metalarbejdere, Metaltrykkere, Murarbejdsmænd, Murerfaget,
 Mølleriarbejdere, Rebslageriarbejdere, Riggere og Sejlmagere,
 Sadelmagere og Tapetsere, Skibstømrere, Skotøjsarbejdere,
 Skraatobaksarbejdere, Skræddere, Slagter- og Kødindustri-
 arbejdere, Snedkere, Stukkatører, Sukkervare-, Chokolade- og
 Biskuitarbejdere, Søfyrbødere, Søkokke, Sømænd, Tekstil-
 arbejdere, Tobaksarbejdere, Træindustriarbejdere og Tømrere.

Som henhørende til foranstaaende Fag anses:

- a) saadanne Personer, der er Medlemmer af en statsaner-
 kendt Arbejdsløshedskasse omfattende et af ovenstaaende
 Fag, og
- b) saadanne andre Personer — hvad enten de er arbejds-
 løshedsforsikrede i Arbejdsløshedskassen for Gentofte,
 Lyngby og Gladsaxe Sogne eller slet ikke er arbejds-
 løshedsforsikrede —, der igennem den deres Arbejdslø-
 shedskort paaførte Angivelse af deres Erhverv dokumen-
 terer, at de normalt søger Beskæftigelse i et af ovenstaa-
 ende Fag indenfor paagældende Arbejdsløshedskasses
 Omraade.

§ 2. Efter Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for
 ekstraordinær Arbejdsløshed meddeler Indenrigsministeriet i
 Henhold til ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Punktum,
 Tilladelse til, at Varigheden for fortsat Hjælp efter den ved-
 tægtsmæssige Understøttelses Ophør indenfor 12 paa hinanden
 følgende Maaneder ved Udbetaling af saadan Hjælp i Februar
 Maaned 1927 fastsættes saaledes for følgende 7 Fags Ved-
 kommende:

- 1) Til ledige Medlemmer af *Bageri- og Konditoriarbejdernes*
 Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte

- Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100, 130 og 150 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—3, 3—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150, 195 og 225 Dage.
- 2) Til ledige Medlemmer af *Elektrikerne*s Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (90, 100 og 110 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—6 Aar, 6—10 Aar og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 135, 150 og 165 Dage.
- 3) Til ledige Medlemmer af *Glarmestersvendene*s Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 125 Dage.
- 4) Til ledige Medlemmer af *Handels- og Kontormedhjælperne*s Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150 og 180 Dage.
- 5) Til ledige Medlemmer af *Læder- og Skindarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 6) Til ledige Medlemmer af *Metalarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage og 130 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis indtil 15 Aar og af 15 Aar og derover), som gælder for

29 Jan.

Nr. 17.

29 Jan.
Nr. 17.

- de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
- 7) Til ledige Medlemmer af *Murarbejdsmændenes* Arbejds-løsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 105 Dage.

§ 3. Ved Opgørelse af, i hvilket Antal Dage en arbejdsløs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppebaaret fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør, vil fortsat Hjælp, som i Henhold til en af Indenrigsministeriet (Socialministeriet) i Medfør af ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2. Pkt. meddelt Tilladelse er ydet vedkommende arbejdsløse *udover* det ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 § 1 a. fastsatte Maksimum, *ikke* være at medregne, *undtagen* i Tidsrum, for hvilke der paany meddeles en saadan Tilladelse for vedkommende Arbejdsløsheds-kasse.

Som Følge af foranstaaende Bestemmelse vil der *ved Opgørelse i Februar Maaned 1927* for efternævnte Fags Vedkommende være at bortse fra følgende, *ekstraordinært ydede*, fortsatte Hjælp:

1) For *Arbejdsmændenes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne April, Maj, Juli, September, Oktober, November og December 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. Marts 1926 § 2, 29. April 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2.

2) For *Billedskærernes og Dekorationsbilledhuggernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926

§ 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt 29 Jan.
Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2. Nr. 17.

3) For *Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

4) For *Gørtler- og Metalarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

5) For *Hatte- og Buntmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni og Juli 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2 og 26. Juni 1926 § 2.

6) For *Karetmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i November Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 29. Oktober 1926 § 2.

7) For *Landkokkenes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj og Juni 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2 og 28. Maj 1926 § 2.

8) For *Metaltrykkernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927

29 Jan. *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Social-
Nr. 17. ministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni
1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Ok-
tober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigs-
ministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

9) For *Sadelmagernes og Tapetserernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

10) For *Skibstømrernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Februar, Marts og April 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 5. Februar 1926 § 2, 26. Februar 1926 § 2 og 29. Marts 1926 § 2.

11) For *Skotøjsarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

12) For *Snedkerfagets* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

13) For *Stukkatorernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Juli Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 26. Juni 1926 § 2. 29 Jan.
Nr. 17.

14) For *Tekstilarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

15) For *Tobaksarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne April, Maj, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. Marts 1926 § 2, 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

16) For *Træindustriarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Februar 1927. Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926.

- 29 Jan. Opmærksomheden henledes paa, at det i § 1 nævnte Fag:
Nr. 17. *Søfyrbøderne*, først har dannet og faaet anerkendt en Arbejdsløshedskasse fra den 1. April 1926, saaledes at dette Fags arbejdsløse ikke er berettigede til Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen før den 1. April 1927. Ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse til Søfyrbødere vil dog indtil da kunne ydes *efter Skøn*, jfr. § 1 c i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 119 af 29. Marts 1924.

Nr. 17. Lov. Tid. A. S. 29—32.

- 31 Jan. **Bekendtgørelse om en mellem Danmark og Norge**
Nr. 20. **afsluttet Overenskomst om Overflytning af Medlemmer mellem Sygekasser i Danmark og Norge.**

[Overenskomsten, som her kun gengives med den danske Tekst, er underskrevet af den danske Gesandt i Oslo Kammerherre Kruse og den norske Udenrigsminister Hr. Ivar Lykke. Den har følgende Indhold:]

§ 1. Denne Overenskomst omfatter for Danmarks Vedkommende de statsanerkendte Sygekasser, som er tilsluttet De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark og for Norges Vedkommende Kredssygekasserne og de med disse ligestillede, godkendte private Sygekasser.

§ 2. Mellem Sygekasser, som omfattes af denne Overenskomst, kan Overflytning af de i nærværende Paragrafs 2. Stykke omhandlede Medlemmer finde Sted fra det ene til det andet af Landene Danmark og Norge.

For at Overflytning kan ske, skal vedkommende Medlem være berettiget til i Henhold til Lovgivningen i det Land, hvortil Flytningen finder Sted, gennem sin Sygeforsikring at nyde Tilskud af Statens Midler.

§ 3. Overflytningen sker efter de Love og Regler for Overflytning fra en Sygekasse til en anden, som er gældende i det Land, hvortil Overflytningen finder Sted. Forsaauidt et

Lands Regler for Overflytning i noget Punkt skulde være i 31 Jan.
Uoverensstemmelse med nærværende Overenskomst, gaar Nr. 20.
Overenskomstens Regler dog forud for det enkelte Lands
Regler.

Som almindelig Betingelse for, at et Medlem skal være berettiget til at overføre sin Forsikring ved Overflytning som foran nævnt, gælder, at Medlemmet maa:

a) have opgivet sin Bopæl i det Land, hvorfra der flyttes, og taget Bopæl i det Land, hvortil der flyttes;

b) have opfyldt sine Forpligtelser i Sygekassen i det Land, han har forladt;

c) inden en Frist af 14 Dage efter Ankomsten til det andet Land godtgøre sit tidligere Medlemsforhold paa den i § 4 omhandlede Maade ved en Flyttebog eller -attest fra den Sygekasse, han sidst var Medlem af, og begære sig tilflyttet vedkommende Sygekasse.

§ 4. Den i § 3 c omhandlede Flyttebog eller -attest, hvis Form fastsættes efter nærmere Aftale mellem Hovedorganisationerne for de to Landes Sygekasser, skal indeholde Oplysninger om: Medlemmets Navn, Alder og Beskæftigelse, hvilken Sygekasse han er Medlem af, i hvilket Tidsrum umiddelbart forud for Overflytningen han har været Medlem af Sygekassen eller muligvis af andre Sygekasser, samt, saafremt han i det indeværende og de to forudgaaende Kalenderaar har faaet Sygeunderstøttelse, da i hvilke Tidsrum denne er ydet.

Forsaavidt et Medlem, som begærer sig tilflyttet, ikke medfører Flyttebog, skal der gives ham den nødvendige Frist til at skaffe en saadan fra den Sygekasse, han sidst tilhørte. Den Kasse, hvortil der flyttes, har Adgang til at indhente direkte Oplysninger fra den eller de Kasser, Medlemmet tidligere har tilhørt.

§ 5. Optagelsen i den Sygekasse, hvortil der flyttes, regnes fra det Tidspunkt, da vedkommende Medlem er ankommet til det Land, hvortil Flytningen finder Sted.

31 Jan. § 6. Findes der paa det Sted, hvortil Flytningen sker,
Nr. 20. flere Sygekasser, og der efter de gældende Love eller Vedtægter (Statuter) er Adgang for det tilflyttede Medlem til at vælge mellem disse, skal den Sygekasse, til hvilken rettidig Henvendelse sker, være forpligtet til at modtage ham.

§ 7. Uenighed om en Overflytning i Henhold til foranstaaende Regler afgøres i hvert enkelt Tilfælde af de Myndigheder, der efter Lovgivningen i det Land, hvortil der flyttes, er berettiget til at afgøre saadanne Spørgsmaal.

§ 8. Denne Overenskomst skal ratificeres og Ratifikationsdokumenterne udveksles saa snart som muligt.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Udvekslingen af Ratifikationerne har fundet Sted i København den 30. December 1926.

Nr. 20. Lov-Tid. A. S. 37—40.

3 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at Folkeregistret til Magistratens 3die Afd. skal indberette, naar Personer, der oppebære Enkebørneunderstøttelse eller Aldersrente, afgaar ved Døden.

B. F. 87. S. 1953—69. 1984.

7 Febr. **Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat.**

De her i Staden gældende Bestemmelser for Udhængstage, Udstillingsskabe i muret Forbindelse med Bygningen og andre under Bygningslovgivningen hørende Bygningsfremspring saavel som for de under Politivedtægten hørende Automater, Udhængsskabe og lign. saasom Facadebeklædninger med Træ, Glas og desl. samt for fremspringende Skilte og lign. er indtil videre følgende:

I. Udhængstage.

- 1) Ved Afgørelsen af, om Tilladelse kan forventes meddelt, følges den almindelige Regel, at ethvert Fremspring

skal holdes i en Afstand af mindst 2,35 m over Gaden, 7 Febr. og at dets forreste Punkt, hvis Underkanten ligger mellem 2,35 m og 4 m over Gaden (i Gader, hvor Sporvogne kører i Nærheden af Fortovskanten, mellem 2,35 m og 6 m) skal holdes mindst 1,25 m tilbage fra Fortovskanten, idet dog intet Fremspring maa være større end 2,5 m. Iøvrigt afgøres Spørgsmaalet, om og paa hvilke særlige Betingelser Tilladelse kan forventes meddelt, i Henhold til Bygningslovgivningen samt under Hensyntagen til Forholdene i hvert enkelt Tilfælde.

- 2) Den aarlige Afgift er 50 Kr. pr. m², naar den paa-gældende Bygning er beliggende
  - a) ved de offentlige Gader paa den Del af Stadens Omraade, som ligger inden for det tidligere Voldterræn, herunder Kristianshavn, og som begrænses af følgende Gader: Vester Voldgade, Nørre Voldgade, Øster Voldgade, Søndre Frihavnsvej, Frihavnen og for Kristianshavns Vedkommende Voldgraven,
samt
  - b) ved følgende stærkt trafikerede Hovedgader:
Amagerbrogade,
Amager Boulevard (fra Amagerbrogade til Amager Fælledvej),
Aaboulevarden,
Aarhusgade,
Blaagaardsgade,
Blegdamsvej,
Elmegade,
Farimagsgaderne,
Frederiksborggade (fra Nørre Voldgade til Søtorvet),
Frederikssundsvej (indtil Brønshøj Kirkevej),
Fredensgade,
Fælledvej,
Griffenfeldtsgade,

7 Febr.

Istedgade,
Jagtvej,
Lyngbyvej (indtil Jernbanen),
Nørrebrogade,
Nordre Frihavnsgade,
Rantzausgade,
Sønder Boulevard,
Sølgade (fra Sølvtorvet til Fredensbro),
Strandvejen,
Valby Langgade,
Vesterbrogade og
Østerbrogade.

- 3) 35 Kr. pr. m² i alle andre offentlige Gader.
- 4) Afgiften erlægges forud for et Kalenderaar ad Gangen og skal indbetales hos vedkommende Bygningsinspektør. Forfaldsdagen er hvert Aars 1. Januar.

II. Udstillingsskabe i muret Forbindelse med Bygningen.

- 1) Spørgsmaalet, om og paa hvilke særlige Betingelser, Tilladelse kan forventes meddelt, afgøres i Henhold til Bygningslovgivningen samt under Hensyntagen til Forholdene i hvert enkelt Tilfælde.
- 2) I Gader, hvor Fortovet ikke er over 2 m bredt, gives ingen Tilladelse til Fremspring paa mere end 12 cm. Hvor Fortovsbredden er mellem 2 og 3 m, gives kun Tilladelse til Fremspring paa højst 20 cm, og hvor Fortovet er mellem 3 og 4 m bredt, kun til Fremspring paa højst 30 cm.
- 3) Intet Fremspring maa dog være større end 12 cm i følgende smalle og stærkt trafikerede Gader:
Østergade,
Amagertorv,
Vimmelskiftet,
Nygade,
Frederiksberggade,

7 Febr

Købmagergade,
Frederiksborggade (fra Kultorvet til Nørrevold),
Nørregade,
Blaagaardsgade samt
Torvegade.

- 4) For Fremspring med højst 63 cm Bredder fastsættes Afgiften, naar Fremspringet ikke er større end 30 cm, til 5 Kr. om Aaret, og naar det er over 30 cm til 10 Kr. om Aaret. Naar Bredden er over 63 cm, men højst 126 cm, betales dobbelt Takst, naar Bredden er mellem 126 cm og 189 cm tredobbelt Takst, og saa fremdeles.
- 5) De under 4) angivne Beløb 5 Kr. og 10 Kr. forhøjes dog til henholdsvis 10 Kr. og 15 Kr. i de ovenfor under I. 2. a. og b. angivne Gader.
- 6) Enhver Bruger af de heromhandlede Skabe skal hvert Aar hos vedkommende Bygningsinspektør købe de nedenfor under IV. 6 angivne Kontrolmærker for et Beløb, der svarer til den Afgift, som det paagældende Skab er underkastet, og dette Mærke, for hvis Tilstedeværelse Brugeren af Skabet til enhver Tid er ansvarlig, skal anbringes, saavidt muligt paa et iøjnefaldende Sted, i Skabet.

Afgiften erlægges forud for et Kalenderaar ad Gangen og forfalder til Betaling, naar Skabet tages i Brug, for hele det paagældende Aar og derefter hvert Aars 1. Januar.

III. Andre Bygningsfremspring, hvortil i Henhold til Bygningslovgivningen kræves Magistratens Tilladelse.

- 1) Spørgsmaalet, om og paa hvilke særlige Betingelser Tilladelse kan forventes meddelt, afgøres i Henhold til Bygningslovgivningen samt under Hensyntagen til Forholdene i hvert enkelt Tilfælde, idet dog bl. a. Fremrykning ud over Fortovet af Butiksvinduer eller anden lignende Lokaleudvidelse ikke vil blive tilladt.

- 7 Febr. 2) Den aarlige Afgift er:
- a) 150 Kr. pr. m² i de ovenfor under I. 2. a. og b. angivne Gader.
  - b) 100 Kr. pr. m² i alle andre offentlige Gader.
- 3) Afgiften erlægges forud for et Kalenderaar ad Gangen og skal indbetales hos vedkommende Bygningsinspektør. Forfaldsdagen er hvert Aars 1. Januar.

IV. De under Politivedtægten hørende Automater, Udhængsskabe og lign., saasom Façadebeklædninger med Træ, Glas og desl.

- 1) Tilladelse kan kun forventes meddelt efter derom til vedkommende Politistation paa særlig Blanket, som faas paa Politistationerne, indgivet Andragende og kun som *foreløbig* samt under Forudsætning af, at Brugeren, der maa forevise sit Borgerskab for Politiet, har sin Virksomhed i den Ejendom, hvorpaa Fremspringet ønskes anbragt, og at dette kun benyttes til Reklame for hans egen Virksomhed.
- 2) I Gader, hvor Fortovet ikke er over 2 m bredt, gives ingen Tilladelse til Fremspring paa mere end 12 cm. Hvor Fortovbredden er mellem 2 og 3 m, gives kun Tilladelse til Fremspring paa højst 20 cm, og hvor Fortovet er mellem 3 og 4 m bredt, kun til Fremspring paa højst 30 cm.
- 3) Intet Fremspring maa dog være større end 12 cm i følgende smalle og stærkt trafikerede Gader:
Østergade,
Amagertorv,
Vimmelskaftet,
Nygade,
Frederiksberggade,
Købmagergade,
Frederiksborggade (fra Kultorvet til Nørrevold),
Nørregade,

Blaagaardsgade samt
Torvegade.

7 Febr.

- 4) For Fremspring med højst 63 cm Bredde fastsættes Afgiften, naar Fremspringet ikke er større end 30 cm, til 5 Kr. om Aaret, og naar det er over 30 cm til 10 Kr. om Aaret. Naar Bredden er over 63 cm, men højst 126 cm, betales dobbelt Takst, naar Bredden er mellem 126 cm og 189 cm tredobbelt Takst, og saa fremdeles.
- 5) De under 4) angivne Beløb 5 Kr. og 10 Kr. forhøjes dog til henholdsvis 10 Kr. og 15 Kr. i de ovenfor under I. 2. a. og b. angivne Gader.
- 6) Enhver Bruger af Automater, Udhængsskabe og lign. skal hvert Aar give Politistationen i den Politikreds, hvortil vedkommende Ejendom hører, fornødne Oplysninger om Antallet af sine Automater og Udhængsskabe m. m. og disses Bredde og Fremspring fra Muren samt uden Hensyn til, hvor lang Tid af Aaret Tilladelsen benyttes, købe Kontrolmærker for et Beløb, der svarer til den Afgift, som det paagældende Fremspring er underkastet; dette Mærke, for hvis Tilstedeværelse Brugeren af Fremspringet til enhver Tid er ansvarlig, skal anbringes, saavidt muligt paa et iøjnefaldende Sted, i den fremspringende Genstand.

Agiften erlægges forud for et Kalenderaar ad Gangen og forfalder til Betaling, naar Tilladelse meddeles, for hele det paagældende Aar og derefter hvert Aars 1. Januar.

Der er 6 Klasser af Mærker, nemlig Klasse 1: 5 Kr., Klasse 2: 10 Kr., Klasse 3: 15 Kr., Klasse 4: 20 Kr., Klasse 5: 30 Kr. og Klasse 6: 45 Kr.

- 7) Automater, Udhængsskabe og lign. skal være forsvarlig befæstede og skal ved kommunale Arbejder i Gaden, dersom Magistraten maatte forlange det, fjernes uden Udgift for Kommunen, saalænge Arbejdet i Gaden finder Sted.

- 7 Febr. 8) Iøvrigt afgøres Spørgsmaalet, om og paa hvilke særlige Betingelser Tilladelse kan forventes meddelt, under Hensyntagen til Forholdene i hvert enkelt Tilfælde.

V. *Fremspringende Skilte og lign.*

- 1) Tilladelse til fremspringende Skilte og lign. kan kun forventes meddelt efter derom til vedkommende Politistation paa særlig Blanket, som faas paa Politistationerne indgivet Andragende, hvormed skal følge en nøjagtig Tegning i bestemt Maalestok og med indskrevne Maal samt i de under 4) nævnte Tilfælde en Facadeskitse, ligeledes i bestemt Maalestok, til Bedømmelse af Fremspringenes Udseende.
- 2) Tilladelse kan kun forventes meddelt som *foreløbig* og kun under Forudsætning af, at Andrageren, der maa forevise sit Borgerskab for Politiet, har sin Virksomhed i den Ejendom, hvorpaa Fremspringet ønskes anbragt.
Fremspringet maa kun benyttes til Reklamering for Andragerens egen Virksomhed.
- 3) Ved Afgørelsen af, om Tilladelse af Færdselshensyn kan forventes meddelt, følges den almindelige Regel, at Fremspringets Underkant skal holdes i en Afstand af mindst 2,25 m over Gaden, og at dets forreste Punkt, hvis Underkanten ligger mellem 2,25 m og 4 m over Gaden (i Gader, hvor Sporvogne kører i Nærheden af Fortovskanten, mellem 2,25 m og 6 m) skal holdes mindst 1 m tilbage fra Fortovskanten, idet dog intet Fremspring maa være større end 2 m.
- 4) Andragende, Tegning og Facadeskilte i to Eksemplarer skal af Ansøgeren indleveres hos Stadsarkitekten, naar Ejendommen, hvorpaa Fremspringet ønskes anbragt, er fredet eller beliggende ved
  - a) Gader paa den Del af Stadens Omraade, som ligger indenfor det tidligere Voldterræn, herunder Kristianshavn, og som begrænses af følgende Gader:

Vester Voldgade, Nørre Voldgade, Øster Voldgade, 7 Febr.
Søndre Frihavnsvej, Frihavnen og for Kristians-
havns Vedkommende Voldgraven,

b) ved Torv eller Plads samt

c) ved følgende Gader:

Aaboulevarden,
Amager Boulevard,
Amagerbrogade,
Blegdamsvej,
Farimagsgaderne,
Fredensgade,
Frederiksborggade,
Gl. Kongevej,
Gothersgade,
Gyldenløvesgade,
Jagtvej,
Lyngbyvej,
Nørrebrogade (til Nørrebros Runddel),
Nørrevoldgade,
Sortedamsgade,
Strandboulevarden,
Strandvejen,
Søgaderne,
Sølvgade,
Sønder Boulevard,
Tagensvej,
Vester Boulevard,
Vesterbrogade,
Vestervoldgade og
Østerbrogade.

Med Stadsarkitektens Paategning indleverer An-
søgeren derefter sit Andragende med Bilag paa Politi-
stationen.

- 5) Til særlig store og tunge Fremspring vil det eventuelt
blive forlangt, at der indhentes Tilladelse fra Stads-
bygmesteren.

- 7 Febr. 6) Iøvrigt afgøres Spørgsmaalet om, hvorvidt Tilladelse kan forventes meddelt, under Hensyntagen til Forholdene i den paagældende Ejendom og Gade.

Intet af de i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Fremspring maa anbringes, forinden den fornødne Tilladelse foreligger.

Nærværende Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og samtidig bortfalder Raadstueplakaten af 25. Februar 1926.

- 8 Febr. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmanden over Haderslev Amt.
Nr. 22. I Skrivelse af 20. November f. A. har Amtet anholdt om Indenrigsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorledes der efter 1. April 1926, da Lov Nr. 51 af 19. Marts s. A. traadte i Kraft, vil være at forholde med Hensyn til Udredelsen af Udgifterne ved Forsørgelsen af Personer, der ikke i Medfør af den sønderjydske Fattiglov af 22. December 1920 havde nogen Forsørgelseskommune, men ved hvis Forsørgelse Udgifterne i Medfør af nævnte Lovs §§ 22 og 56, 2det Stk. udredes af Amtsrepartitionsfonden.

I denne Anledning skulde man tjenstlig meddele, at Udgifterne til de paagældendes Forsørgelse — saavel i de Tilfælde, hvor den paagældende Hjælp er ophørt inden 1. April 1926, som i de Tilfælde, hvor Hjælpen er vedblevet udover nævnte Dato — vil være at udrede af Amtsrepartitionsfonden efter Reglerne i Fattigloven af 9. April 1891 § 27, 1ste Stk., indtil de ved 5 Aars uafbrudt Ophold i en Kommune efter Fattighjælpens Ophør vinder Forsørgelsesret efter Reglerne i sidstnævnte Lovs § 16.

Med Hensyn til de Personer, der i Medfør af den ovennævnte sønderjydske Fattiglov af 22. December 1920 var forsørgelsesberettiget i en Kommune i de sønderjydske Landsdele, men ved hvis Forsørgelse Udgifterne refunderedes Forsørgelseskommunen af Amtsrepartitionsfonden i Henhold til Lovens § 23, 1ste og 2det Stk., jfr. § 22, tilføjes, at Indenrigsministeriet med Amtet er enigt i, at den samme Amtsrepartitionsfond i Medfør af den sønderjydske Fattiglov af

19. Marts 1926 § 5, 2det Stk., vedblivende er pligtig at re- 8 Febr.
fundere Forsørgelseskommunen Udgifterne ved de om- Nr. 22.
handlede Personers Forsørgelse ligesom hidtil, indtil de
maatte erhverve en ny Forsørgelseskommune ved alminde-
ligt 5-aarigt Ophold, under hvilket de ikke har nydt Fattig-
hjælp.

Nr 22. Min.-Tid. A. S. 20.

Handelsmin. Skr. til Overretssagfører N. N.

8 Febr.

I Anledning af Hr. Overretssagførerens Skrivelse af
16. September f. A. angaaende de for Omløben og Prøve-
handel med Skrædervarer m. v. gældende Bestemmelser
skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns
Magistrat meddele, at den Politimester og Kommunal-
bestyrelse ved Næringslovens § 42 i Forening tillagte Be-
føjelse til paa Grund af stedlige Forhold at tillade Omløben
med Varer, som efter de iøvrigt gældende almindelige Regler
ikke maa afsættes paa denne Maade, alene giver Adgang
til at tillade denne specielle Forhandlingsmaade, forsaavidt
behørig næringsretlig Hjemmel til Forhandlingen af de paa-
gældende Varer foreligger. Beføjelsen, der i Særdeleshed er
benyttet for at muliggøre Gadehandel med udenlandsk
Frugt m. v., vides ikke at være bragt til Anvendelse med
Hensyn til Skrædervarer.

De gældende Indskrænkninger i Adgangen til at drive
Prøvehandel antages ikke at omfatte Haandværkeres og
Fabrikanters Salg af deres egne Produkter, medens de paa-
gældende Næringsdrivende derimod, forsaavidt angaar den
udvidede Afsætningsret, der ved Næringslovens § 23 er til-
lagt dem med Hensyn til Fagfællers Produkter, er under-
givet de almindelige Bestemmelser om Prøvehandel.

Ikke alene de paagældende Fabrikanter og Haand-
værkere, men ogsaa Handlende kan under Iagttagelse af
Lovgivningens Bestemmelser om Omløben med Varer og
om Prøvehandel — i det Omfang disse Bestemmelser ifølge
det tidligere anførte finder Anvendelse — ved Hjælp af
rejsende Agenter optage Bestillinger paa Levering af Klæd-

8 Febr. ninger m. v., idet det dog for de Handlendes Vedkommende selvsagt forudsættes, at Fremstillingen af vedkommende Klædningsstykker sker under Iagttagelse af de i saa Henseende gældende næringsretlige Forskrifter.

Nærmere Oplysninger om den med Hensyn til Omløben med Varer og Prøvehandel gældende Praksis findes i H. Jespersen: Danske Næringslove, Side 100—109, jfr. Side 174 og flg.

10 Febr. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Nr. 1. I Tilslutning til Cirkulære Nr. 22 af 10. Juli 1925 angaaende Fornyelsen af de opsagte Overenskomster og Aftaler mellem Kommunens Institutioner og de forskellige Lønarbejderorganisationer skal man herved meddele, at det af Det statistiske Departement paa Grundlag af Detailpriserne i Oktober 1926 og Januar 1927 udarbejdede og den 10. ds. offentliggjorte Pristal (181) udviser en Nedgang paa 3 Points i Forhold til det i August Maaned 1926 udarbejdede Pristal (184).

Da dette Fald i Pristallet saaledes ikke er over 6 Points, vil der i Henhold til Punkt 4 i de Vilkaar, paa hvilke de nævnte Overenskomster og Aftaler mellem Kommunens Institutioner og de forskellige Lønarbejderorganisationer er forlænget, ikke være at foretage nogen Februarregulering i Aar af Kommunens Lønarbejderlønninger.

Cirk. Nr. 1.

12 Febr. **Indenrigsmin. Skr.** til N. Amt.

I den med Amtets paategnede Erklæring af 4. d. M. modtagne Sag har A. Sogneraad for Indenrigsministeriet indanket Amtets Resolution af 23. December f. A., hvorved er statueret, at det i B. Kommune forsørgelsesberettigede Barn N. N. ikke vil kunne hjemsendes til Forsørgelse i Forsørgelseskommunen.

Det fremgaar af Sagen, at bemeldte Barn, der er 10 Aar gammelt og Datter af den i B. Kommune bosatte N. N.,

i ca. 6 Aar har været anbragt i Pleje i A. Kommune hos ^{12 Febr.} Fru M. M., hos hvem det stadig opholder sig. Indtil August Maaned f. A. har Faderen afholdt Omkostningerne ved Barnets Pleje, men blev paa dette Tidspunkt som Følge af Arbejdsløshed ude af Stand til fortsat at udrede de dermed forbundne Udgifter, hvorefter Plejemoderen den 18. August f. A. henvendte sig til A. Sogneraad om Hjælp til Barnets Forsørgelse, hvilken Hjælp fra 1. s. M. at regne tilstodes hende med 40 Kr. maanedlig. Det er derhos oplyst, at Faderen, der for Tiden bor paa et Afholdshotel i Forsørgelseskommunen, ikke er i Stand til at have Barnet hos sig, samt at Plejemoderen for sit Vedkommende intet har imod fortsat at beholde det i sit Hjem.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet kan tiltræde den af Amtet i Sagen afgivne Resolution, ved hvilken det saaledes vil have sit Forblivende, idet tilføjes, at der ikke haves Hjælp til at paalægge B. Sogneraad at yde fuld Refusion for Udgifterne ved Barnets Forsørgelse.

3. Afd. R. R. H. 48.

Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat om de ^{12 Febr.} for aaben og lav Bebyggelse paa afgrænsede Arealer gældende Bestemmelser.

Ved aaben og lav Bebyggelse paa dertil egnede Arealer her i Staden maa de i nærværende Bekendtgørelse angivne Bestemmelser iagttages, saafremt Magistraten og Bygningskommissionen skal kunne give eller anbefale Dispensationer fra de gældende Forskrifter i Bygningslovgivningen.

Bestemmelserne, der dog kun gælder indtil videre og i hvert Tilfælde vil blive optaget til Revision inden Udgangen af 1931, omfatter:

I. Bebyggelse paa lejede Lodder af en samlet indhegnet Havekoloni »Kolonihavebebyggelse«.

II. Huse bestemt til Sommerophold »Sommerhuse« paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.

12 Febr. *III. Huse bestemt til Helaarsbeboelse* paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er afprøbet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.

I. Kolonihavebebyggelse.

Forinden et Areal udloddes til Kolonihaver, maa der saafremt der ønskes Ret til nogen som helst Bebyggelse paa Lodderne, forud for Udlodningen tages Bestemmelse om den Art Bebyggelse, der ønskes paa Arealet, og de enkelte Lodders Størrelse maa afpasses herefter i Overensstemmelse med de nedenfor angivne Regler.

Overholdelsen af disse Regler maa efter forudgaaende Forhandling med Magistraten sikres ved en af denne godkendt Deklaration, hvori findes optaget Bestemmelser om de enkelte Lodders Størrelse, den paa disse tilladelige Bebyggelse, dennes Placering paa Lodderne og Bebyggelsens Fjernelse samt en Bestemmelse om, at Byggetilladelsen skal være forbrudt, saafremt Deklarationens Bestemmelser ikke overholdes.

Deklarationen skal endvidere indeholde en Bestemmelse om, at Lejerne af Havelodder indenfor hvert enkelt Kolonihaveomraade til enhver Tid skal danne en Sammenslutning (Havelejerforening), hvis Love skal godkendes af Magistraten.

For Arealer, tilhørende Kommunen og Staten, kan Deklarationen erstattes med tilsvarende Bestemmelser i Lejekontrakterne.

Intet Byggeforetagende af nogen som helst Art, det være sig Skure, Lysthuse eller Beboelseshuse, maa paa-begyndes forinden Byggetilladelse er indhentet, og Andragender i saa Henseende skal uanset Bebyggelsens Karakter være ledsaget af de i Byggeloven foreskrevne Planer og Oplysninger.

a. Bebyggelse paa Arealer, der udloddes med Ret til Opførelse udelukkende af Lysthuse eller Skure, uden Ret til Natteophold.

Lysthusets Størrelse maa højst være 20 m², dog maa 12 Febr. Loddens samlede Bebyggelse ikke overskride 10 pCt. af Loddens Areal.

Der skal paa et saadant Omraade indrettes fælles Retiradeanlæg samt fælles betonstøbte Kuler med tæt Dække til Opsamling af Dagrenovation. Derimod maa der ikke indrettes Retirader eller Kuler for Dagrenovation paa de enkelte Havelodder.

b. Bebyggelse paa Arealer, der udloddes med Ret til Opførelse af Sommerhuse, karakteriseret som angivet i Afsnit II, men af en ganske midlertidig Art.

Paa Kolonihaveomraader, hvor de enkelte Lodder har en Størrelse af mindst 300 m², kan tillades opført midlertidige Sommerhuse og Skure uden Vandafledning og med en samlet Størrelse af højst 10 pCt. af Loddens Bruttoareal.

Forinden Bygningsattest udstedes, maa det over for Stadsingeniørens Direktorat være godtgjort, at der er Adgang til godkendt Vandforsyning og fyldestgørende Adgang til Brandslukning. Til Vandforsyning fra Brønd maa Sundhedskommissionens Tilladelse erhverves.

Der skal indrettes fælles Retiradeanlæg samt fælles betonstøbte Kuler med tæt Dække til Opsamling af Dagrenovation. Derimod maa der ikke indrettes Retirader eller Kuler for Dagrenovation paa de enkelte Havelodder.

c. Bebyggelse paa Arealer, der udloddes med Ret til Helaarsbeboelse.

Forinden Udlodning finder Sted, maa der foreligge approberet Retningslinieplan for fremtidigt Vejanlæg over Omraadet samt tinglæst Vejudlægsdeklaration, saaledes at de enkelte Lodder senere kan særskilt matrikuleres.

Hvis Bebyggelsen sker, før en godkendt Kloakering af Omraadet kan finde Sted, skal Lodderne have en Størrelse af mindst 600 m², og de til Helaarsbeboelse for een Familie indrettede Bygninger kan da tillades paa de under efterfølgende Afsnit III. c. anførte Betingelser.

12 Febr. II. *Huse bestemt til Sommerophold paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.*

Ved Huse af den heromhandlede Art, de saakaldte »Sommerhuse«, forstaas Bygninger uden Skorsten eller Ildsted, men med fast brandsikker Plads for eventuelle Kogeindretninger, og bestemt alene til Sommerophold med Natteophold i Sommermaanederne for Familier med Bolig andet Sted den øvrige Del af Aaret.

Tilladelse til at opføre »Sommerhuse« — eventuelt med byggetekniske Lempelser og Fritagelse for Etablering af underjordisk Vandafledning samt Fritagelse for Anlæg af endelig Vej — betinges af, at der udstedes og tinglæses en særlig *Sommerhusdeklaration*, hvori blandt andet findes optaget Bestemmelser om, at Bebyggelsen kun maa benyttes til egentligt Sommerophold og kun for *een Familie*, at Byggetilladelsen er forbrudt, hvis nogen anden Anvendelse af Bebyggelsen end forudsat finder Sted, at Ejendommen er underkastet dels Magistratens Bestemmelser med Hensyn til Anlæg, Vedligeholdelse og Belysning af Adgangsvejen til og forbi Grunden og Ydelse af Bidrag til saadanne Arbejder, og dels saavel Magistratens som Kloakkommissionens Bestemmelser med Hensyn til Vandafledningen og Bidrag hertil, alt i Henhold til de til enhver Tid gældende Love, samt at Renovationsforholdene og Drikkevandsforsyningen skal ordnes i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende almindelige Bestemmelser.

Forsaauidt der ved Renovationens Bortførsel ønskes Afgang fra de gældende almindelige Bestemmelser, eller forsaauidt der ikke findes Vandforsyningsledning i Nærheden, saaledes at Vandforsyningen kun kan foregaa fra Brønd, maa dog Sundhedskommissionens særlige Tilladelse hertil erhverves.

Foruden »Sommerhuset« maa der paa Grunden opføres mindre Udhuse (Retirade, Hønselus og lign.) til Familiens Behov, men den samlede Bebyggelse maa ikke overskride 10 pCt. af Grundens Bruttoareal.

Forsaavidt der maatte være paalagt Grunden særlige 12 Febr. Byggeservitutter, maa disse iagttages.

Forinden Bygningsattest udstedes, maa Adgangsforholdene til Grunden være ordnede paa en efter Stadsingeniørens Direktorat Skøn tilfredsstillende Maade, ligesom der maa være Adgang til godkendt Vandforsyning og fyldestgørende Adgang til Brandslukning.

Saaframt der agtes udført underjordisk Vandafledning, maa Plan til Ordning heraf indsendes til Stadsingeniørens Direktorat til Approbation.

Hvis der paa Grunden *kun* opføres Bygninger, som ikke overskrider 10 m² (Lysthus, Redskabsskur og lign.), vil Kravet om Udstedelse af Sommerhusdeklarationen saavel som enkelte af de andre ovenfor nævnte Krav kunne bortfalde.

III. Huse bestemt til Helaarsbeboelse paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.

Huse til Helaarsbeboelse skal være forsynet med Skorsten og Ildsted og have en af Magistraten i hvert enkelt Tilfælde godkendt Vandafledning.

Forsaavidt der maatte være paalagt Grunden særlige Byggeservitutter, maa disse iagttages.

a. For Bebyggelse ved saadanne Veje, der er anlagt og forsynet med Kloak og Vandforsyningsledning, bliver der kun Spørgsmaal om Lempelser af byggeteknisk Art.

Byggetilladelse vil eventuelt kun blive meddelt med bestemt angiven Tidsbegrænsning og mod Udstedelse af Deklaration efter Bygningskommissionens nærmere Bestemmelse.

b. For Bebyggelse ved Veje med Kloak og Vandforsyningsledning, men hvor Vejanlægget ikke er i endelig Orden, maa der, saafremt Fritagelse for endeligt Vejanlæg efter Omstændighederne kan gives, udstedes og tinglæses Deklaration om Forpligtelse for Ejendommens Ejer til at participere i endeligt Anlæg af Vejen udfor Grunden med Tilslutning til det øvrige Vejnæt efter en af Magistraten ap-

12 Febr. proberet Plan, naar Magistraten efter dens Skøn anser det for paakrævet, samt om Sikkerhedsstilling for Grundens Andel i Vejanlægget.

Det maa dog forlanges, at Vejen midlertidigt anlægges i en saadan Bredde og paa en saadan Maade, som efter Stadsingeniørens Direktoratets Skøn maa anses for fornøden.

Saafernt der tillige gives byggetekniske Lempelser, maa der forholdes som under Punkt a.

c. For Bebyggelse ved Veje, hvor der ikke findes Kloak eller anden af Magistraten godkendt Vandafledning i eller ved Vejen, skal Vandafledningen ordnes midlertidigt til Samlebrønd eller Sivebrønd efter de derom til enhver Tid gældende Forskrifter. De enkelte Grundes Bruttoareal skal være 600 m², men dette Krav kan dog for de før 30. November 1920 udstykkede Parceller nedsættes til 450 m².

Hvor Grundens Størrelse ikke er væsentlig mindre end de angivne Maal, beror det paa Magistratens Skøn, om Byggetilladelse kan gives.

Paa enhver saadan Grund maa der kun opføres *et Beboelseshus for een Familie* foruden mindre Udhuse til Familiens Behov.

Paa Grunde, hvis Bruttoareal er mindst 1 000 m² (for Grunde, udstykkede før 30. November 1920, mindst 800 m²), kan der forventes Tilladelse til at opføre et Hus med 2 Lejligheder i indtil 2 Beboelseslag.

Byggetilladelsen betinges af, at der udstedes og tinglæses en Deklaration, hvorved det, saalænge den midlertidige Vandafledning bestaar, sikres, *at* der paa Grunden kun findes *et Beboelseshus for een Familie* (dog med ovenstaaende Afvigelse), *at* Huset ikke udlejes helt eller delvis uden Magistratens Samtykke, hvilket Samtykke i hvert Fald vil blive gjort afhængigt af, at Lejemaalet uophødeligt bringes til Ophør, saafremt Sundhedskommissionen maatte forlange det, *at* Grundens Renovationsforhold og Drikkevandsforsyning ordnes i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende almindelige Bestemmelser, *at* Grundens Ejer, forsaavidt der maatte vise sig Ulemper ved den midlertidige

Ordning af Vandafledningen, efterkommer de Anvisninger, 12 Febr.
der af Magistraten eller Sundhedskommissionen gives til
Ulempernes Afhjælpning, at Ejendommens Ejer omordner
Vandafledningen, naar dette efter Magistratens Skøn kan
ske, samt at Grunden underkastes Magistratens og Kloak-
kommissionens Bestemmelser med Hensyn til Vandafledning
og Bidrag til en saadan.

Forsaavidt der ved Renovationens Bortførsel ønskes
Afvigelse fra de gældende almindelige Bestemmelser, eller
forsaavidt der ikke findes Vandforsyningsledning i Nær-
heden, saaledes at Grundens Vandforsyning kun kan fore-
gaa fra Brønd, maa dog Sundhedskommissionens særlige
Tilladelse hertil erhverves.

Saafernt der gives byggetekniske Lempelser eller Dis-
pensationer med Hensyn til Vejanlæg, maa der forholdes
som henholdsvis under Punkt a. og b. anført.

Forinden Bygningsattest udstedes, maa det over for
Stadsingeniørens Direktorat være godtgjort, at der er Ad-
gang til godkendt Vandforsyning og fyldestgørende Adgang
til Brandslukning.

For den den 12. Februar 1927 eksisterende, ikke god-
kendte Bebyggelse af foromhandlede Art maa der snarest og
senest inden den 1. August 1927 fremsendes sædvanligt
Byggeandragende.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Af- 12 Febr.
delinger. Nr. 2.

Ifølge Finansministeriets Bekendtgørelse af 10. ds.,
offentliggjort i Statstidende for 11. ds., er Dyrtidstillæget
for Statens Tjenestemænd i Henhold til § 92 i Tjeneste-
mandsloven af 12. September 1919 med senere Ændringer
for Halvaaret April 1927—September 1927 fastsat:

- a. for gifte Mænd, for saadanne Enkemænd, Enker, fra-
skilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen

12 Febr.
Nr. 2.

Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgelsespligt overfor Børn under 18 Aar, samt for saadanne ugifte, hvem saadan Forsørgelsespligt paahviler, og som har egen Husstand, til 378 Kr. aarlig, dog ikke over 21 pCt. af den paagældende Tjenestemand's Grundløn og Alderstillæg tilsammen,

- b. for alle øvrige mandlige og kvindelige Tjenestemænd til 252 Kr. aarlig, dog ikke over 14 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen.

I Overensstemmelse med § 2 i Bestemmelser af 25. Juni 1925 om Dyrtidstillæg til de under Københavns Kommune ansatte Tjenestemænd er de samme Satser gældende i det nævnte Halvaar for Kommunens Tjenestemænd. Ligeledes er de samme Satser gældende for de »Andre Ansatte« samt Pensionister, Understøttede, Ventepengenydende og Efterindtægtsnydende, der oppebærer Dyrtidstillæg efter samme Regler som Tjenestemænd.

Afgørelsen af, til hvem Dyrtidstillæget skal udbetales efter den i Tjenestemand'slovens § 92 under a. angivne højere Sats, og til hvem det skal udbetales efter den under b. angivne lavere Sats, vil være at træffe efter Reglerne i § 3 i de nævnte Bestemmelser af 25. Juni 1925.

Cirk. Nr. 2.

15 Febr. **Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat angaaende Radioantenner.**

Andragende om Tilladelse til Anbringelse af Antenner over offentlige og private Gader paa Kommunens Grundstiles til Magistratens 5te Afdeling og indsendes til Københavns Belysningsvæsen.

Anbringelse af Antenner over offentlig Gade eller Vej vil ikke blive tilladt, hvor der paa det paagældende Sted findes elektriske Luftledninger.

For de offentlige Gaders Vedkommende vil Anbringelse ikke blive tilladt, hvis Antennens Anbringelse efter Magistratens Skøn vil virke skæmmende i Gadebilledet.

For Tilladelse til at anbringe Antennen over offentlig 15 Febr.
Gade skal der til Belysningsvæsenet erlægges en Afgift af
25 Kr. een Gang for alle.

Tilladelsen er rent personlig og stædfæstet og bortfalder,
naar den, hvem Tilladelsen er givet, fraflytter den Lejlighed,
for hvilken Antennen har været tilladt, eller naarsomhelst
Magistraten stiller Krav derom.

Andragendet skal indeholde Oplysning om:

Navn og Adresse for den Person, der skal benytte Antennen,
Husnumrene paa de Bygninger i Gaden, mellem hvilke An-
tennen ønskes anbragt,

Antennens Højde over Gaden, hvilken ikke maa være mindre
end 6 m.

Andragendet skal være bilagt med skriftlige Tilladelser
fra Ejerne af de Ejendomme, mellem hvilke Antennen ønskes
anbragt.

For private Gaders Vedkommende kan Magistraten for-
lange, at Andrageren skal indsende skriftlig Tilladelse fra
Vejejerer eller Vejejerne til Antennens Anbringelse over
Vejen med Erklæring fra denne eller disse om, at de er be-
kendt med, at der ikke vil blive anbragt overjordiske elek-
triske Ledninger i Vejen, saalænge der findes anbragt An-
tenner over den.

Naar en privat Gade, over hvilken der er anbragt en
eller flere Antenner, overtages som offentlig, kommer de
for offentlige Gader gældende Regler angaaende Antenner
til Anvendelse paa denne, derunder Bestemmelsen om Er-
læggelse af en Afgift af 25 Kr. een Gang for alle.

De almindelige og særlige Betingelser for Tilladelsen,
som Magistraten maatte fastsætte, maa nøje overholdes.
Saafremt dette ikke sker, vil Tilladelsen blive tilbagekaldt,
og Antennen blive forlangt fjernet paa vedkommendes Be-
kostning.

Oplysning om de almindelige Betingelser for Tilladelse
til Antenners Anbringelse vil kunne faas ved Henvendelse
til Magistratens 5te Afdeling og Københavns Belysnings-
væsen.

15 Febr. Saafremt der af vedkommende Ministerium maatte blive fastsat særlige Betingelser for Anbringelse af Luftantenner, gælder disse Betingelser i Forbindelse med de af Magistraten fastsatte.

Blanketter til Anmeldelse kan afhentes i Magistratens 5te Afdeling og hos Belysningsvæsenet.

15 Febr. **Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat angaaende almindelige Betingelser for Anbringelse af Radioantenner over Gader, Veje og Pladser i København.**

Afgiften til Belysningsvæsenet paa Kr. 25 indbetales til Københavns Belysningsvæsen, naar Tilladelsen til Antennens Anbringelse er erhvervet.

Antennen maa af Hensyn til forsvarlig Ophængning kun anbringes af en af Belysningsvæsenet godkendt Person — indtil videre kan de autoriserede Elektro-Installatører anvendes — og skal anmeldes af denne til Belysningsvæsenet paa en dertil bestemt Blanket.

Antennen maa ikke fastgøres til nogen Del af et under Kommunen hørende Luftledningsanlæg.

Til Antennen skal anvendes Bronce traad af mindst 3 mm² Tværsnit og med en Brudstyrke af mindst 58 kg/mm² eller Kobbertraad af mindst 4 mm² Tværsnit og med en Brudstyrke af mindst 38 kg/mm².

Antennen maa ikke flyttes fra det engang godkendte Sted uden Anmeldelse til Belysningsvæsenet.

Anmeldelse om Fraflytning af Lejligheden stiles til Magistratens 5te Afdeling og indsendes til Københavns Belysningsvæsen.

Foruden ovenstaaende Betingelser kan der af Magistraten fastsættes særlige Betingelser for Antennens Ophængning i hvert enkelt Tilfælde, alt efter Forholdene paa det Sted, hvor Antennen agtes anbragt.

18 Febr. **Bekendtgørelse om Størrelsen af det Aldersrente-Nr. 28. nydere i Halvaaret fra 1. April til 30. September 1927 tilkommende Dyrtidstillæg.**

I Henhold til § 5 i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om 18 Febr.
Aldersrente fastsættes herved Dyrtidstillæget til Alders- Nr. 28.
renten i Halvaaret fra 1. April til 30. September 1927 til
følgende Beløb:

- a) for Ægtepar, hvor begge er fyldt 65 Aar, til.. 42 Kr.
eller 7 Kr. maanedlig,
b) for andre Ægtepar og for enlige Mænd eller
Kvinder til..... 21 —
eller 3 Kr. 50 Ø. maanedlig.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 28. Lov-Tid. A. S. 57.

Bekendtgørelse fra Politidirektøren om Kørsel 18 Febr. paa Grønttorvet.

I Henhold til Politivedtægtens § 16, 3die Stk., forbydes
herved udenfor Torvetiden al Kørsel (ogsaa Cyklekørsel)
paa og over selve Grønttorvet (den Kørsel, der tilsigter
Parkering paa Torvet af private Personmotorvogne, dog
undtaget).

Dette Forbud træder i Kraft den 23. d. M. Kl. 9 Form.

Overtrædelse af Forbudet vil medføre Bødestraf paa
indtil 100 Kr.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten.

21 Febr.

Ved at meddele, at Københavns Kommunalbestyrelse
har vedtaget at oprette en *Stilling som Overlæge i 2den Løn-
klasse med et Bestillingstillæg af 1 500 Kr.* aarlig ved den
nye kirurgiske Afdeling paa Bispebjerg Hospital, har Hr.
Overpræsidenten i Skrivelse af 12. d. M. indstillet, at Stad-
fæstelse meddeles paa den herved nødvendiggjorte Ændring
i den under 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Be-
styrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre
fornøden Bekendtgørelse *tjenstlig melde, at den begærte Stad-
fæstelse herved meddeles.*

22 Febr. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Holbæk Amt.

Nr. 31.

I det med Amtets paategnede Erklæring af 28. Januar 1927 hertil tilbagesendte Andragende har N. N. af København anholdt om, at Forældremyndigheden over hans og hans fraskilte Hustrus 2 Fællesbørn X og Y maa blive overdraget ham i Anledning af, at hans Hustru, hvem Forældremyndigheden er tillagt ved Skilsmissebevilling af 17. Marts 1922, paa Grund af Sindssygdom er ude af Stand til at udøve denne.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Andragendet ikke kan imødekommes, men at Justitsministeriet maa finde det rettest, at det i Medfør af § 31 i Lov om Umyndighed og Værgemaal Nr. 277 af 30. Juni 1922 af Amtet bestemmes, at Forældremyndigheden over de to ovennævnte Børn udøves af Faderen, saalænge Moderen paa Grund af Sygdom er ude af Stand dertil.

Nr. 31. Min. Tid. A. S. 27.

23 Febr. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

Efter at Indenrigsministeriet i Skrivelse af 11. Marts 1924 havde meddelt Samtykke til, at der foreløbig i Finansaarene 1924—25 til 1926—27 forsøgsvis iværksættes psykotekniske Prøver for Lærlinge ved Centralarbejdsanvisningskontoret, saaledes at de dermed forbundne Udgifter paa visse Vilkaar kunde medtages ved Beregningen af Statstilskudet til Centralarbejdsanvisningskontorets Drift, har Københavns Magistrat i Skrivelse af 12. November f. A. indstillet, at Forsøgsperioden forlænges med yderligere 3 Aar fra den 1. April 1927 at regne.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen herved meddele, at Indenrigsministeriet i Betragtning af Statens økonomiske Forhold ikke har ment at kunne meddele Samtykke til, at Udgifterne ved de psykotekniske Prøver efter den 1. April 1927 medtages ved Beregningen af Statstilskudet efter § 8, 3die Stk., i

Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløs- 23 Febr.
hedsforsikring m. m.

1. Afd. 1053/1926.

Skattedep. Cirk. til Skatteraadene.

25 Febr.

Under Henvisning til Finansministeriets Cirkulære af 29. Januar f. A. vedrørende Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Kontingenter til Arbejdsgiverforeningen og Arbejdernes Fagforeninger kunde bringes i Fradrag ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst, skal man, efter at Landoverskatteraadet ved en Kendelse af 28. Januar d. A. angaaende et Aktieselskabs Skatteansættelse for Skatteaaret 1926—27 har godkendt et Fradrag paa 80 pCt. af det samlede Kontingent, henlede Opmærksomheden paa, at denne Afgørelse som anført alene havde Hensyn til Skatteansættelsen for det paagældende bestemte Skatteaar og herved byggede paa nærmere tilvejebragt Dokumentation for, hvorledes der var forholdt med Hensyn til Dispositionerne over den paagældende Forenings Indkomster i Kalenderaaret 1925.

Nr. 39.

Den nævnte Afgørelse er altsaa ikke Udtryk for nogen almindelig Regel, der umiddelbart kan tjene som Grundlag ved fremtidige Skatteansættelser, og forsaavidt Fradrag skal gives i større Omfang end hidtil maa man vedvarende holde for, at dette alene kan ske efter nærmere Dokumentation for det enkelte Skatteaar. Saalænge saadan Dokumentation ikke er tilvejebragt, maa man anse det for rettest, at der fra de skattelignende Myndigheders Side med Hensyn til her omhandlede Fradrag forholdes i Overensstemmelse med Finansministeriets fornævnte Cirkulære.

Nr. 39. Min. Tid. A. S. 30.

**Bekendtgørelse om, hvilke Fag og Brancher af 26 Febr.
Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejdsløs- Nr. 35.
hedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts
1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsik-
ring m. m.**

26 Febr. Paa Grundlag af Indstilling fra Arbejdsmønstets Afde-
Nr. 35. ling for ekstraordinær Arbejdsløshed fastsættes i Henhold
til § 28 og § 31, Stk. 6, 2. Punktum, i Lov af 4. Marts 1924
om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. her-
ved følgende:

§ 1. Fra og med den 1. Marts 1927 at regne vil ekstra-
ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i
Lov af 4. Marts 1924 kunne ydes til arbejdsløse henhørende
til følgende Fag:

Arbejdsmand, Bageri- og Konditoriarbejdere, Billed-
skærere og Dekorationsbilledhuggere, Blikkenslagere, Bog-
binderiarbejdere, Bogtrykkere, Bryggeriarbejdere, Bødkere,
Børsteindustriarbejdere, De kvindelige Arbejdere, Den kera-
miske Industri, Drejere, Elektrikere, Forgyldere, Gartneri-
arbejdere, Glarmestersvende, Glasarbejdere, Guld-, Sølv- og
Elektropletarbejdere, Gørtlere, Handels- og Kontormed-
hjælper, Hatte- og Buntmagere, Karetmagere, Kedel- og
Maskinpassere, Kobbersmede, Kurvmagere, Landarbejdere,
Læder- og Skindarbejdere, Mejerifaget, Metalarbejdere, Me-
taltrykkere, Murarbejdsmand, Mølleriarbejdere, Rebslageri-
arbejdere, Riggere og Sejlmagere, Sadelmagere og Tapet-
serere, Skibstømrere, Skotøjsarbejdere, Skræddere, Slagter-
og Kødindustriarbejdere, Snedkere, Stukkatorer, Sukker-
vare-, Chokolade- og Biskuitarbejdere, Søfyrbødere, Sø-
kokke, Sømænd, Tekstilarbejdere, Tjenere, Tobaksarbejdere,
Træindustriarbejdere og Tømrere.

Som henhørende til foranstaaende Fag anses:

- a) saadanne Personer, der er Medlemmer af en statsaner-
kendt Arbejdsløshedskasse omfattende et af oven-
staaende Fag, og
- b) saadanne andre Personer, — hvad enten de er arbejds-
løshedsforsikrede i Arbejdsløsheds-kassen for Gentofte,
Lyngby og Gladsaxe Sogne eller slet ikke er arbejds-
løshedsforsikrede, — der igennem den deres Arbejds-
løsheds-kort paaførte Angivelse af deres Erhverv doku-
menterer, at de normalt søger Beskæftigelse i et af oven-

staaende Fag indenfor paagældende Arbejdsløsheds- 26 Febr.
kasses Omraade. Nr. 35.

§ 2. Efter Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed meddeler Indenrigsministeriet i Henhold til ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Punktum, Tilladelse til, at Varigheden for fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder ved Udbetaling af saadan Hjælp i Marts Maaned 1927 fastsættes saaledes for følgende 6 Fags Vedkommende:

- 1) Til ledige Medlemmer af *Bageri- og Konditorarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100, 130 og 150 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—3, 3—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150, 195 og 225 Dage.
- 2) Til ledige Medlemmer af *Billedskærernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 125 Dage.
- 3) Til ledige Medlemmer af *Handels- og Kontormedhjælpernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150 og 180 Dage.
- 4) Til ledige Medlemmer af *Metalarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage og 130 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis indtil 15 Aar og af 15 Aar og derover), som

26 Febr. gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens
Nr. 35. Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150
og 195 Dage.

- 5) Til ledige Medlemmer af *Murararbejdsmændenes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 105 Dage.
- 6) Til ledige Medlemmer af *Snedkerfagets* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 125 Dage.

§ 3. Ved Opgørelse af, i hvilket Antal Dage en arbejdsløs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppebaaret fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør, vil fortsat Hjælp, som i Henhold til en af Indenrigsministeriet (Socialministeriet) i Medfør af ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Pkt. meddelt Tilladelse er ydet vedkommende arbejdsløse *udover* det ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 § 1 a. fastsatte Maksimum, *ikke* være at medregne, *undtagen* i Tidsrum, for hvilke der paany meddeles en saadan Tilladelse for vedkommende Arbejdsløsheds-kasse.

Som Følge af foranstaaende Bestemmelse vil der *ved Opgørelse i Marts Maaned 1927* for efternævnte Fags Vedkommende være at bortse fra følgende, *ekstraordinært ydede*, fortsatte Hjælp:

1) For *Arbejdsmændenes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne April, Maj, Juli, September, Oktober, November og December 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. Marts 1926 § 2, 29. April 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2.

2) For *Elektrikernes* Vedkommende medregnes *ikke* den 26 Febr. fortsatte Hjælp, som i Maanederne Marts, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar og Februar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 26. Februar 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2, samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. December 1926 § 2 og 29. Januar 1927 § 2. Nr. 35.

3) For *Glarmestersvendenes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Marts, Maj, Juli, November og December 1926 samt Februar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 26. Februar 1926 § 2, 29. April 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Januar 1927 § 2.

4) For *Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

5) For *Gørtler- og Metalarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

26 Febr. 6) For *Hatte- og Buntmageres* Vedkommende medregnes
Nr. 35. *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni og Juli
1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne
i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2 og
26. Juni 1926 § 2.

7) For *Kæretmagernes* Vedkommende medregnes *ikke*
den fortsatte Hjælp, som i November Maaned 1926 *ekstra-*
ordinært er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialmini-
steriets Bekendtgørelse af 29. Oktober 1926 § 2.

8) For *Læder- og Skindarbejdernes* Vedkommende med-
regnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Oktober,
November og December 1926 samt Januar og Februar 1927
ekstraordinært er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i
Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. September 1926 § 2,
29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2, samt Inden-
rigsministeriets Bekendtgørelser af 29. December 1926 § 2
og 29. Januar 1927 § 2.

9) For *Metaltrykkernes* Vedkommende medregnes *ikke*
den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, September,
Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927
ekstraordinært er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i
Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2,
26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926
§ 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt
Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

10) For *Sadelmagernes og Tapetserernes* Vedkommende
medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj,
Juni, Juli, November og December 1926 samt Januar 1927
ekstraordinært er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Social-
ministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj
1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. No-
vember 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse
af 29. December 1926 § 2.

11) For *Skibstømrernes* Vedkommende medregnes *ikke*
den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Februar, Marts og
April 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Til-

ladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 5. Februar 26 Febr.
1926 § 2, 26. Februar 1926 § 2 og 29. Marts 1926 § 2. Nr. 35.

12) For *Skotøjsarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

13) For *Stukkatorernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Juli Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 26. Juni 1926 § 2.

14) For *Tekstilarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

15) For *Tobaksarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne April, Maj, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. Marts 1926 § 2, 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

16) For *Træindustriarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli,

26 Febr. August, September, Oktober, November og December 1926
 Nr. 35. samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold
 til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28.
 Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August
 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og
 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Marts 1927. Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Januar 1927.

Opmærksomheden henledes paa, at det i § 1 nævnte Fag: *Søfyrbøderne* først har dannet og faaet anerkendt en Arbejdsløshedskasse fra den 1. April 1926, saaledes at dette Fags arbejdsløse ikke er berettigede til Understøttelse fra Arbejdsløsheds-kassen før den 1. April 1927. Ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse til Søfyrbødere vil dog indtil da kunne ydes *efter Skøn*, jfr. § 1 c. i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 119 af 29. Marts 1924.

Nr. 35. Lov-Tid. A. S. 69—72.

28 Febr. Lov Nr. 34 om Ændringer i Lov Nr. 526 af 21.
 Nr. 34. December 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I Lov Nr. 526 af 21. December 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder ændres i § 1, 3die Punktum, Aarstallene »1922, 1923 og 1924« til henholdsvis: »1927, 1928 og 1929«.

I samme Paragraf indsættes efter 1ste Stykke et nyt Stykke, saalydende:

»Endvidere udnævner Indenrigsministeren, ligeledes efter Indstilling af »Den faste Voldgiftsret«, for 3 Aar ad Gangen en Stedfortræder for Forligsmændene. Genudnævnelse kan finde Sted.«

I Paragraffens 2det Stykke, 2det Punktum, udgaar 28 Febr. Ordene: »senest den 15. Januar 1922 og for de følgende Nr. 34. Indstillingers Vedkommende«.

§ 2. Til § 3 i Lov Nr. 526 af 21. December 1921 føjes et nyt Stykke, saalydende:

»Naar Forligsmanden har besluttet at mægle eller mægler til Hindring af en truende Arbejdsstandsning, kan han paa hvilket som helst Tidspunkt før eller under Forhandlingerne som Betingelse for Mæglingen stille Krav til Parterne om, at Arbejdsstandsningen ikke iværksættes, forinden Forhandlingerne af Forligsmanden er erklæret for afsluttede. Kravet kan dog højst omfatte et Tidsrum af en Uge og kan under samme Arbejdsstrid kun stilles een Gang.«

§ 3. I § 4 i Lov Nr. 526 af 21. December 1921 indsættes i Stedet for Paragraffens 1ste Punktum følgende 2 Stykker:

»Forligsmanden er under Forhandlingerne med Parterne berettiget til at gøre Henstillinger om Indrømmelser, som maatte synes hensigtsmæssige for Stridens fredelige Afslutning.

Hvis Forligsmanden under en Mægling faar den Opfattelse, at de mellem Parterne foreliggende Stridsspørgsmaal eller nogle af disse enten ikke har været undergivet nogen egentlig Realitetsforhandling mellem Parterne eller paa Grund af deres specielle faglige Karakter bør søges forhandlet til Ende direkte mellem Parterne, kan Forligsmanden forlange saadan Forhandling optaget og nægte at fortsætte Mæglingen, forinden denne Forhandling har fundet Sted. Forligsmanden bestemmer Tidsfristen, inden hvis Udløb Forhandlingerne skal være afsluttet.«

I Paragraffens 2det Punktum ændres Ordene: »Naar han finder det formaalstjenligt« til: »Naar Forligsmanden finder det formaalstjenligt«.

Til Paragraffen føjes som nyt Stykke følgende: »Forligsmanden bestemmer efter Samraad med Parterne Fristen for Afgivelse af Svar paa Mæglingforslaget med Hensyn til Vedtagelse eller Forkastelse.«

28 Febr. § 4. § 10 i Lov Nr. 526 af 21. December 1921 affattes Nr. 34. saaledes:

»Denne Lov træder i Kraft den 1. Marts 1927.«

§ 5. Denne Lov træder i Kraft den 1. Marts 1927.

Indenrigsministeren bemyndiges til samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse at lade Lov Nr. 526 af 21. December 1921, ændret saaledes som nærværende Lov medfører det, optrykke og bekendtgøre som »Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder«.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 5. S. 67—68. Udg. 1. Marts.

28 Febr. **Bekendtgørelse til Vejledning om de Indtægts- og Nr. 36. Formueforhold samt øvrige Omstændigheder, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten.**

1) I Henhold til Lov Nr. 346 om anerkendte Sygekasser af 20. Juni 1921 § 6 fastsættes herved efter Indstilling fra Sygekassenævnet og efter Forhandling med det af Rigsdagen nedsatte Udvalg følgende Regler som gældende for Tiden 1. Januar 1927 til 31. December 1929 til Vejledning om de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten.

2) Som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse kan i Henhold til Sygekasselovens § 6, 1ste Stk., »kun optages ubemidlede Personer af Arbejderklassen og med dem i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder, saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere og andre næringsdrivende, Tjenestemænd og lign.«

3) Til ubemidlede Personer af Arbejderklassen maa henregnes den Arbejder, der a) ikke har anden Indtægt end den, han — maaske i Forbindelse med Hustru og Børn — erhverver sig i en Arbejdsgivers Tjeneste, b) ikke er i Besiddelse af Formue, der overstiger det nedenfor nævnte

Maksimum, og c) ikke udover 2 Aar i Træk har oppebaaret 28 Febr. en Aarsindtægt, der overstiger den normale Størsteindtægt Nr. 36. for faglærte Arbejdere i middelgodt lønnede Fag, hvorved han er blevet hævet til et højere økonomisk Plan end det store Flertal af Arbejdere.

4) Hvorvidt en Person kan betragtes som hørende til Arbejderklassen i den her omhandlede Betydning, maa afgøres efter et Skøn over samtlige foreliggende Omstændigheder. I saa Henseende maa det navnlig tages i Betragtning, at Personer, der paa en Arbejdsgivers Vegne fører Tilsyn med Arbejders Udførelse, i Almindelighed ikke kan henregnes til Arbejderklassen, medmindre de ved Siden af deres Tilsynsvirksomhed tillige deltager i Arbejdet paa væsentlig samme Maade som de under Tilsynet staaende Arbejdere.

5) Ligeledes vil fast antagne Tjenestemænd hos offentlige Institutioner og hos private Institutioner, der i det her omhandlede Forhold kan sammenstilles med offentlige Institutioner (f. Eks. koncessionerede Selskaber, større Banker og Spireselskaber, større Forsikringsforetagender og lign.) som Regel, naar de lavere lønnede Grader undtages, ikke kunne betragtes som hørende til Arbejderklassen; ved Afgørelsen af, om en Person kan anses for fast ansat Tjenestemand eller ikke, vil navnlig Opsigelsesvarslets Længde være afgørende, hvorved bemærkes, at Ansættelsen som Regel maa anses som fast, naar Opsigelsesvarslet er 3 Maaneder eller derover, medens det dog selvfølgelig ikke er udelukket, at Forholdet kan være af saadan Art, at Ansættelsen maa anses som fast, selv om Opsigelsesvarslet er under 3 Maaneder. Hvorvidt Personer, hvis Stillinger er forbundne med Pensionsret, i Almindelighed vil kunne henregnes til Arbejderklassen, vil være afhængig af et Skøn, idet her bl. a. det Tidsrum, der skal hengaa, inden Pensionsret erhverves, dennes Størrelse o. s. v. maa tages i Betragtning.

6) Som ligestillede i økonomisk Henseende med Arbejderklassen og derfor, som ubemidlede i Sygekasselovens Forstand, anses de, hvis aarlige Indtægt ikke overskrider

28 Febr. nedennævnte Grænser, der er fastsatte under Hensyntagen
 Nr. 36. til den i de senere Aar skete Bevægelse i Pris- og Lønniveauet.

7) *Indtægtsgrænserne:*

a) København, Frederiksberg samt Gentofte, Gladsaxe, Herlev, Lyngby-Taarbæk, Søllerød, Rødovre, Hvidovre og Taarnby Kommuner.....	Kr. 3150—3500
b) Andre Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2000 Indbyggere.....	— 2800—3150
c) Byer og bymæssige Bebyggelser med fra 1000—2000 Indbyggere.....	— 2600—3050
d) Den øvrige Del af Landet.....	— 1900—2200

8) Disse Grænser samt de nedenfor nævnte Børnetillæg og Formuegrænser vil dog til enhver Tid være at ændre med Gyldighed fra den førstkommende 1. April og 1. Oktober efter det af Statistisk Departement senest forud for de nævnte Datoer offentliggjorte Pristal, saaledes at de forhøjes eller formindskes med samme Procent som den, hvormed det sidst offentliggjorte Pristal er højere eller lavere end det i Februar 1927 offentliggjorte Pristal.

9) Man har med at nævne 2 Talgrænser for Indtægten haft til Hensigt at lette det bedømmende Udvalg at tage Hensyn til, at Forholdene indenfor den enkelte Klasse kan stille sig forskelligt og særligt mellem 1) de bymæssige Bebyggelser paa Landet og Byerne i samme Klasse, 2) de rene Landdistrikter og de bymæssige Bebyggelser med *under* 1 000 Indbyggere, samt — i al Almindelighed — mellem 3) ugifte og gifte Personer.

10) Saafremt den paagældende er Forsørger af et Barn eller flere Børn under 15 Aar, forhøjes de nævnte Grænser med 350 Kr. for det første Barn og med 275 Kr. for hvert efterfølgende Barn.

11) Ved det i Lovens § 9 ommeldte Udvalgs og ved Ministerens Afgørelse af, om en Persons Aarsindtægt overskrider de nævnte Grænser, vil der være at tage Hensyn til det Beløb, hvortil den paagældende endelig er ansat i Ind-

komstskat til Staten i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten, *forinden* de ved nævnte Lovs § 8 hjemlede skattefri Fradrag har fundet Sted og uden Hensyntagen til den Nedsættelse, der eventuelt maatte være indrømmet i Henhold til samme Lovs § 23, næstsidste og sidste Stykke. 28 Febr.
Nr. 36.

12) De ovenfor nævnte Grænsebeløb er imidlertid ikke ufravigelige og kan derfor tilsidesættes, naar der foreligger særlige Omstændigheder, der taler herfor. Som Forhold, der i saa Henseende kan komme i Betragtning, maa nævnes usikre Indtægtsforhold, Gæld, Alderdom, Sygdom, Indkaldelse til Militærtjeneste, Forsørgelse af Forældre eller andre paa-rørende og lign., der maa antages at svække paagældendes hele økonomiske Stilling. Endvidere bør det for Personer, som er flyttede, ved Bedømmelsen af deres økonomiske Stilling ikke komme dem til Ugunst, at de paa det fraflyttede Sted har haft større Indtægt for det sidst forløbne Aar, end de nu har paa det tilflyttede Sted. Ligeledes bør der ved Bedømmelsen af Funktionærer, som arbejder i samme Virksomhed, tages Hensyn baade til, hvor Virksomheden er beliggende, og hvor de paagældende har deres Bopæl. Paa den anden Side vil det undtagelsesvis kunne besluttes, at en Person ikke kan anses for ubemidlet, selv om hans Indtægt ikke overstiger de omhandlede Grænsebeløb, naar hans økonomiske Stilling desuagtet maa anses for betrygget, hvilket f. Eks. kan gælde om Børn af velhavende Forældre.

Formuegrænserne:

13) Som Maksimum af Formuen for ubemidlede Personer fastsættes et Beløb af 9 700 Kr. for enligt stillede Personer og 14 000 Kr. for Familieforsørgere. Det kan dog i særlige Tilfælde tillades, at disse Grænser noget overskrides, f. Eks. naar Formuen er anbragt i vanskeligt realisable Aktiver eller er anbragt paa lidet rentabel Maade, eller naar den paagældendes væsentligste Indtægt bestaar i Renten af en Kapital, og hans Arbejdsevne er saaledes svækket, at hans Arbejdsindtægt kun kan blive af ringe Betydning.

28 Febr. 14) Formuen bliver at beregne efter Reglerne i Lov
Nr. 36. Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat
til Staten.

15) De ovenstaaende Regler skal i første Række tjene til Vejledning for Sygekassebestyrelserne ved deres Bedømmelse af, om det kan tillades en Person at optages som nydende Medlem af Sygekassen eller forblive i denne med Ret til Statstilskud. Saafremt Sygekassebestyrelserne er i Tvivl om Afgørelsen, bør Spørgsmaalet forelægges det stedlige bedømmende Udvalg (jfr. Sygekasselovens § 9) der træffer sin Bestemmelse efter et Skøn over samtlige foreliggende Forhold. Hvis den, der søger Optagelse, har en Indtægt eller Formue, som overstiger de anførte Grænser, *maa* han ikke optages, forinden det bedømmende Udvalg har afgjort, om hans økonomiske Forhold desuagtet tillader hans Optagelse. Er Indtægten eller Formuen mindre, end hvad der ovenfor er fastsat, men Bestyrelsen dog skønner, at hans økonomiske Forhold ikke berettiger til Optagelse, *skal* ogsaa dette afgøres af det bedømmende Udvalg. I Udvalgets Kendelse bør der gives saa udførlige Oplysninger som muligt om de Forhold, der har været bestemmende for Afgørelsen, for at Sygekasseinspektøren paa Grundlag heraf kan tage Beslutning om, hvorvidt Spørgsmaalet skal forelægges Ministeriet for Sundhedsvæsen til Afgørelse.

16) Naar der i nærværende Bekendtgørelse omtales Indbyggerantal, forstaas herved Indbyggerantallet ved den senest afholdte almindelige Folketælling.

17) Denne Bekendtgørelse gælder ogsaa paa Færøerne med de Lempelser, der nødvendiggøres ved de særlige færøiske Forhold.

Nr. 36. Lov Tid. A. S 73—75.

28 Febr. **Bekendtgørelse af Lov Nr. 526 af 21. December**
Nr. 37. **1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder, saaledes som**
den er ændret i Henhold til Lov af 28. Februar 1927.

Indenrigsministeren gør vitterligt:

28 Febr.

I Medfør af den mig ved § 5 i Lov af 28. Februar 1927 Nr. 37. om Ændringer i Lov Nr. 526 af 21. December 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder tillagte Bemyndigelse har jeg ladet sidstnævnte Lov, ændret saaledes som Loven af 28. Februar 1927 medfører det, optrykke og bekendtgør den herved som:

Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

§ 1. Efter Indstilling af »Den faste Voldgiftsret« udnævner Indenrigsministeren tre Forligsmænd for hele Landet med det Hverv paa de i denne Lov angivne Maader at medvirke til Bilæggelse af Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Udnævnelsen gælder for tre Aar. Dog skal af de tre første i Henhold til nærværende Lov udnævnte Forligsmænd een afgaa med Udløbet af hvert af Aarene 1927, 1928 og 1929, idet det ved Lodtrækning afgøres, hvem der skal afgaa i hvert af disse Aar. I hvert Aars December Maaned udnævnes en Forligsmand i Stedet for den ved Aarets Udløb afgaaende. Genudnævnelse kan finde Sted.

Endvidere udnævner Indenrigsministeren, ligeledes efter Indstilling af »Den faste Voldgiftsret«, for 3 Aar ad Gangen en Stedfortræder for Forligsmændene. Genudnævnelse kan finde Sted.

Den af »Den faste Voldgiftsret« foretagne Indstilling skal være tiltraadt af mindst eet af de henholdsvis af Arbejdsgiverne og Arbejderne valgte Medlemmer af Voldgiftsretten. Foreligger en saadan Indstilling ikke senest den 15. December hvert Aar, foretager Indenrigsministeren Udnævnelsen uden Indstilling.

Afgaar en Forligsmand ved Døden, eller fremsætter han for Indenrigsministeren Ønske om Udtræden, som denne bifalder, vil der af »Den faste Voldgiftsret« være at foretage Indstilling efter foranstaaende Regler inden Forløbet af 1 Maaned efter, at Begæring om Indstilling er fremsendt fra Indenrigsministeren. Foreligger Indstillingen ikke inden Udløbet af denne Frist, udnævner Indenrigsministeren uden

28 Febr. Indstilling en ny Forligsmand, som afgaar til det Tidspunkt, Nr. 37. da den, for hvem han træder i Stedet, vilde være afgaaet.

§ 2. Forligsmændene vælger af deres Midte for et Aar ad Gangen en Formand, der er Forligsinstitutionens administrative Leder.

Forligsmændene bør holde sig underrettede om Arbejdsforholdenes, og da særlig Lønforholdenes, almindelige Stilling til enhver Tid og sammentræder, saa ofte det skønnes fornødent, efter Indkaldelse af Formanden for under hans Ledelse at drøfte den foreliggende Situation.

Forligsinstitutionen er berettiget til af enhver Arbejdsgiver-Organisation og Arbejder-Organisation at forlange sig tilsendt Eksemplarer af enhver af en saadan Organisation sluttet kollektiv Overenskomst.

Forligsmændene afgør ved en for hvert Kalenderaar fastsat Forretningsorden eller i hvert enkelt Tilfælde, i hvilke Arbejdsforhold hver enkelt af de tre Forligsmænd i paa kommende Tilfælde skal mægle. Den af en Forligsmand optagne Mægling gennemføres af ham uden Medvirkning af de andre Forligsmænd (jfr. dog § 5) og føres af ham til Afslutning, selv om det Tidsrum, for hvilket han er udnævnt, imidlertid er udløbet.

Forligsinstitutionen indgiver en aarlig Indberetning om sin Virksomhed til Indenrigsministeren.

§ 3. Naar der er Grund til at befrygte Arbejdsstandsning, eller Arbejdsstandsning er indtraadt, og den Forligsmand, under hvem paagældende Sag hører (jfr. § 2, næstsidste Stk.), tillægger Stridens Virkninger og Omfang større samfundsmæssig Betydning, kan han — forsaavidt Forhandlingerne mellem Parterne i Henhold til de mellem dem vedtagne Bestemmelser er ført og fra en af Siderne erklæret afsluttet uden Resultat — af egen Drift eller paa Foranledning af en af Parterne indkalde de stridende Parter til Forhandling. Parterne bestemmer selv, ved hvem de vil lade sig repræsentere, dog maa det ikke være ved nogen udenfor de respektive Organisationer eller Hovedorganisationer staaende Person.

Det er Parternes Pligt at efterkomme Forligsmændens 28 Febr.
Indkaldelse. Nr. 37.

Naar Forligsmanden har besluttet at mægle eller mægler til Hindring af en truende Arbejdsstandsning, kan han paa hvilket som helst Tidspunkt før eller under Forhandlingerne som Betingelse for Mæglingen stille Krav til Parterne om, at Arbejdsstandsningen ikke iværksættes, forinden Forhandlingerne af Forligsmanden er erklæret for afsluttede. Kravet kan dog højst omfatte et Tidsrum af en Uge og kan under samme Arbejdsstrid kun stilles een Gang.

§ 4. Forligsmanden er under Forhandlingerne med Parterne berettiget til at gøre Henstillinger om Indrømmelser, som maatte synes hensigtsmæssige for Stridens fredelige Afslutning.

Hvis Forligsmanden under en Mægling faar den Opfattelse, at de mellem Parterne foreliggende Stridsspørgsmaal eller nogle af disse enten ikke har været undergivet nogen egentlig Realitetsforhandling mellem Parterne eller paa Grund af deres specielle faglige Karakter bør søges forhandlet til Ende direkte mellem Parterne, kan Forligsmanden forlange saadan Forhandling optaget og nægte at fortsætte Mæglingen, forinden denne Forhandling har fundet Sted. Forligsmanden bestemmer Tidsfristen, inden hvis Udløb Forhandlingerne skal være afsluttede.

Naar Forligsmanden finder det formaalstjenligt, kan han fremsætte et Mæglingsforslag, som dog ikke uden hans Samtykke maa offentliggøres, saalænge ikke begge Parter svar paa Mæglingsforslaget foreligger. Inden Forligsmanden fremsætter sit Mæglingsforslag, skal han med Hensyn til Forslagets formelle og tekniske Side raadføre sig med to Repræsentanter for hver af Parterne, og hvis Parterne tilhører en Hovedorganisation, da tillige med en Repræsentant for hver af Hovedorganisationerne.

Forligsmanden bestemmer efter Samraad med Parterne Fristen for Afgivelse af Svar paa Mæglingsforslaget med Hensyn til Vedtagelse eller Forkastelse.

28 Febr. § 5. Forsaavidt en foreliggende Arbejdsstrid efter For-
Nr. 37. ligsmændenes Skøn er af vidtrækkende samfundsmæssig
Betydning, kan de beslutte, at Mæglingen i Striden udføres
af alle tre Forligsmænd i Forening. Saadan Beslutning med-
deles de interesserede Organisationer (Hovedorganisationer),
og i de Forhandlinger, som derefter finder Sted, deltager
alle tre Forligsmænd. Den i § 2 omhandlede Formand fører
Forsædet under Forhandlingerne.

§ 6. Naar der under en Strid, som har givet en For-
ligsmand Anledning til at træde til efter § 3, opstaar Uenig-
hed om Løn, Arbejdstid, Overarbejde o. lign, og den rette
Erkendelse af, hvorledes de faktiske Forhold i denne Hen-
seende har været, skønnes at være af Betydning for Stridens
Afgørelse, er Forligsmanden berettiget til at afæske Parterne
Erklæringer herom.

Forsaavidt disse Erklæringer synes ham usikre eller ikke
tilstrækkelig oplysende, har Forligsmanden Ret til at begære
Vidneforklaring optaget ved »Den faste Voldgiftsret«.

Forligsmanden har under disse Vidneafhøringer for
Voldgiftsretten Ret til at være til Stede og kan vedrørende
de i 1ste Stykke nævnte Forhold begære saadanne yder-
ligere Spørgsmaal stillet til Vidnerne, som disses Udsagn
maatte give Anledning til.

§ 7. Naar et Mæglingsforslag underkastes Afstemning
indenfor en Organisation, maa det kun forelægges i Forligs-
mandens Affattelse, og der kan kun afgives rene Ja — eller
Nej — Stemmer. Naar Afstemningsresultatet er opgjort,
skal Organisationens uden Ophold give Forligsmanden skrift-
lig Meddelelse om, hvormange Ja — og hvormange Nej —
Stemmer der er afgivet, saavel som om det samlede Antal
af stemmeberettigede Medlemmer. Skal Afstemning finde
Sted, bør Organisationens drage Omsorg for, at alle stemme-
berettigede Medlemmer inden Afstemningen faar Adgang til
at gøre sig bekendt med Mæglingsforslaget i dets Helhed.

§ 8. Det er forbudt at udstede Attester eller føre
Vidner om, hvad der af Parterne tilstaas eller foreslaas

under de af en Forligsmand ledede Forhandlinger, med- 28 Febr. mindre det vedtages af begge Parter og udgør Punkter af Nr. 37. Forliget.

§ 9. Udgifter til Lønninger, Kontorhold m. v. udredes af Staten ved Bevilling paa de aarlige Finanslove eller ved særlig Lov.

Enhver Tvist om Forligsmændenes Kompetence kan indankes til »Den faste Voldgiftsret«s Afgørelse.

§ 10. Denne Lov træder i Kraft den 1. Marts 1927.

Nr. 37. Lov-Tid. A. S. 76—78.

Handelsmin. Skr. til Departementet for Told- og For- 1 Marts. brugsafgifter.

Ved hertil at fremsende den hoslagt tilbagefølgende Sag, hvoraf fremgaar, at der i Handels- og Kontoristforeningens Bygning, Nørregade 9, i en foran Foreningens Restaurationslokaler beliggende Vestibule er indrettet en Kiosk, hvorfra der — i Sommermaanederne fra Kl. 9 Fm. til Kl. 11 Eftm. og i Vintermaanederne fra Kl. 9 Fm. til Kl. 12 Nat — af Virksomhedens Portier for egen Regning og som selvstændig Forretning forhandles Tobaksvarer, har Departementet for Told- og Forbrugsafgifter i Skrivelse af 15. Oktober f. A. udbedt sig en Udtalelse herfra, om hvorvidt der til saadan Handel udkræves Næringsadkomst, og i bekræftende Fald hvilken.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart maa holde for, at den paagældende til den af ham drevne Virksomhed er pligtig at løse Borger-skab som Detailhandler samt, at han ifølge en fra Ministeriet for Sundhedsvæsen indhentet Udtalelse ikke er berettiget til at forhandle Tobaksvarer efter almindelig Butikslukketid, idet saadan Forhandling efter Lukketid kun kan finde Sted i Henhold til Beværterlovens Regler af den paagældende Beværtnings Indehaver.

1 Marts. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 3, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelse i Henhold til Staden Københavns Bestyrelsesvedtægts § 92, Stk. 3«, beregnede Brændselspris for Oktober Kvartal 1926 udgør 54,34 Kr. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 3. a. Afregningspris for Kul . . . . . 47,02 Kr.

§ 7, Stk. 3. b. Gennemsnitspris for Kørsel . . . . . 7,32 —

§ 7, Stk. 3. c. beregnet Brændselspris . . . . . 54,34 —

hvilken Pris i Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i April Kvartal 1927.

Cirk. Nr. 3.

3 Marts. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at Torvehandel med levende Fjerkræ og Æg henlægges til Fjerkræhallen ved Polititorvet fra 1. April 1927.

B. F. 87. 2171.

5 Marts. **Justitsmin. Skr.** til Stadens statistiske Kontor.

I en af Københavns Magistrat hertil indsendt Skrivelse af 11. Februar 1927 har Kontoret under Henviisning til, at der ved Affattelsen af Valglisterne i adskillige Tilfælde fremkommer Tvilsspørgsmaal med Hensyn til, hvorvidt en Person maa anses for at være dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, udbedt sig en vejledende Udtalelse fra Justitsministeriet vedrørende saadanne Tilfælde, idet man navnlig har ønsket Oplysning om Ministeriets Opfattelse med Hensyn til en Række nærmere angivne Forbrydelser.

Foranlediget heraf skal man med Hensyn til de i Skrivelsen særlige fremhævede Lovovertrædelser udtale følgende:

Betleri kan ikke anses som vanærende.

Spritsmugleri og *ulovligt Salg af Cocain* maa i grovere Tilfælde, navnlig naar det har været drevet professionelt, formentlig anses som vanærende. Justitsministeriet er til-

bøjeligt til at mene, at dette som Regel maa gælde Over- 5 Marts. trædelser, der er straffet med højere Grad af Fængsel.

Overtrædelse af Straffelovens § 181 maa efter Justitsministeriets Formening som Regel betragtes som vanærende, naar Vedkommende har været vidende om at være behæftet med venerisk Smitte, medmindre den, overfor hvem Forbrydelsen er begaaet, Overtræderen bekendt i Forvejen led af samme Kønssygdом.

Overtrædelse af Straffelovens § 184 maa i grovere Tilfælde anses som vanærende.

Overtrædelse af Straffelovens § 193 maa anses som vanærende.

Overtrædelse af Straffelovens § 200 kan i Reglen ikke anses for vanærende.

Overtrædelse af Straffelovens § 201 maa i Reglen anses for vanærende, i hvert Fald i grovere Tilfælde.

Overtrædelse af Straffelovens § 202 maa i grovere Tilfælde anses for vanærende.

Overtrædelse af Straffelovens § 203 kan i mildere Tilfælde navnlig hvor Straffen er Bøde, i Reglen næppe anses som vanærende, medens Overtrædelse i grovere Tilfælde, navnlig hvor Straffen er Strafarbejde, i Reglen maa anses som vanærende.

Overtrædelse af Straffelovens § 204 maa anses for vanærende, hvor den paagældende har villet Skaden, medens Afgørelsen iøvrigt maa bero paa et Skøn over hvert enkelt Tilfælde.

Overtrædelse af Straffelovens § 207 kan ikke anses for vanærende.

Med Hensyn til *Overtrædelse af midlertidig Straffelov af 1. April 1911 § 1* maa Afgørelsen bero paa et Skøn over hvert enkelt Tilfælde, saaledes at der ikke kan gives nogen almindelig Udtalelse herom udover, at saadan Overtrædelse, navnlig Overtrædelse af § 1², formentlig ret ofte vil være vanærende.

Overtrædelse af midlertidig Straffelov af 1. April 1911 § 4 maa som godt saa altid anses for vanærende.

- 5 Marts. Justitsministeriet maa iøvrigt have Kontoret henvist til de Oplysninger, der vedrørende de rejste Spørgsmaal findes i Hindenburgs Formularbog og S. G. Elmins Oversigt over gældende Praksis med Hensyn til Æresoprejsning og i de sammesteds nævnte samt senere offentliggjorte Afgørelser i Ministerialtidende, hvorhos tilføjes, at Spørgsmaalets Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde henhører under Domstolene.
- Med Hensyn til den i Kontorets fornævnte Skrivelse fremsatte Forespørgsel angaaende R. og E., der ved Østre Landsrets Dom af 26. Juni 1924 i Medfør af Straffelovens § 202², jfr. § 203, hver især er blevet anset med Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 2 Maaneder, skal man udtale, at de paa gældende efter Justitsministeriets Formening ved denne Dom maa anses dømt for en i den offentlige Mening vanværende Handling.
1. Afd. 217.
- 8 Marts. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at modtage en af Raadmand Gustav Philipsen ved Testament skænket Buste af Professor Georg Brandes til Opstilling paa Raadhuset.
- B. F. 87. S. 2051—63, 2184.
- 9 Marts. **Raadstue-Plakat**, hvorved Magistraten i København gør vitterligt:
- Torsdag den 31. Marts d. A. ophører Torvehandelen med levende Fjerkræ og Æg paa Gl. Torv og henvises fra og med den 1. April d. A. til Kommunens ny Fjerkræhal ved Polititorvet.
- 11 Marts. **Justitsmin. Skr.** til Politimesteren i Hobro.
- Nr. 45. I Skrivelse af 2. Marts 1927 — — — — har Hr. Politimesteren i Anledning af en af Olga A. — — — — indsendt Anmodning om Udfærdigelse af Straffeattest udbedt Dem en Udtalelse fra Justitsministeriet om, hvorvidt den paa gældende, der ved — — — — Dom af 21. Oktober 1916 i

Medfør af Straffelovens § 181 er blevet anset med Straf af 11 Marts. Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 4 Maaneder og ved Nr. 45. — — — Dom af 13. Maj 1921 i Medfør af Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 2, 2det Stk. — — — er blevet anset med Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 14 Dage — — — ved disse Domme maa anses dømt for i den offentlige Mening vanærende Handlinger.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet, uanset at den førstnævnte Dom kun statuerer, at den paagældende har haft Formodning om at være behæftet med venerisk Smitte, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 7. December 1926 — Ministerial-Tidende A., Nr. 185 — under Hensyn til Overtrædelsens Grovhed maa formene, at hun ved denne Dom er anset for en i den offentlige Mening vanærende Handling, medens dette ikke kan anses for at være Tilfældet med Hensyn til den hende den 13. Maj 1921 overgaaede Dom.

Nr. 45. Min. Tid. A. S. 35.

Bekendtgørelse af Lov Nr. 112 af 1. April 1922 om 17 Marts. Afgifter ved Tinglæsning m. v. ændret i Overensstem- Nr. 46. melse ved Lov Nr. 78 af 31. Marts 1926.

Finansministeren gør vitterligt:

I Medfør af den mig ved § 23 i Lov Nr. 78 af 31. Marts 1926 om Ændringer i Lov om Afgift ved Tinglæsning m. m. Nr. 112 af 1. April 1922 tillagte Bemyndigelse har jeg ladet sidstnævnte Lov, saaledes som den er ændret ved ovennævnte Lov af 31. Marts 1926, optrykke og bekendtgør den herved som

Lov om Afgift ved Tinglysning m. m.

§ 1. For Tinglysning af Dokumenter, hvorved fast Ejendom overdrages til Eje, eller hvorved Ret erhverves til at faa fast Ejendom overdraget til Eje, svares, hvis ingen anden Regel i det følgende fastsættes, en Afgift af $\frac{2}{5}$ pCt. af det Beløb, hvoraf Stempelafgift efter 1. Klasses Takst skal beregnes i Henhold til Stempeloven. Samme Afgift svares for

- 17 Marts. Arvefæstekontrakter og Arvefæstebreve, for saa vidt Arve-
Nr. 46. fæsterne skal have Ret til at sælge og pantsætte den paa-
gældende Ejendom.

Tinglyses til forskellig Tid forskellige Overdragelsesdokumenter angaaende samme Overdragelse mellem de samme Parter, svares den i Stk. 1 nævnte Afgift kun for det først tinglyste Dokument; for de senere Tinglysninger svares en Afgift af 5 Kr. Tinglyses de forskellige Dokumenter samtidig, svares kun den i Stk. 1 nævnte Afgift.

Tinglyses Sælgerens Erkendelse af, at Købesummen efter et betinget, tidligere tinglyst Skøde er berigtiget, jfr. Tinglysningslovens § 10, Stk. 4, svares herfor en Afgift af 5 Kr.

Den i Stk. 1 nævnte Afgift erlægges, selv om Dokumentet kun ønskes lyst i anden Egenskab end dets Hovedegenskab, f. Eks. alene som Pantebrev.

Naar Modtageren af det tinglyste Dokument ikke har erhvervet Ejendommen direkte fra Dokumentudstederen, og de mellemliggende Overdragelser er utinglyste, bestemmes Tinglysningsafgiften efter det stempelpligtige Beløb for Modtagerens Erhvervelsesdokument

Naar en før 1. Oktober 1911 oprettet Købekontrakt fuldbyrdes ved Skøde — betinget eller endeligt —, beregnes Tinglysningsafgift for Skødet mindst af Vurderingssummen til Ejendomsskyld for den solgte Ejendom paa Tinglysningstiden.

Naar en før denne Lovs Ikrafttræden*) tinglæst Købekontrakt fuldbyrdes ved Skøde, der tinglyses efter nævnte Dato, og der ikke er mellemliggende utinglæste (utinglyste) Overdragelser, erlægges den i 1. Stk. foreskrevne Afgift for Skødets Tinglysning kun med Halvdelen. Fuldbyrdes Købekontrakten ved Erklæring fra Sælgeren i Henhold til Tinglysningslovens § 10, Stk. 4, beregnes Tinglysningsafgiften for denne Erklæring som for Skøde.

De foran foreskrevne Tinglysningsafgifter forhøjes til det dobbelte, naar faste Ejendomme overdrages til:

1. Offentlige eller private Stiftelser eller deslige Institutioner.

---

*) 1. April 1927.

2. Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrænset Ansvar. 17 Marts. Nr. 46.
3. Selskaber eller Foreninger med vekslende Kapital eller vekslende Medlemsantal.

Naar en fast Ejendom efter forudgaaet Tvangsauktion udlægges til en af de ovennævnte Institutioner eller Foreninger som ufyldstgjort Pant- eller Udlægshaver, finder dog ingen Forhøjelse Sted af Afgifterne, og saafremt en fast Ejendom paa ny skifter Ejer, inden der er forløbet 10 Aar, efter at den blev overdraget til en af de her omhandlede Institutioner eller Foreninger, godtgøres den erlagte Forhøjelse af Tinglysningsafgiften, naar tilsvarende Tinglysning af Dokument angaaende Ejerskifte er sket.

Finansministeren skal derhos være bemyndiget til at fratage den nævnte Afgiftsforhøjelse, naar Overdragelsen finder Sted til en Institution eller Forening med almenvælgørende eller andet almennyttigt Formaal, eller til en Byggeforening, som ifølge sine Love er forpligtet til at overføre Ejendomsretten til sine Medlemmer hver for sit Hus.

§ 2. Naar der ved hel eller delvis Overgang af Len, Stamhuse eller Fideikommissgodser i Besidderens levende Live tinglyses et Overdragelsesdokument, en Resolution eller lignende som Legitimation for den tiltrædende Besidder, erlægges den i § 1 nævnte Afgift af $\frac{2}{5}$ pCt. af den paagældende Ejendoms stempelpligtige Værdi.

§ 3. Naar Interessentskabskontrakter lyses som Adkomst paa fast Ejendom, erlægges Afgift efter § 1 ($\frac{2}{5}$ pCt.) af samme Sum som den, hvoraf Stempel efter 1. Klasses Takst beregnes. I andre Tilfælde erlægges den i § 12 nævnte Afgift.

§ 4. Ved Tinglysning af Dokumenter vedrørende Opløsning af Sameje om fast Ejendom erlægges den i § 1 fastsatte Afgift af den paagældende Ejendoms Værdi med Fradrag af Modtagerens Andel i Ejendommen.

§ 5. Naar Vielsesattester, Separations- og Skilsmissegodokumenter, Dokumenter angaaende Hensidden i uskiftet Bo, Udlæg paa Skifte til den længstlevende Ægtefælle eller til Arvinger og Legatarer samt Testamenter og Arvepagter lyses

17 Marts. som Adkomst paa en fast Ejendom, svares en Afgift af 1 pro Nr. 46. mille af den Værdi, hvortil den paagældende Ejendom er ansat til Ejendomsskyld.

§ 6. For Tinglysning af Ægtepagter erlægges 5 Kr., medmindre Ægtepagten angaar Gaver eller andre Overdragelser mellem Ægtefællerne, eventuelt de fremtidige Ægtefæller. I saa Fald, saavel som ved Retshandler, der uden Ægtepagt indgaas mellem Ægtefæller, erlægges Afgift efter de almindelige Regler og saaledes, at Afgift efter § 1 beregnes af det Beløb, hvoraf Stempel til 1. Klasses Takst beregnes. For saa vidt der til Retshandelen kun skal erlægges Stempelafgift efter Stempelovens § 109, er Tinglysningsafgiften 5 Kr.

De ovennævnte Regler kommer ogsaa til Anvendelse paa Ægtepagter, der oprettes i Ægteskaber, som falder ind under § 56, Stk. 1, og § 57, Stk. 1, i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925. Dog erlægges den i § 5 fastsatte Afgift, naar en i et saadant Ægteskab oprettet Ægtepagt, ifølge hvilken en fast Ejendom overgaar fra Formuefællesskab til Særeje, tinglyses som Adkomst paa Ejendommen.

§ 7. For Tinglysning af Dokumenter, hvorved Panterettigheder eller Grundbyrder stiftes, svares en Afgift af 1 pro mille, beregnet efter Reglerne i Stempeloven.

Samme Afgift svares ved Tinglysning af Udlæg til Forauktionering og Arrestforretninger, saaledes at det afgiftspligtige Beløb beregnes efter Reglerne i Stempelovens § 129.

§ 8. Ved Tinglysning af Skifteekstrakter erlægges $\frac{1}{2}$ pro mille af det paalydende Beløb.

§ 9. Ved Tinglysning af Kontrakter om Arvefæste uden Ret til at sælge og pantsætte, Forpagtnings- og Lejekontrakter samt Fæstebreve, for saa vidt Brugsoverdragelsen ikke angaar Hus eller Gaard henhørende til et samlet Gods, svares en Afgift af 1 pro mille af den aarlige Vederlagssum eller, for saa vidt denne er fastsat forskelligt, efter den højeste aarlige Ydelse.

Er Kontrakten indgaaet paa bestemt Tid kortere end et Aar, beregnes Afgiften efter den samlede Vederlagsydelse for hele Kontraktstiden.

Naar der i et Dokument, der stifter en Brugsret, ikke betinges noget Vederlag, svares alene den i § 12 nævnte Afgift. Nr. 46.

§ 10. Ved Lysning af Transporter beregnes samme Afgift som for Lysning af paagældende Hoveddokument, saaledes at ved Lysning af Transporter paa Brugsrettigheder den resterende Lejetid lægges til Grund for Afgiftsberegningen.

§ 11. Ved Lysning af Fæstekontrakter og Fæstebreve, angaaende Huse og Gaarde, der hører til et samlet Gods, betales 5 Kr.

Denne Regel finder endvidere Anvendelse:

paa de i Lov 25. Juni 1870 §§ 7 og 9 omhandlede Forpagtninger, paa Salg af det Staten, Sorø Akademi, Universitetet og Kommunitetet samt offentlige Stiftelser tilhørende Bøndergods, der overdrages til Selvejendom, jfr. Lov 8. April 1851 § 14, Lov 3. Marts 1852 § 1 og Lov 24. April 1860 § 13, jfr. Lov 31. Marts 1852 § 8,

paa Salg af Kolonisteder paa Alheden og Randbøl Hede, jfr. Lov 31. Marts 1852 § 8,

paa Dokumenter, der angaar de i Stempelovens § 63, 4. og 5. Stk., omhandlede Afhændelser af visse Ejendomme til Brugeren eller dennes Børn eller Svigerbørn.

§ 12. For Tinglysning af Dokumenter, paa hvilke ingen af de foregaaende Regler er anvendelige, svares en Afgift af 5 Kr.

Samme Afgift svares for foreløbig Tinglysning i Medfør af Tinglysningslovens § 33, 1. Punktum.

For Tinglysning i Medfør af Tinglysningslovens § 13 erlægges ikke Afgift.

§ 13. For Tinglysninger af Ændringer i eller Tilføjelser til allerede tinglyste Dokumenter bliver der, hvis Udfærdigelsen er stempelpligtig, at svare Værdiafgift efter Forholdets Beskaffenhed og det Beløb, hvoraf Stempelafgift skal udredes. Er Udfærdigelsen stempelfri, svares en Afgift af 5 Kr.

§ 14. For Opbevaring i Akterne af et Dokument eller en Genpart af et Dokument svares en Afgift af 2 Kr. For de til Kvitteringer hørende Fuldmagter og andre Bevisligheder svares denne Afgift dog ikke.

17 Marts. For Genpartens Bekræftelse svares et Vederlag, hvis
Nr. 46. Størrelse fastsættes af Justitsministeren, og som tilfalder den bekræftende Myndighed efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse. Vederlaget maa ikke overstige 2 Kr. for hvert Dokument.

§ 15. Den fornødne Attest om Lysningen i Forbindelse med de Anmærkninger, hvortil Lysningen giver Retsskriveren Anledning, bliver at paaføre Dokumentet uden Betaling.

§ 16. For Aflysning og Udslettelse af et tinglyst Dokument og Paategning paa Dokumentet om Udslettelsen svares det halve af den for et saadant Dokuments Tinglysning bestemte Afgift.

For Aflysning og Udslettelse af et Afdrag paa en Panteobligation med fornøden Paategning betales det halve af den Afgift, som skulde betales for Lysningen af en Panteobligation af samme Størrelse som det gjorte Afdrag.

Det har sit Forblivende ved Lov om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutter m. m. af 14. April 1905 § 8 om Betalingen for den dér nævnte Udslettelse af flere Servitutter.

Ved Udslettelse af sekundære Panteobligationer i Henhold til Pl. 22. April 1817, jfr. Lov 9. April 1891 § 44 og Lov Nr. 90 af 11. April 1916 § 584, erlægges kun Værdiafgift af den Del af Obligationsbeløbet, der er dækket, dog erlægges mindst den i § 12 foreskrevne Afgift, der ligeledes bliver at erlægge, naar Obligationen er helt udækket.

Udslettelse af en Panteobligation i Henhold til en Mortifikationsdom sker uden Betaling, naar der er meddelt Bevilgning til fri Proces i Mortifikationssagen.

§ 17. Afgiften for Tinglysning saavel som for Aflysning og Udslettelse erlægges altid med mindst 5 Kr. for hvert Dokument.

Fremkommer ved Beregningen af Værdiafgifterne Beløb i Øre, der ikke er delelige med 10, afrundes de til det nærmest højere med 10 delelige Beløb.

§ 18. Saafremt et Dokument med Hensyn til samme Retsforhold tinglyses flere Gange, erlægges de i §§ 1—9

anførte Værdiafgifter kun een Gang. Ved de følgende Lys- 17 Marts.
ninger erlægges — foruden Afgift efter § 14 — kun den i Nr. 46.
§ 12 fastsatte Afgift.

Skal et Dokument lyses i flere Jurisdiktioner, forholdes der paa samme Maade, idet Værdiafgiften beregnes ved den Jurisdiktion, hvor Dokumentet først lyses, i Forhold til det samlede afgiftspligtige Beløb.

§ 19. Naar et Dokument forlanges tinglyst til Sikring af flere ensartede Rettigheder, svares de i foranstaaende Paragraffer ommeldte Afgifter kun een Gang (efter Rettighedernes samlede Værdi), selv om der skal foregaa en Notering paa flere Ejendommens Blad i Tingbogen.

§ 20. Saafremt et Dokument foruden i dets Hovedegenskab tillige begæres tinglyst med Hensyn til en ved samme given Pantesikkerhed, erlægges herfor den i § 7 fastsatte Afgift. Iøvrigt erlægges ingen særskilt Afgift, naar et Dokument foruden i dets Hovedegenskab begæres tinglyst med Hensyn til en i samme betinget Rettighed, der ikke medfører yderligere Stempling af Dokumentet udover det Stempel, der følger af dets Hovedegenskab, f. Eks., naar et Overdragelsesdokument tillige begæres tinglyst som servitutstiftende. Dette gælder dog ikke, naar den paagældende Lysning vedrører en anden Ejendom end den, Dokumentet ellers angaar, idet da sædvanlig Afgift bliver at erlægge for hver Lysning.

§ 21. Afgiftspligten indtræder ved Anmeldelsen.

Afgiften bortfalder dog, naar Dokumentet afvises fra Dagbogen i Medfør af Tinglysningslovens § 14 (jfr. § 43).

Afvises Dokumentet fra Dagbogen eller Tingbogen (Personbogen) i Medfør af Tinglysningslovens § 15 (jfr. § 43), svares kun en Afgift af 5 Kr.

§ 22. Naar en Retshandel angaaende Overdragelse af fast Ejendom er gaaet tilbage, og der angaaende Tilbagegangen har fundet Tinglysning Sted, kan Finansministeren tilstaa Godtgørelse af indtil Halvdelen af den for Overdragelsesdokumentets Tinglysning betalte Afgift, ligesom Finansministeren kan tillade, at Afgiften for Tinglysningen

17 Marts. angaaende Tilbagegangen nedsættes til indtil Halvdelen, alt Nr. 46. dog under Forudsætning af, at Andragende herom indgives inden 2 Aar efter Overdragelsesdokumentets Oprettelse.

§ 23. Hvor i Henhold til foranstaaende Bestemmelser Ejendomsskyldværdien kan blive at lægge til Grund for Afgiftsberegningen ved et Dokuments Tinglysning, skal Dokumentet ved Indleveringen til Tinglysning være forsynet med en Paategning af vedkommende Oppebørselsbetjent eller Kommunalraadsformand*) om Ejendomsskyldværdien. Retskriveren skal nægte at modtage Dokumentet til Tinglysning, saafremt den ommeldte Paategning mangler.

Saadanne Paategninger skal Oppebørselsbetjenten eller Kommunalraadsformanden meddele for en Betaling af 25 Øre.

Vedrører et saadant Dokument en Ejendom, der paa Grund af stedfunden Udstykning eller Sammenlægning ikke tidligere er vurderet, vil Ejendommens Værdi være at angive af Parterne ved Paategning paa Dokumentet, hvilken Værdi da bliver at lægge til Grund ved Afgiftsberegningen. Det samme gælder, hvor en Ejendoms Bygninger efter den senest stedfundne Vurdering er nedbrændt eller paa anden Maade ødelagt, samt hvor en Ejendoms Bygninger er ombygget, eller hvor nye Bygninger er opført.

§ 24. For Udskrifter af Skøde- og Panteprotokollerne, og Genparten af Akternes Dokumenter betales Afgift efter Reglerne i § 22 i Retsafgiftsloven af 11. April 1916.

For Genpart af Ejendomsbladet betales 5 Kr.

Det har sit Forblivende ved Reglerne i Lov angaaende Nedsættelse af Gebyret for Attester af Skøde- og Pantebøgerne til Brug for Brandforsikringsforeninger for urørlige Ejendomme paa Landet og Fritagelse for Brug af stemplet Papir for saadanne Foreninger af 8. Marts 1856, Lov om Brandvæsenet i København af 15. Maj 1868 § 44, Lov om

*) Ifl. Anordning om Tinglysning af 26. November 1926 § 11 Nr. 3 skal Paategningen meddeles af Skattemyndighederne.

Brandforsikring for Købstadbygninger af 14. Maj 1870 § 6, 17 Marts. Lov om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger af Nr. 46. 12. April 1889 § 1, Lov om Tillæg til Lov af 28. Maj 1880 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for mindre Ejendomme paa Landet af 30. Marts 1892 § 1 og Lov om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutter m. m. af 14. April 1905 § 8 om Betalingen for de dér ommeldte Attester, hvorhos Afgiftsfriheden vedvarer for Attester, der falder ind under Lov Nr. 94 af 30. April 1909 § 15, jfr. Lov Nr. 101 af 22. April 1904 § 13 og Lov Nr. 39 af 24. Marts 1899 § 13 om Jordlodder for Landarbejdere.

Det har endvidere sit Forblivende ved Lov om Afløsning af Tiender af 15. Maj 1903 § 21, 2. Stk., og Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning af 6. April 1906 §§ 11 og 12 om Betalingen for de sammesteds omhandlede Hartkorns- og Tiendeattester.

Udskrifter og Attester, som begæres af Statsmyndighederne eller af offentlige Stiftelsers Regnskabsførere til Brug ved deres Regnskabsaflæggelse, leveres uden Betaling.

§ 25. Alle Afgifter efter denne Lov kan kræves forudbetalt. Bortfalder Afgiften helt eller delvis i Henhold til § 21, finder fornøden Tilbagebetaling Sted.

Ansvarlig for Afgifterne er den, der begærer den paa-gældende Retshandling, hvad enten han optræder i egen Interesse eller som befuldmægtiget for den interesserede. I sidste Fald er tillige den interesserede ansvarlig.

Statskassens Krav paa Afgift eller yderligere Afgift er at anse for forældet, naar der ikke inden 2 Aar efter Afgifts-pligtens Indtræden er rejst Krav fra Statsmyndighedernes Side mod den for Afgiften ansvarlige.

Er den afgiftspligtige utilfreds med Afgiftsberegningen, maa han inden 6 Uger efter Afgiftspligtens Indtræden paaklage Beregningen for Finansministeriet, da Beregningen ellers efter det nævnte Tidsrums Udløb bliver bindende for ham.

Er den afgiftspligtige utilfreds med Finansministeriets Afgørelse, kan han forlange Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene. Sagen maa af den afgiftspligtige anlægges inden 6

17 Marts. Uger efter, at han har faaet Underretning om Ministeriets Nr. 46. Afgørelse. Den afgiftspligtige kan ogsaa indenfor samme Tidsrum forlange, at Sagen anlægges mod ham ved Administrationens Foranstaltning.

Afgiftsspørgsmaalet er ikke Genstand for Kære.

§ 26. Det har sit Forblivende ved Reglerne i:

Bankoktroj 4. Juli 1818 § 50, jfr. Lov 12. Juli 1907, om Afgiftsfrihed ved Bankhæftelsesobligationers Tinglysning og Udslettelse,

Lov om Sandflugtens Dæmpning af 29. Marts 1867 § 23 om Tinglysning uden Betaling af de derommeldte Udskrifter af Sandflugtskommissionens Protokol,

Lov om umyndiges Midlers Forvaltning af 26. Maj 1868 § 14 om Tinglysning og Indførelse uden Gebyr af de i Paragraffen omhandlede Paategninger paa Panteobligationer,

Lov om den alm. Brandforsikring for Landbygninger af 23. April 1870 § 3 og Lov om Brandforsikring af Købstadbygninger af 14. Maj 1870 § 6 i Slutningen om Tinglysning uden Gebyr af de dér ommeldte Paategninger,

Lov om Diger til Beskyttelse for Oversvømmelse fra Havet af 10. April 1874 § 10 om Tinglysning og Notering uden Gebyr af de sammesteds nævnte Vedtægter m. m.,

Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880 §§ 19 og 75 om Tinglysning og Notering uden Gebyr af de sammesteds nævnte Udskrifter og Vedtægter,

Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 38 om Tinglysning uden Gebyr af de sammesteds nævnte Registreringsforretninger,

Lov om Afløsning af Tienden af 15. Maj 1903 § 21 om, at de dér omhandlede Tinglysninger og Udslettelser skal foretages uden Gebyr,

Lov om Fiskerilaan af 30. April 1909 § 7, jfr. Lov af 22. April 1904 § 7, om Tinglysning uden Gebyr af de dér nævnte Gældsfor skrivninger,

Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 30. April 1909, §§ 15, 21 og 26 om Tinglysning uden Gebyr af de sammesteds nævnte Dokumenter,

Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning m. m. af 6. 17 Marts.

April 1906, §§ 4, 6 og 19 om Tinglysning uden Gebyr af de Nr. 46.
sammesteds omhandlede Paategninger og Erklæringer,

Lov om Udlaan af Statslaanefonden til Udstykning af større
Landejendomme af 6. April 1906 § 11 om Tinglysning uden
Gebyr af de sammesteds omhandlede Dokumenter og

Lov Nr. 136 af 27. Maj 1908 om Arveafgift § 11 om Tinglys-
ning uden Gebyr af de sammesteds omhandlede Forskriv-
ninger,

hvorhos endelig den Tinglysning af Anordninger af stedlige
Myndigheder, som endnu undtagelsesvis er foreskrevet, jfr.
Lov om Udgivelse af en Lovtidende og en Ministerialtidende
af 25. Juni 1870 § 4, saavel som Tinglysning af Kassebetjentes
Bestallinger og deres Fuldmægtiges Konstitutioner efter For-
ordning om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almin-
delighed af 8. Juli 1840 § 9 sker uden Betaling.

Dokumenter, der er stempelfri i Henhold til Stempel-
lovens § 135 eller § 144, Stk. 4, kan tinglyses uden Gebyr,

De ved særlige Lovbestemmelser, der er traadt i Kraft
efter 1. Oktober 1911, hjemlede Lempelser i eller Fritagelser
for Tinglysningsafgift m. m. berøres ikke af nærværende Lov.

§ 27. Foranstaaende § 6 og § 25, Stk. 2—6, er traadt i
Kraft. Iøvrigt træder Loven i dens ændrede Stand i Kraft
den 1. April 1927.*)

§ 28. Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Nr. 46. Lov-Tid. A. S. 95—102.

**Bekendtgørelse vedrørende Opkrævning af Amt- 17 Marts.
stueskatter i Henhold til Lov Nr. 124 af 20. April 1926. Nr. 47.**

I Henhold til den Finansministeren ved § 1, 3die Stk.,
samt § 1, sidste Stykke, og § 3, sidste Stykke, i Lov Nr. 124
af 20. April 1926 givne Bemyndigelse fastsættes herved
følgende med Hensyn til Amtstuenes Oppebørsel af Skatter
og Afgifter af faste Ejendomme for April Termin 1927 og
følgende Terminer:

*) Jfr. Lov Nr. 78 af 31. Marts 1926 § 32.

17 Marts.

I.

Nr. 47. De i Lovens § 1 nævnte Skattekvitteringsblanketter tilstilles Skatteyderne af Amtstuen, forsaavidt Skatteydernes Adresse er Amtstuen bekendt.

Som Hovedregel udsendes Kvitteringsblanketterne af Amtstuen gennem Posten.

Hvor de lokale Forhold, navnlig hidtidig Praksis ved Oppebørselen, taler derfor, kan Amtstuen indtil videre dog ogsaa overgive Kvitteringsblanketterne for en vis Kreds af Skatteydere til en i vedkommende Sogn bosiddende Mand, der vil repræsentere Skatteyderne, til Udbringelse af Blanketterne, forudsat, at Amtstuen efter Forholdene finder denne Ordning lige saa betryggende som Udsendelse gennem Posten, og den paagældende overfor Amtstuen forpligter sig til uden Ophold at omdele Blanketterne til Skatteyderne. §

Forsaavidt Ordningen maatte give Anledning til Besværinger fra Skatteydernes Side, maa Amtstuen indberette dette til Skattedepartementet, for at der kan blive taget Bestemmelse om, hvorvidt Ordningen vedblivende vil kunne oprettholdes.

At Skatteyderen ikke har modtaget Kvitteringsblanket, fritager ham i intet Tilfælde for rettidig (d. v. s. inden henholdsvis Udgangen af Juni og December Maaned) at indbetale det ham paahvilende Beløb. Han maa i saa Fald selv skaffe sig Underretning om Beløbets Størrelse, jfr. Lovens § 1, næstsidste Stykke.

Indbetalingen af Skatten kan foruden ved Betaling under Møde paa Oppebørselsstedet af Skatteyderen eller en anden paa hans Vegne ske ved Indsendelse af Beløbet gennem Posten under Benyttelse af det Kvitteringsblanketten vedhæftede Indbetalingskort, idet Postvæsenets Kvittering for Beløbets Modtagelse sker med frigørende Virkning for Skatteyderen.

Skatteyderen er altid berettiget til at indbetale Skatten gennem Postvæsenet ved Benyttelse af Indbetalingskortet. Dette gælder ogsaa i de Tilfælde, hvor Kvitteringsblanketten er udbragt til ham gennem en i Sognet bosiddende Mand.

Indbetaler Skatteyderen gennem denne Skatten paa Oppe-17;Marts. børselsstedet, frigøres han overfor de til Skatten berettigede Nr. 47. først ved Oppebørselsmyndighedens Kvittering.

II.

1) Naar den samlede Ydelse paa en Skattekonto i en April Termin ikke andrager 2 Kr., bliver Beløbet ikke den paagældende April Termin at opkræve hos Skatteyderen.

Skattebeløbet opføres i Amtstuenes Bøger paa sædvanlig Maade, og forsaavidt en Skatteyder ønsker at betale Beløbet, skal saadan Betaling modtages. I andet Fald medtages Beløbet den paafølgende Oktober Termin til Opkrævning og eventuelt Indrivelse i Forbindelse med Ydelsen pr. denne Termin

2) Restancer, hvis samlede Beløb er under 1 Kr., optages ikke paa Restancelisten, men Beløbet medtages i den paafølgende Termin til Opkrævning og eventuelt Inddrivelse i Forbindelse med Ydelsen pr. denne Termin, forsaavidt Reglen under 1 ikke kommer til Anvendelse.

Nr. 47. Lov-Tid. A. S. 102—3.

Justitsmin. Skr. til N. N. Sogneraad.

18 Marts.

I Skrivelse af 20. Januar 1927 har Sogneraadet besværet Nr. 36. sig over, at Københavns Byrets Fogedkontor i Tilfælde, hvor Sogneraadet har begært Udpantning foretaget hos Skyldnerne, der bor i København, og hvor det viser sig, at den paagældende Skyldner er flyttet fra den i Udpantningsbegæringen opgivne Bopæl, anvender den Fremgangsmaade at tilbagesende Udpantningsbegæringen til Sogneraadet i Stedet for ved Henvendelse til Folkeregistret at søge den paagældendes nye Adresse oplyst.

Foranlediget heraf skal man efter stedfunden Brevveksling med Præsidenten for Københavns Byret meddele, at Fogedkontoret navnlig under Hensyn til det meget store Antal af denne Art Sager (i 1926 ca. 18 000) ikke kan overtage Forpligtelsen til at fremskaffe rigtig Adresse, men at der nu efter derom af Justitssekretæren ved Byretten med Stævningsmændene og Københavns Folkeregister truffen Af-

18 Marts. tale forsøgsvis er indført den Ordning, at Stævningsmændene Nr. 36. hver Dag i samlet Pakke sender de Udpantningsbegæring, der paa Grund af Skyldnerens Bortflytning ikke har kunnet forkyndes, til Folkeregistret, hvorfra de tilbageleveres næste Dag.

Det tilføjes, at det er en Forudsætning for den heldige Gennemførelse af denne Ordning, at Udpantningsbegæringen ikke udsættes for længe, at Skyldnerens fulde Navn angives i Begæringen, der iøvrigt bør indeholde saa nøjagtige Oplysninger som muligt, og at Begæringerne sendes til den rette Foged, idet det navnlig bør paases, at Begæring, der rettelig vedrører Københavns Nabojurisdiktioner, tilstilles Fogederne i disse og ikke — saaledes som det nu sker i stort Omfang — sendes til Københavns Byrets Fogedkontor.

Nr. 36. Min. Tid. A. S. 28.

18 Marts. **Bekendtgørelse fra Politidirektøren angaaende Gadefejningen.**

Ifølge Politivedtægten for København af 1. Marts 1913 § 89, 1ste Stk., skal Gadefejningen med hvad dertil hører efter § 88, 1ste Stk., paa de Steder, til hvilke særlige Dagrenovationsvogne udsendes for Kommunens Regning, foregaa hver Søgnedag og paa de Steder, hvor Magistraten bestemmer det, tillige paa Helligdagene. Klokkeslettet for Gadefejningens Begyndelse og Fuldførelse bestemmes af Politidirektøren efter Forhandling med Magistraten og bekendtgøres offentlig.

I Overensstemmelse dermed bestemmes herved som følger:

§ 1. Den ovennævnte Gadefejning skal foregaa hver Søgnedag om Sommeren (fra 1. April til 30. September) mellem Kl. 5—7 Fm. og hver Søgnedag om Vinteren (fra 1. Oktober til 31. Marts) mellem Kl. 6—8 Fm., dog med følgende Undtagelser:

- a) I Ahlefeldtsgade og Vendersgade paa Strækningen mellem Nansensgade og Nørrevoldgade og i Rømersgade og Linnegade paa Strækningerne mellem Ahlefeldtsgade og Frederiksborggade samt paa selve Grønttorvet og

den vestlige Side af Nørrevoldgade (mellem Ørstedsgade 18 Marts parkens Hegn og Gadens Midtparti) paa Strækningen langs Ørstedsparken skal Fejningen foregaa mellem Kl. 9 og 10½ Fm.;

- b) paa Halmtorvet skal Fejningen foregaa mellem Kl. 2 og 3 Eftm.;
- c) paa den Del af Højbroplads, der anvendes til Blomstertorv, mellem Kl. 6 og 7½ Eftm.;
- d) ved Gammel Strand og i de Dele af Nybrogade og ved Stranden, hvor Torvevogne fra Fisketorvet holder mellem Kl. 2 og 3 Eftm.;
- e) paa selve Christianshavns Torv (ikke Torvegade), paa Kultortorvet, paa Hauserplads og paa Vandkunsten skal Fejningen foregaa mellem Kl. 3 og 4 Eftm.;
- f) i Mitchellsgade fra Polititorvet til Kalvebodbrygge, i Syndergaardsgade samt paa Pladsen mellem Flæskhallen og Godsbanegaarden paa Strækningen udfor Flæskhallen skal Fejningen foregaa mellem Kl. 10 og 11½ Fm.

§ 2. Det ved ovennævnte Rengøring sammenføjede Skarn (Gadeaffald) bliver ved Kommunens Foranstaltning hele Aaret rundt at bortkøre, forsaavidt Morgenrengøringen angaar, inden Kl. 10½ Fm., og for den øvrige Rengørings Vedkommende inden 2½ Time efter Udløbet af den i foregaaende Paragraf til Gadefejning bestemte Tid.

§ 3. Disse Bestemmelser træder i Kraft den 1. April 1927, og derved er Politiets Bekendtgørelse af 14. Oktober 1926 angaaende Gadefejningen og Gaderenovationens Bortkørsel ophævet.

Bekendtgørelse om Afgift af Radioapparater. 22 Marts.

I Henhold til § 2 i Lov Nr. 45 af 13. Marts 1926 om Nr. 49. Radiospredning fastsættes den Afgift, der for Tiden fra den 1. April d. A. indtil den 31. Marts 1928 vil være at erlægge til Radiospredningsfonden for Benyttelsen af et traadløst Modtagerapparat, saaledes:

22 Marts. For en Radiomodtager (Krystal- eller Lampemod-	
Nr. 49. tager).....	10 Kr.
For en Radiomodtager med Højttaler i Underhold-	
ningsøjemed i offentligt Lokale.....	200 — ,

dog kan Radioraadet give Tilladelse til Benyttelse af et saadant Modtagerapparat med Højttaler i eet eller flere Kvartaler mod Betaling af en Afgift paa 50 Kr. i Kvartalet.

De nævnte Afgifter skal være indbetalte til en Telegrafstation eller et Postkontor indenfor følgende Frister:

For Modtagerapparater, der er anskaffet inden den 1. April d. A., senest den 15. s. M. og i øvrigt inden 14 Dage efter Apparatets Anskaffelse.

Som Kvittring for Afgiften vil der blive udleveret et af Ministeriet for offentlige Arbejder udstedt Mærke, der tillige gælder som Tilladelse til Opstilling af et traadløst Modtagerapparat. Indehavere af Højttalere i offentlige Lokaler maa henvende sig til Generaldirektoratet for Telegrafvæsenet, hvor Afgiften skal betales.

Indehavere af traadløse Modtagerapparater, der ikke har indbetalt de fastsatte Afgifter i Overensstemmelse hermed, vil i Henhold til § 8 i fornævnte Lov af 13. Marts 1926, forsaavidt det paagældende Forhold ikke efter sin Beskaffenhed tillige maatte medføre højere Straf, ifalde Straf af Bøder indtil 400 Kr. og Konfiskation af de ulovligt anbragte eller benyttede Apparater.

Nr. 49. Lov-Tid. A. S. 104.

23 Marts. **Bekendtgørelse om Meddelelse af Tilladelse til**
 Nr. 50. **at medvirke ved Anbringelse af Børn.**

I Medfør af § 1 i Lov Nr. 63 om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn af 1. April 1914 har Justitsministeriet meddelt Bestyrelsen for Landsforeningens Børnehjem ved Nørresundby samt Frk. Elisabeth Larsen, Forstanderinde for Spædbørnshjemmet »Søfryd«, Silkeborg, Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse i Pleje og ved Adoption af Børn under 14 Aar.

Justitsministeriet har derhos fritaget den nævnte Be- 23 Marts. styrelse og den nævnte Forstanderinde for at iagttage For- Nr. 50. skrifterne i Anordning af 20. Juni 1914 om Regler for Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 50. Lov-Tid. A. S. 105.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 24 Marts. tages at udskrive Indkomstskatten for Aaret 1927—28 med Grundbeløbet.

B. F. 87. S. 2275.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 24 Marts. tages at oprette 4 Stillinger under Hospitalsvæsenet som Barselssygeplejersker i 13de Lønklasse.

B. F. 87. S. 1049—62. 2179—88. 2431.

Bekendtgørelse fra Politidirektøren ang. Droske- 25 Marts. **taksterne.**

Efter derom i Henhold til Motorlovens § 31 truffen Beslutning er Taksterne for Kørsel i de af Politiet i København og paa Frederiksberg autoriserede *store* Drosker nedsatte, saaledes, at den fremtidige Takst, efterhaanden som Ændring af Droskerness Taksameterure sker, vil blive som følger:

Takst 1.

50 Øre for de første 275 m og derefter 10 Øre for hver efterfølgende, paabegyndte 275 m.

Takst 2.

50 Øre for de første 235 m og derefter 10 Øre for hver efterfølgende, paabegyndte 235 m.

Takst 3.

50 Øre for de første 175 m og derefter 10 Øre for hver efterfølgende, paabegyndte 175 m.

Ændring af Taksametrene skal være tilendebragte i alle Drosker senest den 1. Juni d. A. De Drosker, hvis Taksametre

25 Marts. ikke til den Tid er indrettede paa de nye Takster og afkontrollerede af Politiet, vil straks ved Politiets Foranstaltning blive sat ud af Drift.

I Overgangstiden vil der i hver Vogn til Vejledning for Publikum findes Opslag om den Takst, der skal erlægges for Kørselen; iøvrigt skal der altid i hver Droske forefindes et Takstreglement.

B. F. 87. S. 840—73. 1063—65, 2148—60.

26 Marts. **Skrivelse fra Ministeriet for Sundhedsvæsenet til Aandssvageanstaltnernes Bestyrelse.**

I Skrivelse af 16. Februar 1921 har Undervisningsministeriet fastsat et Beløb af 1 500 Kr. særlig som Betaling for Ophold og Forplejning paa Aandssvageanstalterne for de Alumner, til hvis Ophold paa Anstalterne der ikke ydes Tilskud af det offentlige i Henhold til Lov Nr. 696 af 22. December 1920 om Kontingentbetalingen paa Aandssvageanstalterne.

Fra Bestyrelsen for Den sjællandske Aandssvageanstalt har Ministeriet modtaget en Skrivelse, i hvilken Bestyrelsen under Henvisning til, at den faktiske Udgift for Anstalterne for en Alumnes Aarsophold nu er væsentlig lavere end det paa Grundlag af de daværende Prisforhold i Undervisningsministeriets fornævnte Skrivelse af 16. Februar 1921 fastsatte Kontingent af 1 500 Kr., har henstillet, om det omhandlede Kontingent ikke bør nedsættes til et Beløb, svarende til den nuværende faktiske Udgift for en Alumnes Aarsophold.

Efter i Anledning heraf at have brevvekslet med samtlige Anstalters Bestyrelser og med den kritiske Revisor, og efter at det for Ministeriet er oplyst, at Aarsafgiften for en Alumne under de nuværende Prisforhold maa antages at beløbe sig til højst 1 250 Kr., bifalder Ministeriet herved, at Kontingentet for de Alumner, til hvis Ophold paa Anstalterne der ikke ydes Tilskud af det offentlige i Henhold til Lov Nr. 696 af 22. December 1920, fra 1. April d. A. at regne fastsættes til 1 248 Kr. aarlig.

3. Afd. A. 1. 92, 26.

**Justitsmin. Cirk. til Politidirektøren m. fl. an-28 Marts.
gaaende Straffeattester. Nr. 29.**

I Justitsministeriets Cirkulære Nr. 123 af 20. August 1925 Afsnit VII. B. affattes Pkt. 1 c. som følger:

1. c. 1. Værgeraad og de i Lov om Tilsyn med Børn omhandlede Tilsynsmyndigheder til Brug ved Behandlingen af de dem vedrørende Sager forsaavidt angaar de paagældende Forældre, henholdsvis Plejeforældre,
2. Bevillingsnævn og kommunale Myndigheder til Brug ved Behandlingen af Andragender om Adkomst paa Beværtning eller Gæstgiveri,
3. statslige og kommunale Myndigheder efter Justitsministeriets Bestemmelse i det enkelte Tilfælde, naar det for Ministeriet godtgøres, at Oplysning om mulige Straffe i Anledning af Spørgsmaalet om paagældendes Antagelse til Hverv eller Stilling er af væsentlig Betydning paa Grund af Hvervets eller Stillingens særlige Karakter, f. Eks. ved Ansættelse ved Børnehjem, Aandssvageanstalt, Sindssygehospital eller Fængsel eller som Pengepostbud eller lign.

Efter en Frist af 20 Aar optages en Tilførsel til Strafferegistret ikke paa de under nærværende Litra omhandlede Attester.

I Stedet for Cirkulære Nr. 122 af 3. August 1926 træder følgende Bestemmelser:

Der maa ikke til andre offentlige Myndigheder end Politi og Anklagemyndighed meddeles Oplysning om Tilførsler til Strafferegistret, som vedkommende Myndighed i Medfør af Bestemmelserne i Afsnit VII i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 123 af 20. August 1925 vilde være afskaaret fra at komme til Kundskab om gennem Straffeattest, og ej heller om saadan Strafforfølgning eller saadanne Strafforfølgningsskridt, som ikke er optaget i Strafferegistret, og som ligger over 5 Aar tilbage i Tiden, dog med lignende Undtagelse som anført i Cirkulærets Afsnit VII. B. 1. b. og c. Politiet kan derhos vedlægge Andragender om Adoptions-

- 28 Marts. bevilling eller Indfødsret Straffeattester for Ansøgeren af
 Nr. 29. samme Indhold som Straffeattester, der udstedes til Politi og Anklagemyndighed, samt uden Begrænsning vedføje saadanne Andragender Oplysning om Strafforfølgning og Strafforfølgningsskridt, der har fundet Sted mod Ansøgerne.

Nr 29. Min. Tid. A. S. 24.

- 29 Marts. **Bekendtgørelse om, hvilke Fag og Brancher af**
 Nr. 64. **Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejdslededsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdslededsforsikring m. m.**

Paa Grundlag af Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdslededsfastsættes i herved følgende:

§ 1. Fra og med den 1. April 1927 at regne vil ekstraordinær Arbejdslededsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 kunne ydes til arbejdsløse henhørende til følgende Fag:

Arbejds mænd, Bageri- og Konditoriarbejdere, Billedskærere og Dekorationsbilledhuggere, Blikkenslagere, Bogbinderiarbejdere, Bogtrykkere, Bryggeriarbejdere, Bødkere, Børsteindustriarbejdere, De kvindelige Arbejdere, Den keramiske Industri, Drejere, Elektrikere, Forgyldere, Gartneriarbejdere, Glarmestersvende, Glasarbejdere, Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere, Gørtlere, Handels- og Kontormedhjælpere, Hatte- og Buntmagere, Karetmagere, Kedel- og Maskinpassere, Kobbersmede, Kurvemagere, Landarbejdere, Læder- og Skindarbejdere, Mejerifaget, Metalarbejdere, Metaltrykkere, Murarbejds mænd, Mølleriarbejdere, Rebslageriarbejdere, Riggere og Sejlmagere, Sadelmagere og Tapetsere, Skibstømrere, Skotøjsarbejdere, Skræddere, Slagter- og Køindustriarbejdere, Snedkere, Stukkatorer, Sukkervare-, Chokolade- og Biskuitarbejdere, Søfyrbødere, Søkokke, Sømænd, Tekstilarbejdere, Tobaksarbejdere, Træindustriarbejdere og Tømrere.

Som henhørende til foranstaaende Fag anses: 29 Marts.

- a) saadanne Personer, der er Medlemmer af en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse omfattende et af ovenstaaende Fag, og Nr. 64.
- b) saadanne andre Personer, — hvad enten de er arbejdsløshedsforsikrede i Arbejdsløshedskassen for Gentofte, Lyngby og Gladsaxe Sogne eller slet ikke er arbejdsløshedsforsikrede, — der igennem den deres Arbejdsløhedskort paaførte Angivelse af deres Erhverv dokumenterer, at de normalt søger Beskæftigelse i et af ovenstaaende Fag indenfor paagældende Arbejdsløshedskasses Omraade.

§ 2. Efter Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed meddeler Indenrigsministeriet i Henhold til ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Pkt., Tilladelse til, at Varigheden for fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder ved Udbetaling af saadan Hjælp i April Maaned 1927 fastsættes saaledes for følgende 9 Fags Vedkommende:

- 1) Til ledige Medlemmer af *Bageri- og Konditoriarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100, 130 og 150 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—3, 3—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150, 195 og 225 Dage.
- 2) Til ledige Medlemmer af *Billedskærernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 3) Til ledige Medlemmer af *Gørtler- og Metalarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (80, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af

29 Marts.
Nr. 64.

- henholdsvis 1—10, 10—15 og 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 120, 150 og 180 Dage.
- 4) Til ledige Medlemmer af *Handels- og Kontormedhjælpernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150 og 180 Dage.
  - 5) Til ledige Medlemmer af *Metalarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage og 130 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis indtil 15 Aar og af 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
  - 6) Til ledige Medlemmer af *Murarbejdsmændenes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 105 Dage.
  - 7) Til ledige Medlemmer af *Sadelmagernes og Tapetserernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 90 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 135 Dage.
  - 8) Til ledige Medlemmer af *Snedkerfagets* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange de Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
  - 9) Til ledige Medlemmer af *Træindustriarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte

Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 110 Dage —, 29 Marts. som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 165 Dage. Nr. 64.

§ 3. Ved Opgørelse af, i hvilket Antal Dage en arbejdsløs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppebaaret fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør, vil fortsat Hjælp, som i Henhold til en af Indenrigsministeriet (Socialministeriet) i Medfør af ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Pkt. meddelt Tilladelse er ydet vedkommende arbejdsløse *udover* det ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 § 1 a. fastsatte Maksimum, *ikke* være at medregne, *undtagen* i Tidsrum, for hvilke der paany meddeles en saadan Tilladelse for vedkommende Arbejdsløshedskasse.

Som Følge af foranstaaende Bestemmelse vil der *ved Opgørelse i April Maaned 1927* for efternævnte Fags Vedkommende være at bortse fra følgende, *ekstraordinært ydede*, fortsatte Hjælp:

1) For *Arbejdsmændenes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne April, Maj, Juli, September, Oktober, November og December 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. Marts 1926 § 2, 29. April 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2.

2) For *Elektrikernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar og Februar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2, samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. December 1926 § 2 og 29. Januar 1927 § 2.

3) For *Glarmestersvendenes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juli, November

29 Marts. og December 1926 samt Februar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Januar 1927 § 2.

4) For *Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

5) For *Hatte- og Buntmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni og Juli 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2 og 26. Juni 1926 § 2.

6) For *Karetmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i November Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 29. Oktober 1926 § 2.

7) For *Læder- og Skindarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Oktober, November og December 1926 samt Januar og Februar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2, samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. December 1926 § 2 og 29. Januar 1927 § 2.

8) For *Metaltrykkernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2,

29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Inden- 29 Marts.
rigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2. Nr. 64.

9) For *Skibstømrernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i April Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 29. Marts 1926 § 2.

10) For *Skotøjsarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

11) For *Stukkatorernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Juli Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 26. Juni 1926 § 2.

12) For *Tekstilarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

13) For *Tobaksarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne April, Maj, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. Marts 1926 § 2, 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og

29 Marts. 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. April 1927. Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 26. Februar 1927.

Opmærksomheden henledes paa, at den ved Socialministeriets Bekendtgørelse af 14. September 1926 fastsatte Forhøjelse af fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør kun gælder til den 31. Marts 1927. *Fortsat Hjælp vil derfor fra og med den 1. April 1927 atter være at yde med følgende Beløb:*

a. til *Familieforsørgere* med et Beløb svarende til $\frac{2}{3}$ af den daglige Understøttelse, som gælder for den vedkommende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægter.

b. til *Ikke-Forsørgere* med et Beløb svarende til $\frac{1}{2}$ af den daglige Understøttelse, som gælder for den vedkommende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægter.

Den i Socialministeriets Bekendtgørelse af 9. December 1924 § 1 indeholdte Bestemmelse om Minimumsstørrelsen af den fortsatte Hjælp gælder vedblivende.

Nr. 64. Lov-Tid. A. S. 141—44.

29 Marts. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.
Nr. 4.

Man skal herved meddele, at de hidtil gældende Overenskomster og Regulativer m. v. vedrørende Kommunens Lønarbejderes Arbejds- og Lønvilkaar, uanset om de er opsagt til 1. April d. A. eller ej, fremdeles maa følges, saalænge der ikke foreligger vedtaget nye Overenskomster og Regulativer m. v.

Cirk. Nr. 4.

30 Marts. **Justitsmin. Skr.** til N. N.

Nr. 57. I et hertil gennem Ribe Amt indsendt Andragende har De anholdt om Overøvrighedens Samtykke til at pantsætte den Dem ifølge Skøde af 25. November 1926 tilhørende Ejendom Matr.-Nr. 00.

Det fremgaar af Sagen, at Deres Hustru N. I. P. for

Tiden henligger som Patient paa Sindssygehospitalet i Y., 30 Marts. samt at hun ifølge en af Overlægen paa nævnte Sindssyge-Nr. 37. hospital udstedt Erklæring ikke er i Stand til at meddele det ifølge § 18 i Lov om Ægteskabets Retsvirkninger af 18. Marts 1925 fornødne Samtykke til Ejendommens Pant-sætning.

Foranlediget heraf skal man meddele, at man maa hen-vise Dem til at søge Deres Hustru umyndigerklæret eller i Medfør af § 59 i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndig-hed og Værgemaal en særlig Værge beskikket for hende, hvorefter det efter § 18 i ovennævnte Lov om Ægteskabets Retsvirkninger fornødne Samtykke til Ejendommens Pant-sætning vil kunne meddeles af den for Deres Hustru be-skikkede Værge.

Nr. 57. Min.-Tid. A. S. 47.

Indenrigsmin. Skr. til Bestyrelsen for Københavns 30 Marts. Kommunes Hjælpekasse.

I Skrivelse af 18. September f. A. har Bestyrelsen rejst Spørgsmaal om, hvorvidt en frasepareret Hustrus Hospitalsophold for Fattigvæsenets Regning medfører Fattighjælps Virkning ogsaa for hende selv saaledes at hun under Hensyn til Bestemmelsen i § 3, 2det Stk., i Hjælpekasseloven Nr. 101 af 29. April 1913 er udelukket fra at faa Hjælpekasse-understøttelse i 3 Maaneder efter at være udskrevet fra Hospitalet eller om en saadan Virkning kun maa antages at foreligge for hendes fraseparerede Ægtefælles Vedkommende.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brev-veksling med Københavns Magistrat tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet med Magistraten maa være enigt i, at den omhandlede Understøttelse, forsaavidt angaar Spørgs-maalet om Tildeling af Hjælpekassehjælp, maa have Virkning som Fattighjælp for den fraseparerede Hustru uden Hensyn til, om hendes Mand er tilpligtet til eller har indgaaet paa at betale Underholdsbidrag til hende, og uanset om en saadan Bidragspligt er opfyldt eller ej.

3. Afd. A. 14. 1305—26.

30 Marts. **Bekendtgørelse om Ændring af Reglementet for Benyttelsen af Københavns offentlige Slagtehus af 19. September 1887 med senere Tilføjelser.**

I Betalings-Reglement for de offentlige Slagtehus sker fra 1. April d. A. følgende Ændringer:

Slagteafgifter.

Øksne.....	3 Kr. 60 Ø.
Kalve.....	1 — 80 —
Spædekcalve.....	0 — 90 —
Faar.....	0 — 90 —
Svin.....	2 — 50 —
Heste.....	3 — 60 —

30 Marts. **Bekendtgørelse om Ændring i Betalingsreglementet for Benyttelsen af Københavns Kvægtorv af 24. November 1879 med senere Tilføjelser.**

I Betalings-Reglementet for Københavns Kvægtorv sker fra 1. April d. A. følgende Ændringer:

Stadeafgifter.

Øksne.....	2 Kr. 80 Ø.
Kalve.....	0 — 90 —
Faar.....	0 — 45 —
Svin.....	0 — 90 —
Heste.....	0 — 90 —

Stald- og Foderafgifter.

Øksne.....	1 Kr. 20 Ø.
Kalve.....	0 — 90 —
Faar.....	0 — 45 —
Svin.....	0 — 90 —
Heste.....	1 — 20 —
Hø.....	14 Øre pr. kg.

30 Marts. **Bekendtgørelse om Ændring i Betalingsreglementet for Københavns Flæskehal af 8. Marts 1910 med senere Tilføjelser.**

I Betalings-Reglement for Københavns Flæskehal sker fra 1. April d. A. følgende Ændringer:

a.	Torveafgift af Svin.....	2	Kr. 25	Ø. 30	Marts.
	— - Øksne.....	5	— 40	—	
	— - Heste.....	5	— 40	—	
	— - Føl og Heste under 100 kg.	2	— 70	—	
	— - Kalve indtil 90 kg.....	2	— 70	—	
	— - Spædekalve.....	0	— 75	—	
	— - Faar.....	1	— 35	—	
b.	— - Svin.....	1	— 35	—	
	— - Øksne.....	3	— 60	—	
	— - Heste.....	3	— 60	—	
	— - Føl og Heste under 100 kg.	1	— 80	—	
	— - Kalve indtil 90 kg.....	1	— 80	—	
	— - Spædekalve.....	0	— 50	—	
	— - Faar.....	0	— 90	—	
	— - Øksnekram.....	0	— 45	—	
	— - Kalvekram.....	0	— 20	—	
c.	— - Svin.....	0	— 90	—	
	— - Øksne.....	1	— 80	—	
	— - Heste.....	1	— 80	—	
	— - Kalve indtil 90 kg.....	0	— 90	—	
	— - Spædekalve.....	0	— 40	—	
	— - Faar.....	0	— 45	—	
e.	Kølehusafgift af Svin....	0	Kr. 90	Ø. og 0	— 45 —
	— - Øksne ..	1	— 35	— — 0	— 70 —
	— - Heste... 1	— 80	— — 0	— 90 —	
	— - Kalve... 0	— 90	— — 0	— 45 —	
	— - Spæde-				
	kalve .. 0	— 45	— — 0	— 25 —	
	— - Faar.... 0	— 45	— — 0	— 25 —	
g.	Afgift af Varer, der ikke er rettidig bortført:				
	Svin.....	1	— 15	—	
	Øksne.....	2	— 70	—	
	Heste.....	2	— 70	—	
	Kalve.....	1	— 35	—	
	Spædekalve.....	0	— 40	—	
	Faar.....	0	— 70	—	
h.	Vejning.....	0	— 35	—	

- 30 Marts.
Nr. 5. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.
I Tilslutning til Cirkulærer af 2. Marts 1920, 5. August 1920 og 20. November 1923 angaaende den i Bestyrelsesvedtægtens § 49, 2det Stk., fastsatte Eksamensbetingelse for Ansættelse i 9de Lønklasse, skal man meddele, at den samlede Magistrat i sit Møde den 28. ds. har vedtaget, at Adgangseksamen til Officersskolens næstældste Klasse kan ligestilles med Realeksamen i Henhold til Bestyrelsesvedtægtens § 49, 2det Stk.

Cirk. Nr. 5.

- 31 Marts.
Nr. 47. **Justitsmin. Skr.** til Overpræsidenten.
I Skrivelse af 25. Februar 1927 har Overpræsidiets paa Foranledning af Magistratens 2den Afdeling forelagt Justitsministeriet Spørgsmaalet om, hvorvidt Magistraten er pligtig efter sket Forkyndelse at tilbageholde en Del af en under Københavns Kommune ansat Tjenestemands Lønning til Dækning af et ham paahvilende Underholdsbidrag.
- Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet med Overpræsidiets er enigt i, at Bestemmelsen i Retsplejelovens § 513 maa medføre, at der ikke i kommunale Tjenestemands Lønning vil kunne søges Dækning for skyldige Underholdsbidrag paa den i Forordning af 14. Oktober 1753, jfr. Retsplejelovens § 511, 4de Stk., omhandlede Maade.

Nr. 47. Min.-Tid. A. S. 36.

- 2 April.
Nr. 48. **Justitsmin. Skr.** til Byraadet i X.
I Skrivelse af 27. Juli 1926 udtalte Justitsministeriet i Anledning af en af A. indgivet Besværing, at det var med Urette, at den kommunale Pantefoged i X. Købstad havde afkrævet ham Udpantningsgebyr, da han indbetalte sin Skat paa Pantefogdens Kontor paa et Tidspunkt, hvor Restancelisten over forfaldne Skatter vel var tilsendt Pantefogden, men denne dog ikke havde begivet sig ud for at foretage Udpantning hos ham.
- Efter at A. i Henhold hertil har fremsat Krav om Tilbagebetaling af det saaledes afkrævede Gebyr, har Byraadet i Skrivelse af 11. Februar 1927 paany forelagt Sagen for

Justitsministeriet, idet der særlig henvises til, at A. først 2 April. har betalt Beløbet efter det Klokkeslet, paa hvilket Pantefogden begav sig ud for at foretage Udpantning efter den Restanceliste, paa hvilken han var opført som Restant. Nr. 48.

Foranlediget heraf skal man meddele, at den i Ministeriets Skrivelse af 27. Juli 1926 trufne Afgørelse er i Overensstemmelse med den paa dette Omraade gældende Praksis. Saaledes er det i Kancelliets Skrivelse af 13. Februar 1845 udtalt, at Fogden ikke kan fordre Eksekutionsgebyr hos den paa en Restanceliste opførte Restant, som forinden Fogden forlader sit Hjem for hos ham at foretage Eksekution, paa Fogdens Bopæl godtgør at have berigtiget det Offentliges Fordring, jfr. ogsaa Skrivelse Nr. 213 af 26. September 1898 i Ministerialtidende A. 1898, pag. 224. I en for Justitsministeriet foreliggende Sag har endvidere »Den danske Dommerforening« udtalt, at det vistnok altid har været Skik ikke at afkræve Gebyr, naar Restanten, inden Fogden har indfundet sig hos ham for at foretage Udpantning, har indbetalt Restancen og dokumenterer dette.

Det maa saaledes efter den herskende Praksis betragtes som værende uden Betydning, at A. var opført paa den Restanceliste, efter hvilken Pantefogden havde paabegyndt Udpantningen, idet det afgørende i Overensstemmelse med det ovenfor anførte og med, hvad Justitsministeriet ogsaa i de senere Aar har udtalt i en Række Tilfælde af lignende Beskaffenhed, er, om Pantefogden har forladt sin Bolig for at foretage Udpantning netop hos vedkommende Restant, forinden denne indfinder sig hos ham og godtgør at have erlagt eller tilbyder at erlægge det skyldige Beløb.

Justitsministeriet ser sig derfor ikke i Stand til at ændre den i sin ovennævnte Skrivelse af 22. Juli 1926 afgivne Udtalelse.

Nr. 48. Min.-Tid, A. S. 36.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Sorø Amt. 2 April.

I den senest i Amtets Skrivelse af 19. f. M. omhandlede Sag har B. Sogneraad forespurgt, hvorvidt Sogneraadet er

- 2 April. berettiget til at hjemsende Agent O. til dennes Forsørgelseskommune: København.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende, der er født den 27. Februar 1878 i B. Sogn, siden 12. September 1925 har opholdt sig i B., hvor han har boet i en af ham selv udgravet Jordhule, og hvor han paastaar at have ernæret sig ved Fiskeri i Susaaen og ved Salg af Bøger og Prospektkort. Hans Erhverv har dog ikke været tilstrækkeligt til hans Underhold, idet han af B. Sogneraad har faaet en fast maanedlig Fattighjælp paa 30 Kr. foruden nogen Ekstrahjælp, for hvilke Udgifter der er ydet B. Kommune fuld Refusion af Københavns Kommune. Københavns Magistrat har erklæret sig villig til at modtage den paagældende hjemsendt til Sct. Johannes Stiftelse paa Sundholm, men han selv modsætter sig Hjemsendelsen.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig meddele, at Indenrigsministeriet, da Københavns Magistrat er indgaaet paa at refundere de med nævnte O.'s Forsørgelse i B. Kommune forbundne Udgifter fuldtud, ikke for Tiden finder aldeles tilstrækkelig Føje til at foretage videre med Hensyn til den paagældendes Hjemsendelse til København.

3. Afd. R. R. H. 49.

- 2 April. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten.

I Skrivelse af 30. f. M. har Hr. Overpræsidenten indstillet, at følgende af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Normeringsændringer paa Københavns Kommunes Budget for 1927—1928 stadfæstes som Tillæg til en Ændring i den under 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns Anliggender, nemlig:

Budgetbilag 3. Direktoratet for Stadens
faste Ejendomme.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse nyoprettes.

Budgetbilag 10. Administrationsudgifter. 2 April.

Magistratens 2den Afdelings Sekretariat.

Der meddeles Samtykke til, saalænge 1 Stilling som Kontorchef i 2den Lønklasse holdes ubesat, at ansætte en Tjenestemand i en lavere Lønklasse.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse nedlægges.

Skattevæsenet (Rodeforvaltningen).

2 Stillinger som Inspektører i 3die Lønklasse nyoprettes.

2 Stillinger som Kasserere i 4de Lønklasse nedlægges.

2 Stillinger som Rodemestre i 4de Lønklasse nedlægges.

Budgetbilag 13. Hospitalsvæsenet.

Sundby Hospital.

1 Stilling som Klinikchef i 4de Lønklasse nyoprettes.

Bispebjerg Hospital.

3 Stillinger som Overlæger omnormeres fra 1ste Lønklasse til 2den Lønklasse med et Bestillingstillæg paa 1 500 Kr. aarlig.

Tilføjelse til Vedtægtens § 15:

Saalænge 1 af Overlægestillingerne beklædes af den nuværende i 1913 ansatte Overlæge henføres den til 1ste Lønklasse.

Polikliniken i Lønporten.

1 Stilling som Klinikchef i 4de Lønklasse nedlægges.

Budgetbilag 15. Sundhedsvæsenet.

Stadslægen.

1 Stilling som Sanitetslægeassistent med Lønning og Ansættelsestid som for de under Sundhedskommissionen ansatte Lægeassistenter (Vedtægtens § 13) nyoprettes (fra 1. Maj 1927).

1 Stilling som Sanitetslæge (Vedtægtens § 13) nedlægges (fra 1. Maj 1927).

- 2 April. Budgetbilag 19. Vandforsyningen.
1 Stilling som Maskinmester omnormeres fra 7de til 5te Lønklasse.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at den begærte Stadfæstelse herved meddeles.

- 11 April. **Indenrigsmin. Skr.** til Odense Byraad.

I den senest i Byraadets Skrivelse af 8. d. M. til Odense Amt omhandlede Sag har Byraadet anholdt om Indenrigsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt det paahviler Københavns Kommunes Fattigvæsen at udrede Udgifterne ved den ugift R. af Byraadet tilstaaede Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63, 1ste Stk. med 1 Kr. ugentlig i 13 Uger fra 15. Oktober 1925.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende under et Ophold i København i Juli Maaned 1925 blev angrebet af Lungetuberkulose og indlagt til Behandling paa Øresundshospitalet. Efter 4 Dages Hospitalsophold tog hun Ophold hos sine Forældre i Odense, hvor der senere tilstodes hende den ommeldte Understøttelse.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet med Amtmanden over Odense Amt er enig i, at det ikke kan paalægges Københavns Magistrat at afholde de nævnte Udgifter.

3. Afd. Sgk. II, 169, 25.

- 12 April. **Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April Nr. 67. 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Efter Akkordlovens § 2 tilføjes følgende nye Paragraffer:

»§ 2 a. I hver Retskreds udenfor København og Frede-

riksberg oprettes et Udvalg, der skal bistaa Ejere af Land- 12 April.
brugsejendomme, som ønsker at opnaa Akkord med deres Nr. 67.
Fordringshavere, ved Tilvejebringelse af en frivillig Akkord
eller af Grundlaget for en Tvangsakkord udenfor Konkurs.

Udvalget bestaar af Retskredsens Skifteforvalter som
Formand og af 3 Medlemmer, som vælges henholdsvis af de
provinsielle Fælleslandboforeninger — i de sønderjydske
Landsdele af Fælleslandboforeningen for Nordslesvig —,
de provinsielle Husmandsforeninger samt Provinshandels-
kammeret. Disse Foreninger udpeger ligeledes hver en Supple-
ant. Saa vel de valgte Medlemmer som Suppleanterne skal
som Regel være bosat i Retskredsen. Justitsministeren
fastsætter de nærmere Regler for Beregningen af den Med-
lemmerne tilkommende Befordringsgodtgørelse m. v. og
eventuelt for Valgenes Foretagelse og Forretningsgangen.

Naar en Ejer af en Landbrugsejendom ønsker Udvalgets
Bistand til Opnaaelse af Akkord, retter han derom Hen-
vendelse til Udvalgets Formand. Udvalget skal straks af-
kræve Skyldneren de fornødne Oplysninger og hurtigst
muligt søge Sagen fremmet ved Henvendelse til Fordrings-
havere og Kautionister. Udvalget kan straks eller senere
afvise Sagen, saafremt Akkorden skønnes uopnaelig eller
Skyldneren nægter at give de forlangte Oplysninger eller
foretager Dispositioner, der tilsigter at skade Fordrings-
haverne eller begunstiger nogle af disse paa andres Bekostning.

§ 2 b. Bestemmelserne i § 2 a. kan finde tilsvarende
Anvendelse med Hensyn til andre næringsdrivende, naar de
paagældende Erhvervs Hovedorganisationer retter Hen-
vendelse herom til Justitsministeren, der i saa Fald efter
Indstilling fra vedkommende Hovedorganisation fastsætter
de nærmere Regler for Bestemmelsernes Anvendelse.

§ 2. I Akkordlovens § 5, 3die Stk., næstsidste Linie,
ændres » $\frac{1}{10}$ « til: » $\frac{1}{5}$ «.

§ 3. Akkordlovens § 14, 1ste, 2det og 3die Stk., affattes
saaledes:

»Gaar Akkordforslaget ud paa at tilbyde de simple
personlige Fordringshavere 50 pCt. eller derover, eller gaar

12 April. det ud paa Betalingsudsættelse, kræves til dets Vedtagelse, Nr. 67. at mindst Halvdelen af de mødende stemmeberettigede Fordringshavere, repræsenterende mindst tre Femtedele af det samlede Beløb af de stemmeretgivende Fordringer, stemmer derfor.

Tilbyder Forslaget under 50 pCt., men dog mindst 25 pCt., kræves to Trediedele i begge Henseender.

Tilbyder Forslaget under 25 pCt., kræves fire Femtedele i begge Henseendes«.

§ 4. I Akkordlovens § 34 tilføjes som nyt 7de Stk.:

»Udgifter, der maatte opstaa i Anledning af de i §§ 2 a. og b. omhandlede Udvalgs Arbejde, udredes af Skyldneren; Reglerne i nærværende Paragrafs 5te Stk. finder tilsvarende Anvendelse paa saadanne Udgifter«.

§ 5. Denne Lov træder i Kraft straks og gælder indtil Udløbet af Aaret 1932.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 11. S. 150—51. Udg. 20. April.

12 April. **Justitsmin. Skr.** til N. N. Købstads Magistrat.

Nr. 59. I Skrivelse af 1. Oktober 1926 har Magistraten besværet sig over, at Civildommeren i A. Købstad m. v. ufrankeret har returneret tvende af Magistraten fremsendte Udpantningsbegæring under Henvisning til, at Magistraten havde undladt at vedlægge Porto til Sagens Videresendelse til vedkommende Sognefoged, samt endvidere over, at Dommeren i B. Købstad m. v. ufrankeret har returneret en af Magistraten fremsendt Erindringsskrivelse vedrørende en tidligere fremsendt Udpantningsbegæring med Paategning om, til hvilken Myndighed Begæringen i sin Tid var sendt.

Foranlediget heraf skal man efter Brevveksling med de paagældende Dommere og Den danske Dommerforening meddele, at der, som udtalt i Justitsministeriets Skrivelser Nr. 233 af 31. Juli 1911 og Nr. 255 af 2. November 1918 efter Grundsætningen i § 12 i Forordning af 8. Juli 1840 paahviler Dommeren en Pligt til at videresende Restancelister angaaende Statsskatterestancer til Sognefogederne eller

Politimesteren til Forkyndelse og Udpantning, efter at 12 April. Listen er forsynet med Udpantningskendelse, og at Justitsministeriet har henstillet, og Dommerforeningen tiltraadt, at der ogsaa med Hensyn til Restancelister for kommunale Skatter udvises Imødekommenhed fra Dommerkantorenes Side. Ministeriet maa imidlertid holde paa, at vedkommende kommunale Myndigheder bør medsende fornøden Porto, ligesom der, naar Anmodning herom fremsættes (jfr. Justitsministeriets Skrivelse Nr. 272 af 13. September 1920, 3die Stk.) maa tilvejebringes Genpart af Udpantningsbegæringen. Det bemærkes herved, at den af Magistraten foreslaaede Fremgangsmaade — at Dommerkantorerne udlægger Portobeløbene til Videreforsendelse og søger disse dækkede ved Udpantningen — ikke vil være praktisk, da den dels er uanvendelig i de Tilfælde, hvor Restanten ikke findes i Retskredsen eller Udpantningen er forgæves, dels vil medføre, at Restancen af vedkommende Myndighed maatte fremsendes gennem Dommerkantoret og derfra videresendes til Rekvirenten, hvilket vilde volde Kontoret stor Ulejlighed og Risiko.

Uanset at Meddelelse af Porto saaledes maa fastholdes som almindelig Regel, vil Ministeriet dog ikke modsætte sig, at Portoen undtagelsesvis afholdes af Dommernes Kontorhold, hvis det f. Eks. ved en Forglemmelse eller lign. sker, at Porto i enkelte Tilfælde ikke er medfulgt.

Hvad der foran er anført angaaende Videresendelse af Restancelister kommer ogsaa til Anvendelse ved Spørgsmaalet om Videresendelse af Erindringsskrivelser. Derimod finder Ministeriet ikke tilstrækkelig Grund til at henstille til Dommerne, at de altid underretter de kommunale Myndigheder om, til hvilken Politimester eller Sognefoged Udpantningsbegæringen efter Autorisationen eller Erindrings-skrivelsen videresendes, idet Indførelse af saadanne Meddelelser vilde medføre et meget betydeligt Arbejde for Dommerkantorerne uden at betyde nogen tilsvarende Fordel for de kommunale Myndigheder.

12 April. **Justitsmin. Skr.** til Politimesteren i Frederiksberg Birk.
Nr. 70.

I det med Hr. Politimesterens Skrivelse af 4. d. M. hertil indsendte Andragende har Foreningen A. anholdt om Tilladelse til i Paaskedagene at lade afholde nogle oplysende Foredrag ledsaget af Lysbilleder, eventuelt Films i Kinopalæet paa Frederiksberg.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet med Dem er enig i, at der efter Indholdet af § 4, jfr. § 3, i Lov Nr. 353 af 7. August 1922 savnes Hjemmel til at meddele den ansøgte Tilladelse forsaavidt angaar Skærtorsdag, Langfredag og 1. Paaskedag, hvorimod Tilladelse er ufornøden forsaavidt angaar 2. Paaskedag efter den første Gudstjenestes Slutning.

Nr. 70. Min.-Tid. A. S. 61.

13 April. **Justitsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

Nr. 72. I Skrivelse af 23. Februar 1927 har Københavns Magistrat udbedt sig en Udtalelse fra Justitsministeriet om, hvorvidt Bestemmelsen i Lov Nr. 127 af 18. April 1925 om Hundeafgift m. v. § 7, 1ste Stk., om Afgiftsfrihed for Hunde, der holdes indelukkede paa afspærret Plads, kommer til Anvendelse paa Hunde i et i Skrivelsen nærmere omhandlet Hundestutteri, idet Magistraten har henvist til, at Politidirektøren i København mener, at de paagældende Hunde ikke er afgiftsfri.

Det fremgaar af Sagen, at Hundene i det paagældende Hundestutteri holdes indelukkede i en Villaveranda med tilhørende lukket Løbegang i den til Villaen hørende Have.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Hunde i Hundestutteri med Hensyn til Afgiftspligt er undergivne de samme Regler som andre Hunde, saaledes at de kun er afgiftsfri, saafremt det følger af fornævnte Lovs § 7, og at Justitsministeriet er enig med Politidirektøren i, at den ommeldte Villaveranda med tilhørende lukket Løbegang ikke kan anses for en afspærret Plads i den Forstand, hvori dette Udtryk bruges i § 7.

Nr. 72. Min.-Tid. A. S. 61.

Bekendtgørelse angaaende Allerhøjeste Stadfæstelse paa Vedtægt for Sagførersamfundet. 21 April.
Nr. 83.

Paa Justitsministeriets i Medfør af § 147 i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling har det under 6. d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at stadfæste nedennævnte af Sagførersamfundet vedtagne Vedtægt for Sagførersamfundet:

A. Formaal og Hjemsted.

§ 1. Det danske Sagførersamfunds Formaal er at varetage Sagførerstandens lovlige og naturlige Interesser saavel udadtil som indadtil, at paase og haandhæve Opfyldelsen af de almindelige og særlige Sagførerpligter samt at fremme Lov og Ret, navnlig paa Retsplejens Omraade.

§ 2. Samfundets Hjemsted er København.

B. Medlemmerne.

§ 3. Medlem af Samfundet og som saadan underkastet dets Vedtægter er enhver, der har modtaget Beskikkelse som Sagfører i Danmark.

Saafremt Beskikkelsen deponeres, eller Retten til at udøve Sagførervirksomhed fratages et Medlem paa Grund af Konkurs eller Umyndiggørelse, suspenderes den paa-gældendes Medlemsrettigheder saavel som Pligten til at betale Bidrag, indtil Retten til at udøve Sagførervirksomhed atter erhverves; derimod er han vedblivende undergivet Sagførerraadets Myndighed overensstemmende med Reglerne i Afsnit G, medmindre han maatte have opnaaet Ansættelse som Statstjenestemand.

Dersom Beskikkelsen forbrydes eller kasseres, bortfalder Medlemsforholdet.

C. Sagførerraadet.

§ 4. Samfundets Anliggender varetages af en Bestyrelse, bestaaende af en Formand og 12 andre Medlemmer. Besty-

21 April. relsen benævnes Sagførerraadet og repræsenterer Samfundet
Nr. 83. saavel indadtil som udadtil.

Raadet udøver de det i Lovgivningen og nærværende Vedtægt tillagte Funktioner.

Sagførerraadets Medlemmer vælges for 4 Aar paa det almindelige Sagførermøde. Valgberettigede er alle Sagførere, der er i Besiddelse af Medlemsrettigheder, jfr. § 3, og som ikke er i Restance med Medlemsbidraget til Sagførersamfundet udover det løbende Regnskabsaar; den Sagfører, som paa den Dag, da Valget finder Sted, er suspenderet i Henhold til Retsplejelovens § 144, jfr. § 143, er ikke valgberettiget.

Valgbare til Medlemmer af Raadet eller Stedfortrædere er Sagførere, der i Henhold til det foregaaende er valgberettigede.

§ 5. Formanden vælges særskilt og først. Til Valg som Formand udkræves absolut Stemmemflerhed. Opnaas saadan ikke ved første Afstemning, foretages bundet Omvalg paa den Maade, som bestemmes af Dirigenten.

De øvrige Medlemmer af Raadet vælges ved Forholdstalsvalg, saaledes at de til Østre Landsret hørende Medlemmer af Samfundet vælger 7, de til Vestre og Søndre Landsret hørende 5 Raadsmedlemmer. Valglisten, der ikke fremkommer efter Reglerne i § 30, skal for at komme i Betragtning være Sekretariatet, jfr. § 46, i Hænde inden 15. April det Aar, Mødet afholdes, underskrevet af mindst 35 Medlemmer. Ved Valget skal det tilsigtes, at af Raadsmedlemmerne 4 har Kontor i 1ste Sagførerkreds, 2 i 2den, 3die eller 4de Sagførerkreds, 1 i 5te Sagførerkreds, 2 i 6te, 7de eller 8de Sagførerkreds, 1 i 9de Sagførerkreds og 2 i 10de, 11te eller 12te Sagførerkreds.

Med Hensyn til de 4 Raadsmedlemmer fra 1ste Sagførerkreds bør det tilstræbes, at mindst 1 er Underretssagfører og — forsaavidt Raadets Formand ikke er Højesteretssagfører — mindst 1 Højesteretssagfører.

De nærmere Enkeltheder vedrørende Gennemførelsen af Forholdstalsvalgene afgør Dirigenten.

§ 6. Afgaaende Raadsmedlemmer kan genvælges.

21 April.

Nr. 83.

Berettiget til at nægte at modtage Valg som Medlem af Raadet eller Stedfortræder er kun den Sagfører, der er over 60 Aar gammel, dog at ingen, der i 4 Aar har været Medlem af Raadet, er pligtig atter at modtage Valg som Medlem eller Stedfortræder før efter Forløbet af en fuld Valgperiode.

§ 7. For hvert Raadsmedlem vælger Sagførermødet 2 Stedfortrædere, der efter deres paa Valglisten fastslaaede Orden tiltræder Raadet i det paagældende Medlems Plads, om denne under Valgperioden maatte blive ledig, samt under vedkommende Medlems anmeldte midlertidige Forfald eller Inhabilitet. Paa Valglisterne skal der ud for hver Kandidat være nævnt 2 Stedfortrædere, og disse betragtes da som uden særlig Afstemning valgt sammen med vedkommende Kandidat.

Maatte foruden et Raadsmedlem ogsaa de for ham valgte Stedfortrædere faa Forfald, beskikker Raadet efter Indstilling af den eller de paagældende Kredsbestyrelser en Stedfortræder for den tilbageværende Del af Valgperioden.

I Tilfælde af Formandens midlertidige Forfald indtræder i hans Formandsfunktioner Næstformanden.

Saafernt Formanden maatte dø eller faa blivende Forfald, indkaldes snarest det almindelige Sagførermøde til Foretagelse af nyt Valg til Raadet i hans Sted.

§ 8. Flytter et Raadsmedlem sit Kontor udenfor det Distrikt, for hvilket han er valgt, udtræder han straks af Raadet; ligeledes udtræder det Medlem, der mister sin Valgbarhed eller gør sig skyldig i et saadant Forhold, at han efter Beslutning af Raadet, taget med mindst 9 Stemmer, ikke længere bør være Medlem af Raadet. Efter samme Regler afgaar en Stedfortræder.

Løvrigt kan et Medlem kun udtræde af Raadet, eller en Stedfortræder nedlægge sit Hverv som saadan, med Samtykke af et Flertal af Raadets øvrige Medlemmer.

21 April. § 9. Det Raadsmedlem, der for kortere eller længere
Nr. 83. Tid ved Forfald bliver forhindret i at deltage i Raadets
Møder, skal straks anmelde dette for Sekretariatet.

§ 10. Sagførerraadet vælger af sin Midte en Næstformand med Funktionstid til næste Valgmødes Slutning.

§ 11. Raadet afholder Møde, naar Raadet eller Formanden bestemmer det, eller det skriftlig forlanges af mindst 3 Raadsmedlemmer med Angivelse af Hensigten med Mødet. I sidste Tilfælde skal Mødet indkaldes til Afholdelse snarest muligt.

§ 12. Votering i Sager, hvori Raadet træffer Afgørelse, skal altid finde Sted paa Raadsmøde, og ingen Sag maa derfor udsendes til skriftlig Votering.

Mindst 4 Dage forud for hvert Raadsmøde tilstilles der Raadsmedlemmerne Meddelelse om Mødets Dagsorden. Beslutning kan kun træffes om de i Dagsordenen med behørig Tydelighed angivne Sager, medmindre Raadet fuldtalligt er til Stede, og samtlige Medlemmer samtykker i, at ogsaa andre Sager afgøres.

§ 13. Raadets Møder er beslutningsdygtige, naar mindst 9 Medlemmer er til Stede. Til Møderne, der afholdes i København, medmindre andet i det enkelte Tilfælde vedtages af Raadet, indvarsles Medlemmerne med mindst 8 Dages Varsel. I særlig paatrængende Tilfælde kan Indkaldelse dog ske med kortere Varsel mod Raadets Godkendelse heraf paa det efterfølgende Møde. I saadant Tilfælde meddeles Dagsordenen samtidig med Indkaldelsen.

Samtlige Sager afgøres i Raadet ved simpel Stemmerlighed.

Voteringen sker mundtlig, medmindre andet i det enkelte Tilfælde vedtages. Formanden voterer sidst.

Iøvrigt bestemmer Raadet selv sin Forretningsorden.

§ 14. Det Raadsmedlem, der udebliver fra et Raadsmøde uden behørigt Forfald, eller som forsømmer i Forvejen at anmelde saadant Forfald, ifalder en Bøde til Samfundets Kasse paa 20 Kr.

Ved Deltagelse i Møder erholder Medlemmerne Rejse- 21 April.
udgifter godtgjort efter Regning og Diæter, hvis Størrelse Nr. 83.
fastsættes af Raadet. Diæterne kan dog ikke overstige
40 Kr. for hver Dag.

§ 15. Referat af Raadsmøderne, derunder de trufne
Beslutninger og afsagte Kendelser, skal snarest muligt med-
deles Medlemmerne enten gennem særlige Samfundsmed-
delelser eller paa anden Maade i det Omfang, som Raadet
bestemmer. De nævnte Referater maa ikke indeholde Op-
lysning om den stedfundne Votering, medmindre Raadet
i det enkelte Tilfælde bestemmer anderledes. Afsagte Ken-
delser refereres med Angivelse af Partsnavne, medmindre
Raadet i det enkelte Tilfælde under Hensyn til dettes Be-
skaffenhed bestemmer anderledes.

§ 16. Til Vejledning for Medlemmerne kan der af
Raadet udarbejdes disciplinære Vedtægter, hvis Raadet
finder saadant rigtigt. Saadanne Vedtægter faar dog først
Gyldighed, naar de er vedtagne paa et almindeligt Sag-
førermøde med absolut Stemmefflerhed.

Salærtakster, der skal angaa alle Medlemmer, affattes
af Raadet og forelægges et Sagførermøde til Vedtagelse
eller Forkastelse.

Lokale Salærtakster — saavel vejledende som bindende
— samt mulige lokale disciplinære Vedtægter saavel som
Forandringer deri vil inden 8 Dage efter deres Vedtagelse
være at indsende til Raadet, der naar som helst kan for-
lange, at Bestemmelser deri, som det finder uheldige, skal
udgaa, medmindre de ændres som af Raadet bestemt.

§ 17. Raadet afgør endeligt, hvorvidt Valg af Med-
lemmer eller Stedfortrædere til Raadet eller Kredsbesty-
relserne, mod hvilke der rejses Indsigelse, er gyldige.

D. Lokalkredsene og disses Bestyrelse.

§ 18. Landet deles i følgende 12 Sagførerkredse:

1. *Kreds*: København og Frederiksberg samt de Under-
retskredse, der har Tingsted der, og Færø Amt.

- 21 April. 2. *Kreds*: Det øvrige af Københavns Amt samt Frederiks-
Nr. 83. borg, Holbæk og Bornholms Amter.
3. *Kreds*: Sorø og Præstø Amter.
4. *Kreds*: Maribo Amt.
5. *Kreds*: Odense og Svendborg Amter.
6. *Kreds*: Hjørring og Thisted Amter.
7. *Kreds*: Aalborg Amt.
8. *Kreds*: Viborg og Randers Amter.
9. *Kreds*: Ribe og Ringkøbing Amter.
10. *Kreds*: Aarhus og Skanderborg Amter.
11. *Kreds*: Vejle Amt og
12. *Kreds*: Haderslev, Aabenraa, Sønderborg og Tønder
Amter.

Til hver *Kreds* hører de *Sagførere*, der har *Kontor* i det til *Kredsen* hørende *Distrikt*. For ikke praktiserende *Sagførere* er i *Stedet* for *Kontor* *Bopælen* i saa *Henseende* afgørende.

Hvis en *Underretskreds* ligger i flere *Amter*, hører den dog i sin *Helhed* til den *Sagførerkreds*, hvori dens *Hovedtingsted* er beliggende.

Naar et praktiserende *Medlem* flytter sit *Kontor*, eller et ikke praktiserende *Medlem* skifter *Bopæl* fra een *Underretskreds* til en anden, er han pligtig inden 14 Dage efter *Flytningen* skriftlig at meddele dette til *Sekretariatet*, der lader *Meddelelsen* gaa videre til den eller de vedkommende *Kredsbestyrelser*.

§ 19. Hver *Sagførerkreds* skal have en *Kredsbestyrelse*, der repræsenterer vedkommende *Kreds* i dens særlige *Anliggender*.

Kredsbestyrelsen for 1ste *Kreds* bestaar af 9 *Medlemmer*, hvoraf mindst 2 *Højesteretssagførere* og mindst 2 *Underretssagførere*. *Kredsbestyrelsen* for de øvrige *Kredse* skal have 3 eller 5 *Medlemmer* efter *Kredsens* af *Sagførerraadet* godkendte *Bestemmelse*. *Kredse*, der omfatter flere *Amter*, kan derhos træffe *Bestemmelse* om, hvorledes *Mandaterne* skal fordeles mellem *Sagførerne* i de forskellige *Amter*. Saadan *Bestemmelse* maa dog godkendes af *Sag-*

førreraadet for at være gyldig. Af Kredsbestyrelsen for 21 April. 8de Kreds skal mindst 1 Medlem være Landsretssagfører med Nr. 83. Kontor i Viborg.

Kredsbestyrelsesmedlemmer vælges paa Kredsmøderne af og blandt Kredsens Medlemmer for 3 Aar ad Gangen. Betingelserne for Valgret og Valgbarhed er iøvrigt de samme som ved Valg til Raadet; dog kan et Medlem af Raadet ikke vælges til Medlem af en Kredsbestyrelse, medmindre Raadet giver Samtykke til, at han nedlægger sit Mandat som Medlem af Raadet. Bestaar Bestyrelsen af 3 Medlemmer, afgaar der aarligt eet Medlem; bestaar den af 5 Medlemmer, fratræder hvert Aar henholdsvis 2, 2 og 1 Medlem. I 1ste Kreds afgaar aarligt 3 Medlemmer.

Afgaaende Medlemmer af Kredsbestyrelsen kan genvælges; dog kan den, der uafbrudt i 5 Aar har haft Sæde i Kredsbestyrelsen, ikke atter vælges — ej heller til Stedfortræder — før 2 Aar er forløbet efter hans Fratræden.

§ 20. Naar Kredsbestyrelsen er valgt, vælger Kredsmodet 3 Stedfortrædere, der af Kredsbestyrelsens Formand kan tilkaldes i Tilfælde af Medlemmers Inhabilitet eller midlertidige eller blivende Forfald.

Kredsbestyrelsens Formand fastsætter den Orden, i hvilken Stedfortræderne tilkaldes.

I Tilfælde af et Medlems blivende Forfald fungerer Stedfortræderen til næste Kredsmøde, paa hvilket et nyt Medlem vil være at vælge.

Betingelserne for Valg til Stedfortrædere er de samme som for Valg til Medlem af Kredsbestyrelsen. Der afgaar en Stedfortræder hvert Aar; de første Gange bestemmes Rækkefølgen ved Lodtrækning.

§ 21. Flytter et Medlem af en Kredsbestyrelse sit Kontor udenfor den Kreds, i hvis Bestyrelse han er indvalgt, modtager han Valg som Medlem af Raadet, eller mister han sin Valgbarhed, udtræder han straks af Kredsbestyrelsen, hvilket ligeledes skal ske, naar et Medlem gør sig skyldig i et saadant Forhold, at han efter Kredsbestyrelsens af Raadet godkendte Beslutning ikke længere bør være Medlem

21 April. af Kredsbestyrelsen. Efter samme Regler afgaar en Sted-Nr. 83. fortræder.

Iøvrigt kan et Medlem kun udtræde af Kredsbestyrelsen, eller en Stedfortræder nedlægge sit Hverv som saadan, med Samtykke af et Flertal af Bestyrelsens øvrige Medlemmer.

Et Kredsbestyrelsesmedlem, der for kortere eller længere Tid bliver forhindret i at deltage i Kredsbestyrelsens Møder, skal straks anmelde dette for Kredsbestyrelsens Formand.

§ 22. Til Valg som Medlem af Kredsbestyrelsen eller Stedfortræder udkræves absolut Stemmeferhed. Opnaas saadan ikke, foretages bundet Omvalg paa den Maade, som bestemmes af Dirigenten.

Berettiget til at nægte at modtage Valg til Medlem af Kredsbestyrelsen eller Stedfortræder er kun det Medlem, der er over 60 Aar gammel, dog at den, der i 3 Aar har været Medlem af Kredsbestyrelsen, ikke er pligtig atter at modtage Valg til Medlem eller Stedfortræder, før der er forløbet 3 Aar efter hans Fratræden.

§ 23. Efter sket Nyvalg vælger hver Kredsbestyrelse blandt sine Medlemmer en Formand og en Næstformand med Funktionstid til Udløbet af Valgperioden. Om stedfundne Valg skal Bestyrelsen ufortøvet tilstille Raadet Underretning.

Kredsbestyrelsens Møder er beslutningsdygtige, naar 3, i 1ste Kreds 7, Medlemmer er til Stede.

Bestemmelserne i disse Vedtægters §§ 12 og 13, 2det og 3die Stk. finder tilsvarende Anvendelse for de af Kredsbestyrelserne behandlede Sager.

Iøvrigt bestemmer Kredsbestyrelsen selv sin Forretningsorden.

§ 24. Kredsbestyrelsens Møder indvarsles af Formanden ved Brev til hvert af Bestyrelsens Medlemmer med Angivelse af Dagsorden og med mindst 5 Dages Varsel. I særlig paatrængende Tilfælde kan Indkaldelse ske med kortere Varsel mod Bestyrelsens Godkendelse heraf paa det efterfølgende Møde.

Møde afholdes, naar Formanden bestemmer det, saavel ^{21 April.} som naar mindst 2 andre Bestyrelsesmedlemmer skriftlig ^{Nr. 83.} forlanger det med Angivelse af Hensigten med Mødet, i hvilket sidste Tilfælde Indvarsling snarest skal ske.

Det Medlem, der udebliver fra et Møde uden behørigt Forfald, eller som forsømmer i Forvejen at anmelde saadant Forfald, ifalder en Bøde til Samfundets Kasse paa 20 Kr.

Bestyrelsens Medlemmer har Krav paa Godtgørelse overensstemmende med Reglerne i § 14, 2det Stk.

§ 25. Kredsbestyrelsen bistaar Raadet i Arbejdet for Samfundets Formaal, derunder ved Undersøgelsen i disciplinære og Salær-Sager, saavel som ved Varetagelsen af de Raadet ved Retsplejelovens §§ 143 og 146, 1ste Pkt., paa-lagte Pligter.

Kommer det til Kredsbestyrelsens Kundskab, at en Sagfører paa noget Punkt misligholder sine Sagførerpligter, skal den derfor straks derom gøre Indberetning til Raadet, ledsaget af de foreliggende Oplysninger. Det samme skal ske, naar Bestyrelsen erfarer, at nogen krænker eller gør uberettiget Indgreb i Sagførerstandens Rettigheder.

§ 26. Beslutninger eller Afgørelser, der træffes af Kredsbestyrelsen i Kredens særlige Anliggender, skal straks indberettes til Sekretariatet ved Indsendelse af en Udskrift af Forhandlingsprotokollen. Saadanne Beslutninger udkræver ikke til deres Gyldighed Raadets Godkendelse, men Raadet kan, naar det i det enkelte Tilfælde skønner, at Sagens Vigtighed eller andre særlige Forhold, f. Eks. dens almene Betydning for Standen, gør saadant ønskeligt, optage Sagen til fornyet Undersøgelse og Afgørelse eller ophæve den trufne Beslutning eller Afgørelse.

Tvivl om, hvorvidt en Sag henhører under Raadets eller Kredsbestyrelsens Myndighed, afgøres af Raadet.

Referat af Kredsbestyrelsens Møder, derunder de afsagte Kendelser, indføres i en af Raadet autoriseret Protokol, hvilken en Gang aarlig skal indsendes til Sekretariatet, der tilbagesender den i Løbet af 10 Dage.

21 April. Af afsagte Kendelser skal Udskrift uden Ophold tilstilles
Nr. 83. hver af Parterne saavel som Sekretariatet, ligesom en Udskrift af Protokollen for hvert Møde straks skal tilstilles Sekretariatet.

E. Kredsmøder.

§ 27. Til Kredsmøderne har samtlige Kredsens og Raadets Medlemmer samt Samfundets Sekretær Adgang. Hverken Raadets Medlemmer eller Samfundets Sekretær har dog Stemmeret paa Møderne, medmindre de er Medlemmer af vedkommende Kreds, men de har Ret til at deltage i Forhandlingerne.

§ 28. Kredsmøder afholdes mindst een Gang om Aaret for at foretage Valg og iøvrigt saa ofte, Kredsbestyrelsen bestemmer det, eller det forlanges af Raadet eller mindst 20, i første Kreds mindst 50, af Kredsens Medlemmer. I sidste Tilfælde skal den skriftlige Begæring indeholde nøjagtig Angivelse af Øjemedet med Mødet.

Møderne indkaldes med 10 Dages Varsel ved Brev til hvert af Kredsens Medlemmer og til Sekretariatet paa Raadets Vegne. Dagsordenen skal senest 5 Dage forinden Mødet være meddelt paa samme Maade, og Beslutning kan paa Mødet kun tages i de paa Dagsordenen med behørig Tydelighed angivne Sager.

Møderne ledes af en Dirigent, og Forhandlingerne protokolleres af en Sekretær, begge valgte af Mødet udenfor Bestyrelsens Medlemmer. Protokollen underskrives af Dirigent og Sekretær.

Stemmeret kan kun udøves ved personligt Møde.

Afstemning foregaar ved Haandsoprækning, medmindre skriftlig Afstemning forlanges af Kredsbestyrelsen eller mindst 10 Medlemmer.

Stedet for Mødets Afholdelse bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Kredsbestyrelsen, men skal, hvor ikke særlige Forhold gør sig gældende, vælges saa bekvemt for Kredsens Medlemmer som muligt.

Formanden for vedkommende Kredsbestyrelse indsender ^{21 April.} snarest muligt til Sekretariatet en Afskrift af Protokollen Nr. 83. over Mødet.

Kredsmødernes Beslutninger — undtagen stedfundne Valg — kan under samme Betingelser som Kredsbestyrelsens Beslutninger ophæves af Raadet (jfr. § 26, 1ste Stk.).

§ 29. Efter Beslutning af vedkommende Kredsbestyrelser kan der afholdes fælles Kredsmøder for 2 eller flere Kredse.

For disse Møder gælder samme Regler, som i § 28 er fastsat for almindelige Kredsmøder.

§ 30. Kredsene er berettigede til efter derom paa Kredsmøder — almindelige eller fælles — tagne Beslutninger og stedfundne Afstemninger at foreslaa Kandidater ved Valg af paagældende Kredses Raadsmedlemmer eller Stedfortrædere. Kandidaterne skal, saafremt en Fjerdedel af de paa Mødet tilstedeværende forlanger det, vælges efter Forholdstalsvalg, jfr. § 5, 4de Stk.

Saadanne Forslag skal for at komme i Betragtning senest den 1ste April vedkommende Aar være indleveret til Sekretariatet.

F. Almindelige Sagførermøder.

§ 31. Almindelige Sagførermøder, hvortil alle Samfundets Medlemmer har Adgang, sammenkaldes dels for at vælge Medlemmer af Raadet og Stedfortrædere for disse, dels for at afhandle andre Genstande vedrørende Sagførerstandens Forhold og Interesser.

Ordinært Møde afholdes i Maj Maaned i de Aar, der har ulige Aarstal. Ekstraordinært Møde kan afholdes, naar Raadet bestemmer det, og skal sammenkaldes, naar saadant skriftlig og med nøjagtig Angivelse af Forhandlingsemne forlanges enten af Kredsbestyrelserne for mindst 2 Kredse eller af mindst 200 af Samfundets Medlemmer — dog at en Fjerdedel af disse altid er tilstrækkeligt Antal — eller af en af Landsretternes Præsidenter. Saadanne ekstraordinære

21 April. Møder skal afholdes inden en Maaned efter, at Raadet har Nr. 83. modtaget Forlangende derom.

§ 32. Tiden og Stedet for Mødernes Afholdelse bestemmes af Raadet.

Dagsordenen for Møderne fastsættes af Raadet, der paa Dagsordenen for de ordinære Møder tillige skal optage de Sager, der inden 1. Marts det paagældende Aar skriftlig er anmeldt til Behandling enten af en Kredsbestyrelse eller af mindst 10 Medlemmer.

§ 33. Indkaldelse til Møderne sker ved offentlig Bekendtgørelse i Statstidende og i Berlingske Tidendes Morgenavis med mindst 14 Dages Varsel samt ved skriftlig Underretning til hvert enkelt Medlem med mindst 10 Dages Varsel, hvilken Underretning tillige skal indeholde Dagsordenen for Mødet samt Gengivelse af de Valglistes, der maatte være indkomne i Henhold til §§ 5, 2det Stk., og 30, 2det Stk. En Erklæring fra Samfundets Sekretær om, at de direkte Indkaldelser til Medlemmerne er afsendt, udgør tilstrækkeligt Bevis herfor. I Stedet for de direkte Indkaldelser til Medlemmerne vil dog kunne træde Bekendtgørelse med mindst 14 Dages Varsel i de i § 15 nævnte særlige Samfundsmeddelelser.

§ 34. Møderne ledes af en Dirigent, valgt af Mødet udenfor Raadet, og Forhandlingerne protokolleres af Samfundets Sekretær. Protokollen underskrives af Dirigenten og Sekretæren.

Beslutning kan paa Mødet kun tages i de paa Dagsordenen med behørig Tydelighed angivne Sager.

§ 35. Til Udøvelse af Stemmeret kræves personligt Møde. Dog kan ethvert mødende Medlem foruden sin egen Stemme afgive Stemme for to andre Medlemmer fra samme Kreds under Forudsætning af, at skriftlig Fuldmagt lydende paa hans Navn senest Dagen forinden Mødet er Sekretariatet i Hænde. Afstemning sker ved Haandsoprækning, medmindre skriftlig Afstemning forlanges af Raadet eller mindst 10 Medlemmer.

Beslutninger paa Mødet træffes, hvor andet ikke er bestemt, ved simpel Stemme flerhed. 21 April.
Nr. 83.

Af Forhandlingerne paa Mødet tilstilles der Medlemmerne et trykt Referat.

G. Medlemmernes Rettigheder og Pligter.

§ 36. Raadet afgør med bindende Virkning Tvistigheder angaaende Vederlag for den af et Medlem af Samfundet som Sagfører ydede Tjeneste og Bistand til private, naar disse i denne Anledning skriftlig henvender sig til Raadet; dog kan vedkommende Kredsbestyrelse som første Instans med begge Parter Samtykke afgøre saadanne Tvistigheder.

§ 37. Samfundets Medlemmer er underkastede Kredsbestyrelsens Afgørelse under Appel til Raadet i Tvistigheder mellem Medlemmer og i Tvistigheder, der ikke omfattes af § 36, mellem et Medlem og en udenforstaaende, naar enten Tvisten angaar eller staar i Forbindelse med vedkommendes Sagførervirksomhed, og begge Parter er enige om at ønske denne Afgørelsesmaade, eller det drejer sig om en Tvist mellem to Sagførere i et rent kollegialt Spørgsmaal, der ikke angaar Penge eller Penges Værdi. Sagen henhører under Afgørelse af Kredsbestyrelsen for den Kreds, hvoraf den indklagede Part er Medlem.

I Tvistigheder, som drejer sig om Penge eller Penges Værdi, kan Kredsbestyrelsen henvise til Raadets Afgørelse det Spørgsmaal, om Tvisten vil være at henvise til Afgørelse ved Domstolene. Raadet er ogsaa i andre Tilfælde berettiget til at henvise saadanne Tvistigheder til Domstolenes Afgørelse.

Behandlingsmaaden for de i §§ 36 og 37 omhandlede Sager fastsættes af Raadets, henholdsvis Kredsbestyrelsens, Formand. Appel fra Kredsbestyrelsen til Raadet skal ske senest 4 Uger efter, at Udskrift af Kendelsen er afsendt til vedkommende.

§ 38. Ethvert Medlem er berettiget til, naar han offentlig eller privat i sin Virksomhed sigtes for Handlinger, han anser for uværdige for en Sagfører, at søge en Kendelse

21 April. af Raadet gaaende ud paa, om han har forbrudt sig mod
 Nr. 83. en Sagførers Pligter. Sagføreren er berettiget til at offentliggøre Kendelsen.

§ 39. Paa Begæring af et Medlem er Raadet pligtigt at afgive Responsum om en blandt Sagførerne herskende Kutyme saavel som om andre Spørgsmaal, der er af almindelig Interesse for Sagførerne i deres Virksomhed. For- saavidt Spørgsmaalet angaar en lokal Kutyme eller lokale Forhold, er Raadet pligtigt at indhente vedkommende Kredsbestyrelses Udtalelse.

Det samme skal være Tilfældet, saafremt et Medlem æsker Raadets Responsum angaaende Størrelsen af et af ham beregnet Salær, om hvis Berettigelse der er Tvist.

§ 40. Raadet kan paa Begæring af et Medlem eller en Kredsbestyrelse tage Bestemmelse om, at Omkostningerne ved Anlæg eller Anke af en Sag, der skønnes at have mere almindelig Interesse, udredes af Samfundet. Raadet foranstalter da det i saa Henseende fornødne.

Raadet bør, hvor det skønnes hensigtsmæssigt, foretage passende Skridt saavel indadtil som udadtil, f. Eks. ved Henvendelse til de lovgivende og administrative Myndigheder, til Værn for og Fremme af Samfundets og Standens Interesser og Anseelse.

§ 41. Ligesom det Medlem af Kredsbestyrelsen eller Raadet, der har Interesse i den paagældende Sag enten personlig eller gennem en af ham repræsenteret Part, er inhabilt — Spørgsmaalet herom afgøres henholdsvis af Kredsbestyrelsen og af Raadet — saaledes kan i en Tvist enhver af de tvistende Parter forlange, at et af dem udpeget Medlem ikke deltager i Afgørelsen, men saadant Krav maa stilles samtidig med Partens første Henvendelse til Kredsbestyrelsen eller Raadet.

§ 42. Naar Indklagede i en Disciplinærsag — som Raadet ikke paa Forhaand skønner at være af saa ringe Betydning, at der ikke kan blive Spørgsmaal om Anke efter Retsplejelovens § 145 — forlanger det, skal Sagen efter fornøden skriftlig Forberedelse forhandles mundtlig med

Adgang for ethvert Medlem til at overvære Forhandlin- 21 April.
gerne. Nr. 83.

§ 43. I de i §§ 36 og 37 ommeldte Sager og i Sager angaaende Overtrædelse af Retsplejelovens § 143 har ethvert Medlem af Samfundet Pligt til at meddele Kredsbestyrelsen eller Raadet enhver af disse til Sagens Bedømmelse forlangt Oplysning inden den herfor fastsatte Frist, ligesom den paagældende paa Forlangende er pligtig at møde for Kredsbestyrelsen eller Raadet paa fastsat Tid og Sted for at afgive mundtlig Forklaring i Sagen samt at fremlægge bestemt angivne Papirer. Dokumenter, som maatte være udlaante eller tilstillede til Erklæring, skal tilbageleveres inden den herfor bestemte Frist.

Bemyndiger Kredsbestyrelsen eller Raadet et eller flere af sine Medlemmer til at fremskaffe de ønskede Oplysninger i Sagen, haves samme Pligt overfor disse som foran fastsat, og de paagældende Bestyrelses- eller Raadsmedlemmer er berettigede til, om de finder det fornødent, at optage Forklaring i Sagen af vedkommendes Kontorpersonale. Det Kredsbestyrelses- eller Raadsmedlem, hvem nævnte Hverv overdrages, maa dog — bortset fra København — ikke være boende eller have Kontor i den Underretskreds, hvori det vedkommende Medlem har Kontor.

Den, der overtræder nogen af sine Pligter efter denne Paragraf, eller som giver Kredsbestyrelsen eller Raadet eller det Medlem af disse, Sagens Undersøgelse er betroet, urigtige Oplysninger, kan af Kredsbestyrelsen eller Raadet idømmes en Samfundets Kasse tilfaldende Bøde paa indtil 500 Kr. Er Kendelsen afsagt af en Kredsbestyrelse, kan den af Domfældte inden 4 Uger indankes for Raadet. Det vedkommende efter Retsplejelovens § 143 mulig paahvilende Ansvar bortfalder ikke ved Bødepaalæget.

§ 44. Ethvert Medlem er pligtigt at betale et aarligt Bidrag til Udgifterne ved Samfundets Virksomhed og Understøttelsesformaalet, at fordele efter Bestemmelse paa det almindelige Sagførermøde, jfr. § 47. Bidraget er 100 Kr.

21 April. aarlig, dog opkræves der intet Bidrag for det Regnskabsaar, Nr. 83. hvori Beskikkelsen er meddelt, og for de to følgende Aar nedsættes Bidraget til 50 Kr. aarlig. Medlemsbidraget kan opkræves enten aarsvis eller kvartalsvis. Maatte Raadet anse det for fornødent, at det fastsatte Medlemsbidrag forhøjes, forelægges Spørgsmaalet herom paa og afgøres af det almindelige Sagførermøde. Nedsættelse af Medlemsbidraget kan ikke ske, medmindre Sagførermødets Bestemmelse herom godkendes af Raadet.

Under særlige Forhold kan Raadet, naar mindst 10 af dets Medlemmer stemmer derfor, til Brug i fagligt Øjemed paalægge Medlemmerne et ekstraordinært Bidrag, der dog højst maa udgøre $\frac{1}{5}$ af det ordinære.

Medlemsbidragene inkasseres af Samfundets Sekretariat.

Naar Omstændighederne taler derfor, kan Raadet efter Anmodning indrømme et Medlem hel eller delvis Kontingentfrihed, dog kun for eet Aar ad Gangen.

Et Medlem, der har opnaaet 65 Aars Alderen og i mindst 10 Aar har svaret Bidrag til Sagførersamfundet eller Den danske Sagførerforening, har Ret til ved skriftlig Meddelelse til Sekretariatet at faa Medlemsbidraget nedsat til det halve.

H. Understøttelsesvirksomheden.

§ 45. a. Samfundets Understøttelsesvirksomhed udøves gennem et Fond ved Navn: Den danske Sagførerforenings Understøttelsesfond, hvis Grundkapital dannes af de Midler, der hidtil har tilhørt nævnte Forening, med Tillæg af de frivillige Legater og Gaver, der efterhaanden maatte blive skænket Fondet.

b. Fondets ordinære Indtægter bestaar af Renterne af Kapitalformuen samt Andel af Aarsbidraget til Samfundet (jfr. §§ 44 og 47).

c. Fondet ledes af en særlig Bestyrelse, bestaaende af 5 af Sagførerraadet blandt Samfundets Medlemmer valgte praktiserende Sagførere, hvoraf indtil 2 kan være Medlemmer af Raadet. Valgene gælder for 4 Aar, saaledes at der hvert-

andet Aar afgaar henholdsvis 3 og 2 Medlemmer; i fornødent 21 April.
Fald afgør Lodtrækning Fratrædelsesordenen. Den, der uaf- Nr. 83.
brudt i 8 Aar har været Medlem af Fondets Bestyrelse, kan
ikke atter genvælges, forinden der er henløbet 1 Aar efter hans
Fratræden. Iøvrigt gælder for Valgene tilsvarende Regler
som fastsat med Hensyn til Sagførerraadet, der i Tvivls-
tilfælde træffer Afgørelse. Bestyrelsen vælger for hver
2-Aarsperiode indenfor sin Midte en Formand og en Kas-
serer, hvilke i Forening med et tredje Bestyrelsesmedlem er
bemyndigede til at underskrive med forpligtende Virkning
for Fondet. Bestyrelsen er beslutningsdygtig, naar 4 Med-
lemmer er til Stede. Med Iagttagelse af de i denne Paragraf
foreskrevne Regler bestemmer Bestyrelsen iøvrigt selv sin
Forretningsgang.

d. Af Fondets aarlige Indtægter ydes Understøttelser
efter Bestyrelsens Skøn til trængende Sagførere, Sagfører-
enker og deres uforsørgede Børn indtil 20-Aars Alderen,
undtagelsesvis andre efterladte, som Sagføreren faktisk for-
sørgede. Hvor Understøttelse tildeles en Sagfører, skal Be-
styrelsen samtidig af egen Drift gøre Indstilling til Raadet
om, hvorvidt vedkommendes Aarsbidrag bør nedsættes eller
bortfalde.

e. Som Betingelse for at nyde Understøttelse kræves,
at vedkommende har fast Bopæl her i Landet og ikke har
gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende
Handling, for hvilken Æresoprejsning ikke er opnaaet.

Ved Uddelingen af Understøttelser bør Hensyn tages
til, om vedkommende ved sin Dygtighed og øvrige Færd i
det hele har bidraget til at højne Standens Anseelse.

f. Understøttelser udbetales — medmindre Bestyrelsen
i det enkelte Tilfælde bestemmer anderledes — halvaarlig i
Juni og December Termin, saaledes at hver Udbetaling er
betinget af, at vedkommende endnu lever. — Ydelserne be-
trages som rent personlige og kan ikke under nogen Form
være Genstand for Overdragelse, Pantsætning eller Rets-
forfølgning, ligesom Fuldmagt til Hævning kun kan gives
for en enkelt Termin.

21 April. g. Fondets Formue maa kun anbringes efter de Regler, Nr. 83. der ved Lov om Livsforsikringsvirksomhed er fastsat for Anbringelse af de til Forsikringsfondet henlagte Midler. Dets Aktiver forsynes med noteret Paategning om, at de tilhører Fondet.

h. Fondets Udgifter, derunder Godtgørelse til Bestyrelsens Medlemmer overensstemmende med Reglerne i § 14, 2det Stk., udredes af Sagførersamfundet. Sekretariatet yder Fondets Bestyrelse fornøden Assistance ved Administrationen m. v.

i. Over Fondets Virksomhed og Formueforvaltning aflægger Bestyrelsen aarlig senest i Februar Maaned Beretning til Sagførerraadet, der sørger for, at den fornødne Revision foretages, og at Beretningen dernæst meddeles Samfundets Medlemmer.

k. Det skal være Bestyrelsen magtpaaliggende at søge udvirket, at andre bestaaende faglige Understøttelsesforeninger sammensluttes med Den danske Sagførerforenings Understøttelsesfond, i hvilket Øjemed Bestyrelsen skal være myndiget til — med Sagførerraadets Godkendelse — at vedtage mulige Overgangsregler for de i saadanne andre Understøttelsesforeninger interesserede.

l. Iøvrigt fastsætter Raadet efter Forslag fra Fondets Bestyrelse de nærmere Regler for Anvendelsen af Fondets Midler, hvorved det kan bestemmes, at en Del af de aarlige Indtægter indtil videre skal henlægges som Grundfond for en Pensionskasse. Naar dette Grundfond har naaet en Størrelse af 100 000 Kr., skal Sagførerraadet efter foregaaende Forhandling med Fondets Bestyrelse forelægge det almindelige Sagførermøde Forslag om Pensionsspørgsmaalets Løsning.

I. Sekretariatet.

§ 46. Samfundet har et særligt Kontor i København under Ledelse af en fast ansat og fast lønnet Sekretær, der ikke uden Raadets Tilladelse maa paatage sig andet Arbejde eller Tillidshverv af nogen Art, idet hele hans Tid og hele hans Arbejdskraft skal staa til Samfundets Tjeneste.

Sekretæren ansættes og afskediges af Raadet, der op-21 April. retter Kontrakt med ham og bestemmer hans Gagevilkaar Nr. 83 samt ved Ansættelsen skal have for Øje, at det er af vital Interesse for Samfundet, at Pladsen er besat med en saa kyndig og arbejdskraftig Mand som muligt.

Raadet antager og afskediger det øvrige fornødne Personale efter Sekretærens Indstilling.

Al Korrespondance til Raadet adresseres til Sekretariatet, der i det hele fungerer som Bindeled mellem Raadet paa den ene Side og Kredsbestyrelserne og Medlemmerne paa den anden Side.

Sekretæren bistaar Kredsbestyrelserne overensstemmende med de ham i saa Henseende af Raadet givne Instrukser.

J. Regnskabsvæsen.

§ 47. Paa hvert ordinært almindeligt Sagførermøde forelægger Sagførerraadet Budget for de kommende to Regnskabsaar.

§ 48. Samfundets Regnskab revideres af en af Raadet antagen autoriseret Revisor og decideres af to Decisorer, der tillige med to Decisor-Suppleanter vælges for 4 Aar ad Gangen af det almindelige Sagførermøde, saaledes at der hvertandet Aar paa det ordinære Sagførermøde afgaar 1 Decisor og 1 Suppleant, første Gang efter Lodtrækning. Genvalg er tilladt.

§ 49. Samfundets Regnskabsaar er Kalenderaaret.

Det aarlige Regnskab afleveres inden det paafølgende Aars 15. Marts af Sekretariatet til Decisorerne, der snarest mulig skal tilbagelevere det til Sekretariatet i decideret Stand ledsaget af deres eventuelle Bemærkninger.

Det deciderede Regnskab forelægges det kommende ordinære almindelige Sagførermøde til Meddelelse af Decharge.

K. Forandring af Vedtægten.

§ 50. Forandring af Samfundets Vedtægt kan kun vedtages af det almindelige Sagførermøde.

21 April. Forslagets Ordlyd skal mindst 6 Uger før Mødet være
Nr. 83. tilsendt hvert af Samfundets Medlemmer ved Brev. Sekretærens Erklæring om at have ladet dette foranstalte skal være tilstrækkeligt Bevis herfor. I Stedet for direkte Tilsendelse vil dog kunne træde Bekendtgørelse i de i § 15 nævnte særlige Samfundsmeddelelser.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 83. Lov-Tid. A. S. 169—81.

21 April. **Justitsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 26. Marts 1927 har Magistraten udbedt sig Justitsministeriets Afgørelse af, om Postassistent P., der under 5. December 1918 af Magistraten er beskikket til Værge for den paa Grund af Aandssvaghed umyndigerklærede N., der som Patient opholder sig paa Aandssvageanstalten Ebberødgaard, ogsaa maa betragtes som den paagældendes Værge i personlig Henseende, saaledes at han vil kunne modsætte sig den umyndigerklæredes Ønske om at blive udskrevet fra nævnte Anstalt.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Umyndiggørelsen efter Justitsministeriets Formening ikke kan antages at omfatte den umyndigerklæredes personlige Forhold, men at denne ved det offentlige Foranstaltning bør søges umyndiggjort ogsaa i personlig Henseende, jfr. Retsplejelovens § 457.

1. Afd. Værge 92.

21 April. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at bemyndige Magistraten til at afslutte en Overenskomst med Taarnby Sogneraad om Levering af Vand til Taarnby Kommunes nordlige Del.

B. F. 88. S. 87—89.

21 April. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at anlægge en Park paa et Areal ved Enghavevej og Ny Carlsbergsvej og hertil at bevilge 305 000 Kr.

B. F. 87. S. 1846—59. 88. S. 10—17.

Cirkulære til den kgl. Magistrat i Aarhus og sam- 26 April.
lige Politimestre. Nr. 52.

I. Da Ministeriet for Industri, Handel og Søfart er blevet opmærksom paa, at Bekendtgørelserne i Statstidende af Anmeldelser til Handelsregistrene ofte er ret vidtløftigt affattede, hvorved Statens Udgifter til Trykning saavel af Statstidende sam af Samlingen af Anmeldelser til Handelsregistrene unødigt forøges, og da det derhos maa anses for hensigtsmæssigt, at Bekendtgørelserne fra de forskellige Registerførere saavidt muligt fremtræder ensartede, har man fundet Anledning til at udarbejde de nedenstaaende Formularer for nogle af de hyppigst forekommende Anmeldelser, som man skal henstille benyttet i saa vidt Omfang som gør ligt:

A. N y a n m e l d e l s e r .

1. *Anmeldelse af Enkeltmandsfirma.*

Til Handelsregisteret for Købstad
(Politikreds Nr.) er modtaget følgende Anmeldelse:

N. N. (fulde Navn) af

driver	{	Handel Haandværk Fabriksdrift	}	i	<table style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-bottom: 1px solid black; padding: 2px 10px;">Købstad</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px 10px;">Kommune</td> </tr> </table>	Købstad	Kommune
Købstad							
Kommune							

som eneste ansvarlig Indehavere af Firmaet »ABC. ved N. N.«

2. *Anmeldelse af ansvarligt Interessentskab.*

Til Handelsregisteret for Købstad
(Politikreds Nr.) er modtaget følgende Anmeldelse:

Firmaet »ABC. ved N. N. & Co.«

driver	{	Handel Haandværk Fabriksdrift	}	i	<table style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-bottom: 1px solid black; padding: 2px 10px;">Købstad</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px 10px;">Kommune</td> </tr> </table>	Købstad	Kommune
Købstad							
Kommune							

N. N. og O. O. (fulde Navne) af og
af er de ansvarlige Deltagere (og tegner Firmaet i Forening).

26 April.
Nr. 52.

3. *Anmeldelse af et Kommanditselskab.*

Til Handelsregisteret for Købstad
(Politikreds Nr.) er modtaget følgende Anmeldelse:
Under Firma »ABC. ved N. N. og Co.«
drives $\left\{ \begin{array}{l} \text{Handel} \\ \text{Haandværk} \\ \text{Fabriksdrift} \end{array} \right\}$ i Købstad
Kommune
af et Kommanditselskab, i hvilket N. N. (fulde Navn) af
er eneste ansvarlige Deltager.
(Firmaet tegnes af).

4. *Anmeldelse af et Selskab med begrænset Ansvar.*

Til Handelsregisteret for Købstad
(Politikreds Nr.) er modtaget følgende Anmeldelse:
Under Firma
drives..... (Forretningens Beskaffenhed)
i Købstad
Kommune af et Selskab med begrænset An-
svar, hvis Vedtægter er af
Den i Selskabet indskudte Kapital udgør
Medlemmerne hæfter (ikke) for Selskabets Forpligtelser (paa
følgende Maade):

.....
Selskabets Bestyrelse bestaar af:

(fulde $\left\{ \begin{array}{l} \text{N. N. af} \\ \text{P. P. af} \\ \text{O. O. af} \end{array} \right\}$
Navne)

Selskabet tegnes af

Bekendtgørelser til Medlemmerne sker i:
(Bladenes Navne) (skal ikke ske i offentlige Tidender).

B. *Ændringsanmeldelser.*

1. Til Handelsregisteret for Købstad
(Politikreds Nr.) er modtaget følgende Anmeldelse:
N. N., der var eneste Indehaver af Firmaet »ABC. ved
N. N.« af er afgaaet ved Døden og Firmaet
hævet.

2. Til Handelsregisteret for Købstad 26 April.
 (Politikreds Nr.) er modtaget følgende Anmeldelse: Nr. 52.
 N. N. er udtraadt af Firmaet »N. N. & Co.« af
 der fortsættes udforandret af den hidtidige Del-
 tager P. P.

3. Til Handelsregisteret for Købstad
 (Politikreds Nr.) er modtaget følgende Anmeldelse:
 N. N. af er indtraadt i Firmaet »P. P.«
 af som ansvarlig og til Underskrift be-
 rettiget Deltager.

4. Til Handelsregisteret for Købstad
 (Politikreds Nr.) er modtaget følgende Anmeldelse:
 Af Bestyrelsen for er udtraadt A. af ,
 B. af og C. af og i Stedet for er ind-
 traadt: D. af , E. af og F. af
 (fulde Navn).

Under er vedtaget nye Vedtægter for Sel-
 skabet, hvorefter dette fremtidig tegnes af:

.....

II. Ministeriet benytter samtidig Lejligheden til at
 henlede Opmærksomheden dels paa Justitsministeriets Cir-
 kulære Nr. 180 af 14. August 1889, dels paa følgende For-
 hold, der jævnlig giver Anledning til Paatale herfra:

a. Ved Ændringsanmeldelser vedrørende tidligere an-
 meldte Firmaer maa det paases, at Firmaet angives i nøje
 Overensstemmelse med det oprindelig anmeldte Firma.

b. Ved Anmeldelser af ny indtrædende Deltagere i et
 Firma eller i et Selskabs Bestyrelse skal de paagældende
 Personers fulde Navn og Bopæl angives.

c. Det bør altid af selve Anmeldelsen fremgaa, hvor
 det paagældende Firma er hjemmehørende.

d. En Kommanditists Navn og Indskud maa ej be-
 kendtgøres.

e. Der haves ikke Hjemmel til at anmelde særlige
 Tegningsregler, f. Eks. forsaavidt angaar fast Ejendom,
 Veksler og Checks og lign.

26 April. Registerførerne bør ved Eftersyn af Statstidende kontrollere, at de der trykte Bekendtgørelser er i Overensstemmelse med de indsendte Manuskripter og i modsat Fald enten omgaaende gøre Indberetning hertil, for at eventuelle Trykfejl kan berigtiges ved Trykningen af Samlingen af Anmeldelser, eller foranledige en berigtigende Bekendtgørelse udfærdiget, og Bekendtgørelser om Anmeldelser til *Berigtigelse* af tidligere Anmeldelser bør altid betegnes som »berigtigende«.

Nr. 52. Min. Tid. A. S. 42—44.

26 April. **Justitsmin. Skr.** til Politidirektøren i København.
Nr. 60. I Skrivelse af 28. Marts 1927 . . . har Hr. Politidirektøren i Anledning af en til Dem rettet Forespørgsel anmodet om Ministeriets Afgørelse af, hvorvidt det kan anses for eneligt med Stillingen som Polititjenestemand at drive erhvervsmæssig Køreskole i Motorkørsel, og om det maatte gøre nogen Forskel, at vedkommende Polititjenestemand ikke selv optræder som Lærer, men alene er Indehaver af Skolekøretøjet og Leder af Køreskolen.

Foranlediget heraf skal man meddele, at man med Dem er enig i, at begge de nævnte Spørgsmaal maa besvares benægtende.

Nr. 60. Min.-Tid. A, S. 48.

26 April. **Bekendtgørelse om Omfordeling af Sager mellem nogle af Ministerierne.**
Nr. 85.

Paa Statsministeriets derom nedlagte Forestilling har Hans Majestæt Kongen under 23. d. M. allerhøjest bestemt, at Sager vedrørende Lærlingeforhold, Børns og unge Menneskers Arbejde, Tilsyn med udenlandske Arbejders Anvendelse og internationalt socialpolitisk Samarbejde samt den tidligere tyske Ulykkes- og Invalideforsikring i de sønderjydske Landsdele overføres fra Ministeriet for Sundhedsvæsen til Indenrigsministeriet, saaledes at de nævnte Sager i Forbindelse med de i allerhøjeste Resolution af 14. December

1926 omhandlede øvrige Sager vedrørende Arbejdsforhold 26 April.
bestyres i Indenrigsministeriet paa den i allerhøjeste Resolu- Nr. 85.
tion af 16. s. M. angaaende Varetagelsen af visse Departementscheffsforretninger i Indenrigsministeriet fastsatte Maade,

samt *at* Sager om Butikslukning overføres fra Ministeriet for Sundhedsvæsen til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart (Handelsministeriet), og *at* Markedssager fra sidstnævnte Ministerium overføres til Landbrugsministeriet.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Nr. 85. Lov-Tid. A. S. 183.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

26 April.

I Skrivelse af 29. December f. A. har Magistraten udbedt sig Indenrigsministeriets Afgørelse af Spørgsmaal om, hvorvidt Enke A., der er født den 25. Januar 1858, maa anses berettiget til at oppebære Understøttelse uden Fattighjælps Virkning i Henhold til Fattiglovens § 63, 2det Stk.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende siden 1909 har været under vedvarende Forsørgelse af Københavns Kommunes Fattigvæsen, og at hun i flere Aar har været svagelig paa Grund af Nervesvækkelse og nedsat Synsevne, hvilket dog i ikke uvæsentlig Grad maa antages at skyldes den almindelige Svækkelse paa Grund af Alderen. Ifølge en i Sagen foreliggende Lægeattest har hun ikke i de sidste 3 Aar opfyldt Helbredsbetingelserne for at optages som nydende Medlem af en statsanerkendt Sygekasse.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at Ministeriet ikke kan anse den paagældendes Trang til Understøttelse af det offentlige begrundet i Sygdom eller Invaliditet, og at man derfor med Magistraten er enig i, at der ikke i det foreliggende Tilfælde kan tilstaas Hjælp i Henhold til § 63, 2det Stk.

3. Afd. Sgk. 1470. 26.

26 April. **Overenskomst med Krigsministeriet angaaende
Overtagelse af nogle Ejendomme i Sundbyøster.**

1.

Ingeniørkorpset paa Krigsministeriets Vegne overdrager til Københavns Magistrat paa Københavns Kommunes Vegne de Statskassen tilhørende Ejendomme Matr. Nr. 145 a og 145 b af Sundbyøster, hvilke Ejendomme bestaar af den saakaldte Krudttaarnsvej fra Christianshavns Fælleds Sydgrænse i Nord til Stadens Grænse mod Syd og det udenfor Vejen beliggende Strandareal samt det Nord for Kastрупfortet, Vest for Vejen beliggende polygonale Areal, som henhører under Matr. Nr. 145 a, medens 2 mindre Arealer Øst for Vejen, hvorpaa er beliggende nogle Marineministeriet tilhørende Magasinbygninger, og det Areal Vest for Vejen, hvorpaa Krudttaarnsvagten er beliggende med de paa disse Arealer opførte Bygninger, ikke er indbefattet under Overdragelsen, og derfor vil være at udskille fra de til Københavns Kommune overdragne Arealer; de Arealer, der unddrages fra Overdragelsen, afsættes saaledes, at de faar Facaderet i deres fulde Udstrækning imod Krudttaarnsvejen.

Ejendommene tiltrædes straks af Københavns Kommune og overtages i den Tilstand, hvori de nu er og forefindes med alle de Rettigheder, Byrder og Forpligtelser, hvormed Statskassen hidtil har ejet dem, i hvilken Henseende særlig bemærkes, at Statskassen mangler tinglæst Adkomst, og at der den 1. Marts 1920 er tinglæst Deklaration angaaende Udlæg af Areal til Vej.

2.

Den i Overdragelsen indbefattede Vej («Krudttaarnsvejen») skal til enhver Tid holdes i god Vedligeholdelsestilstand. Saavel Krigsministeriet som Marineministeriet og de under disse Ministerier hørende Institutioner eller andre Statsinstitutioner, hvorunder de ovenfor omhandlede Arealer med Bygninger maatte blive henlagt, skal til enhver Tid

have fri og uhindret Adgang til Færdsel paa Vejen, uden ^{26 April.} at Statskassen har nogen Forpligtelse til at deltage i Vejens Vedligeholdelse eller dens eventuelle Udvidelse eller Forbedring (Brolægning, Asfaltering, Kloakering eller lignende), og der skal derfor ikke kunne paalægges de i § 1 nævnte Arealer, der undtages fra Overdragelsen, nogen som helst Forpligtelse eller Bidrag i saa Henseende, saa længe de er i Statens Besiddelse.

Vejen skal holdes aaben for offentlig Færdsel mindst i samme Omfang, som det hidtil har været tilladt af Krigsministeriet, idet det dog bemærkes, at Vejstrækningen fra Christianshavns Fælleds Sydgrænse til Øresundsvej ikke uden Samtykke af Krigsministeriet maa aabnes for offentlig Færdsel, saalænge de i § 1 i nævnte Magasinbygninger helt eller delvis benyttes til Ammunitionsoplæg.

Det er Københavns Magistrat bekendt, at der af Søminevæsenet er nedlagt et Telefonkabel i Vejens vestlige Skraaning. Dette Kabel maa ikke beskadiges, og Søminevæsenet skal være berettiget til til enhver Tid at udføre nødvendigt Eftersyn og Reparation af Kablet. Saafremt Vejen bliver omprofileret, skal Kablet flyttes til en lige saa god og let tilgængelig Plads i den nye Vej, som det har i den nuværende Vej. Det forbeholdes Søminevæsenet eller eventuelt den anden Institution under Marineministeriet, under hvem Kablets Benyttelse maatte blive henlagt, selv at udføre en saadan Flytning, mod at de hermed forbundne Udgifter refunderes af Københavns Magistrat.

3.

I en Afstand af 50 Meter fra de i § 1 nævnte Ammunitionsmagasiner maa de til Københavns Kommune overdragne Arealer ikke benyttes til brandfarlige Virksomheder eller til Oplæg af brandfarlige Genstande, hvilket ogsaa skal gælde for Bygninger, der opføres paa Grunden inden for den samme Afstand fra Magasinerne.

Bestemmelserne i §§ 2 og 3 vil være at tinglæse som servitutstiftende paa Foliet for de overdragne Ejendomme.

26 April.

4.

Vederlaget for Overdragelsen af de forannævnte Arealer til Københavns Kommune er fastsat til 12 500 Kr., der berigtiges ved, at Københavns Magistrat giver Afkald paa den Afgift, 125 Kr. kvartaarlig, som siden 1845 er blevet betalt af Krigsbestyrelsen til Københavns Fattigvæsen som Godtgørelse for Afsavn af den saakaldte Christians Plejehus Depotbygning. Som Følge heraf erkender Københavns Magistrat, at denne Afgift herved er fuldstændig afløst, og Krigsministeriet er berettiget til at fordre Afgiften udsløst af Pantebogen, saafremt der maatte være tinglæst noget Dokument herom, ligesom Københavns Magistrat skal være pligtig at yde den Medvirkning hertil, som maatte udkræves for at faa Afgiften udsløst af Pantebogen.

5.

Saasnart den i § 1 anførte Udstykning er berigtiget, vil Overdragelsen til Københavns Magistrat være at fuldbyrde ved Udstedelse af Skøde.

Alle de overdragne Ejendomme paahvilende Skatter, Afgifter og andre Udgifter, som vedrører Tiden fra Tiltrædelsesdagen eller forfalder efter den Dag, afholdes af Københavns Magistrat.

6.

Alle med Overdragelsen forbundne Omkostninger, derunder Salær til den est. Kammeradvokat for Dokumenternes Affattelse og Overdragelsens Berigtigelse, afholdes af Københavns Kommune efter Regning fra Kammeradvokaten.

4. Afd. 226. 27.

29 April. **Bekendtgørelse om Indførelse af tvungne Lære-**
Nr. 88. **prøver i Restaurationsfaget.**

I Henhold til Indstilling fra Fagets Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer og efter Samraad med Ministeriet for Industri, Handel og Søfart har Indenrigsministeriet i Medfør af Bestemmelsen i § 10 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921

om Lærlingeforholdet bestemt, at der af unge Mennesker, **28 April.**
 der antages som Tjener- eller Kokkelærlinge i Hoteller og **Nr. 88.**
 Restauranter i København, Frederiksberg, Gentofte, Søllerød
 og Lyngby-Taarbæk Kommuner, *skal* aflægges Læreprøve,
 forinden Lærlingeuddannelsen kan betragtes som afsluttet.

Prøven aflægges, indtil anden Bestemmelse træffes, paa
 Restaurationsindustriens Lærlingskole (Kontor for Tiden
 G. A. Hagemannsgade 2) efter en af Skolens Ledelse ud-
 arbejdet og af Ministeriet godkendt Plan.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 88. Lov-Tid. A. S. 185.

Bekendtgørelse om Deling af Staden Københavns **29 April.**
13de og 14de Vægekrede. **Nr. 89.**

Under Henviſning til Justitsministeriets Bekendtgørelse
 Nr. 520 af 11. December 1922 om Staden Københavns Ind-
 deling i Vægekrede fastsætter Ministeriet for Sundhedsvæsen
 i Henhold til § 5 i Lov Nr. 122 af 12. Juni 1922 om Væge-
 raadsforsorg m. m., jfr. Lov Nr. 55 af 31. Marts 1926, efter
 Indstilling fra Københavns Vægeraad herved, at Stadens
 nuværende 13de og 14de Vægekrede, fra den 1. Maj 1927
 at regne, deles i hver 2 Vægekrede af Navn og Omfang
 som nedenfor angivet:

13de Vægekrede omfatter Emdrup og en Del af Utters-
 lev indenfor en Linie draget mod *Nord* langs Stadens Grænse
 mod Nord, mod *Vest* langs Stadens Grænse mod Gladsaxe
 Kommune og videre langs Folevadsvej, Raadvadsvej, Eng-
 svinget, langs Bakken til Hovedvangen og videre langs
 Utterslevvej og Bellahøjvej, mod *Syd* langs Hvidkildevej,
 Borups Allé, Hillerødgade, Svanevej og Glentevej; mod *Øst*
 dannes Grænsen af 11te og 1ste Vægekrede B's vestlige
 Grænse.

14de Vægekrede omfatter en Del af Valby og det yderste
 Vesterbro, indenfor en Linie draget mod *Nord* langs Stadens
 Grænse mod Frederiksberg Kommune, mod *Vest* langs Skov-
 gaards Allé over Jernbanen, langs Vester Kirkegaards vest-
 lige Udkant og Godsbanelinien til Trekronersgade og videre

29 April. langs denne og Gaasebæksrenden til Kalvebodstrand, mod
 Nr. 89. Øst begrænses Kredsen af Vasbygade, Enghavevej, Ingerslevsgade, Erik Ejegodsgade, Haderslevgade, Enghavevej og Kingosgade til Stadens Grænse.

15de Værgekreds omfatter Resten af den tidligere 13de Værgekreds (Husum, Vanløse, Brønshøj og den Del af Utterslev, der ikke hører under 13de Værgekreds).

16de Værgekreds omfatter Resten af den tidligere 14de Værgekreds (Vigerslev og den Del af Valby, der ikke hører under 14de Værgekreds).

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab. .

Nr. 89. Lov-Tid. A. S. 186.

29 April. **Justitsmin. Skr.** til N. N.

I et hertil indsendt Andragende har De, der agter at indgaa Ægteskab med hinanden, besværet Dem over at Københavns Magistrat har vægret sig ved at modtage en af Dem afgiven Erklæring angaaende Deres eventuelle Børns religiøse Opdragelse.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Københavns Magistrat i en om Sagen indhentet Erklæring har udtalt, at da De begge er udtraadt af Folkekirken og ikke tilhører forskellige Trossamfund, vil De ikke have Pligt til at afgive nogen Erklæring angaaende Børnenes religiøse Opdragelse, hvorfor ogsaa en Erklæring som den foreliggende, der allerede som Følge af dens ubestemte Indhold er uden Betydning, ikke vil kunne tilføres Ægteskabsbogen og at Justitsministeriet kan henholde sig hertil.

1. Afd. 436.

2 Maj. **Bekendtgørelse om, hvilke Fag og Brancher af**
 Nr. 96. **Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejdsledhedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsledhedsforsikring m. m.**

Paa Grundlag af Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsledhed fastsættes i Henhold til § 28

og § 31, Stk. 6, 2. Punktum, i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. herved følgende: 2 Maj.
Nr. 96.

§ 1. Fra og med den 1. Maj 1927 at regne vil ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 kunne ydes til arbejdsløse henhørende til følgende Fag:

Arbejds mænd, Bageri- og Konditoriarbejdere, Billedskærere og Dekorationsbilledhuggere, Blikkenslagere, Bogbinderiarbejdere, Bogtrykkere, Bryggeriarbejdere, Bødkere, Børsteindustriarbejdere, De kvindelige Arbejdere, Den keramiske Industri, Drejere, Elektrikere, Forgyldere, Gartneriarbejdere, Glarmestersvende, Glasarbejdere, Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere, Gørtlere, Handels- og Kontormedhjælpere, Hatte- og Buntmagere, Karetmagere, Kedel- og Maskinpassere, Kobbersmede, Kurvemagere, Landarbejdere, Læder- og Skindarbejdere, Mejerifaget, Metalarbejdere, Metaltrykkere, Murarbejds mænd, Murerfaget*), Mølleriarbejdere, Rebslageriarbejdere, Riggere og Sejlmagere, Sadel-

*) Som Følge af den indenfor Murerfaget herskende Arbejdskonflikt vil der *ikke* kunne udbetales ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse til ledige Murersvende, *der henhører til følgende Afdelinger af Murerfagets Arbejdsløshedskasse:*

Aalborg, Aarhus, Esbjerg, Fredericia, Helsingør, Hillerød, Hjørring, Hobro, Holbæk, Holstebro, Horsens, Kalundborg, Kolding, Korsør, Nakskov, Nyborg, Nykøbing F., Nykøbing S., Næstved, Odense, Præstø, Randers, Ringkøbing, Rønne, Silkeborg, Skive, Slagelse, Stege, Svendborg, Søllerød, Thisted, Vejle, Viborg og Vordingborg.

Til Medlemmer, *henhørende til Murerfagets Arbejdsløsheds-kasses øvrige Afdelinger*, vil der efter de almindelige Regler kunne udbetales Understøttelse, *men kun forsaavidt* de paa-gældende *enten* er ledige fra Virksomheder, der ikke er berørt af Konfikten, *eller* — efter at være blevet ledige fra en konfliktberørt Virksomhed — har haft Arbejde af over 3 Ugers Varighed i anden, ikke konfliktberørt Virksomhed.

Man henviser iøvrigt til Bestemmelserne i § 3 i Socialministeriets Bekendtgørelse af 9. December 1924.

2 Máj. magere og Tapetsarere, Skibstømrere, Skotøjsarbejdere,
Nr. 96. Skræddere, Slagter- og Kødindustriarbejdere, Snedkere,
Stukkatører, Sukkervare-, Chokolade- og Biskuitarbejdere,
Søfyrbødere, Søkokke, Sømænd, Tekstilarbejdere, Tobaks-
arbejdere, Træindustriarbejdere og Tømrere.

Som henhørende til foranstaaende Fag anses:

- a) saadanne Personer, der er Medlemmer af en statsaner-
kendt Arbejdsløshedskasse omfattende et af oven-
staaende Fag, og
- b) saadanne andre Personer, — hvad enten de er arbejds-
løshedsforsikrede i Arbejdsløsheds-kassen for Gentofte,
Lyngby og Gladsakse Sogne eller slet ikke er arbejds-
løshedsforsikrede, — der igennem den deres Arbejds-
løsheds-kort paaførte Angivelse af deres Erhverv doku-
menterer, at de normalt søger Beskæftigelse i et af
ovenstaaende Fag indenfor paagældende Arbejdslø-
sheds-kasses Omraade.

§ 2. Efter Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for
ekstraordinær Arbejdsløshed meddeler Indenrigsministeriet i
Henhold til ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Punktum,
Tilladelse til, at Varigheden for fortsat Hjælp efter den ved-
tægtsmæssige Understøttelses Ophør indenfor 12 paa hin-
anden følgende Maaneder ved Udbetaling af saadan Hjælp i
Máj Maaned 1927 fastsættes saaledes for følgende 12 Fags
Vedkommende:

1. Til ledige Medlemmer af *Arbejdsmandenes* Arbejdslø-
shedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp
til 1½ Gange det Antal Dage (100 Dage — dog for Med-
lemmer, der har betalt Kontingent til Arbejdsløsheds-
kassen i mindst 3 paa hinanden følgende Aar uden at er-
holde Understøttelse, 130 Dage indenfor det første Aar,
i hvilket de bliver arbejdsløse), som gælder for de paa-
gældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varig-
heden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
2. Til ledige Medlemmer af *Bageri- og Konditoriarbejdernes*
Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte

Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100, 130 og 150 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—3, 3—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150, 195 og 225 Dage. 2 Maj.
Nr. 96.

3. Til ledige Medlemmer af *Billedskærernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
4. Til ledige Medlemmer af *Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
5. Til ledige Medlemmer af *Gørtler- og Metalarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (80, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—10, 10—15 og 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 120, 150 og 180 Dage.
6. Til ledige Medlemmer af *Handels- og Kontormedhjælpernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150 og 180 Dage.
7. Til ledige Medlemmer af *Metalarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage og 130 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af hen-

2 Maj.
Nr. 96.

- holdsvis indtil 15 Aar og af 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
8. Til ledige Medlemmer af *Murararbejdsmændenes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 105 Dage.
  9. Til ledige Medlemmer af *Sadelmagernes og Tapetserernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 90 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 135 Dage.
  10. Til ledige Medlemmer af *Skotøjsarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 91 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 136 Dage.
  11. Til ledige Medlemmer af *Snedkerfagets* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
  12. Til ledige Medlemmer af *Træindustriarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 110 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 165 Dage.

§ 3. Ved Opgørelse af, i hvilket Antal Dage en arbejdsløs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppebaaret fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør, vil fortsat Hjælp, som i Henhold til en af Indenrigsministeriet (Socialministeriet) i Medfør af ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2. Pkt. meddelt Tilladelse er ydet vedkommende

arbejdsløse *udover* det ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 § 1 a. fastsatte Maksimum, *ikke* være at medregne, *undtagen* i Tidsrum, for hvilke der paany meddeles en saadan Tilladelse for vedkommende Arbejdsløsheds-kasse. 2 Maj.
Nr. 96.

Som Følge af foranstaaende Bestemmelse vil der ved *Opgørelse i Maj Maaned 1927* for efternævnte Fags Vedkommende være at bortse fra følgende, *ekstraordinært ydede*, fortsatte Hjælp:

1) For *Elektrikernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar og Februar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2, samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. December 1926 § 2 og 29. Januar 1927 § 2.

2) For *Glarmestersvendenes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juli, November og December 1926 samt Februar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Januar 1927 § 2.

3) For *Hatte- og Buntmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni og Juli 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2 og 26. Juni 1926 § 2.

4) For *Karetmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i November Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 29. Oktober 1926 § 2.

5) For *Læder- og Skindarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Oktober,

2 Maj. November og December 1926 samt Januar og Februar 1927
Nr. 96. *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2, samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. December 1926 § 2 og 29. Januar 1927 § 2.

6) For *Metaltrykkernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

7) For *Stukkatorernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Juli Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 26. Juni 1926 § 2.

8) For *Tekstilarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

9) For *Tobaksarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Maj, Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. April 1926 § 2, 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Maj 2 Maj. 1927. Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 96. af 29. Marts 1927.

Nr. 96. Lov-Tid. A. S. 201—4.

Lov Nr. 93 om Udførsel af Mælkekonserves.

4 Maj.

Nr. 93.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Landbrugsministeren bemyndiges til at træffe nærmere Bestemmelser om de Regler, der vil være at iagttage ved Udførsel her fra Landet af Tørmælk, Mælkepulver, kondenseret, steriliseret eller paa anden Maade behandlet Mælk eller Fløde.

Landbrugsministeren bemyndiges endvidere til efter Indstilling af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at fastsætte Bestemmelser for Tilvirkning, Indførsel, Fordeling og Udførsel af samt Handel med tørmælkslignende Fabrikater af hvilken som helst Art samt til at forbyde saadan Tilvirkning og Indførsel, saafremt det skønnes, at den er i Strid med Mejeribrugets Interesser.

§ 2. De i §§ 4 og 5 i Lov Nr. 109 af 10. April 1926 om Tillæg til Lov af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m. indeholdte Bestemmelser bringes til Anvendelse paa Overtrædelser af de i Henhold til denne Lov fastsatte Bestemmelser. Overtrædelserne straffes, forsaavidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder fra 20 Kr. til 2 000 Kr. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 3. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 14. S. 198—99. Udg. 10. Maj.

**4 Maj.   Bekendtgørelse om Meddelelse af Tilladelse til at
Nr. 95.   medvirke ved Anbringelse af Børn.**

I Medfør af § 1 i Lov om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn af 1. April 1914 har Justitsministeriet meddelt nedennævnte under De danske Plejehjemsforeninger hørende Foreninger Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse i Pleje og ved Adoption af Børn under 14 Aar:

Nordslesvigsk Asylforening,

Fællesudvalget for Børnenes Vel i de københavnske Sogne og

Den nordslesvigske Kvindeforenings Afdeling for Plejehjemssagen.

Justitsministeriet har derhos fritaget Foreningerne for at iagttage Forskrifterne i Anordning af 20. Juni 1914 om Regler for Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 95. Lov-Tid A. S. 200.

5 Maj.   Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages, at Ejendomme, der helt eller delvis fritages for Grundskyld og Ejendomsskyld, ikke derfor er fritaget for Vandafgift.

B. F. 88. S. 140—41.

**7 Maj.   Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Af-
Nr. 6.   delinger.**

Den samlede Magistrat har i sit Møde den 26. Maj 1924 godkendt, at der i Henhold til Sygelønsregulativets § 22 tilstaaes ugelønnede Kedel- og Maskinpassere under Københavns Kommune, der ikke er antaget som Vikarer under Kedel- og Maskinpasseres Sygdom eller Ferie, Sygeløn i Overensstemmelse med Afsnit D i den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund gældende Overenskomst angaaende Løn- og Arbejdsforhold for Kedelpassere.

Det nævnte Afsnit D »Regler angaaende Sygdomstilfælde« er saalydende: »Enhver Kedelpasser skal være Med-

lem af en anerkendt Sygekasse. I Sygdomstilfælde erholder han, mod at præstere Attest fra Sygekasselægen, sin Ugeløn . . . . . med Fradrag af 2 Kr. pr. Arbejdsdag i første Uge og hele næste Uge, paa hvilke han er syg. Saafremt Sygdommen varer udover denne Tid, ophører hans Aflønning i Sygdomsperioden. Til endelig Løsning af Forholdet udkræves der ogsaa i dette Tilfælde den . . . . . fastsatte Opsigelse fra en af Siderne, uden at saadan Opsigelse dog medfører yderligere Krav om Løn i Sygdomsperioden . . . . . «.

7 Maj.
Nr. 6.

Det bemærkes, at det ved Anvendelsen af disse Bestemmelser paa Kommunens Kedel- og Maskinpassere er den i Overenskomst af 28. Marts 1927 § 6, Stk. 1 nævnte Ugeløn, der skal lægges til Grund ved Udbetaling af Sygeløn.

De her angivne Regler er gældende for de Kedelpassere, der antages i Kommunens Tjeneste fra og med 28. Marts 1927, fra hvilken Dato den nævnte Overenskomst er traadt i Kraft. Overfor de før denne Dato antagne ugelønnede Kedelpassere maa derimod den hidtidige Praksis med Hensyn til Sygeløn fremdeles følges.

Cirk. Nr. 6.

Skattedepartementets Skr. til Københavns Magistrat. 7 Maj.

I Skrivelse af 4. April 1927 har Magistraten udbedt sig Finansministeriets Afgørelse af, om en Noteringspaategning paa en Obligation af Staden Københavns Laan vil være at forsyne med det i Stempelovens § 92 foreskrevne Stempel, naar Obligationen, der tidligere er forsynet med en stempelberigtiget Paategning om, at den er noteret som tilhørende Købmand N. N., indleveres til Notering af Paategning om, at den nu tilhører Enkefru Johanne N., som efter forevist Skifteudskrift hendsidder i uskiftet Bo efter afdøde Købmand N. N.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der efter Skattedepartementets Formening ikke skal erlægges Stempel efter Stempelovens § 92 ved Notering af en Paategning som den ovennævnte, men at man i et Tilfælde som dette vil anse det for rigtigst, at det enten i selve Paategningen eller i Noterings-

7 Maj. paategningen anføres, at Enkefru Johanne N. hensidder i uskiftet Bo efter Købmand N. N.

2. Afd. H. H. 58. 3. 27.

11 Maj. **Handelsmin. Skr.** til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

I den hoslagt tilbagefølgende med Departementet for Told- og Forbrugsafgifters Skrivelse af 25. November f. A. modtagne Sag, har Foreningen af Dental-Depoter i København besværet sig over, at der V., er i Besiddelse af Adgangsbevis som Repræsentant for Firmaet R. i Paris har optaget Ordre paa kunstige Tænder, Instrumenter og lign. hos herboende Tandlæger og Tandteknikere.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat udtale, at den paagældende, da Tandteknikere er Haandværkere, der maa løse et særligt Haandværkerborgerskab som Forfærdiger af kunstige Tænder i Forordningen af 8. Juni 1839 § 2 har haft tilstrækkelig Hjemmel til hos disse at optage Ordre paa de paagældende Varer i større Partier.

Hvad angaar Optagelse af Ordre hos Tandlægerne er Forholdet det, at disse, hvis Virksomhed dels er kurativ dels haandværksmæssig, jfr. Lov Nr. 40 af 25. Februar 1916 §§ 3 og 5 i sidstnævnte Henseende indtager en Særstilling, idet den nævnte Lovs § 4 tillader dem at udøve den haandværksmæssige Side af deres Virksomhed — Forfærdigelse af kunstige Tænder, Uddannelse af Tandteknikere m. v. — uden særlig Næringsadkomst. Efter Ministeriets Formening omfattes de imidlertid forsaavidt den haandværksmæssige Del af deres Virksomhed angaar af Bestemmelse i Forordningen af 1839 § 2, jfr. Betegnelsen »andre Næringsbrugere«, saaledes at den omhandlede Handelsrejsende maa anses at have været berettiget til hos Tandlæger at optage Ordre paa saadanne Varer, som de anvender i deres Næringsdrift.

Angaaende Spørgsmaalet om en gros eller en detail-Salg tilføjes, at Grænserne herfor formentlig er ret vil-

kaarlige, men at det, naar det til den af Politiet optagne 11 Maj.
Rapport er oplyst, at V. hos en Tandlæge har solgt Slibe-
stene o. l. til et Beløb af 80 Kr., og hos en anden Tandlæge
lignende Varer for 500 Kr., maa antages, at han ikke i
disse Tilfælde har overtraadt Bestemmelserne om ikke
at sælge i mindre Partier, end det er Grossererne tilladt.

Sluttelig tilføjes, at samtlige Spørgsmaals Afgørelse
henhører under Domstolene.

1. Afd. 1351. 26.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 12 Maj.
tages at indrette en Række Parkeringspladser her i Staden
saa vel for Automobiler som for Cykler og hertil bevilge
26 000 Kr.

B. F. 88. S. 59—85. 160—77.

Handelsmin. Skr. til samtlige Amtmænd.

18 Maj.

Efter at man i Skrivelse herfra af 28. April f. A. havde
udbedt sig Oplysning om den af samtlige Bevillingsnævn og
Amtsraad hidtil fulgte Praksis med Hensyn til Udstedelse
af Beværterbevillinger, der er begrænset saaledes, at de kun
kan anvendes en Del af Aaret, de saakaldte Sommerbevillinger,
har man fra Amterne modtaget Oplysninger udvisende, at
de lokale Myndigheder i en Aarrække har udfærdiget slige
begrænsede Bevillinger.

Nr. 76.

Under Henvisning hertil skal man meddele, at der ikke
fra Handelsministeriets Side vides noget at erindre imod, at
Bevillingsnævn og Amtsraad — forudsat at Betingelserne for
Meddelelse af Bevillinger efter Beværterloven af 29. Marts
1924 iøvrigt foreligger — fremdeles som hidtil udsteder
ogsaa fornævnte tidsbegrænsede Bevillinger. Nærværende
Tilladelse afgiver iøvrigt ikke Hjemmel for de lokale Bevil-
lings-Myndigheder til at fastsætte Vilkaar og Begrænsninger
for Udøvelsen af Bevillinger udstedt i Medfør af Beværter-
loven.

Det tilføjes, at tidsbegrænsede Bevillinger alene vil kunne
gives af de nævnte Myndigheder, naar det af Andragerne ud-

18 Maj. trykkeligt begæres, og at disse Bevillinger i Lighed med hvad
Nr. 76. der gælder for andre af de lokale Bevillings-Myndigheder
meddelte Bevillinger bør meddeles som løbende for det i den
stedlige Beværtervedtægt fastsatte Aaremaal, jfr. § 10 i
Beværterloven.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Skrivelse ved-
lægges.

Nr. 76. Min.-Tid. A. S. 63.

18 Maj. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.
Nr. 7. Den samlede Magistrat har i sit Møde den 9. Maj 1927
vedtaget,

at der i Lønnen for prøveansatte Tjenestemandssatser
og andre, der lønnes efter Tjenestemandssatser uden at være
Tjenestemænd eller fast ansatte i Henhold til Bestyrelses-
vedtægtens § 108, fremdeles — i Overensstemmelse med hid-
tidig Praksis — vil være at foretage et Fradrag af samme
Størrelse som Pensionsbidraget efter Reglerne i Vedtægtens
§ 21, Stk. 2;

at der, naar de omhandlede Personer afgaar af Kom-
munens Tjeneste uden Pension og uden at have opnaaet fast
Ansættelse som Tjenestemænd eller i Henhold til Vedtægtens
§ 108, og Afgangen ikke finder Sted under Forhold af den i
Vedtægtens §§ 31 og 32 angivne Art, vil være at efterbetale
de paagældende — i Tilfælde af Dødsfald: deres Bo — Summen
af de foretagne Fradrag samt, hvis Afgangen finder Sted
efter mere end et helt Aars Tjeneste i Stillingen med Løn
efter Tjenestemandssatser, desuden Renter beregnede efter
de til enhver Tid gældende Satser for Forrentningen af Kom-
munens i de forskellige Institutioner indestaaende Kapitaler;
samt

at der, bortset fra de under Budgettets Bilag 9 henførte
Institutioner, fremdeles ikke skal finde nogen særlig Bog-
føring Sted af Fradragene, som saaledes simpelt hen med-
fører en Nedbringelse af de paagældende Lønkonti, medens
der derimod i de under Budgettets Bilag 9 henførte Institu-
tioner skal forholdes saaledes, at de fradragne Beløb hvert

Aar føres til Udgift for Lønkontoen og godskrives en Versur-
konto, hvis Indestaaende anvendes af Institutionen som Drifts-
kapital og forrentes med Rente som angivet i forrige Punkt,
og af hvilken afholdes dels Udbetalinger til de paagældende i
Overensstemmelse med det i forrige Punkt anførte og dels
tilsvarende Udbetalinger til Kommunens Pensionsfond, naar
de paagældende faar fast Ansættelse efter Bestyrelsesved-
tægtens nye almindelige Regler eller opnaar Pension efter
de ældre Regler.

18 Maj.
Nr. 7.

Nærværende Cirkulære træder i Stedet for Cirkulære
Nr. 22 af 30. Juni 1921. De heri indeholdte nye Regler følges
fra 1. n. M. at regne, for 3die Pkt.s Vedkommende dog alle-
rede fra 1. April 1926 at regne.

Cirk. Nr. 7.

**Cirkulære til Stiftsøvrighederne og til Overtil- 19 Maj.
synene for de københavnske og frederiksbergske Kir- Nr. 61.
ker angaaende Forelæggelse for Ministeriet af Sager
vedrørende Varmeanlæg i Kirker.**

Med Henviisning til den i § 2 i kgl. Anordning af 14. Maj
1923 angaaende Vedligeholdelse af og Tilsyn med Kirke-
bygninger m. v. indeholdte Bestemmelse, hvorefter det paa-
hviler Menighedsraadet, Kirkens Ejer og dens Tilsyn at for-
anledige alle Sager om Anbringelse af Varmeværk eller større
Forandringer ved Kirkens Opvarmningsforhold indsendt til
Ministeriets Afgørelse, skal Ministeriet herved henlede Op-
mærksomheden paa det ønskelige i, at saadanne Sager fore-
lægges Ministeriet *inden Midten af hvert Aars Juni Maaned*,
af Hensyn til, at Ministeriets Afgørelse kan være truffet
saa betids, at de paagældende Arbejder kan være bragt til
Udførelse inden den kommende Vinter.

Ministeriet skal herved anmode Stiftsøvrighederne og
Overtilsynene om at ville henlede Kirkebestyrelsernes Op-
mærksomhed paa, at Sager om Approbation paa Anbringelse
af Varmeværker i Kirker ved Fremsendelsen til Ministeriet
som Hovedregel bør være bilagt med følgende:

19 Maj. 1. En Plantegning af Kirken, helst ikke i mindre Maal
Nr. 61. end 1 : 100, paa hvilken det foreslaaede Varmeværk eller den eventuelle Ovn er indtegnet.

2. De Snit af Kirken, Længdesnit eller Tværsnit, som er nødvendige for at bestemme Kirkens Volumen.

3. En Tegning i større Maal (mindst 1 : 25) af selve Ovnen eller Kaloriferen. Paa denne bør være indtegnet selve Opstillingen med Aftrækket til Skorstenen og vist Ind- og Udstrømningerne med de tilhørende Kanaler til Varmegiveren. — Tegningen maa være saaledes, at det er muligt ved Hjælp af den med tilstrækkelig Nøjagtighed at kunne opmaale Ovnens eller Kaloriferens Varmeflade, beregnet paa den i Ministeriets Cirkulære af 29. Februar 1904, Stk. 2, angivne Maade, hvorefter ribbet Flade regnes lig $1\frac{1}{2}$ Gange glat Flade, og udmuret Flade kan regnes at give halvt saa meget Areal som udmuret. Ved den udmurede Fyrsted bør til Varmeflade kun medregnes, hvad der ligger over Risten i Fyrstedet.

4. Opgivelse af den tilbudte Varmegivers Varmeflade, beregnet efter de under Pkt. 3 nævnte Regler, samt af Ovnens eller Kaloriferens Jernvægt i Kilogram, eksklusiv Indmuringsmateriale.

5. Opgivelse af, hvilket Materiale Kirken er bygget af, samt om Kirken ligger frit eller i Læ for Vinden.

Man benytter Lejligheden til at henlede Opmærksomheden paa, at man tillige maa ønske, at alle Andragender om Vejledning med Hensyn til Opvarmningsspørgsmaalet indkommer til Ministeriet inden den 15. Juni, da dette vil have Betydning for Planlæggelsen af Konsulentens Rejser i den paagældende Sommer.

Af nærværende Cirkulære vedlægges det fornødne Antal Eksemplarer til Omdeling blandt Provstiudvalgene, Menighedsraadene og Ejerne af de ikke-selvejende Kirker eller disse Midler.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten.

19 Maj.

Ved at meddele, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at Bestillingstillæget til Overlægen paa Børnehospitalet paa Fuglebakken forhøjes med 1 000 Kr. aarlig, samt at der tilstaaes Forvalteren ved samme Hospital et Bestillingstillæg paa 600 Kr. aarlig, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 12. d. M. indstillet, at Stadfæstelse meddeles paa de herved nødvendiggjorte Ændringer i den under 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender.

I denne Anordning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at den begærte Stadfæstelse herved meddeles.

B. F. 87. S. 504—6. 539.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i København 20 Maj. gør vitterligt:

Under 17. Maj 1927 har Justitsministeriet approberet, at de ved Raadstueplakat af 31. December 1914 fastsatte Takster for Skorstensfejning her i Staden forhøjes med 60 pCt. for Tiden 1. April 1927 til 30. September 1927.

**Bekendtgørelse angaaende Anmeldelse om Føds- 23 Maj.
ler og Dødsfald med Hensyn til mosaiske Trosbeken- Nr. 107.
delser m. m.**

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det under 20. d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifaldet,

at de særlige af Politimestrene i Henhold til Anordning af 29. Marts 1814 § 12 førte Protokoller om Fødsler, Dødsfald m. v. med Hensyn til Bekendere af den mosaiske Tro afskaffes fra den 1. Juli 1927 at regne, saaledes at Lovgivningens almindelige Regler om Anmeldelser af Fødsler og Dødsfald for Medlemmer af anerkendte Trossamfund udenfor Folkekirken ogsaa skal være gældende for mosaiske Trosbekendere, og

23 Maj. at Bekendere af den mosaiske Tro, der er bosatte i Frede-
Nr. 107. riksberg Birk, Københavns Amts nordre Birk, Københavns
Amts søndre Birk og Amager Birk, i Henseende til de oven-
nævnte Anmeldelser fra samme Tidspunkt at regne skal be-
tragtes som hørende til den mosaiske Menighed i København.

Herefter skal fra den 1. Juli 1927 at regne alle Anmeldel-
ser om Fødsler og Dødsfald med Hensyn til mosaiske Tros-
bekendere, forsaauidt angaar København, Frederiksberg Birk,
Københavns Amts nordre Birk, Københavns Amts søndre
Birk og Amager Birk, ske til de af det mosaiske Trossamfund
i København førte Ministerialprotokoller, og, forsaauidt
Randers Købstad angaar, til de af det mosaiske Trossamfund
sammesteds førte Ministerialprotokoller, medens de herom-
handlede Anmeldelser i den øvrige Del af Landet skal ske til
de af Folkekirkens Præster førte almindelige Ministerialbøger.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 107. Lov-Tid. A. S. 258—59.

24 Maj. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

Ved hertil at indsende den hoslagt tilbagefølgende **Sag**,
hvorunder Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk
har begæret Refusion fra Københavns Kommune af et for-
skudsvis udredet, N. N. paahvilende Underholdsbidrag, har
Magistraten i Skrivelse af 6. f. M. anholdt om Indenrigs-
ministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt den paa-
gældende Alimentant ved femaarigt uafbrudt Ophold har
vundet Forsørgelsesret i Københavns Kommune.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende, der er født
den 11. Juli 1897 i A. Sogn, i Begyndelsen af Januar 1920
fik Ansættelse i Søværnet og fik Bopæl paa Marinekasernen
paa Orlogsværftet, hvor han forblev boende indtil November
s. A. I den derefter følgende Tid har han haft Bopæl for-
skellige Steder i Byen, med Undtagelse af, at han i Tiden
fra Maj 1921 til Juni 1922 var beordret til Tjeneste ombord
i Inspektionsskibene »Islands Falk« og »Beskytteren«, med
hvilke han opholdt sig i Farvandene ved Island, og i Tiden
fra November 1923 til April 1924 forrettede Tjeneste ombord

i Orlogsskibet »Niels Juel« under dettes Rejse til Sydamerika, 24 Maj.
uden at han under disse Udkommandoer bevarede Bopæl
noget Sted her i Byen.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at den
paagældendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Københavns
Kommune maa anses for afbrudt ved hans Fraværelse fra
Byen under de nævnte Udkommandoer.

3. Afd. C. 14. 2252. 27.

Justitsmin. Cirk. til Politimesteren i N. N. 25 Maj.

I en til Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Nr. 77.
Stoffer indsendt Skrivelse har Hr. Politimesteren forespurgt,
hvorvidt N. N. Byraads Gade- og Vejudvalg er berettiget
til at afkræve Indehaverne af opstillede Benzintanke paa
privat Grund en aarlig Afgift, naar de Automobiler, som
benytter de paagældende Tankanlæg, under Paafyldningen
holder paa offentlig Vej, eller naar der, selv om de holder
paa privat Grund under Paafyldningen, føres en Slange
tværs over offentlige Fortove.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Indenrigs-
ministeriet, med hvem man har brevvekslet om Sagen, har
udtalt, at der formentlig savnes Hjemmel for vedkommende
Byraad til at kræve Afgift af Benzintankanlæg, der er anbragt
paa privat Grund, selv om Motorkøretøjerne under Paafyld-
ningen holder paa Gaden eller en Paafyldningsslange føres
over Fortovet, og at Justitsministeriets for sit Vedkommende
kan henholde sig hertil.

Nr. 77. Min.-Tid. A. S. 63.

**Bekendtgørelse om Meddelelse af Tilladelse til at 28 Maj.
medvirke ved Anbringelse af Børn.** Nr. 117.

Efter at Justitsministeriet har tilbagekaldt den Anton
Bast under 20. August 1914 meddelte Tilladelse til at med-
virke ved Anbringelse i Pleje og ved Adoption af Børn under
14 Aar, har man i Medfør af § 1 i Lov af 1. April 1914 om
Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn meddelt

28 Maj. Centralmissionen Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse i
Nr. 117. Pleje og ved Adoption af Børn under 14 Aar.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 117. Lov-Tid. A. S. 270.

28 Maj. **Handelsmin. Skr.** til Amtmanden over Ringkøbing Amt.

I den med Amtets Skrivelse af 10. November f. A. hertil indkomne Sag har Politimesteren i Holstebro m. v. rejst Forespørgsel om, hvorvidt Snedkere er berettiget til uden Næringsadkomst paa Detailhandel at forhandle Tæpper.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at den fremsatte Forespørgsel efter Handelsministeriets Formening maa besvares benægtende.

Efter den Anledning Sagen iøvrigt dertil giver tilføjes, at man den bemeldte Politimester er enig i, at et Lager af Tæpper, der udstilles i en dertil lejet Hotelsal, omfattes af § 1 i. f. i Lov Nr. 289 af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker og Lagre m. v.

1. Afd. 107.

30 Maj. **Lov Nr. 112 om Bemyndigelse for Ministeren for**
Nr. 112. **offentlige Arbejder til Foretagelse af visse Ekspropriationer.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at meddele Aktieselskabet Amagerbanen Tilladelse til til Brug ved Anlægget af et fremtidigt Dobbeltspor paa Amagerbanen at erhverve — om fornødent ved Ekspropriation efter Reglerne i Forordning 5. Marts 1845 — de i den Anledning fornødne Arealer.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 17. S. 266. Udg. 2. Juni.

Lov Nr. 114 om Ændringer i Lov Nr. 88 af 21. April 1914 om kommunal Lægehjælp. 30 Maj.
Nr. 114.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I Lov Nr. 88 af 21. April 1914 om kommunal Lægehjælp § 2, 1ste Stykke, indføjes efter Ordene »den kommunale Lægehjælp« følgende: »samt Spørgsmaal vedrørende Befordring af Læger i de Tilfælde, i hvilke det ifølge Lovgivningen paahviler Kommunerne at sørge for saadan Befordring.«

I Paragraffens 2det Stykke indføjes efter Ordene »Sogne- raadsforeninger i Danmark« følgende: »For Sager angaaende Lægebefordring tiltrædes Raadet af yderligere to Medlemmer, nemlig en Læge med Landsygekassepraksis valgt af den almindelige danske Lægeforening samt et Medlem valgt af De samvirkende Sygekasse-Centralforeninger«.

I § 3, 1ste Stykke, ændres »Praksis« til »Lægehjælp«.

Som ny Paragraf (§ 5) indføjes efter § 4 følgende:

»Uoverensstemmelser vedrørende de i § 2 nævnte Befordringsspørgsmaal kan ligeledes af enhver Læge eller Kommune, Sagen angaar, indbringes for Raadet som mæglende Institution og behandles da efter de i § 3 fastsatte Regler.

Mener Parterne eller en af disse ikke at kunne indgaa paa den af Raadet foreslaaede Ordning, fastsætter Indenrigsministeren efter Indstilling fra Raadet, paa hvilken Maade Kommunen vil have at opfylde den samme efter Lovgivningen paahvilende Pligt til at yde Befordring«.

§ 5 ændres til § 6, og i Paragraffens 1ste Stykke ændres »Praksis« til »Lægehjælp eller de i § 2 nævnte Befordringsspørgsmaal«.

§ 6 ændres til § 7.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1927. Indenrigsministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 88 af 21. April 1914 om kommunal Lægehjælp optrykke og bekendtgøre

30 Maj. med de Ændringer, der følger af foranstaaende og af, at
Nr. 114. Loven nu henhører under Indenrigsministeren.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 17. S. 267 Udg. 2. Juni.

30 Maj. **Lov Nr. 119 om Grundforbedringslaan.**

Nr. 119. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade
Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt:
Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stad-
fæstet følgende Lov:

§ 1. Landbrugsministeriet bemyndiges til for Finans-
aaret 1927—28 at anvende 500 000 Kr. til Udlaan til Grund-
forbedring af Ager og Eng, hvorved forstaas Afvanding,
Vanding, Mergling, Inddigning, Nykultur af Heder og Moser.

Laanene, der ikke maa overstige 1 500 Kr., udbetales
kontant, og der skal ydes en Rente af 5 pCt. p. a., hvilken
Rente dog kan nedsættes eller forhøjes ved Bestemmelse paa
de aarlige Finanslove, saafremt Statens egen Renteydelse
skulde blive mindre eller højere end 5 pCt. p. a.

§ 2. Laanene kan ydes til enkelte Jordbrugere, naar
den vedkommende kommunale Bestyrelse skønner, at Midler
til ønskelige Grundforbedringsarbejder ikke paa rimelige Vil-
kaar kan faas ad anden Vej, og paa Betingelse af, at den ved-
kommende Kommune overfor Statskassen garanterer for
Halvdelen af de med det enkelte Laan eventuelt forbundne
Tab.

Naar Laanet er bevilget, skal Laantageren udstede en
Obligation for Laanet med Pant i vedkommende Ejendom
med Oprykkingsret næst tidligere Behæftelser. Obligationen
kan udstedes paa ustempleet Papir, og dens Tinglysning og
senere Udslettelse sker uden Gebyr.

§ 3. Andragender om Laan stiles til Landbrugsmini-
steriet og indsendes gennem den vedkommende kommunale
Bestyrelse med dennes Paategning i Henhold til § 2 og med
dens Erklæring om Ejendommens Jordværdi og om den
Sikkerhed, som Ejendommen selv, Anlæggets Rentabilitet og
Laantagerens personlige Forhold yder, gennem Amdtsraadet

med dettes Samtykke angaaende Garantien. Med An- 30 Maj.
dragendet maa følge Plan over det paagældende Anlæg samt Nr. 119.
Bekostningsoverslag og Rentabilitetsberegning og tillige Op-
lysning om, hvem der skal føre Tilsyn med Arbejdets Ud-
førelse og afgive Erklæring derom, forinden Udbetaling af
Laanet kan finde Sted, ligesom ogsaa om Tilsyn med An-
læggets Vedligeholdelse, indtil Laanet er tilbagebetalt.

§ 4. Naar Obligationen er behørig tinglyst og der fra
det lokale Tilsyn foreligger Erklæring om, at den stedfundne
Grundforbedring er forsvarligt udført efter den godkendte
Plan, kan Laanene udbetales efter Regler, der fastsættes af
Landbrugsministeren.

§ 5. Laanene afdrages normalt i 10 Aar med $\frac{1}{10}$ aarlig.
Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Landbrugsmini-
steren dog indrømme Afdragsfrihed i indtil 5 Aar efter
Laanets Stiftelse, hvorefter Laanet afdrages i højst 10 Aar
med $\frac{1}{10}$ aarlig. Laanets Løbetid kan altsaa i intet Tilfælde
overstige 15 Aar, regnet fra Laanets Stiftelse.

§ 6. Renter og Afdrag af de i Henhold til denne Lov
ydede Grundforbedringslaan indbetales paa Amtstuerne. Be-
løbene kan inddrives ved Udpantning.

§ 7. Det i § 3 omhandlede Tilsyn er ulønnet, men kan
oppebære Befordringsgodtgørelse og Dagpenge efter Land-
brugsministeriets nærmere Bestemmelse, og Udgifterne hertil
afholdes af Statskassen.

§ 8. Af den ved § 1 til Raadighed stillede Sum af
500 000 Kr. vil et Beløb af 10 000 Kr. være at forbeholde til
Udlaan til Grundforbedring og Opdyrkning af Udmark samt
til Grundforbedring af Indmark paa Færøerne.

Ved Grundforbedring forstaas paa Færøerne Afvanding,
Overrisling, Planering og Stensprængning og ved Opdyrkning
Kultivering af ikke tidligere dyrket Jord.

Færø Amt meddeler paa Lagtingets Vegne Samtykke til
Kommunegarantien.

Renter og Afdrag indbetales til Færøernes Jordebogs-
kasse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

31 Maj. **Bekendtgørelse om, hvilke Fag og Brancher af**
Nr. 120. **Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.**

Paa Grundlag af Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed fastsættes i Henhold til § 28 og § 31, Stk. 6, 2det Punktum, i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. herved følgende:

§ 1. Fra og med den 1. Juni 1927 at regne vil ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 kunne ydes til arbejdsløse henhørende til følgende Fag:

Arbejds mænd, Bageri- og Konditoriarbejdere, Billedskærere og Dekorationsbilledhuggere, Blikkenslagere, Bogbinderiarbejdere, Bogtrykkere, Bødkere, Børsteindustriarbejdere, De kvindelige Arbejdere, Den keramiske Industri, Drejere, Elektrikere, Forgyldere, Glarmestersvende, Glasarbejdere, Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere, Gørtlere, Handels- og Kontormedhjælpere, Hatte- og Buntmagere, Kæremagere, Kedel- og Maskinpassere, Kobbersmede, Kurvemagere, Landarbejdere, Læder- og Skindarbejdere, Mejerifaget, Metalarbejdere, Metaltrykkere, Murarbejds mænd, Murerfaget, Mølleriarbejdere, Rebslageriarbejdere, Riggere og Sejlmagere, Sadelmagere og Tapetserere, Skibstømrere, Skotøjsarbejdere, Skraatobaksarbejdere, Skræddere, Slagter- og Kødindustriarbejdere, Snedkere, Stukkatorer, Sukkervare-, Chokolade- og Biskuitarbejdere, Søfyrbødere, Søkokke, Sø mænd, Tekstilarbejdere, Tobaksarbejdere, Træindustriarbejdere og Tømrere.

Som henhørende til foranstaaende Fag anses:

- a) saadanne Personer, der er Medlemmer af en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse omfattende et af ovenstaaende Fag, og
- b) saadanne andre Personer, — hvad enten de er arbejdsløshedsforsikrede i Arbejdsløsheds kassen for Gentofte,

Lyngby og Gladsakse Sogne eller slet ikke er arbejds- 31 Maj.
løshedsforsikrede, — der igennem den deres Arbejds- Nr. 120.
løshedsforsikrede, — der igennem den deres Arbejds-
hedskort paaførte Angivelse af deres Erhverv dokumen-
terer, at de normalt søger Beskæftigelse i et af oven-
staaende Fag indenfor paagældende Arbejdsløsheds-
kasses Omraade.

§ 2. Efter Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed meddeler Indenrigsministeriet i Henhold til ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Punktum, Tilladelse til, at Varigheden for fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder ved Udbetaling af saadan Hjælp i Juni Maaned 1927 fastsættes saaledes for følgende 17 Fags Vedkommende:

- 1) Til ledige Medlemmer af *Arbejdsmandenes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage — dog for Medlemmer, der har betalt Kontingent til Arbejdsløsheds-kassen i mindst 3 paa hinanden følgende Aar uden at erholde Understøttelse, 130 Dage indenfor det første Aar, i hvilket de bliver arbejdsløse), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Va-
righeden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
- 2) Til ledige Medlemmer af *Bageri- og Konditoriarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100, 130 og 150 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—3, 3—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes hen-
holdsvis 105, 150, 195 og 225 Dage.
- 3) Til ledige Medlemmer af *Billedskærernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Ved-
tægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.

- 31 Maj. 4) Til ledige Medlemmer af *Blikkenslagernes* Arbejdsløsheds-
Nr. 120. kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 125 Dage.
- 5) Til ledige Medlemmer af *Elektrikerne*s Arbejdsløsheds-
kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (90, 100 og 110 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—6 Aar, 6—10 Aar og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 135, 150 og 165 Dage.
- 6) Til ledige Medlemmer af *Glarmestersvendene*s Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 7) Til ledige Medlemmer af *Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 8) Til ledige Medlemmer af *Gørtler- og Metalarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (80, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—10, 10—15 og 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 120, 150 og 180 Dage.
- 9) Til ledige Medlemmer af *Handels- og Kontormedhjælperne*s Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens

- Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150 og 180 Dage. 31 Maj.
Nr. 120.
- 10) Til ledige Medlemmer af *Metalarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage og 130 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis indtil 15 Aar og af 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
  - 11) Til ledige Medlemmer af *Murarbejdsmændenes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 105 Dage.
  - 12) Til ledige Medlemmer af *Sadelmagernes og Tapetserernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 90 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 135 Dage.
  - 13) Til ledige Medlemmer af *Skibstømrernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage — 112 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 140 Dage.
  - 14) Til ledige Medlemmer af *Skotøjsarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 91 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 136 Dage.
  - 15) Til ledige Medlemmer af *Snedkerfagets* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
  - 16) Til ledige Medlemmer af *Tekstilarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp

31 Maj. til 1½ Gange det Antal Dage — 80 Dage —, som gælder
 Nr. 120. for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt.
 Varigheden bliver herefter 120 Dage.

- 17) Til ledige Medlemmer af *Træindustriarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til 1½ Gange det Antal Dage — 110 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 165 Dage.

§ 3. Ved Opgørelse af, i hvilket Antal Dage en arbejdsløs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppebaaret fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør, vil fortsat Hjælp, som i Henhold til en af Indenrigsministeriet (Socialministeriet) i Medfør af ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Punktum meddelt Tilladelse er ydet vedkommende Arbejdsløse *udover* det ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 § 1 a. fastsatte Maksimum, *ikke* være at medregne, *undtagen* i Tidsrum, for hvilke der paany meddeles en saadan Tilladelse for vedkommende Arbejdsløshedskasse.

Som Følge af foranstaaende Bestemmelse vil der *ved Opgørelse i Juni Maaned 1927* for efternævnte Fags Vedkommende være at bortse fra følgende, *ekstraordinært ydede*, fortsatte Hjælp:

1) For *Hatte- og Buntmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni og Juli 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2 og 26. Juni 1926 § 2.

2) For *Kærtmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i November Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 29. Oktober 1926 § 2.

3) For *Læder- og Skindarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Oktober, November og December 1926 samt Januar og Februar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. September 1926 § 2,

29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2, samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. December 1926 § 2 og 29. Januar 1927 § 2. 31 Maj. Nr. 120.

4) For *Metaltrykkernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelseerne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Decbr. 1926 § 2.

5) For *Stukkatorernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Juli Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 26. Juni 1926 § 2.

6) For *Tobaksarbejdernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juni, Juli, August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelseerne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Juni 1927. Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 2. Maj 1927.

Nr. 120. Lov-Tid. A. S. 273—76.

Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat.

31 Maj.

De ved Magistratens Bekendtgørelse af 6. Oktober 1924 og 21. September 1925 fastsatte Afgifter for veterinært Eftersyn af til Kvægtorvet og Slagtehusene ankommande Hornkvæg bortfalder fra Dags Dato.

1 Juni. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger. Nr. 8.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 3, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelser i Henhold til Staden Københavns Bestyrelsesvedtægt § 92, Stk. 3«, beregnede Brændselspris for Januar Kvartal 1927 udgør 28 Kr. 69 Ø. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 3. a. Afregningspris for Kul.	21 Kr. 50 Ø.
§ 7, Stk. 3. b. Gennemsnitspris for Kørsel.	7 — 19 —
§ 7, Stk. 3. c. beregnet Brændselspris.	28 — 69 —

hvilken Pris i Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Juli Kvartal 1927.

Cirk. Nr. 8.

2 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at tiltræde følgende Overenskomst mellem København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner angaaende Kørsel med Motordrosker.

1.

Motordrosker, der er hjemmehørende i Gentofte Kommune og autoriseret af Nordre Birks Politi, har Ret til efter endt Tur at modtage Hyre i København og paa Frederiksberg, og skal derhos være ligeberettigede med de københavnske og frederiksbergske Drosker til at tage Holdeplads ved Østerbros Banegaard, i Nørrevoldgade ud for Tornebuskegade, paa Christianshavns Torv og Frederiksberg Runddel.

2.

Motordrosker, der er autoriserede af Københavns og Frederiksbergs Politi, har Ret til efter endt Tur at modtage Hyre i Gentofte Kommune, og skal derhos være ligeberettigede med de i Gentofte Kommune hjemmehørende, autoriserede Drosker til at holde paa samtlige nuværende og fremtidige Holdepladser i nævnte Kommune.

3.

2 Juni.

Den for København og Frederiksberg gældende Takst-
enhed skal for Fremtiden ogsaa være gældende indenfor
Gentofte Kommunes Omraade, hvorved bortfalder Retten
for de københavnske og frederiksbergske Drosker til at
opkræve Betaling efter forhøjet Takst for Kørsel i Gen-
tofte Kommune.

4.

Antallet af autoriserede Drosker i Gentofte Kommune
fastsættes i Overensstemmelse med de for København og
Frederiksberg gældende Regler til 1 Droske for hver 1 100
Indbyggere og reguleres af Politiet hvert Aar i April Maaned
paa Grundlag heraf.

5.

Den i §§ 20 og 21 i Reglementet for Droskekørsel i Kø-
benhavn af 22. Januar 1915 indeholdte Bestemmelser om
Forbud mod at træffe Aftale om Betaling efter andre Sats-
er, højere eller lavere end de ved Taksterne fastsatte, samt
om Forbud mod Provision, Ducør, Rabatydelser, Leje paa
Eneret af Til- og Frakørsel til offentlige Lokaler og Ind-
lægning af direkte Telefonledning til Kunderne optages i
Droskerelementet for Gentofte Kommune.

6.

Denne Overenskomst gælder indtil 1. Maj 1929, og der-
efter indtil den med 6 Maaneders Varsel opsiges fra en af
Siderne.

B. F. 87. S 2150. 88. 196—202.

**Bekendtgørelse vedrørende Afholdelse af Kasse- 3 Juni.
eftersyn hos Statens Kassebetjente. Nr. 121.**

I Henhold til § 36 i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om
Statens Regnskabsvæsen og Revision fastsættes herved føl-
gende almindelige Regler for Afholdelsen af Kasseeftersyn
hos de af Statens Kassebetjente, der har Pengebeholdninger,

3 Juni. de under Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet hen
 Nr. 121. hørende underordnede Kassebetjente undtagne.

1. Ifølge ovennævnte Lovs § 24 afholdes Kasseeftersyn, hvor ingen særlig Ordning er truffet, af den Myndighed, der foretager den i Lovens § 14 omhandlede Revision, jfr. dog § 24, 2det Stk. Har en Kassebetjent Kasseforretninger, der henhører under forskellige Revisionsmyndigheder, bør disse forene sig om at lade Undersøgelsen foretage af samme Person paa alles Vegne eller dog sørge for, at den samtidig omfatter alle den paagældendes offentlige Kasser. Hvor særlige Kasseinspektører er beskikkede til at foretage Kasseeftersyn hos visse Klasser af Kassebetjente, har de at undersøge samtlige de de paagældende Kassebetjente betroede offentlige Kasser.

2. Eftersynene foretages med ubestemte Mellemlum, saaledes at Kassebetjenten ikke kan vide eller forudberegne, naar de vil blive foretagne. Hver af de Myndigheder, der har Kasseeftersyn, bør dog, forsaavidt ikke anderledes maatte blive bestemt med Hensyn til visse Kasser, hvert Aar efterse mindst Halvdelen af de samme underlagte Kasser, og saaledes at ingen Kasse af nogen Betydning lades uefterset i mere end 3 Aar.

3. Ved Eftersynets Begyndelse lader Undersøgeren sig forelægge samtlige Kassebetjentens Kassebøger og Bikassebøger, hvilke han paategner sit »Forevist« med Navn og Datum umiddelbart efter den sidst indførte Sum. Har en Kassebog flere Afdelinger, paategnes hver Afdeling for sig. Samtidig lader han sig forevise de foreliggende Beholdninger af kontante Penge, Stempelpapir og lignende, hvilke Beholdninger snarest muligt optælles. Forsaavidt Kassebeholdningen eller nogen Del af samme angives at indestaa i et Pengeinstitut eller paa Postgirokonto, søges Kassebetjentens Opgivelse i saa Henseende snarest muligt bekræftet ved Henvendelse til vedkommende Pengeinstitut eventuelt Postgirokoret. Har Kassebetjenten Medhjælpere, der har Kasseforretninger, inddrages disse Kasser under Undersøgelsen.

Kassebetjenten kan forlange, at hans og hans eventuelle Medhjælperes Beholdninger optælles hver for sig. 3 Juni.
Nr. 121.

4. Naar Størrelsen af de foreliggende Beholdninger er konstateret, optælles Kassebøgerne, forsaavidt dette ikke alt tidligere er sket, og afstemmes med de forefundne Beholdninger, ved hvilken Afstemning selvfølgelig bliver at tage Hensyn til saadanne Beløb, som oplyses at være indgaaede i Kassen eller udbetalte af denne uden endnu at være indførte i Kassebøgerne.

5. Indtil saadan Afstemning har fundet Sted, og eventuelt forefundne Uoverensstemmelser saavidt muligt opklarede, er Undersøgeren bemyndiget til at beholde saavel Kassebøger som de forefundne Beholdninger under sin Kontrol, og han kan, hvor Forholdene taler derfor, etablere en midlertidig Kasse til Besørgelse af uopsættelige Ekspeditioner, til hvilken Kasse der overgives et af Undersøgeren optalt Beløb.

6. Naar den under 4. nævnte Afstemning er sket, foretager Undersøgeren paa Grundlag af de foreliggende Regnskabsbilag en nærmere Undersøgelse af de enkelte Posters rigtige og rettidige Bogføring. Hvor dette paa Grund af Vidtløftigheden ikke kan ske med hver enkelt Post, vælges saa mange Poster paa forskellige Steder til at prøves, som findes fornødent og overkommeligt. Endvidere undersøges i det Omfang, Omstændighederne tillader, Indtægtsrestancernes Rigtighed.

7. Til Brug ved Undersøgelsen af den rigtige og rettidige Bogføring af Kassens Indtægter kan Undersøgeren hos alle offentlige Tjenestemænd og Myndigheder, der har Penge at indbetale til Kassen, indhente Oplysning om de af dem til Kassen foretagne Indbetalinger. Findes saadanne Oplysninger først hensigtsmæssigt at kunne indhentes, efter at Undersøgelsen er foretaget, gøres under Undersøgelsen de fornødne Notater til Sammenholdelse med de senere fremkommende Oplysninger.

Ligeledes kan Undersøgeren indhente alle fornødne Oplysninger vedrørende afholdte Udgifter.

3 Juni. 8. Ligger Kassebetjenten tillige inde med Beholdninger
 Nr. 121. af Værdipapirer og lignende, inddrages disse under Under-
 søgelsen. Med Hensyn til Undersøgelse af Varebeholdninger
 og lignende bliver særlige Regler at give for de forskellige
 Arter af saadanne Beholdninger.

9. Samtidig med Undersøgelsen af Kassen undersøges,
 om ikke blot Kassebøger, men ogsaa de øvrige til vedkom-
 mende Embede eller Tjeneste hørende Regnskabsbøger er
 førte paa foreskrevne Maade, ligesom det, hvis en særlig
 Kassekontrol er indrettet, bliver at undersøge, om dennes
 Bøger stemmer med Kassebetjentens.

10. Ligesom Kassebetjenten har Pligt til uopholdelig at
 forevise Undersøgeren sine Værdibeholdninger og alle de Em-
 beds-bøger og Dokumenter, der maatte blive forlangt, er han
 ligeledes forpligtet til at sørge for, at det under hans Fra-
 værelse kan ske ved en Stedfortræder. Er dette ikke iagt-
 taget, er det overladt til Undersøgeren at foretage de Foran-
 staltninger, hvortil de konkrete Omstændigheder maatte give
 Anledning, som f. Eks. at lægge Kassen under Forsegling, indtil
 nærmere Undersøgelse kan ske.

11. Over hver foretagen Undersøgelse affattes en Be-
 skrivelse; naar Undersøgelsen er foretaget af en anden end den
 Revisionsmyndighed, der har den i Regnskabs- og Revisions-
 lovens § 14 ommeldte Revision, bliver Beskrivelsen snarest
 mulig at tilstille denne.

12. Forefindes ved Eftersynet nogen Kasseangel eller
 anden Uregelmæssighed af nogen Betydning, bør Indberet-
 ning derom snarest mulig ske til Kassebetjentens Fore-
 satte.

Vægrer Kassebetjenten sig ved at forevise sin Værdi-
 beholdning eller sine Embedsbøger og Dokumenter eller med-
 dele Oplysninger, som maatte blive ham afkrævet, eller ind-
 træder der under Kasseeftersynet et af de i Tjenestemand-
 lovens § 11 nævnte Tilfælde, saavel som naar der maatte være
 Grund til at befrygte, at han vil modvirke Undersøgelsen,
 er Undersøgeren berettiget til at udsætte ham af Tjenesten
 og træffe de fornødne Foranstaltninger til de løbende Forret-

ningers Besørgelse. Hvis særlige Omstændigheder gør en 3 Juni.
øjeblikkelig Indskriden af Politiet nødvendig eller i alt Fald Nr. 121.
ønskelig, vil han derhos kunne anmelde det passerede til den
stedlige Øvrighed.

Om de i Henhold til foranstaaende trufne Foranstaltninger bliver Meddelelse uopholdelig at give Kassebetjentens Foresatte.

Ved foranstaaende Bestemmelser ophæves ikke den visse Embedsmænd ifølge særlige Bestemmelser paahvilende Pligt til at foretage Kasseftersyn hos deres underordnede, lige saa lidt som den Amterne i Henhold til § 46 i Forordningen om Amtstueoppebørsler af 8. Juli 1840 og § 17 i Forordningen om Kancelliets Kasse- og Regnskabsvæsen af s. D. paahvilende Pligt til aarlig at foretage summariske Kasseftersyn hos de omhandlede Embedsmænd, hvilke Eftersyn foretages i Overensstemmelse med de foran under 3—5 givne Regler.

Nr. 121. Lov-Tid. A. S. 276—77.

Bekendtgørelse angaaende Sikkerhedstillelse af Statens Kassebetjente. 3 Juni. Nr. 122.

Ved Forhandling mellem Finansministeriet og de øvrige Ministerier, der har Kassebetjente under sig, er det bestemt, at der indtil videre skal gælde nedenstaaende Regler med Hensyn til de Sikkerhedsstillinger, som i Henhold til § 28 i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision afkræves Statens Kassebetjente.

§ 1. Sikkerhedsstillingen kan berigtiges ved:

a. Kontante i Statskassen indbetalte Beløb, for hvilke der udstedes Obligationer lydende paa 5 pCt. aarlig Rente og Kapitalens Udbetaling efter 3 Maaneders Opsigelse. Statskassen er dog berettiget til med 3 Maaneders Varsel at ændre Rentefoden.

b. Forsikringsbreve fra Selskaber — derunder ogsaa gensidige Kautionsforeninger mellem Tjenestemænd —, hvis Formaal er at tegne Kautionsforsikring, naar det paagæl-

3 Juni. dende Selskab har opnaaet Finansministeriets Anerkendelse
Nr. 122. af, at dets Forsikringsbrev kan antages i heromhandlede
 Øjemed.

c. Danske Statsobligationer, af Staten garanterede Obligationer, Nationalbankens Obligationer og Nationalbankaktier samt saadanne paa Københavns Børs noterede Værdipapirer, hvori umyndiges Midler anordningsmæssigt kan anbringes.

§ 2. Finansministeriet bestemmer, til hvilken Værdi de forskellige i § 1 c. nævnte Værdipapirer skal modtages. Ændringer i de i saa Henseende trufne Bestemmelser bliver dog uden Betydning for de alt berigtigede Sikkerhedsstillelser.

§ 3. Den stillede Sikkerhed hæfter ikke for Bøder, der maatte blive Kassebetjenten paalagt for Uorden eller Forsømmelse, men derimod for alt andet Ansvar, som paahviler Kassebetjenten overfor det offentlige i Anledning af det ham betroede Embede eller Hverv, derunder ogsaa Renter og Omkostninger, der hører til den skadesløse Berigtigelse af det Kassebetjenten paahvilende Ansvar.

§ 4. Saafremt Finansministeriet maatte finde, at et Selskab, der har opnaaet den i § 1 b. ommeldte Anerkendelse, ikke længere opfylder de Fordringer, der maa stilles til det som Forsikringsyder, skal de Kassebetjente, for hvilke det paagældende Selskab har stillet Sikkerhed, være forpligtede til inden en vis af Finansministeriet fastsat Frist at stille anden Sikkerhed paa foreskreven Maade.

§ 5. Sikkerhed, der stilles af en anden end Kassebetjenten selv, kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til Udgangen af et Regnskabsaar. Opsigelsen afgives til den Myndighed, hvorunder Kassebetjenten som saadan hører, men Sikkerheden hæfter, selv om saadan Opsigelse har fundet Sted, for alt Ansvar, Kassebetjenten maatte paadrage sig indtil Udgangen af det Regnskabsaar, hvori Opsigelsesfristen udløber.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat.**3 Juni.**

I Andragende af 3. d. M. har Magistraten anholdt om Indenrigsministeriets Samtykke til at afslutte Kontrakt med International Acceptance Bank, Inc., New York, repræsenteret ved Veksellerer R. Henriques jr., her af Staden, om Optagelse af et fast Laan til et Beløb af 15 000 000 U. S. A. Dollars, hvilket Laan agtes anvendt til Amortisation af ældre Laan og til nye Kapitalanlæg. Laanet, der ydes til en Kurs af 94,29, forrentes med 5 pCt. p. a. og tilbagebetales i sin Helhed 25 Aar efter Laanets Udstedelse, dog at der forbeholdes Københavns Kommune Ret til at opsiges Laanet til hel eller delvis Tilbagebetaling med 60 Dages Varsel til en Rentetermin, naar 10 Aar er forløbet fra Laanets Udstedelse, hvorimod Laanet fra Kreditors Side er uopsigeligt før Forfaldsdag.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at det begærte Samtykke herved meddeles.

2. Afd. K. K. 846.

**Cirkulære til Overpræsidenten og samtlige Amt- 24 Juni.
mænd angaaende Behandlingen af Andragender om Nr. 65.
Navneforandring ved kongelig Bevilling.**

Til Vejledning for D'Herrer ved Behandlingen af Andragender om Navneforandring ved kongelig Bevilling skal man henlede Opmærksomheden paa nedenstaaende Regler:

I.**A.**

Ethvert Andragende om Navneforandring skal indeholde:

1. Navnene paa samtlige de Personer, der ønskes omfattede af Navneforandringen, med Angivelse af deres Bopæle.

2. Oplysning om, hvorvidt de paagældende er gifte samt, forsaavidt angaar gifte Personer og ugifte Kvinder, Oplysning om, hvorvidt de har Børn. Saafremt dette ikke maatte være Tilfældet, maa det anføres udtrykkeligt.

24 Juni. 3. Tydelig Angivelse af det ansøgte Navn og eventuelt
 Nr. 65. af Navne, der ønskes bortkastede.

4. Begrundelse af Andragendet.

5. For mandlige Andragere Oplysning om Lægdsrullebetegnelse, medmindre de paagældende er slettede af Lægdsrullen.

6. Oplysning om eventuelt tidligere opnaaet Navneforandring samt om, hvorvidt denne er opnaaet ved Bevilling eller Navnebevis.

B.

Andragendet maa underskrives af samtlige Personer over 18 Aar, der ønskes omfattede af Navneforandringen, og disses Hustruer, selv om Ægtefællerne maatte være separerede. Forsaavidt angaar Personer under 18 Aar, vil Andragendet være at underskrive af den eller de Personer, der er Indehavere af Forældremyndigheden, eventuelt tillige af deres Værge. Forsaavidt angaar mindreaarige Personer over 18 Aar — bortset fra gifte Kvinder — vil Andragendet tillige være at underskrive af den, der forinden den paagældendes 18. Aar har haft Forældremyndigheden.

Med Hensyn til Personer under 18 Aar, der er født udenfor Ægteskab og navngivne med Faderens Navn, bemærkes, at der saavidt muligt maa tilvejebringes en Erklæring fra Faderen, medmindre han er død eller forsvundet.

C.

Ethvert Andragende om Navneforandring skal ledsages af:

1. Fødselsattester for samtlige de Personer, der ønskes omfattede af Navneforandringen.

2. Vielsesattester for gifte Andragere samt Fødselsattester for de paagældendes Hustruer.

Forsaavidt angaar Andragere, hvis Ægteskab er opløst, uden at de paany er gifte, eller som er separerede, maa Andragendet være ledsaget af Dødsattest for Ægtefællen, Skilsmisse- eller Separationsbevilling eller Udskrift af Skilsmisse- eller Separationsdom.

3. Eventuelt tidligere opnaaet Navnebevilling eller 24 Juni.
Navnebevis. Nr. 65.

4. Eventuelt Tjenesteudygtighedspas.

II.

Med Hensyn til de Grunde, paa hvilke Andragende om Navneforandring kan støttes, skal man bemærke følgende:

1. *Navneforandring under Paaberaabelse af Navnehævd.*
For at en Person kan paaberaabe sig at have vundet Hævd paa et Familienavn, kræves i Almindelighed, at han eller hans mandlige Ascendens siden ca. 1885 uafbrudt har været kaldt ved og almindelig kendt under det paagældende Navn. Dette godtgøres ved Attester fra to troværdige Personer, der udtrykkelig skal attestere, at de nøje har kendt den paagældende eller hans Ascendenter i hele det Tidsrum, Attesten omfatter. Selv om en saadan egentlig Navnehævd ikke foreligger, er det dog ikke helt udelukket at opnaa Navnebevilling, naar der foreligger en ganske særlig Tilknytning til det ønskede Navn og vedkommende derhos i en længere Aarrække har været kaldt ved Navnet og benyttet det i skriftlige Udfærdigelser af retlig Betydning, hvilket behørigt maa godtgøres.

2. *Navneforandring til beskyttet Navn eller Navn, der meget ligner et beskyttet Navn, udenfor de i Punkt 1 omhandlede Tilfælde.* Saafremt det paagældende Navn er beskyttet ved Anmeldelse foretaget i Overensstemmelse med § 2 a i Lov om Navneforandring af 22. April 1904, udkræves der Samtykke fra samtlige her i Landet bosatte Personer over 18 Aar, der er Bærere af Navnet, samt fra disses Hustruer.

Er det paagældende Navn derimod beskyttet af Hensyn til meddelt Navnebevilling eller Navnebevis (jfr. fornævnte Lovs § 2 b), udkræves kun Samtykke fra de Personer, der omfattes af Navnebevillingen eller Navnebeviset, samt disses Descendenter over 18 Aar og eventuelle Hustruer, hvorved dog bemærkes, at der som Regel ikke vil blive krævet Samtykke fra Personer, der har opgivet deres Bopæl her i Landet.

24 Juni. 3. *Bevilling til Fordanskning af svensklydende Navn.*

Nr. 65. Personer, der ønsker Navneforandring til det til deres svensklydende Familienavn svarende danske Navn, maa tilvejebringe Dokumentation for, at de har erholdt dansk Indfødsret. Bevillingen vil kunne forventes meddelt uden Gebyr, saafremt særlige Grunde ikke maatte tale derimod.

4. *Bevilling til Fordanskning af tysklydende Navn.* Personer, der ønsker Navneforandring til det til deres tysklydende Familienavn eller Fornavn svarende danske Navn, maa tilvejebringe Dokumentation for, at de ved de sønderjydske Landsdeles Genforening med Danmark har erhvervet dansk Indfødsret. Bevillingen vil kunne forventes meddelt uden Gebyr, saafremt særlige Grunde ikke maatte tale derimod.

5. *Bevilling for Ægtebarn til at føre Moders Pigenavn foran eget Familienavn, forbundet med Bindestreg.* Ved Indsendelse af Fødselsattest for Moderen maa der tilvejebringes Dokumentation for hendes Pigenavn, hvorhos der maa tilvejebringes Samtykke fra hende. Er Moderen afgaaet ved Døden, maa dette godtgøres ved Indsendelse af Dødsattest. Det bemærkes, at den heromhandlede Bevilling ikke kan forventes meddelt, forsaavidt de Navne, der ønskes forbundne, begge har Endelsen »sen«.

6. *Navneforandring til Moders Pigenavn.* Ved Indsendelse af Fødselsattest for Moderen maa der tilvejebringes Dokumentation for hendes Pigenavn, hvorhos der maa tilvejebringes Samtykke fra hende. Er Moderen afgaaet ved Døden, maa dette godtgøres ved Indsendelse af Dødsattest.

Hvis det ønskede Navn er beskyttet eller meget ligner et beskyttet Navn, maa der yderligere tilvejebringes Samtykke fra de eventuelle Bærere af Navnet i Overensstemmelse med de under Punkt 2 nævnte Regler.

7. *Navneforandring til Moders Navn for Person, født udenfor Ægteskab og navngivet med Faders Navn.* Ved Indsendelse af Fødselsattest for Moderen maa der tilvejebringes Dokumentation for hendes Pigenavn. Der maa derhos til-

vejebringes Samtykke fra Moderen samt, forsaavidt den Person, for hvem Navneforandringen ønskes, er under 18 Aar, saavidt muligt tillige en Erklæring fra Faderen. 24 Juni.
Nr. 65.

Er Moderen eller Faderen afgaaet ved Døden, maa dette godtgøres ved Indsendelse af Dødsattest. Er Faderen forsvundet, maa dette godtgøres, om fornødent ved Oplysning om, at han er forgæves eftersøgt af Politiet.

8. *Navneforandring for Person, født udenfor Ægteskab, til Faders Navn.* Det bemærkes, at saadan Navneforandring kan ske ved Rettelse i paagældende Kirkebog (Personregister) med vedkommende Ministeriums Tilladelse, forsaavidt Faderens Samtykke foreligger. Saafremt Faderen nægter at give sit Samtykke, kan Navneforandringen ikke finde Sted, ej heller ved Bevilling. Er Faderen død eller forsvundet, hvilket maa dokumenteres henholdsvis ved Indsendelse af Dødsattest og om fornødent ved Oplysning om forgæves Eftersøgning af Politiet, kan Bevilling kun forventes meddelt, naar det ved Erklæringer fra Faderens nærmeste Slægt eller paa anden Maade kan godtgøres, at han ikke kan antages at ville have modsat sig Andragendet. Det forudsættes herved, at Faderskabet er behørigt godtgjort ved Faderens Erkendelse, ved Dom eller paa anden Maade. Faderens Familienavn maa godtgøres ved Indsendelse af hans Fødselsattest.

9. *Navneforandring for Ægtebarn til Stedfaders Navn.* Ved Indsendelse af Fødselsattest for Stedfaderen maa der tilvejebringes Dokumentation for hans Familienavn, hvorhos Vielsesattest for Moderen og Stedfaderen maa indsendes. Der maa derhos tilvejebringes Samtykke fra Stedfaderen eller, forsaavidt han er forsvundet eller afgaaet ved Døden, Dokumentation for, at det maa antages at være stemmende med hans Ønske, at den paagældende erhverver hans Navn, samt Samtykke fra hans nærmeste Slægtninge. Saafremt Stedbarnet er under 18 Aar, maa der endvidere tilvejebringes Samtykke til Navneforandringen fra dets naturlige Fader; er denne død eller forsvundet, maa dette godtgøres henholdsvis ved Indsendelse af Dødsattest og om fornødent

24 Juni. ved Oplysning om forgæves Eftersøgning af Politiet. Endelig Nr. 65. maa der tilvejebringes Oplysning om, at der mellem Stedbarnet og Stedfaderen bestaar eller har bestaaet en nærmere Tilknytning, navnlig ved, at Stedbarnet er opfostret i Stedfaderens Hjem.

10. *Navneforandring for Barn, født udenfor Ægteskab, til Stedfaders Navn.* Saafernt Stedbarnet er under 18 Aar og Moderen og Stedfaderen er i Live og giver deres Samtykke, kan den ønskede Navneforandring ske ved Navnerettelse i Overensstemmelse med Reglen i § 11 i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908, saaledes at det i Tilfælde, hvor Barnet har faaet Faderens Navn eller han er villig til at give det endnu ikke navngivne Barn sit Navn, er en Betingelse for Navnerettelsen, at der tilvejebringes Samtykke fra Faderen, saafremt han er i Live. Adgangen til Navnerettelse staar dog kun aaben, forsaavidt der ikke tidligere er sket Navnerettelse i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse. Bortset fra de Tilfælde, hvor Navneforandring efter det foranførte kan ske ved Navnerettelse, vil Bevilling være nødvendig. Med Hensyn hertil henvises til det under Punkt 9 anførte, hvorved dog bemærkes, at Samtykke fra Barnets naturlige Fader ikke udkræves, medmindre Barnet er under 18 Aar og er navngivet med hans Navn, jfr. Bemærkningerne foran under I. B.

11. *Bevilling for Barn, født af Enke udenfor Ægteskab, til Moders afdøde Mands Navn.* Ved Indsendelse af Moderens afdøde Mands Fødselsattest maa dennes Familienavn godtgøres, ligesom Moderens Ægteskab og hendes Mands Død maa godtgøres ved Indsendelse af henholdsvis Vielsesattest og Dødsattest. Der maa derhos tilvejebringes Samtykke til Navneforandringen fra Moderens afdøde Mands nærmeste Slægtninge, eventuelt fra de i Ægteskabet fødte Børn over 18 Aar.

12. *Bevilling for Enke til at føre sit Pigenavn.* Ved Indsendelse af Vielsesattest og Dødsattest for den afdøde Mand maa Ægteskabets Indgaaelse og Opløsning godtgøres, hvorhos der yderligere maa tilvejebringes Samtykke fra

Enkens nærmeste Slægtninge, der er Bærere af det ønskede Navn. 24 Juni.
Nr. 65.

Endvidere maa det godtgøres, at den ønskede Navneforandring har en særlig Betydning for den paagældende.

13. *Navneforandring for en Person til Plejeforældres Navn.* Ved Indsendelse af Fødselsattest maa Plejefaderens (Plejemoderens) Familienavn godtgøres, hvorhos der maa tilvejebringes Samtykke til Navneforandringen fra Plejeforældrene samt Attest fra to troværdige Personer om, at Plejeforholdet har bestaaet i en længere Aarrække, og at den paagældende har været kaldt ved Plejeforældrenes Navn i dette Tidsrum.

14. *Navneforandring for en bortadopteret Person til det oprindelige Familienavn.* Ved Udskrift af Kirkebogen (Personregistret) maa det oprindelige Familienavn godtgøres, hvorhos Adoptivforholdet maa godtgøres ved Indsendelse af den paagældende Adoptionsbevilling. Forsaavidt Adoptivforholdet maatte være ophævet, maa dette godtgøres ved Indsendelse af Domsudskrift eller Justitsministeriets Resolution.

Det maa derhos oplyses, hvilken særlig Interesse den paagældende har i at opnaa den ønskede Navneforandring.

15. *Navneforandring for Kvinde til afdød Samlevers Navn.* Ved Indsendelse af Fødselsattest for den afdøde Samlever maa dennes Familienavn godtgøres, ligesom Dødsattest for ham maa indsendes. Der maa derhos tilvejebringes Samtykke til Navneforandringen fra afdødes nærmeste Slægtninge samt Attest fra to troværdige Personer om, at Samlivsforholdet har haft en vis længere Varighed, og om, at den paagældende Kvinde under dette har været kendt under det ønskede Familienavn. Endvidere maa det oplyses, om de paagældende har Børn med hinanden og i bekræftende Fald, om disse er navngivne med Faderens Familienavn, hvilket da maa godtgøres ved Indsendelse af Fødselsattester.

16. *Bevilling til Forandring af Fornavn.* Der maa godtgøres en ganske særlig Interesse i at opnaa den ønskede

- 24 Juni. Navneforandring, f. Eks., at det Navn, der ønskes bort-
Nr. 65. kastet eller ændret, virker latterligt eller hidrører fra en
Slægtning, der senere har begaaet en i den offentlige Mening
vanærende Handling. Det bemærkes, at i det mindste eet
af den paagældendes oprindelige Navne maa bibeholdes.

Ligesom det er en Selvfølge, at Ministeriet maa for-
beholde sig i det enkelte Tilfælde at kræve yderligere Oplys-
ninger tilvejebragt, forsaavidt saadant skønnes fornødent,
skal man bemærke, at nærværende Cirkulære er udfærdiget
for at lette Myndighederne og til Vejledning for Publikum,
og at den Omstændighed, at de ovenfor vedrørende de
enkelte Tilfælde af Navneforandring nævnte Oplysninger
eller Bevisligheder er til Stede, naturligvis ikke skaber nogen
Ret for vedkommende Ansøger til at erholde den ansøgte
Bevilling.

Nr. 65. Min. Tid. A. S. 52—55.

- 24 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved-
tages at udvide Sundby Hospital med 237 nye Sengepladser
og hertil at bevilge 2 502 000 Kr.

B. F. 87. S. 2007 ff. 88. S. 268—90.

- 25 Juni. **Bekendtgørelse angaaende Indlemmelse i Køben-**
Nr. 162. **havns Kommune af Ejendommene Matr. Nr. 15 e,**
15 n, 15 o, 15 p og 15 q af Taarnby By, Kastrup Sogn
saavel i verdslig som i gejstlig Henseende.

I Henhold til den ved kongelig Resolution af 22. d. M.
paa Indenrigsministeriets derom allerunderdanigste nedlagte
Forestilling meddelte Bemyndigelse har Indenrigsmini-
steriet under Dags Dato fastsat, at Ejendommene Matr.
Nr. 15 e, 15 n, 15 o, 15 p og 15 q af Taarnby By, Kastrup
Sogn, saavel i verdslig som i gejstlig Henseende indlemmes
i Københavns Kommune fra den 1. April 1928 at regne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 162. Lov-Tid. A. S. 769.

Cirkulære vedrørende Fortabelse af Indfødsret 25 Juni.
for danske, født i Udlandet. Nr. 84.

Man skal herved henlede Opmærksomheden paa nedenstaaende Bestemmelser i Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret:

§ 6. Dansk Mand og dansk Kvinde, som er født i Udlandet og aldrig har boet her i Riget, taber sin danske Indfødsret ved sit fyldte 22. Aar. Det kan dog ved kgl. Resolution bevilges, at den paagældende bevarer sin Indfødsret.

Den, som har aftjent dansk Værnepligt eller opholdt sig i Danmark for sin Uddannelses Skyld eller iøvrigt under Forhold, som tyder paa Samhørighed med Danmark, anses ved Anvendelsen af denne Paragraf at have boet i Danmark.

Naar en Mand taber sin danske Indfødsret efter denne Paragraf, taber ogsaa hans Hustru og Ægtebørn dansk Indfødsret. Tilsvarende Regel gælder i Forholdet mellem en Kvinde og hendes udenfor Ægteskab fødte Børn.

§ 8. Lovens § 6 medfører kun Tab af Indfødsret for saadanne Personer, der opnaar 22 Aars Alderen senere end 3 Aars Dagen efter denne Lovs Ikrafttræden, samt for saadanne Personers Hustruer og Børn.

Idet bemærkes, at 3 Aars Dagen efter Lovens Ikrafttræden er den 29. April 1928, og at Bestemmelsen i § 6, 1ste Stk., 1ste Pkt. altsaa angaar dem, der er født i Udlandet efter den 29. April 1906, skal man herved til Efterretning og Bekendtgørelse meddele, at Ansøgning om Bevarelse af dansk Indfødsret i Henhold til § 6, 1ste Stk., 2det Pkt., stilet til Kongen, maa være indgivet til Indenrigsministeriet i betimelig Tid inden den paagældendes 22-aarige Fødselsdag. Den bør være ledsaget af Andragerens og hans Forældres — for Børn udenfor Ægteskab Moderens — Fødselsattest samt indeholde Oplysning om følgende:

1. Andragerens Livsstilling,
2. hvor Andrageren og hans Forældre har opholdt sig fra Fødselen til Andragendets Dato,

- 25 Juni
Nr. 84.
3. om Andrageren er gift, i hvilket Fald Vielsesattest og Ægtefællens Fødselsattest maa vedlægges,
  4. Antallet af Andragerens Børn, ledsaget af Fødselsattest for disse,
  5. hvorvidt Andrageren og hans Forældre er det danske Sprog mægtige, i bekræftende Fald ledsaget af Dokumentation herfor,
  6. om Andrageren og hans Forældre paa særlig Maade har bevaret Tilknytning til Danmark, og
  7. om Andrageren eller hans Forældre har erhvervet fremmed Statsborgerret.

Nr. 84. Lov-Tid. A. S. 65.

25 Juni.
Nr. 66. **Cirkulære til samtlige Politimestre angaaende Polititilsyn ved Foreningsfester.**

Ved Cirkulære af 21. Marts 1922 anmodede Justitsministeriet Politimestrene om ved Meddelelse af en ifølge den stedlige Politivedtægt nødvendig Tilladelse til, at almindelige Beværtningslokaler benyttes til Sammenkomster af Foreninger, sluttede Selskaber eller lign. efter den i Politivedtægten foreskrevne Lukketid, kun at betinge Tilladelsen af, at der finder Politivagthold Sted, naar offentlige Hensyn nødvendiggør dette.

Da Justitsministeriet har bragt i Erfaring, at dette Cirkulære ikke tilstrækkelig iagttages, skal man henlede Politimestrenes Opmærksomhed paa, at det nævnte Polititilsyn begrænses, saavidt det efter Omstændighederne er muligt, navnlig saaledes at der ikke finder Tilsyn Sted, naar den paagældende Forenings eller Selskabs Sammenkomster ikke tidligere har givet Anledning til Indskriden fra Politiets Side.

Nr. 66. Min. Tid. A. S. 56.

25 Juni.
Nr. 67. **Cirkulære til Politidirektøren og samtlige Politimestre angaaende Forlystelser ved Markeder, Dyrskuer og lign.**

Justitsministeriet skal herved anmode D'Herrer om 25 Juni. ved Meddelelse af de Ministeriets Cirkulære af 27. Marts Nr. 67. 1861 omhandlede Tilladelser til offentlige Forlystelser at iagttage følgende:

Der maa kun meddeles Personer, som søger Erhverv — det være sig selvstændigt eller som Medhjælper — ved at give Publikum Adgang til Forlystelser som Karuseller, Gynger, Vokskabinetter, Skydebaner, Lykkespil, Behændighedsspil og desl. ved Markeder, Dyrskuer og lign., Tilladelse hertil udenfor den Politikreds, hvor de er hjemmehørende, naar den paagældende er forsynet med et af Politimyndigheden i den Politikreds, hvor han hører hjemme, udstedt Bevis for, at der ikke er Politiet noget bekendt, der kan være til Hinder for hans Adgang til at drive Erhverv paa nævnte Maade.

For at erholde et saadant Bevis bør det fremtidig under alle Omstændigheder kræves, at vedkommende har dansk Indfødsret, er fyldt 18 Aar og ikke er straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have opnaaet Æresoprejsning, men iøvrigt er det, uanset at disse Betingelser er til Stede, overladt til Politiets frie Skøn at afgøre i hvert enkelt Tilfælde, om Bevis bør udstedes eller ej. For Personer, der allerede nu er i Besiddelse af Bevis, kan de foran anførte Betingelser dog fraviges.

Beviset skal indeholde nøjagtig Oplysning om Indehaverens fulde Navn, Fødselsaar og -dag samt Fødested, Bopæl og Erhverv og om, hvad der iøvrigt maatte have Interesse om hans Forhold i den omhandlede Forbindelse. Angaaende Straffedomme maa der ikke optages nogen Bemærkning, saafremt den paagældende maatte have opnaaet Æresoprejsning eller, dersom han er dømt for en i den offentlige Mening ikke vanærende Handling, saafremt der er hengaaet 5 Aar efter Straffens Udtaaelse eller Eftergivelse ved Benaadning.

Endvidere skal Beviset indeholde en udtrykkelig Udtalelse om, at det ikke giver Indehaveren nogen Ret til at faa Adgang til Udøvelsen af sit Erhverv paa Markeder

25 Juni. og desl., men at dette afgøres af Politimyndigheden paa det Nr. 67. Sted, hvor Erhvervet agtes udøvet i hvert enkelt Tilfælde, hvorimod Bevisets Tilstedeværelse er en Betingelse for, at Tilladelse til at optræde overhovedet kan meddeles.

Beviset har Gyldighed for 1 Aar ad Gangen. Dog kan det til enhver Tid kræves tilbageleveret af den udstedende Politimyndighed, til hvilken der derfor bør ske Indberetning, saafremt et saadant Skridt overfor den paagældende maatte anses for paakrævet. Endvidere kan den stedlige Politimyndighed, naar der skønnes Anledning dertil, midlertidig inddrage et forevist Bevis, indtil den udstedende Politimyndighed har truffet Afgørelse om, hvorvidt Beviset bør inddrages.

Beviset vil fremtidig være at udfærdige i Bogform og skal være forsynet med et af den udstedende Politimyndighed afstemplet Fotografi af Indehaveren samt med dennes Underskrift. For Udfærdigelsen af Beviset vil være at erlægge et Gebyr af 1 Kr.; for Fornyelse af Beviset erlægges intet Gebyr. Gebyret tilfalder i København Kommunens Kasse, som afholder Udgifterne til Beviserne. Udenfor København føres Gebyret til Indtægt paa Kontorholdsregnskabet, medens Udgiften til Beviserne opføres særskilt under »Protokoller og Papir« paa Kontorholdsregnskabets Udgiftsside.

Blanketter til Bevis i Bogform er trykt ved Justitsministeriets Foranstaltning og faas til Købs hos Firmaet Olaf O. Barfod & Co., Gyldenløvesgade 10, København K.

I Forbindelse med foranstaaende finder Justitsministeriet særlig med Hensyn til Meddelelse af Tilladelser til Etablering af Spil af forskellig Art Anledning til at indskærpe, at Lykkespil om Penge under enhver Form — herunder Automater — maa anses stridende mod Lovgivningens Forbud mod Hasardspil, hvorfor der ikke af Politiet maa gives Tilladelse til saadanne Spil paa Markeder eller andetsteds. Lykkespil om Varer bør heller ikke tillades, da disse i Almindelighed maa antages at være i Strid med Lotterilovgivningen; Undtagelser kan alene gøres, naar

Gevinsterne Værdi er ringe, og Spillet underholdende 25 Juni.
Karakter er saa overvejende, at Foretagendet nærmest har Nr. 67.
Karakter af en Forlystelse.

Med Hensyn til de forskellige Behændighedsspil som Pladespil, Ringspil og lign. bør Tilladelse kun gives, naar Spillernes Indsats og Gevinsterne Værdi holdes indenfor snævre Grænser.

Endelig skal man anmode D'Herrer om at drage Om-sorg for, at Tilladelser til ovennævnte Forlystelser paa Markeder og Dyrskuer kun meddeles i passende Omfang ved hvert enkelt Marked eller Dyrskue, saaledes at der navnlig tages Hensyn til, at Øjemedet med Markederne og Skuerne ikke tilsidesættes.

Nr. 67. Min. Tid. A. S. 56—57.

**Cirkulære til Politidirektøren og samtlige Amt- 25 Juni.
mænd om Bortlodninger indenfor Foreninger. Nr. 68.**

Da det af forskellige til Justitsministeriet rettede Hen- vendelser fremgaar, at der hersker nogen Uklarhed med Hensyn til Spørgsmaalet om, under hvilke Betingelser Bort- lodninger kan finde Sted indenfor Foreninger, finder man Anledning til at fremhæve følgende:

Selv om en Bortlodning holdes indenfor en Forenings Rammer, saaledes at kun Foreningens Medlemmer deltager, udkræves hertil Tilladelse, hvis Forholdet er det, at der sælges Lodsedler til Medlemmerne eller der paa anden Maade kræves et særligt Indskud fra disse som Vilkaar for Del- tagelse i Lodtrækningen. Tilladelsen kan meddeles efter de i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 302 af 18. November 1920 indeholdte Regler og paa de der angivne Vilkaar.

Hvis der derimod finder Bortlodning Sted ved Lod- trækning blandt samtlige Foreningens Medlemmer, saaledes at alle disse er Deltagere i Lodtrækningen alene i Kraft af deres Medlemsret, er Tilladelse uforuden.

Forsaavidt der efter det foran anførte udkræves Til- ladelse til de saakaldte Ande- eller Gaasespil, der afholdes af Foreninger, i Reglen i Form af Tallotteri, har Justits-

25 Juni. ministeriet dog intet at erindre imod, at Politidirektøren
Nr. 68. og Amtmændene i Overensstemmelse med den i de fleste
Amter fulgte Praksis meddeler Tilladelse til deres Afholdelse,
uanset at Formaalet nærmest er af underholdende Art,
naar der ikke ved Bortlodningen indvindes noget Overskud,
eller naar Overskudet anvendes til Festligheder for For-
eningens Medlemmer eller lignende Formaal.

Tilladelse til saadant Spil maa dog kun meddeles samme
Forening enkelte Gange aarlig, og den bør i Almindelighed
betinges af, at Spillet holdes indenfor Foreningens Rammer,
men Ministeriet har dog intet at erindre imod, at Tilladelse,
naar særlige Omstændigheder skønnes at tale derfor, med-
deles, selv om der er Adgang for Personer, der ikke er Med-
lemmer af vedkommende Forening, navnlig hvis det drejer
sig om Medlemmers Husstand, Logerende, Medlemmer af
stedlige sideordnede Foreninger og lign.

Nr. 68. Min. Tid. A. S. 58.

25 Juni. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Henhold til den ved kongelig Resolution af 22. d. M.
paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste
Forestilling meddelte Bemyndigelse har Indenrigsministeriet
under Dags Dato fastsat, at Ejendommene Matr. Nr. 15 e,
15 n, 15 o, 15 p og 15 q af Taarnby By, Kastrup Sogn,
saavel i verdslig som i gejstlig Henseende indlemmes i Kø-
benhavns Kommune fra den 1. April 1928 at regne.

Foranstaaende skulde man herved med Bemærkning,
at en derom under Dags Dato udfærdiget Bekendtgørelse
vil blive optaget i Lovtidende, tjenstlig melde under Hen-
visning til Magistratens Skrivelse af 29. Januar d. A.

4. Afd. C. 14. 569/1927.

27 Juni. **Lov om Statens Tjenestemænd.**

Nr. 126. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade
Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt:
Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stad-
fæstet følgende Lov:

1. Del.

27 Juni.

Nr. 126.

Bestemmelser gældende for samtlige Tjenestemænd.**Kapitel 1.****Almindelige Bestemmelser.***1. Om Begrebet Tjenestemand.*

§ 1. Som Stats-Tjenestemand anses enhver, der varigt og som Livsgerning har Ansættelse i Statens Tjeneste i en og som Livsgerning har Ansættelse i Statens Tjeneste i en Stilling, for hvilken Lønning er fastsat i Lønningslov eller anden særlig Lov til en fast årlig Sum. Under Begrebet Tjenestemand henregnes ikke Elever eller Personer, der er antagne paa Prøve.

2. Om Opslag af Tjenestestillinger.

§ 2. ¹⁾ Ansættelse i Tjenestemandsstillinger, hvis Antal er fastsat i Lønningslov eller anden særlig Lov, sker efter Opslag; dog kan vedkommende Minister bestemme, at visse Grupper af Tjenestestillinger er undtagne fra denne Regel.

²⁾ Ansøgerne har Ret til at faa Oplysning om Medansøgnernes Navne. Offentliggørelse af disse kan kun finde Sted med vedkommende Styrelses Sæmtykke.

³⁾ For saa vidt ikke ganske særlige Forhold er til Stede, maa Ansøgningsfristen ikke være mindre end 14 Dage.

3. Tjenestemandens Pligter.

§ 3. ¹⁾ Tjenestemanden skal i alle Anliggender samvittighedsfuldt overholde de for hans Tjenestestilling givne Love, Anordninger og Forskrifter. Han skal i sine Forhold i og udenfor Tjenesten vise sig værdig til den Agtelse og Tillid, som hans Stilling kræver.

²⁾ Tjenestemanden er endvidere ved Udførelsen af sine Tjenestehandlinger pligtig at paase Overholdelsen af den gældende Lovgivning og andre for vedkommende Forhold givne Forskrifter.

27 Juni. § 4. Tjenestemanden skal iagttage Tavshed med Hen-
Nr. 126. syn til de Forhold, som han i sin Tjenestestillings Medfør
bliver bekendt med, og hvis Hemmeligholdelse ifølge Sagens
Natur er paakrævet, eller som bliver ham foreskrevet af
hans foresatte. Tavshedspligten ophører ikke med hans
Udtræden af Tjenesten.

§ 5. Enhver Tjenestemand er pligtig at underkaste
sig de Forandringer i hans Tjenesteforretningers Omfang
og Beskaffenhed, som maatte blive bestemt, uden at det
er fornødent, at noget dertil sigtende Forbehold er optaget
i hans Ansættelsesbrev.

4. Om Tjenestemandens Ansættelse og Afskedigelse.

§ 6. ¹⁾ Hvor der ikke i nærværende Lovs 2. Del er
truffet særlig Bestemmelse, gælder følgende Regler om
Tjenestemænds Ansættelse:

Tjenestemænd med Grundløn 4 800 Kr. og derover ud-
nævnes af Kongen; andre Tjenestemænd ansættes af paa-
gældende Minister, dog at de Tjenestemænd, hvis Grundløn
ikke er over 2 100 Kr., og hvis Slutløn ikke er over 2 550 Kr.,
ansættes af paagældende Styrelses Chef, for Ministeriernes
Vedkommende af paagældende Direktør, Departementschef
eller Hovedrevisor. Spørgsmaal om Forstaaelse af foran-
staaende Bestemmelse afgøres endeligt af Finansministeren.

²⁾ Den samme, som har Retten til at ansætte i en Tje-
nestestilling, tager ogsaa Bestemmelse om og iværksætter
Afskedigelse fra Stillingen. Dog kan uansøgt Afskedigelse
af en pensionsberettiget Tjenestemand kun finde Sted med
paagældende Ministers Samtykke.

³⁾ Ansættelse som Sekretær er betinget af, at vedkom-
mende har bestaaet den fuldstændig juridiske, den stats-
videnskabelige eller anden afsluttende Embedseksamen fra
Universitetet eller Polyteknisk Læreanstalt.

⁴⁾ Ansættelse som Kontorassistent, Kontorist af 1. Grad
eller Telefonist af 1. Grad er betinget af mindst 3 Aars Tje-

nexte, henholdsvis som Kontorist, Kontorist af 2. Grad eller Telefonist af 2. Grad. 27 Juni.
Nr. 126.

5) Ansættelse som Kontorist, Kontorist af 2. Grad eller Telefonist af 2. Grad er betinget af en Alder af 20 Aar samt en Prøvetid med fuld Tjeneste i mindst 1 Aar.

6) Den første Ansættelse i Tjenestemandstilling eller Genansættelse i saadan efter Afskedigelse er betinget af tilfredsstillende Helbredsattest. Fra denne Bestemmelse kan der i de enkelte Tilfælde, naar særlige Grunde taler derfor, dispenseres af paagældende Minister.

§ 7. 1) Ved enhver Ansættelse som Statstjenestemand tilstilles der af den ansættende Myndighed Tjenestemanden et Ansættelsesbrev, som udstedes uden Gebyr. Ingen kan erholde Ansættelse i mere end een Tjenestestilling.

2) Enhver Tjenestemand skal ved sin første Ansættelse, inden Stillingen overtages, underskrive en Erklæring, hvori han paa Ære og Samvittighed lover at opfylde sine Tjenesteplichter med Trofasthed og Nidkærhed. De af Kongen udnævnte Tjenestemænd afgiver desuden en højtidelig Forsikring om at ville holde Grundloven.

3) Yderligere Løfter og Forsikringer kan kun forlanges af Tjenestemanden, forsaavidt Tjenestens særlige Art gør det paakrævet.

§ 8. 1) Tjenestemænd, som ikke har kongelig Udnævnelse, kan til enhver Tid med 3 Maaneders Varsel forlange sig afskediget af Tjenesten.

2) Der tilkommer enhver Tjenestemand, der afskediges uden Ansøgning, et Varsel paa 3 Maaneder. Hvis Afskedigelsen er begrundet i Tjenesteforseelser eller i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan Afskedigelsen dog ske med kortere Varsel eller uden Varsel; det samme gælder, hvis Ansøgning ikke rettidig er indgivet i det i § 54 nævnte Tilfælde.

3) Ved hver enkelt Afskedigelse træffer Finansministeren Bestemmelse om, hvorvidt Tjenestemanden har Ret til Pension, jfr. dog § 19.

27 Juni. § 9. En Tjenestemand, der efter at være afskediget
Nr. 126. genansættes, kan ikke faa tidligere Tjenestetid medtaget til
Beregning af Lønning, saafremt hans Udtræden af Tjenesten
skete efter eget Ønske eller af anden ham tilregnelig Aarsag.
Afvigelse herfra kan finde Sted efter Bevilling paa Finans-
loven.

§ 10. Efter vedkommende Styrelses Skøn i det enkelte
Tilfælde kan der gives en Tjenestemand Tilladelse til at
træde udenfor Nummer uden Lønning i begrænset Tid, i
Almindelighed ikke udover 1 Aar. Under særlige Forhold
kan Tilladelsen dog udstrækkes til at gælde for indtil 3 Aar.
Saadan Tid fradrages ved Beregning af Alderstillæg og
Pension.

§ 11. ¹⁾ Naar en Tjenestemand anholdes som mistænkt
eller tiltales for en Forbrydelse, saavel som naar han har
paadraget sig grundet Mistanke om et Forhold, der betager
ham den Tillid, som Bestridelsen af Tjenestestillingen kræver,
eller han har gjort sig skyldig i en Handling, som gør det
betænkeligt vedblivende at lade ham bestride sin Tjeneste-
gerning, suspenderes Tjenestemanden, indtil endelig Afgørelse
er truffen i Sagen. Den paagældende Styrelse skal dog i
hvert saadant Tilfælde, saavidt det staar til samme, foran-
ledige, at Sagens Afslutning mest muligt fremskyndes. Sus-
pension finder endvidere Sted, saafremt en Tjenestemand,
hvem der er overdraget Midler af Statskassen til selvstændig
Forvaltning, erklæres fallit, i hvilket Tilfælde Suspensionen
vedvarer, indtil Bobehandlingen er sluttet. Suspension fore-
tages af vedkommende Centralstyrelse; dog kan underordnede
Myndigheder foreløbig sætte Tjenestemanden fra Tjeneste,
indtil Centralstyrelsens Afgørelse, der uopholdelig skal ind-
hentes, foreligger.

²⁾ Under Suspension oppebæres kun Halvdelen af Løn-
ningen og af alle almindelige og særlige Tillæg, men intet af
de med Stillingen forbundne uvisse Indtægter.

³⁾ Saafremt Sagen, der i Medfør af 1. Stk. 1. Punktum
har medført Suspension, ikke fører til Afskedigelse, ydes

der, forsaavidt det er oplyst, at der ikke har foreligget noget 27 Juni.
virkeligt Grundlag for Suspension, Efterbetaling af den til- Nr. 126.
bageholdte Halvdel af Lønningen m. v. Det samme kan
efter Omstændighederne tiltaas af Ministeren i de i 1. Stk.,
3. Punktum nævnte Tilfælde.

4) Med Hensyn til Dommere har det sit Forblivende
ved Bestemmelserne i § 50 i Lov om Rettens Pleje af 11.
April 1906.

5. Om Konstitution.

§ 12. 1) En Tjenestemand er til enhver Tid pligtig at
gøre midlertidig Tjeneste i højere Stilling end hans egen
indenfor samme Tjenestegren. Med Hensyn til Stillingen som
Højesteretsdommer gælder Bestemmelsen i § 44, 1. Punktum
i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

2) Varer saadan Tjeneste ikke udover 6 Uger, hvad enten
Konstitution foreligger eller ikke, faar Tjenestemanden ikke
Ret til nogen Del af den højere Stillings Indtægter. Varer
Tjenesten derimod over 6 Uger, faar den fungerende for
hele Funktionstiden foruden sin egen Stillings Løn Ret til
Halvdelen af Forskellen mellem den ham i hans egen Stilling
tillagte Grundløn med Alderstillæg og det Beløb, han i
Grundløn og Alderstillæg vilde oppebære ved en Udnævnelse
i den højere Stilling. Denne Godtgørelse maa dog ikke ud-
gøre mere end 20 pCt. af den højere Stillings Grundløn be-
regnet efter paagældende Tidsrum; den kan oppebæres ved
Siden af Godtgørelse for Udkommando til fremmed Sted
hvilken beregnes efter hans egen Tjenestestilling. Ferie og
Sygdom indenfor Funktionstiden medregnes ikke ved Godt-
gørelsens Beregning.

3) Den i højere Stilling fungerende Tjenestemand oppe-
bærer i alle Tilfælde for sin Funktionstid de med Stillingen
forbundne særlige Godtgørelser for de ved Tjenesten foran-
ledigede Udgifter, saasom Befordringsgodtgørelse, ligesom
der tilkommer ham Rejsediæter som fastsat for den højere
Stilling. De med Stillingen forbundne uvisse Indtægter

27 Juni. oppebæres af den fungerende, hvis Stillingen er ledig eller
 Nr. 126. dens Indehaver suspenderet, og det kan administrativt bestemmes, at disse Indtægter ogsaa i andre Tilfælde af Funktion eller Konstitution, saasom under Sygdom og Ferie, helt eller delvis skal tilfalde den fungerende.

4) Vederlag for Afsavn af uvisse Indtægter kan efter Styrelsens nærmere Bestemmelse og Beregning ydes en i højere Stilling fungerende Tjenestemand, hvis han efter foranstaaende Regler ikke oppebærer noget Vederlag for denne Tjeneste, eller hvis Vederlaget udgør et mindre Beløb end de Indtægter af nævnte Art, som han har maattet opgive; i sidste Tilfælde udbetales Vederlaget kun med det overskydende Beløb.

5) Vederlag efter nærværende Paragraf vil kun kunne ydes, hvor der foreligger Funktion i en normeret Stilling, dog at der af vedkommende Minister, efter at Sagen har været forelagt Lønningsraadet til Udtalelse, vil kunne fastsættes Undtagelse herfra for Stillinger udenfor Administrationskontorer.

6) Den, som uden at være Tjenestemand konstitueres i en Stilling, faar efter Styrelsens nærmere Skøn indtil $\frac{9}{10}$ af den for Stillingen fastsatte Grundløn og af Stedtillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg.

6. Om Ferie, Orlov og Sygdom.

§ 13. 1) Enhver Tjenestemand, der har været i Statens Tjeneste mindst 6 Maaneder før et Ferieaars Begyndelse, har Ret til en passende aarlig Ferie uden Tab af Lønningsindtægter. Forsaavidt ganske særlige tjenstlige Forhold gør sig gældende, kan Ferien bortfalde et enkelt Aar, men der bør da i det følgende Ferieaar gives vedkommende Tjenestemand et Ferietillæg af samme Længde som den bortfaldne Ferie. Forsaavidt saadan Ferieforlængelse ikke kan skaffes, kan der efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes et passende Vederlag i Penge. Udenfor saadanne Tilfælde kan Pengevederlag som Erstatning for Ferie ikke gives.

tatens-

2) Det kan af Ministeren paalægges enkelte Grupper af 27 Juni. Tjenestemænd at gøre Brug af Retten til Ferie. Nr. 126.

3) De nærmere Regler for Feriens Længde og Tildeling samt Ferieaarets Beliggenhed i Forhold til Kalenderaaret fastsættes af paagældende Styrelse, for Feriens Længde efter indhentet Udtalelse af Lønningsraadet.

4) Hvor særlige Forhold taler derfor, kan Tjenestefrihed udenfor den egentlige Ferie indrømmes Tjenestemanden af den paagældende Styrelse, uden at der finder Lønfradrag Sted.

5) Ved et af Finansministeren efter Udtalelse af Lønningsraadet udstedt Reglement vil der kunne fastsættes Regler, hvorefter der under langvarig eller gentagen Sygemelding indtræder en Begrænsning af Lønningen samt gives Vejledning i Henseende til det Tidspunkt, da Afskedigelse af en sygemeldt Tjenestemand bør finde Sted.

7. Om Fraværelse fra Tjenesten under militære Indkaldelser.

§ 14. 1) Under den første Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt oppebærer en Tjenestemand af sin Lønning med alle almindelige og særlige Tillæg Fjerdedelen, naar han er ugift, Halvdelen naar han er gift. Det samme gælder, forsaavidt den militære Tjeneste forlænges, fordi vedkommende udtages til Befalingsmand. Den nedsatte Lønning beregnes fra Indkaldelsesdagen, forsaavidt denne er den 1. i en Maaned, og ellers fra den 1. i paafølgende Maaned; den fulde Lønning indtræder fra Hjemsendelsesdagen, forsaavidt denne er den 1. i en Maaned, og ellers fra den 1. i paafølgende Maaned.

2) Under frivillig Uddannelse til Befalingsmand og under frivillig Tjeneste som saadan oppebærer Tjenestemanden ingen Lønning fra den Styrelsesgren, i hvilken han er ansat, for det Tidsrum, i hvilket han er fraværende.

3) En Tjenestemand, der er ansat som Befalingsmand af Reserven, oppebærer for det Tidsrum, i hvilket han er indkommanderet til Militærtjeneste, kun Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg, fra

27 Juni. den Styrelsesgren, i hvilken han er ansat. Falder Fraværelsen Nr. 126. indenfor den paagældendes ordinære aarlige Ferie, lider han dog intet Fradrag.

4) Under Efteraarsmanøvrer og andre kortere Indkaldelser, bortset fra de i Stk. 3 nævnte Indkommanderinger, oppebærer Tjenestemanden fuld Lønning.

8. Om særlig Tjenestefrihed for kvindelige Tjenestemænd.

§ 15. Naar en kvindelig Tjenestemand efter Barnefødsel maa være fraværende fra Tjenesten, tilstaar der hende Tjenestefrihed i 6 Uger mod Afgivelse af Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Hvis hun efter Forløbet af nævnte Tid ikke er arbejdsdygtig og fremskaffer Lægeattest herfor, fortsættes hendes Tjenestefrihed mod halv Lønning. Uden Lægeattest vil der, saafremt Barnet lever og hun ammer det, kunne gives hende Tilladelse til at staa udenfor Nummer i mindst 3, højst 6 Maaneder, dog altid i fulde Maaneder. Saadan Tilladelse til at træde udenfor Nummer vil ogsaa kunne gives i indtil 3 Maaneder før Fødselen ventes, i hvilket Tilfælde Indtræden i Nummer først sker, naar vedkommende er tjenstdygtig. Ved Sygemelding af enhver Art indenfor de 4 umiddelbart før Fødselen liggende Maaneder maa halv Lønning afgives for Fraværelsen; Tilbagebetaling af oppebaaret Lønning kan i saadanne Tilfælde forlanges.

§ 16. Gifte kvindelige Tjenestemænd har, saafremt det er foreneligt med de stedlige Tjenesteforhold, Adgang til at faa den dem paahvilende Tjenesteydelse nedsat til to Trediedele eller Halvdelen mod kun at oppebære henholdsvis to Trediedele eller Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Saadan Nedsættelse af Tjenestetiden kan enten være varig eller paa begrænset Sid, dog ikke under 1 Aar. Genoptagelse af fuld Tjeneste kan kun ske, naar dette kan passe med Tjenesteforholdene. Ved Beregning af Pensionsalderen (jfr. § 55) medregnes af den Tid, de vedkommende har været paa nedsat Tjeneste, kun

henholdsvis to Trediedele eller Halvdelen; som Pensions-^{27 Juni.}
indtægt regnes med den Lønningsindtægt, vedkommende ^{Nr. 126.}
vilde have oppebaaret i de sidste 3 Aar efter Tidspunktet
for Pensionsrettens Indtrædelse, saafremt de Tjenesteaar,
i hvilke vedkommende har været paa nedsat Tjeneste, kun
medregnes med henholdsvis to Trediedele eller Halvdelen.

9. *Om disciplinær Forfølgning og Straf samt om Appel til
Domstolene.*

§ 17. 1) En Tjenestemand, mod hvem disciplinær Un-
dersøgelse for tjenstlig Forseelse indledes, har Ret til at lade
føre Vidner og til efter endt Forhør og Vidneførsel at faa
en Udskrift af den Protokol, som skal optages over det i
Sagen passerede. Han kan medtage en Tillidsmand til at
være Bisidder ved Forhør og yde Bistand ved Vidneførsel
samt eventuelt senere ved Udfærdigelse af skriftligt Indlæg.
Ministeren giver Regler for, af hvem saadanne Forhør af-
holdes. Enhver Tjenestemand indenfor vedkommende Sty-
relsesgren er pligtig til paa Forlangende at lade sig afhøre,
og Forhørslederen vil kunne forlange Udtalelser af en som
Vidne ført Tjenestemand afgivne paa Ære og Samvittighed.

2) Hvis Tjenestemanden er mistænkt for Uærlighed, kan
Styrelsen ved den disciplinære Undersøgelse fravige de foran-
givne Regler. Tjenestemanden kan i saa Tilfælde forlange
Undersøgelsen henvist til Retten.

3) Med Hensyn til Dommere har det sit Forblivende
ved Bestemmelserne i §§ 48 og 49 i Lov om Rettens Pleje
af 11. April 1916.

§ 18. Som disciplinær Straf for tjenstlig Forseelse vil
der af vedkommende Styrelse kunne anvendes Advarsel eller
Irettesættelse, Bøde, der dog ikke maa overstige $\frac{1}{2}$ Maanedes
Løn, Forsættelse til anden Tjeneste, Forflyttelse, Degrada-
tion eller Afskedigelse, jfr. dog Grundlovens §§ 17 og 71.
Bøde over 10 Kr. og Forsættelse vil, hvis der ikke foreligger
en uforbeholden skriftlig Tilstaaelse, ikke kunne anvendes,
forinden Forhør er afholdt i Overensstemmelse med § 17.

27 Juni. Forflyttelse, Degradation eller Afsked som Straf kan aldrig Nr. 126. finde Sted uden efter forudgaaet Forhør.

§ 19. En Tjenestemand kan for Domstolene indbringe ethvert ham vedrørende Spørgsmaal om Krav paa Statskassen, begrundet i Lovbestemmelser om Lønning, Pension eller Ventepenge. Sag kan dog ikke rejses, hvis den paagældende ikke har gjort skriftlig Indsigelse overfor Styrelsen inden 3 Maaneder efter Beløbets Udbetaling eller Nægtelse af Udbetaling — for periodiske Udbetalinger 3 Maaneder efter første Udbetaling eller Nægtelse af Udbetaling — og udtaget Stævning inden 6 Maaneder efter Modtagelsen af Centraladministrationens Svar. Disse Frister gælder dog ikke, forsaavidt Sagen angaar Pensionsspørgsmaal.

§ 20. Naar en Tjenestemand beskyldes for Uretskaffenhed i Tjenestegerningen, eller der fremsættes ærerørige Beskyldninger mod ham, kan det paalægges ham at fralægge sig Beskyldningen ved Dom. Dette gælder ogsaa den, der er konstitueret i en Tjenestestilling.

10. Om Organisationsret og Forhandlingsregler.

§ 21. Tjenestemændene har Ret til at danne Organisationer, som kan træde i Forhandling med paagældende Styrelse om ethvert fagligt, ikke-teknisk Spørgsmaal vedrørende Etaten eller Grupper indenfor denne samt vedrørende Enkeltmand, dog ikke om Enkeltmands Udnævnelse eller Afskedigelse.

§ 22. 1) Saalænge der indenfor en Etat, efter de Oplysninger som foreligger for paagældende Ministerium, bestaar Organisationer, som enkeltvis eller i Forbund giver Adgang til alle i paagældende Etat ansatte uden Undtagelse, i højst 2 Afdelinger, og disse ikke giver Adgang til andre end forhenværende eller nuværende ansatte i vedkommende Etat, samt følger saadanne Regler ved Valg, at der sikres Mindretallene (de forskellige Hovedgrupper) en passende Repræsentation under Forhandlinger med Styrelsen, anerkendes disse Organisationer, forsaavidt de tilsammen overvejende repræsenterer

de i paagældende Etat ansatte, som Indehavere af For- **27 Juni.**
 handlingsretten. Der anerkendes ikke samtidig mere end **Nr. 126.**
 een Organisation for hver Afdeling af en Etat, og de aner-
 kendte Organisationer maa aarlig ved Indsendelse af de
 nødvendige Oplysninger godtgøre deres Ret til vedvarende
 at nyde Anerkendelse.

2) Samme Anerkendelse kan gives Centralorganisationer,
 hvori anerkendte Etatsorganisationer har samlet sig, dog
 ikke til mere end 2 Centralorganisationer, svarende til de
 2 Afdelinger indenfor de enkelte Etatsorganisationer.

§ 23. Til de anerkendte Organisationer afgives til
 Drøftelse Forslag til Ændringer i Love, Regulativer og al-
 mindelige Instrukser, som vil medføre Forandringer i be-
 staaende Lønningsregler, den reglementsmaessige Arbejdstid,
 de ansattes personlige, retlige Stilling i Etaten og lignende
 ikke-tekniske Forhold, derimod ikke Forhold, der alene
 vedrører Enkeltmand.

§ 24. Forhandlinger kan føres mundtlig eller skriftlig,
 og efter mundtlig Forhandling kan Sagen af Organisationen
 forlanges forelagt Ministeren. De nærmere Regler fastsættes
 af Ministeren.

§ 25. Der kan i Forhandlingerne deltage en Forret-
 ningsfører for hver anerkendt Organisation. Den paagældende
 behøver ikke at være ansat i Etaten.

11. Om Alderstillæg samt Lønkrav under særlige Forhold.

§ 26. 1) Ved Oprykning fra en Stilling til en højere,
 hvis Grundløn ligger over Slutlønnen for den hidtidige Stilling,
 medtages ingen Tjenestealder til Beregning af Alderstillæg.

2) Ved Nedrykning fra en Stilling til en lavere, hvis
 Slutløn ligger under Grundlønnen for den hidtidige Stilling,
 opnaas Slutløn i den lavere Stilling.

3) Den erhvervede Tjenestealder bevares ved Overgang
 mellem følgende Stillinger:

Grundløn	2 100 Kr.	og Slutløn	2 550 Kr.
—	1 920	— - —	2 370 —
—	1 800	— - —	2 250 —

27 Juni. 4) Ved Overgang fra en Stilling til en anden med samme
Nr. 126. normerede Lønning (Grundløn og Alderstillæg) medtages den
erhvervede Tjenestealder.

5) I andre Tilfælde af Oprykning til en Stilling, hvis Grundløn ligger lavere end eller lige med Slutlønnen i den lavere Stilling, kommer Tjenestemanden straks paa det Løntrin i den nye Stilling, som er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den hidtidige Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lige med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

6) Ved Nedrykning mellem de i Stk. 5 omhandlede Stillinger indenfor samme Styrelsesgren kommer Tjenestemanden straks indenfor Slutlønnen i den lavere Stilling paa det Lønningstrin i denne, som er lige med eller nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den højere Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end hans Lønning i den lavere Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

7) Saafremt Lønningen for en Stilling ved Ændring i nærværende Lov (herunder ved Normeringslov) forandres, betragtes Indehaveren som henført til en ny Stilling i Henseende til Anvendelsen af Reglerne i nærværende Paragraf.

§ 27. Naar nye Lønningslove træder i Kraft, bortfalder ethvert Krav, der støttes paa ældre om de paagældende Tjenestemænds Vederlag af Statskassen givne Love og lignende Bestemmelser.

§ 28. Saafremt en Tjenestemand af Helbredshensyn eller paa Grund af anden ham utilregnelig Aarsag overgaar til lavere lønnet Stilling, kan Ministeren som personligt Tillæg tilstaa ham Forskellen mellem den af ham i den tidligere Stilling oppebaarne og den i den nye Stilling opnaaede Grundløn med Alderstillæg, dog ikke udover Forskellen i samlet Indtægt fra Staten i de to Stillinger.

§ 29. Personlige Tillæg bortfalder ganske eller delvis 27 Juni. ved Opnaaelse af Alderstillæg eller højere Lønning enten i Nr. 126. Henhold til nye Lønningslove eller ved Overgang til højere lønnet Stilling.

12. Om Akkordarbejde.

§ 30. En Tjenestemand kan ikke oppebære Godtgørelse i Akkord for det Arbejde, for hvilket Lønningen er Vederlag.

13. Om Udbetaling af Lønning m. v. samt om Forskud.

§ 31. ¹⁾ Lønninger, som er fastsatte aarsvis, Vente- penge og Pensioner udbetales maanedlig og forud ved hver Maanedes Begyndelse, dog saaledes, at dersom Udbetalings- dagen falder paa en Helligdag, skal Udbetalingen finde Sted paa den sidste Søgnedag i den foregaaende Maaned. Søgne- dage, paa hvilke det udbetalende Kontor er lukket i Henhold til Lov, Anordning eller ministeriel Bekendtgørelse, sidestilles i denne Henseende med Helligdage. Tjenestemandens Død eller Afskedigelse, efter at saadan Udbetaling har fundet Sted, men før Maanedens Udløb, giver ikke Staten noget Krav paa Tilbagebetaling af det for den efterfølgende Maaned forudbetalte Beløb. Hvis Efterindtægt oppebæres, vil Be- løbet dog være at udligne i Efterindtægten.

²⁾ Dødsfald eller uansøgt Afgang i den Maaned, for hvilken Udbetaling har fundet Sted, medfører ikke Tilbage- betaling af nogen Del af det forud oppebaarne Maaned- beløb.

³⁾ Ved Udregning af det maanedlige Beløb for de enkelte Lønningsdele eller af andre Ydelser til Tjenestemænd eller Pensionister saavel som af Fradrag i Lønning eller Pension forhøjes Brøkdele af Øre til hel Øre.

§ 32. ¹⁾ Ved Udnævnelse til en Statstjeneste regnes Lønningen, hvis Tjenestemanden ikke allerede ved Ud- nævnelsen er ansat i Statens Tjeneste, fra den 1. i paagæl- dende Maaned, dersom Stillingen er tiltraadt før den 15., i modsat Fald fra den 15. Tjenestealderen til Beregning af

27 Juni. Alderstillæg regnes, saafremt Ansættelsen sker efter den 1. i Nr. 126. en Maaned, fra Begyndelsen af den følgende Maaned.

2) Dersom en Tjenestemand skifter Stilling, regnes den nye Stillings Lønning fra den Dato, fra hvilken Ansættelsen ifølge Ansættelsesbrevet er at regne.

3) Udbetaling af Egenpension eller Ventepenge tager sin Begyndelse fra Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Udbetaling af Løn har fundet Sted; saafremt den paagældende imidlertid ved Afskedigelsen staar udenfor Nummer eller af anden Grund ikke oppebærer Lønning, tager ovennævnte Udbetaling sin Begyndelse fra Afskedigelsen. Enkepension og Børnepension kommer til Udbetaling, naar det Tidsrum er udløbet, for hvilket der er udbetalt Efterindtægt (jfr. dog § 76 i Kapitlet om Efterindtægt), eller, hvis saadan ikke er udbetalt, fra Dagen efter den sidste Dag, for hvilken der er udbetalt Lønning, Ventepenge eller Pension til Tjenestemanden.

§ 33. 1) Tjenestemænd, hvis Grundløn med Alderstillæg er 3 000 Kr. aarlig eller derunder, kan under særlige og paatrængende Omstændigheder opnaa et Forskud paa indtil $\frac{1}{2}$ Aars Løn uden Sikkerhedsstillelse. Beløbet forrentes med 2 pCt. halvaarlig, beregnet af det ved Udgangen af hvert Aars Juni og December Maaned resterende Beløb, og afdrages senest i Løbet af 3 Aar med $\frac{1}{36}$ maanedlig. Den, der har faaet et saadant Forskud, kan ikke faa noget nyt Forskud førend 2 Aar efter, at det ældre er afbetalt.

2) Til Tjenestemænd, hvis Grundløn med Alderstillæg er højere end 3 000 Kr. aarlig, kan Forskud af den ovennævnte Art kun gives i Tilfælde af Forflyttelse. Betingelserne er i saa Fald de samme som i foranførte Tilfælde.

3) Ved Statsregnskabet gøres nøjagtig Rede for de i det paagældende Finansaar indkomne Afdrag og de endnu henstaaende Forskud.

§ 34. 1) Tjenestemænd kan efter nærmere af Finansministeren fastsatte Regler give Forskrivninger paa deres Løn, men saadanne Forskrivninger har alene Retskraft, naar de gives til Laanefond eller Pengeinstitutter, som af Finans-

ministeren er anerkendt som berettigede til at modtage **27 Juni.** dem, og de maa ikke indeholde Forpligtelse til Afdrag af **Nr. 126.** mere end 25 pCt. af de Lønningsbeløb, som udbetales til Tjenestemanden.

2) Tilsvarende Regler gælder med Hensyn til Forskrivninger paa Efterindtægt, Ventepenge og Pension.

§ **35.** Bortset fra de i § 34 nævnte Forskrivninger kan endnu ikke udbetalt Lønning, Efterindtægt, Ventepenge eller Pension ikke bortgives, sælges eller pantsættes. Med Hensyn til Udlæg og Arrest i de nævnte Ydelser gælder Reglerne i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, §§ 513 og 614.

14. Om Tjenestebolig og Tjenestejord m. v.

§ **36.** 1) For den Tjenestemand, hvem Staten tildeler Tjenestebolig med eller uden Have, skal der fradrages 12 pCt. af Grundlønnen, forsaavidt Tjenesteboligen er som for en gift, eller 8 pCt., hvis Boligen er som for en ugift.

2) Hvor der ydes Logis, uden at Boligen har Karakter af en selvstændig Lejlighed, fastsættes Fradraget af Styrelsen under Hensyn til Stedets og Logisets Beskaffenhed.

3) Andre Naturalydelser saasom Brændsel, Gas og Elektricitet samt Forplejning med eller uden Bolig, der maatte blive ydet en Tjenestemand, skal denne betale i Forhold til Forbruget efter et af Finansministeren udstedt Reglement.

4) Den ydre og indre Vedligeholdelse af Tjenesteboliger besørges af Staten i den Udstrækning, som et af paagældende Minister udstedt Regulativ bestemmer; dog skal Tjenestemændene afholde 40 pCt. af de med den indre Vedligeholdelse forbundne Udgifter, bortset fra egentlige Hovedistandsættelser og den Istandsættelse, der finder Sted ved Embedsskifte. Skatter og Afgifter, som efter Loven paa hviler Ejendommen, udredes af Staten. For Tjenestebolig med Jordtilliggende fordeles Skatter og Afgifter efter vedkommende Ministers nærmere Bestemmelse saaledes, at kun en til Boligen svarende forholdsmæssig Del udredes af Staten, jfr. § 37, Stk. 2.

27 Juni. 5) Hver Minister, under hvis Ministerium der findes
Nr. 126. Tjenestemænd med Tjenestebolig, udfærdiger Instruks for Tjenesteboligers forsvarlige Behandling samt for periodiske Syn af disse og endvidere Regler for Tjenesteboligers Aflevering i forsvarlig Stand ved Tjenestemandens Forflyttelse eller Afgang. I Instruksen fastsættes Straffebestemmelser for dens Misligholdelse.

§ 37. 1) For Brugen af Tjenestejord skal der beregnes et årligt Fradrag i Lønnen. Dette Fradrag fastsættes for et Tidsrum af 4 Aar af paagældende Minister for hver Tjenestestillings Vedkommende under Hensyntagen til Jordloddens Størrelse, Beskaffenhed, Beliggenhed m. m. og skal omtrentlig svare til, hvad Jordlodden ved forsvarlig Udnyttelse ordentligvis kan ventes at indbringe Brugeren netto.

2) Alle paa Tjenestejorden hvilende Skatter, Afgifter og Byrder udredes af Brugeren.

3) Hver Minister, under hvis Ministerium der findes Stillinger med Tjenestejord, udfærdiger nærmere Regler for Tjenestejordens forsvarlige Behandling samt Bestemmelser om Tjenestejords Aflevering fra Formanden eller hans Bo til Eftermanden.

§ 38. Boliger i Ejendomme, der tilhører Staten, kan forsaavidt de ikke er Tjenesteboliger, i hvilke en Tjenestemand er pligtig at bo, af den Styrelse, under hvilken den paagældende Ejendom hører, udlejes til Tjenestemænd. Betingelserne for Lejemaalet fastsættes for hvert enkelt Tilfælde af vedkommende Styrelse.

15. Om Uniforms- og Beklædningsgenstande.

§ 39. 1) Dersom Uniforms- og Beklædningsgenstande leveres det underordnede Personale af Hensyn til Tjenestens særlige Art, sker dette uden Fradrag i Lønnen. For de Styrelsesgrene, hvor saadan Levering finder Sted, fastsættes af paagældende Minister efter indhentet Udtalelse af Lønningssraadet i et Uniformsregulativ de nærmere Regler for Tildelingen. Der kan ikke tilstaas Tjenestemænd, som i Henhold til et saadant Regulativ skal have udleveret Uni-

forms- og Beklædningsgenstande, men som efter eget Ønske^{27 Juni.} fritages herfor, nogen Beklædningsgodtgørelse, ligesaa lidt^{Nr. 126.} som saadan Godtgørelse iøvrigt kan tillægges nogen Tjenestemand.

2) Det kan paalægges Tjenestemænd, som ikke faar leveret Uniform, for egen Regning at anskaffe saadanne Uniformsgegenstande, som efter Tjenestens særlige Art findes fornødne.

16. Om Godtgørelse for Kontorhold.

§ 40. 1) Enhver Tjenestemand, hvem der fra Statskassen er tillagt et aarligt Beløb i Godtgørelse for Kontorhold, er ved Ugangen af hvert Finansaar pligtig at indgive til vedkommende Ministerium specificerede Oplysninger om de Kontorudgifter, som han i Aarets Løb har haft.

2) For hvert Ministerium, hvorunder der hører Tjenestemænd, til hvilke Godtgørelse for Kontorhold skal ydes, fastsættes ved særlig Lov Størrelsen af de Beløb, som disse Kontorholdsvederlag andrager. Love om Godtgørelse for Kontorhold underkastes en almindelig Revision hvert 5. Aar, og saaledes, at alle Love om Godtgørelse for Kontorhold forelægges til Revision i samme Rigsdagssamling. Første Gang, en saadan samlet Forelæggelse finder Sted, er i den ordentlige Rigsdagssamling 1928—29. — De ved en Revisionslovs Ikrafttræden ansatte Tjenestemænd maa uden Vederlag af nogen Art underkaste sig de Forandringer, som Revisionen maatte medføre.

3) I særlige Tilfælde kan et Kontorholdsbeløb ændres paa Finansloven.

17. Om Honorarer, Medhjælpssummer og Vederlag en Gang for alle.

§ 41. 1) Honorarer kan ydes som faste aarlige Vederlag enten til en Tjenestemand for en Virksomhed i Statens Tjeneste udenfor hans egentlige Tjenestegerning eller til en Ikke-Tjenestemand for en Virksomhed i Statens Tjeneste, der ikke betales med Konjunkturløn.

27 Juni. 2) Honorarer kan ikke tilstaas uden Bevilling paa hvert
Nr. 126. Aars Finanslov. Saadan Bevilling kan gives summarisk for
et vist Antal Honorarer af ens Størrelse eller personlig be-
stemt. I sidste Tilfælde bortfalder Beløbet i Mangel af ny
Bevilling ved Overgang til anden Stilling.

3) Ikke-Tjenestemænd under Krigs- og Marineministeriet
med Pensionsret i Henhold til Lov af 19. April 1907 om-
fattes ikke af Bestemmelserne i denne Paragraf.

§ 42. 1) De ved Lønningslove eller paa Finansloven
bevilgede Medhjælpssummer kan ikke benyttes til deraf at
yde Vederlag til nogen Tjenestemand indenfor paagældende
Styrelsesgren, medmindre dette udtrykkelig er bestemt ved
Lov. Tilsvarende gælder for Personer, der vederlægges med
et ved særlig Lov eller Finanslov fastsat Honorar.

2) Til Afholdelse af Vederlag en Gang for alle til Tjeneste-
mænd for Arbejde af særlig Art eller under ganske særlige
Forhold kan der ved Finanslovbevilling stilles Beløb til
Raadighed.

18. Om borgerlige og kommunale Ombud.

§ 43. Tjenestemænd er pligtige at modtage borgerlige
og kommunale Ombud efter Lovgivningens almindelige Regler.
Dog kan en Tjenestemand af den Minister, under hvem han
hører, efter Ansøgning fritages for Overtagelse af et Ombud,
naar det skønnes nødvendigt af Hensyn til Tjenestens for-
svarlige Udførelse.

19. Om Tjenestemænds Adgang til Beskæftigelse udenfor Statstjenesten.

§ 44. 1) En Tjenestemand kan kun have Beskæftigelse
udenfor Statstjenesten, forsaavidt og i det Omfang, det er
foreneligt med den samvittighedsfulde Udførelse af hans
Pligter som Tjenestemand og med den for Stillingen nød-
vendige Agtelse og Tillid.

2) Tjenestemanden skal skriftlig gøre Anmeldelse for
Ministeren eller den Ministeren underordnede Myndighed,

som har Ansættelsesret til paagældende Tjenestestilling, inden han kan

27 Juni.
Nr. 126.

- a) paabegynde en Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed;
- b) overtage en Stilling udenfor Statstjenesten, hvortil der er knyttet varig Løn;
- c) indtræde i en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervsmæssig Karakter.

3) Forsaavidt den Myndighed, til hvem Anmeldelsen er indgaaet, skønner, at det vil stride mod de i denne Paragrafs 1. Stykke nævnte Hensyn, at Tjenestemanden overtager den anmeldte Beskæftigelse, meddeles det ham inden 4 Uger efter at Anmeldelse er indgaaet, at det er ham forbudt at overtage Posten. Tjenestemanden kan forlange en af en underordnet Myndighed i saa Henseende truffen Afgørelse forelagt Ministeren.

4) Skulde det vise sig, efter at en Beskæftigelse er overtaget, enten at de Omstændigheder, som har været afgørende for Sagens Bedømmelse, ændres væsentligt, eller at der allerede ved Overtagelsen forelaa Omstændigheder, som, hvis de havde været oplyst, vilde have medført et Forbud, kan Ministeren paa et hvilket som helst Tidspunkt paalægge Tjenestemanden, at han skal frigøre sig for Beskæftigelsen.

20. Om Titel og Rang.

§ 45. 1) Ingen Tjenestemand kan, saalænge han staar i Statens Tjeneste, erholde anden Titel eller Rang end den, som hans Tjenestestilling medfører, eller som er knyttet til en ham af Kongen tildelt Ordensdekoration eller Hofcharge.

2) Rangskat svares ikke for den med en Tjenestestilling forbundne Rang.

21. Om Normering af Tjenestestillinger m. m.

§ 46. 1) Paa de aarlige Finanslovforslag opføres for Lønningernes Vedkommende:

- a) Lønninger til de ved særlige Love vedtagne Tjenestestillinger, særlig angivet for hver Styrelsesgren saavel med Hensyn til Stillingernes Antal som med Hensyn

27 Juni. til Lønningsdelene for de enkelte Grupper af Stillinger, Nr. 126. som er nævnt i Normeringslov, jfr. Stk. 2.

b) Lønninger til de Tjenestestillinger, hvis Antal ikke er normeret ved særlige Love, med Angivelse af Stillingerens Antal efter tidligere Finanslovbevilling og Antallet, hvortil ny Bevilling søges.

2) Tjenestestillingernes Antal i de Lønningsklasser eller Tjenestestillingsgrupper, som dertil skønnes egnede, normeres ved særlig Lov. Forøgelse af et Antal af Tjenestestillinger, som er fastsat ved særlig Lov, kan kun ske ved ny særlig Lov. Det samme gælder for herhenhørende Tjenestestillingers Oprykning til højere eller Nedsættelse til lavere Lønningsklasse. Naar ikke særlige Forhold gør anden Forelæggelsestid ønskelig, fremlægges for de Styrelsesgrenes Vedkommende, hvori Ændring i Tjenestestillingernes Antal eller Henførelse (jfr. dog Stk. 3) ønskes i det kommende Finansaar, i Begyndelsen af den ordentlige Rigsdagssamling af den paagældende Minister samlet Forslag om Ændringer.

3) Hvert 5. Aar — første Gang i den ordentlige Rigsdagssamling 1930—31 — kan de forskellige Tjenestegrenes Lovforslag om Normering indeholde Forslag om almindelig Regulering. Denne kan omfatte Omklassificering af Stillingerne som Stationsforstander, Postmester, Telegrafbestyrer, Toldforvalter, Fyrmester og lign.; disse Stillinger vil ikke udenfor denne almindelige Regulering kunne henføres til højere Lønningsklasse.

4) Saafremt tvingende Omstændigheder maatte gøre det nødvendigt, kan Ministeren midlertidigt forøge Tallet paa Tjenestemænd, hvis Tal ikke er bestemt ved Loven, indtil endelig Bestemmelse kan tages ved Finansloven for det følgende Finansaar.

§ 47. Gennem Finanslovbevilling kan Ændring i denne Lov kun ske, hvor der i denne Lov er givet udtrykkelig Hjemmel derfor. Iøvrigt kan Ændringer i og Afbigelse fra denne Lovs Bestemmelser kun ske ved særlig Lov.

§ 48. 1) Det ved Lov Nr. 489 af 12. September 1919 (jfr. Lov Nr. 483 af 10. September 1920) nedsatte Lønnings-

raad bestaar af en Formand, en Næstformand og 6 Med- 27 Juni.
lemmer. Formanden og Næstformanden udnævnes af Kongen. Nr. 126.
2 af Medlemmerne samt 2 Stedfortrædere for disse udnævnes
af Finansministeren; de øvrige 4 Medlemmer samt 4 Sted-
fortrædere for disse vælges af Rigsdagen efter Reglerne i
Grundlovens § 45, 2. Stykke, jfr. § 49. Næstformanden og
Medlemmerne udnævnes, henholdsvis vælges for 4 Aar ad
Gangen.

2) Raadets Beslutninger afgøres ved simpel Stemme-
flerhed blandt samtlige dets Medlemmer, idet dog Næst-
formanden kun deltager i Afstemningen, naar Formanden
er forhindret i at deltage.

3) Raadet staaer umiddelbart under Finansministeren;
Raadets Formand kan forelægge denne en hvilken som
helst af Raadet truffen Afgørelse.

4) Det paahviler Raadet at udarbejde de Bestemmelser,
der vil være gældende for de Beretninger, som Kommunal-
bestyrelserne i Henhold til § 89 skal indgive angaaende
Detailprisen paa de almindeligste Fødevarer, Beklædnings-
genstande, Brændsels- og Belysningsmidler. Endvidere skal
Raadet foretage den i § 91 omhandlede Beregning og snarest
gørligt efter Beregningens Tilendebringelse gøre Indstilling
om Resultatet til Rigsdagen og til Finansministeren, der i
Statstidende offentliggør de Tal, der angiver Dyrtidstillæggets
Størrelse for det følgende Halvaar.

5) Der skal af de forskellige Styrelsesgrene forelægges
Raadet til Udtalelse Forslag til nye Regler samt til Ændring
i bestaaende Regler vedrørende Ydelse af Dagpenge, Over-
arbejdspenge (herunder højeste Tjenestetid) og andre særlige
Ydelser (jfr. denne Lovs 3. Del). Paa samme Maade forholdes
med Hensyn til Regler om Afdrag i Lønning for Tjeneste-
bolig og andre Ydelser in natura (§ 36, jfr. § 863), om Længden
af den aarlige Ferie (§ 13), om Levering af Uniformer (§ 39)
og med Hensyn til den i § 46, Stk. 3, nævnte Regulering.

6) Det paahviler Raadet at gøre Indstilling til Finans-
ministeren vedrørende alle Spørgsmaal om Ændringer i denne
Lovs Bestemmelser i Kapitel 4 om Stedstillæg.

27 Juni. 7) Opstaaende Spørgsmaal om Fortolkningen af de i
 Nr. 126. Tjenestemandsløven indeholdte Bestemmelser kan gennem
 Finansministeren forelægges Raadet til Udtalelse. Iøvrigt kan
 der i det Omfang, det skønnes ønskeligt, forelægges Raadet
 til Udtalelse alle Spørgsmaal vedrørende Statens Lønninger,
 Honorarer og andre Vederlag.

8) Raadet kan tilkalde særlige sagkyndige til at give Op-
 lysninger. Iøvrigt er Raadet bemyndiget til i den Udstræk-
 ning, i hvilken det er nødvendigt for dets Arbejde, at ind-
 hente Oplysninger i paagældende Styrelse.

Kapitel 2.

Pension.

A. Bestemmelser for Tjenestemænd.

Almindelige Bestemmelser.

§ 49. 1) Enhver Stats-Tjenestemand, jfr. § 1, er beret-
 tiget til Pension for sig selv og for sin efterladte Enke samt
 til Børnepension i Henhold til denne Lov. Samme Ret til
 Pension tilkommer fast ansatte Tjenestemænd ved Rigsdagen
 eller de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes
 ved Finanslovene.

2) Ansættelser paa bestemt Tid giver ikke Pensionsret,
 medmindre anderledes fastsættes ved særlig Lov.

§ 50. 1) Pensionerne afholdes af Statskassen, forsaavidt de ikke efter de Regler, som hidtil har været gældende eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade.

2) Som Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Pensioneringen afkortes ved hver Lønningsudbetaling 3 pCt. i den enhver Tjenestemand tillagte Lønningsindtægt, jfr. § 51.

3) Saafremt en Tjenestemand, bortset fra de i §§ 60 og 61 omhandlede Tilfælde, efter denne Lovs Ikrafttræden afskediges uden Pension, udbetales der ham ved Afskedigelsen de af ham til Pensionering indbetalte Beløb uden Renter. I andre Tilfælde forbliver det afkortede Beløb i Statskassen, selv om der ikke efter Tjenestemandens Afsked eller Død

bliver nogen Pension at udbetale til ham selv eller til hans Enke eller Børn. 27 Juni.
Nr. 126.

4) Statens Ydelse til Kongen og det kongelige Huses Aarpenge bærer hver især de dem vedkommende Pensioner og Understøttelser. Ved Tronskifte forholdes efter Lov Nr. 98 af 29. April 1913 om Udredelse af Hofpensioner ved Tronskifte.

§ 51. 1) Til Lønningsindtægten, som kommer i Betragtning ved Pensionsberegning, henregnes:

a) Grundlønnen med Alderstillæg og Erstatning for Naturalydelse, der er eller har været tillagte Stillingen som Lønning eller Lønningsdel,

b) personlige Tillæg, sog kun forsaauidt de er tilstaaede som Erstatning for en bortfalden pensionsgivende Indtægt, medmindre anderledes bestemmes ved Finanslov eller særlig Lov,

c) saadanne Naturalydelse (saasom Brugen af Tjenestejord, fri Bolig og Brændsel), der udtrykkelig er tillagte vedkommende som Lønning eller Lønningsdel, og hvis Værdi, forsaauidt den ikke paa anden Maade er bestemt, fastsættes af vedkommende Minister.

2) Til Lønningsindtægten henregnes derimod ikke:

a) Ydelse, hvis særlige Bestemmelse ikke er at give Tjenestemanden en Indtægt, saasom Taffel-, Kontorholds-, Hesteholdspenge og deslige, Befordringsgodtgørelse, Flyttegodtgørelse, Hjælp til Bolig, Time-, Dag- og Natpenge, Kørepenge, Uniform eller Uniformsgodtgørelse eller deslige. Ved de med Kontorhold, Rejseudgifter og deslige forbundne Stillinger, som ikke har faaet tillagt noget særligt Beløb til saadanne Omkostningers Bestridelse, bliver det Beløb, som dertil aarlig kan antages at medgaa, at fradrage i Stillingsens Brutto-Indtægter,

b) Honorarer og Bestillingstillæg,

c) tilfældige Indtægter, saasom Strafandele, Belønninger og Vederlag for Overtidsarbejde,

d) Sportler, Gebyrer, Procenter, Skriverspenge og andre uvisse Indtægter, Udbytteandele eller Godtgørelse herfor,

27 Juni. Stedtillæg, personlige Tillæg af anden Art end den i 1. Stykke Nr. 126. under b) nævnte samt andre ikke i 1. Stykke udtrykkelig nævnte Indtægter, jfr. dog § 52.

§ 52. 1) Saadanne Stillinger, for hvilke en væsentlig Del af de med samme forbundne Indtægter bestaar eller har bestaaet i Sportler, Gebyrer, Procenter, Skriverpenge eller andre lovhjemlede uvisse Indtægter, kan ved særlig Lovbestemmelse i Henseende til Pensionsberegning henføres til Lønningsklasser, for hvilke der er fastsat Aarsløn uden Tillæg af saadanne uvisse Indtægter, eventuelt til andre Lønningsklasser end de, hvortil de med Hensyn til Lønning allerede er henførte. Naar saadan Bestemmelse er truffet, bliver ved Pensionsberegningen vedkommendes Lønningsindtægt med Alderstillæg m. v. at opgøre, som om han i hele det paa-gældende Tidsrum havde været ansat i den Lønningsklasse, til hvilken han er henført i Henseende til Pensionsberegning. Det i § 50, 2. Stykke foreskrevne Fradrag i Lønningen som Bidrag til Pensioneringsudgifterne beregnes ligeledes af en paa den anførte Maade opgjort Lønningsindtægt.

2) Saalænge den i 1. Stykke nævnte Lovbestemmelse ikke er givet, forbliver med Hensyn til Pensionsberettigelsen af de i § 51, 2. Stykke under d) nævnte uvisse Indtægter de hidtil gældende Regler bestaaende.

§ 53. Naar Pension eller Ventepenge i Henhold til denne Lov i et helt Aar ikke er hævet, hjemfalder Beløbet for det Aar til den Kasse, hvorpaa samme er anvist, medmindre lovlig Forhindring senere bevises.

II. Egenpension.

§ 54. Egenpension tilkommer efter nedennævnte Regler de i § 49 nævnte Personer, naar de afskediges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag. Enhver Tjenestemand er forpligtet til at søge sin Afsked fra Udgangen af den Maaned, hvori han fylder 70 Aar; denne Bestemmelse gælder dog ikke for Dommere, jfr. Grundlovens § 71. Berettiget til at erholde Afsked med Pension efter nærværende Lov er Tjenestemanden, naar han har fyldt

sit 65. Leveaar. For visse Klasser af Tjenestemænd kan det ved særlig Lov bestemmes, at nævnte Pligt eller Ret skal indtræde til et tidligere Tidspunkt, eller at de ved Opnaaelse af en vis Levealder skal afskediges med Pension. De for Tiden gældende Forskrifter af denne Art berøres ikke af nærværende Lov.

§ 55. 1) Pensionen beregnes — udenfor det i § 56 nævnte Tilfælde — efter Tjenestemandens Pensionsalder og Pensionsindtægt.

2) Pensionsalderen er det Tidsrum, i hvilket Tjenestemanden efter sit fyldte 30. Aar har været fast ansat i Stilling, der efter denne Lov er forbundet med Pensionsret, uanset om Tjenesten er forrettet under en eller flere Styrelsesgrene. Tjenestetid, som ligger forud for Tjenestemandens fyldte 30. Aar, kommer saaledes ikke i Betragtning ved Pensionsberegningen; er der sket Afbrydelse af Tjenesten, sammenlægges Tjenestetiderne efter det fyldte 30. Aar, medmindre Afbrydelse er sket paa Grund af Forseelser, der har medført Afsked uden Pension, i hvilket Tilfælde kun den Tid, der ligger efter saadan Afbrydelse, kommer i Betragtning som pensionsgivende, forsaavidt Bevillingsmyndighederne ikke tilsteder Afvigelse herfra. Saafremt Tjenestetid sammenlægges til Beregning af Pensionsalder, maa dog de ved den tidligere Afskedigelse eventuelt i Henhold til § 50, Stykke 3, tilbagebetalte Pensionsbidrag paa ny indbetales, dog uden Renter.

3) Pensionsindtægten udgør, med de i det følgende nævnte Undtagelser, Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, jfr. §§ 51 og 52, som Tjenestemanden har oppebaaret i de efter hans fyldte 30. Aar sidst forløbne 3 Aar før Afskedigelsen. Hvis Pensionsalderen er mindre end 3 Aar, udgør Pensionsindtægten Gennemsnittet af Lønningsindtægten i hele Tjenestetiden efter det fyldte 30. Aar.

4) Naar en Tjenestemand paa Grund af Svagelighed eller Tilskadekomst eller anden ham utilregnelig Aarsag er overgaaet fra en højere til en lavere lønnet Stilling, udgør Pensionsindtægten Gennemsnittet af Lønningsindtægten i de 3

27 Juni. efter hinanden følgende Aar, i hvilke Lønningsindtægten har Nr. 126. været størst.

5) Naar en Tjenestemand afskediges med sit fyldte 70. Aar eller ved det tidligere Tidspunkt, til hvilket han er forpligtet til at søge sin Afsked, eller ved hvilket han ifølge Lov skal afskediges (jfr. § 54), saavel som ved senere Afsked, udgør Pensionsindtægten den ved Opnaaelsen af 70 Aar, henholdsvis vedkommende tidligere Tidspunkt oppebaarne Lønningsindtægt, medmindre Reglen i 4. Stykke giver en højere Pensionsindtægt.

6) Pensionens Størrelse bestemmes saaledes, at:
en Pensionsalder

af . . . indtil 2 Aar	giver	$\frac{1}{18}$	af Pensionsindtægten i Pension				
over 2	—	4	—	$\frac{2}{18}$	-	—	-
—	4	—	7	—	$\frac{3}{18}$	-	—
—	7	—	10	—	$\frac{4}{18}$	-	—
—	10	—	15	—	$\frac{5}{18}$	-	—
—	15	—	17	—	$\frac{31}{68}$	-	—
—	17	—	19	—	$\frac{32}{68}$	-	—
—	19	—	21	—	$\frac{33}{68}$	-	—
—	21	—	23	—	$\frac{34}{68}$	-	—
—	23	—	25	—	$\frac{35}{68}$	-	—
—	25	—	27	—	$\frac{36}{68}$	-	—
—	27	—	28	—	$\frac{37}{68}$	-	—
—	28	—	29	—	$\frac{38}{68}$	-	—
—	29	—	30	—	$\frac{39}{68}$	-	—
—	30 Aar	—		—	$\frac{40}{68}$	-	—

7) Naar nogen ved sin første Ansættelse i en med Pensionsret forbunden Stilling har fyldt sit 35. Aar, kan det i særlige Tilfælde ved Normeringslov bestemmes, at der efter de første 10 Aars Tjeneste, dog ikke før det fyldte 65. Leveaar, ved Pensionsberegning skal godskrives ham et vist Antal Tjenesteaar, der fastsættes under Hensyn til Alderen ved Ansættelsen, men i det højeste 10 Aar.

8) Naar nogen forbliver i sin Stilling efter Indtrædelsen af det Tidspunkt, der medfører Pligt til at søge Afsked, bliver Pensionen ved Afskedigelsen at fastsætte, som om

denne havde fundet Sted til det ommeldte Tidspunkt, altsaa **27 Juni.**
uden at der tages Hensyn til senere opnaaede Lønnings- **Nr. 126.**
tillæg, og uden at Pensionsalderen ved den senere Tjeneste
forøges.

9) Indtil der ved Lov fastsættes nye Regler angaaende Pensionering af Tjenestemænd, der regelmæssig afskediges i yngre Alder, bliver Pensionen for Tjenestemænd under Militæretaterne, naar disse i saadan Alder afskediges eller søger deres Afsked i Henhold til §§ 159, 172, 180, 182, 183, 188, 193 og 198 i Lov Nr. 342 af 7. August 1922 om Hærens Ordning og § 28 i Lov Nr. 345 af 7. August 1922 om Søværnets Ordning, forsaavidt angaar Pensionsalderen at fastsætte efter de hidtil gældende Regler, saafremt disse giver et for Tjenestemanden gunstigere Resultat. Dette gælder ogsaa, naar de paagældende afskediges paa Grund af Svagelighed. For de nysnævnte Tjenestemænd bliver, indtil anderledes ved Lov bestemmes, ved Beregningen af Tjenestetiden og Gennemsnitsbeløbet hvert Aar, hvori vedkommende har gjort Felttog eller været udkommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod, at regne for to Aar.

10) Ved Pensionsberegning for saadanne, som er overgaaede fra en af de i Lovene Nr. 82 og Nr. 89 af 19. April 1907 nævnte Stillinger, der ikke er Tjenestemandsstillinger, til en Tjenestemandsstilling eller omvendt, medregnes den i den første Stilling opnaaede Pensionsalder.

§ 56. 1) Hvis en Tjenestemand ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges, tilkommer der ham uden Hensyn til Alder eller Tjenestetid altid i Pension $\frac{2}{3}$ af den sidst oppebaarne Lønningsindtægt (jfr. dog § 52), eventuelt af den i § 55, 4. Stykke, ommeldte Pensionsindtægt, forsaavidt Betingelserne for Pensionens Beregning efter denne Bestemmelse er til Stede.

2) Udelukket fra Behandling efter nærværende Paragraf er Tilskadekomst, som den paagældende Tjenestemand selv har hidført med Forsæt. Har han ved grov Uagtsomhed eller ved synlig Beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til Tilskadekomsten, kan Ministeren bestemme, at

27 Juni. Pensionen efter denne Paragraf skal nedsættes eller bort-Nr. 126. falde.

3) Ingen kan gøre Krav paa Pension efter foranstaaende Regel, medmindre han snarest muligt efter, at Tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerede for sin foresatte.

4) Bestemmelserne i § 40 i Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde af 28. Juni 1920 berøres ikke af denne Lov.

5) Lige med Tilskadekomst regnes skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Tjenesten eller de Forhold, hvorunder den foregaar, og som medfører Tjenstudygtighed.

6) Medfører Beskadigelsen en blivende Forringelse af Arbejdsevnen, uden at den tilskadekomne dog paa Grund af samme afskediges, forholdes der i Overensstemmelse med Loven om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde samt dertil sig sluttende Bestemmelser vedrørende statsansatte.

7) Bliver den paagældende som Følge af Beskadigelsen ude af Stand til at bestride sin hidtidige Tjeneste, men dog ikke aldeles utjenstdygtig, er han pligtig at overtage anden efter sin Uddannelse og Helbredstilstand passende Tjenestestilling indenfor samme Styrelsesgren, forsaavidt saadan tilbydes, mod vedblivende at oppebære Lønning som for den tidligere Stilling fastsat. Naar Tjenestemanden under disse Forhold forbliver i Tjenesten, udskydes Spørgsmaalet om Pensionering, indtil Afskedigelse af en af de i § 54 nævnte Aarsager eller eventuelt i Henhold til nærværende Paragrafs 1. Stykke finder Sted; vægrer han sig ved at modtage den tilbudte nye Stilling, og Afskedigelse af denne Grund finder Sted, pensioneres Tjenestemanden efter Reglerne i § 55. Den Tjenestemand, der ikke ifølge sin Udnævnelse er pligtig at lade sig stedlig forsætte, fortaber dog ikke Pensionsretten efter nærværende Paragraf, fordi han nægter at modtage en Stilling paa et andet Sted end det, hvor han hidtil har gjort Tjeneste.

§ 57. Ingen Pension kan overstige 8 000 Kr. aarlig.

§ 58. En kvindelig Tjenestemand, der ved Ægteskab med en Tjenestemand har opnaaet Enkepension i Henhold til §§ 64—65 eller har Krav paa saadan ved Ægtemandens Død, kan, naar hun afskediges af en af de i §§ 54 og 56 nævnte Aarsager, kun oppebære halv Egenpension efter §§ 55 eller 56; dog kan hun til enhver Tid opnaa fuld Egenpension imod at give Afkald paa Enkepension og Børnepension efter § 66.

27 Juni:

Nr. 126.

§ 59. Den Tjenestemand, hvis Stilling inddrages, efter at han har fyldt 30 Aar, er, naar der ikke tilbydes ham anden passende Stilling (jfr. § 56, 7. Stykke) med mindst samme Indtægt, berettiget til i 5 Aar at oppebære Ventepenge. Disse skal i de 3 første Maaneder være lig med den paagældendes sidste pensionsgivende Lønningsindtægt og derefter $\frac{2}{3}$ af denne Lønningsindtægt. I den Tid, Ventepenge oppebæres, er han pligtig at modtage Ansættelse i en passende Stilling med mindst samme Indtægt, som den inddragne Stilling gav. Har han ikke inden Udløbet af 5 Aar faaet Ansættelse i anden Stilling, sættes han paa Pension. De Aar, i hvilke Ventepenge har været oppebaarne, tælles ved senere Pensionsberegning som Tjenestear, men Pensionen beregnes efter Gennemsnitsbeløbet af den Lønningsindtægt, som har været oppebaaret i Tjenestestillingen, inden den paagældende kom paa Ventepenge, jfr. §§ 51, 52 og 55.

§ 60. Den, som dømmes fra sin Stilling, saavel som den, der afskediges, fordi han har begaaet en i den offentlige Mening vanærende Handling, taber Retten til Pension.

§ 61. Naar en pensionsberettiget Tjenestemand afskediges paa Grund af Tjenesteforseelser eller Misligheder, der, uden at medføre Tab af Pensionsretten i Henhold til § 60, svækker den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid, bestemmes det ved Finanslov eller Tillægsbevillingslov, hvorvidt han skal have Pension, og i bekræftende Fald af hvilken Størrelse.

§ 62. Pension eller Ventepenge bortfalder:

a) Naar vedkommende atter ansættes eller konstitueres i en med Pensionsberettigelse forbunden Stilling. Modtager

27 Juni. en paa Ventepenge staaende Tjenestemand ny Ansættelse
Nr. 126. eller Konstitution i en Stilling, der giver mindre Indtægt end den inddragne Stilling, beholder han dog saa meget af Ventepengene, som er nødvendigt for til enhver Tid at bringe hans Embedsindtægt op til det i den tidligere Stilling oppebaarne Beløb; ved senere Pensionering tages denne Del af Ventepengene i Betragtning som personligt Tillæg. Naar en paa ny ansat eller konstitueret Tjenestemand afskediges fra den nye Stilling, er han berettiget til, forsaavidt der ikke maatte tilkomme ham større Pension, at oppebære den Pension, han tidligere har haft, eller hvorpaa han vilde have haft Krav paa det Tidspunkt, da Udbetaling af Ventepenge ophørte;

b) naar det godtgøres, at den paagældendes ved Sygdom eller Tilskadekomst forvoldte Utjenstdygtighed atter er hævet, og han desuagtet nægter at modtage fast Genansættelse i passende Stilling (jfr. § 56, 7. Stykke), for hvilken samme eller højere Løn er fastsat. Til Oplysning om den af en af de nævnte Aarsager pensioneredes Helbredstilstand er vedkommende Styrelse berettiget til, saa ofte det findes formaalstjenligt, dog ikke udover et Tidsrum af 10 Aar fra Afskedigelsen at regne, at kræve sig tilstillet Lægeattest, dog uden Udsigt for den pensionerede; naar denne trods Opfordring undlader at fremskaffe Lægeattest, kan Styrelsen standse Pensionens Udbetaling, indtil det er bevist, at Utjenstdygtigheden vedblivende bestaar;

c) naar en paa Ventepenge staaende Tjenestemand nægter at modtage ny Ansættelse i en Stilling af den i § 59 nævnte Art;

d) naar den paagældende uden vedkommende Ministers Tilladelse modtager Tjeneste for en fremmed Stat;

e) naar han uden Ministerens Tilladelse tager Ophold i Udlandet;

f) naar han i et sammenhængende Tidsrum af 3 Aar ikke har hævet Pensionen eller Ventepengene uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring;

g) naar han ved Dom kendes skyldig i en i den offentlige

Mening vanærende Handling eller overbevises om inden sin ^{27 Juni.} Afsked at have gjort sig skyldig i saadant Forhold, som ^{Nr. 126.} efter § 60 vilde have medført Tab af Pensionsretten.

h) Saafremt en pensioneret Tjenestemand efter 1. Juli 1922 ansættes i en med Pensionsret forbunden Stilling i en Kommune, et koncessioneret Selskab eller en offentlig Virksomhed, for hvilken Lønning ikke er fastsat i nærværende Lov, behandles han efter Reglerne under a). Ved Afsked fra den paagældende Tjeneste oppebærer han paa ny den ham af Staten tillagte Pension, dog at der i denne fradrages Halvdelen af Forskellen mellem den samlede almindelige Pension efter Lov eller Vedtægt fra de 2 Virksomheder (inkl. de særlige Tillæg) og det Beløb, som Tjenestemanden med den sammenlagte Tjenestetid vilde have oppebaaret efter denne Lov i Forhold til Lønningen ved Pensioneringen af Statstjenesten. Paa tilsvarende Maade forholdes med Pensionen til en efter 1. Juli 1922 ansat Tjenestemand, der oppebærer Pension fra en af de nævnte Virksomheder og senere pensioneres af Staten.

i) Forsaavidt i Medfør af Bestemmelsen i § 40 i Lov af 28. Juni 1920 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde en tilskadekommen Tjenestemand som Følge af den ham tillagte Pension enten slet ikke eller kun delvis har faaet tillagt den Erstatning, han ellers vilde have været berettiget til efter Lovens Regler, skal han dog uanset foranstaaende Bestemmelse i Tilfælde af senere Ansættelse i Statens Tjeneste eller som ovenfor i Litra h), 1. Punktum, anført vedblivende oppebære saa stor en Del af Pensionen, som svarer til den bortfaldne Erstatnings Livrenteværdi ved Afskedigelsen.

Forsaavidt angaar den i Litra h), 2. og 3. Punktum, omhandlede Pensionsberegning, vil, hvad enten Ulykkestilfældet er indtraadt i Statens eller Kommunens Tjeneste, den Del af Pensionen fra Stat eller Kommune, der beregnet paa ovenfor anførte Maade træder i Stedet for Erstatningen, være at betragte som Tjenestemanden forlods tillagt, saaledes

27 Juni. at Beløbet holdes udenfor Beregningen af den endelige Nr. 126. Pension.

§ 63. I alle Tilfælde, hvor der til Oplysning om en Tjenestemands eller en Pensionists Helbredstilstand i Henhold til denne Lov eller ifølge Praksis udkræves Lægeattest, er vedkommende Styrelse berettiget til at forlange, at saadan skal være udstedt af en Embedslæge.

III. Enkepension og Børnepension.

§ 64. 1) Den, der bliver Enke efter en af de i § 49 nævnte Tjenestemænd, som ved Dødsfaldet enten endnu var i Tjenesten eller var pensioneret eller oppebar Ventepenge, har med de i § 67 anførte Undtagelser Ret til Pension af samme Kasse som Manden.

2) Enkepensionen udgør:

- a) Naar Manden endnu ikke var pensionsberettiget eller ikke havde naaet en Pensionsalder af over 5 Aar, $\frac{1}{5}$ af Mandens Lønningsindtægt, henholdsvis Pensionsindtægt, saaledes som denne efter nærværende Lovs §§ 51, 52 og 55 beregnes, naar den lægges til Grund for Egenpension;
- b) naar Mandens Pensionsalder var over 5 Aar, $\frac{1}{3}$ af Mandens Pensionsindtægt;
- c) i Tilfælde, hvor Manden er omkommet ved Udførelsen af sin Tjeneste eller afgaaet ved Døden som Følge af Tilskadekomst i Tjenesten eller har været pensioneret af saadan Aarsag (jfr. herved § 56, 2. og 5. Stykke), $\frac{1}{3}$ af den i § 56 nævnte Lønnings- eller Pensionsindtægt.

3) Naar Enken er mere end 20 Aar yngre end Tjenestemanden, bliver Enkepensionen at nedsætte med $\frac{1}{30}$ af den efter 2. Stykke beregnede Enkepension for hvert paabegyndt Aar af Aldersforskellen over 20 Aar. Der som Ægteskabet har bestaaet i mere end 5 Aar, forøges det saaledes nedsatte Pensionsbeløb dog med $\frac{1}{20}$ af den almindelige Pension for hvert paabegyndt Aar af Ægteskabets yderligere Varighed, indtil almindelig Pensions fulde Beløb er naaet.

4) Enkepensionen kan ikke overstige 4 000 Kr. aarlig, ^{27 Juni,} og den i nærværende Paragraf omhandlede Enkepension skal ^{Nr. 126.} i det mindste udgøre 400 Kr. aarlig, forsaavidt den ikke derved bliver større end Halvdelen af den Lønningsindtægt, som Manden sidst oppebar. Er dette Tilfældet, bliver Enkepensionen at fastsætte lig med nævnte Halvdel.

§ 65. Forsaavidt Enken selv er eller efter Dødsfaldet bliver ansat i en Stilling, der giver Adgang til Pension, tilkommer der hende kun det halve af den i § 64 omhandlede Enkepension.

§ 66. ¹⁾ Der tillægges Enken efter en afdød mandlig Tjenestemand for de Børn (herunder ogsaa Stedbørn og Adoptivbørn), overfor hvilke han havde Forsørgelsespligt, følgende Pensionstillæg:

Til 1 Barn.....	180	Kr. aarlig,
— 2 Børn.....	330	— —
— 3 —	450	— —

og for hvert Barn over 3 yderligere..... 100 — —
indtil hvert Barns 18. Aar; dog skal Enkepensionen i Forbindelse med de nævnte Tillæg ikke kunne overstige $\frac{3}{4}$ af Mandens sidste Lønningsindtægt.

²⁾ Pensioner af tilsvarende Størrelse kan ligeledes tilstaas en afdød kvindelig Tjenestemands Børn, forsaavidt hun efterlader sig Enkemand, der ikke er statsansat eller statspensioneret og er ude af Stand til at forsørge de fælles Børn, samt de Børn, overfor hvilke hun alene var forsørgelsespligtig, og hvis Fader lever, men ikke er statsansat.

§ 67. Uberettigede til Enke- og Børnepension er Tjenestemænds Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60. Aar eller paa hans Dødsleje eller efter, at han var afskediget med Pension, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

§ 68. Enkepension bortfalder:

a) naar Enken indgaar nyt Ægteskab;

b) naar hun uden vedkommende Ministers Tilladelse modtager Tjeneste for en fremmed Stat;

27 Juni. c) naar hun uden Ministerens Tilladelse tager Ophold i Nr. 126. Udlandet;

d) naar hun i et sammenhængende Tidsrum af 3 Aar ikke har hævet Pensionen, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring;

e) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

2) Hvis en Enkepension er bortfaldet derved, at Enken har indgaaet nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faa den samme Pension, naar hun paany bliver Enke. Har ogsaa den anden Ægtefælle været Tjenestemand, tilkommer der dog kun Enken een Enkepension, nemlig den, der ved Beregningen viser sig at være størst.

3) I Tilfælde, hvor Enkepension af den under e) nævnte Aarsag bortfalder, skal dette dog ikke medføre Tab af Pensionstillæg i Henhold til § 66, men Beløbene bliver efter Enkepensionens Bortfald at udbetale til en for Børnene særlig beskikket Værge. Naar Enkepension bortfalder eller er bortfaldet paa Grund af nyt Ægteskab, kan Pensions-tillæg til umyndige Børn ifølge Bestemmelse af vedkommende Minister bevares eller paany tilstaas, naar det godtgøres, at de økonomiske Forhold i det nye Ægteskab er saadanne, at Hensynet til Børnenes forsvarlige Opdragelse gør det fornødent eller i høj Grad ønskeligt.

§ 69. 1) Under tilsvarende Betingelser, som ved § 64, 1. Stykke bestemt for Enker, kan der tilstaas uforsørgede fader- og moderløse Børn (herunder Stedbørn og Adoptivbørn) af de i § 49 nævnte Personer, naar disse havde Forsørgelsespligt overfor Børnene, hver en Pension af indtil 270 Kr. aarlig, men ikke under den i § 66 fastsatte Størrelse, forsaavidt og saa længe de dertil er trængende og værdige, dog ikke ud over deres 18. Aar. Deres Trang og Værdighed maa aarlig godtgøres for vedkommende Styrelse.

2) Samme Adgang til Børnepension har en afdød Tjenestemands Børn af et tidligere Ægteskab, hvis Stedmoder eller Stedfader er i Live.

IV. Overgangsbestemmelser.

27 Juni.

Nr. 126.

§ 70. De foran i §§ 66 og 69 givne Bestemmelser kommer til Anvendelse med Hensyn til alle Børnepensioner, som er tilstaaet efter 1. Oktober 1919, selv om Dødsfaldet, som betinger Pensionen, er indtruffet tidligere.

§ 71. Bestemmelserne i Stk. 2—12 i § 71 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, jfr. Normeringslov for Finansaaret 1925—26 § 3, forbliver i Kraft.

B. Bestemmelser for Ministre.

§ 72. De foranstaaende Pensionsbestemmelser for Tjenestemænd kommer ogsaa til Anvendelse paa Ministrene efter 1 Aars Funktion som saadan, dog med følgende Lempelse:

- a) Berettigede til Pension for sig selv og for deres efterladte Enke samt til Børnepension er Ministrene i ethvert Tilfælde af Afgang fra Stillingen; dog kommer Bestemmelserne i §§ 60 og 61 ogsaa til Anvendelse paa dem.
- b) Ministrenes Pensionsalder er deres hele Tjenestetid, regnet fra deres første Udnævnelse.

Følgende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa Ministre:

§ 54, § 55, 2., 4. og 5. samt 7.—9. Stykke, § 56, 7. Stykke og § 59.

§ 73. Ved Pensionsberegning for Ministre, som er overgaaede til en Tjenestemandstilling eller fra en saadan til Ministerstillingen, medregnes den i den første Stilling opnaaede Pensionsalder, og i det 1. Aar som Minister betragtes paa-gældende ved eventuel Pensionering som staaende i den ved Udnævnelsen til Minister beklædte Stilling.

C. Bestemmelser for fast ansatte Haandværkere og Arbejdere ved Statsbanerne.

§ 74. Haandværkere og Arbejdere ved Statsbanerne, som har fast Ansættelse, eller som i Overensstemmelse med de hidtil anvendte Regler fremtidig faar fast Ansættelse

27 Juni. og modtager Ansættelsesbrev og derfor i Medfør af § 385 Nr. 126. undergives de foranstaaende for Tjenestemænd gældende Pensionsbestemmelser, uagtet deres Lønning ikke er fastsat i Lønningslov til en fast aarlig Sum, men beregnes uge-, dag- eller timevis eller efter Akkord, henføres i pensionsmæssig Henseende henholdsvis til Statsbanernes 14. og til sammes 16. Lønningsklasse, og Opgørelsen af deres Bidrag til Pensioneringsudgifterne saavel som den dem vedrørende Pensionsberegning sker paa tilsvarende Maade, som i § 52 bestemt for de der omhandlede Tjenestemænd.

Kapitel 3.

Efterindtægt for Tjenestemænds Efterladte.

§ 75. ¹⁾ Enken efter en Tjenestemand, som ikke stod udenfor Nummer, og som havde lovbestemt Adgang til Pension af Staten eller nød Ventepenge, Pension eller fast Understøttelse for Tjenestetid, er berettiget til i 3 Maaneder efter Mandens Død at oppebære som Efterindtægt maanedlig $\frac{1}{12}$ henholdsvis af hans sidste Tjenesteindtægt, Ventepenge, Pension eller Understøttelse. Samme Ret tilfalder den paagældendes uforsørgede Børn under 18 Aar, naar Enke ikke efterlades, samt uforsørgede, forældreløse Børn under 18 Aar efter en kvindelig Tjenestemand.

²⁾ Forsaavidt der med den afdødes Stilling var forbundet Tjenestebolig, har de til Efterindtægt berettigede endvidere indenfor et Tidsrum af 3 Maaneder Ret til at blive boende i Boligen paa de for Tjenestemanden fastsatte Vilkaar. Kontorlokaler og andre til tjenstlig Brug bestemte Lokaler skal dog straks fraflyttes, ligesom det efter Omstændighederne kan paalægges de efterladte at stille i det mindste eet Beboelsesværelse til Raadighed for den, som skal beklæde Stillingen efter den afdøde.

³⁾ Hvis der efterlades Særkuldbørn af Mandens tidligere Ægteskab, som ifølge bestaaende Regler kan faa tillagt Børnepension efter Pensionsloven, skal et saa stort Beløb,

som svarer til Børnepensionen efter Pensionsloven, betragtes ^{27 Juni.}
som tillagt Børnene som Efterindtægt, og Resten som tillagt ^{Nr. 126.}
Enken.

§ 76. ¹⁾ Hvis Tjenestemandens efterladte Enke dør inden Udløbet af de 3 Maaneder, i hvilke hun er berettiget til at nyde Efterindtægt i Henhold til denne Lov, indtræder efterladte uforsørgede Børn under 18 Aar i Retten til Efterindtægt.

²⁾ Naar en Enke, som oppebærer Enkepension eller Understøttelse fra Staten, dør og efterlader sig uforsørgede Børn under 18 Aar, har disse Ret til i 3 Maaneder efter Moderens Død at oppebære maanedlig $\frac{1}{12}$ af hendes Pension (med Børnepensionstillæg) eller Understøttelse.

³⁾ Naar Tiden for den afdøde Enkes Efterindtægt udløber, indtræder de efterladte, uforsørgede Børn under 18 Aar i Enkens Ret til Pension, dog saaledes at Retten til Efterindtægt og Pension tilsammen kun tilkommer Børnene i fulde 3 Maaneder efter Moderens Død.

§ 77. Hvis et uforsørget Barn fylder 18 Aar eller afgaar ved Døden inden Udløbet af Efterindtægtsperioden, tilfalder dets Part de øvrige til Efterindtægt berettigede.

§ 78. I de Tilfælde, hvor Pensionen til fader- og moderløse Børn er større, end Efterindtægten vilde blive, træder Børnepensionen i Efterindtægten Sted.

§ 79. ¹⁾ Til Tjenesteindtægt henregnes hele den fra Statstjenesten (være sig fra en eller flere Styrelsesgrene) hidrørende varige Indtægt, hvad enten den er pensionsberettigende eller ikke, saasom Lønning, Naturalydelser (f. Eks. Brugen af Tjenestejord, Tjenestebolig og Brændsel) eller Erstatning for saadanne Ydelser, Bestillingstillæg, personlige Tillæg, Stedstillæg, Dyrtidstillæg, Konjunkturtillæg, Hjælp til Bolig, faste aarlige Honorarer, Akkordoverskud og deslige. — Derimod henregnes ikke til Tjenesteindtægten Vederlæg en Gang for alle, Belønninger, Straffeandele, Sygehjælp og lign. Understøttelser, ej heller Taffel-, Kontorholds-, Hesteholdspenge og deslige, Befordringsgodtgørelse, Flyttegodt-

27 Juni. gørelse, Time-, Dag- og Kørepenge, Uniform eller Uniforms-
Nr. 126. godtgørelse eller andre Ydelser, hvis særlige Bestemmelse ikke er at give Tjenestemanden en Indtægt.

²⁾ Ved Efterindtægtens Udbetaling fradrages de forskellige mere eller mindre varige Indeholdelser, der — hvis Tjenestemanden havde levet — vilde være blevet fradraget i hans Løn til Dækning af Afdrag paa Gæld (f. Eks. Lønningforsku), Enkeforsørgelsespræmier, Pensionsbidrag og deslige.

³⁾ For de i § 385 nævnte Haandværkere og Arbejdere opgøres den paagældende Tjenesteindtægt under Hensyn til vedkommendes normale Indtægt i et helt Aar, beregnet paa Grundlag af den paa Dødsdagen gældende Dag- eller Timeløn med Tillæg af hans faktisk oppebaarne yderligere Indtægt, hidrørende fra Akkordoverskud, Vederlag for Overtidsarbejde og deslige i det sidste Aar, i hvilket han har udført Tjeneste.

§ 80. Ved uforsørgede Børn forstaas i dette Kapitel alle Børn (herunder ogsaa Stedbørn og Adoptivbørn), overfor hvem den mandlige eller kvindelige Tjenestemand henholdsvis Tjenestemandes efterladte Enke ifølge Lovgivningens almindelige Regler ved sin Død havde Forsørgelsespligten.

§ 81. Efterindtægten udbetales maanedlig forud, og Begyndelsestidspunktet for Udredelsen er Dagen efter den sidste Dag eller Periode (Uge, Maaned), for hvilken der er eller bliver udbetalt Lønning, Ventepenge, Pension eller Understøttelse. Hvis en i Tjenesten afdød Tjenestemand ikke ved Dødsfaldet oppebar Lønning, udredes dog Efterindtægten fra Dagen efter Dødsfaldet.

§ 82. De i dette Kapitel fastsatte Regler gælder ogsaa for efterladte efter Ikke-Tjenestemænd, der har lovbestemt Adgang til Pension, og kan af Finansministeren gøres anvendelige paa efterladte efter saadanne Ikke-Tjenestemænd, som ifølge Bevillingspraksis har Adgang til fast Understøttelse for Tjenestetid.

Kapitel 4. Stedstillæg.

27 Juni.
Nr. 126.

§ 83. 1) Der ydes Statstjenestemænd, hvis Tjenestested er beliggende indenfor de af § 84, Stk. 2, omfattede Byer, et ikke pensionsgivende Tillæg, der benævnes Stedstillæg.

2) Til Personer, der er ansat paa Prøve i Stillinger, som er nævnt i denne Lov med senere Tillæg, og hvis Løn i Prøvetiden er fastsat ved Lov, ydes Stedstillæg efter samme Regler som for Tjenestemænd. Det samme gælder Elever, forsaavidt deres Løn er fastsat ved Lønningslov eller anden særlig Lov.

§ 84. 1) Stedstillæget udgør for de i Stk. 2 under a) henhørende Byer 495 Kr., dog ikke over 32 pCt. af Grundlønnen for den paagældende Lønningsklasse eller Stilling, for de under b) henhørende Byer 450 Kr. aarlig, dog ikke over 30 pCt. af Grundlønnen, for de under c) henhørende Byer 330 Kr. aarlig, dog ikke over 20 pCt. af Grundlønnen, for de under d) henhørende Byer 240 Kr. aarlig, dog ikke over 15 pCt. af Grundlønnen, og for de under e) henhørende Byer og Landkommuner 120 Kr. aarlig, dog ikke over 8 pCt. af Grundlønnen.

2) Under a) henhører København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Under b) henhører de store Købstæder samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer.

Under c) henhører de mellemstore Købstæder samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer.

Under d) henhører alle de øvrige Købstæder samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer.

Under e) henhører saadanne Byer og Kommuner, som ikke kan henføres under d), men som dog ved Bedømmelse af de i § 87, Stk. 2 nævnte Forhold, navnlig vedrørende Udgifterne til kommunal Skat, indtager en Særstilling i Forhold til almindelige Landkommuner.

27 Juni. § 85. ¹⁾ Finansministeren kan, efter at Sagen har været Nr. 126. forelagt Lønningsraadet, fastslaa, at Forstadsbebyggelser side-stilles i Henseende til Stedtillæg med Købstæder.

²⁾ Tjenestemænd, der ikke har fast Tjenestested, oppe-bærer Stedtillæg efter det Sted, hvor de bor.

³⁾ Samtlige Tjenestemænd under Søværnet betragtes som havende Tjenestested i København.

§ 86. For Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, udgør Stedtillægget kun $\frac{2}{3}$ af de i § 84, Stk. 1, nævnte Beløb.

§ 87. ¹⁾ Ved Bevilling paa Finansloven kan der hvert 3. Aar, første Gang paa Finansloven for 1929—30, foretages Forskydninger mellem de hidtil i § 84, Stk. 2, under b), c), d) og e) klassificerede Byer eller Kommuner. Samtidig kan hidtil ikke opførte Byer eller Kommuner optages under Stedtillægsklasserne eller hidtil opførte Byer eller Kom-muner udgaa af disse.

²⁾ Klassificeringerne sker efter Indstilling af Lønnings-raadet og efter dettes Skøn over de foreliggende Oplysninger om Udgifter til Husleje, kommunal Skat samt over saadanne ganske særlige Forhold for Levevilkaarene, der maatte kunne begrunde en Forandring.

§ 88. Stedtillæg udbetales efter de i § 31 fastsatte Regler og beregnes efter det Sted, hvor den paagældende Tjenestemand gør Tjeneste, henholdsvis har Bopæl, den 1. i den Maaned, for hvilken Beløbet udbetales.

Kapitel 5.

Dyrtdstillæg.

§ 89. Efter Foranstaltning af Indenrigsministeren ind-hentes der af Kommunalbestyrelserne i København, Frede-riksberg og Gentofte Kommuner, samtlige Købstadkommuner og mindst 100 Landkommuner med større bymæssige Be-byggelser for den første Uge i hver af Maanederne Januar, April, Juli og Oktober Oplysninger om de i Kommunen gældende Detailpriser paa de almindeligste Fødevarer, Be-

klædningsgenstande, Brændsels- og Belysningsmidler. Oplysningerne afgives af Kommunalbestyrelserne paa dertil indrettede Formularer til Det statistiske Departement senest den 15. i hver af de fornævnte Maaneder. Desuden indhentes der fra de samme Kommuner en Gang aarlig Oplysning om Huslejen for almindelige Beboelseslejligheder. 27 Juni. Nr. 126.

§ 90. 1) Paa Grundlag af de fra Kommunalbestyrelserne modtagne Indberetninger udregner Det statistiske Departement for hvert Kvartal Gennemsnitspriser for hver Vare, henholdsvis for Hovedstaden (København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner), for Købstæderne og for Landkommunerne, og for hvert af Halvaarene April—September og Oktober—Marts beregnes dernæst en Pris for hver Vare efter Gennemsnittet af de paagældende Kvartalspriser for de 3 Grupper af Kommuner. For Huslejen beregnes et tilsvarende Gennemsnitstal for de 3 Grupper af Kommuner.

2) De ved Beregningen af Gennemsnitspriserne benyttede Oplysninger om Varepriserne i de enkelte Kommuner offentliggøres af Det statistiske Departement.

§ 91. 1) For et Familieregnskab, der med Hensyn til Størrelse og Forbrugets Fordeling saa nær som muligt falder sammen med det af Det statistiske Departement ved Beregningen af Bevægelsen i Detailpriserne hidtil benyttede Normalregnskab, beregnes for hvert af Halvaarene April—September og Oktober—Marts Udgiften til Fødevarer, Beklædning, Brændsel og Belysning samt Bolig. Beregningen foretages med Benyttelse af de i § 90 nævnte Halvaarsgennemsnit for Varepriserne. Det Udgiftsbeløb for Bolig, der fremgaar af de en Gang aarlig tilvejebragte Oplysninger om Huslejens Størrelse, benyttes ved Beregningen for de to efter Oplysningernes Tilvejebringelse og Bearbejdelse følgende Halvaar.

2) De i denne Paragrafs 1. Stk. omhandlede Beregninger skal være tilendebragt senest den 20. Februar og den 20. August og anvendes ved Beregningen af Dyrtidstillæget for det næstfølgende Halvaar, April—September og Oktober—Marts.

27 Juni. § 92. 1) Der tilkommer enhver Tjenestemand et ikke
Nr. 126. pensionsgivende Dyrtidstillæg, der udbetales maanedlig og
forud sammen med Lønningen.

2) Personer, der er ansat paa Prøve i Stillinger, som er nævnt i denne Lov, og hvis Lønning i Prøvetiden er fastsat ved Lov, tilkommer der Dyrtidstillæg efter samme Regler som for Tjenestemænd. Det samme gælder Elever, forsaavidt deres Løn er fastsat ved Lønningslov eller anden særlig Lov.

3) Grundlaget for Dyrtidstillægets Beregning er et Udgiftstal paa det i § 91 omhandlede Familieregnskab paa 3 466 Kr. samt følgende Beløb for Dyrtidstillæg:

- a) for gifte Mænd, for saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar, samt for saadanne ugifte, hvem saadan Forsørgerpligt paahviler, og som har egen Husstand, 702 Kr. aarlig, dog ikke over 39 pCt. af den paagældende Tjenestemands Grundløn og Alderstillæg tilsammen;
- b) for andre Tjenestemænd over 35 Aar 351 Kr. aarlig, dog ikke over 19½ pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen;
- c) for alle øvrige Tjenestemænd 234 Kr. aarlig, dog ikke over 13 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen.

4) For hver fulde 3 pCt., hvormed Summen af de i § 91 nævnte Udgiftsposter stiger over eller falder under det i Stk. 3 nævnte Udgiftstal, forhøjes eller nedsættes Dyrtidstillægget med 54 Kr. aarlig for de i Stykke 3 under a) nævnte Tjenestemænd, ligesom den i Stykke 3 nævnte Grænse af 39 pCt. forhøjes eller nedsættes med 3 pCt. For de i Stykke 3 under b) og c) nævnte Tjenestemænd er Dyrtidstillægget henholdsvis ½ og ⅓ af det Dyrtidstillæg, der tilkommer de under a) nævnte Tjenestemænd, og Procenten, der begrænser Dyrtidstillæggets Størrelse i Forhold til Lønnen, er henholdsvis ½ og ⅓ af den for de under a) nævnte Tjenestemænd gældende.

5) Naar samlevende Ægtefæller begge er berettigede til 27 Juni. Dyrtdstillæg, udbetales der hver af Ægtefællerne Halvdelen Nr. 126. af det største Tillæg, som en af dem kan opnaa, saaledes at Ægtefællerne altid tilsammen oppebærer nævnte største Tillæg.

6) Naar den ene af to samlevende Ægtefæller oppebærer Dyrtdstillæg til Lønning eller Pension fra Staten, og den anden oppebærer tilsvarende Tillæg som Tjenestemand eller Pensionist fra en Kommune, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, beregnes Dyrtdstillæget fra Staten, som om Ægtefællen var Statstjenestemand.

7) Naar der ved den i Stk. 4 omhandlede Beregning fremkommer et Dyrtdstillæg til de i Stk. 3 under a) nævnte Tjenestemænd, der er højere end 162 Kr. aarlig, men lavere end 432 Kr. aarlig, udgør Dyrtdstillæget uforandret:

for de i Stykke 3 under a) nævnte Tjenestemænd 216 Kr. aarlig, dog ikke over 12 pCt. af den paagældende Tjenestemands Grundløn og Alderstillæg tilsammen;

for de i Stk. 3 under b) nævnte Tjenestemænd 108 Kr. aarlig, dog ikke over 6 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen;

for de i Stk. 3 under c) nævnte Tjenestemænd 72 Kr. aarlig, dog ikke over 4 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen.

8) Naar den i Stk. 4 omhandlede Regulering medfører, at Dyrtdstillæget til de i Stk. 3 under a) nævnte Tjenestemænd udgør et Beløb af 432 Kr. eller derover aarlig, reduceres de ved Beregningen fremkomne aarlige Dyrtdstillægsbeløb med 162 Kr., forsaavidt angaar de i Stk. 3 under a) nævnte Tjenestemænd, 81 Kr., forsaavidt angaar de i Stk. 3 under b) nævnte Tjenestemænd, og 54 Kr., forsaavidt angaar de i Stk. 3 under c) nævnte Tjenestemænd, ligesom de Maksimumsprocenter af Grundløn og Alderstillæg tilsammen, som Dyrtdstillæget ikke maa overskride, reduceres i Forhold hertil.

§ 93. Der tilkommer enhver, som uden at være Statstjenestemand eller pensioneret som saadan oppebærer et ved Lønningslov eller anden særlig Lov fastsat Honorar, et Dyr-

27 Juni. tidstillæg, der udgør 3 pCt. af Honorarbeløbet for hver 54 Kr.,
Nr. 126. der ydes i Dyrtidstillæg til de i § 92, Stk. 3, under a) nævnte
Tjenestemænd.

§ 94. 1) Enhver, der oppebærer Pension i Henhold til denne Lov eller Lov Nr. 489 af 12. September 1919, ydes der et Dyrtidstillæg efter Reglerne i § 92, dog at Pensionens Størrelse uden Tillæg af Konjunkturtillæg (jfr. Kapitel 6) træder i Stedet for Grundløn og Alderstillæg ved Anvendelsen af Grænsebestemmelserne for Dyrtidstillægets Størrelse.

2) Tilsvarende Regler gælder for de i Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 omhandlede Pensionister og understøttede, dog med de af nævnte Lovs §§ 3 b) og c), 4 og 5 følgende Lempler med Hensyn til Fastsættelsen af de Beløb, hvoraf Dyrtidstillæget beregnes.

§ 95. Dyrtidstillæget udbetales efter den højere Sats, jfr. § 92, Stk. 3, 4 og 7, forsaavidt Tjenestemanden opfylder Betingelserne herfor senest Dagen, før Tillæget forfalder til Betaling.

§ 96. Administrationen er bemyndiget til at forlange de til Dyrtidstillægets Beregning nødvendige Oplysninger afgivet af de paagældende paa Tro og Love. I Vægrings-tilfælde fortabes Retten til Dyrtidstillæget.

§ 97. 1) Bestemmelserne i Kapitel 5 bringes til Anvendelse for Færøerne med de ved de lokale Forhold nødvendiggjorte Afvigelser; det nærmere herom fastsættes ved kgl. Resolution.

2) For Tjenestemænd, der har Bopæl i Grønland, er Bestemmelserne i Kapitel 5 ikke gældende. Det samme gælder Tjenestemænd med Bopæl udenfor Landets Grænser.

Kapitel 6. Konjunkturtillæg.

§ 98. 1) Der ydes samtlige Statstjenestemænd et ikke pensionsgivende Tillæg, der udbetales maanedlig forud og sammen med Lønningen og benævnes Konjunkturtillæg.

2) Personer, der er ansat paa Prøve i Stillinger, som er 27 Juni. nævnt i denne Lov, og hvis Løn i Prøvetiden er fastsat ved Nr. 126. Lov, ydes der Konjunkturtillæg efter samme Regler som for Tjenestemænd. Det samme gælder Elever, forsaavidt deres Løn er fastsat ved Lønningslov eller anden særlig Lov.

§ 99. 1) For de Tjenestemænd, der oppebærer Dyrtds-tillæg i Henhold til § 92, Stk. 3 a) (gifte Mænd og dermed ligestillede), udgør Konjunkturtillæget, naar Dyrtdstillæget til disse Tjenestemænd andrager 702 Kr. aarlig, følgende aarlige Beløb:

For Tjenestemænd med Grundløn og Alderstillæg:

Under 1 500 Kr.....	35 pCt. af det samlede Beløb.
Fra 1 500— 1 599 Kr.....	531 Kr. aarlig.
— 1 600— 1 799 —	540 — —
— 1 800— 2 399 —	573 — —
— 2 400— 2 899 —	588 — —
— 2 900— 3 399 —	606 — —
— 3 400— 3 899 —	636 — —
— 3 990— 4 399 —	651 — —
— 4 400— 4 899 —	669 — —
— 4 900— 5 399 —	702 — —
— 5 400— 6 399 —	732 — —
— 6 400— 7 399 —	777 — —
— 7 400— 8 399 —	858 — —
— 8 400—10 399 —	954 — —
— 10 400—eller derover.....	1 113 — —

2) For de Tjenestemænd, der oppebærer Dyrtdstillæg i Henhold til § 92, Stk. 3 b, udgør Konjunkturtillæget $\frac{1}{2}$ af de i Stk. 1 nævnte Beløb; for alle øvrige Tjenestemænd (jfr. § 92, Stk. 3 c) udgør Konjunkturtillæget $\frac{1}{3}$ af de i Stk. 1 nævnte Beløb.

3) Konjunkturtillæget udbetales efter den højere Sats, forsaavidt Tjenestemanden opfylder Betingelserne herfor senest Dagen, før Tillæget forfalder til Betaling.

4) Naar samlevende Ægtefæller begge er berettigede til Konjunkturtillæg, udbetales der Manden Konjunkturtillæg

27 Juni. efter Reglerne i Stk. 1. Hustruen udbetales der Konjunktur-Nr. 126. tillæg efter Reglerne i Stk. 2.

5) For hver fulde 2 Portioner (2×54 Kr.), hvormed Dyrtidstillæget stiger over eller falder under Dyrtidstillæget 702 Kr. aarlig til gifte Mænd og dermed ligestillede, forhøjes eller nedsættes Konjunkturtillæget med 10 pCt. beregnet af ovennævnte aarlige Beløb.

6) Saalænge Dyrtidstillæget udbetales med de i § 92, Stk. 7 fastsatte Beløb, udgør Konjunkturtillæget til de i § 92, Stk. 3 under a) nævnte Tjenestemænd (gifte Mænd og dermed ligestillede) dog 60 pCt. af de i Stk. 1 nævnte Beløb, og Konjunkturtillæget til de i § 92, Stk. 3 under b) og c) nævnte Tjenestemænd udgør henholdsvis $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ (jfr. Stk. 2) af Konjunkturtillæget til gifte Mænd og dermed ligestillede.

7) Naar Dyrtidstillæget udbetales efter de i § 92, Stk. 8, fastsatte Regler, beregnes Konjunkturtillæget efter Regelen i Stk. 5 med Fradrag af 10 pCt. af de i Stk. 1 nævnte aarlige Beløb.

§ 100. 1) Enhver, der oppebærer Pension i Henhold til denne Lov eller Lov Nr. 489 af 12. September 1919, ydes der et Konjunkturtillæg, som beregnes efter Reglerne i § 99, dog saaledes, at Pensionens Størrelse træder i Stedet for Tjenestemændenes Grundløn og Alderstillæg. De i § 69 nævnte forældrelose Børn oppebærer dog Konjunkturtillæget efter højeste Sats.

2) Tilsvarende Regler gælder for de i Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 omhandlede Pensionister og understøttede, dog med de af nævnte Lovs §§ 3 b) og c), 4 og 5 følgende Lempler med Hensyn til Fastsættelsen af de Beløb, hvoraf Konjunkturtillæget beregnes.

3) Konjunkturtillæget udbetales maanedlig forud sammen med Pensionen.

§ 101. For de i Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 omhandlede Pensionister og understøttede gælder, saalænge Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg udbetales efter henholdsvis § 92, Stk. 7

og § 99, Stk. 6, den Regel, at det samlede Dyrtids- og Kon- **27 Juni.**
 junkturtillæg ikke bliver mindre end 25 pCt. af det Beløb, **Nr. 126.**
 hvoraf Tillægene beregnes, saafremt nævnte Beløb er under
 1 440 Kr., og at det samlede Dyrtids- og Konjunktur-
 tillæg bliver mindst 360 Kr., saafremt nævnte Beløb er
 1 440 Kr. og derover.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 20. S. 425—620. Udg. 30. Juni.

Bekendtgørelse om Befordringsgodtgørelser til Vær- **28 Juni.**
geraadsmødlemmer m. fl. **Nr. 146.**

I Henhold til § 13 i Lov om Værgeraadsforsorg m. m. af
 12. Juni 1922, jfr. Lov Nr. 55 af 31. Marts 1926, fastsætter
 Ministeriet for Sundhedsvæsen herved følgende Bestemmelser
 om Befordringsgodtgørelse til Værgeraadsmødlemmer paa
 Tjenesterejser :

Som Befordringsgodtgørelse *for Benyttelse af eget Køretøj*
 ydes Godtgørelse i Overensstemmelse med de for Statens
 Tjenestemænd *til enhver Tid* gældende Regler; efter disse
 Regler ydes *for Tiden* følgende Godtgørelse:

For Automobil	25	Øre	pr. løbende km
— Motorcykle	15	—	— — —
— Motorcykle med Sidevogn...	20	—	— — —
— Cykle	12	—	— — —
— Hestekøretøj	25	—	— — —

Iøvrigt ydes Befordringsgodtgørelse efter Regning, saa-
 ledes at Værgeraadsmødlemmer paa Tjenesterejser er beret-
 tiget til at benytte II. Klasse Jernbane (I. Plads paa Skib)
 for Rejser, hvoraf mindst 4 Timer foregaar i Tiden mellem
 10 Aften og 6 Morgen, medens der paa andre Rejser kun kan
 benyttes III. Klasse (II. Plads paa Skib).

Formanden og Næstformanden for Københavns Værge-
 raad nyder Befordringsgodtgørelse i Overensstemmelse med
 de til enhver Tid for Landsdommere gældende Regler.

Befordringsgodtgørelse til *Underrettsdommere* eventuelt
 deres Fuldmægtige, der i Henhold til Værgeraadsløvens

28 Juni. Bestemmelser tilkaldes til Deltagelse i Værgeraadssagers Nr. 146. Behandling, beregnes som hidtil efter de til enhver Tid for de paagældendes Tjenesterejser gældende Bestemmelser.

Befordringsgodtgørelse til Personer, der ledsager Børn under Værgeraadsforsorg, samt til Forstandere og andre paa Tilsynsrejser, kan ydes efter de foranstaaende for Værgeraadsmedlemmer gældende Regler.

Nærværende Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Juli 1927.

Nr. 146. Lov-Tid. A. S. 676.

29 Juni. **Bekendtgørelse om, hvilke Fag og Brancher af**
Nr. 147. **Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejds-
hedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts
1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsik-
ring m. m.**

Paa Grundlag af Indstilling fra Arbejdsnævnets Af-
deling for ekstraordinær Arbejdsløshed fastsættes i Henhold
til § 28 og § 31, Stk. 6, 2. Punktum, i Lov af 4. Marts 1924
om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. her-
ved følgende:

§ 1. Fra og med den 1. Juli 1927 at regne vil ekstra-
ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i
Lov af 4. Marts 1924 kunne ydes til arbejdsløse henhørende
til følgende Fag:

Arbejds mænd, Bageri- og Konditoriarbejdere, Billed-
skærere og Dekorationsbilledhuggere, Blikkenslagere, Bog-
binderiarbejdere, Bogtrykkere, Bødkere, Børsteindustriar-
bejdere, De kvindelige Arbejdere, Den keramiske Industri,
Drejere, Elektrikere, Forgyldere, Glarmestersvende, Glas-
arbejdere, Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere, Gørtlere,
Handels- og Kontormedhjælpere, Hatte- og Buntmagere,
Kærtmagere, Kedel- og Maskinpassere, Kurvemagere, Land-
arbejdere, Læder- og Skindarbejdere, Mejerifaget, Metal-
arbejdere, Metaltrykkere, Murarbejds mænd, Murerfaget, Møl-
leriarbejdere, Rebslageriarbejdere, Riggere og Sejlmagere,
Sadelmagere og Tapetserere, Skibstømrere, Skotøjsarbejdere,

Skraatobaksarbejdere, Skræddere, Slagter- og Kødindustri- 29 Juni.
arbejdere, Snedkere, Stenhuggere, Stukkatører, Sukkervare-, Nr. 147.
Chokolade- og Biskuitarbejdere, Søfyrbødere, Søkokke, Sø-
mænd, Tekstilarbejdere, Tobaksarbejdere, Træindustriarbej-
dere og Tømrere.

Som henhørende til foranstaaende Fag anses:

- a) saadanne Personer, der er Medlemmer af en statsaner-
kendt Arbejdsløshedskasse omfattende et af ovenstaaende
Fag, og
- b) saadanne andre Personer, — hvad enten de er arbejds-
løshedsforsikrede i Arbejdsløsheds-kassen for Gentofte,
Lyngby og Gladsaxe Sogne eller slet ikke er arbejds-
løshedsforsikrede, — der igennem den deres Arbejds-
løsheds-kort paaførte Angivelse af deres Erhverv doku-
menterer, at de normalt søger Beskæftigelse i et af
ovenstaaende Fag indenfor paagældende Arbejdsløsheds-
kasses Omraade.

§ 2. Efter Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for
ekstraordinær Arbejdsløshed meddeler Indenrigsministeriet
i Henhold til ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2. Punktum,
Tilladelse til, at Varigheden for fortsat Hjælp efter den ved-
tægtsmæssige Understøttelses Ophør indenfor 12 paa hin-
anden følgende Maaneder ved Udbetaling af saadan Hjælp
i Juli Maaned 1927 fastsættes saaledes for følgende 18 Fags
Vedkommende:

- 1) Til ledige Medlemmer af *Arbejdsmandenes* Arbejdslø-
shedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp
til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage — dog for
Medlemmer, der har betalt Kontingent til Arbejdslø-
sheds-kassen i mindst 3 paa hinanden følgende Aar uden
at erholde Understøttelse, 130 Dage indenfor det første
Aar, i hvilket de bliver arbejdsløse), som gælder for de
paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Va-
righeden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
- 2) Til ledige Medlemmer af *Bageri- og Konditoriarbejdernes*
Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte

29 Juni.
Nr. 147.

- Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100, 130 og 150 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—3, 3—5, 5—10 og 10 Aar og der-over), som gælder for de paagældende efter Arbejds-løsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150, 195 og 225 Dage.
- 3) Til ledige Medlemmer af *Blikkenslagernes* Arbejds-løsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 125 Dage.
  - 4) Til ledige Medlemmer af *De kvindelige Arbejders* Arbejds-løsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage — (80 Dage — dog for Medlemmer, der i 3 paa hinanden følgende Aar ikke har erholdt Understøttelse af Kassen, 90 Dage indenfor det første Aar, i hvilket de bliver arbejdsløse) —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 100 Dage og 112 Dage.
  - 5) Til ledige Medlemmer af *Elektrikerne*s Arbejds-løsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (90, 100 og 110 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—6 Aar, 6—10 Aar og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 135, 150 og 165 Dage.
  - 6) Til ledige Medlemmer af *Glarmestersvendenes* Arbejds-løsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejds-løsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
  - 7) Til ledige Medlemmer af *Guld-, Sølv- og Elektroplet-arbejdernes* Arbejds-løsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Ar-

bejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saa- 29 Juni.
ledes 150 Dage. Nr. 147.

- 8) Til ledige Medlemmer af *Gørtler- og Metalarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (80, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—10, 10—15 og 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 120, 150 og 180 Dage.
- 9) Til ledige Medlemmer af *Handels- og Kontormedhjælpernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150 og 180 Dage.
- 10) Til ledige Medlemmer af *Hatte- og Buntmagerfagets* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 105 Dage.
- 11) Til ledige Medlemmer af *Metalarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage og 130 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis indtil 15 Aar og af 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
- 12) Til ledige Medlemmer af *Murarbejdsmændenes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 105 Dage.

- 29 Juni. 13) Til ledige Medlemmer af *Sadelmagernes og Tapetserernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 90 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 135 Dage.
- Nr. 147. 14) Til ledige Medlemmer af *Skotøjsarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 91 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 136 Dage.
- 15) Til ledige Medlemmer af *Snedkerfagets* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 16) Til ledige Medlemmer af *Tekstilarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 80 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 120 Dage.
- 17) Til ledige Medlemmer af *Tobaksarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 120 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 180 Dage.
- 18) Til ledige Medlemmer af *Træindustriarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 110 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 165 Dage.

§ 3. Ved Opgørelse af, i hvilket Antal Dage en arbejds-løs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppe-baaret fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøt-telses Ophør, vil fortsat Hjælp, som i Henhold til en af Indenrigsministeriet (Socialministeriet) i Medfør af oven-nævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2. Pkt. meddelt Tilladelse er ydet

vedkommende arbejdsløse *udover* det ved Indenrigsministe- 29 Juni.
riets Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 § 1 a. fastsatte Maksi- Nr. 147.
mum, *ikke* være at medregne, *undtagen* i Tidsrum, for hvilke
der paany meddeles en saadan Tilladelse for vedkommende
Arbejdsløshedskasse.

Som Følge af foranstaaende Bestemmelse vil der *ved*
Opgørelse i Juli Maaned 1927 for efternævnte Fags Ved-
kommende være at bortse fra følgende, *ekstraordinært ydede*,
fortsatte Hjælp:

1) For *Billedskærernes* Vedkommende medregnes *ikke*
den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juli, August, Septem-
ber, Oktober, November og December 1926 samt Januar,
Marts, April, Maj og Juni 1927 *ekstraordinært* er ydet dem
i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser
af 26. Juni 1926 § 2, 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2,
28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. Novem-
ber 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af
29. December 1926 § 2, 26. Februar 1927 § 2, 29. Marts
1927 § 2, 2. Maj 1927 § 2, 31. Maj 1927 § 2.

2) For *Karetmagernes* Vedkommende medregnes *ikke*
den fortsatte Hjælp, som i November Maaned 1926 *ekstra-*
ordinært er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialmini-
steriets Bekendtgørelse af 29. Oktober 1926 § 2.

3) For *Læder- og Skindarbejdernes* Vedkommende med-
regnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Oktober,
November og December 1926 samt Januar og Februar 1927
ekstraordinært er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i
Socialministeriets Bekendtgørelser af 28. September 1926
§ 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2, samt
Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. December 1926
§ 2 og 29. Januar 1927 § 2.

4) For *Metaltrykkernes* Vedkommende medregnes *ikke*
den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juli, September,
Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927
ekstraordinært er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Social-
ministeriets Bekendtgørelser af 28. Maj 1926 § 2, 26. Juni
1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29.

29 Juni. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigs-Nr. 147. ministeriets Bekendtgørelse af 29. December 1926 § 2.

5) For *Skibstømrernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Juni Maaned 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. Maj 1927 § 2.

6) For *Stukkatorernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Juli Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 26. Juni 1926 § 2.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Juli 1927. - Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. Maj 1927.

Nr. 147. Lov-Tid. A. S. 677—80.

30 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at indrette et Kartotek over de paa københavnske Ejendomme hvilende kommunale Behæftelser og hertil at bevilge 12 000 Kr.

B. F. 88. S. 304—8. 411.

1 Juli. **Lov Nr. 134 om Aldersrente.**
Nr. 134. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island etc. etc. *Gøre vitterligt*: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I.

Almindelige Regler.

§ 1. Enhver Person, der har Indfødsret og er bosiddende her i Riget eller forhyret med dansk Skib, er berettiget til efter det fyldte 65de Aar at nyde Aldersrente efter de nedenstaaende Regler, jfr. dog § 22. Undtagelsesvis kan dog Kommunalbestyrelsen, i København et af Kommunalbestyrelsen hertil nedsat Udvalg paa mindst 5 Medlemmer, hvor svigtende Helbred eller andre ganske særlige Omstændigheder taler derfor, og naar mindst tre Fjerdedele af Kom-

munalbestyrelsen, henholdsvis Udvalget, stemmer derfor, 1 Juli. med Indenrigsministerens Samtykke træffe Bestemmelse Nr. 134. om, at en Person allerede efter det fyldte 60de Aar skal nyde Aldersrente i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Lov efter Reglerne for 65-aarige.

Personer, der er fyldt 62 Aar, men endnu ikke har naaet 65 Aars Alderen, og hvis Erhvervsevne er nedsat til en Trediedel eller derunder, har Ret til at nyde Aldersrente i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Lov efter Reglerne for 65-aarige, for saa vidt de ikke kan oppebære Invaliderente i Henhold til Loven om Invalidforsikring. Spørgsmaalet om, hvorvidt den paagældendes Erhvervsevne er nedsat som foran nævnt, afgøres af Invalidforsikringsretten efter Reglerne i den anførte Lov.

Som ligeberettiget med indfødte anses med Hensyn til Aldersrente en frasepareret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret.

§ 2. Retten til Aldersrente, der er begrænset ved de i § 7 fastsatte Bestemmelser om Rentenyderens øvrige Indtægter, er endvidere betinget af:

1. at Andrageren ikke ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken Æresoprejsning ikke er opnaaet eller indtraadt,
2. at han (hun) ikke — i Tilfælde af Ægteskab ej heller den ene Ægtefælle med den anden Ægtefælles Vidende og Villie — til Fordel for Børn eller andre eller ved uordentligt eller ødselt Levned eller paa anden lignende Maade har forringet sin økonomiske Stilling saaledes, at han (hun) derved opfylder de i § 7 fastsatte Betingelser for at opnaa Aldersrente eller derved opnaar en større Aldersrente, end han (hun) ellers vilde have været berettiget til. Ved Bedømmelsen heraf bortses fra, hvad den paagældende har anvendt til sine Børns Opdragelse og Undervisning,
3. at han (hun) i de sidste 5 Aar før Begæringens Indgivelse har haft fast Ophold her i Riget eller har faret med dansk

1 Juli.
Nr. 134.

- Skib; dette Tidsrum er vedkommende kommunale Myndighed, for saa vidt angaar Personer, der er hjemvendt fra Udlandet, dog berettiget til at forkorte, naar Omstændighederne særlig taler derfor, ligesom Kommunalbestyrelsen med Hensyn til Sømænd kan bortse fra kortere Tids Fart med fremmed Skib. Lige med Ophold her i Riget regnes i denne Forbindelse Ophold før den 28. Juni 1923 i de ikke indlemmede Dele af Slesvig,
4. at han (hun) ikke oppebærer eller i de sidste 3 Aar før Begæringens Indgivelse har oppebaaret Hjælp, der ifølge Fattiglovgivningens Regler har Fattighjælps Virkning for vedkommende.

For Hustruers, herunder fraskilte, fraseparerede og forladede Hustruers, samt Enkers Vedkommende kan det ommeldte Tidsrum i Henseende til Virkningen af den Ægtefællerne til Børnene ydede Fattighjælp forkortes, naar de kommunale Myndigheder i Opholds- og Forsørgelseskommunen er enige herom. For en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes Hjælp, der er ydet Manden til Børnene, efter nærværende Lov ikke som Fattighjælp, for saa vidt Hjælpen er ydet efter Samlivets Ophør.

Hjælp, ydet til Sygebehandling, herunder Medicin og Hospitalsbehandling, Bandager og lignende, regnes med Hensyn til Opnaaelse af Aldersrente ikke som Fattighjælp,

5. at han (hun) ikke i de sidste 5 Aar før Begæringens Indgivelse er fundet skyldig i Løsgængeri eller Betleri eller vitterlig har ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (bevislig Drikfældighed eller lignende).

Dersom en Person ved Handlinger af den foran under Nr. 2 nævnte Art skaffer for sig opfyldt Betingelserne i Henhold til § 7 for Opnaaelse af Aldersrente eller for at faa en større Aldersrente, end han (hun) ellers vilde have haft Ret til, kan der dog, naar Ansøgning om Aldersrente indgives, hvis Omstændighederne taler derfor, ydes den paagældende

den Aldersrente, som han (hun) vilde have kunnet opnaa, 1 Juli. hvis han (hun) ikke havde forringet sine Kaar paa nævnte Nr. 134. Maade.

§ 3. Begæring om Aldersrente indgives i København til Magistraten og udenfor København til vedkommende Kommunalbestyrelse; for Søfolks Vedkommende indgives Begæringen, for saa vidt de, naar de er i Land, har fast Ophold i en Kommune, til Kommunalbestyrelsen i denne, i øvrigt til Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken det paagældende Skib hører hjemme. Begæringen, hvortil Blanketter, affattede efter en af Indenrigsministeren foreskreven Formular, erholdes hos de nævnte Myndigheder, skal indeholde de til Bedømmelsen af vedkommendes Ret til Aldersrente fornødne Oplysninger. Begæringen skal være ledsaget af de Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som vedkommende kan fremskaffe, og skal, saafremt han (hun) er i Stand dertil, være forsynet med en af ham (hende) paa Tro og Love underskreven Erklæring om, at dens Indhold er stemmende med Sandheden, hvorhos i alle Tilfælde Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger skal være bekræftet paa Tro og Love af to med vedkommendes Forhold nøje kendte Personer, hvis Troværdighed om fornødent bevidnes af Øvrigheden. Begæringen skal være ledsaget af vedkommendes Fødselsattest.

§ 4. De i § 3 nævnte kommunale Myndigheder undersøger de indkomne Begæringer. Til Brug ved Undersøgelsen skal uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige samt Bistand ydes af Øvrigheden. I fornødent Fald skal den, der begærer Aldersrente, eller andre, der maatte kunne meddele manglende Oplysninger, være pligtige ved Retsforhør at give saadanne.

Efter endt Undersøgelse afgør vedkommende kommunale Myndighed, om Betingelserne, herunder den i § 2, 1ste Stk., under Nr. 2 fastsatte, for Opnaaelse af Aldersrente foreligger, og fastsætter i bekræftende Fald dennes Beløb (jfr. Reglerne i Afsnit II).

1 Juli.
Nr. 134.

II.

Aldersrentens Størrelse m. v.

§ 5. Aldersrenten udredes med et fast aarligt Beløb, jfr. dog Bestemmelserne i § 7, saaledes: (*se Tabellen pag. 757*).

I Landkommuner med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst 2 000 Indbyggere, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at fastsætte, at Aldersrenten til Aldersrentenydere, der har Bopæl i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, skal udbetales efter de foranstaaende i Købstæderne og Marstal gældende Takster og efter de i § 7 for Købstæder, der ved sidste almindelige Folketælling havde under 10 000 Indbyggere, fastsatte Regler. Kommunalbestyrelsens Beslutning herom kan med Indenrigsministerens Samtykke udvides til at gælde samtlige Aldersrentenydere i den paagældende Kommune. Med Samtykke af Indenrigsministeren og vedkommende Amsraad kan Kommunalbestyrelsen dog bestemme, at de for de Købstæder, der ved sidste almindelige Folketælling havde over 10 000 Indbyggere, i § 7 fastsatte Regler skal komme til Anvendelse i den bymæssigt bebyggede Del af den paagældende Kommune.

Ved den yngste Ægtefælles Opnaaelse af 65 Aars Alderen drager Kommunalbestyrelsen Omsorg for, at den Ægteparret tilkommende Aldersrente fastsættes efter de for Ægtepar, hvor begge er fyldt 65 Aar, gældende Regler.

Afgaar en Rentenyder, der er gift, ved Døden, fastsættes den efterlevendes faste aarlige Rente efter den Alder, den ældste af Ægtefællerne havde, da de begyndte at oppebære Aldersrente, for saa vidt den paagældende ved den anden Ægtefælles Død i øvrigt opfylder Betingelserne for at nyde Aldersrente.

Tilsvarende Regel gælder, naar Ægteskabet opløses ved Skilsmisse, eller et Ægtepar opnaar Separation, eller dets Samliv er ophævet, uden at der foreligger nogen Sandsynlighed for, at det indenfor en overskuelig Fremtid paa ny vil blive genoptaget. Hvorvidt Samlivet paa den anførte

	I København, paa Frederiksberg og i Gentofte Kommuner.	I Købstæderne og Marstal.	I Flækkerne og Landkommuner
Ægtepar, hvoraf begge er fyldt 65 Aar.....	Aarlig. 1 008 Kr.	Aarlig. 804 Kr.	Aarlig. 600 Kr.
deriblandt de som senere vil blive forhøjet ved Opsættelse med Begæringens Indvilling til den ældste Ægtefælles fyldte			
10de Aar til	1 104 —	882 —	660 —
15de — "	1 200 —	960 —	720 —
20de — og derefter	1 296 —	1 038 —	780 —
lige Mænd samt Ægtepar, hvoraf kun Manden er fyldt 65 Aar.....	678 —	540 —	402 —
deriblandt de som senere vil blive forhøjet, jfr. ovenfor, ved Opsættelse til det fyldte			
10de Aar til	744 —	594 —	444 —
15de — "	810 —	648 —	486 —
20de — og derefter	876 —	702 —	528 —
lige Kvinder samt Ægtepar, hvoraf kun Hustruen er fyldt 65 Aar	642 —	510 —	378 —
deriblandt de som senere vil blive forhøjet, jfr. ovenfor, ved Opsættelse til det fyldte			
10de Aar til	708 —	564 —	420 —
15de — "	774 —	618 —	462 —
20de — og derefter	840 —	672 —	504 —

1 Juli. Maade er ophævet, afgøres af den kommunale Myndighed i Nr. 134. vedkommende Ægtefælles Opholdskommune.

§ 6. Udover den i Henhold til § 5, jfr. § 7, fastsatte Rente kan Kommunalbestyrelserne i København, paa Frederiksberg, i Gentofte Kommune, i Købstæderne og Marstal i Sygdomstilfælde tilstaa Hospitalsbehandling, Medicin, Bandager, kunstige Lemmer o. lign. Ydelser. Endvidere kan de nævnte Kommunalbestyrelser efter Andragende fra en Aldersrentenyder, naar det godtgøres, at vedkommende paa Grund af Sygdom, der nødvendiggør Hjælp af anden Art end den i forrige Punktum omhandlede, Alderdomssvækkelse, store Forsørgerpligter eller af anden Aarsag er i Trang, tilstaa et personligt Tillæg, der fastsættes for højst 1 Aar ad Gangen.

En Kommunes aarlige Udgifter til personlige Tillæg i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stk., 2det Punktum, maa ikke overstige $\frac{1}{20}$ af det Beløb, der i Henhold til nærværende Lovs § 5, jfr. § 7, er ydet i Aldersrente til samtlige Aldersrentenydere udenfor Alderdomshjem i vedkommende Kommune i det foregaaende Regnskabsaar; ved Beregningen af dette Maksimumsbeløb bortses fra Refusion fra Staten og fra Refusion til og fra andre Kommuner.

Udover den i Henhold til § 5, jfr. § 7, fastsatte Rente kan Kommunalbestyrelserne i Flækkerne og Landkommunerne efter Andragende fra en Aldersrentenyder, naar det godtgøres, at vedkommende paa Grund af Sygdom, Alderdomssvækkelse, store Forsørgerpligter eller af anden Aarsag er i Trang, tilstaa et personligt Tillæg, der fastsættes for højst 1 Aar ad Gangen.

En Kommunes aarlige Udgifter i Henhold til nærværende Paragrafs 3die Stk. maa ikke overstige $\frac{1}{8}$ af det Beløb, der i Henhold til nærværende Lovs § 5, jfr. § 7, er ydet i Aldersrente til samtlige Aldersrentenydere udenfor Alderdomshjem i vedkommende Kommune i det foregaaende Regnskabsaar; ved Beregningen af dette Maksimumsbeløb bortses fra Refusion fra Staten og fra Refusion til og fra andre Kommuner.

For saa vidt Kommunalbestyrelsen i en Landkommune med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst 2 000 Indbyggere, har vedtaget, at Aldersrenten skal udbetales efter de for Købstæderne og Marstal gældende Takster til de Aldersrentenydere, der har Bopæl i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, finder Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 1ste og 2det Stk. ligeledes Anvendelse paa Aldersrentenyderne i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, saaledes at Maksimumsbeløbene i Henhold til nærværende Paragrafs 2det og 4de Stk. beregnes paa Grundlag af de henholdsvis i og udenfor den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen udbetalte Beløb til Aldersrente.

Er en Aldersrentenyder indenfor et Tidsrum af 1 Aar, før vedkommende har indgivet Begæring om Aldersrente, ophørt, eller ophører han (hun) at være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, uden at Kassens Hjælp er opbrugt, kan Hjælp i Sygdomstilfælde i Henhold til denne Paragraf dog kun ydes i det Omfang, i hvilket den paagældende Sygekasse ifølge sin Vedtægt ikke havde kunnet yde den.

§ 7. Retten til at oppebære Aldersrente med dennes fulde Beløb efter § 5 er betinget af, at vedkommendes aarlige Indtægt, beregnet efter de i 3die Stk. nævnte Regler, ikke repræsenterer en Værdi, der 1) for København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner samt de Købstæder, der ved sidste almindelige Folketælling havde over 10 000 Indbyggere, 2) for de øvrige Købstæder og Marstal, 3) for Flækkerne og Landkommunerne overstiger: for Ægtepar henholdsvis 200 Kr., 150 Kr. og 100 Kr., for enlige Personer og Ægtepar, hvoraf kun den ene er fyldt 65 Aar, overalt 100 Kr.

Saafernt Indtægten overstiger det i denne Paragrafs 1ste Stk. omhandlede fradragsfrie Beløb, bliver 50 pCt. af de nærmest efter det fradragsfrie Beløb følgende 200 Kr. at fradrage i Aldersrenten; af de næste 300 Kr. fradrages 75 pCt., medens yderligere Indtægtsbeløb fradrages fuldt ud. Bliver Aldersrenten herved mindre end $\frac{1}{12}$ af den faste aarlige Rente, bortfalder den.

1 Juli. Som aarlig Indtægt, der kommer i Betragtning ved Nr. 134. Fastsættelsen af den en Person tilkommende Aldersrente, medregnes enhver Indtægt, som den paagældende har oppebaaret i det nærmest foregaaende Kalenderaar, hvad enten Indtægten hidrører fra personligt Arbejde, vedvarende privat eller offentlig Understøttelse (Aldersrente undtaget), Pension eller Besiddelse af Formue eller Ejendom. For saa vidt den paagældende ejer fast Ejendom eller anden Formue, lægges der til hans (hendes) aarlige Indtægt 4 pCt. af den samlede Formues Beløb; oppebærer den paagældende Pension fra Staten eller fra en Kommune i Henhold til en af Indenrigsministeriet godkendt Pensionsvedtægt, og overstiger Pensionen det fradragsfrie Beløb, bliver i Aldersrenten, saaledes som denne er beregnet, i Overensstemmelse med foranstaaende Regler, yderligere at fradrage 15 pCt. af det nærmest efter det fradragsfrie Beløb følgende Pensionsbeløb af 200 Kr. og 25 pCt. af det derefter følgende Pensionsbeløb af 400 Kr.

Dersom kun den ene af to samlevende Ægtefæller er berettiget til at oppebære Aldersrente, skal kun Halvdelen af Ægtefællernes samlede Indkomst komme i Betragtning ved Fradrag i Aldersrenten i Henhold til nærværende Paragraf, ligesom det i 3die Stk., 2det Punktum, omhandlede særlige Tillæg til den virkelige Indtægt af 4 pCt. af Formuen kun skal beregnes af Halvdelen af Ægtefællernes samlede Formue, dog saaledes, at der ikke kan tilstaaes et saadant Ægtepar større Aldersrente i Henhold til § 5, jfr. § 7, end den, det vilde have kunnet oppebære, dersom begge Ægtefæller havde været berettiget dertil. Det Indtægtsbeløb, som i Henhold til nærværende Paragraf skal lægges til Grund ved Beregningen af Aldersrentens Størrelse, afrundes til Delelighed med 10 Kr., saaledes at et Beløb paa 5 Kr. og opefter forhøjes til 10 Kr., medens Beløb under 5 Kr. fradrages.

Aldersrentenydere, der er optaget i et kommunalt Alderdomshjem, jfr. § 13, er pligtige til til Opholdskommunens Kasse at indbetale den Del af deres aarlige Indtægt, der ligger over et Beløb af 1) i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 120 Kr., 2) i Købstæderne og Marstal

samt i Landkommuner med en bymæssig Bebyggelse, i 1 Juli. hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst Nr. 134. 2 000 Indbyggere, 90 Kr., 3) i andre Landkommuner og Flækkerne 60 Kr. Disse Beløb gælder for enlige Personer; for samlevende Ægtefolk forhøjes Beløbene med 50 pCt., saaledes at disse bliver henholdsvis 180 Kr., 135 Kr. og 90 Kr. De indbetalte Beløb fradrages, forinden Refusion fra Statskassen og Forsørgelseskommunen beregnes, i den Udgift, som Opholdskommunen i Medfør af § 13, 2det Stk., er berettiget til at faa refunderet.

§ 8. Besværinger over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov, herunder dens § 6, tagne Bestemmelser kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Overøvrigheden, hvis Afgørelser atter kan indankes for Indenrigsministeren; i København forelægges Besværinger over de af Magistraten tagne Bestemmelser for Indenrigsministeren.

§ 9. Aldersrenten udbetales maanedlig forud af Kommunalbestyrelsen i vedkommendes Opholdskommune; dog kan Aldersrente, saafremt den ikke andrager udover 120 Kr. om Aaret, udbetales kvartalsvis forud.

Saa længe vedkommendes økonomiske og ægteskabelige Forhold bliver uforandrede, beholder han (hun) den en Gang fastsatte Aldersrente.

Derimod bortfalder, eventuelt nedsættes, jfr. § 7, Aldersrenten, hvis hans (hendes) Indtægter forøges mere end rent midlertidigt med saa stort et Beløb, at Beregningen af Aldersrenten i Henhold til § 7 nu maatte give et andet Resultat, ligesom der omvendt, hvis Aldersrentenyderens Indtægter paa tilsvarende Maade formindskes, bliver at foretage en fornyet Beregning af Aldersrenten efter den Indtægt, han (hun) maa antages at faa i det paagældende Regnskabsaar.

Som Følge heraf paahviler det enhver, der oppebærer Aldersrente, at meddele Kommunalbestyrelsen enhver Forandring i hans (hendes) Indtægts- og Formueforhold eller ægteskabelige Forhold, der kan formodes at kunne faa Betydning for en Nedsættelse af Aldersrenten, og det paahviler

1 Juli. Kommunalbestyrelsen at sikre sig, at han (hun) har forstaaet
Nr. 134. denne Pligt.

Den, der oppebærer Aldersrente, kan ikke samtidig oppebære Hjælp i Henhold til Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

§ 10. Den Hjælp, der inden Sagens endelige Afgørelse tilstaaes vedkommende, betragtes, for saa vidt han (hun) findes berettiget til Aldersrente, som en Del af denne; i modsat Fald opføres Beløbet som Fattigudgift, men har dog ikke for Modtageren de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger, medmindre han (hun) har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold.

§ 11. De Regler, der overfor trængende i Almindelighed gælder for Sognerejser, for Benyttelsen af Læger og Jordermødre og for Vederlag til saadanne samt for Begravelshjælp, gælder ogsaa for Personer, der nyder Aldersrente efter nærværende Lov. For saa vidt der derved paaføres Kommunen Udgifter, bliver disse at refundere efter Reglerne i §§ 14 og 17.

§ 12. Foretager en Rentenyder Handlinger, der efter § 2 vilde udelukke fra Adgang til Aldersrente, eller forødes Aldersrenten, bortfalder denne.

Det samme kan efter Omstændighederne ske, naar en Rentenyder forsætlig ikke opfylder sin Pligt i Henhold til § 9, 4de Stk.

§ 13. Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Optagelse i særlige dertil bestemte Alderdomshjem, der skal give Rentenyderen mindst lige saa gode Kaar som Nydelsen af Aldersrenten, træde i Stedet for Udbetaling af saadan. Den af Opholdskommunen i saa Henseende truffene Beslutning kan saavel af den til Aldersrente berettigede som af Forsørgelseskommunen indankes for Overøvrigheden, hvis Afgørelse atter kan indankes for Indenrigsministeren.

For Ophold paa Kommunernes Alderdomshjem bemyndiges Indenrigsministeren for Københavns, Frederiksbergs, Købstædernes og Flækkernes Vedkommende, Amsraadene

for Landkommunernes Vedkommende til at approbere 1 Juli.
Takster, der lægges til Grund ved Beregning af Refusion for Nr. 134.
saadant Ophold saavel fra Statskassen (§ 17) som fra ved-
kommende Forsørgelseskommune (§ 14).

III.

Refusion m. v.

§ 14. Er Rentenyderen ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af sine Udgifter til Aldersrente, herunder Udgifter i Henhold til § 6, refunderet af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, hvilken Ydelsen vilde have paahvilet, saafremt den havde været Fattighjælp. Om Aldersrentens Ydelse skal der i saa Fald uopholdelig ske Anmeldelse til Forsørgelseskommunen.

I det seneste 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket Aldersrente er ydet, bliver Regning over Udgifterne herved at tilstille den erstatningspligtige Kommune, for saa vidt denne til den Tid har kunnet udfindes, og Udgifterne har kunnet opgøres. Tilsidesættelse af denne Forskrift har overfor vedkommende Kommune Tabet af Fordringen paa Udgifternes Erstatning til Følge.

Saa længe en Person oppebærer Aldersrente, betragtes hans (hendes) selvstændige Erhvervelse af Forsørgelsesret ved Ophold som hvilende.

§ 15. Hvis en Person mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Aldersrente, eller han (hun) har undladt at give Kommunalbestyrelsen den i § 9, 4de Stk., ommeldte Meddelelse, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret, efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af ham (hende) selv i levende Live eller af Dødsboet, saaledes at Erstatningen fordeles mellem Staten og vedkommende Kommuner i Forhold til Statskassens og Kommunernes Udgifter til Aldersrente til den paagældende, hvorhos han (hun) ifalder Strafansvar efter Lovgivningens almindelige Regler.

1 Juli. § 16. De af vedkommende Kommune afholdte Om-
Nr. 134. kostninger med Fradrag af opnaaet Refusion fra andre Kom-
muner opføres under en særskilt Post i Kommunens aarlige
Regnskab. Efter at Regnskabet paa sædvanlig Maade er
revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret,
bliver en Afskrift af den nævnte Post med tilhørende Bilag
at tilstille Stedets Overøvrighed, der efter at have gennem-
gaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne
indberetter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt
Kommune er anvendt. I København indsendes Regnskab
og Indberetning af Magistraten til Indenrigsministeren.

For Regnskabsaaret 1927—28 aflægges særskilt Regn-
skab for Kommunernes Udgifter i Henhold til Lov Nr. 348
af 7. August 1922 om Aldersrente og for Udgifter i Henhold
til nærværende Lov.

§ 17. Af Kommunernes Udgifter til Aldersrente re-
funderer Statskassen efter aarligt aflagt Regnskab syv Tolvte-
dele, saaledes at der efter nærmere fastsatte Regler kan ydes
Forskud paa denne Refusion.

Ved Finanslovene for Finansaarene 1927—28 og 1928—29
stilles der aarligt et Beløb af 350 000 Kr. til Raadighed som
Bidrag til Dækning af den Del af Kommunernes i det fore-
gaaende Finansaar afholdte Udgifter til Aldersrente, der ikke
refunderes af Statskassen. Det paagældende Beløb vil være
at fordele til Kommuner, hvis Udgifter til Aldersrente maa
anses for særlig byrdefulde i Forhold til deres Udgifter til
Alderdomsunderstøttelse, udredet i Finansaaret 1922—23,
og efter Regler, der efter Forhandling med Rigsdagens Finans-
udvalg fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 18. Kommer Overøvrigheden ved Gennemsynet af
Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at
Aldersrente, herunder Tillæg i Henhold til § 6, er ydet til
dertil uberettigede, eller at Lovens Bestemmelser i øvrigt
er tilsidesat, har den at træffe Afgørelse i Sagen. Den af
Overøvrigheden truffne Afgørelse kan dog indankes for Inden-
rigsministeren.

Meningsuligheder mellem Kommunerne indbyrdes i 1 Juli.
Anledning af de dem efter nærværende Lov paahvilende **Nr. 134.**
Forpligtelser afgøres af Amtmanden i den Overøvrigheds-
kreds, hvortil den Kommune hører, mod hvilken Forplig-
telsen gøres gældende, og, for saa vidt det er København,
om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren.
De af Amtmændene trufne Afgørelser kan indankes for
Indenrigsministeren.

§ 19. Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente
ophæves.

§ 20. Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anord-
ning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lem-
peler, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes
hensigtsmæssige. Indtil saadant sker, forbliver Lov Nr.
58 af 13. Marts 1908 om Alderdomsunderstøttelse til værdige
trængende udenfor Fattigvæsenet gældende for Færøerne.

§ 21. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1927.

Fra denne Dag afgøres alle Spørgsmaal om Aldersrente,
herunder dennes Størrelse, efter nærværende Lovs Regler,
dog at den, hvem Rente er tilstaaet i Henhold til § 1, 1ste
Stk., 2det Punktum, eller 2det Stk., i Lov Nr. 348 af 7. Au-
gust 1922 om Aldersrente, fremdeles har Ret til at nyde
Aldersrente efter nærværende Lovs Regler for 65-aarige.

Kommunalbestyrelserne er berettigede til at forlange,
at Personer, der nyder Aldersrente i Henhold til Lov Nr.
348 af 7. August 1922, indgiver ny Begæring om Alders-
rente, forinden denne kan tilstaaes dem i Henhold til nær-
værende Lov.

IV.

Overgangsbestemmelser.

§ 22. Ret til at oppebære Aldersrente med to Trediedele
af det for 65-aarige i vedkommende Kommune fastsatte
Beløb, har, jfr. dog § 7, Personer, der er født i Tiden fra den
1. Oktober 1862 til den 30. September 1865, fra det fyldte
62de Aar Personer, der er født i Tiden fra den 1. Oktober

1 Juli. 1865 til den 31. Marts 1866, fra det fyldte 63de Aar Personer, Nr. 134. der er født i Tiden fra den 1. April 1866 til den 31. Marts 1867, og fra det fyldte 64de Aar Personer, der er født i Tiden mellem den 1. April 1867 og den 31. Marts 1868. Fradrag i Henhold til § 7 vil være at foretage, forinden de to Trediede af Renten beregnes.

Med det fyldte 65de Aar oppebærer de i forrige Stykke omhandlede Personer fuld Aldersrente, jfr. dog § 7.

Bestemmelserne i § 6 om Sygehjælp og personligt Tillæg finder ikke Anvendelse paa de i nærværende Paragrafs 1ste Stk. omhandlede Personer, saa længe de ikke er fyldt 65 Aar.

For Personer, der har oppebaaret Alderdomsunderstøttelse eller Aldersrente i Henhold til Lov Nr. 348 af 7. August 1922, bestemmes Aldersrentens faste Beløb ved den Alder, de havde, da de opnaaede Alderdomsunderstøttelse, henholdsvis Aldersrente; for saa vidt de paagældende, da de opnaaede Alderdomsunderstøttelse, henholdsvis Aldersrente, var eller ved Lovens Ikrafttræden er mellem 60 og 65 Aar gamle, er de berettiget til at nyde Aldersrente med det for 65-aarige fastsatte Beløb, alt dog under Iagttagelse af Bestemmelserne i § 7.

For Tiden fra den 1. Oktober 1927 til den 31. Marts 1928 maa en Kommunes Udgifter til personlige Tillæg i Henhold til § 6, 1ste Stk., 2det Punktum, ikke overstige $\frac{1}{40}$ af det Beløb, der i Regnskabsaaret 1926—27 er udbetalt i Aldersrente i vedkommende Kommune i Henhold til § 5, 2det Stk., jfr. § 6 i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente, og for Regnskabsaaret 1928—29 $\frac{1}{10}$ af det Beløb, der i Tiden fra den 1. Oktober 1927 til den 31. Marts 1928 er udbetalt i Henhold til nærværende Lovs § 5, jfr. § 7.

For Tiden fra den 1. Oktober 1927 til den 31. Marts 1928 maa en Kommunes Udgifter i Henhold til § 6, 3die Stk., ikke overstige $\frac{1}{16}$ af det Beløb, der i Regnskabsaaret 1926—27 er udbetalt i Aldersrente i vedkommende Kommune i Henhold til § 5, 2det Stk., jfr. § 6 i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente, og for Regnskabsaaret 1928—29 $\frac{1}{4}$ af det Beløb, der i Tiden fra den 1. Oktober 1927 til den

31. Marts 1928 er udbetalt i Henhold til nærværende Lovs § 5, jfr. § 7. 1 Juli.
Nr. 134.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 22. S. 629—38. Udg. 2. Juli.

Lov Nr. 138 om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer. 1 Juli.
Nr. 138.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. *Gøre vitterligt:* Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Personer, der ved personlig Henvendelse ønsker at optage eller medvirke til Optagelse af Bestillinger for udenlandsk Regning, maa alene drive Virksomhed i København, Købstæderne og saadanne Stationsbyer og Handelspladser paa Landet, der har en efter Ministeren for Industri, Handel og Søfarts Skøn købstadmæssig Karakter og mindst 2 000 Indbyggere. Det paahviler de paagældende Handelsrejsende — bortset fra de i denne Lovs § 5 indeholdte særlige Bestemmelser — at indgive Anmeldelse til Toldvæsenet og hos dette at erhverve et Adgangsbevis som Anerkendelse af Anmeldelsen og som Adkomst til at drive Virksomheden.

Forinden Adgangsbevisets Udfærdigelse maa Virksomheden ikke paabegyndes.

§ 2. Ved Løsning af Adgangsbevis skal den paagældende ved Forevisning af Øvrighedsattest eller paa anden af Ministeren for Industri, Handel og Søfart godkendt Maade godtgøre, at det af ham repræsenterede udenlandske Firma i sit Hjemland er berettiget til at forhandle vedkommende Varer.

Repræsentanter for udenlandske næringsdrivende skal endvidere forevise en paa deres Navn lydende, af vedkommende Firma udstedt Fuldmagt.

§ 3. Adgangsbeviser udfærdiges med Gyldighed for 45 Dage eller for et Aar. For Udfærdigelsen erlægges en Statskassen tilfaldende Afgift, der andrager henholdsvis

1 Juli. 100 Kr. og 300 Kr., dersom Beviset kun omfatter eet uden-
Nr. 138. landsk Firma; saafremt den paagældende repræsenterer flere
udenlandske Firmaer, erlægges yderligere henholdsvis 50 Kr.
og 150 Kr. for hvert af de følgende Firmaer.

Adgangsbeviser kan indenfor deres Gyldighedstid mod
en Statskassen tilfaldende Afgift paa 20 Kr. ved Paategning
af Toldvæsenet tillades overført til en anden Repræsentant
for vedkommende Firma.

§ 4. Adgangsbevis berettiger den, paa hvis Navn det
lyder, til for det eller de paa Beviset angivne udenlandske
Firmaer at optage Bestillinger hos handlende og hos saa-
danne andre næringsdrivende, i hvis Forretning der er An-
vendelse for vedkommende Varer, jfr. herved § 1, 1ste Punk-
tum. Med næringsdrivende sidestilles i denne Henseende
Andelsforeninger, selv om de ikke driver egentlig Næring,
samt Stats- og kommunale Institutioner.

Under Virksomheden skal Adgangsbeviset og den i § 2
nævnte Fuldmagt medføres og paa Begæring forevises.

§ 5. Fritagne for at erhverve Adgangsbevis er Personer,
som i det sidst forløbne Aar har drevet og stadig driver
Næring her i Landet i Henhold til en Næringsadkomst,
der berettiger til Salg af vedkommende Varer, og derhos
ikke er i Restance med Hensyn til Betaling af forfalden per-
sonlig Skat til Stat og Kommune.

De paagældende Repræsentanter er pligtige at medføre
og paa Begæring forevise en paa deres Navn lydende, af ved-
kommende udenlandske Firma udstedt Fuldmagt og er i øv-
rigt — ligesom andre Repræsentanter for udenlandske
Firmaer — kun berettiget til at optage Bestillinger for uden-
landsk Regning hos handlende og hos saadanne andre nær-
ingsdrivende, i hvis Forretning der er Anvendelse for de
paagældende Varer, jfr. herved § 1, 1ste Punktum. Med
næringsdrivende sidestilles i denne Henseende Andels-
foreninger, selv om de ikke driver egentlig Næring, samt
Stats- og kommunale Institutioner.

Næringsdrivende, der i Henhold til denne Paragrafs
1ste Stk. er fritagne for Erhvervelse af Adgangsbevis, kan

— ligeledes uden Erhvervelse af Adgangsbevis for de paa- 1 Juli.
gældende — som Medhjælpere ved Optagelse af Bestillinger Nr. 138.
for udenlandsk Regning benytte saadanne i fast Tjeneste-
forhold til dem staaende Personer, der selv har en Nærings-
adkomst, som berettiger til Salg af vedkommende Varer,
eller opfylder Betingelserne for at faa saadan Næringsadkomst.
Disse Personer skal — foruden den af vedkommende frem-
mede Firma udstedte Fuldmagt i Original eller notarialiter
bekræftet Genpart — medføre og paa Begæring forevise
en paa deres Navn lydende, af deres Principal udstedt Ful-
dmagt.

§ 6. De i Henhold til de ved denne Lov ophævede
Love og Bestemmelser udstedte Adgangsbeviser sidestilles
indenfor den dem tillagte Gyldighedstid med de ifølge denne
Lov udfærdigede tilsvarende Adgangsbeviser og kan — om
ønskes — uden Betaling begæres paategnet i saa Henseende
ved Henvendelse til Toldvæsenet.

§ 7. Ministeren for Industri, Handel og Søfart kan
fastsætte Formen for de af denne Lov omfattede Adgangs-
beviser, Fuldmagter og Anmeldelser til Myndighederne,
ligesom Ministeren er beføjet til at træffe de for Tilsynet med
Lovens Overholdelse fornødne Foranstaltninger.

§ 8. Overtrædelser af de i denne Lov eller i Henhold
til denne givne Forskrifter straffes med Bøder paa indtil
2000 Kr. Bøderne tilfalder Statskassen. Den ved forsætlig
Overtrædelse af Forskrifterne indvundne Fortjeneste kan
ved Dom inddrages i Statskassen.

Retssager angaaende Overtrædelse af denne Lov be-
handles som Politisager.

§ 9. Forordningen af 8. Juni 1839, Lov Nr. 69 af 29.
Marts 1924 og Lov Nr. 108 af 9. April 1926 ophæves.

§ 10. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne og ej
heller gør nogen Forandring i den fremmede Skippere ved
Næringsloven af 29. December 1857 §§ 38 og 39, jfr. § 5 i
Lov Nr. 73 af 23. Maj 1873, tillagte Udsalgsret, træder i
Kraft den 1. Juli 1927.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 22. S. 644 - 46. Udg. 2. Juli.

1 Juli. **Lov Nr. 139 om Ændringer i og Tillæg til Lov af**
 Nr. 139. **14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Hus-**
dyrene.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. *Gøre vitterligt:* Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. — § 12 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene affattes saaledes:

Naar der i en Kvægbesætning opstaar Kastningstilfælde, der maa formodes at være af smitsom Art, er det Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, i et af Landbrugsministeren nærmere fastsat Tidsrum forbudt at indsætte paa fælles Græsgang Tyre, drægtige Køer eller Kvier samt Køer eller Kvier, der lider af Børflod, at sælge Tyre, Køer eller Kvier til Levebrug uden samtidig at meddele Køberen, at nævnte Sygdom findes i Besætningen, eller at fremstille disse Dyr til Salg ved Auktion over sammenbragte Dyr, at lade Tyre bedække Køer eller Kvier fra sunde Besætninger uden samtidig at meddele disses Ejere, at smitsom Kastning findes i Besætningen, at føre Køer eller Kvier til Bedækning ved fremmede Tyre, ogsaa Foreningstyre, uden samtidig at meddele disses Ejere, at Dyrene stammer fra en smittet Besætning.

§ 2. — Lovens § 20, jfr. Lov Nr. 326 af 23. December 1925, affattes saaledes:

Landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte den Dyrlægen tilkommende Betaling for de i det offentlige Tjeneste udførte Forretninger. Betalingen skal fastsættes pr. Forretning.

Landbrugsministeren bemyndiges til at bestemme, i hvilken Udstrækning det i Lovens § 14 omhandlede Dyrlægetilsyn paa Heste- og Kvægmarkeder og Dyrskuer skal finde Sted, samt til for bemeldte Tilsyn at fastsætte et Vederlag til Dyrlægen.

For de i Anledning af offentlige Forretninger udstedte Attester og Indberetninger tilkommer der ikke Dyrlægen nogen særlig Betaling. 1 Juli.
Nr. 139.

§ 3. Naar en Kreaturejer i Anledning af Mistanke om ondartet smitsom Sygdom i sin Besætning eller om Yvertuberkulose hos en Ko tilkalder Dyrlæge i Henhold til henholdsvis § 3 og § 11 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920, paahviler det Kreaturejeren selv at afholde de med Dyrlægeundersøgelsen forbundne Udgifter, i førstnævnte Fald dog kun, saafremt Dyrlægens Undersøgelse ikke bekræfter Mistanken.

Dog afholder det offentlige Udgifterne til Dyrlægeundersøgelsen, saafremt Politimesteren efter Dyrlægens Indstilling dekretterer offentligt Tilsyn med Besætningen i Anledning af vedvarende Mistanke om ondartet smitsom Sygdom, saavel som de med en Obduktion til Sygdommens Konstatering forbundne Udgifter, selv om Obduktionen ikke bekræfter Mistanken om den smitsomme Sygdoms Tilstedeværelse.

Landbrugsministeren bemyndiges til ved en begyndende Mund- og Klovesygeepizooti at lade Udgifterne til Dyrlægeundersøgelse betale af det offentlige, selv om Mistanken om Sygdommens Tilstedeværelse ikke bekræftes ved Undersøgelsen.

§ 4. Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 22. S. 647--48. Udg. 2. Juli.

Lov Nr. 140 om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr. 1 Juli. Nr. 140.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Landbrugsministeren bemyndiges til at træffe Foranstaltning dels til at forebygge, at Plantesygdomme eller Skadedyr, der maa anses for farlige for de i Landbruget, Havebruget og Skovbruget dyrkede Planter, og som ikke

1 Juli. hidtil er paavist her i Landet, eller som kun optræder med
 Nr. 140. en begrænset Udbredelse, indslæbes eller indføres her til Landet, og dels til at bekæmpe saadanne Plantesygdomme eller Skadedyr, være sig ved Forbud mod Saaning, Plantning eller Transport af Kulturplanter, Tilintetgørelse eller Desinfektion af disse eller af Embalage og andet, hvorfra Smitte kan antages at kunne udbredes, eller ved Isolering af Jordstykker, Desinfektion af Oplagsrum, Redskaber og lign. eller paa en hvilken som helst anden Maade, der maatte skønnes egnet til Bekæmpelse af disse Sygdomme og Skadedyr.

Undlader en Ejer eller Bruger at udføre de af Landbrugsministeren paabudte Foranstaltninger, kan Landbrugsministeren lade Arbejdet udføre paa vedkommendes Bekostning.

De Udgifter, der er forbundet med Gennemførelsen af de i Medfør af nærværende Paragraf truffne Foranstaltninger, afholdes af vedkommende Importør, Ejer eller Bruger, jfr. dog § 5.

§ 2. Landbrugsministeren bemyndiges til ved Udførsel her fra Landet af levende Planter eller Plantedele at træffe alle saadanne Foranstaltninger, som maatte være paakrævet i Henhold til fremmede Landes Plantesygdomslovgivning.

De Udgifter, der er forbundet med Gennemførelsen af de heromhandlede Foranstaltninger, afholdes af vedkommende Eksportør.

§ 3. Gennemførelsen af de i Henhold til nærværende Lov fastsatte Bestemmelser udøves af et af Landbrugsministeren oprettet Tilsyn med Plantesygdomme, om fornødent med vedkommende Politimyndigheders Bistand.

§ 4. Den, der er bekendt med, at Planter eller Plantedele, der er i hans Besiddelse eller beror hos ham, er angrebet af nogen af de i § 1 omhandlede Sygdomme eller Skadedyr, skal straks gøre Anmeldelse herom til det i § 3 nævnte Tilsyn og maa ikke afhænde eller fjerne fra Stedet saadanne Planter eller Plantedele, medmindre han dertil har indhentet Landbrugsministeriets Tilladelse.

§ 5. Erstatning ydes for det Tab, der maatte opstaa ved en efter Landbrugsministerens Bestemmelse iværksat Tilintetgørelse af en Afgrøde, saavel som for fremtidige Afgrødetab, som af vedkommende Ejer godtgøres at være en Følge af de foretagne Foranstaltninger. 1 Juli.
Nr. 140.

Udlæg til Bekæmpelsesmidler, saasom Sprøjtevædsker, Desinfektionsmidler og lign., kan godtgøres efter Landbrugsministerens Bestemmelse.

Erstatning eller Godtgørelse kan dog i intet Tilfælde tiltaas, saafremt den skadelidte ved Overtrædelse af de givne Forholdsregler eller paa anden Maade selv har forarsaget Skaden.

Ethvert Krav om Erstatning eller om Godtgørelse for Udlæg fortabes, hvis det ikke er fremsat overfor Landbrugsministeren inden 6 Maaneder, efter at Skaden eller Udlæget har fundet Sted.

Erstatningen fastsættes, med Fradrag af det Beløb, hvortil Afgrøden vurderes, af 3 Mænd, hvoraf Landbrugsministeren vælger de to og den skadelidte den tredie.

Al Erstatning og Godtgørelse efter denne Lov udredes med Halvdelen af Statskassen og med Halvdelen, paa Landet af Amtsrepartitionsfonden, paa Bornholm af den for Købstæderne og Landkommunerne fælles Amtsrepartitionsfond og i København samt de øvrige Købstæder af Kommunens Kasse, hvis Udlæg, København fraregnet, derefter bliver Genstand for Fordeling paa samtlige Amtets Købstæder.

§ 6. Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte og de i Medfør af samme fastsatte Bestemmelser behandles som Politisager og straffes, forsaavidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder fra 50 til 10 000 Kr. eller Fængsel, jfr. Almindelig borgerlig Straffelovs § 25. Bøderne tilfalder vedkommende Kommunes Kasse.

§ 7. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 22. S. 649—50. Udg. 2. Juli.

1 Juli. **Lov om Ændringer i Lov Nr. 659 af 22. December**
Nr. 142. **1919 om Invalideforsørgelse.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De i Lov Nr. 659 af 22. December 1919 om Invalideforsørgelse §§ 7, 1ste Stk., 15, 16, 17 og 21 nævnte Beløb nedsættes med en Fjerdedel. Nedsættelsen gælder ikke Personer, der i Henhold til nævnte Lovs § 5 har erholdt tillagt en vedvarende Understøttelse, og træder, forsaavidt angaar Personer, der har faaet tillagt Understøttelse for et Aar ad Gangen, i Kraft for hver enkelt af disse ved den første Fornyelse af de paagældendes Forsørgelse, der finder Sted efter denne Lovs Ikrafttræden.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1927.

Lov-Tid. A. Nr. 23. S. 651—52. Udg. 5. Juli.

1 Juli. **Lov Nr. 143 om Afgift af Motorkøretøjer m. v.**
Nr. 143. **Vi Christian den Tiende, af Guds Naade**

Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. ¹⁾ Af her i Landet hjemmehørende, indregistreringspligtige Motorkøretøjer samt Side- og Paahængsvogne til saadanne svares en aarlig Afgift efter de i denne Lovs §§ 1—6 angivne Regler.

²⁾ Køretøjer, der tilhører Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus eller Medlemmer af fremmede Fyrstehuse, de fremmede Magters Gesandtskabspersonale og Konsularembesdmænd, forsaavidt disse ikke er danske Statsborgere, er fritaget for at svare denne Afgift.

³⁾ Endvidere er fritaget Lastvogne og Traktorer, der er indregistrerede som tilhørende Hær og Flaade, Køretøjer, der er indregistrerede som tilhørende det kommunale Brandvæsen, samt Køretøjer, der udelukkende benyttes til Syge-transport.

4) Ligeledes er fritaget Køretøjer, der uden at benytte 1 Juli. Spor drives ved elektriske Luftledninger, dog at det Beløb, Nr. 143. der vilde fremkomme, hvis Afgift beregnedes af dem efter Reglerne i nærværende Lovs § 6, fradrages i vedkommende Kommuner's Vejudgifter, hvor disse lægges til Grund for Motorafgiftens Fordeling. Foregaar Kørselen gennem flere Kommuner, fordeles Fradraget paa disse i Forhold til den i hver af Kommunerne befarede Vejlængde.

5) Endelig kan Ministeren for offentlige Arbejder helt eller delvis fritage for Afgiften saadanne Køretøjer, som udelukkende benyttes til Kørsel paa Ejeren's egen Grund, naar der efter Ministerens Skøn foreligger tilstrækkelig Garanti herfor.

§ 2. 1) Afgiften paahviler Ejeren af Køretøjet eller den Person, der har Brugsretten.

2) Staten er berettiget til med Panteret fremfor al anden Gæld at søge Fyldestgørelse i Køretøjet for det sidst forfaldne Afgiftsbeløb med paaløbende Omkostninger, dog kun i et Aar efter Forfaldstiden.

3) Hvis Afgiften ikke rettidig erlægges, skal Nummerpladerne fratages den paagældende ved Politiets Foranstaltning, saaledes at Køretøjet ikke maa benyttes.

4) Naar Nummerpladerne er fjernet fra et Køretøj, kan de ikke udleveres igen, før hele den Køretøjet ved Fjernelsen paahvilende og senere paaløbne Afgift er betalt.

5) Saafremt et Køretøj benyttes, uden at Afgift er betalt, ifalder Ejeren (Brugeren) en Bøde fra 20 til 500 Kr.

§ 3. Ministeren for offentlige Arbejder fastsætter efter Forhandling med Justitsministeren og Finansministeren de nærmere Regler for Konstateringen af Motorkøretøjer's og Side- og Paahængsvognes Egenvægt og Vægt med fuld Last, jfr. Lov om Motorkøretøjer.

§ 4. 1) Afgiften erlægges:

- a. af Personvogne, der ikke er indrettede til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, af Paahængsvogne til saadanne Personvogne samt af Motorcykler

1 Juli.
Nr. 143.

og Side- og Paahængsvogne til saadanne forud for hele Finansaaret eller for de ved Køretøjets Indregistrering resterende Kvartaler af dette,

- b. af alle andre Motorkøretøjer og Paahængsvogne ligeledes forud for Finansaaret eller de resterende Kvartaler af dette, hvis Afgiften ikke overstiger 160 Kr. aarlig, halv-aarsvis forud, hvis Afgiften overstiger 160 Kr., men ikke 260 Kr. aarlig, og kvartalsvis forud, hvis Afgiften overstiger 260 Kr. aarlig.

Finansministeren fastsætter efter Forhandlinger med Ministeren for offentlige Arbejder og Justitsministeren de nærmere Regler for Afgiftens Opkrævning.

²⁾ Hvis Afgiften ikke erlægges rettidig, forhøjes den med 10 pCt., dog mindst med 10 Kr.

³⁾ Saafremt den afgiftspligtige skifter Bopæl indenfor Politikreds, skal han inden 14 Dages Forløb anmelde Flytning til den Myndighed, til hvilken Afgiften erlægges.

⁴⁾ For modtagen Afgift udstedes en Kvittering, der altid skal medfølge Køretøjet.

§ 5. Naar et Motorkøretøj søges indregistreret, skal Anmelderen angive, hvorvidt Køretøjet benytter Benzin og lign. (jfr. § 8) som Drivkraft eller ej. Om enhver Ændring i dette Forhold skal Motorkøretøjets Ejer (Bruger) uopholdelig gøre Anmeldelse til Politiet, og Køretøjet maa ikke tages i Brug med andet Brændstof eller Drivkraft end anmeldt, forinden Ændringen er godkendt af Politiet og det fornødne herom tilføjet Registeret.

§ 6. Afgiften betales efter følgende Regler:

¹⁾ Af Motorkøretøjer, der benytter Benzin og lign. (jfr. § 8) som Drivkraft.

- a) Af Motorcykler samt af Side- eller Paahængsvogne til Motorcykler 6 Kr. pr. 50 kg Egenvægt.
b) Af Personautomobiler, herunder Ruteautomobiler, der er forsynede med Luftgummiringe, samt af Paahængsvogne med Luftgummiringe til saadanne Køretøjer:

Egenvægt indtil		1 Juli.
1 000 kg.....	10 Kr. pr. 100 kg Egenvægt.	Nr. 143.
fra 1 001 kg til 1 200 kg ...	12 — - — —	
- 1 201 - - 1 500 - ...	15 — - — —	
- 1 501 - - 2 000 - ...	17 — - — —	
- 2 001 - - 2 500 ...	20 — - — —	

og derefter 1 Kr. mere pr. 100 kg Egenvægt, dog ikke over 25 Kr. pr. 100 kg Egenvægt.

- c) Af Vare- og Lastautomobiler med Luftgummiringe, af indregistreringspligtige Traktorer med Luftgummiringe samt af Paahængsvogne med Luftgummiringe til saadanne Køretøjer:

Egenvægt indtil	
1 200 kg	13 Kr. pr. 100 kg Egenvægt.
fra 1 201 kg til 1 500 -	16 — - — —
- 1 501 - - 2 000 -	18 — - — —
- 2 001 - - 2 500 -	20 — - — —

og derefter 1 Kr. mere pr. 100 kg Egenvægt, dog ikke over 30 Kr. pr. 100 kg Egenvægt.

- d) For Køretøjer med halvmassive Ringe af godkendte Typer forhøjes Afgiften 25 pCt., med andre halvmassive eller med massive Ringe 50 pCt.

2) Af Køretøjer, der ikke benytter Benzin og lign. som Drivkraft.

Den dobbelte Afgift af den i Stk. 1 fastsatte.

3) Ved Beregning af Afgiften forhøjes Vægttal, der ikke er delelige med hundrede, til det nærmest højere hele Hundrede.

4) Benyttes et Motorkøretøj baade som Person- og Vare- eller Lastvogn, beskattes det efter den af de i nærværende Paragraf fastsatte Regler, der giver den højeste Afgift.

§ 7. 1) Af ikke her i Landet hjemmehørende Motorvogne samt Paahængsvogne til saadanne, som Personer, der ankommer fra Udlandet til Danmark, benytter ved Indpassagen, betales, bortset fra de i § 1, Stk. 2, nævnte Undtagelsestilfælde, følgende Afgifter:

1 Juli. Af Personautomobiler, der ikke er indrettede til at be-
Nr. 143. fordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, samt af Paa-
hængsvogne til Personautomobiler 5 Kr. for indtil 2 Dages
Kørsel, 15 Kr. for indtil 8 Dages Kørsel og 50 Kr. for indtil
1 Maanedes Kørsel. Saafremt Vognen ikke forbliver her i
Landet i hele det Tidsrum, for hvilket der er betalt Afgift,
kan den senere køre her i Landet i den øvrige Tid uden at
betale en ny Afgift.

Af Personautomobiler, der er indrettede til at befordre
flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, af Traktorer, Vare-
og Lastautomobiler samt af Paahængsvogne til saadanne
8 Kr. for indtil 2 Dages Kørsel, 25 Kr. for indtil 8 Dages
Kørsel og 80 Kr. for indtil en Maanedes Kørsel.

Afgiften erlægges forud efter Regler, der nærmere fast-
sættes af Ministeren for offentlige Arbejder efter Forhandling
med Finansministeren.

Ministeren for offentlige Arbejder kan dog efter For-
handling med Finansministeren fratage Afgiften efter nær-
værende Bestemmelse for Personautomobiler, hjemmehørende
i Lande, der indrømmer tilsvarende Afgiftsfrihed for her
hjemmehørende Personautomobiler.

2) Den Myndighed, der modtager Afgiften, udsteder for
denne et Bevis for, at den er betalt, hvilket Bevis paa For-
langende skal forevises for Politiet.

3) Den i §§ 1—6 omhandlede Afgiftspligt indtræder, saa-
fremt Køretøjet forbliver her i Landet over 3 Maaneder.

4) Afgiftspligten paahviler den, der bruger Køretøjet her
i Landet.

5) Saafremt Køretøjet tilhører en her i Landet fast bo-
siddende Person, og denne umiddelbart efter dets Ankomst
til Landet lader det indregistrere paa sit Hjemsted i Over-
ensstemmelse med de almindelige Regler for Indregistrering
af de her i Landet hjemmehørende Motorkøretøjer, anses det
fra den Dag, det indkom til Landet, som afgiftspligtigt efter
Reglerne i nærværende Lovs §§ 1—6, saaledes at hvad der
maatte være erlagt i Henhold til nærværende Paragrafs Be-

stemmelser, fradrages i den Køretøjet efter § 6 paahvilende Afgift. 1 Juli.
Nr. 143.

6) For den udenlandske Motorkøretøjer paahvilende Afgift har Staten samme Pante- og Fortrinsret som i § 2 foreskrevet med Hensyn til Afgiften af indenlandske Køretøjer.

§ 8. Af Benzin, som indføres til eller fremstilles her i Landet, betales en særlig Afgift af 7 Øre pr. l.

De nærmere Regler herom samt om Fritagelse for eller Tilbagebetaling af Afgiften af Benzin til Jernbane-Motorkørsel, til Motorer i Flyvemaskiner og i Staten tilhørende Fartøjer, samt til anden teknisk Brug end Motordrift fastsættes ved særlig Lov, ved hvilken det ligeledes bliver at bestemme, at der paa nærmere af Finansministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder fastsatte Betingelser kan indrømmes Sammenslutninger af Ejere eller Brugere af Fartøjer Tilbagebetaling af erlagt Afgift af den Benzin, som anvendes til Motordrift i de under Sammenslutningen hørende Fartøjer under disses Benyttelse i erhvervsmæssigt Øjemed.

§ 9. 1) De i Henhold til nærværende Lov erlagte Afgifter med paaløbende Renter fordeles ved Finansministerens Foranstaltning paa følgende Maade:

Af samtlige Afgifter stilles forlods et Beløb af 100 000 Kr. aarlig til Raadighed for Ministeren for offentlige Arbejder til Forsøg med Vejbaner, Vejmaterialer m. m. samt 500 000 Kr. aarlig i de fornødne Antal Aar til Dækning af Bygning af Færdselsbroen over Lille Bælt og et Beløb af 100 000 Kr. aarlig til Raadighed for Finansministeren som Bidrag til Dækning af de med Opkrævningen af Afgifterne i Henhold til §§ 6 og 7 forbundne Udgifter.

Derefter faar:

En Vejfond	1	pCt.
Københavns Kommune	5	—
Frederiksberg Kommune	1,5	—
Købstæderne	8	—
Samtlige Sognekommuner	24,5	—
Samtlige Amtskommuner	60	—

1 Juli. 2) Den Vejffonden tilfaldende Del af Afgiften admini-
Nr. 143. streres af Ministeren for offentlige Arbejder og anvendes efter
dennes nærmere Bestemmelse som Tilskud til særlige Vej-
arbejder, fortrinsvis saadanne, der er af Betydning for Vej-
nettet som Helhed, men ikke i samme Grad for den lokale
Trafik.

3) Den Købstæderne tilfaldende Del af Afgiften fordeles
med $\frac{2}{3}$ i Forhold til den i hver Købstad indbetalte Afgift
af Motorkøretøjer i det Tidsrum, for hvilket Afgiften skal
fordeles, og med $\frac{1}{3}$ efter Længden af de Veje og Gader,
der er eller har været Landeveje og Landevejsgader eller
efter Ministeren for offentlige Arbejders Bestemmelse ganske
maa sidestilles disse.

4) Den samtlige Amtskommuner tilkommende Del af
Afgifterne fordeles af Finansministeren til disse i Forhold
til hvert Amts regnskabsmæssige Udgifter til Vejvæsenet for
et Gennemsnit af de sidste 6 Aar, første Gang for Gennemsnit
af Aarene 1920-21—1925-26, heri dog ikke indbefattet de
af Statsbidrag afholdte Udgifter.

5) Det Sognekommunerne herefter tilfaldende Beløb
fordeles af Finansministeren til Sognekommunerne i Forhold
til hver enkelt gennemsnitlige regnskabsmæssige Udgift til
Vejvæsenet ifølge de tre sidste aflagte Aarsregnskaber, første
Gang for Gennemsnittet af Aarene 1923-24—1925-26. Mini-
steren for offentlige Arbejder er bemyndiget til at fastsætte
Regler for Beregningen af Værdien af ydet Naturalarbejde.

6) Den hver enkelt Amts- og Købstadkommune tilfaldende
Del af Afgiften skal i sin Helhed anvendes til Kommunens
Vejarbejder og saaledes, at mindst $\frac{1}{2}$ anvendes til Køre-
banernes Forstærkning med Brolægning, Chaussébrolægning,
Arbejder med Asfalt- eller Tjærepræparater eller andre lig-
nende Bindemidler, til Anskaffelse af Vejbygningsmaskiner
samt til Nyanlæg eller Regulering af Veje, herunder Tilveje-
bringelse af Oversigt ved Krydsninger og Sving, Forstærkning
af Broer og Sikring af ubevogtede Jernbaneoverkørsler.

Den Sognekommunerne tilfaldende Andel skal i sin Hel-
hed anvendes til Kommunens Vejarbejder og saaledes, at

mindst Halvdelen anvendes til Arbejder af ovennævnte Art 1 Juli.
eller til Forstærkning af Vejbaner med tromlet Dæklag. Nr. 143.

Afgiften kan dog ogsaa anvendes til Forrentning og Afdrag af Laan, der er optaget efter den 1. Juli 1921 til større samlede Udførelser af ovennævnte Vejforbedringer samt til Anskaffelse af Vejbygningsmaskiner.

§ 10. 1) Enhver Købstad- og Amtskommune, der faar Andel i Afgiften efter denne Lov, skal hvert Aar inden en af Ministeriet for offentlige Arbejder fastsat Frist tilstille dette Ministerium en Oversigt over Afgiftens Anvendelse.

Tilsvarende Oversigter bliver af Sognekommunerne at indsende til vedkommende Amtsraad inden en af dette fastsats Frist.

2) Indsendes Oversigten ikke rettidig, er Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiget til at standse Udbetalingen af yderligere Afgiftsandele til vedkommende Kommune, indtil Oversigten er modtaget.

Skulde en Kommune ikke anvende den til samme udbetalte Afgiftsandel overensstemmende med det i § 9 fastsatte, er Ministeren ligeledes bemyndiget til at standse yderligere Udbetaling, indtil der fremlægges Dokumentation for de pligtige Beløbs behørigte Anvendelse.

§ 11. Overtrædelse af denne Lov eller de i Medfør af samme givne Bestemmelser straffes med Bøder indtil 200 Kr., forsaavidt angaar Overtrædelser af § 5 eller de i Medfør af samme givne Bestemmelser med Bøder fra 1 000 Kr. indtil 5 000 Kr. Sagerne behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 12. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1927.

Samtidig ophæves § 35 og § 36, Punkt 5, i Lov om Motorkøretøjer af 20. Marts 1918, saaledes som denne er ændret ved Lov af 6. Maj 1921, dog at Stk. 7 i § 35 vedblivende har Gyldighed for de efter nævnte Lov paaløbende Udgifter. De i Henhold til samme Lov udfærdigede Bekendtgørelser vedbliver at være gældende, forsaavidt de ikke

1 Juli. strider mod nærværende Lov, indtil de afløses af Bekendt-Nr. 143. gørelser i Henhold til denne.

§ 13. Denne Lov forelægges Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1930.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 23. S. 652—56. Udg. 5. Jul.

1 Juli. **Lov Nr. 144 om Motorkøretøjer.**

Nr. 144. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. ¹⁾ De i denne Lov indeholdte Forskrifter gælder for Kørsel med Motorkøretøjer paa Gade, Vej eller Plads, der er aabnet for almindelig Færdsel.

²⁾ Ved Siden heraf kommer de i stedlige Politivedtægter givne Kørselsbestemmelser til Anvendelse, forsaavidt de ikke strider mod denne Lov.

§ 2. ¹⁾ Ved Motorkøretøjer forstaaes i denne Lov Køretøjer, der bevæges ved Maskinkraft, og som færdes paa Vejene uden Benyttelse af Skinner.

²⁾ Undtagne fra Loven er saadanne maskindrevne Køretøjer, som alene benyttes til Landbrugsarbejde eller Vej-arbejde, herunder dog ikke indbefattet Vandvogne. Saadanne Køretøjer maa kun benytte Vejene til Egentransport (eventuelt Transport af det til deres Benyttelse nødvendige Tilbehør) til og fra deres Arbejdssted eller efter dertil indhentet Tilladelse fra vedkommende kommunale Myndigheder til Prøvekørsel eller anden bestemt tidsbegrænset Transport. Hvis disse Køretøjer har Hjulringe af Metal, hvis Overflade ikke er jævn, skal de ved Færdsel paa Vejene være forsynede med Hjulbaand til Beskyttelse af Vejbanen. Saadanne Køretøjer maa kun føres af Personer, der er fyldt 18 Aar. Justits-

ministeren bemyndiges til at bestemme, hvorvidt det yderligere skal kræves, at Føreren hos Politiet har erhvervet Førerbevis. 1 Juli. Nr. 144.

3) Loven finder heller ikke Anvendelse paa de af Udskrivningsvæsenet og Militæretaten under Mobilisering og Krigsforhold benyttede Køretøjer.

4) Ved Motorcykler forstaas tohjulede Motorkøretøjer, medens alle Motorkøretøjer med flere end to Hjul anses som Motorvogne.

5) Opstaar der Tvivl om, hvorvidt et Køretøj omfattes af de i nærværende Lov eller ifølge denne givne almindelige eller særlige Bestemmelser, afgøres Spørgsmaalet endeligt af Justitsministeren, saafremt Tvivlen har Betydning i afgiftsmæssig Henseende dog efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder.

6) Med Hensyn til Benyttelse af Motorkøretøjer i offentlige eller almennyttige Øjemed og til Befordring af syge kan Justitsministeren meddele Fritagelse for at følge Lovens Bestemmelser. Med Hensyn til Afvigelser fra Hastighedsbestemmelserne sker dette efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder. Justitsministeren kan derhos bestemme, at visse særlige Kendetegn skal være forbeholdt Motorkøretøjer, der benyttes i disse Øjemed.

7) Et Motorkøretøj, der i et enkelt Tilfælde benyttes til Kørsel med syge eller tilskadekomne eller i et andet lignende Øjemed, som ikke taaler Opsættelse, er saavel under Kørsel til Bestemmelsesstedet som tilbage derfra ikke undergivet de i denne Lov eller i Medfør deraf givne Bestemmelser om Indskrænkninger i Adgangen til Kørsel i Henseende til Tid og Sted og, indtil Hvervet er endt, heller ikke i Henseende til Hastighed. Ejeren (Brugeren) af Motorkøretøjet skal senest 12 Timer efter, at saadan Kørsel har fundet Sted, give Politiet paa sit Hjemsted Meddelelse herom. Et Motorkøretøj skal, saa længe det benyttes i Henhold til foranstaaende Bestemmelse, foran paa Køretøjet paa iøjnefaldende Maade have anbragt en hvid Dug.

1 Juli. § 3. ¹⁾ Ethvert Motorkøretøj skal være saaledes indrettet, at dets Brug ikke medfører uforholdsmæssig Støj eller uforholdsmæssig Udvikling af Røg, Damp eller ilde Lugt.

²⁾ Motorvogne kan køre med en havareret Motorvogn samt under Iagttagelse af de af Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder givne Forskrifter med en eller flere Paahængsvogne. Motorcykler kan under Iagttagelse af de herom givne Forskrifter køre med Paahængsvogn eller enhjulet Sidevogn.

§ 4. ¹⁾ Motorkøretøjer og Paahængsvogne til Motorkøretøjer maa med eller uden Læs ikke have større Bredde end 230 cm. Egenvægten maa ikke overstige 4 000 kg. Deres Vægt med Last maa ikke overstige 8 000 kg, og Akseltrykket maa ikke overstige 6 000 kg. Kommunalbestyrelserne kan dog i særlige Tilfælde give Tilladelse til at benytte Motorkøretøjer og Paahængsvogne med større Vægt og større Bredde paa vedkommende Kommunes Veje.

²⁾ Amsraadet eller Byraadet er bemyndiget til, hvor Broer kan skades ved Kørsel med særlig tunge eller særlig brede Motorvogne eller Paahængsvogne, ved Opslag enten helt at forbyde saadan Kørsel eller at bestemme, at den kun maa finde Sted paa nærmere angivne Betingelser. Saadanne Afgørelser kan dog indankes for Ministeren for offentlige Arbejder, som da har den endelige Afgørelse.

§ 5. ¹⁾ Motorkøretøjer og Side- og Paahængsvogne til Motorkøretøjer skal være forsynede med Luftgummiringe eller med halvmassive Gummiringe af nærmere betegnede, af Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder godkendte Typer.

²⁾ Indtil 6 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden skal det dog være tilladt at anvende massive Gummiringe paa Køretøjer, som allerede er indregistrerede, eller som indregistreres inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden. Kommunalbestyrelserne kan derhos, naar ganske særlige Forhold foreligger, give Tilladelse til ved Kørsel paa vedkommende Kommunes

Veje at anvende massive Gummiringe efter ovennævnte 1 Juli.
Tidsrums Udløb. Nr. 144.

3) Justitsministeren fastsætter efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder de nærmere Regler for Ringenes Art og Dimensioner samt Betingelserne — derunder ogsaa i Henseende til Akseltryk og Hastighed — for Anvendelsen af de godkendte Typer af halvmassive Ringe.

§ 6. 1) Ethvert Motorkøretøj skal være forsynet med et paalideligt Styreapparat, ved hvilket Køretøjet kan styres let og sikkert.

2) Enhver Motorvogn skal være forsynet med to af hinanden uafhængige Bremseapparater, hvoraf det ene skal være selvspærende. Bremseapparaterne skal altid være og holdes saaledes indrettede, at der med hvert Apparat for sig kan foretages en tilstrækkelig virksom og hurtig Opbremsning af Vognen.

3) Motorcykler skal være forsynede med mindst et Bremseapparat, med hvilket der kan foretages en tilstrækkelig virksom og hurtig Opbremsning.

§ 7. Ethvert Motorkøretøj skal være forsynet med et paalideligt virkende og klart lydende Signalapparat. Brug af Sirener, Udblæsningssignaler og lignende kan tillades af Justitsministeren, dog ikke i Byer og Landsbyer.

§ 8. 1) Motorkøretøjer skal være forsynede med Lygter, som holdes tændte fra $\frac{3}{4}$ Time efter Solnedgang til $\frac{3}{4}$ Time før Solopgang samt i tæt Taage.

2) Motorvogne skal have to Forlygter og en Baglygte. Forlygterne skal have samme Lysstyrke og ufarvet Glas; de skal være anbragt i samme Højde foran paa Vognen, hver paa sin Side, og være i Stand til at belyse Vejbanen foran Køretøjet i tilstrækkelig Grad og skal være indstillet saaledes, at Lyskeglens blændende Kærnestraaler i 20 Meters Afstand paa jævn Vej ikke er hævet mere end 1 Meter over Vejbanen. Baglygten skal vise rødt Lys bagud samt belyse Vognens bageste Nummerplade tydeligt med hvidt Lys; den maa ikke kunne slukkes fra Førerens Plads eller fra Vognens

1 Juli. Indre, saa længe Vognens andre Lygter er tændt, og den Nr. 144. maa ikke være anbragt saaledes, at den skjuler den bageste Nummerplade.

3) Køres der med en eller flere Paahængsvogne, skal Baglygte være anbragt bag paa Paahængsvognen eller den bageste af disse.

4) Motorcykler skal have en enkelt Forlygte med ufarvet Glas, der er i Stand til at belyse Vejbanen foran Køretøjet i tilstrækkelig Grad uden at virke stærkt blændende, samt enten en Baglygte, der viser rødt Lys bagud, eller et af Justitsministeriet godkendt, bagfra synligt rødt Refleksglas («Katteøje»). Lygten eller Refleksglasset skal være anbragt saaledes, at de ikke under Kørselen dækkes af Bagage, Overtøj eller lignende.

5) Motorcykler med Sidevogn skal desuden have en fremadrettet, klart lysende Lygte med ufarvet Glas anbragt paa den fra Cyklen vendende Side af Sidevognen, og Motorcykler med Paahængsvogn en lignende Lygte anbragt paa Paahængsvognens venstre Side. Baglygte eller Refleksglas skal derhos, naar der køres med Paahængsvogn eller med en til venstre for Motorcyklen anbragt Sidevogn, være anbragt bag paa Paahængsvognen eller Sidevognen.

6) Justitsministeren fastsætter nærmere Regler for Lygternes Indretning samt angaaende Anvendelsen af flere Lygter end de foreskrevne.

§ 9. Vare- og Lastmotorvogne samt Personmotorvogne, der er indrettet til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, skal foran paa Vognen have anbragt et Spejl, hvori Føreren kan se den bagfra kommende Færdsel.

§ 10. Justitsministeren kan ganske undtagelsesvis meddele Fritagelse for at følge enkelte af de i §§ 4—9 givne Bestemmelser og fastsætte de Betingelser, paa hvilke en saadan Fritagelse meddeles, dog efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder, forsaavidt angaar Bestemmelserne i §§ 4 og 5.

§ 11. Styre-, Bremse- og Signalapparater skal være lette at betjene og anbragt saaledes, at Føreren kan benytte dem, uden at hans Opmærksomhed bortledes fra Kørebanen. 1 Juli.
Nr. 144.

§ 12. 3-hjulede Motorkøretøjer, hvis Egenvægt overskrider 500 kg, samt 4-hjulede Motorkøretøjer, hvis Egenvægt overskrider 350 kg, skal være saaledes indrettede, at de fra Førerens Plads ved Hjælp af Motoren kan bringes til at køre baglæns og styres under denne Kørsel.

§ 13. 1) Ethvert Motorkøretøj skal ved en Plade eller ved Indgravning i selve Køretøjet paa et let tilgængeligt Sted give Oplysning om Fabrikationsfirma og -sted, Motornummer og Egenvægt.

2) Vare- og Lastmotorkøretøjer skal være forsynede med Paaskrift eller Skilt anbragt paa hver Side paa et under Kørselen synligt Sted, og som tydeligt viser Køretøjets Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed.

§ 14. For Motorcykler med Side- eller Paahængsvogn gælder Forskrifterne for Motorcykler, naar ikke særlige Bestemmelser er givet.

II. Om Anmeldelse, Undersøgelse og Registrering af Motorkøretøjer.

§ 15. 1) Ethvert Motorkøretøj skal, forinden det tages i Brug, skriftlig anmeldes for Politiet i den Politikreds, hvor det er hjemmehørende, jfr. dog Bestemmelserne i § 43. Anmeldelsespligten paahviler Ejeren eller den Person (Brugeren), som har varig Raadighed over Køretøjet. Justitsministeren fastsætter det nærmere Indhold af Anmeldelsen.

2) Køretøjet skal derefter fremstilles for dertil af Justitsministeriet beskikkede sagkyndige til Afgørelse af, hvorvidt de i nærværende Lov og de i Henhold hertil fastsatte Forskrifter er opfyldt, og om det i øvrigt efter sin Beskaffenhed uden Fare kan benyttes. For denne Undersøgelse betales et Gebyr af 8 Kr. for en Motorvogn og 4 Kr. for en Motorcykle.

3) Findes Køretøjet ved Undersøgelsen i Orden, registreres det af Politiet. I Registret, hvis nærmere Indhold

1 Juli. bestemmes af Justitsministeren, indføres de fornødne Op-
Nr. 144. lysninger om Køretøjet og dets Ejer (Bruger). Det Nummer, under hvilket Køretøjet er opført i Registeret, anbringes tillige med et af Justitsministeren fastsat yderligere Kendingsmærke saavel paa Køretøjets Forside — for Motorcyklers Vedkommende paa begge Sider af en paa langs foran Styret anbragt Nummerplade — som paa dets Bagside. Nummerpladerne leveres i udfyldt Stand af Politiet mod en af Justitsministeren fastsat Betaling. Justitsministeren bestemmer, hvorvidt Vare- og Lastmotorvogne, hvis Egenvægt ikke overstiger 1 600 kg, desuden skal forsynes med et særligt Mærke. De foran omtalte Mærker, der stedse skal være let læselige og ikke maa tildækkes under Kørselen, forsynes med Politiets Stempel. Endelig udsteder Politiet Attest om Registreringen.

4) Justitsministeren fastsætter nærmere Regler om Indregistrering af Paahængsvogne og Sidevogne.

5) Motorkøretøjer, som anskaffes til Brug i Land- eller Søværnet, og som ikke i Medfør af § 2 er undtaget fra denne Lovs Bestemmelser, anmeldes og fremstilles ikke efter foranstaaende Regler, men for en af Forsvarsministeren henholdsvis for Hæren og for Søværnet beskikket sagkyndig eller Kommission af sagkyndige, som afgør, hvorvidt de opfylder de i det foregaaende opstillede Betingelser, og paaser, at de mærkes paa en til de foranstaaende Bestemmelser svarende Maade.

6) Midlertidig eller lejlighedsvis Kørsel med Motorvogne, der endnu ikke eller ikke mere er indregistrerede, eller hvis Indregistreringsmærke i Overensstemmelse med de derom gældende Regler er deponeret hos Politiet, kan tillades af Politiet efter nærmere af Justitsministeren fastsatte Regler. Det kan i disse Regler betinges, at der erlægges en Afgift, som anvendes paa samme Maade som den almindelige Afgift af Motorkøretøjer.

§ 16. 1) Tabes en med Politiets Stempel forsynet Nummerplade, eller bliver den ubrugbar, maa dette straks anmeldes for den Politimyndighed, der har stemplet den. Sker det paa Rejse udenfor Hjemstedet, skal Anmeldelse finde Sted til

den nærmeste Politimyndighed, der uden Betaling udleverer 1 Juli.
 en ny Nummerplade (»Prøveskilt«) til midlertidig Benyttelse Nr. 144.
 under Kørselen til Hjemstedet. Anmeldelse om, at dette er
 sket, foretages snarest muligt til Hjemstedets Politi saavel
 af Køretøjets Ejer (Bruger) som af den paagældende Politi-
 myndighed, og Ejeren (Brugeren) skal straks efter Hjem-
 komsten tilbagesende Pladen til Udleveringsstedets Politi
 uden Udgift for dette.

2) Saafremt ny Nummerplade ikke straks kan frem-
 skaffes, giver den paagældende Politimyndighed vedkom-
 mende Tilladelse til at fortsætte Kørselen med een Nummer-
 plade til Hjemstedet; eventuelt maa i saa Fald den forreste
 Plade flyttes om som bageste Nummerplade.

§ 17. 1) Naar et indregistreret Køretøj skifter Ejer
 (Bruger), skal saavel den tidligere som den nye Ejer (Bruger)
 ufortøvet gøre Anmeldelse derom til Politiet paa deres Hjem-
 steder.

2) Flytter Ejeren (Brugeren) til en anden Politikreds,
 skal Afmeldelse ske til Politiet i den Politikreds, som forlades,
 og Anmeldelse ske til Politiet i den Politikreds, hvortil Flyt-
 ning sker, og Køretøjet opføres da i dettes Register efter at
 være forsynet med nye Kendingsmærker, hvorhos den i § 15,
 Stk. 3, omhandlede Attest forsynes med Paategning om
 Flytningen. Ved midlertidigt Ophold af ikke over 5 Maa-
 neders Varighed i en anden Politikreds er saadan Afmeldelse
 og Anmeldelse uforuden.

3) Naar et Motorkøretøj afmeldes, skal Nummerpladerne
 tilbageleveres til Politiet. I Tilfælde, hvor et Køretøj ved
 Salg eller af anden Aarsag skal overføres til en anden Politi-
 kreds, kan de i Brug værende Nummerplader dog benyttes
 ved dets Kørsel til det nye Hjemsted, men Pladerne skal
 da afleveres til Politiet paa Køretøjets nye Hjemsted snarest
 muligt efter Ankomsten og senest samtidig med Udleveringen
 af de nye Nummerplader.

§ 18. 1) Politiet paa Ejeren (Brugeren) Hjemsted
 kan til enhver Tid forlange et indregistreret Motorkøretøj
 fremstillet til Eftersyn af, om det vedblivende fyldestgør de

1 Juli. i det foregaaende stillede Fordringer. Justitsministeren kan
 Nr. 144. give Regler om særlig hyppigt Eftersyn af Motorkøretøjer, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer.

²⁾ Justitsministeren fastsætter nærmere Regler for de i Stk. 1 omhandlede Eftersyn samt fastsætter Betalingen for de i Stykkets 2det Pkt. nævnte Eftersyn. For de øvrige af Bestemmelsen i Stk. 1 omfattede Eftersyn ydes intet Vederlag.

³⁾ I øvrigt er Politiet til enhver Tid berettiget til sammen med den af Justitsministeriet beskikkede sagkyndige at standse et Motorkøretøj og lade det undersøge med det samme. Saadan Undersøgelse skal i første Række gælde Motorkøretøjets Styre- og Bremsapparater.

⁴⁾ Findes det, at Køretøjet ikke længere fyldestgør de ovennævnte Fordringer, eller fremstilles det ikke efter Tilsigelse, kan Politiet forbyde dets Benyttelse og fjerne dets Kendingsmærker, indtil Manglerne er afhjulpet.

§ 19. Ejeren (Brugeren) er ansvarlig for, at Køretøjet er i lovlig Tilstand, navnlig at Styreapparatet og Bremserne virker sikkert og kraftigt, og at Signalapparatet og Paa-skrifterne er i Orden.

§ 20. ¹⁾ Justitsministeren er bemyndiget til at give fornødne Forskrifter om Opbevaring af Benzin og andre brandfarlige Vædsker og til at fastsætte de nærmere Bestemmelser om, hvorledes Motorkøretøjer med Tilbehør af Hensyn til Færdselssikkerheden skal være indrettede, og om Motorkøretøjers Anmeldelse, Undersøgelse, Registrering m. m.

²⁾ Justitsministeren skal være bemyndiget til efter Forhandling med vedkommende Minister at give særlige Regler for Indretningen af Køretøjer, der drives ved Damp, derunder eventuelt ogsaa bestemme, at de skal undtages fra de for Dampkedler ellers gældende Regler.

III. Bestemmelser vedrørende Føreren.

§ 21. ¹⁾ De i denne Lov omhandlede Køretøjer maa kun føres af Personer, der hos Politiet har erhvervet et Bevis for, at de har Ret til at føre saadanne Køretøjer; dette

Bevis, som skal indeholde et vellignende Fotografi af den, 1 Juli. for hvem det er udstedt, skal Føreren under Kørselen altid Nr. 144. have hos sig og paa Forlangende forevise for Politiet.

2) Til at faa udstedt et saadant Bevis kræves, at vedkommende er fyldt 18 Aar, er ædruelig og i Besiddelse af tilstrækkelig Syns- og Høreevne samt iøvrigt af den fornødne aandelige og legemlige Førighed, at han har taget Undervisning i Kørefærdighed, samt endelig at han ved at underkaste sig en af Justitsministeren foreskreven Prøve for dertil af Ministeren beskikkede sagkyndige godtgør at være i Besiddelse af tilstrækkelig Kørefærdighed og fornødent Kendskab til Maskinen og dens Behandling, Færdselsreglerne og Motorlovens Bestemmelser. Politiet kan derhos nægte en Person Førerbevis overhovedet eller Førerbevis til visse Arter af Motorkøretøjer, naar det under Hensyn til hans hidtidige Vandel findes betænkeligt at meddele ham saadant Bevis.

3) Justitsministeren fastsætter Gebyret og de nærmere Regler for Prøven.

4) Justitsministeren kan tillade, at der meddeles Personer, som ikke fyldestgør de almindelige legemlige Betingelser, særlige Førerbeviser, og fastsætter det nærmere Indhold af saadanne Beviser.

5) Justitsministeren kan fastsætte mere vidtgaende Betingelser for Udstedelse af Førerbevis med Hensyn til Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, forsaavidt angaar Omnibuskørsel dog efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder.

6) Justitsministeren træffer Bestemmelse om, under hvilke Betingelser Personer, der er i Besiddelse af et i Udlandet udstedt Førerbevis, maa føre Motorkøretøj her i Landet.

7) Førerbeviset gælder i 5 Aar fra Udstedelsesdagen; Politiet kan dog til enhver Tid tage det tilbage, naar det oplyses, at paagældende ikke længere fyldestgør de foran foreskrevne Betingelser for at faa Førerbevis. Ønskes Beviset fornyet efter Udløbet af de 5 Aar, maa paagældende for Politiet paa sit Hjemsted godtgøre, at han stadig er ædruelig samt i Besiddelse af tilstrækkelig Syns- og Høreevne og

1 Juli. iøvrigt den fornødne aandelige og legemlige Førlighed. Politiet bestemmer, om vedkommende kan fritages for at aflægge ny Prøve for den sagkyndige.

8) For militære Personer, der i Uniform fører et under Militæretaten hørende og som saadan betegnet Køretøj, udsteder de militære Myndigheder Førerbeviset, der ikke behøver at indeholde Fotografi. Til militære Befalingsmænd, der er i Besiddelse af et saadant Førerbevis, udfærdiger Politiet paa vedkommendes Opholdssted efter Anmodning et almindeligt Førerbevis, som kan benyttes ved Siden af det militære, saa længe dette er gyldigt. Naar vedkommende Militærperson hjemsendes, ombytter Politiet paa hans Opholdssted efter Anmodning det militære Førerbevis med et almindeligt.

§ 22. 1) Øvelseskørsel for Personer, der uddanner sig til Førere, kan med Motorvogn kun finde Sted, naar der paa Vognen ved Siden af Eleven findes en Ledsager, som har Førerbevis og mindst 1 Aars praktisk Øvelse i Kørsel med Motorvogn. Ledsageren anses da for at være Fører af Vognen; ved den i § 21, Stk. 2, ommeldte Prøve anses dog Eleven for at være Fører.

2) Justitsministeren bestemmer, hvilke særlige Sikkerhedsindretninger der skal findes paa Vogne, som benyttes til Øvelseskørsel. Motorvogne maa under Øvelseskørsel stedse være forsynet med tydeligt Skilt, saavel for som bag paa, mærket »Skolevogn«.

3) Øvelseskørsel med Motorkøretøjer kan finde Sted overalt, hvor Færdsel med Køretøjer af den paagældende Art er tilladt, dog at Politiet, hvor Forholdene kræver det, helt eller delvis kan forbyde Øvelseskørsel paa bestemte Gade- og Vejstrækninger.

§ 23. 1) Ejeren (Brugeren) og Føreren maa ikke overlade Føringen af et Motorkøretøj til en Person, der ikke er i Besiddelse af et til det paagældende Køretøj gyldigt Førerbevis.

2) Naar Politiet forlanger det, er Ejeren (Brugeren) for- 1 Juli.
 pligtet til at give Oplysning om, hvilke Personer der som Nr. 144.
 Førere har benyttet Køretøjet.

§ 24. 1) Et Motorkøretøj maa aldrig føres af nogen, der er beruset eller saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger.

2) Naar nogen paa et offentligt Beværtningssted er blevet beruset eller saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger, skal Værten, saafremt han har Føje til at antage, at vedkommende er Fører af et Motorkøretøj, gøre sit, eventuelt ved Tilkaldelse af Politiet, til at hindre, at den paagældende i denne Tilstand optræder som Fører.

§ 25. Føreren skal stedse være opmærksom paa, at alle Apparater, særlig Styre-, Bremse- og Signalapparaterne, er i foreskreven Stand og virker godt.

IV. Om Kørsel paa Gade, Vej eller Plads.

§ 26. 1) Kørsel med Motorkøretøjer er tilladt paa alle Gader, Veje og Pladser, der er aabnede for almindelig Færdsel, forsaavidt der ikke i Medfør af nedenstaaende § 28 eller ved de i vedkommende Politivedtægt eller i Henhold til samme givne almindelige Færdselsregler er truffet særlige Bestemmelser for enkelte Strækninger.

2) Udenfor København, Købstæderne og Flækkerne samt Frederiksberg, Gentofte og Marstal Kommuner kan dog vedkommende Sogneraad med Amtsraadets Samtykke lukke en Bivej for Færdsel med Vare- og Lastmotorvogne, hvis Egenvægt overstiger 1 600 kg, og med Personmotorvogne, der er indrettede til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet; Lukningen skal angives ved tydelige Opslag af en af Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder godkendt Type. Saadan Lukning kan dog ikke bestemmes med Hensyn til Bivejen fra Orehoved Station til Landevej Nr. 1 ved Gaabense og Bivejen fra Landevej Nr. 6 ved Gedesby til Gedser Station. Ejere af private Veje udenfor

1 Juli. København, Købstæderne og Flækkerne samt Frederiksberg, Nr. 144. der er aabnede for almindelig Færdsel, jfr. herved § 1, Stk. 1, kan med Amtsraadets Samtykke ved Opslag som i 1ste Pkt. nævnt lukke Vejen for den dør nævnte Færdsel med den Virkning, at Overtrædelse af den saaledes trufne Bestemmelse straffes efter nærværende Lov.

³⁾ Naar der som Følge af en saadan delvis Lukning af en Bivej ikke er Adgang fra en Motorvogns Ejers (Brugers) Boliger, Forretningslokaler eller faste Ejendomme til nogen Vej, ad hvilken det er tilladt at køre med den paagældende Motorvogn, er det dog tilladt at passere med denne fra og til den paagældendes Boliger, Forretningslokaler eller faste Ejendomme ad den eller de nærmeste Vejstrækninger til eller fra en Vej, ad hvilken det er tilladt at færdes med Vognen. Ejeren (Brugeren) skal forud gøre Anmeldelse til Sogneraadet om, hvilken Vej han agter at benytte, og dette er da berettiget til at anvise ham at benytte en anden Forbindelsesvej eller, forsaavidt angaar Lastmotorvogne, hvis Egenvægt overstiger 2 500 kg, til helt at nægte Retten til Færdsel. Er Ejeren (Brugeren) ikke tilfreds med Sogneraadets Beslutning, kan han indanke Spørgsmaalet for Ministeren for offentlige Arbejder. Sogneraadet kan give andre, der har Ærinde til en Ejendom ved en delvis lukket Vejstrækning, Tilladelse til at befare denne med en Motorvogn, for hvilken den ellers er lukket. Sogneraadets Nægtelse af saadan Tilladelse kan indankes for Ministeren for offentlige Arbejder.

⁴⁾ Gennem Statsskovene er det kun tilladt at køre med Motorkøretøjer ad Veje, der er optagne paa Landevejsfortegnelsen eller de kommunale Fortegnelser over Biveje. Landbrugsministeren kan dog give Tilladelse til Kørsel ad Veje, der vedligeholdes af Statsskovvæsenet. Kørsel til og fra faste Ejendomme — bebyggede og ubebyggede —, til hvilke der udelukkende er Adgang ad Statsskovveje, er tilladt ad Veje, som anvises af Statsskovvæsenet.

§ 27. ¹⁾ Kørehastigheden afpasses efter Forholdene, men maa iøvrigt aldrig overstige:

15 km i Timen for Traktorer, der er forsynede med Luftgummiringe, og som kører med Paahængsvogn, for Traktorer og andre Motorvogne med massive Gummiringe og for Kørsel med havarerede Motorvogne og Motorvogne, der slæbes af et andet Motorkøretøj. 1 Juli.
Nr. 144.

25 km i Timen for Vare- og Lastmotorvogne, der er forsynede med Luftgummiringe, og hvis Vægt med fuld Last overstiger 3 000 kg, samt for Traktorer, der er forsynede med Luftgummiringe, og som kører uden Paahængsvogn.

30 km i Timen for alle Personmotorvogne, der er forsynede med Luftgummiringe, og som er indrettede til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, samt for Vare- og Lastmotorvogne, der er forsynede med Luftgummiringe, og hvis Vægt med fuld Last overstiger 1 500 kg, men ikke 3 000 kg.

40 km i Timen for Vare- og Lastmotorvogne, der er forsynede med Luftgummiringe, og hvis Vægt med fuld Last ikke overstiger 1 500 kg.

50 km i Timen for Personmotorvogne, der er forsynede med Luftgummiringe, og som ikke er indrettede til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, samt for Motorcykler.

2) Motorkørsel i København, Frederiksberg, Købstæder, Flækker, Handelspladser, Landsbyer, Pladser med bymæssig Bebyggelse og paa Biveje maa ikke — uanset de foran anførte Hastighedsbestemmelser — foregaa med større Hastighed end 30 km i Timen.

3) Samtlige i denne Paragraf nævnte Hastigheder er Maksimalhastigheder og er derfor kun tilladt, hvor Vejbanen er fri, Terrænet fremefter er overskueligt, og den fra Sideveje kommende Færdsel i Tide kan iagttages. I alle Tilfælde skal Hastigheden nedsættes saa meget, som behørigt Hensyn til Færdselsforholdene gør det paakrævet, og Forbikørsel bagfra maa kun finde Sted, naar Vejbanen er fri. Hvis Belastningen er af særlig omfangsrig Art, skal der tages Hensyn hertil ved at nedsætte Farten i Forhold til de Ulemper og Vanskeligheder, en saadan kan medføre for Færdselen.

1 Juli. 4) Paa enkelte Strækninger, hvor Politiet paa Grund af Nr. 144. ganske særlige Omstændigheder anser en yderligere Nedsættelse af Kørehastigheden for fornøden, kan denne ved Opslagstavler paabydes.

5) Forsaavidt der i Medfør af § 5 godkendes Typer af halvmassive Gummiringe, kan Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder bestemme, at Motorkøretøjer med saadanne Ringe maa køre med den for Motorkøretøjer med Luftgummiringe tilladte Hastighed eller med en Hastighed, der ligger mellem denne og den for Motorkøretøjer med massive Gummiringe tilladte.

§ 28. 1) Med Hensyn til enkelte Strækninger eller Omraader kan Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder, naar færdselstekniske Hensyn taler derfor, saavel forbyde Kørsel med Motorkøretøjer som bestemme, i hvilket Omfang og under hvilke Betingelser saadan Kørsel maa finde Sted.

2) Samme Beføjelse tilkommer Ministeren for offentlige Arbejder, naar vejtekniske Hensyn taler derfor. Endvidere kan de kommunale Raad i Tøbrudsperioder ved Opslag midlertidigt forbyde Færdsel med Vare- og Lastmotorvogne, hvis Egenvægt overstiger 1 600 kg, og med Personmotorvogne, der er indrettede til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet. Saadanne Forbud kan indankes for Ministeren for offentlige Arbejder.

3) Efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder kan Justitsministeren ligeledes, naar Omstændighederne taler derfor, undtagelsesvis tillade Kørsel paa Steder, hvor den efter Lovens almindelige Forskrifter er forbudt.

§ 29. 1) Under Kørselen skal der udvises fornøden Agtpaagivenhed og Forsigtighed overfor andre vejfarende og til Formindskelse af Faren saavel for disse som for Passagerer.

2) Ved Kørsel gennem Porte og over smalle Broer, ved Drejning fra en Gade eller Vej ind i en anden, ved Kørsel over en Gade eller Vej, ved Ud- og Indkørsel fra Ejendomme

og i det hele ved Færdsel paa Steder, hvor Kørebanen foran 1 Juli.
ikke tilstrækkelig kan overses, skal der køres med særlig Nr. 144.
Forsigtighed. I ganske særlig Grad skal Forsigtighed udvises
ved Kørsel fra mindre befærdet til mere befærdet Færdsels-
aare. Det samme gælder ved Kørsel forbi Sporvogne, som
holder, eller som er i Færd med at standse ved et Stoppested
for at lade Passagerer stige ud og ind, samt endvidere, hvor
der er større Færdsel af Vogne, Ryttere, Cyklistere eller Fod-
gængere, hvor Kørebanen er fedtet eller glat, saa at Brems-
ningens Virkning formindskes, samt hvor der foretages Vej-
arbejder.

3) Kørsel med Motorcykler paa eller over Fortov, Gangsti
eller Cyklesti er forbudt; dog er det tilladt Motorcykler med
Side- eller Paahængsvogn at køre over Fortov, Gangsti eller
Cyklesti.

4) Hvis der fremkommer Apparater, som ved indgaaende
Prøver viser sig absolut brugbare til at forhindre, at Personer
eller Ejendomme tilstænkes under Motorvognens Forbikørsel
i vaadt og sølet Føre, kan Justitsministeren med mindst
1 Aars Varsel bestemme, at Motorvogne skal forsynes med
et saadant Apparat.

§ 30. 1) Føreren skal, naar der kan være Fare for
Sammenstød eller Paakørsel, i Tide give tydeligt Signal.
Brug af Signal fritager ikke Føreren for Iagttagelse af den
særlige Forsigtighed. Brug af Signalapparatet skal straks
ophøre, naar Heste bliver sky derved.

2) Unyttig og hensynsløs Benyttelse af Signalapparatet
er forbudt.

3) Indhenter eller møder et Motorkøretøj kørende, ridende
eller andre vejfarende, skal Signalapparatet til Advarsel
for disse benyttes i Tide og Køretøjet holdes forsvarligt til Gadens
eller Vejens henholdsvis venstre eller højre Side. Giver den
kørende eller ridende Tegn til Føreren, eller Hesten eller
Hestene viser Tegn til Ængstelse, skal Føreren holde Køre-
tøjet tilbage eller standse for at afvente, om der træffes
Forsigtighedsforholdsregler, f. Eks. ved Afstigning eller Kørsel
ud til Siden. Foretages intet saadant, er Føreren berettiget til

1 Juli. at køre videre. Under selve Forbikørselen skal der udvises
Nr. 144. særlig Forsigtighed. Om fornødent skal Motorkøretøjets Fører
hjælpe til med at føre Hesten eller Hestene forbi Køre-
tøjet.

4) I Snekastninger og paa Vejstrækninger, der er af saa-
dan Beskaffenhed, at Omkørsel ikke uden Fare kan ske, er
Motorvogne, naar de møder Hestekøretøjer, forpligtede til
at køre saa langt tilbage, at Omkørsel kan finde Sted.

5) Føreren er pligtig i Tide at vige for bagfra kommende
Køretøjer.

§ 31. Føreren er ansvarlig for, at Køretøjet ikke afgiver
tæt Røg eller forvolder uforuden Støj til Ulempe for forbi-
passerende eller omboende, samt for, at Damp og ilde Lugt
ikke udvikles i højere Grad end fornødent. Udstømning af
Damp maa ikke finde Sted, naar det kan befrygtes, at Heste
derved vil blive bange eller anden Forstyrrelse foraarsages.
Fri Udblæsning er forbudt.

§ 32. Sker der et Uheld eller en Ulykke ved Sammen-
stød eller paa anden Maade, der kan sættes i Forbindelse med
Motorkøretøjets Benyttelse, skal Føreren straks standse og,
om fornødent, efter bedste Evne hjælpe de vedkommende
uden Hensyn til, om han har Skyld i det skete. Han skal
desuden paa Forlangende opgive Navn og Bopæl, ligesom
andre af Uheldet berørte overfor ham har samme Pligt.

§ 33. Føreren er forpligtet til at standse straks, naar
det paabydes af Politiet, og dette tilkendegiver sig som
saadant.

§ 34. Et Motorkøretøj maa ingen Sinde belastes med
større Vægt, end det ved Indregistreringen er godkendt til
at bære.

§ 35. Naar Føreren af et Motorkøretøj forlader dette,
skal han sætte Maskineriet ud af Virksomhed og saa vidt
muligt drage Omsorg for, at det ikke kan sættes i Gang af
uvedkommende.

§ 36. Taksten for Kørsel med Motorvogne, der søger
Hyre paa offentlig Gade, Vej eller Plads eller paa dertil af
Politiet anviste Holdepladser, fastsættes af det kommunale

Raad efter Forhandling med Politiet. Denne Bestemmelse gælder dog ikke for Omnibuskørsel. 1 Juli.
Nr. 144.

§ 37. ¹⁾ Anbringelse af Tavler til Regulering af Vejførdnelsen maa kun ske ved eller med Samtykke af Politiet, som eventuelt herom bør forhandle med de førende Motororganisationer. Tavlerne skal være af ensartet Beskaffenhed og Udseende.

²⁾ Politiet kan forlange fjernet Reklametavler, der er opstillede ved Vejene, forsaavidt de efter Politiets Skøn ved Form eller Størrelse har Lighed med de i Stk. 1 nævnte Tavler.

V. Om Erstatning og Ansvarsforsikring.

§ 38. ¹⁾ Saafremt et Motorkøretøj forvolder Skade ved Paakørsel, Sammenstød, Væltning eller andre lignende Kørselsuheld eller ved en i Motor eller Beholdere opstaaet Eksplosion eller Brand, er den for Motorkøretøjet ansvarlige forpligtet til at erstatte Skaden, medmindre det enten oplyses, at den skadelidende forsætlig har hidført Skaden, eller det fremgaar af Omstændighederne, at denne ikke kunde være afværget ved den Agtpaagivenhed og Omhu, der udkræves ved Benyttelsen af Motorkøretøjer saavel i Henseende til Driften som i Henseende til Materiellet. Oplyses det, at den skadelidende ved Uagtsomhed har hidført eller medvirket til Skaden, kan Erstatningen dog nedsættes eller endog helt bortfalde. Efter de samme Regler er den for Motorkøretøjet ansvarlige forpligtet til at erstatte Skade, der bevirkes ved, at vejfarendes Heste bliver sky for Motorkøretøjet, saafremt det maa antages, at Skaden ikke staar i Forbindelse med nogen særlig Skyhed hos Hestene.

²⁾ Skade paa Personer eller Gods, der befordres med Motorkøretøjet, omfattes kun af Bestemmelserne i 1ste Stk., naar Befordringen sker for Betaling.

³⁾ For anden Skade forvoldt ved Kørsel med Motorkøretøjer er den for Motorkøretøjet ansvarlige forpligtet til at yde Erstatning, hvor dette følger af Lovgivningens almindelige Regler.

1 Juli. 4) Hvis der ved Sammenstød mellem Motorkøretøjer paa
Nr. 144. begge Sider foreligger et Forhold, som efter Reglerne i nær-
værende Paragrafs 1ste Stk. begrunder Erstatningspligt, og
Sammenstødet medfører Skade for nogen af Førerne eller
de for Køretøjerne ansvarlige eller endelig paa noget af Køre-
tøjerne under saadanne Omstændigheder, at Paragraffens
7de Stk. finder Anvendelse, bestemmer Retten under Hen-
syn til de foreliggende Omstændigheder, om og med hvor
stort et Beløb Erstatning bør ydes fra en af Siderne.

5) I Tilfælde af Legemsbeskadigelse kan Erstatning kræves
for Lidelse, Lyde og Vansir. Hvis den til Erstatning beret-
tigede helt eller delvis har mistet sin Arbejdskraft, tilkommer
der ham Erstatning for vedvarende Foringelse af Erhvervs-
evnen. Afgaar den skadelidende ved Døden som Følge af
Ulykken, kan den, der har bekostet Begravelsen, fordre Ud-
gifterne hertil erstattede, forsaavidt de ikke overstiger, hvad
der efter afdødes Forhold er passende; har nogen ved Døds-
faldet mistet en Forsørger, kan han kræve Erstatning for
det Tab, han derved kan antages at lide.

6) Erstatningsansvaret paahviler den — være sig Ejer
eller Bruger —, der benytter Motorkøretøjet eller lader det
benytte. Erstatningsansvaret paahviler tillige Føreren, saa-
fremt Skaden skyldes Overtrædelse af nogen ham som saadan
paahvilende Forpligtelse.

7) Den til Erstatning berettigede kan for Erstatningen
med paaløbende Omkostninger holde sig til Motorkøretøjet,
saafremt Erstatningsansvar paahviler den, som ejede Køre-
tøjet, da Skaden indtraf, eller den, der da var retmæssig
Bruger deraf. Denne Hæftelse gaar forud for anden paa
Køretøjet hvilende Gæld, men efter den i Loven om Afgift
af Motorkøretøjer omhandlede Afgift.

§ 39. 1) Enhver Ejer af et Motorkøretøj skal i et af
Staten anerkendt Ansvarsforsikringsselskab tegne og holde
i Kraft en Forsikring for Motorcykler stor 15 000 Kr., for
Motorvogne stor 30 000 Kr., til hel eller delvis Dækning af
ethvert Erstatningskrav som i Medfør af § 38 kan gøres

gældende mod den, der var ansvarlig for Køretøjet, da 1 Juli.
Skaden indtraf. Nr. 144.

2) For Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, skal Forsikringssummen dog mindst andrage 5 000 Kr. for hver Passager, som Vognen er indrettet til at befordre.

3) Forsikringspligten paahviler ikke Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus, fremmede Statsoverhoveder eller Medlemmer af fremmede regerende Fyrstehuse. Undtagne fra Forsikringspligten er ogsaa Medlemmer af det herværende diplomatiske Korps samt fremmede Magters herværende udsendte Konsularembesmænd.

4) Endvidere er Motorkøretøjer, der er indregistrerede som tilhørende danske Statsmyndigheder eller Statsinstitutioner og kommunale Institutioner, undtagne fra Forsikringspligten.

5) Justitsministeren fastsætter de nærmere Regler for Forsikringspligtens Gennemførelse samt for Anerkendelse af Forsikringsselskaber.

6) Præmier, som en forsikringspligtig Ejer af et Motor-køretøj er et anerkendt Ansvarsforsikringsselskab skyldig, kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpankning. I Tilfælde af Forsikringstagerens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Præmier med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33, Nr. 2, omhandlede Fordringer. Saafremt Forsikringen er tegnet for et større Beløb end det pligtige, gælder disse Regler for hele Præmien.

7) Forsikringsselskabet har Regres mod Forsikringstageren, saafremt denne ved Forsæt eller grov Uagtsomhed har forvoldt Skaden. For Regreskravet hæfter Motorkøretøjet efter Reglerne i § 38, Stk. 7, dog at den i bemeldte Paragraf omhandlede Hæftelse gaar forud.

§ 40. 1) Hvis der rejses Tiltale for nogen skadeforvoldende Lovovertrædelse, der i Henhold til § 38 kan medføre Erstatningsansvar, skal der gives den eller de skadelidte Lejlighed til at paastaa Erstatning. Hvis der ikke opnaas

1 Juli. Forlig om Erstatningen, skal Erstatningspaastandene paa-
Nr. 144. kendes under Sagen, selv om Straf ikke paalægges Tiltalte,
jfr. dog Stk. 7. Saadan Paakendelse kan ske før eller efter
Afgørelsen af Spørgsmaalet om Straf.

2) Det Forsikringselskab, i hvilket der er tegnet Ansvars-
forsikring for det af Tiltalte benyttede Motorkøretøj, samt,
forsaavidt Erstatningsansvaret i Henhold til § 38, Stk. 6,
paahviler en anden end Tiltalte, tillige denne anden skal med
Varsel efter Retsplejelovens § 174 som til Vidner i Straffesager
tilsiges til ethvert Retsmøde (jfr. dog Retsplejelovens § 166).
De er berettigede til — eventuelt efter at Retten har givet
dem Tilladelse til udenretligt at gøre sig bekendt med det
i Sagen fremkomne — efter derom til Retsbogen fremsat
Begæring at indtræde i Sagen, og de bliver da for Erstatnings-
spørgsmaalets Vedkommende at betragte som Parter. Der-
som de ikke indtræder som Parter, er saavel en forligsmæssig
som en domsmæssig Afgørelse af Erstatningsspørgsmaalet
bindende for dem.

3) Naar Erstatningsspørgsmaalet paakendes under Sagen,
kan Retten i Overensstemmelse med Reglerne i Retspleje-
lovens Kapitel 30 paalægge Rettergangsbøder og Sagsomkost-
ninger. Det kan herunder ogsaa paalægges Parterne at betale
Retsafgift til det offentlige efter §§ 6, 8, 18 og 19 i Lov om
Retsafgift i Domssager m. m. af 11. April 1916, som om
Sagen havde været behandlet i den borgerlige Retsplejes
Former. Sagsgenstandens Værdi fastsættes i saa Fald ved
Dommen.

4) Paaankes en Straffesag, under hvilken Erstatnings-
spørgsmaalet er blevet paakendt, skal enhver, der for Er-
statningsspørgsmaalets Vedkommende har været Part i den
indankede Sag, have Meddelelse om Anken og Lejlighed til
at udtale sig for den overordnede Ret. Den, der i Medfør
af 2det Stk. er indtraadt som Part i den indankede Sag,
har en tilsvarende Adgang til at indtræde som Part i Anke-
sagen.

5) Den i Retsplejelovens § 996 omhandlede Adgang til
at anke i den borgerlige Retsplejes Former staar aaben for

enhver, der, forsaavidt angaar Erstatningsspørgsmaalet, har været Part i Sagen. 1 Juli.
Nr. 144.

6) I Henseende til Anke er en i Medfør af 1ste Stk. sket særskilt Paakendelse af Straffe- eller Erstatningspaastanden at betragte som en selvstændig Dom.

7) I særlige Tilfælde, hvor Erstatningskravet angaar materiel Skade og er af indviklet Beskaffenhed, kan Retten, efter at Forlig forgæves er prøvet, nægte Kravets Forfølgning under Straffesagen.

8) Retsplejelovens § 995, sidste Stykke, finder ikke Anvendelse i de her omhandlede Sager.

VI. Om Straf og Frakendelse af Førerretten.

§ 41. 1) Overtrædelse af denne Lov eller de i Medfør af samme givne Bestemmelser straffes, forsaavidt højere Straf ikke er forskyldt i Medfør af den øvrige Lovgivning, med Bøder indtil 5 000 Kr. eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25). Ved Fastsættelsen af Bødernes Størrelse bliver særligt at tage Hensyn til den skyldiges Formueforhold.

2) Ubertigtet Anvendelse af Kendingsmærker eller af den i § 2, Stk. 7, omhandlede hvide Dug paa de af denne Lov omfattede Køretøjer saavel som Efterligning eller ubertigtet Anbringelse af Politiets Tjenestestempel paa disse straffes efter foranstaaende Regler.

3) Sagerne behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen. Nedlægges der af Anklagemyndigheden Paastand om Idømmelse af Fængselsstraf eller om Frakendelse af Retten til at være eller blive Fører, jfr. § 42, skal der paa Tiltaltes Forlangende beskikkes ham et Forsvar.

§ 42. 1) Har en Fører af et Motorkøretøj under Kørselen været beruset, skal Retten til at være eller, saafremt han ikke var berettiget til at føre Motorkøretøj, Retten til at blive Fører ved Dom frakendes ham enten for et bestemt Tidsrum, dog ikke under 6 Maaneder, eller for bestandig. Saadan Frakendelse af Retten til at være eller blive Fører kan ogsaa ske, naar en Fører uden dog at have været beruset under

1 Juli. Kørselen har været saaledes paavirket af Spiritus, at han
Nr. 144. ikke har haft det fornødne Herredømme over sine Handlinger, naar han har gjort sig skyldig i særlig uforsvarlig Kørsel, eller naar han efter ved Dom at være fundet skyldig i grovere Overtrædelse af de ham som Fører paahvilende Forpligtelser paany findes skyldig i saadan Overtrædelse, begaaet mindre end 1 Aar efter forrige Overtrædelse.

2) Er Retten til at være eller blive Fører i Henhold til denne eller nogen tidligere Lov frakendt nogen for længere Tid end 3 Aar, kan Justitsministeren, naar der er forløbet 3 Aar efter den endelige Doms Afsigelse, og naar ganske særlige Omstændigheder foreligger, og vedkommende ikke tidligere har været frakendt Retten til at være Fører, tillade ham paany at blive Fører.

3) Sager, i hvilke der af Anklagemyndigheden nedlægges Paastand om Frakendelse af Retten til at være eller blive Fører, kan alene afgøres ved Dom. Dennes Virkning standses ikke ved Anke eller Kære.

4) Skønner Politiet, at Betingelserne for at frakende en Person Retten til at være Fører foreligger, kan det midlertidigt fratage ham denne Ret, dog at vedkommende Dommer, inden Spørgsmaalet endeligt afgøres ved Dommen, atter kan ophæve den af Politiet trufne Bestemmelse.

5) Den, der i Henhold til § 21 eller nærværende Paragraf midlertidigt eller endeligt har mistet Retten til at føre Motorkøretøj, skal aflevere sit Førerbevis til Politiet. Om enhver saadan Fortabelse skal der straks indrykkes Bekendtgørelse i Danske Politiefterretninger.

VII. Om udenlandske Motorkøretøjer.

§ 43. For Personer, der ankommer til Danmark fra Udlandet og ved Indpassagen benytter et ikke her indregistreret Motorkøretøj, gælder de i denne Lov givne Bestemmelser med følgende Ændringer:

1. Justitsministeren fastsætter de nærmere Regler for de paagældende Motorkøretøjers Anmeldelse og Registrering i Overensstemmelse med de i § 15 givne Regler samt be-

stemmer, hvorvidt de vil være at undersøge af Justitsministeriets sagkyndige og at forsyne med dansk Kendingsmærke. 1 Juli.
Nr. 144.

Justitsministeren fastsætter derhos de Bestemmelser, der anses fornødne til Kontrol med Køretøjet under dets Ophold i Danmark, derunder ogsaa, til hvilken Myndighed de i § 17 paabudte Indberetninger vil være at afgive. Saa- fremt Ejeren (Brugeren) er bosiddende her i Landet, skal Køretøjet indregistreres i vedkommende Politikreds eller samtlige dets Kendingsmærker afleveres til Politiet samme- steds inden 14 Dage efter, at det er indpasseret. Tager en ikke her i Landet bosiddende Ejer (Bruger) efter Indpassagen Bopæl her i Landet, eller overgaar Køretøjet fra ham til en her i Landet bosiddende Ejer (Bruger), skal Indregistrering eller Aflevering af Kendingsmærkerne ske inden 14 Dage derefter.

2. Den i § 18 nævnte Myndighed kan overfor disse Køretøjer til enhver Tid udøves af Politiet i den Politikreds, hvor Køretøjet befinder sig.

3. Saa fremt den Person, der fører Køretøjet, ikke fore- viser gyldigt internationalt Førercertifikat, dansk Førerbevis eller andet Førerbevis, der giver Ret til Kørsel her i Landet, jfr. herved § 21, Stk. 6, henvises han til Politiet i den Politi- kreds, hvor Køretøjet først benyttes, for at faa udstedt dansk Førerbevis eller faa Tilladelse til at føre Motorkøretøj her i Landet.

4. Paatale af de her omhandlede Personers Overtrædelse af denne Lov kan ske i den Retskreds, hvor Overtrædelsen har fundet Sted, eller hvor vedkommende Person opholdt sig, da Overtrædelsen fandt Sted, eller hvor han opholder sig paa det Tidspunkt, da Paatalen finder Sted.

Politiet kan, naar saadan Overtrædelse har fundet Sted, ved Henvendelse til Politiet eller Toldvæsenet paa det Sted, hvorfra Køretøjet agtes ført ud af Landet, kræve, at Køre- tøjet holdes tilbage, indtil Sagen har fundet sin Afgørelse, medmindre Køretøjets Ejer stiller saadan Sikkerhed for Be-

1 Juli. taling af Bøde og Erstatning, som maatte blive forlangt, og
Nr. 144. derhos opgiver en her i Landet boende Person, som kan
modtage Søgemaal paa hans Vegne.

5. Pligten til at tegne den i § 39 paabudte Ansvarsforsikring paahviler den, der bruger Køretøjet her i Landet. Justitsministeren fastsætter de nærmere Regler for Ansvarsforsikringens Gennemførelse.

Forsikreren har med Hensyn til sit Præmiekrav den samme Udpantningsret og privilegerede Stilling i Tilfælde af Debtors Konkurs som i § 39 hjemlet og er derhos berettiget til med Panteret, næstefter Statens Panteret for Afgift af Motorkøretøjet, men iøvrigt fremfor al anden Gæld, at søge Fyldestgørelse for det skyldige Præmiebeløb med paaløbende Omkostninger i Motorkøretøjet.

VIII. Om Lønningsmaaden for de af Justitsministeriet beskikkede sagkyndige.

§ 44. ¹⁾ De af Justitsministeriet i Henhold til nærværende Lov beskikkede sagkyndige lønnes gennem de i eller i Henhold til Loven fastsatte Gebyrer for de sagkyndiges Prøver og Undersøgelser, saaledes at hver sagkyndig af Gebyrerne for de af ham foretagne Prøver og Undersøgelser i hvert Finansaar oppebærer hele den Sum, som ikke overstiger 5 000 Kr., Halvdelen af den Del af Gebyrernes Sum, som overstiger 5 000 Kr., men ikke 10 000 Kr., og en Trediedel af den Del af Gebyrernes Sum, som overstiger 10 000 Kr.

²⁾ Forsaaavidt en sagkyndig er fast ansat, pensionsberettiget Tjenestemand under Staten eller en Kommune, maa han dog kun af de nævnte Gebyrer i hvert Finansaar oppebære hele den Sum, der ikke overstiger 3 000 Kr., Halvdelen af den Del af Gebyrernes Sum, som overstiger 3 000 Kr., men ikke 6 000 Kr., og en Trediedel af den Del af Gebyrernes Sum, der overstiger 6 000 Kr. En saadan sagkyndigs Indtægt af de omhandlede Gebyrer maa derhos ikke for noget Finansaar overstige 6 000 Kr.

³⁾ Den Del af Gebyrerne, som herefter ikke tilkommer **1 Juli.**
de sagkyndige, tilfalder Staten og anvendes til Formaal, der **Nr. 144.**
staar i Forbindelse med Færdselen med Motorkøretøjer.

IX. Lovens Ikrafttræden.

§ 45. ¹⁾ Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1928, dog at § 27 træder i Kraft samtidig med Loven om Afgift af Motorkøretøjer.

²⁾ Samtidig ophæves Lov Nr. 149 af 20. Marts 1918 om Motorkøretøjer m. m. og Lov Nr. 271 af 6. Maj 1921 om Ændringer i sidstnævnte Lov samt § 6, Stk. 4, i Lov Nr. 164 af 1. Maj 1923 om Færdsel.

³⁾ De i Henhold til de tidligere Love om Motorkøretøjer udfærdigede Bekendtgørelser m. m. vedbliver at være gældende, forsaavidt de ikke strider mod nærværende Lov.

⁴⁾ De i Henhold til § 20 i Lov Nr. 149 af 20. Marts 1918, jfr. Lov Nr. 271 af 6. Maj 1921 § 1, Nr. 26, truffne Beslutninger om Lukning af Biveje for Kørsel med Motorkøretøjer med en Egenvægt over 700 kg, henholdsvis 1 450 kg, forbliver i Kraft med Hensyn til Vare- og Lastmotorvogne, hvis Egenvægt overstiger 1 600 kg, og Personvogne, der er indrettede til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet. De foreskrevne Opslag om Lukningen skal være af en af Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder godkendt Type.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 23. S. 658—72. Udg. 5. Jul.

Lov Nr. 150 om Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880. **1 Juli.** **Nr. 150.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

For de Pengebidrag, der paahviler Vandløbsinteressenter i Henhold til Bestemmelserne i §§ 24, 29, 33, 39 og 48 i Lov

1 Juli. om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880, og Nr. 150. som efter de nævnte Lovbestemmelser kan inddrives ved Udpantning, haves samme Fortrinsret i vedkommende Ejendom, som tilkommer de paa faste Ejendomme hvilende kommunale Skatter.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 24. S. 720. Udg. 7. Juil.

1 Juli. **Bekendtgørelse om Opkrævning af Vægtafgift**
Nr. 159. **af Motorkøretøjer m. v.**

I Medfør af Bestemmelserne i Lov Nr. 143 af 1. Juli 1927 om Afgift af Motorkøretøjer m. v. fastsættes følgende Regler angaaende Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer m. v.

§ 1. De pr. 1. Juli 1927 forfaldne Afgiftsbeløb betales den 1. Oktober 1927, og den pr. 1. Oktober 1927 forfaldne Kvartalsafgift betales den 15. November 1927.

§ 2. Saafremt et Motorkøretøj (Paahængsvogn) afmeldes af Registreringen, er det afgiftsfrit fra Begyndelsen af den følgende Betalingstermin, indtil Køretøjet atter bliver indregistreret.

§ 3. Ejerne af Motorkøretøjer m. v., hvis Nummerplader har været deponeret inden den 1. Juli 1927 og stadig holdes deponeret, kan afmelde Motorkøretøjerne m. v. af Registreringen indtil den 1. August 1927 med den Virkning, at de pr. 1. Juli 1927 forfaldne Afgiftsbeløb ikke opkræves.

Nr. 159. Lov-Tid. A. S. 763—64.

1 Juli. **Cirkulære til Københavns Magistrat og samtlige**
Nr. 87. **Politimestre.**

Efter at det af Rigsdagen vedtagne Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v. under D. D. er stadfæstet af Kongen, skal man herved meddele, at de i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 3. Marts 1919 om Kørsel med Motorkøretøjer m. m. med Ændringer og Tillæg, senest af 30 Juni 1921, Afsnit XIV, fastsætte Bestemmelser om udenlandske Motorkøretøjer er gældende indtil videre, dog at

Afgifterne fra den 1. Juli 1927 at regne vil være at opkræve 1 Juli.
med de i Lovens § 7, 1ste Stk., anførte Beløb, hvorom man Nr. 87.
har tilskrevet Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

Man skal herefter anmode Magistraten og d'Herrer
Politimestre om i paakommende Tilfælde at forholde sig i
Overensstemmelse med foranstaaende.

Det tilføjes, at Særtryk af Loven vil blive fremsendt,
naar denne foreligger trykt.

Nr. 87. Min. Tid. A. S. 67—68.

Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med 4 Juli. Motorkøretøjer. Nr. 166.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade
Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

§ 1. Ved *Omnibuskørsel* forstaas i denne Lov Kørsel
med Motorkøretøjer, der er bestemte til mod Vederlag
at benyttes, eller faktisk benyttes, til samtidig Befordring
af flere af hinanden uafhængige Personer, hvad enten Køre-
tøjerne benævnes Omnibusser, Kapervogne, Turistvogne
eller andet.

Ved *Fragtmandskørsel* forstaas i denne Lov Kørsel
i Rute mellem forud bestemte Endepunkter med Motor-
køretøjer, der er bestemte til mod Vederlag at benyttes, eller
faktisk benyttes, til samtidig Befordring af Gods for flere af
hinanden uafhængige Personer.

§ 2. Til Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motor-
køretøj kræves en forud meddelt skriftlig Tilladelse.

Denne Tilladelse gives:

- I. hvor Kørselen udelukkende foregaar indenfor en Køb-
stads, herunder Københavns og Frederiksbergs, Grænser,
af vedkommende Kommunalbestyrelse; foregaar Kørselen
saavel paa Københavns som paa Frederiksbergs
Omraade (men ikke derudover), da af de tvende
Kommunalbestyrelser i Forening;

- 4 Juli. II. hvor Kørselen udelukkende foregaar ad Biveje indenfor
Nr. 166. en enkelt Sognekommune, af vedkommende Sogneraad;
III. i alle andre Tilfælde af vedkommende Amtsraad (jfr.
dog Bestemmelsen i § 4) under Iagttagelse af følgende
Regler:
- a. hvor Kørselen delvis foregaar ad offentlige Biveje (Gader), kan Tilladelsen kun gives med Samtykke af den paagældende Kommunalbestyrelse;
  - b. hvor Kørselen foregaar gennem flere Amtsraads-kredse, gives Tilladelsen af det Amtsraad, i hvis Kreds Køretøjet er hjemmehørende (indregistreret) og har Rute, efter forudgaaende Forhandling med de vedkommende By-, Sogne- og Amtskommuner; foregaar Kørselen udelukkende i Amtsraads-kredse, i hvilke Køretøjet ikke er hjemmehørende, gives Tilladelsen af Amtsraadet i den Kreds, hvor den længste Del af Ruten ligger;
  - c. hvis Enighed ikke kan opnaas under Forhandlingerne mellem de under a. og b. nævnte kommunale Myndigheder, træffes Afgørelsen af Ministeren for offentlige Arbejder; uden vedkommende Kommunalbestyrelses Samtykke kan der dog ikke gives Tilladelse til Kørsel ad en Købstads Veje (Gader), ad hvilke der ved Kommunens Foranstaltning drives Sporvejs- eller Omnibuskørsel.

Skal Kørselen helt eller delvis foregaa ad private Veje, kræves dertil vedkommende Vejejeres Samtykke, men Tilladelsen gives af de under I., II. og III. nævnte Myndigheder.

Til Kaperkørsel og Turistkørsel paa en enkelt Dag eller ved en bestemt Lejlighed kan Tilladelse dog gives af Politimyndigheden i den Kreds, hvorfra Kørselen udgaar. Bestemmelsen i § 3 finder ikke Anvendelse paa saadanne Tilladelser.

§ 3. I betimelig Tid, forinden Tilladelse til Omnibus- eller Fragtmandskørsel i Henhold til § 2 I., II. og III a. og b. agtes givet, skal vedkommende kommunale Myn-

dighed forelægge Sagen ledsaget af en nærmere Redegørelse, 4 Juli.
derunder navnlig ogsaa for Tilladelsens Vilkaar, for Mini- Nr. 166.
steren for offentlige Arbejder, ved hvis Foranstaltning det
bliver at undersøge, om den paagældende Kørsel kan faa Be-
tydning for bestaaende Jernbaner, Postruter eller koncessio-
nerede Sporveje.

Skønnes dette ikke at være Tilfældet, har Sagen sit For-
blivende ved det kommunale Raads Beslutning; i andet Fald
bliver Sagen med de indhentede Oplysninger paa ny at
behandle af Raadet, og saafremt dette med mindst $\frac{3}{4}$ af
Raadets Stemmer fastholder sin Beslutning, er denne endelig.
I modsat Fald afgør Ministeren Sagen.

§ 4. Ministeren for offentlige Arbejder er bemyndiget
til uden de kommunale Raads Samtykke at tillade post-
befordrende Automobilruter.

Saadan Kørsel skal dog i Henseende til Afgifts Betaling
og øvrige Vilkaar være undergivet tilsvarende Bestemmelser,
som for anden Omnibus- eller Fragtmandskørsel er opstillet
som Betingelser for vedkommende kommunale Myndigheds
Tilladelse.

De nærmere Regler herom fastsættes af Ministeren for
offentlige Arbejder, der for disse Ruters Vedkommende er
bemyndiget til at meddele de nødvendige Dispensationer fra
nærværende Lovs Bestemmelser.

§ 5. Tilladelsen knyttes til bestemte Betingelser, bl. a.
med Hensyn til Overholdelse af nærmere fastsatte Takster,
og for Omnibuskørsel desuden af en Maksimumsgrænse for
Passagerernes Antal.

Føreren af et til Omnibuskørsel bestemt eller faktisk
benyttet Motorkøretøj skal være mindst 22 Aar og have
ført Automobil i mindst et Aar.

Føreren skal derhos have bestaaet en særlig Prøve,
hvorom nærmere Regler fastsættes af Justitsministeren
efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder.

§ 6. Ministeren for offentlige Arbejder er bemyndiget
til, efter Forhandling med Justitsministeren, at paabyde
ensartede Bestemmelser om de særlige Krav, der stilles til

4 Juli. Motorkøretøjer, som er bestemt til at benyttes, eller faktisk Nr. 166. benyttes, til Omnibuskørsel, samt til at udfærdige et Regulatoriv for disse.

§ 7. Forsaavidt angaar de ved nærværende Lovs Ikrafttræden med Tilladelse i Henhold til § 19 i Lov om Færdsel af 1. Maj 1923 bestaaende Omnibusruter, er Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiget til under fornødent Hensyn til saavel Oplandets og den lokale Trafiks som Samtrafikkens Interesser at træffe Bestemmelse om, hvorvidt disse Ruter vil være at opretholde, forandre eller nedlægge, ligesom til eventuelt at oprette nye Ruter til Gengæld for nedlagte, alt under Iagttagelse af følgende:

Til Medhjælp for Ministeren og ved dennes Foranstaltning nedsættes et Udvalg (midlertidigt), bestaaende af en af Ministeren udnævnt Formand og 10 Medlemmer, der tillige med en Suppleant for hver beskikkes af Ministeren efter følgende Regler:

Generaldirektørerne for Statsbanerne og Postvæsenet fremsætter hver for sig Indstilling til Ministeren angaaende et Medlem og en Suppleant.

De øvrige 8 Medlemmer og Suppleanterne for disse skal repræsentere henholdsvis Privatbanerne, Amtskommunerne, Købstadkommunerne, Sognekommunerne og Landkommunerne med bymæssig Bebyggelse, saaledes at hver af disse Interessegrupper faar 1 Repræsentant, Amtskommunerne dog 2, samt Indehaverne af Tilladelser efter nærværende Lov til Omnibus- og Fragtmandskørsel, der tilsammen faar 2 Repræsentanter.

Hvis der for de paagældende Interessegrupper findes Organisationer, der efter Ministerens Skøn kan anses at repræsentere Gruppen, kan der gives disse Organisationer Ret til at fremkomme med Indstilling angaaende de paagældende Medlemmer og Suppleanter.

Skal Udvalget behandle en Sag angaaende Kørsel paa Frederiksberg eller Københavns Kommunes Grund, udvides det derhos med henholdsvis 1 og 2 Medlemmer,

valgte af Ministeren efter Indstilling fra de respektive Kommunalbestyrelser. 4 Juli.
Nr. 166.

Inden tre Maaneder efter nærværende Lovs Ikrafttræden bliver af vedkommende Amdsraad at indsende til Udvalget samtlige de i Henhold til Færdselslovens fornævnte Bestemmelse udfærdigede Tilladelser til Rutekørsel.

Efter fornøden Undersøgelse, derunder Forhandling med det paagældende Amdsraad, fremsætter Udvalget Indstilling til Ministeren for offentlige Arbejder angaaende hver af disse Ruter.

Hvis Ændring i de bestaaende Forhold agtes foretaget, skal Sagen af Ministeren herefter forelægges vedkommende Amdsraad, og saafremt dette med mindst $\frac{3}{4}$ af Raadets Stemmer begærer Ruten opretholdt som hidtil, skal det have sit Forblivende herved. I alle andre Tilfælde træffer Ministeren for offentlige Arbejder Afgørelse.

Af Udvalget, der bestaar i 2 Aar fra Lovens Ikrafttræden, bliver ligeledes alle i Henhold til nærværende Lovs §§ 3 og 4 til Ministeren for offentlige Arbejder indsendte Sager at behandle, forinden Sagen, eventuelt efter fornyet Erklæring fra vedkommende kommunale Raad, afgøres overensstemmende med det i § 3 foreskrevne.

Udgifterne ved Udvalget afholdes efter Ministerens nærmere Bestemmelse af en særlig Afgift, der indtil videre vil være at svare for Tilladelsen til Omnibus- og Fragtmandskørsel.

Afgiften, der bortfalder med Udvalgets Ophør, fastsættes af Ministeren efter et Skøn, hvorunder for Omnibussers Vedkommende vil være at tage Hensyn til Vognenes Passagerpladser, for Fragtkøretøjers Vedkommende til Vognenes højeste tilladte Belastning. Den indbetales halvaarsvis forud til den kommunale Myndighed, der har givet Tilladelsen eller skulde have givet den, hvis Tilladelsen var meddelt i Henhold til nærværende Lovs § 2, I., II. og III. a. og b., og indbetales af vedkommende Myndighed efter Ministerens nærmere Anvisning.

4 Juli.   § 8. Overtrædelse af de i nærværende Lov indeholdte
Nr. 166. eller i Henhold til Lovens § 7 trufne Bestemmelser straffes
med Bøder indtil 1 000 Kr., forsaavidt ikke højere Straf er
forskyldt i Henhold til anden Lovbestemmelse. Sagerne be-
handles som Politisager, og Bøderne tilfalder Kommunens
Kasse.

§ 9. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder
i Kraft den 1. Juli 1927.

Samtidig ophæves § 19 i Lov om Færdsel af 1. Maj 1923.
Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 26. S. 789—92. Udg. 12. Juli

4 Juli.   **Bekendtgørelse om Omnibus- og Fragtmands-**
Nr. 170. **kørsel med Motorkøretøjer.**

I Henhold til § 2 i Lov af 4. Juli 1927 om Omnibus- og
Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer, hvilken Lov er traadt
i Kraft den 1. Juli 1927, kræves der en forud meddelt skriftlig
Tilladelse fra de paagældende kommunale Myndigheder til
Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøj. Ved
Omnibuskørsel forstaaes i Loven Kørsel med Motorkøretøjer,
der er bestemte til mod Vederlag at benyttes, eller faktisk
benyttes, til samtidig Befordring af flere af hinanden uaf-
hængige Personer, hvad enten Køretøjerne benævnes Omni-
busser, Kapervogne, Turistvogne eller andet. Ved *Fragt-*
mandskørsel forstaaes Kørsel i Rute mellem forud bestemte
Endepunkter med Motorkøretøjer, der er bestemte til mod
Vederlag at benyttes, eller faktisk benyttes, til samtidig
Befordring af Gods for flere af hinanden uafhængige Personer.

I Henhold til Lovens § 7 skal alle ved Lovens Ikraft-
træden i Medfør af § 19 i Lov om Færdsel af 1. Maj 1923 givne
Tilladelser til Rutekørsel med Personautomobiler samt
alle Tilladelser til Kørsel med Motorkøretøjer, der skal gives
i Henhold til den citerede Lov af 4. Juli 1927, kfr. dog § 2,
sidste Stykke, behandles af et midlertidigt Udvalg, der
bestaar i 2 Aar fra 1. Juli 1927, og som skal fremsætte Ind-
stilling angaaende hver af disse Ruter til Ministeriet for of-
fentlige Arbejder.

Under Hensyn til, at de kommunale Myndigheder, 4 Juli.
ovennævnte Udvalg og Ministeriet for offentlige Arbejder Nr. 170.
maa have den fornødne Tid til Behandlingen af disse Sager,
bestemmes det herved, at den Omnibus- og Fragtmandskørsel
med Motorkøretøjer, der før 1. Juli 1927 har fundet Sted
uden Tilladelse fra de kommunale Myndigheder, men til
hvilken der i Henhold til Loven af 4. Juli 1927 nu kræves
Tilladelse, vedblivende kan finde Sted, indtil der i Henhold
til Bestemmelserne i denne Lov eventuelt er truffet Afgørelse
om, at Kørsel ikke vil kunne tillades.

Endvidere bemærkes, at man ganske har overladt det til
Amtsraadene at bestemme, hvorvidt de den 1. Juli 1927 be-
staaende Personautomobilruter, naar de for disse i Henhold
til Færdselslovens § 19 givne Tilladelser udløber, ligeledes
bør opretholdes, indtil der er truffet Afgørelse i Henhold til
Loven af 4. Juli 1927.

Nr. 170. Lov-Tid. A. S. 797.

Bekendtgørelse fra Københavns Bygningskommis- 5 Juli. **sion.**

Ved Anvendelse til Bygningsbrug her i Staden af Kalk-
sandsten vil der fremtidig blive stillet følgende Fordringer:

1. Stenenes Modstandsevne mod Tryk skal mindst svare til 140 kg pr. cm², hvilket af vedkommende Bygningsinspektør, hvor saadant skønnes fornødent, til enhver Tid kan forlanges godtgjort paa tilfredsstillende Maade.
2. Stenene kan kun tillades anvendt til udvendigt Brug, naar der er tilvejebragt tilfredsstillende Sikkerhed for deres Frostbestandighed.
3. Stenene maa kun anvendes i Stedet for almindelige flammede Mursten, men ikke i Stedet for Klinker, klinkbrændte eller ildfaste Sten, og de maa ikke anvendes i Gesimser eller i Murbuer og Stik eller i andre Tilfælde, hvor Murværket ikke har horisontale Fuger.
4. Stenene maa være forsynede med indregistreret Firmamærke.

Bekendtgørelse af 26. Juni 1907 bortfalder.

7 Juli. **Magistratens 3die Afdelings Skr.** til Stadslægen.

I Anledning af Hr. Stadslægens Skrivelse af 17. Marts d. A. — — — meddeles, at der er bevilget de nødvendige Midler til Indkøb af en Vægt og en Maalestang til hver af de tre Børnehaver, og der vil saaledes nu kunne foretages regelmæssige Vejninger og Maalinger ogsaa af disse Børn.

8 Juli. **Lov Nr. 184 om Folkekirkens Lønningsvæsen i Nr. 184. København og paa Frederiksberg.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Afsnit.

Lønningsbestemmelser.

a. For Præster.

§ 1. I 1ste Lønningsklasse er Lønnen 9 600 Kr. aarlig — Hertil henføres følgende Embeder: Vor Frue Sognekald, Holmens do., Garnisons do., Trinitatis do., Helligaands do., Frederiks do., Frederiksberg do., Vor Frelsers do.

§ 2. I 2den Lønningsklasse er Lønnen 7 500 Kr., stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. til 8 700 Kr. aarlig.

§ 3. I 3die Lønningsklasse er Lønnen 5 700 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 480 Kr. til 7 140 Kr. aarlig.

§ 4. I 4de Lønningsklasse er Lønnen 4 800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. til 6 600 Kr. aarlig.

§ 5. I 5te Lønningsklasse er Lønnen 3 840 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. til 4 920 Kr. — Hertil henføres Embederne som Kaldskapellaner.

§ 6. ¹⁾ Kateketer oppebærer et Honorar af 1 800 Kr. aarlig.

²⁾ Ved Ledighed i et Kateketembede tages dets Nedlæggelse eller Omdannelse til Kaldskapellani under Overvejelse.

§ 7. 1) Provster tillægges der foruden den Ydelse, der 8 Juli, tilkommer dem fra Kirkerne, og som fremtidig fastsættes til Nr. 184. 40 Kr. aarlig fra hver Kirke, et Honorar af 500 Kr. aarlig.

2) De nuværende Provster bevarer for deres Embedstid det Tillæg, som de hidtil har oppebaaret.

§ 8. 1) Inddelingen i 2den, 3die og 4de Lønningsklasse foretages af Kirkeministeriet under Hensyntagen til Embedernes Omfang og Betydning og saaledes, at der bevares det samme Forhold mellem Antallet af Embederne i de 3 foran nævnte Lønningsklasser, som var gældende ved Ikrafttræden af Lønningslov Nr. 364 af 28. Juni 1920.

2) Ved Embedernes Regulering tages kun Hensyn til Embedets almindelige Indtægter, medens særlige Indtægter som Honorar for særlige Hverv (Militæroffer, Honorar som Hospitalspræst og deslige samt for Legatbestyrelse) holdes udenfor Reguleringen. Ved Regulering af Embederne ved Vor Frue Kirke medtages i Reguleringen Indtægten af Nordhuus' Legat, saa længe denne tilfalder de paagældende Embeder. Indtægter, der oppebæres udenfor Reguleringen, medregnes ikke ved Pensionsberegning.

§ 9. Saafremt en Præst, der er ansat i sit Embede før Lønningslov af 28. Juni 1920, derved vil faa mindre i Embedsindtægt, heri medregnet de i § 24 nævnte Tillæg, end han hidtil har oppebaaret i indensogns og udensogns Indtægter, ydes der ham et personligt Tillæg, der dog bortfalder, efterhaanden som der opnaas Alderstillæg. Dette Tillæg udregnes efter Gennemsnittet af Embedets indensogns Indtægter, herunder medregnet Honorar ogsaa for udensogns Konfirmander, i Aarene 1914—18, medens i øvrigt udensogns Indtægter ansættes efter Gennemsnittet af Aarene 1914—18 med deres fulde Beløb for de første 1 000 Kr., $\frac{2}{3}$ for de næste 4 000 Kr. og $\frac{1}{3}$ for, hvad de overstiger 5 000 Kr. Er Embedets Lønforhold omordnet indenfor Femaaret, tages der kun Hensyn til den Del af Perioden, i hvilken Omordningen har været i Kraft, og for udensogns Accidenser medregnes kun Aarene efter

8 Juli. den nuværende Præsts Tiltræden og kun hele Kalendersaar.
 Nr. 184. Den Del af det personlige Tillæg, der hidrører fra indensogns
 Indtægter, medregnes ved Beregning af Efterindtægt, Naadensaar og Pension.

§ 10. Ved Beregning af Alderstillæg medtages for de ved Lovens Ikrafttræden ansatte Præster den Tjenestealder, de paa dette Tidspunkt har erhvervet i den paagældende Stilling, beregnet paa den i kgl. Anordning af 13. Juni 1913, Afsnit II., jfr. Lønningslov Nr. 286 af 30. Juni 1922 § 17, angivne Maade.

§ 11. 1) For at blive lønnet i 1ste Lønningsklasse kræves 20 Aars Eksamensalder, i 2den Lønningsklasse 16 Aars Eksamensalder og i 3die Lønningsklasse 8 Aars Eksamensalder.

2) Saafremt en Præst ikke har fornøden Eksamensalder til den Klasse, hvori hans Embede er sat, lønnes han med den Løn, hvortil hans Eksamens- og Tjenestealder hjemler ham Ret, men indtræder, naar fornøden Eksamensalder naas, i den højere Lønningsklasse.

3) I øvrigt finder de i Lønningslov Nr. 286 af 30. Juni 1922 § 16, 4de til 6te Stk. med senere Ændringer, indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 12. 1) Ved Overgang fra en lavere til en højere Lønningsklasse kommer Præsten straks paa det Løntrin i den nye Lønningsklasse, som er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i hans hidtidige Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lige med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

2) Ved eventuel Nedgang til en lavere Lønningsklasse medtages ved Alderstillægenes Beregning den Tjenestealder, Præsten tidligere maatte have erhvervet i denne eller højere Lønningsklasse, samt den Tjenestealder, der maatte være tilagt ham i Henhold til § 13.

3) Saafremt en Præst af Helbredshensyn eller anden ham 8 Juli. utilregnelig Aarsag overgaar til en anden lavere lønnet Stilling Nr. 184. som Præst i eller udenfor København og Frederiksberg, kan Kirkeministeren som personligt Tillæg tilstaa ham Forskellen mellem den af ham i den tidligere Stilling oppebaarne og i den nye Stilling opnaaede Grundløn med Alderstillæg.

§ 13. 1) Præsternes Tjenestealder (Lønningsancien-
tet) beregnes efter de i Lønningslov Nr. 286 af 30. Juni 1922
§ 17 indeholdte Regler.

2) For Tjenestebolig fradrages $\frac{1}{8}$ af Embedets Begyn-
delsesløn.

3) Efter Indstilling fra Menighedsraadet kan Kirke-
ministeriet, naar særlige Forhold taler derfor, tillægge en
Præst, der ingen Embedsbolig har, et Huslejetilskud, hvis
Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Ministeriet for
et Aar ad Gangen.

§ 14. Naar en Præst har været over 10 Aar i sit Em-
bede, kan Menighedsraadet, saafremt den paagældende har
Eksamensalder til et Embede med en højere Grundløn end
den Embedet tillagte, efter en med $\frac{3}{4}$ Stemmers Flertal
truffen Beslutning stille Forslag paa et Menighedsmøde om,
at Embedet midlertidig skal oprykkes til en højere Lønnings-
klasse, dog ikke udover den Lønning, der efter Præstens
Eksamens- og Tjenestealder vil kunne tillægges ham efter § 2.
Naar Menighedsmødet giver Beslutningen sin Tilslutning
med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet af de afgivne Stemmer, og Bi-
skoppen anbefaler det, kan Ministeriet bestemme, at Opryk-
ning skal ske. Ved Ledighed lønnes Embedet paa ny med den
opindeligt for Embedet fastsatte Lønning.

b. For Kordegne, Gravere, Kantorer og Organister.

§ 15. 1) Kordegne lønnes:

I 1ste Lønningsklasse med 3 480 Kr. aarlig, stigende
hvert 3die Aar med 360 Kr. til 5 280 Kr. aarlig. — Hertil
henføres indtil $\frac{1}{6}$ af Stillingerne.

8 Juli. I 2den Lønningsklasse med 2 820 Kr. aarlig, stigende
Nr. 184. hvert 3die Aar med 360 Kr. til 4 620 Kr. aarlig. — Hertil
henføres indtil $\frac{1}{3}$ af Stillingerne.

I 3die Lønningsklasse med 2 160 Kr. aarlig, stigende
hvert 3die Aar med 300 Kr. til 3 660 Kr. aarlig. — Hertil
henføres Resten af Stillingerne.

2) Inddelingen i Lønningsklasser foretages af Kirke-
ministeriet efter indhentede Erklæringer fra Sognets Menig-
hedsraad og Kirkens Overtilsyn og under Hensyntagen til
Kirkens og Sognets Størrelse.

3) Der tillægges Kordegne 600 Kr. aarlig i Kontorholds-
godtgørelse. Hvor Arbejdets Omfang og Kordegnekontoets
Beliggenhed kræver det, kan Kontorholdsgodtgørelsen af
Ministeriet efter Indstilling fra Menighedsraadet og Kirkens
Overtilsyn fastsættes til et højere Beløb.

§ 16. 1) For de ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte
Gravere bevares den nuværende Normering, og disse Gravere,
der vedbliver at være Tjenestemænd, saa længe de forbliver
i deres nuværende Stilling, lønnes som hidtil paa følgende
Maade:

I 1ste Lønningsklasse med 2 160 Kr. aarlig, stigende hvert
3die Aar med 360 Kr. til 3 240 Kr. aarlig. — I 2den Løn-
ningsklasse med 1 920 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar
med 150 Kr. til 2 370 Kr. aarlig. — I 3die Lønningsklasse
med 1 200 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr.
til 1 800 Kr. aarlig.

2) Gravere, der ansættes efter denne Lovs Ikrafttræden,
er ikke Tjenestemænd.

Der tillægges disse Gravere et aarligt Honorar fra 1 000
Kr. til 3 000 Kr. aarlig.

§ 17. 1) For de ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte
Kantorer og Organister bevares den nuværende Normering,
og disse Kantorer og Organister oppebærer følgende aarlige
Vederlag: I 1ste Honorarklasse 4 000 Kr. — I 2den Honorar-
klasse 3 000 Kr. — I 3die Honorarklasse 2 000 Kr.

2) De efter denne Lovs Ikrafttræden ansatte Kantorer og

Organister tillægges der et Honorar fra 2 000 Kr. aarlig til 4 000 Kr. aarlig. 8 Juli.
Nr. 184.

§ 18. Efter indhentet Erklæring fra Sognets Menighedsraad og Kirkens Overtilsyn fastsætter Kirkeministeriet under Hensyntagen til Kirkens og Sognets Størrelse samt for Organistens Vedkommende de Krav, Orgelets Betjening stiller, Størrelsen af Honoraret for de Gravere, Kantorer og Organister, der ansættes efter Lovens Ikrafttræden.

§ 19. 1) Ved enhver Kirke ansættes en Kordegn og en Graver.

2) Hvor Arbejdets Omfang gør det fornødent, kan det af Ministeriet efter Indstilling fra Menighedsraadet og Overtilsynet bestemmes, at der ansættes flere Gravere.

3) Ved enhver Kirke ansættes en Organist, der som Regel tillige fungerer som Kantor. Ved Ledighed bestemmer Ministeriet efter indhentet Erklæring fra Overtilsynet, om de nuværende særlige Stillinger som Kantorer kan nedlægges.

4) Kordegne samt Kantorer og Organister ansættes af Kirkeministeren efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet og Overtilsynet. Gravere ansættes af Menighedsraadet.

5) Ansættelsen sker efter forudgaaende Opslag, medmindre Ministeriet finder, at dette i enkelte Tilfælde af særlige Grunde kan undlades.

§ 20. 1) De øvrige ved Kirkerne ansatte Funktionærer (Kirkekoner, Kirkekor, Bælgetrædere m. v.) ansættes af Menighedsraadet, for Kirkekorets Vedkommende efter Indstilling af Kantoren eller, hvor der ikke er ansat særlig Kantor, af Organisten. Antallet af Medlemmer af Koret, der lønnes af Menighedsligningen, fastsættes af Kirkeministeriet, dog at Antallet ikke kan overstige 10.

2) Honoraret til Korets Medlemmer fastsættes af Kirkeministeriet efter indhentet Erklæring fra Menighedsraad og Overtilsyn.

3) De Kormedlemmer, der antages til uden særligt Vederlag at medvirke ved kirkelige Handlinger i samme Omfang som Organisten, kan der tillægges et Honorar fra 600 Kr. til

8 Juli. 1 200 Kr. aarlig. For de før denne Lovs Ikrafttræden ansatte
Nr. 184. Kormedlemmers Vedkommende kan Honorarerne fastsættes
efter de hidtil gældende Regler.

4) Honorarerne til de øvrige ved Kirkerne ansatte Funktionærer fastsættes af Overtilsynet efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet.

§ 21. Organister og Kantorer ved Begravelseskapperne paa Københavns Kirkegaarde ansættes og lønnes gennem Københavns Begravelsvæsen. Deres Lønninger fastsættes af Københavns Begravelsvæsen efter de til enhver Tid gældende Regler. Den disse Tjenestemænd ved de københavnske Kirker hidtil tilkommende Ret til at fungere ved Begravelser derfra bortfalder fremtidig. Kor til Medvirken ved Begravelser ved Begravelseskapperne antages af og lønnes gennem Begravelsvæsenet.

§ 22. 1) Efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet fastsætter Overtilsynet et Regulativ for de i dette Afsnit nævnte Kirkebetjentes Embedsforretninger.

2) Ved dette Regulativ skal det fastsættes, at Kantoren og Organisten samt mindst 2 af Korets Medlemmer skal medvirke uden særligt Vederlag ved alle ordinære og ekstraordinære Gudstjenester i sædvanlig Form, der afholdes af Sognets Præster eller af andre paa deres Vegne, og ved kirkelige Handlinger, der udføres paa Søn- og Helligdage og paa 2 i hver enkelt Kirkes Regulativ fastsatte ugentlige Søgnedage. Deres Medvirken kan ogsaa kræves ved kirkelige Handlinger paa andre Søgnedage, men der tillægges dem da Betaling herfor efter Kirkens Takstregulativ. Betalingen erlægges paa Kordegnens Kontor og udbetales derfra maanedlig til de paa-gældende. De øvrige Kirkebetjente og Funktionærer skal medvirke ved samtlige Gudstjenester og kirkelige Handlinger paa Søn- og Helligdage saavel som paa Søgnedage uden særligt Vederlag.

3) I Regulativet skal det endvidere fastsættes, at Kordegnens Kontor skal være aabent i 22 ugentlige Timer. Regulativet fastsætter en for alle Kirker fælles Tid.

§ 23. 1) Ved Beregningen af Lønningerne for de ved 8 Juli. denne Lovs Ikrafttræden ved Kirkerne ansatte, i §§ 15 og 16 Nr. 184. omhandlede Tjenestemænd medregnes deres Anciennetet fra deres Ansættelse ved Kirken i samme Stilling.

2) Saafremt de i 1ste Stk. nævnte Tjenestemænd efter Lovens Regler vil faa mindre i Indtægt, end de hidtil har oppebaaret i indensogns og udensogns Indtægter, tillægges der dem Erstatning herfor som personligt Tillæg overensstemmende med Reglerne i § 9.

3) Hvis en Kordegn i København eller paa Frederiksberg overgaar til eller oprykkes i en i højere Klasse lønnet Kordegnestilling, indtræder han straks paa det Løntrin, der er nærmest højere end den Løn, han hidtil oppebar, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lige med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

Samme Regel gælder, saafremt en Graver i København eller paa Frederiksberg kommer i en Kordegnestilling samme-
steds, saaledes at han ogsaa, hvis han er honorarlønnet, straks kommer paa det Løntrin, der er nærmest højere end Honoraret.

2 d e t A f s n i t.

Særlige Tillæg samt Efterindtægt, Pension og Naadensaar.

§ 24. Der tilkommer de i denne Lovs §§ 1—5 og 15—16 nævnte Tjenestemænd Stedtillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg i Overensstemmelse med de i Lov om Statens Tjenestemænd givne Regler.

§ 25. Kateketer, Kantorer og Organister samt de efter denne Lovs Ikrafttræden ansatte Graver er ikke Tjenestemænd. De oppebærer ikke Stedtillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg efter nærværende Lovs § 24, men et Dyrtidstillæg, der beregnes efter Reglerne i § 93 i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919.

§ 26. Der tilkommer de i denne Lovs §§ 1—5 og 15—16 nævnte Tjenestemænd Efterindtægt i Overensstemmelse

8 Juli. med Reglerne i Kapitel 3 i Lov om Statens Tjeneste-Nr. 184. mænd.

§ 27. Med Hensyn til Pension og Naadensaar finder de i Lønningslov Nr. 286 af 30. Juni 1922 med senere Ændringer indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse, jfr. nærværende Lovs §§ 9 og 23.

§ 28. De med Honorar lønnede Kirkebetjente og Funktionærer kan der ved deres Afgang tillægges en Understøttelse, hvis Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Ministeriet efter Indstilling fra Overtilsynet. Paa samme Maade kan der tillægges Enker og Børn under 18 Aar en Understøttelse. Midlerne til Udredelsen af disse Understøttelser tilvejebringes paa samme Maade som Honorarerne til de paa-gældende.

3 die Afsnit.
Udgifternes Fordeling.

§ 29. Til Dækning af Udgifterne i Henhold til denne Lov udreder Statskassen følgende Tilskud til de i 1ste Afsnit a. nævnte Tjenestemænd:

1. Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg.
2. Pensioner efter følgende Regler:

a. Af Egenpension:

til Præster i 1ste Lønningsklasse	2 400 Kr.
- — - 2den —	2 100 —
- — - 3die —	1 800 —
- — - 4de —	1 200 —
- — - 5te —	900 —
- — - 6te —	400 —

b. Til Pension:

til Enker efter Præster i 1ste Lønnkl.	800 Kr.
- — — — - 2den — ..	700 —
- — — — - 3die — ..	600 —
- — — — - 4de — ..	400 —
- — — — - 5te — ..	300 —
- — — — - 6te — ..	200 —

I intet Tilfælde kan Statskassens Tilskud overstige **8 Juli.**
Halvdelen af vedkommende Pension. **Nr. 184.**

Børnepension udredes helt af Statskassen.

De 3 pCt., der afkortes i Tjenestemandens Lønningsindtægt, anvendes til delvis Dækning af den Del af Pensionen, der ikke udredes af Statskassen. Nærmere Regler herom gives ved kgl. Anordning.

3. Efterindtægt.

4. Personlige Tillæg efter § 12, 3die Stk.

§ 30. 1) Udgiften til Lønninger, Stedtillæg, Dyrtdis-tillæg og Konjunkturtillæg, Efterløn og Pension til Kordegne og Gravere samt til Honorar til Gravere, Kantorer, Organister og det i Henhold til § 20 ansatte Kirkekor udredes, forsaavidt det ikke dækkes af Præste-, Degne- og Klokkerpengene i København og paa Frederiksberg af Vederlaget for Højtids-offeret, ved en Tillægsligning, jfr. § 31.

2) Honorarer til Kirkernes øvrige Funktionærer udredes af Kirkerne eller den Institution, hvem Udgiften til Kirkernes Vedligeholdelse og Drift paahviler.

§ 31. 1) Hvad der i øvrigt kræves til Dækning af Ud-gifterne i Henhold til denne Lov, tilvejebringes dels gennem de fra gammel Tid til de vedkommende Embeder henlagte kirkelige Midler, dels ved en Tillægsligning i København til Præste-, Degne- og Klokkerpengene og paa Frederiksberg ved en Tillægsligning til Vederlaget for det afløste Højtids-offer.

2) Med Hensyn til Ligning af Præste-, Degne- og Klokker-pengene gælder vedblivende Reglerne i Lov af 14. April 1904.

3) Den ved kgl. Resolution af 28. Juni 1895 approberede Afløsning af Højtidsofferet paa Frederiksberg ændres fra 1. April 1920 saaledes, at der ved at dividere det ved den for-ud for Afløsningen sidst afholdte almindelige Folketælling konstaterede Indbyggerantal i Frederiksberg Kommune ind i det da fastsatte Afløsningsvederlag, 30 000 Kr., fast-sættes en Kvotient, der fremtidig skal danne Grundlaget for Udregning af Afløsningsvederlagets Størrelse saaledes, at dette

8 Juli. efter hver almindelig Folketælling udfindes ved, at Indbyg-
 Nr. 184. gerantallet multipliceres med den fornævnte Kvotient. De
 nye Aflønningsvederlag gælder fra den paa Folketællingens
 Afslutning nærmest følgende 1. April.

4) Tillægsligningen lignedes ved Kommunalbestyrelsens
 Foranstaltning paa de til Folkekirken hørende Beboere i
 København og Frederiksberg, med Undtagelse af Medlem-
 merne af en Valgmenighed, efter de for Ligning henholdsvis
 af Præste-, Degne- og Klokkerpengene og af Vederlaget for
 det afløste Højtidsoffer gældende Regler.

5) Tillægsligningen fastsættes for hvert Finansaar af
 Kirkeministeriet til et Beløb, der er tilstrækkeligt til at dække,
 hvad der udover Præste-, Degne- og Klokkerpengene i Kø-
 benhavn og Vederlaget for Højtidsofferet paa Frederiksberg
 samt de enkelte Embeder i København og Frederiksberg
 tillagte Indtægter ad anden Vej udkræves til Udredelse af de
 Lønninger, Alderstillæg m. v. samt personlige Tillæg, jfr.
 § 9 og § 23, 2det Stk., som tilkommer Præster og Kirkebe-
 tjente i Henhold til de om Reguleringen af disse Embeder
 foran givne Regler, saavel som de Pensioner, der maatte være
 eller blive tillagt de nævnte Tjenestemænd eller deres Enker
 efter de herom til enhver Tid gældende Regler. Endelig skal
 gennem Tillægsligningen tilvejebringes det fornødne Beløb til
 Vederlag til Kommunerne for Ulejligheden ved Lægning af
 Ligningen, Tillægsligningens Opkrævning og Lønningernes
 Udbetaling maanedlig forud.

6) Saafremt Tillægsligningen i det enkelte Aar indbringer
 mere, end hvad der udkræves til Dækning af de Udgifter, der
 skal udredes af samme, henlægges Overskuddet til det føl-
 gende Aar; indbringer Ligningen mindre, udredes det mang-
 lende forskudsvis af Kommunen. Beløbet af det udlagte
 med paaløbende Renter dækkes af Ligningen for det kom-
 mende Aar.

§ 32. Ydelsen af Højtidsoffer, herunder Nytaarsoffer,
 samt Offer og Accidenser er bortfaldet, og Præster og Kirke-
 betjente maa ikke modtage Vederlag for Embedshand-

linger, der udføres indenfor Københavns og Frederiksberg 8 Juli.
Kommuners Grænser. Nr. 184.

§ 33. 1) Attester efter Kirkebogen udover den første betales med 60 Øre, der tilfalder vedkommende Præst udenfor Embedets Lønning. Attester, der begæres af offentlige Myndigheder eller udstedes til offentlig Brug, udfærdiges dog altid uden Betaling.

2) Den første, vederlagsfri Attest tilsendes de paagældende, forsaavidt den ikke udleveres dem umiddelbart efter den kirkelige Handling.

§ 34. 1) De nærmere Regler for Udbetalingen af Lønninger, Honorarer m. v. samt for Regnskabsafleggelsen fastsættes af Kirkeministeriet.

2) For at skaffe Dækning af Udgifterne, indtil de fornødne Beløb er indkommet ved den i § 31 omhandlede Ligning, yder Københavns og Frederiksberg Kommuner de fornødne Forskud efter Begæring af Kirkeministeriet.

3) Ydede Forskud tilbagebetales, efterhaanden som de lignede Beløb indkommer.

4 de Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 35. 1) Bestemmelserne i §§ 70—92 i Lønningslov Nr. 286 af 30. Juni 1922 med senere Ændringer finder tilsvarende Anvendelse paa Præsterne i København og paa Frederiksberg.

2) Bestemmelsen i § 92 finder dog kun Anvendelse paa Forflyttelser fra et Embede udenfor København og Frederiksberg til et Embede dér, samt hvor Forflyttelsen medfører Indflytning i eller Fraflytning af en Tjenestebolig.

§ 36. 1) Afgørelsen af, hvorvidt nye Sogne med de hertil hørende Embeder og Bestillinger eller nye Embeder og Bestillinger i allerede bestaaende Sogne skal oprettes, træffes ligesom hidtil af Ministeriet, der ogsaa bestemmer, i hvilken Lønningsklasse de paagældende Tjenestemænd skal indordnes. Saafremt Lønningerne skal udredes af Præste-, Degne-

8 Juli. og Klokkerpengene — paa Frederiksberg af Vederlaget for Nr. 184. Højtidsofferet — i Forbindelse med Tillægsligningen efter § 31, kan Oprettelsen dog ikke ske uden Kommunalbestyrelsens Samtykke, medmindre der har fundet en Stigning Sted, som nedenfor anført, henholdsvis af Præste-, Degne- og Klokkerpengene, udregnede efter de hidtidige Regler, og af Vederlaget for Højtidsofferet, beregnet som i § 31, 3die Stk., angivet.

2) Til Oprettelse af et nyt Sogn skal denne Stigning udgøre mindst 9 000 Kr.

3) For Københavns Vedkommende skal denne Stigning være sket i Forhold til Gennemsnittet af de nærmest forudgaaende 5 Ligningsaar. For Frederiksbergs Vedkommende regnes det Grundbeløb, udover hvilket Stigningen skal være sket, til 48 000 Kr.

5te Afsnit.

Lovens Ikrafttræden m. m.

§ 37. Denne Lov gælder ikke for Virksomhed ved Christiansborg Slotskirke eller ved Stiftelser, Klostre, Hospitaller, Sygehuse, Fængsler eller i andre lignende Stillinger, dog at Betalingen for Attester, hvor disse ikke efter de hidtil gældende Regler udstedes uden Vederlag, fastsættes til 60 Øre for hver Attest.

§ 38. Senest i Rigsdagssamlingen 1929—30 forelægger Kirkeministeren Forslag til Lov om Revision af denne Lov.

§ 39. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1927.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 31. S. 1132—46. Udg. 22. Juli.

8 Juli. Cirkulære til Københavns Magistrat og samtlige Nr. 91. Amtmænd.

Da Lov om Aldersrente af . 1 d. M. træder i Kraft den 1. Oktober d. A., og Kommunalbestyrelserne saaledes i nær Fremtid maa træffe de fornødne Foranstaltninger til Lovens Iværksættelse, finder man Anledning til at henlede de ved-

kommende Myndigheders Opmærksomhed paa, at *Loven* 8 Juli. bringer forskellige Ændringer i Forhold til den hidtil gældende Nr. 91. Lov om Aldersrente af 7. August 1922, særlig med Hensyn til den faste Rentes Størrelse, Ydelse af Hjælp i Sygdomstilfælde og Fradraget i Renten for Indtægt (og Formue), hvorhos bemærkes, at saavel Dyrtidstillæget som 25 pCt.-Tillæget til Enkemænd og Enker (Lov 1922 § 5, 5te Stk.) og Forskelstillæget (§ 21, 4de Stk.) fremtidig bortfalder.

Ministeriet har dog ikke ment at burde indskrænke sig til at give en Fremstilling af samtlige Ændringer, men har fundet det mest hensigtsmæssigt at give en samlet Oversigt over Reglerne i den nu vedtagne Lov, saaledes at de Bemærkninger, der angaar Forandringerne fra den hidtil gældende Ordning, i nærværende Cirkulære er trykt med Kursiv.

I. Betingelserne for at opnaa Aldersrente.

Mand og Hustru har fremdeles hver for sig en selvstændig Ret til at oppebære Aldersrente, saaledes at der intet er til Hinder for, at kun den ene Ægtefælle nyder Aldersrente, Jfr. dog herved Lovens § 7, 4de Stk., 1ste Pkt., i Slutningen.

1. Aldersbetingelserne.

Den for Opnaaelse af Aldersrente fastsatte Alder er 65 Aar — dog med visse Undtagelser. For det første kan ifølge Lovens § 1, 1ste Stk., Kommunalbestyrelsen — i København et af denne hertil nedsat Udvalg paa mindst 5 Medlemmer — undtagelsesvis, hvor svigtende Helbred eller ganske særlige Omstændigheder taler derfor, og naar mindst $\frac{3}{4}$ af Medlemmerne stemmer derfor, med Indenrigsministerens Samtykke træffe Bestemmelse om, at en Person allerede efter det fyldte 60de Aar skal nyde Aldersrente efter de for 65-aarige foreskrevne Takster.

Da Muligheden for at opnaa Invaliderente ophører med det fyldte 62de Aar — 3 Aar forinden Retten til Aldersrente indtræder — har man dernæst i Aldersrenteloven (§ 1, 2det

8 Juli. Stk.) maattet optage en Bestemmelse for at hjælpe de Per-
Nr. 91. soner, som er fyldt 62 Aar, men endnu ikke har naaet 65
Aars Alderen, og hvis Erhvervsevne er nedsat til $\frac{1}{3}$ eller
derunder, uden at de forinden Opnaaelse af 62 Aars Alderen
har faaet Invaliderente. De faar Ret til at nyde Aldersrente
efter Reglerne for 65-aarige. Spørgsmaalet om, hvorvidt den
paagældendes Erhvervsevne er nedsat som foran nævnt,
afgøres af Invalideforsikringsretten efter Reglerne i Loven
om Invalideforsikring; se om Fremgangsmaaden ved Ansøg-
ningens Indsendelse til Retten Cirk. Nr. 85 af 28. Marts 1923.

Ret til at oppebære Aldersrente — dog kun med $\frac{2}{3}$ af
det for 65-aarige fastsatte Beløb — har endelig ifølge § 22,
1ste Stk., Personer, der er født i Tiden fra den 1. Oktober
1862 til den 30. September 1865, fra det fyldte 62de Aar;
Personer, der er født i Tiden fra den 1. Oktober 1865 til den
31. Marts 1866, fra det fyldte 63de Aar; Personer, der er født
i Tiden fra den 1. April 1866 til den 31. Marts 1867, og fra
det fyldte 64de Aar Personer, der er født i Tiden mellem den
1. April 1867 og den 31. Marts 1868. Denne Overgangs-
bestemmelse er ganske den samme som den i § 21, 1ste Stk.
i Lov af 7. August 1922 indeholdte, kun sagt med andre,
tydeligere Ord. Fradrag i Henhold til § 7 vil være at foretage,
forinden de to Trediedele af Renten beregnes. Ægtefæller,
der er født i Tiden mellem den 1. Oktober 1862 og den 31.
Marts 1863, og som i sin Tid har oppebaaret Alderdoms-
understøttelse, faar ifølge § 22, 4de Stk., Aldersrente efter
Taksten for Ægtepar, hvor begge Ægtefæller er fyldt 65 Aar.
Til Ægtepar, hvor den ene Ægtefælle ved Lovens Ikraft-
træden er fyldt 65 Aar, og den anden er født i Tiden mellem
den 1. Oktober 1862 og den 30. September 1865, og som
ikke har oppebaaret Alderdomsunderstøttelse, vil der i
Aldersrente være at udbetale $\frac{5}{6}$ af den Aldersrente, der
tilkommer Ægtepar, hvoraf begge er 65 Aar, jfr. § 22, 1ste
Stk. Det samme er Tilfældet med Ægtepar, hvoraf den
ældste Ægtefælle ved Lovens Ikrafttræden er 65 Aar gammel,
og den anden f. Eks. er født i Tiden mellem den 1. Oktober
1865 og den 31. Marts 1866, fra det Tidspunkt, da den yngste

fylder 62 Aar, og saa fremdeles, jfr. § 22, 1ste Stk. Med det 8 Juli.
fyldte 65de Aar oppebærer de omhandlede Personer fuld Nr. 91.
Aldersrente.

2. Tilknytning til Landet.

Det er en Betingelse for at nyde Aldersrente, at vedkommende er i Besiddelse af dansk Indfødsret (cfr. dog Lovens § 1, 3die Stk.). Endvidere skal Ansøgeren i de sidste 5 Aar før Begæringens Indgivelse have fast Ophold her i Landet eller have faret med dansk Skib, hvilket Tidsrum vedkommende kommunale Myndighed, forsaavidt angaar Personer, der er hjemvendt fra Udlandet, dog er berettiget til at forkorte, naar særlige Omstændigheder taler derfor, og det tilføjes, at Kommunalbestyrelserne med Hensyn til Sømænd kan bortse fra kortere Tids Fart med fremmed Skib § 2, 3).

3. Forholdet til Fattigvæsenet.

Vedkommende maa ikke i de sidste 3 Aar have modtaget Fattighjælp, der ifølge Fattiglovgivningens Regler har Fattighjælps Virkning for vedkommende, § 2, 4), 1ste Stk. Herefter vil den Fattighjælp, der ydes en gift Mand, ifølge den nugældende Fattiglovs Bestemmelser kun kunne udelukke Hustruen fra Aldersrente, for saa vidt og i det Omfang, i hvilket Hjælpen er ydet til Forsørgelse af Børnene, overfor hvilke Hustruen ifølge Reglerne i Fattiglovens § 3 i Forhold til det offentlige har selvstændig Forsørgelsespligt. Loven bestemmer dernæst, at Hjælp, der efter Samlivets Ophør er ydet Manden til Børnene, ikke skal kunne udelukke en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru fra Aldersrente, og at de kommunale Myndigheder i Opholds- og Forsørgelseskommunen, naar disse er enige derom, for Hustruers, herunder fraskilte, fraseparerede og forladte Hustruers, samt Enkers Vedkommende kan forkorte det ommeldte Tidsrum af 3 Aar i Henseende til Virkningen af den Ægtefællerne til Børnene ydede Fattighjælp, § 2, 4), 2det Stk. Hjælp, ydet til Sygebehandling, herunder Medicin og Hospitalsbehandling, Ban-

8 Juli. dager og lign., regnes med Hensyn til Opnaaelse af Alders-
 Nr. 91. rente ikke som Fattighjælp.

4. Selvforskyldt Forringelse af økonomisk Stilling.

Vedkommendes økonomiske Stilling maa ikke til Fordel for Børn eller andre eller ved uordentligt eller ødselt Levned eller paa anden lignende Maade være forringet saaledes, at han derved opfylder de i Lovens § 7 fastsatte Betingelser for at opnaa Aldersrente eller derved opnaar en større Rente, end han ellers vilde have været berettiget til, idet dog hertil er føjet den Bestemmelse, at der ved Bedømmelsen heraf skal bortses fra, hvad den paagældende har anvendt til sine Børns Opdragelse og Undervisning; i Tilfælde af, at de omtalte Handlinger er foretaget med vedkommendes Ægtefælles Vidende og Villie, udelukkes ogsaa denne fra Aldersrente § 2, 2). Dersom en Person ved Handlinger af den nævnte Art skaffer for sig opfyldt Betingelserne i Henhold til § 7 for Opnaaelse af Aldersrente eller for at faa en større Aldersrente, end han ellers vilde have haft Ret til, kan der dog, naar Ansøgning om Aldersrente indgives, hvis Omstændighederne taler derfor, ydes den paagældende den Aldersrente, som han vilde have kunnet opnaa, hvis han ikke havde forringet sine Kaar paa nævnte Maade, § 2, sidste Stykke.

Ved Lovens § 4, 2det Stk., er det udtrykkeligt paalagt Kommunalbestyrelserne særligt at paase denne Betingelses Opfyldelse, og i de trykte Blanketter til Brug ved Begæring om Aldersrente vil der blive optaget et hertil sigtende Spørgsmaal.

5. Ansøgerens Værdighed.

Den paagældende maa ikke ved Dom være fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken Æresoprejsning ikke er opnaaet eller indtraadt. Dernæst maa vedkommende ikke i de sidste 5 Aar før Begæringens Indgivelse være fundet skyldig i Løsgængerier eller Betleri eller vitterlig have ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (bevislig Drikfældighed eller lign.).

II. Begæring om Aldersrente.8 Juli.
Nr. 91.

Begæring om Aldersrente indgives i København til Magistraten og udenfor København til vedkommende Kommunalbestyrelse; for Søfolks Vedkommende indgives Begæringen, forsaavidt de, naar de er i Land, har fast Ophold i en Kommune, til Kommunalbestyrelsen i denne (iøvrigt til Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken det paa-gældende Skib hører hjemme). Begæringen, der af Kommunalbestyrelserne *ogsaa kan forlanges af Personer, der nyder Aldersrente i Henhold til Aldersrenteloven af 7. August 1922*, skal, saafremt vedkommende er i Stand dertil, være forsynet med en af ham paa Tro og Love underskrevet Erklæring om, at dens Indhold er stemmende med Sandheden, og Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger skal i alle Tilfælde være *bekræftet paa Tro og Love* af to med den paa-gældendes Forhold nøje kendte Personer, hvis Troværdighed om fornødent bevidnes af Øvrigheden.

Blanketter til Brug ved Begæring om Aldersrente faas ved Henvendelse til Olaf O. Barfod & Co., Gyldenløvesgade Nr. 10 ,København K.

Kommunalbestyrelserne træffer Afgørelse af, om Betingelserne for at oppebære Aldersrente er til Stede, og hvor stor Rente vedkommende er berettiget til at nyde, eller rettere sagt, hvor stort et Fradrag der — under Hensyn til vedkommendes øvrige Indtægter — skal ske i den faste Takst. Besværing over de af Kommunalbestyrelserne trufne Afgørelser kan ikke indbringes for Domstolene, men skal forelægges Overøvrigheden, hvis Afgørelser atter kan indankes for Indenrigsministeren.

III. Aldersrentens Størrelse.

1. Uden Fradrag paa Grund af Indtægt og Formue.

a. Den faste Rente (§ 5).

Aldersrenten, som fra den 1. Oktober d. A. til samtlige Aldersrentenydere, ogsaa til saadanne, som har oppebaaret

8 Juli. Aldersrente efter den gamle Lov, vil være at beregne efter den
 Nr. 91. nye Lovs Regler, udredes med et fast aarligt Beløb, jfr. dog
 Bestemmelserne i § 7, saaledes: (Se Tabellen pag. 835).

I Landkommuner med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst 2 000 Indbyggere, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at fastsætte, at Aldersrenten til Aldersrentenydere, der har Bopæl i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, skal udbetales efter de foranstaaende i Købstæderne gældende Takster og efter de i Lovens § 7 for Købstæder, der ved sidste almindelige Folketælling havde under 10 000 Indbyggere, fastatte Fradragsregler; Kommunalbestyrelsens Beslutning herom kan med Indenrigsministerens Samtykke udvides til at gælde samtlige Aldersrentenydere i den paagældende Kommune. Med Samtykke af Indenrigsministeren og vedkommende Amtsraad kan Kommunalbestyrelsen dog bestemme, at de for de Købstæder, der ved sidste almindelige Folketælling havde over 10 000 Indbyggere, i § 7 fastatte Fradragsregler skal komme til Anvendelse i den bymæssigt bebyggede Del af den paagældende Kommune.

Ved den yngste Ægtefælles Opnaaelse af 65 Aars Alderen drager Kommunalbestyrelsen Omsorg for, at den Ægteparret tilkommende Aldersrente fastsættes efter de for Ægtepar, hvor begge er fyldt 65 Aar, gældende Regler.

Afgaar en Rentenyder, der er gift, ved Døden, fastsættes den efterlevendes faste aarlige Rente efter den Alder, den ældste af Ægtefællerne havde, da de begyndte at oppebære Aldersrente, forsaavidt den paagældende ved den anden Ægtefælles Død iøvrigt opfylder Betingelserne for at nyde Aldersrente. Tilsvarende Regel gælder, naar Ægteskabet opløses ved Skilsmisse, eller et Ægtepar opnaar Separation, eller dets Samliv er ophævet, uden at der foreligger nogen Sandsynlighed for, at det indenfor en overskuelig Fremtid paany vil blive genoptaget; hvorvidt Samlivet paa den anførte Maade er ophævet, afgøres af den kommunale Myndighed i vedkommende Ægtefælles Opholdskommune.

Har en Person, der begærer Aldersrente, i en tidligere Periode nydt Aldersrente eller Alderdomsunderstøttelse og

	I København, paa Frederiksberg og i Gentofte Kommuner.	I Købstæderne og Marstal.	I Flækkerne og Landkommunerne
Ægtepar, hvoraf begge er fyldt 65 Aar.....	1 008 Kr.	804 Kr.	600 Kr.
deres Indtægter forhøjes ved Opsættelse med Begæringens Indtægt til den ældste Ægtefælles fyldte			
1ste Aar til.....	1 104 —	882 —	660 —
2de — ".....	1 200 —	960 —	720 —
3de — og derefter.....	1 296 —	1 038 —	780 —
Ægtepar af unge Mænd samt Ægtepar, hvoraf kun Manden er fyldt 65 Aar.....	678 —	540 —	402 —
deres Indtægter forhøjes, jfr. ovenfor, ved Opsættelse til det fyldte			
1ste Aar til.....	744 —	594 —	444 —
2de — ".....	810 —	648 —	486 —
3de — og derefter.....	876 —	702 —	528 —
Ægtepar af unge Kvinder samt Ægtepar, hvoraf kun Hustruen er fyldt 65 Aar.....	642 —	510 —	378 —
deres Indtægter forhøjes, jfr. ovenfor, ved Opsættelse til det fyldte			
1ste Aar til.....	708 —	564 —	420 —
2de — ".....	774 —	618 —	462 —
3de — og derefter.....	840 —	672 —	504 —

8 Juli. derefter i en Periode paa Grund af sine Indtægts- og Formues-
 Nr. 91. forhold har været udelukket fra at nyde Rente eller Under-
 støttelse, vil man som Alderen ved Begæringens Indgivelse
 kunne regne med Andragerens virkelige Alder paa dette
 Tidspunkt med Fradrag af det samlede Tidsrum, i hvilket
 han allerede har nydt Rente (eller Alderdomsunderstøttelse).

b. Hjælp i Sygdomstilfælde og personlige Tillæg (§ 6).

*Udover den ovenfor under a. omtalte Rente kan Kommunal-
 bestyrelserne i København, paa Frederiksberg, i Gentoftte Kom-
 mune, i Købstæderne og Marstal i Sygdomstilfælde tilstaa
 Hospitalsbehandling, Medicin, Bandager, kunstige Lemmer og
 lign. Ydelser. Endvidere kan de nævnte Kommunalbestyrelser
 efter Andragende fra en Aldersrentenyder, naar det godtgøres,
 at vedkommende paa Grund af Sygdom, der nødvendiggør Hjælp
 af anden Art end den i forrige Punktum omhandlede, Alderdoms-
 svækkelse, store Forsørgerpligter eller af anden Aarsag er i
 Trang, tilstaa et personligt Tillæg, der fastsættes for højst 1 Aar
 ad Gangen; en Kommunes aarlige Udgifter hertil maa ikke
 overstige $\frac{1}{20}$ af det Beløb, der i Henhold til Lovens § 5, jfr. § 7,
 er ydet i Aldersrente til samtlige Aldersrentenydere udenfor
 Alderdomshjem i vedkommende Kommune i det foregaaende
 Regnskabsaar; ved Beregningen af dette Maksimumsbeløb bortses
 fra Refusion fra Staten og fra Refusion til og fra andre Kom-
 muner.*

*I Flækkerne og Landkommunerne kan Kommunalbesty-
 relserne udover den faste Rente efter Andragende fra en Alders-
 rentenyder, naar det godtgøres, at vedkommende paa Grund af
 Sygdom, Alderdomssvækkelse, store Forsørgerpligter eller af
 anden Aarsag er i Trang, tilstaa et personligt Tillæg, der fast-
 sættes for højst 1 Aar ad Gangen; en Kommunes aarlige Ud-
 gifter hertil maa ikke overstige $\frac{1}{8}$ af det Beløb, der i Henhold
 til Lovens § 5, jfr. § 7, er ydet i Aldersrente til samtlige Alders-
 rentenydere udenfor Alderdomshjem i vedkommende Kommune
 i det foregaaende Regnskabsaar; ved Beregningen af dette
 Maksimumsbeløb bortses fra Refusion fra Staten og fra Refusion
 til og fra andre Kommuner.*

*Forsaavidt Kommunalbestyrelsen i en Landkommune med 8 Juli.
Nr. 91.*
 en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst 2 000 Indbyggere, har vedtaget, at Aldersrenten skal udbetales efter de for Købstæderne gældende Takster til de Aldersrentenydere, der har Bopæl i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, finder de foran nævnte Bestemmelser om Sygehjælp og personlige Tillæg i Købstæderne ligeledes Anvendelse paa Aldersrentenyderne i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, saaledes at Maksimumsbeløbene for personlige Tillæg beregnes paa Grundlag af de henholdsvis i og udenfor den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen udbetalte Beløb til Aldersrente.

Kommunalbestyrelserne maa derfor ved hvert Regnskabsaars Begyndelse lade foretage de fornødne Beregninger, for at det nøjagtigt kan vides, hvilke Beløb det efter Loven er tilladt at anvende til personlige Tillæg. Angaaende disse Beløbs Beregning for Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 og fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929 henvises til Bemærkningerne nedenfor under Afsnit VIII, 3die og 4de Stk.

Er en Aldersrentenyder indenfor et Tidsrum af 1 Aar, før vedkommende har indgivet Begæring om Aldersrente, ophørt, eller ophører han at være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, uden at Kassens Hjælp er opbrugt, kan den ovenfor omhandlede Hjælp i Sygdomstilfælde dog kun ydes i det Omfang, i hvilket den paagældende Sygekasse ifølge sin Vedtægt ikke havde kunnet yde den. Paa Grund af den Interesse, som det herefter har for Personer, der oppebærer Aldersrente, at blive staaende som Medlem af deres Sygekasse, skal man anmode Kommunalbestyrelserne om at henvende sig til Aldersrentenydernes Opmærksomhed paa dette Forhold.

2. F r a d r a g p a a G r u n d a f I n d t æ g t o g F o r m u e (§ 7.)

Saaframt vedkommendes aarlige Indtægt med Tillæg af 4 pCt. af Formuen for Personer i 1) København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner samt de Købstæder, der ved sidste almindelige Folketælling havde over 10 000 Indbyggere, 2) de

8 Juli. *øvrige Købstæder og Marstal, 3) Flækkerne og Landkommunerne*
Nr. 91. *overstiger: for Ægtepar henholdsvis 200 Kr., 150 Kr. og 100 Kr.*
for enlige Personer og Ægtepar, hvoraf kun den ene er fyldt
65 Aar, overalt 100 Kr., bliver 50 pCt., af de nærmest efter dette
fradragsfrie Beløb følgende 200 Kr. at fradrage i Aldersrenten;
af de næste 300 Kr. fradrages 75 pCt., medens yderligere Ind-
tægtsbeløb fradrages fuldt ud. Bliver Aldersrenten herved mindre
end $\frac{1}{12}$ af den faste aarlige Rente, bortfalder den.

Som aarlig Indtægt, der kommer i Betragtning ved Fastsættelsen af den en Person tilkommende Aldersrente, medregnes enhver Indtægt, som den paagældende har oppebaaret i det nærmest foregaaende Kalenderaar, hvad enten Indtægten hidrører fra personligt Arbejde, vedvarende privat eller offentlig Understøttelse (Aldersrente undtaget), Pension eller Besiddelse af Formue eller Ejendom. Forsaavidt den paagældende ejer fast Ejendom eller anden Formue, lægges der til hans aarlige Indtægt 4 pCt. af den samlede Formues Beløb, disse 4 pCt. er saaledes et særligt Tillæg, hvormed den virkelige Indtægt af Formuen forhøjes.

Oppebærer den paagældende Pension fra Staten eller fra en Kommune i Henhold til en af Indenrigsministeriet godkendt Pensionsvedtægt, og overstiger Pensionen det fradragsfrie Beløb, bliver i Aldersrenten, saaledes som denne er beregnet, i Overensstemmelse med foranstaaende Regler, yderligere at fradrage 15 pCt. af det nærmest efter det fradragsfrie Beløb følgende Pensionsbeløb af 200 Kr. og 25 pCt. af det derefter følgende Pensionsbeløb af 400 Kr.

I Almindelighed vil Indtægten i det nærmest foregaaende Kalenderaar være afgørende, men er der efter dettes Udløb sket kendelige Forandringer, bør de ændrede Forhold lægges til Grund, jfr. Lovens § 9, 3die Stk.

Ved Indtægtens Beregning rejser sig særlig Spørgsmaalet om, hvad der forstaaes ved vedvarende privat eller offentlig Understøttelse. For at en Understøttelse kan anses for vedvarende, maa der foreligge et Tilsagn eller Forhold, der begrunder, at Understøttelsen kan forventes fortsat ogsaa i Fremtiden, og saaledes kan paaregnes at ville hæve Andra-

gerens aarlige Indkomst med et bestemt Beløb. Gaver eller Understøttelser, der ikke kan betegnes som vedvarende, vil alene, saafremt de ved Aarets Udgang endnu er i Behold, kunne tages i Betragtning som Formue. Naar der iøvrigt maatte rejse sig Tvivl om, hvad der vil være at henregne til Indtægt, maa de paagældende Myndigheder i Hovedsagen følge de Principper, som i Overensstemmelse med §§ 4—6 i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 følges af Ligningsmyndighederne, og i de enkelte Tilfælde, hvor saadan Tvivl rejses, vil den Myndighed, som skal fastsætte Aldersrenten, kunne søge fornøden Vejledning hos disse. Med Hensyn til de i Statskattelovens § 5 b. ommeldte Gaver, der falder ind under Loven om Afgift af Arv og Gave af s. D. og som saadanne er undtaget fra den almindelige Skattelov, bemærkes, at disse naturligvis i den heromhandlede Henseende vil være at medregne til Indtægt, forsaavidt de maa anses som vedvarende, eller eventuelt til Formuen, jfr. ovenfor. Iøvrigt henvises til Rubrikkerne 12 og 14 i Blanketten til Brug ved Begæring om Aldersrente.

Dersom kun den ene af to samlevende Ægtefæller er berettiget til at oppebære Aldersrente, skal kun Halvdelen af Ægtefællernes samlede Indkomst komme i Betragtning ved Fradrag i Aldersrenten, ligesom det særlige Tillæg til den virkelige Indtægt af 4 pCt. af Formuen kun skal beregnes af Halvdelen af Ægtefællernes samlede Formue, dog saaledes, at der ikke kan tilstaaes et saadant Ægtepar større Aldersrente end den, det vilde have kunnet oppebære, dersom begge Ægtefæller havde været berettiget dertil. Det Indtægtsbeløb, som skal lægges til Grund ved Beregningen af Aldersrentens Størrelse, afrundes til Delelighed med 10 Kr., saaledes at et Beløb paa 5 Kr. og op- efter forhøjes til 10 Kr., medens Beløb under 5 Kr. fradrages. Disse Bestemmelser svarer til de Regler, der ved Bekendtgørelse Nr. 512 af 30. November 1922 blev fastsat om Beregningen af Indtægt og Formue ved Fastsættelsen af Aldersrente efter Aldersrenteloven af 1922, men de er nu optagne i den nye Aldersrentelovs § 7, 4de Stk. Derimod er den foran anførte Regel om, at der, naar kun den ene af to samlevende Ægtefæller er berettiget

8 Juli. til Aldersrente, ikke kan tilstaaes et saadant Ægtepar større
 Nr. 91. Aldersrente end den, det vilde have kunnet oppebære dersom
 begge Ægtefæller havde været berettigede dertil, ny. Til nærmere
 Oplysning anføres et Par Eksempler, hvortil vælges et Ægtepar
 paa Landet. Manden 65 Aar gammel, Hustruen 55 Aar gammel.
 Med en Indtægt af 200 Kr. aarlig, tilkommer der Ægteparret,
 idet der kun regnes med den halve Indtægt, en maanedlig Alders-
 rente af 33 Kr. 50 Ø., da Ægteparret, hvis begge Ægtefæller
 havde opfyldt Betingelserne, med den fulde Indtægt (200 Kr.
 aarligt) skulde have haft 46 Kr. maanedlig i Aldersrente; hvis
 Indtægten er 600 Kr., faar det samme Ægtepar 23 Kr. i maaned-
 lig Aldersrente, nemlig efter Taksten for Ægtepar, idet en enlig
 Mand med den halve Indtægt (300 Kr.) faar 25 Kr. 25 Ø. i
 maanedlig Aldersrente; hvis endelig Indtægten er 1 000 Kr., vil
 Ægteparret ingen Aldersrente faa, uanset at en enlig Mand
 med den halve Indtægt (500 Kr.) har Ret til en maanedlig
 Rente af 12 Kr. 75 Ø., idet en Indtægt af 1 000 Kr. for 2
 65-aarige Ægtefæller paa Landet ikke giver Ret til Alders-
 rente.

Det bemærkes, at der af Ministeriet er udarbejdet
 Tabeller for henholdsvis København—Frederiksberg—Gen-
 tofte Kommuner, Købstæder med over 10 000 Indbyggere,
 Købstæder med under 10 000 Indbyggere og Landkommun-
 nerne — Flækkerne, som udviser, hvilket maanedligt Beløb
 den faste Aldersrente andrager for de forskellige Indtægts-
 grupper. Ved Anvendelsen af denne Tabel, hvortil nærmere
 Anvisning findes trykt paa Tabellens Forside, undgaar
 Kommunalbestyrelserne at foretage den i Lovens § 7, 1ste
 og 2det Stk. anførte Fradragsberegning. Til Oplysning om,
 hvorledes denne Beregning iøvrigt foretages, har man dog
 ment nedenfor at burde opstille nogle Eksempler, hvortil
 er valgt et 65-aarigt Ægtepar i en Landkommune (Rente
 600 Kr., fradragsfrit Beløb 100 Kr.):

- a. Fradrag paa Grund af Indtægt (ikke Formueindtægt eller Pension). Indtægt 500 Kr. Overstiger det fradragsfrie Beløb med 400 Kr. Den aarlige Aldersrente vil da udgøre:

$600 \div (\frac{1}{2}$ af de første 200 efter det fradragsfrie 8 Juli.
Beløb $+ \frac{3}{4}$ af Resten 200) = $600 \div 250 = 350$ Kr. Nr. 91.

- b. *Fradrag paa Grund af Formueindtægt. Formue 3 000 Kr.; virkelig Indtægt (5 pCt.) 150 Kr. + Tillæg af 4 pCt. af Formuen: 120 Kr. = 270 Kr. Aldersrenten vil da udgøre:*

$$600 \div \frac{1}{2} (270 \div \text{det fradragsfrie Beløb } 100) = 600 \div 85 = 515 \text{ Kr.}$$

- c. *Fradrag paa Grund af baade Formueindtægt og anden Indtægt. Formue 4 000 Kr. og en Arbejdsindtægt af 200 Kr. aarlig. Rente 5 pCt. p. a. + Tillæg 4 pCt. af 4 000 Kr. er 360 Kr., hvortil kommer Arbejdsindtægten 200 Kr., ialt 560 Kr. Overstiger det fradragsfrie Beløb med 460 Kr. Aldersrenten vil da udgøre:*

$$600 \div (\frac{1}{2} \text{ af de første } 200 \text{ Kr.} + \frac{3}{4} \text{ af Resten } 260 \text{ Kr.}) = 600 \div 295 = 305 \text{ Kr.}$$

- d. *Fradrag paa Grund af Pensionsindtægt.*

1. *Pension 600 Kr., anden Indtægt 0. Fradrag ifølge de almindelige Regler, se ovenfor under a.: $\frac{1}{2}$ af de første 200 efter det fradragsfrie Beløb $+ \frac{3}{4}$ af de følgende 300 = 325 Kr.*

Særligt Pensionsfradrag: 15 pCt. af 200 Kr. + 25 pCt. af de følgende 300 Kr. = 105 Kr. Samlet Fradrag: 430 Kr.; Renten vil udgøre 170 Kr.

2. *Pension 400 Kr., anden Indtægt 200 Kr. Fradrag ifølge de almindelige Regler, se under a.: $\frac{200}{2} + \frac{3}{4} \cdot 300 = 325$ Kr.*

Særligt Pensionsfradrag: 15 pCt. af 200 Kr. + 25 pCt. af de følgende 100 Kr. = 55 Kr. Samlet Fradrag: 380 Kr.; Renten vil udgøre 220 Kr.

Med Hensyn til Aldersrentenydere, der er optaget i et kommunalt Alderdomshjem, bestemmes det i Lovens § 7, 5te Stk., at de er pligtige til til Opholdskommunens Kasse at indbetale den Del af deres aarlige Indtægt, der ligger over et Beløb af 1) i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 120 Kr., 2) i Købstæderne og Marstal samt i Landkommuner

8 Juli. med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige
Nr. 91. Folketælling var mindst 2 000 Indbyggere, 90 Kr., 3) i andre
Landkommuner og Flækkerne 60 Kr. Disse Beløb gælder for
enlige Personer; for samlevende Ægtefolk forhøjes Beløbene
med 50 pCt., saaledes at disse henholdsvis bliver 180 Kr.,
135 Kr. og 90 Kr. De indbetalte Beløb fradrages, forinden
Refusion fra Statskassen og Forsørgelseskommunen beregnes, i
den Udgift, som Opholdskommunen i Medfør af Lovens § 13,
2det Stk., er berettiget til at faa refunderet. Ved Beregningen
af de paagældende Indtægter skal de i det foregaaende om-
handlede 4 pCt. af eventuel Formue ikke lægges til.

IV. Rentens Begyndelse, Udbetaling, Forøgelse, Formindskelse og Bortfald.

Ifølge Lovens § 10 betragtes den Hjælp, der tilstaa inden Sagens endelige Afgørelse, forsaavidt vedkommende findes berettiget til Aldersrente, som en Del af denne, og i modsat Fald som Fattigudgift; men under Hensyn til, at den Hjælp, der, naar Begæring om Aldersrente indgives, men Spørgsmaalet om Kravets Berettigelse ikke straks kan afgøres af de paagældende Myndigheder, i Mellemtiden tilstaa, oftest af vedkommende bliver begært og modtaget i Forventning om, at den indgaar som et Led i Aldersrenten, skal saadan midlertidig Hjælp ikke for Modtageren have de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger, medmindre han har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold.

Aldersrenten udbetales maanedlig forud af Kommunalbestyrelsen i Opholdskommunen; dog kan Renten, saafremt den ikke andrager udover 120 Kr. om Aaret, udbetales kvartalsvis forud, § 9, 1ste Stk.

Saa længe vedkommende økonomiske og ægteskabelige Forhold bliver uforandrede, beholder han den engang fastsatte Aldersrente, § 9, 2det Stk. Hvis Aldersrentenyderens Indtægter formindskes mere end rent midlertidig med saa

stort et Beløb, at Beregningen af hans Aldersrente vil give et andet Resultat, skal Kommunalbestyrelsen — forsaavidt der ikke er Tale om en uvæsentlig Forandring — foretage en fornyet Beregning af Aldersrenten efter den Aarsindtægt, han maa antages at faa under de forandrede Forhold. Forøges derimod hans Indtægter paa tilsvarende Maade, skal Aldersrenten nedsættes, eventuelt bortfalde, § 9, 3die Stk.

8 Juli.
Nr. 91.

Som Følge af disse Bestemmelser paahviler det enhver Aldersrentenyder at meddele Kommunalbestyrelsen enhver Forandring i hans Indtægts- og Formuesforhold eller ægteskabelige Forhold, der kan formodes at kunne faa Betydning for en Nedsættelse af Aldersrenten, og det paahviler Kommunalbestyrelsen at sikre sig, at han har forstaaet denne Pligt, § 9, 4de Stk.

Foruden i Tilfælde af, at vedkommendes Indtægt kommer til at overstige der højeste Indtægt, som kan have samtidig med Nydelse af Aldersrente, bortfalder denne, naar Rentenyderen foretager Handlinger, der efter Lovens § 2 vilde udelukke ham fra Adgang til Aldersrente, samt naar han forøder Renten, og den kan efter Omstændighederne bortfalde, naar han forsætlig undlader at give Kommunalbestyrelsen Meddelelse om de fornævnte Forandringer i de økonomiske og ægteskabelige Forhold, § 12.

V. Rentenyderens Retsstilling.

a. Hvilende Forsørgelsesret.

Saalænge en Person oppebærer Aldersrente, betragtes hans selvstændige Erhvervelse af Forsørgelsesret ved Ophold som hvilende, § 14, 3die Stk.

b. Erstatningspligt.

Hvis en Person mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Aldersrente, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret — dog kun efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse — være at erstatte af ham selv i levende Live

8 Juli. eller af Dødsboet, og Erstatningen fordeles mellem Staten
Nr. 91. og vedkommende Kommuner i Forhold til Statskassens og
Kommunernes Udgifter til Aldersrente til den paagældende;
samme Erstatningpligt indtræder dernæst, naar han har
undladt at give Kommunalbestyrelsen den i § 9, 4de Stk.
omhandlede Meddelelse om Forandring i sine økonomiske
eller ægteskabelige Forhold, og det tilføjes, at han ifalder
Strafansvar efter Lovgivningens almindelige Regler, § 15.

c. Andre Virkninger.

En Invaliderrentenyder kan ikke oppebære Aldersrente, og i Almindelighed vil den, som har faaet tilstaaet Invaliderrente, ikke kunne overgaa til at oppebære Aldersrente; dog maa der efter Omstændighederne f. Eks. kunne aabnes en Invaliderrentenyder, som bliver ude af Stand til at klare sig paa egen Haand, Adgang til Optagelse paa Alderdomshjem, men Spørgsmaalet herom bør i hvert enkelt Tilfælde forelægges Overøvrigheden, eventuelt Indenrigsministeriet til Afgørelse.

Ifølge Bestemmelsen i § 9, 5te Stk., kan en Aldersrentenyder ikke samtidig med Aldersrente oppebære Understøttelse i Henhold til Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser. Iøvrigt medfører Nydelse af Aldersrente — bortset fra, at den paagældende, naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan anbringes paa et Alderdomshjem, hvor han bliver underkastet de for dette gældende reglementariske Bestemmelser — ingen Indskrænkninger i hans Retsstilling; f. Eks. kan det ikke anses udelukket, at der, forsaavidt Betingelserne iøvrigt er til Stede, ydes en Aldersrentenyder Understøttelse efter Lov om Understøttelse til Børn af Enker; den saaledes ydede Understøttelse maa naturligvis opføres under Enkens Indtægt og kommer til Fradrag efter § 7.

VI. Forholdet mellem Kommunerne indbyrdes.

Er Rentenyderen ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, hør denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele

af sine Udgifter til Aldersrente, herunder Udgifter i Henhold til § 6, refunderet af Forsørgelseskommunen, eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, hvilken Ydelsen vilde have paahevilet, saafremt den havde været Fattighjælp. Om Aldersrentens Ydelse skal der i saa Fald uopholdelig ske Anmeldelse til Forsørgelseskommunen. I det seneste 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket Aldersrente er ydet, bliver Regning over Udgifterne herved at tilstille den erstatningspligtige Kommune, forsaavidt denne til den Tid har kunnet udfindes, og Udgifterne har kunnet opgøres. Tilside-sættelse af denne Forskrift har overfor vedkommende Kom-mune Tabet af Fordringen paa Udgifternes Erstatning til Følge, § 14.

8 Juli.
Nr. 91.

For Ophold paa Kommunernes Alderdomshjem fast-sætter Indenrigsministeriet for Købstæderne, Amtsraadene for Landkommunernes Vedkommende de Takster, de lægges til Grund ved Beregning af Refusion af saadant Ophold saavel fra Statskassen som fra vedkommende Forsørgelseskom-mune.

De Regler, der overfor trængende i Almindelighed gælder for Sognerejser samt for Benyttelsen af Læger og Jordemødre og for Vederlag til saadanne og for Begravelseshjælp, gælder ogsaa for Personer, der nyder Aldersrente. Forsaavidt der derved paaføres Kommunen Udgifter, bliver disse at refun-dere efter Reglerne i §§ 14 og 17. I Modsætning til, hvad Tilfældet er med Udgifter ifølge Fattiglovens § 44, er altsaa den ommeldte Hjælp Genstand for Refusion, naar der ved Ydelsen af denne Hjælp er paaført Opholdskommunen en regnskabsmæssig paaviselig Udgift. Hvis Kommunen der-imid yder Hjælpen ved at udskrive Pligtarbejde hos Kom-munens Beboere, haves intet Krav paa Refusion.

VII. Regnskabsvæsen, Statstilskud, Afgørelse af Tvistigheder mellem Kommunerne.

De af vedkommende Kommuner afholdte Omkostninger med Fradrag af opnaaet Refusion fra andre Kommuner op-

8 Juli. føres under en særskilt Post i Kommunens aarlige Regnskab.
Nr. 91. Efter at Regnskabet paa sædvanlig Maade er revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, bliver en Afskrift af den nævnte Post med tilhørende Bilag at tilstille Stedets Overøvrighed, der efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne, indberetter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt. *For Regnskabsaaret 1927—28 aflægges særskilt Regnskab for Kommunernes Udgifter i Henhold til Lov af 7. August 1922 om Aldersrente og for Udgifter i Henhold til den nye Lov (§ 16).* Af Kommunernes Udgifter til Aldersrente refunderer Statskassen som hidtil efter aarligt aflagt Regnskab syv Tolvte dele, saaledes at der efter nærmere fastsatte Regler kan ydes Forskud paa denne Refusion. Kommer Overøvrigheden ved Gennemsynet af Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at Aldersrente, herunder Tillæg i Henhold til § 6, er ydet til dertil uberettigede, eller at Lovens Bestemmelser iøvrigt er tilsidesat, har den at træffe Afgørelse i Sagen; den af Overøvrigheden trufne Afgørelse kan dog indankes for Indenrigsministeren. Meningsuligheder mellem Kommunerne indbyrdes i Anledning af de dem efter Loven paahvilende Forpligtelser afgøres i den Overøvrigheds-kreds, hvortil den Kommune hører, mod hvilken Forpligtelsen gøres gældende, og, forsaavidt det er København, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. De af Amtmændene trufne Afgørelser kan indankes for Indenrigsministeren (§ 18).

VIII. Overgangsbestemmelser.

Personer, der i Henhold til § 1, 1ste Stk., 2det Pkt., § 1, 2det Stk. og § 21, 3die Stk., i Aldersrenteloven af 7. August 1922 har oppebaaret Aldersrente med det for 65-aarige fastsatte Beløb, uanset at de ikke har opnaaet 65 Aars Alderen, skal vedblivende og uden at Sagen for de førstnævnte Grupper Vedkommende paany skal forelægges henholdsvis Indenrigsmini-

steren og Invalideforsikringsretten, have Ret til Aldersrente med 8 Juli.
 det for 65-aarige fastsatte Beløb, alt dog under Iagttagelse af Nr. 91.
 Bestemmelserne i den nye Lovs § 7, og for de Personer, der har
 oppebaaret Alderdomsunderstøttelse, bestemmes Aldersrentens
 faste Beløb ved den Alder, de havde, da de opnaaede Alderdoms-
 understøttelse.

De Personer, som i Henhold til Lovens § 22, 1ste Stk. har
 Ret til Aldersrente med $\frac{2}{3}$ af det for 65-aarige fastsatte Beløb,
 kan ikke, saalænge de ikke er fyldt 65 Aar, oppebære de foran
 under III., 1. b, omhandlede personlige Tillæg og ej heller
 den sammesteds omtalte særlige Hjælp i Sygdomstilfælde.

For Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 maa en
 Kommunes (Københavns, Frederiksberg Kommunes, Gentofte
 Kommunes, Købstædernes og Marstals) Udgifter til personlige
 Tillæg i Henhold til Lovens § 6, 1ste Stk., 2det Pkt., ikke over-
 stige $\frac{1}{40}$ af det Beløb, der i Regnskabsaaret 1926—27 er ud-
 betalt i Aldersrente i vedkommende Kommune i Henhold til
 § 5, 2det Stk., jfr. § 6, i Lov af 7. August 1922 om Aldersrente,
 og for Regnskabsaaret 1928—29 $\frac{1}{10}$ af det Beløb, der i Tiden
 fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 er udbetalt i Henhold til
 den nye Lovs § 5, jfr. § 7.

For Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 maa en
 Flækkes eller en Landkommunes Udgifter i Henhold til Lovens
 § 6, 3die Stk., ikke overstige $\frac{1}{16}$ af det Beløb, der i Regnskabs-
 aaret 1926—27 er udbetalt i Aldersrente i vedkommende Kom-
 mune i Henhold til § 5, 2det Stk., jfr. § 6, i Lov af 7. August
 1922 om Aldersrente, og for Regnskabsaaret 1928—29 $\frac{1}{4}$ af
 det Beløb, der i Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928
 er udbetalt i Henhold til den nye Lovs § 5, jfr. § 7.

Eksemplarer af de foran under III., 2., nævnte Tabeller
 fremsendes samtidig med nærværende Cirkulærer til For-
 deling blandt Kommunalbestyrelserne.

8 Juli.

A.

- Nr. 91. Tabel udarbejdet af Indenrigsministeriet over Aldersrentens maanedlige Beløb i København, paa Frederiksberg og i Gentofte Kommune, jfr. Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 §§ 5 og 7.

Ved Fastsættelsen af Aldersrentens Beløb maa det først bestemmes, til hvilken af de i Lovens § 5, 1. Stk, nævnte Grupper af Personer den renteberettigede hører, og hvilken af Tabellens Kolonner der følgelig skal anvendes.

Forinden Tabellen benyttes, maa endvidere den aarlige Indtægt, der i Henhold til Lovens § 7 skal tages i Betragtning ved Fradragene i Renten, beregnes. Herved medtages enhver Indtægt, den paagældende har haft i det nærmest foregaaende Kalenderaar, hvad enten Indtægten hidrører fra personligt Arbejde, vedvarende privat eller offentlig Understøttelse (Aldersrente undtaget), Pension eller Besiddelse af Formue eller Ejendom eller anden Indtægt, jfr. iøvrigt nærmere Blanketten til Begæring om Aldersrente og Cirkulære herfra af Dags Dato.

Forsaavidt den paagældende ejer fast Ejendom eller anden Formue, lægges til den saaledes udregnede virkelige, aarlige Indtægt, (hvori Rente og Udbytte af Formue allerede er medtaget), yderligere 4 pCt. af Formuen.

Det herefter foreliggende Indtægtsbeløb afrundes til det nærmeste med 10 Kr. delelige Beløb, saaledes at Beløb paa 5 Kr. og opefter forhøjes til 10 Kr., medens Beløb under 5 Kr. fradrages.

De maanedlige Rentebeløb, beregnede i Overensstemmelse med Lovens §§ 5 og 7, findes herefter for hver af de foran omhandlede Grupper af Personer i den Linie i Tabellen, der staar ud for det omhandlede Indtægtsbeløb.

For samlevende Ægtepar, hvoraf kun den ene er berettiget til Aldersrente, tages kun Halvdelen af Ægtefællernes samlede Indtægt og 4 pCt. af Halvdelen af deres samlede Formue i Betragtning. Det skal dog tillige undersøges, hvor stor Aldersrente, der vilde tilkomme det paagældende Ægtepar, saafremt begge Ægtefæller havde

været berettiget hertil, idet der da regnes med den hele Indtægt og den hele Formue. Er det paa sidstnævnte Maade udfundne Aldersrentebeløb mindst, anvendes dette ved Udbetalingen af Aldersrente til den paagældende, jfr. Lovens § 7, 4. Stk.

For Personer, der oppebærer Pension fra Staten eller fra en Kommune i Henhold til en af Indenrigsministeriet godkendt Pensionsvedtægt, maa fra de i Tabellen nævnte Rentebeløb gøres de i Lovens § 7, 3. Stk. i Slutningen, omhandlede yderligere Fradrag.

Det bemærkes, at ved Udregningen af Tabellen er de maanedlige Rentebeløb afrundet opad til Delelighed med 25 Øre.

(Se Tabellerne pag. 850—56).

Cirkulære til Politidirektøren m. fl. angaaende Vare- og Lastmotorkøretøjer.

14 Juli.
Nr. 97.

Ved Lov om Motorkøretøjer af 1. Juli 1927, § 27, hvilken Paragraf er traadt i Kraft samme Dato, er den højeste tilladte Kørehastighed for visse Vare- og Lastmotorkøretøjer forøget og for andres Vedkommende formindsket i Forhold til, hvad der hidtil har været gældende.

Man skal derfor anmode d'Herrer om at drage Omsorg for, at den i § 4, Stk. 4, i den under 6. Maj 1921 bekendtgjorte Lov om Motorkøretøjer omhandlede Paaskrift om »største Hastighed« inden en rimelig Frist, dog senest den 1. Oktober 1927, ændres i Overensstemmelse hermed.

Samtidig skal man henlede Opmærksomheden paa, at der efter Loven af 1. Juli 1927, § 13, Stk. 3, kræves, at Vare- og Lastmotorkøretøjer fra den 1. Januar 1928 skal være forsynede med Paaskrift eller Skilt anbragt paa hve: Side paa et under Kørselen synligt Sted, og som tydeligt viser Køretøjets Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed. Der haves intet at erindre mod, at Paaskriften allerede nu ændres i Overensstemmelse med dette Krav, hvorved bemærkes, at Justitsministeriet agter at paabyde, at Paa-

8 Juli.
Nr. 91.

Aldersrentens månedlige Beløb i København,

Indtægt beregnet efter de paa Forsiden an- givne Regler	Til Ægtepar, hvoraf begge er fyldt 65 Aar				Til enlige Mænd hvoraf kun Manden	
	ved Opsættelse med Begæringss Indgivelse til den ældste Ægtefælles fyldte				ved Op- rings Ind-	
	65 Aar	66 Aar	67 Aar	68 Aar	65 Aar	66 Aar
	Aarlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	
100 eller der- under.....	84.00	92.00	100.00	108.00	56.00	62.00
110.....	84.00	92.00	100.00	108.00	56.50	61.75
120.....	84.00	92.00	100.00	108.00	55.75	61.25
130.....	84.90	92.00	100.00	108.00	55.25	60.75
140.....	84.00	92.00	100.00	108.00	55.00	60.50
150.....	84.00	92.00	100.00	108.00	54.50	60.00
160.....	84.00	92.00	100.00	108.00	54.00	59.50
170.....	84.00	92.00	100.00	108.00	53.75	59.25
180.....	84.00	92.00	100.00	108.00	53.25	58.75
190.....	84.00	92.00	100.00	108.00	52.75	58.25
200.....	84.00	92.00	100.00	108.00	52.50	58.00
210.....	83.75	91.75	99.75	107.75	52.00	57.50
220.....	83.25	91.25	99.25	107.25	51.50	57.00
230.....	82.75	90.75	98.75	106.75	51.25	56.75
240.....	82.50	90.50	98.50	106.50	50.75	56.25
250.....	82.00	90.00	98.00	106.00	50.25	55.75
260.....	81.50	89.50	97.50	105.50	50.00	55.50
270.....	81.25	89.25	97.25	105.25	49.50	55.00
280.....	80.75	88.75	96.75	104.75	49.00	54.50
290.....	80.25	88.25	96.25	104.25	48.75	54.25
300.....	80.00	88.00	96.00	104.00	48.25	53.75
310.....	79.50	87.50	95.50	103.50	47.75	53.25
320.....	79.00	87.00	95.00	103.00	47.00	52.50
330.....	78.75	86.75	94.75	102.75	46.50	52.00
340.....	78.25	86.25	94.25	102.25	45.75	51.25
350.....	77.75	85.75	93.75	101.75	45.25	50.75
360.....	77.50	85.50	93.50	101.50	44.50	50.00
370.....	77.00	85.00	93.00	101.00	44.00	49.50
380.....	76.50	84.50	92.50	100.50	43.25	48.75
390.....	76.25	84.25	92.25	100.25	42.75	48.25
400.....	75.75	83.75	91.75	99.75	42.00	47.50
410.....	75.25	83.25	91.25	99.25	41.50	47.00
420.....	74.50	82.50	90.50	98.50	40.75	46.25
430.....	74.00	82.00	90.00	98.00	40.25	45.75
440.....	73.25	81.25	89.25	97.25	39.50	45.00
450.....	72.75	80.75	88.75	96.75	39.00	44.50

8 Juli.
Nr. 91.

paa Frederiksberg og i Gentofte Kommune.

samt Ægtepar, er fyldt 65 Aar		Til enlige Kvinder samt Ægtepar hvoraf kun Hustruen er fyldt 65 Aar				Indtægt beregnes efter de paa Forsiden an- givne Regler
sættelse med Begæ- rivelse til det fyldte		ved Opsættelse med Begærings Indgivelse til det fyldte				
67 Aar	68 Aar	65 Aar	66 Aar	67 Aar	68 Aar	
Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Aarlig
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
67.50	73.00	53.50	59.00	64.50	70.00	100 eller der- under
67.25	72.75	53.25	58.75	64.25	69.75	110
66.75	72.25	52.75	58.25	63.75	69.25	120
66.25	71.75	52.25	57.75	63.25	68.75	130
66.00	71.50	52.00	57.50	63.00	68.50	140
65.50	71.00	51.50	57.00	62.50	68.00	150
65.00	70.50	51.00	56.50	62.00	67.50	160
64.75	70.25	50.75	56.25	61.75	67.25	170
64.25	69.75	50.25	55.75	61.25	66.75	180
63.75	69.25	49.75	55.25	60.75	66.25	190
63.50	69.00	49.50	55.00	60.50	66.00	200
63.00	68.50	49.00	54.50	60.00	65.50	210
62.50	68.00	48.50	54.00	59.50	65.00	220
62.25	67.75	48.25	53.75	59.25	64.75	230
61.75	67.25	47.75	53.25	58.75	64.25	240
61.25	66.75	47.25	52.75	58.25	63.75	250
61.00	66.50	47.00	52.50	58.00	63.50	260
60.50	66.00	46.50	52.00	57.50	63.00	270
60.00	65.50	46.00	51.50	57.00	62.50	280
59.75	65.25	45.75	51.25	56.75	62.25	290
59.25	64.75	45.25	50.75	56.25	61.75	300
58.75	64.25	44.75	50.25	55.75	61.25	310
58.00	63.50	44.00	49.50	55.00	60.50	320
57.50	63.00	43.50	49.00	54.50	60.00	330
56.75	62.25	42.75	48.25	53.75	59.25	340
56.25	61.75	42.25	47.75	53.25	58.75	350
55.50	61.00	41.50	47.00	52.50	58.00	360
55.00	60.50	41.00	46.50	52.00	57.50	370
54.25	59.75	40.25	45.75	51.25	56.75	380
53.75	59.25	39.75	45.25	50.75	56.25	390
53.00	58.50	39.00	44.50	50.00	55.50	400
52.50	58.00	38.50	44.00	49.50	55.00	410
51.75	57.25	37.75	43.25	48.75	54.25	420
51.25	56.75	37.25	42.75	48.25	53.75	430
50.50	56.00	36.50	42.00	47.50	53.00	440
50.00	55.50	36.00	41.50	47.00	52.50	450

8 Juli.
Nr. 91.

København m. v.

Indtægt beregnet efter de paa Forsiden an- givne Regler	Til Ægtepar, hvoraf begge er fyldt 65 Aar				Til enlige Mænd hvoraf kun Manden	
	ved Opsættelse med Begærings Indgivelse til den ældste Ægtefælles fyldte				ved Op- rings Ind-	
	65 Aar	66 Aar	67 Aar	68 Aar	65 Aar	66 Aar
Aarlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
460.....	72.00	80.00	88.00	96.00	38.25	43.75
470.....	71.50	79.50	87.50	95.50	37.75	43.25
480.....	70.75	78.75	86.75	94.75	37.00	42.50
490.....	70.25	78.25	86.25	94.25	36.50	42.00
500.....	69.50	77.50	85.50	93.50	35.75	41.25
510.....	69.00	77.00	85.00	93.00	35.25	40.75
520.....	86.25	76.25	84.25	92.25	34.50	40.00
530.....	67.75	75.75	83.75	91.75	34.00	39.50
540.....	67.00	75.00	83.00	91.00	33.25	38.75
550.....	66.50	74.50	82.50	90.50	32.75	38.25
560.....	65.75	73.75	81.75	89.75	32.00	37.50
570.....	65.25	73.25	81.25	89.25	31.50	37.00
580.....	64.50	72.50	80.50	88.50	30.75	36.25
590.....	64.00	72.00	80.00	88.00	30.25	35.75
600.....	63.25	71.25	79.25	87.25	29.50	35.00
610.....	62.75	70.75	78.75	86.75	28.75	34.25
620.....	62.00	70.00	78.00	86.00	27.75	33.25
630.....	61.50	69.50	77.50	85.50	27.00	32.50
640.....	60.75	68.75	76.75	84.75	26.25	31.75
650.....	60.25	68.25	76.25	84.25	25.25	30.75
660.....	59.50	67.50	75.50	83.50	24.50	30.00
670.....	59.00	67.00	75.00	83.00	23.75	29.25
680.....	58.25	66.25	74.25	82.25	22.75	28.25
690.....	57.75	65.75	73.75	81.75	22.00	27.50
700.....	57.00	65.00	73.00	81.00	21.25	26.75
710.....	56.25	64.25	72.25	80.25	20.25	25.75
720.....	55.25	63.25	71.25	79.25	19.50	25.00
730.....	54.50	62.50	70.50	78.50	18.75	24.25
740.....	53.75	61.75	69.75	77.75	17.75	23.25
750.....	52.75	60.75	68.75	76.75	17.00	22.50
760.....	52.00	60.00	68.00	76.00	16.25	21.75
770.....	51.25	59.25	67.25	75.25	15.25	20.75
780.....	50.25	58.25	66.25	74.25	14.50	20.00
790.....	49.50	57.50	65.50	73.50	13.75	19.25
800.....	48.75	56.75	64.75	72.75	12.75	18.25
810.....	47.75	55.75	63.75	71.75	12.00	17.50
820.....	47.00	55.00	63.00	71.00	11.25	16.75
830.....	46.25	54.25	62.25	70.25	10.25	15.75
840.....	45.25	53.25	61.25	69.25	9.50	15.00
850.....	44.50	52.50	60.50	68.50	8.75	14.25

København m. v.

8 Juli.
Nr. 91.

samt Ægtepar, er fyldt 65 Aar		Til enlige Kvinder samt Ægtepar hvoraf kun Hustruen er fyldt 65 Aar				Indtægt beregnet efter de paa Forsiden an- givne Regler
sættelse med Begæ- relse til det fyldte		ved Optættelse med Begærings Indgivelse til det fyldte				
67 Aar	68 Aar	65 Aar	66 Aar	67 Aar	68 Aar	Aarlig
Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
49.25	54.75	35.25	40.75	46.25	51.75	460
48.75	54.25	34.75	40.25	45.75	51.25	470
48.00	53.50	34.00	39.50	45.00	50.50	480
47.50	53.00	33.50	39.00	44.50	50.00	490
46.75	52.25	32.75	38.25	43.75	49.25	500
46.25	51.75	32.25	37.75	43.25	48.75	510
45.50	51.00	31.50	37.00	42.50	48.00	520
45.00	50.50	31.00	36.50	42.00	47.50	530
44.25	49.75	30.25	35.75	41.25	46.75	540
43.75	49.25	29.75	35.25	40.75	46.25	550
43.00	48.50	29.00	34.50	40.00	45.50	560
42.50	48.00	28.50	34.00	39.50	45.00	570
41.75	47.25	27.75	33.25	38.75	44.25	580
41.25	46.75	27.25	32.75	38.25	43.75	590
40.50	46.00	26.50	32.00	37.50	43.00	600
39.75	45.25	25.75	31.25	36.75	42.25	610
38.75	44.25	24.75	30.25	35.75	41.25	620
38.00	43.50	24.00	29.50	35.00	40.50	630
37.25	42.75	23.25	28.75	34.25	39.75	640
36.25	41.75	22.25	27.75	33.25	38.75	650
35.50	41.00	21.50	27.00	32.50	38.00	660
34.75	40.25	20.75	26.25	31.75	37.25	670
33.75	39.25	19.75	25.25	30.75	36.25	680
33.00	38.50	19.00	24.50	30.00	35.50	690
32.25	37.75	18.25	23.75	29.25	34.75	700
31.25	36.75	17.25	22.75	28.25	33.75	710
30.50	36.00	16.50	22.00	27.50	33.00	720
29.75	35.25	15.75	21.25	26.75	32.25	730
28.75	34.25	14.75	20.25	25.75	31.25	740
28.00	33.50	14.00	19.50	25.00	30.50	750
27.25	32.75	13.25	18.75	24.25	29.75	760
26.25	31.75	12.25	17.75	23.25	28.75	770
25.50	31.00	11.50	17.00	22.50	28.00	780
24.75	30.25	10.75	16.25	21.75	27.25	790
23.75	29.25	9.75	15.25	20.75	26.25	800
23.00	28.50	9.00	14.50	20.00	25.50	810
22.25	27.75	8.25	13.75	19.25	24.75	820
21.25	26.75	7.25	12.75	18.25	23.75	830
20.50	26.00	6.50	12.00	17.50	23.00	840
19.75	25.25	5.75	11.25	16.75	22.25	850

8 Juli.
Nr. 91.

København m. v.

Indtægt beregnet efter de paa Forsiden an- givne Regler	Til Ægtepar. hvoraf begge er fyldt 65 Aar				Til enlige Mænd hvoraf kun Manden	
	ved Opsættelse med Begærings Indgivelse til den ældste Ægtefælles fyldte					ved Op- rings Ind-
	65 Aar	66 Aar	67 Aar	68 Aar	65 Aar	66 Aar
Aarlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
860.....	43.75	51.75	59.75	67.75	7.75	13.25
870.....	42.75	50.75	58.75	66.75	7.00	12.50
880.....	42.00	50.00	58.00	66.00	6.25	11.75
890.....	41.25	49.25	57.25	65.25	5.25	10.75
900.....	40.25	48.25	56.25	64.25	»	10.00
910.....	39.50	47.50	55.50	63.50	»	9.25
920.....	38.75	46.75	54.75	62.75	0	8.25
930.....	37.75	45.75	53.75	61.75	»	7.50
940.....	37.00	45.00	53.00	61.00	»	6.75
950.....	36.25	44.25	52.25	60.25	»	5.75
960.....	35.25	43.25	51.25	59.25	»	»
970.....	34.50	42.50	50.50	58.50	»	»
980.....	33.75	41.75	49.75	57.75	»	»
990.....	32.75	40.75	48.75	56.75	»	»
1000.....	32.00	40.00	48.00	56.00	»	»
1010.....	31.25	39.25	47.25	55.25	»	»
1020.....	30.25	38.25	46.25	54.25	»	»
1030.....	29.50	37.50	45.50	53.50	»	»
1040.....	28.75	36.75	44.75	52.75	»	»
1050.....	27.75	35.75	43.75	51.75	»	»
1060.....	27.00	35.00	43.00	51.00	»	»
1070.....	26.25	34.25	42.25	50.25	»	»
1080.....	25.25	33.25	41.25	49.25	»	»
1090.....	24.50	32.50	40.50	48.50	»	»
1100.....	23.75	31.75	39.75	47.75	»	»
1110.....	22.75	30.75	38.75	46.75	»	»
1120.....	22.00	30.00	38.00	46.00	»	»
1130.....	21.25	29.25	37.25	45.25	»	»
1140.....	20.25	28.25	36.25	44.25	»	»
1150.....	19.50	27.50	35.50	43.50	»	»
1160.....	18.75	26.75	34.75	42.75	»	»
1170.....	17.75	25.75	33.75	41.75	»	»
1180.....	17.00	25.00	33.00	41.00	»	»
1190.....	16.25	24.25	32.25	40.25	»	»
1200.....	15.25	23.25	31.25	39.25	»	»
1210.....	14.50	22.50	30.50	38.50	»	»
1220.....	13.75	21.75	29.75	37.75	»	»
1230.....	12.75	20.75	28.75	36.75	»	»
1240.....	12.00	20.00	28.00	36.00	»	»
1250.....	11.25	19.25	27.25	35.25	»	»

København m. v.

8 Juli.
Nr. 91.

samt Ægtepar, er fyldt 65 Aar		Til enlige Kvinder samt Ægtepar hvoraf kun Hustruen er fyldt 65 Aar				Indtægt beregnet efter de paa Forsiden an- givne Regler
sættelse med Begæ- rivelse til det fyldte		ved Opsættelse med Begærings Indgivelse til det fyldte				
67 Aar	68 Aar	65 Aar	66 Aar	67 Aar	68 Aar	
Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Aarlig
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
18.75	24.25	4.75	10.25	15.75	21.25	860
18.00	23.50	»	9.50	15.00	20.50	870
17.25	22.75	»	8.75	14.25	19.75	880
16.25	21.75	»	7.75	13.25	18.75	890
15.50	21.00	»	7.00	12.50	18.00	900
14.75	20.25	»	6.25	11.75	17.25	910
13.75	19.25	»	5.25	10.75	16.25	920
13.00	18.50	»	»	10.00	15.50	930
12.25	17.75	»	»	9.25	14.75	940
11.25	16.75	»	»	8.25	13.75	950
10.50	16.00	»	»	7.50	13.00	960
9.75	15.25	»	»	6.75	12.25	970
8.75	14.25	»	»	5.75	11.25	980
8.00	13.50	»	»	»	10.50	990
7.25	12.75	»	»	»	9.75	1000
6.25	11.75	»	»	»	8.75	1010
»	11.00	»	»	»	8.00	1020
»	10.25	»	»	»	7.25	1030
»	9.25	»	»	»	6.25	1040
»	8.50	»	»	»	»	1050
»	7.75	»	»	»	»	1060
»	6.75	»	»	»	»	1070
»	»	»	»	»	»	1080
»	»	»	»	»	»	1090
»	é	»	»	»	»	1100
»	»	»	»	»	»	1110
»	»	»	»	»	»	1120
»	»	»	»	»	»	1130
»	»	»	»	»	»	1140
»	»	»	»	»	»	1150
»	»	»	»	»	»	1160
»	»	»	»	»	»	1170
»	»	»	»	»	»	1180
»	»	»	»	»	»	1190
»	»	»	»	»	»	1200
»	»	»	»	»	»	1210
»	»	»	»	»	»	1220
»	»	»	»	»	»	1230
»	»	»	»	»	»	1240
»	»	»	»	»	»	1250

8 Juli.
Nr. 91.**København m. v.**

Indtægt beregnet efter de paa Forsiden an- givne Regler	Til Ægtepar, hvoraf begge er fyldt 65 Aar				Til enlige Mænd og enlige Kvinder samt Ægtepar, hvor- af kun den ene er fyldt 65 Aar
	ved Opsættelse med Begærings Indgivelse til den ældste Ægtefælles fyldte				
	65 Aar	66 Aar	67 Aar	68 Aar	
Aarlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig	Maanedlig
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1260.....	10.25	18.25	26.25	34.25	»
1270.....	9.50	17.50	25.50	33.50	»
1280.....	8.75	16.75	24.74	32.75	»
1290.....	7.75	15.75	23.75	31.75	»
1300.....	7.00	15.00	23.00	31.00	»
1310.....	»	14.25	22.25	30.25	»
1320.....	»	13.25	21.25	29.25	»
1330.....	»	12.50	20.50	28.50	»
1340.....	»	11.75	19.75	27.75	»
1350.....	»	10.75	18.75	26.75	»
1360.....	»	10.00	18.00	26.00	»
1370.....	»	9.25	17.25	25.25	»
1380.....	»	8.25	16.25	24.25	»
1390.....	»	»	15.50	23.50	»
1400.....	»	»	14.75	22.75	»
1410.....	»	»	13.75	21.75	»
1420.....	»	»	13.00	21.00	»
1430.....	»	»	12.25	20.25	»
1440.....	»	»	11.25	19.25	»
1450.....	»	»	10.50	18.50	»
1460.....	»	»	9.75	17.75	»
1470.....	»	»	8.75	16.75	»
1480.....	»	»	»	16.00	»
1490.....	»	»	»	15.25	»
1500.....	»	»	»	14.25	»
1510.....	»	»	»	13.50	»
1520.....	»	»	»	12.75	»
1530.....	»	»	»	11.75	»
1540.....	»	»	»	11.00	»
1550.....	»	»	»	10.25	»
1560.....	»	»	»	9.25	»

skriften eller Skiltet skal have Form som vist i følgende 14 Juli.
Eksempel: Nr. 97.

Ev 1000	30 km
L 1400	

hvor »Ev« betegner Egenvægten i kg og »L« Køretøjets største tilladte Belastning, d. v. s. Køretøjets største tilladte Vægt med fuld Last ÷ Egenvægten.

I de Tilfælde, hvor der efter Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 251 af 23. Oktober 1926 kræves Paaskrift om det Antal Personer, Førersædet er godkendt for, bør saadan Paaskrift anbringes nedenfor den ovenangivne Ramme.

Nr. 97. Min.-Tid. A. S. 111.

Lov Nr. 172 om Dækningsafgift til Sogne- og Amtskommuner. 14 Juli. Nr. 172.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Overensstemmende med de i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter — jfr. Lovens § 23 — givne Regler om Dækningsafgift af offentlige Ejendomme til Købstadkommuner vil der være at svare Dækningsafgift til Sogne- og Amtskommuner af de paa Landet beliggende offentlige Ejendomme, der i Henhold til nævnte Lov er fritaget for kommunale Ejendomsskatter.

Dækningsafgiftens Størrelse fastsættes af Indenrigsministeren efter Forslag af vedkommende Sogneraad og Amtsraad og under Hensyntagen til den paagældende Kommunes Udgifter til Vejenes Vedligeholdelse, Renholdelse, Belysning m. v.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft fra 1. April 1927 at regne. Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 27. S. 799—800. Udg. 15. Juli.

14 Juli. Lov Nr. 173 vedrørende Rentebevillinger.

Nr. 173. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Bestemmelsen i Lov af 6. April 1855 § 2, jfr. Lov Nr. 52 af 27. Marts 1912, hvorefter der ikke kan gives Bevilling til at svare højere Rente end 6 pCt. p. a. af Laan mod Sikkerhed i fast Ejendom, kan fraviges ved Dispensation meddelt af Indenrigsministeren, saaledes at Dispensationen gives for Laanets Løbetid.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1927, og dens Gyldighed udløber med Udgangen af Aaret 1928. Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 27. S. 800. Udg. 15. Juli.

14 Juli. Lov Nr. 176 om Ændring i Lov af 20. December Nr. 176. 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I Lov Nr. 312 af 20. December 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer, § 1, 1ste Stk., 2den Linie, udgaar Ordene »til Statskassen«.

I samme Paragrafs 2det Stk., 5te Linie, ændres Ordene »en Trediedel« til: »10 pCt.«

§ 2. I nævnte Lovs § 4 udgaar de 2 sidste Stykker og erstattes af følgende:

»Ved Vurderingen fastsættes Køretøjets almindelige Værdi ved Salg til Bruger her i Landet i ikke afgiftsberigtiget Stand. De i Henhold til Loven af 20. December 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer nedsatte Vurderingsnævn, der hvert bestaar af en Formand og to Medlemmer, foretager de foreskrevne Vurderingsforretninger, dog saaledes, at Betalingen for Vurderingen, der fastsættes efter Told-

bestyrelsens nærmere Bestemmelse og fordeles ligeligt mellem 14 Juli. vedkommende Nævns Formand og Medlemmer, udredes af Nr. 176. Statskassen.

Nærer Toldvæsenet Tvivl om Rigtigheden af den i en fremlagt Kontrakt eller paa anden Maade for et Motor-køretøj angivne Pris, kan det forlange den afgiftspligtige Værdi fastsat ved Vurdering paa den forannævnte Maade.«

§ 3. I nævnte Lovs § 8 foretages følgende Ændringer:

I Paragraffens 3die Stk., næstsidste Linie, indføjes efter »ydes«: »til de Køretøjer, hvis Antal er fastsat i en af den paagældende Kommunalbestyrelse godkendt Droske-ordning, eller«.

Som nyt 4de Stk. indføjes: »Toldbestyrelsen bemyndiges endelig til efter nærmere fastsatte Regler at meddele Fri-tagelse for Afgift af Motorkøretøjer, der foruden at anvendes til Befordring af Handelsrejsende er indrettede saaledes til Befordring af disses Vareprøver, at Motorkøretøjet i det væsentlige har Karakter af at være bestemt til Varebe-fordring«.

§ 4. Nævnte Lovs § 23 udgaar og erstattes af følgende:

»De i Henhold til nærværende Lov indkommende Af-gifter fordeles ved Finansministerens Foranstaltning paa følgende Maade:

Der stilles forlods et Beløb af $1\frac{1}{2}$ pCt. af den samlede Afgift til Raadighed for Finansministeren som Bidrag til Dækning af de med Optrækningen af Afgiften forbundne Udgifter.

Resten af Afgiften fordeles saaledes:

Til Københavns Kommune.....	5	pCt.
- Frederiksberg —	1,5	-
- Købstæderne	8	-
- samtlige Sognekommuner.....	42,5	-
- samtlige Amtskommuner.....	43	-

Med Hensyn til Fordelingen af Beløbene til de enkelte Købstads-, Amts- og Sognekommuner samt Anvendelsen af den disse tilfaldende Del af Afgiften følges tilsvarende Regler

14 Juli. som fastsat i § 9, Stk. 3—6, i Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v., ligesom Bestemmelserne i sidstnævnte Lovs Nr. 176. § 10 finder tilsvarende Anvendelse ogsaa for de i Henhold til nærværende Lov opkrævede Afgifter.«

§ 5. Nævnte Lovs § 24 affattes saaledes: »Denne Lov gælder ikke for Færøerne«.

§ 6. Nærværende Lov træder i Kraft den 1. Juli 1927.

Finansministeren bemyndiges til i Lovtidende at lade optrykke Lov Nr. 312 af 20. December 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer med de ved nærværende Lov vedtagne Ændringer.

§ 7. Denne Lov forelægges Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1930.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 28. S. 503—4. Udg. 16. Juli.

14 Juli. Lov Nr. 186 om Ændringer i Ulykkesforsikrings- Nr. 186. loven.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Til § 22 i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov af 28. Juni 1920, føjes som nyt Stykke følgende:

»De i §§ 26, 32, 35, 36 og 38 omhandlede Ydelser, beregnede i Overensstemmelse med de i nærværende Lov givne Bestemmelser, nedsættes med 15 pCt.; Dagpenge vil dog ikke være at nedsætte under 1 Kr. daglig.«

I § 26, 1ste Stk., ændres »6 Kr.« til »5 Kr. 25 Ø.« og til Paragraffens 2det Stk. tilføjes: »dog kan Raadet, hvor Forholdene taler derfor, nedsætte Dagpengene med en Fjerdedel, naar der er forløbet 6 Maaneder fra Ulykkestilfældet.«

§ 33 affattes saaledes: »Den Erstatning, der ifølge § 32 vilde tilkomme en tilskadekommen, der er fyldt 60 Aar, kan dog ikke overskride det Beløb, for hvilket der — efter

de for Statsanstalten for Livsforsikring ved Indkøb af livs- 14 Juli.
varig Livrente gældende Tariffer — i nævnte Anstalt kan Nr. 186.
købes en Livrente, der svarer til $\frac{2}{100}$ af den Procentdel af
Aarslønnen (§ 4k), som Invaliditetsprocenten angiver.«

§ 2. Lovens § 9, 1ste og 2det Stk., affattes saaledes:

»Indenfor Raadet oprettes en Afdeling til Behandling af Sager vedrørende Industri, Haandværk, Handel, privat Tjenesteforhold m. v. (Kap. 6), en Afdeling for Søfart, Fiskeri og mindre Skibsfart (Kap. 7 og 8) samt en Landbrugsafdeling (Kap. 9), . Hver Afdeling behandler de under de vedføjede Kapitler hørende Sager.

Hver Afdeling bestaar af Raadets Formand samt af to Medlemmer, der kan have Sæde i flere Afdelinger. Disse tre Medlemmer udnævnes af Kongen; et af dem skal være Læge og et skal enten opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes til Dommer eller for at kunne være Sagfører, eller vedkommende maa have bestaaet en statsvidenskabelig eller national-økonomisk Eksamen og derefter haft mindst 3 Aars praktisk forsikringsteknisk og embedsmæssig Virksomhed. Endvidere bestaar hver Afdeling af Repræsentanter for de forsikringspligtige og de forsikrede, valgte af Ministeren for Sundhedsvæsen efter følgende Regler:

- a) Til at tage Sæde i Afdelingen for Industri, Haandværk, Handel m. v. (Industriafdelingen) vælges to Arbejdsgivere og to Arbejdere, hørende til Virksomheder, der indgaar under § 49, samt en Repræsentant for de i Henhold til § 53 frivilligt forsikrede. Sidstnævnte har kun Stemmeret i Sager om frivillig Forsikring.
- b) Til at tage Sæde i Afdelingen for Søfart, Fiskeri og mindre Skibsfart (Søfarts- og Fiskeriafdelingen) vælges to Repræsentanter for de i Henhold til §§ 54 og 66 A. forsikringspligtige Arbejdsgivere samt to Repræsentanter for de efter §§ 54 og 66 B, forsikrede Arbejdere og en Repræsentant for de i Medfør af § 66 forsikrede selvstændigt erhvervsdrivende. Af de fire førstnævnte Medlemmer skal det ene være Repræsentant for Fiskeriet. Det femte Medlem har kun Stemmeret i Sager, der

14 Juli.
Nr. 186.

falder ind under Forsikringen for selvstændige erhvervsdrivende.

- c) Til at tage Sæde i Landbrugsafdelingen vælges to Arbejdsgivere og to Arbejdere, hørende til Virksomheden, der indgaar under § 68, samt to Repræsentanter for de i Henhold til § 73 frivilligt forsikrede. Sidstnævnte har kun Stemmeret i Sager, der angaar frivillig Forsikring.« § 9, 4de til 8de Stk., affattes saaledes:

»Indstillingsret til ledige Pladser har:

Ved Valg af Arbejdsgivernes Repræsentanter i Industriafdelingen »Dansk Arbejdsgiverforening«, i Søfarts- og Fiskeriafdelingen »Søfartsraadet« og »Dansk Fiskeriforening« og i Landbrugsafdelingen »De samvirkende danske Landbofor- eninger«.

Ved Valg af de forsikredes Repræsentanter i Industriafdelingen »De samvirkende Fagforbund i Danmark«, i Søfarts- og Fiskeriafdelingen »De samvirkende Fagforbund i Danmark« og »Dansk Fiskeriforening« og i Landbrugsafdelingen »Sygekassenævnet« (Lov af 20. Juni 1921 § 27).

Ved Valg af Repræsentanten for de forsikrede selvstændigt erhvervsdrivende i Industriafdelingen »Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk«, i Søfarts- og Fiskeriafdelingen »Dansk Fiskeriforening« og i Landbrugsafdelingen »De samvirkende danske Husmandsfor- eninger«.

Til hver ledig Plads foreslaar de indstillingsberettigede tre Personer; mellem de saaledes indstillede træffer Ministeren for Sundhedsvæsen sit Valg.«

§ 3. I § 18 indsættes som nye Stykker efter 5te Stk. følgende:

»Ethvert til Forsikringstegning efter nærværende Lov anerkendt Forsikringsselskab er forpligtet til at fastsætte sine Præmier saaledes, at en nærmere fastsat Andel af den oppebaarne Præmie for Forsikring efter nærværende Lov medgaar til Udbetaling af Ydelser efter Loven; de nærmere Regler for denne Beregning fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet.

Disse Regler vil være at fsatsætte saaledes, at der ikke udover Ydelserne efter Loven maa opkræves mere, end hvad der er nødvendigt til Dækning af Omkostningerne ved en forsvarlig Administration m. v.; der vil herved være at tage Hensyn til de med de forskellige Arter af Forsikringer forbundne Omkostningers Højde. **14 Juli, Nr. 186.**

Saafernt Forskellen mellem Præmier og Ydelser i et Selskab maatte være større end tilladt ifølge foranstaaende, vil Selskabet være pligtigt at tilbagebetale Forskellen til Forsikringstagerne som Bonus, der kan fradrages i Betalingen for det følgende Aars Præmier.

Opfylder Selskabet ikke sine Betingelser ifølge foranstaaende, bortfalder Anerkendelsen.»

§ 4. § 35 affattes saaledes:

»Indtræder Døden som Følge af Ulykkestilfældet, tilkommer der de efterladte, som nævnes i nedenstaaende Bestemmelser, en Erstatning, der beregnes efter følgende Regler:

- a) Efterlader den afdøde sig Ægtefælle, og er den afdøde en Mand, tilfalder der Enken, medmindre Ægteskabet er indgaaet efter Ulykkestilfældet, en Erstatning paa det 4-dobbelte af den afdødes Aarsløn, beregnet efter § 41. Hvis Ægtefællerne, da Ulykken fandt Sted, levede adskilte, men Hustruen havde Retskrav paa Underholdsbidrag fra Manden, tilfalder den nævnte Erstatning Hustruen. Har hun ikke gjort sit Retskrav gældende overfor Manden det sidste Aar før Ulykkestilfældet, kan Arbejderforsikrings-Raadet bestemme, hvorvidt Erstatningen helt eller delvis skal udbetales Hustruen eller helt bortfalde. Levede Ægtefællerne adskilte, da Ulykken fandt Sted, og har Manden faktisk ydet Underholdsbidrag til Hustruen, kan Raadet bestemme, at den nævnte Erstatning helt eller delvis skal tilfalde denne.

Er den afdøde en Kvinde, som regelmæssigt og i væsentligt Omfang deltog i Familiens Erhvervsarbejde, gælder tilsvarende Regler med Hensyn til den efterladte Mand.

14 Juli.
Nr. 186.

- b) Efterlades der foruden en Ægtefælle, der er berettiget til en Erstatning af den under a), 1ste Pkt. ommeldte Størrelse, endvidere Børn, hvis Forsørgelse paahvilede afdøde, eller som afdøde faktisk forsørgede, da Ulykken fandt Sted, eller Børn, fødte udenfor Ægteskab, til hvilke afdøde faktisk ydede eller var tilpligtet at yde Underholdsbidrag, tilkommer der hvert Barn en efter Regelen i Pkt. e) beregnet Erstatning paa indtil $1\frac{1}{2}$ Gange afdødes Aarsløn.
- c) Efterlader den afdøde sig ingen Ægtefælle, der er berettiget til en Erstatning af den under a), 1ste Pkt., ommeldte Størrelse, tilkommer der hvert af de Børn, hvis Forsørgelse paahvilede afdøde, eller som denne faktisk forsørgede, da Ulykken fandt Sted, eller paa hvem Bestemmelserne i Forordningen af 21. Maj 1845 § 9 finder Anvendelse, en efter Regelen i Pkt. e) beregnet Erstatning paa indtil 3 Gange afdødes Aarsløn. Har afdøde ydet eller været tilpligtet at yde Bidrag til Børn, overfor hvem den paagældende ikke havde Forsørgelsespligt eller ikke fuld Forsørgelsespligt, tilkommer der ligeledes hvert af disse Børn en efter Regelen i Pkt. e) beregnet Erstatning paa indtil 3 Gange den afdødes Aarsløn.
- d) Efterlader den afdøde sig ingen efter ovenstaaende Bestemmelser erstatningsberettiget, eller kommer Erstatningen til Udbetaling med et mindre Beløb end nævnt i Pkt. e), første Stykke, bestemmer Raadet, om Erstatning indenfor den i Pkt. e), første Stykke, nævnte Grænse skal tillægges andre, hvem afdøde forsørgede, eller til hvis Forsørgelse han ydede Bidrag, da Ulykken skete.
- e) Erstatningen efter nærværende Paragraf kan i intet Tilfælde overstige det 7-dobbelte af den afdødes Aarsløn, beregnet efter § 41.

Hvis Erstatningerne, hvor der er flere erstatningsberettigede, tilsammen vilde overstige nævnte Maksimalbeløb, vil alle Erstatningerne eller enkelte af disse efter Raadets nærmere Bestemmelse være at nedsætte, saa-

ledes at det samlede Erstatningsbeløb ikke overskrider 14 Juli.
nævnte Grænse.« Nr. 186.

§ 36 affattes saaledes:

»Hvis ikke særlige Omstændigheder gør sig gældende, bestemmes Erstatningen til Børn, indenfor de i § 35 b og c nævnte Grænser, efter det Antal Aar, i hvilke den afdøde paa Dødsdagen vilde have haft Forsørgelsespligt overfor Børnene.

Overstiger den Erstatning, som efter Regelen i § 35 a) vilde tilkomme den forulykkedes efterladte Ægtefælle, det Kapitalbeløb, for hvilket der — efter de for Statsanstalten for Livsforsikring gældende Tariffer — i nævnte Anstalt for en Person i den Alder, som forulykkede havde paa Dødsdagen, kan købes en Livrente svarende til Halvdelen af den Aarsløn, der lægges til Grund for Erstatningsberegningen, fastsættes Erstatningen til den efterladte Ægtefælle, uanset Regelen i § 35 a., til det omhandlede Kapitalbeløb.«

Lovens § 38 affattes saaledes:

»Forsaavidt Udgifterne ved afdødes Begravelse (Ligbrænding) afholdes af de efterladte eller andre private Personer, tilkommer der disse en Hjælp af 200 Kr., saafremt Begravelsen (Ligbrændingen) finder Sted her i Landet.«

Lovens § 40, 1ste Stk., 1ste og 2det Pkt., affattes saaledes:

»Tilkommer der i Anledning af et under nærværende Lov hørende Ulykkestilfælde den tilskadekomne eller de efterladte Pension eller anden aarlig Ydelse fra Staten, har han eller de kun Krav paa det Beløb, hvormed Erstatningen overstiger Værdien af den Del af Pensionen eller den aarlige Ydelse, der er tilvejebragt for Statens Midler. Raadet afgør, om og hvor stort et overskydende Beløb der fremkommer. Naar Omstændighederne taler derfor, kan Raadet bestemme, at der fra Erstatningen vil være at fragrage et mindre Beløb end efter Regelen ovenfor, dog mindst Værdien af det for Statens Midler tilvejebragte Beløb, hvormed Pensionen eller den aarlige Ydelse er forhøjet udover den Pensio n, der svarer til Tjenestealderen. Saafremt den paagældende ved Ulykkestilfældets Indtræden havde opnaaet en ved hans Tjeneste-

14 Juli. tids Længde begrundet Ret til fuld Pension, sker der dog
 Nr. 186. intet Fradrag i den ham i Henhold til nærværende Lov tilkomende Erstatning.«

§ 5. I § 41 udgaar 1ste Stk., sidste Punktum.

§ 41. 4de Stk., faar følgende Ordlyd:

»For Personer, der har tegnet frivillig Forsikring i Henhold til Bestemmelserne i §§ 53, 66 og 73, og for de i Medfør af § 66 forsikrede selvstændig erhvervsdrivende samt for de i § 54, 4de Stk., og § 66 B, 2det Stk. omhandlede Personer, beregnes Erstatningerne efter en Aarsfortjeneste af 1 200 Kr.»

§ 41, 5te Stk., affattes saaledes:

»Ved Beregning af Invaliditets- og Dødsrerstatning (§§ 32 og 36) kan Aarslønnen i intet Tilfælde sættes højere end 2 100 Kr.«

Som et nyt Stykke føjes til § 41, i. f.:

»Ved Beregning af Invaliditets- og Dødsrerstatning for forsikrede, der er Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie og af den Grund arbejder for et Vederlag, der er væsentlig mindre end sædvanlig, eller staar i Lærlingeforhold til Arbejdsgiveren, ansættes Aarslønnen af Raadet efter Skøn.«

§ 6. Lovens § 49, sidste Punktum: »Personer..... Medhjælp« affattes saaledes:

»For Medhjælp i Husholdningen af ganske forbigaaende Art er der ikke Forsikringspligt, medmindre denne Beskæftigelse strækker sig ud over et Tidsrum af 30 Arbejdsdage (240 Arbejdstimer) i et Kalenderaar.

Erstatninger for Ulykkestilfælde, overgaaet saadan Medhjælp, som i Henhold til forrige Stykke er undtaget fra Forsikringspligt, udredes forskudsvis af Arbejderforsikrings-Raadet og lignes for hvert Kalenderaar paa samtlige anerkendte Forsikringsselskaber og de for Risikoafgivelse fritagne Arbejdsgivere i Overensstemmelse med Reglerne i § 21, 2det Stk.«

I Lovens § 50 udgaar sidste Punktum.

§ 7. I Lovens § 54 indsættes som nyt 4de Stk. følgende:

»Undtagne fra Redernes Forsikringspligt er Personer, som beskæftiges paa Skibe og Fartøjer m. v., der benyttes

til Fiskefangst, og som Vederlag for deres Arbejde kun faar 14 Juli. udbetalt Procenter eller Andel i Fangsten, og som i Hen- Nr. 186. hold til §§ 66 C. og 66 F. er anmeldt som Medlemmer af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk.«

§ 8. »I Lovens § 66 B. indsættes som nyt 2det Stk. følgende:

»Undtagne fra Arbejdsgivernes Forsikringspligt er Personer, som beskæftiges paa Skibe og Fartøjer m. v., der benyttes til Fiskefangst, og som Vederlag for deres Arbejde kun faar udbetalt Procenter eller Andel i Fangsten, og som i Henhold til §§ 66 C. og 66 F. er anmeldt som Medlemmer af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk.«

§ 9. § 79 affattes saaledes:

»De anerkendte Forsikringsselskaber er forpligtede til, uanset de i Henhold til tidligere Ulykkesforsikringslove trufne Forsikringsaftaler, at nedsætte de for pligtig Forsikring fastsatte Præmier og Bidrag med mindst 15 pCt., jfr. § 22, 2det Stk., og Nedsættelsen skal, efter at de nærmere Regler, som Ministeren fastsætter i Henhold til § 18, er offentliggjort og traadt i Kraft, være saa stor, at Præmier og Bidrag bringes i Overensstemmelse med disse Regler.

Finder der ikke en saadan Nedsættelse Sted af en Forsikringstagers Præmie eller Bidrag, og findes der ikke i Forsikringsaftalen Hjemmel til en Fastsættelse af Præmien til et højere Beløb end svarende til en saadan Nedsættelse, er Forsikringstageren, forsaavidt han ikke maatte ønske at opretjholde Forsikringen paa de af Selskabet fastsatte Vilkaar, berettiget til — dog kun indtil en Maaned efter Modtagelsen af Meddelelsen om Præmiens Fastsættelse — at opsigte Forsikringen med 8 Ugers Varsel uanset Tidspunktet for Forsikringstidens Udløb.«

§ 10. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1928 og kommer til Anvendelse paa Ulykkestilfælde indtrufne nævnte Dato eller senere.

Ministeren for Sundhedsvæsen bemyndiges til samtidig med Stadfæstelsen af nærværende Lov at lade Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916, ændret, saaledes som Lov Nr. 394 af 28. Juni

14 Juli. 1920 og nærværende Lov medfører det, optrykke og bekendt-Nr. 186. gøre som »Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde«.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 30. S. 1147—51. Udg. 18. Juli.

14 Juli. **Bekendtgørelse af Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Nr. 187. Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde saaledes som den en ændret i Henhold til Lov af 28. Juni 1920 og Lov af 14. Juli 1927.**

Ministeren for Sundhedsvæsen gør vitterligt:

I Medfør af den mig ved Lov af 14. Juli 1927 tillagte Bemyndigelse har jeg ladet Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, ændret saaledes som Lov Nr. 394 af 28. Juni 1920 og fornævnte Lov af 14. Juli 1927 medfører det, optrykke og bekendtgør den her-ved som:

Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

Første Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Rammes en i Medfør af denne Lov forsikret Person af et Ulykkestilfælde, der midlertidigt eller vedvarende forringer hans Erhvervsevne, er han paa den Maade og i det Omfang, som nedenfor bestemmes, forsikret mod Ulykkestilfældets Følger. Forvolder Ulykkestilfældet Døden, er hans efterladte paa samme Maade forsikrede mod det lidte Tab af Forsørger.

Lige med Ulykkestilfælde regnes skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Arbejdet eller de Forhold, hvorunder det foregaar, og som medfører Forringelse af Erhvervsevnen eller Død.

§ 2. Stat og Kommune yder deres Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning efter denne Lovs Regler. For de af Staten beskæftigede Personers Vedkommende vil Reglerne dog under Hensyn til deres særlige Forhold kunne lempes ved kongelig Anordning; det samme skal være Tilfældet for

Personer, der lønnes af Statens aarlige Ydelser til Kongen; 14 Juli. Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet skal i saa Fald Nr. 187. forud indhentes.

Reglerne for andre Arbejdsgiveres Forsikringsansvar samt om Adgang til at tegne frivillig Forsikring indeholdes i 6te, 7de, 8de og 9de Kapitel.

§ 3. Forsikringen omfatter Ulykkestilfælde, der opstaar ved den forsikredes i denne Lov omhandlede Beskæftigelse eller ved de Forhold, hvorunder den foregaar. Endvidere omfatter Forsikringen Ulykkestilfælde, der bevislig skyldes den forsikredes Forsøg paa Redning af Menneskeliv, Forebyggelse af Ulykker eller Afværgelse af større materielle og kulturelle Tab, naar dette — paa eller udenfor Arbejdsstedet — sker i Sammenhæng med saadan Beskæftigelse.

Udelukkede fra Forsikring er Ulykkestilfælde, som den forsikrede selv har hidført med Forsæt. Har den forsikrede ved grov Uagtsomhed, ved Tilsidesættelse af reglementariske Bestemmelser, som er holdte tilbørlig i Kraft, eller ved Beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til Ulykkestilfældet, kan Erstatningen nedsættes eller bortfalde. I saa Fald skal Arbejderforsikrings-Raadet udtrykkelig udtale det i sin Kendelse.

§ 4. Har den tilskadekomne eller de efterladte rejst Retskrav i Henhold til andre Regler for Erstatning ved Skadetilføjelse end de i denne Lov omhandlede, kan de ikke samtidig eller senere paaberaabe sig nærværende Lov eller æske Raadets Afgørelse, medmindre Raadet, efter at have gjort sig bekendt med Retssagens Enkeltheder, indvilliger deri.

Naar en forsikret eller hans efterladte har modtaget Ydelser i Henhold til denne Lov, har de dermed givet Afkald paa samtidig eller senere at fremføre Retskrav mod Arbejdsgiveren eller andre i Henhold til ovennævnte Regler. Dette gælder dog ikke, hvis Raadet skønner, at den forsikrede eller hans efterladte med Føje kan sagsøge Arbejdsgiveren eller andre, og giver de paagældende skriftlig Meddelelse herom. I saa Fald vil Retssagen være uden Indflydelse paa den for-

14 Juli. sikredes eller de efterladedes Krav efter denne Lov, men saa-
Nr. 187. fremt der ved Dommen tillægges dem Skadeserstatning, skal
der af denne, saavidt den tilstrækker, godtgøres vedkom-
mende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver), hvad det har
maattet udrede i Medfør af denne Lov. Indledes Retssag,
skal der meddeles Klagerne fri Proces ved Raadets For-
anstaltning.

§ 5. Overenskomster mellem forsikringspligtige og for-
sikringsberettigede har ingen retlig Gyldighed, naar de gaar
ud paa eller fører til, at nogen Bestemmelse i denne Lov
ikke skal gælde, eller at den forsikrede skal udrede en For-
sikringspræmie, som efter Loven paahviler Arbejdsgiveren,
eller at pligtige Ydelser ikke skal beregnes efter Loven.
Ligeledes er Overenskomster om Tilbageholdelse af Lønning
i Anledning af Forsikring i Henhold til denne Lov ugyldige.

§ 6. De Krav, som tilkommer en forsikret eller hans
efterladte ifølge denne Lov, kan ikke overdrages, pantsættes
eller gøres til Genstand for Retsfølgning til Kreditorers
Fyldestgørelse.

§ 7. Ministeriet for Sundhedsvæsen træffer efter ind-
hentet Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet Bestemmelse
om, i hvilket Omfang Bestemmelserne i denne Lov skal
komme til Anvendelse paa Arbejdere, der midlertidig be-
skæftiges i Grønland i Virksomheder, der har Sæde eller
Styrelse her i Landet.

Regeringen bemyndiges til at træffe gensidig Overenskomst
med fremmed Stat om, i hvilket Omfang Bestemmelserne i
denne Lov eller den fremmede Stats tilsvarende Bestemmelser
skal komme til Anvendelse paa Bedrifter, hvis Virksomhed
ogsaa drives i den anden Stat, samt paa forsikrede, der
midlertidig beskæftiges indenfor den anden Stats Omraade.

Andet Kapitel.

Om Arbejderforsikrings-Raadet.

§ 8. Til Ordningen af de ifølge denne Lov opstaaende
Forhold oprettes et Arbejderforsikrings-Raad.

Arbejderforsikrings-Raadet har Sæde i København, men dets Virksomhedsomraade omfatter hele Landet, og det kan af Formanden sammenkaldes til Møde hvor som helst i Landet. 14 Juli.
Nr. 187.

§ 9. Indenfor Raadet oprettes en Afdeling til Behandling af Sager vedrørende Industri, Haandværk, Handel, privat Tjenesteforhold m. v. (Kap. 6), en Afdeling for Søfart, Fiskeri og mindre Skibsfart (Kap. 7 og 8) samt en Landbrugsafdeling (Kap. 9). Hver Afdeling behandler de under de vedføjede Kapitler hørende Sager.

Hver Afdeling bestaar af Raadets Formand samt af to Medlemmer, der kan have Sæde i flere Afdelinger. Disse tre Medlemmer udnævnes af Kongen; et af dem skal være Læge, og et skal enten opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes til Dommer eller for at kunne være Sagfører, eller vedkommende maa have bestaaet en statsvidenskabelig eller nationaløkonomisk Eksamen og derefter haft mindst 3 Aars praktisk forsikringsteknisk og embedsmæssig Virksomhed. Endvidere bestaar hver Afdeling af Repræsentanter for de forsikringspligtige og de forsikrede, valgte af Ministeren for Sundhedsvæsen efter følgende Regler:

- a) Til at tage Sæde i Afdelingen for Industri, Haandværk, Handel m. v. (Industriafdelingen) vælges to Arbejdsgivere og to Arbejdere, hørende til Virksomheder, der indgaar under § 49, samt en Repræsentant for de i Henhold til § 53 frivilligt forsikrede. Sidstnævnte har kun Stemmeret i Sager om frivillig Forsikring.
- b) Til at tage Sæde i Afdelingen for Søfart, Fiskeri og mindre Skibsfart (Søfarts- og Fiskeriafdelingen) vælges to Repræsentanter for de i Henhold til §§ 54 og 66 A. forsikringspligtige Arbejdsgivere samt to Repræsentanter for de efter §§ 54 og 66 B. forsikrede Arbejdere og en Repræsentant for de i Medfør af § 66 forsikrede selvstændigt erhvervsdrivende. Af de fire førstnævnte Medlemmer skal det ene være Repræsentant for Fiskeriet. Det femte Medlem har kun Stemmeret i Sager, der

14 Juli.
Nr. 187. falder ind under Forsikringen for selvstændigt erhvervsdrivende.

- c) Til at tage Sæde i Landbrugsafdelingen vælges to Arbejdsgivere og to Arbejdere, hørende til Virksomheder, der indgaar under § 68, samt to Repræsentanter for de i Henhold til § 73 frivilligt forsikrede. Sidstnævnte har kun Stemmeret i Sager, der angaar frivillig Forsikring.

Nævnte Valgbarhedsbetingelser maa være til Stede ved hvert Nyvalg. Derimod vil det ikke hindre Genvalg, om Betingelserne ikke vedvarende opfyldes, naar vedkommende Forening eller Nævn, som har Indstillingsretten, indstiller til Genvalg.

Indstillingsret til ledige Pladser har:

Ved Valg af Arbejdsgivernes Repræsentanter i Industriafdelingen »Dansk Arbejdsgiverforening«, i Søfarts- og Fiskerifdelingen »Søfartsraadet« og »Dansk Fiskeriforening« og i Landbrugsafdelingen »De samvirkende danske Landboforeninger«.

Ved Valg af de forsikredes Repræsentanter i Industriafdelingen »De samvirkende Fagforbund i Danmark«, i Søfarts- og Fiskerifdelingen »De samvirkende Fagforbund i Danmark« og »Dansk Fiskeriforening« og i Landbrugsafdelingen »Sygekassenævnet« (Lov af 14. Juli 1927 § 27).

Ved Valg af Repræsentanten for de forsikrede selvstændigt erhvervsdrivende i Industriafdelingen »Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk«, i Søfarts- og Fiskerifdelingen »Dansk Fiskeriforening« og i Landbrugsafdelingen »De samvirkende danske Husmandsforeninger«.

Til hver ledig Plads foreslaar de indstillingsberettigede tre Personer; mellem de saaledes indstillede træffer Ministeren for Sundhedsvæsen sit Valg.

For samtlige Repræsentanter vælges Stedfortrædere efter de for Valg af Medlemmer fastsatte Regler.

Saafernt andre Organisationer af Arbejdsgivere eller Arbejdere end de foran nævnte andrager Ministeriet om

Indstillingsret ved Repræsentantvalg indenfor Arbejderforsikrings-Raadet, kan Ministeren, forudsat at den andragende Organisation findes at repræsentere et tilstrækkeligt stort Antal forsikringspligtige eller forsikrede — efter Indstilling af Raadet — tilstaa denne samme Ret til Indstilling indenfor den Afdeling af Raadet, hvorom Talen er, som er givet de foran nævnte Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere.

14 Juli.
Nr. 187.

Sygekasseinspektøren samt Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet eller en under nævnte Tilsyn hørende Tjenestemand kan af Ministeren for Sundhedsvæsen tilforordnes Raadet eller enkelte af dets Afdelinger.

§ 10. Bestemmelser om Forretningsgangen for hver af Arbejderforsikrings-Raadets Afdelinger fastsættes i en Forretningsorden af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Forslag af Raadet.

§ 11. Intet af Raadets Medlemmer eller af det under Raadet fast ansatte Personale maa være ansat i eller tage Del i Ledelsen af noget her i Landet virkende i Henhold til denne Lov anerkendt Ulykkesforsikringsselskab.

§ 12. Hver af Raadets Afdelinger træffer, efter at have modtaget alle fornødne Oplysninger og givet det anerkendte Forsikringsselskab eller Arbejdsgiveren samt andre vedkommende Lejlighed til at gøre sig bekendt med de foreliggende Oplysninger og til at udtale sig om Sagen, for sit Omraade Afgørelse af følgende Spørgsmaal:

- a) om en Virksomhed eller et Arbejdsforhold hører under denne Lov, og i bekræftende Fald;
- b) om hvem der er at anse som forsikringspligtig Arbejdsgiver;
- c) om en Person har Adgang til at tegne frivillig Forsikring i Medfør af denne Lov;
- d) om et anmeldt Tilfælde begrunder Krav efter Loven;
- e) om Størrelsen og Arten af de Ydelser, der tilkommer den forsikrede eller hans efterladte;
- f) om Tvivlsspørgsmaal vedrørende Dagpenge og Takst for Lægeattester.

14 Juli. § 13. De af Raadet fastsatte Beløb (§ 12 Litra e) kan Nr. 187. ikke senere af dette nedsættes eller forhøjes, medmindre det indenfor en Frist af en Maaned (6 Uger eller 3 Maaneder efter Reglerne i § 14) godtgøres for Raadet, at de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Afgørelsen er truffet, lider af væsentlige Mangler eller Urigtigheder.

§ 14. Har Raadet forsømt at iagttage den foreskrevne Fremgangsmaade, kan de under § 12 nævnte Afgørelser indankes for Ministeren for Sundhedsvæsen, der kan ophæve den trufne Afgørelse og hjemvise Sagen til ny Behandling og Afgørelse.

Udenfor disse Tilfælde er der Adgang til at paaanke de under Litra a, b, c og d nævnte Afgørelser for Ministeren for Sundhedsvæsen, medens de under e og f nævnte Afgørelser ikke kan indankes.

Ministeren for Sundhedsvæsens Afgørelse af de i § 12 under Litra a, b og c nævnte Spørgsmaal kan indbringes for Domstolene. Ved kgl. Anordning kan der træffes nærmere Bestemmelser om Procesmaaden, sigtende til at hidføre en hurtig Afgørelse af Sagerne.

Iøvrigt kan Ministeren for Sundhedsvæsens eller Raadets Afgørelser ikke indbringes for Domstolene.

Fristen for Paaanke til Ministeren for Sundhedsvæsen saavel som for Indbringelse af dennes Afgørelser for Domstolene er 14 Dage fra den om Afgørelsen givne Underretning; for en tilskadekommen eller for efterladte, der paa dette Tidspunkt opholder sig i Europa udenfor Danmark, er Fristen dog 6 Uger; opholder de sig paa Færøerne, Island eller udenfor Europa, er Fristen 3 Maaneder.

§ 15. Bestaar der om en under denne Lov ikke hørende Ulykkesforsikring den Aftale mellem Forsikringstageren og et anerkendt Forsikringselskab (§ 18), at Erstatning skal ydes i Overensstemmelse med Loven, og at Parterne underkaster sig Raadets Afgørelse, skal de under saadan Forsikring hørende Ulykkestilfælde behandles som henhørende

under denne Lov. Til Dækning af Raadets Udgifter herved 14 Juli.
fastsætter Ministeren for Sundhedsvæsen en Kendelse. Nr. 187.

§ 16. Raadet indsender aarlig til Ministeren for Sundhedsvæsen Beretning om hver af dets Afdelingers Virksomhed. Beretningen, der trykkes og tilstilles Rigsdagen, skal kunne faas til Købs for en af Ministeren for Sundhedsvæsen fastsat billig Betaling.

Tredie Kapitel.

Om Forsikringspligtens Ordning.

§ 17. Stat og Kommune har ikke Pligt til at afgive deres Risiko efter nærværende Lov; det samme gælder Civilisten.

§ 18. Det paahviler de efter Loven forsikringspligtige Arbejdsgivere, forsaavidt de ikke er Medlemmer af et Forsikringsforbund (jfr. §§ 64 og 66), at overføre deres Risiko paa et af Ministeren for Sundhedsvæsen i saa Henseende anerkendt Selskab under gensidigt Ansvar eller Selskab med begrænset Ansvar. Naar et anerkendt Forsikringsselskab har overtaget en forsikringspligtig Arbejdsgivers Risiko, hæfter Selskabet, selv om der ved Forsikringsaftalen er gaaet ud fra urigtige Forudsætninger angaaende Forsikringsansvarets Art og Omfang.

Anerkendelse af gensidige Selskaber gives ved Ministeren for Sundhedsvæsenes Stadfæstelse af Vedtægten, som skal indeholde de fornødne betryggende Bestemmelser i Henseende til Medlemmernes Opfyldelse af den dem paahvilende solidariske Forpligtelse.

Selskabets Vedtægt skal indeholde de fornødne Bestemmelser om Indmeldelses- og Udmeldelsesform, Forsikringsbidragenes Udredelse, deres Optrækning og Forvaltning, Anmeldelsesfrist, Kontrol med forsvarlig Lægebehandling, Sikkerhedsstilling m. m.

Anerkendelse af Selskaber med begrænset Ansvar gives paa nærmere for hvert enkelt Selskab af Ministeren for Sundhedsvæsen fastsatte Betingelser.

14 Juli. Hver enkelt Anerkendelse offentliggøres af Ministeren.
Nr. 187. Den kan tilbagekaldes af ham, hvorom Offentliggørelse da ligeledes finder Sted.

Ethvert til Forsikringstegning efter nærværende Lov anerkendt Forsikringsselskab er forpligtet til at fastsætte sine Præmier saaledes, at en nærmere fastsat Andel af den oppebaarne Præmie for Forsikring efter nærværende Lov medgaar til Udbetaling af Ydelser efter Loven; de nærmere Regler for denne Beregning fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet.

Disse Regler vil være at fastsætte saaledes, at der ikke udover Ydelserne efter Loven maa opkræves mere, end hvad der er nødvendigt til Dækning af Omkostningerne ved en forsvarlig Administration m. v.; der vil herved være at tage Hensyn til de med de forskellige Arter af Forsikringer forbundne Omkostningers Højde.

Saaftremt Forskellen mellem Præmier og Ydelser i et Selskab maatte være større end tilladt ifølge foranstaaende, vil Selskabet være pligtigt at tilbagebetale Forskellen til Forsikringstagerne som Bonus, der kan fradrages i Betalingen for det følgende Aars Præmier.

Opfylder Selskabet ikke sine Betingelser ifølge foranstaaende, bortfalder Anerkendelsen.

Efter Indstilling af Arbejderforsikrings-Raadet kan Ministeren for Sundhedsvæsen fritage en under Loven hørende Arbejdsgiver for Afgivelse af Risikoen til et anerkendt Selskab mod, at han stiller en af Ministeren for Sundhedsvæsen nærmere fastsat Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser i Tilfælde af Ulykke. En saadan Fritagelse kan til enhver Tid efter Arbejderforsikrings-Raadets Indstilling til Ministeren tages tilbage.

§ 19. En under Loven hørende Arbejdsgiver, der har overtaget et Arbejdes Udførelse, anses som Arbejdsgiver ogsaa overfor de Arbejdere, som Kontrahenten overlader ham til Udførelsen.

Er en Virksomhed delt mellem flere, anses enhver af Parterne som Arbejdsgiver for de Arbejdere, han lønner.

Den, der driver Virksomhed eller udfører Arbejde, hvortil der er knyttet Forsikringspligt, anses som Arbejdsgiver for alle ved Virksomheden eller Arbejdet beskæftigede Arbejdere, uanset om de er antagne af en anden, der har overtaget Udførelsen af visse herunder hørende Arbejder, medmindre denne selv har sine Arbejdere forsikrede. 14 Juli.
Nr. 187.

§ 20. Præmier, som en forsikringspligtig Arbejdsgiver er et anerkendt Selskab eller et Forsikringsforbund skyldig, kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpantning. I Tilfælde af Arbejdsgiverens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Præmier med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33 Nr. 2 omhandlede Fordringer.

§ 21. Har en Arbejdsgiver undladt at opfylde sin Forsikringspligt efter denne Lov, har en tilskadekommen forsikringsberettiget eller hans efterladte Krav paa ham efter Loven. Dette Krav har Fortrinsret i hans Bo lige med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33 Nr. 2 omhandlede Fordringer og kan paa Raadets Foranstaltning inddrives ved Udpantning.

Saafernt de paagældende ikke har opnaaet Dækning for deres Krav hos Arbejdsgiveren eller i hans Bo paa det Tidspunkt, Forsikringsbeløbet forfalder til Udbetaling, jfr. § 42, udbetales det manglende forskudsvis af Arbejderforsikrings-Raadet. De Beløb, som paa denne Maade udredes af Raadet, med Fradrag af, hvad der erholdes hos Arbejdsgiveren, lignedes for hvert Kalenderaar paa samtlige anerkendte Forsikringsselskaber i Forhold til deres Præmieindtægt af pligtig Ulykkesforsikring samt paa de Arbejdsgivere, der i Medfør af § 18 har erholdt Fritagelse for at afgive deres Risiko, i Forhold til et af Raadet skønsmæssigt beregnet Præmiebeløb svarende til disse Arbejdsgiveres Risiko efter Loven, mod at Retten efter denne Paragrafs 1ste Stk. overgaar til disse Selskaber og Arbejdsgivere. De nærmere Regler for denne Paaligning fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Forslag af Raadet.

14 Juli.
Nr 187,

Fjerde Kapitel. Om Forsikringskravene.

§ 22. Ydelserne efter denne Lov bestaar, foruden i Sygebehandling m. v. under visse Forhold, i

- a) Dagpenge;
- b) Invaliditetserstatning;
- c) Erstatning til efterladte;
- d) Begravelseshjælp.

De i §§ 26, 32, 35, 36 og 38 omhandlede Ydelser, beregnede i Overensstemmelse med de i nærværende Lov givne Bestemmelser, nedsættes med 15 pCt.; Dagpenge vil dog ikke være at nedsætte under 1 Kr. daglig.

§ 23. Det paahviler Forsikringsselskabet (Arbejdsgiveren) at yde Bandager, kunstige Lemmer, Brillor og lignende Hjælpemidler, som, medens Sagen er under Raadets Behandling, af dette skønnes fornødne til at sikre Sygebehandlingens Resultater og formindske Ulykkestilfældets Følger eller nøjere bestemme Invaliditetens Grad.

Saafermt den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og opholder sig her i Landet, paahviler det endvidere Selskabet (Arbejdsgiveren) at afholde Udgifterne til særlig *Sygebehandling*, som det ikke paahviler Sygekassen at yde i Henhold til dens Vedtægt, og som Raadet skønner fornøden til at opnaa den bedst mulige Helbredelse.

Understøttelse, som det offentlige, medens Sagen er under Raadets Behandling, yder en tilskadekomnen til Sygebehandling i Anledning af et under denne Lov hørende Ulykkestilfælde, har ikke Fattighjælps Virkning for den understøttede.

§ 24. Retten til *Dagpenge* er betinget af Erhvervsevners Forringelse.

Saadan Forringelse anses at være til Stede, saa længe den tilskadekomne paa Grund af Beskadigelsen ikke er i Stand til at genoptage sit Arbejde i væsentlig samme Omfang som tidligere.

Dagpenge ydes ikke til Arbejdsgiverens hjemmeværende Børn, saafremt det dem overgaaede Ulykkestilfælde er indtruffet inden deres fyldte 14de Aar. 14 Juli.
Nr. 187.

For den Tid, i hvilken en tilskadekomne aftjener sin Værnepligt, bortfalder hans Krav paa Dagpenge. Saafremt der imidlertid findes Personer, som i Tilfælde af hans Død vilde være berettigede til fuld Erstatning (§ 35 og § 36), har disse Krav paa de ham ellers tilkommende Dagpenge.

Det samme gælder for den Tid, en tilskadekomne hensidder i Fængsel.

§ 25. Saafremt den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, begynder Dagpengene at løbe fra det Tidspunkt, da Ydelse af Pengehjælp fra Sygekassen ophører, dog ikke senere end fra Begyndelsen af den 14de Uge efter Ulykkestilfældets Indtræden. Er den tilskadekomne ikke Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, løber Dagpengene fra den 14de Uges Begyndelse.

§ 26. Dagpengenes Størrelse udgør $\frac{2}{3}$ af den tilskadekomnes Dagløn (jfr. § 41), dog ikke over 5 Kr. 25 Ø. og ikke under 1 Kr. daglig. For hver Uge betales Dagpenge for 7 Dage.

Delvise Dagpenge ydes ikke, dog kan Raadet, hvor Forholdene taler derfor, nedsætte Dagpengene med en Fjerdedel, naar der er forløbet 6 Maaneder fra Ulykkestilfældet.

§ 27. Medfører Ulykkestilfældet kun forbigaaende Forringelse af Erhvervsevnen, ophører Dagpengene at løbe, saa snart Betingelserne for samme efter § 24 bortfalder.

Medfører Tilfældet blivende Forringelse af Erhvervsevnen, vedbliver Dagpengene under de i § 24 foreskrevne Betingelser at løbe indtil Dagen for Arbejderforsikrings-Raadets Afgørelse af Invaliditetsspørgsmaalet.

Medfører Tilfældet Døden, løber Dagpengene under samme Betingelser indtil Dødsdagen.

14 Juli. I intet Tilfælde (bortset fra det i § 34, 2det Stk. om-
Nr. 187. handlede) vedbliver Dagpengeydelsen dog længere end til
Aarsdagen efter Ulykkestilfældet.

§ 28. Dagpengene skal saa vidt muligt betales til den
tilskadekomne bagud hver Fredag med det ham for den for-
løbne Uge tilkommende Beløb, første Gang den første Fredag
efter den Dag, paa hvilken Retten til Dagpenge er ind-
traadt.

§ 29. Ved den Tid, da Dagpengeretten kan indtræde,
paahviler det den tilskadekomne at fremsende til vedkom-
mende anerkendte Forsikringsselskab (-forbund) eller Arbejds-
giver, saafremt Ministeren for Sundhedsvæsen har fritaget
samme for at overføre Risikoen paa et Forsikringsselskab
(-forbund), Lægeerklæring til Oplysning om, at Betingelserne
for Dagpengeretten er til Stede. Denne Lægeerklæring be-
tales af Forsikringsselskabet (Arbejdsgiveren).

Forsikringsselskabet er berettiget til at forlange fornyet
Lægeerklæring fremsendt hver Uge mod at yde den for disse
Lægeerklæringer fastsatte Betaling.

§ 30. Det paahviler vedkommende Forsikringsselskab
(Arbejdsgiver) at give Raadet Underretning om, hvor længe
og med hvilket Beløb det i hvert enkelt Tilfælde har ud-
betalt Dagpenge.

§ 31. Naar Arbejdsgiveren yder den tilskadekomne
fuldt Arbejdsvederlag, skønt den tilskadekomne ikke er i
Stand til at genoptage sit Arbejde i væsentlig samme Om-
fang som før Ulykkestilfældet (jfr. § 24), er han berettiget til
for det paagældende Tidsrum at oppebære tilskadekomnes
Dagpenge. Udgør Dagpengene mere end Vederlaget, har
Arbejderen Krav paa det overskydende Beløb.

§ 32. *Invaliditetserstatning* ydes, naar et under Loven
hørende Ulykkestilfælde har medført en blivende Forringelse
af Erhvervsevnen af 5 pCt. eller derover, og Erstatningen
beregnes som en til Forringelsen svarende procentvis Del
af følgende Grundsummer:

Invaliditet:	Grundsum:	14 Juli.
fra 5 til 15 pCt.	5 Gange Aarslønnen.	Nr. 187.
- 16 - 35 —	5 Gange Aarslønnen for de første 15 pCt. og 8 Gange for Resten.	
- 36 - 60 —	6 Gange Aarslønnen for de første 30 pCt. og 10 Gange for Resten.	
- 61 - 90 —	8 Gange Aarslønnen for de første 60 pCt. og 12 Gange for Resten.	
- 91 - 100 —	8 Gange Aarslønnen for de første 60 pCt., 12 Gange for de næste 30 pCt. og 16 Gange for de sidste 10 pCt.	

Ved Fastsættelsen af Invaliditetsgraden skal Raadet i det Omfang, som skønnes rimeligt, tage Hensyn til særlige Færdigheder, der kræves i vedkommendes sædvanlige Erhverv, samt til saadan forudbestaaende Forringelse af Erhvervsevnen, som maa antages at forværre Ulykkestilfældets Følger, derunder Men af tidligere Ulykkestilfælde.

§ 33. Den Erstatning, der ifølge § 32 vilde tilkomme en tilskadekommen, der er fyldt 60 Aar, kan dog ikke overskride det Beløb, for hvilket der — efter de for Statsanstalten for Livsforsikring ved Indkøb af livsvarig Livrente gældende Tariffer — i nævnte Anstalt kan købes en Livrente, der svarer til $\frac{2}{3}$ af den Procentdel af Aarslønnen (§ 41), som Invaliditetsprocenten angiver.

§ 34. Naar et Aar efter Ulykkestilfældet er forløbet, uden at de endelige Følger endnu kan fastslaaes, skal Afgørelse saavidt muligt træffes af Raadet, som da fastsætter Erstatningens Størrelse efter bedste Skøn over Ulykkestilfældets Følger. Er det ikke muligt at træffe en saadan skønsmæssig endelig Afgørelse, kan en midlertidig Afgørelse træffes af Raadet, hvorefter Sagen senere kan genoptages, dog ikke ud over 2 Aar efter den første Afgørelse.

Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan Raadet udsætte Afgørelsen, dog ikke ud over $1\frac{1}{2}$ Aar efter Ulykkestilfældets Indtræden, og Dagpengeydelsen fortsættes da, indtil denne Afgørelse træffes, forsaavidt Betingelserne efter § 24 er til Stede.

14 Juli. § 35. Indtræder Døden som Følge af Ulykkestilfældet,
Nr. 187. tilkommer der de efterladte, som nævnes i nedenstaaende
Bestemmelser, en Erstatning, der beregnes efter følgende
Regler:

a) Efterlader den afdøde sig Ægtefælle, og er den afdøde en Mand, tilfalder der Enken, medmindre Ægteskabet er indgaaet efter Ulykkestilfældet, en Erstatning paa det 4-dobbelte af den afdødes Aarsløn, beregnet efter § 41. Hvis Ægtefællerne, da Ulykken fandt Sted, levede adskilte, men Hustruen havde Retskrav paa Underholdsbidrag fra Manden, tilfalder den nævnte Erstatning Hustruen. Har hun ikke gjort sit Retskrav gældende overfor Manden det sidste Aar før Ulykkestilfældet, kan Arbejderforsikrings-Raadet bestemme, hvorvidt Erstatningen helt eller delvis skal udbetales Hustruen eller helt bortfalde. Levede Ægtefællerne adskilte, da Ulykken fandt Sted, og har Manden faktisk ydet Underholdsbidrag til Hustruen, kan Raadet bestemme, at den nævnte Erstatning helt eller delvis skal tilfalde denne.

Er den afdøde en Kvinde, som regelmæssigt og i væsentligt Omfang deltog i Familiens Erhvervsarbejde, gælder tilsvarende Regler med Hensyn til den efterladte Mand.

b) Efterlades der foruden en Ægtefælle, der er berettiget til en Erstatning af den under a, 1ste Pkt., ommeldte Størrelse, endvidere Børn, hvis Forsørgelse paahviledes afdøde, eller som afdøde faktisk forsørgede, da Ulykken fandt Sted, eller Børn, fødte udenfor Ægteskab, til hvilke afdøde faktisk ydede eller var tilpligtet at yde Underholdsbidrag, tilkommer der hvert Barn en efter Regelen i § 36 beregnet Erstatning paa indtil $1\frac{1}{2}$ Gange afdødes Aarsløn.

c) Efterlader den afdøde sig ingen Ægtefælle, der er berettiget til en Erstatning af den under a, 1ste Pkt., ommeldte Størrelse, tilkommer der hvert af de Børn, hvis Forsørgelse paahviledes afdøde, eller som denne faktisk forsørgede, da Ulykken fandt Sted, eller paa

hvem Bestemmelserne i Forordningen af 21. Maj 1845 § 9 finder Anvendelse, en efter Regelen i Punkt e be-
 regnet Erstatning paa indtil 3 Gange afdødes Aarsløn. Har afdøde ydet eller været tilpligtet at yde Bidrag til Børn, overfor hvem den paagældende ikke havde Forsørgelsespligt eller ikke fuld Forsørgelsespligt, tilkommer der ligeledes hvert af disse Børn en efter Regelen i § 36 beregnet Erstatning paa indtil 3 Gange den afdødes Aarsløn.

- d) Efterlader den afdøde sig ingen efter ovenstaaende Bestemmelser erstatningsberettiget, eller kommer Erstatningen til Udbetaling med et mindre Beløb end nævnt i Punkt e, 1ste Stk., bestemmer Raadet, om Erstatning indenfor den i § 36, 1ste Stk., nævnte Grænse skal tillægges andre, hvem afdøde forsørgede, eller til hvis Forsørgelse han ydede Bidrag, da Ulykken skete.
- e) Erstatningen efter nærværende Paragraf kan i intet Tilfælde overstige det 7-dobbelte af den afdødes Aarsløn, beregnet efter § 41.

Hvis Erstatningerne, hvor der er flere erstatningsberettigede, tilsammen vilde overstige nævnte Maksimalbeløb, vil alle Erstatningerne eller enkelte af disse efter Raadets nærmere Bestemmelse være at nedsætte, saaledes at det samlede Erstatningsbeløb ikke overskrider nævnte Grænse.

§ 36. Hvis ikke særlige Omstændigheder gør sig gældende, bestemmes Erstatningen til Børn, indenfor de i § 35 b og c nævnte Grænser, efter det Antal Aar, i hvilke den afdøde paa Dødsdagen vilde have haft Forsørgelsespligt overfor Børnene.

Overstiger den Erstatning, som efter Regelen i § 35 a vilde tilkomme den forulykkedes efterladte Ægtefælle, det Kapitalbeløb, for hvilket der — efter de for Statsanstalten for Livsforsikring gældende Tariffer — i nævnte Anstalt for en Person i den Alder, som forulykkede havde paa Dødsdagen, kan købes en Livrente svarende til Halvdelen af den Aarsløn, der lægges til Grund for Erstatningsberegningen, fastsættes

14 Juli. Erstatningen til den efterladte Ægtefælle, uanset Regelen i Nr. 187. § 35 a, til det omhandlede Kapitalbeløb.

§ 37. De efterladte har kun Krav efter foranstaaende Bestemmelser, naar de enten er danske Statsborgere eller er bosatte i Kongeriget eller i Grønland. Fra denne Bestemmelse kan Regeringen dog gøre Undtagelse med Hensyn til de efterladte efter Statsborgere i andre Stater eller Dele af disse, saafremt der med de paagældende Stater er opnaaet gensidig Overenskomst.

§ 38. Forsaavidt Udgifterne ved afdødes Begravelse (Ligbrænding) afholdes af de efterladte eller andre private Personer, tilkommer der disse en Hjælp af 200 Kr., saafremt Begravelsen (Ligbrændingen) finder Sted her i Landet.

§ 39. Naar Arbejderforsikrings-Raadet med Hensyn til et for Raadet anmeldt Ulykkestilfælde har tilkendegivet Parterne, at det maa anses for afsluttet uden at medføre Følger, der berettiger til Erstatning efter § 32, kan Krav i Anledning af samme ikke rejses ud over et Aar efter Tilkendegivelsens Dato.

Saafremt Afgørelse af et for Raadet anmeldt Ulykkestilfælde ikke kan træffes af Grunde, der skyldes den erstatningsberettigedes Forhold, bortfalder Kravet, naar 3 Aar er forløbet efter Dagen for Ulykkestilfældet.

§ 40. Tilkommer der i Anledning af et under nærværende Lov hørende Ulykkestilfælde den tilskadekomne eller de efterladte Pension eller anden aarlig Ydelse fra Staten, har han eller de kun Krav paa det Beløb, hvormed Erstatningen overstiger Værdien af den Del af Pensionen eller den aarlige Ydelse, der er tilvejebragt for Statens Midler. Raadet afgør, om og hvor stort et overskydende Beløb der fremkommer. Naar Omstændighederne taler derfor, kan Raadet bestemme, at der fra Erstatningen vil være at fradrage et mindre Beløb end efter Regelen ovenfor, dog mindst Værdien af det for Statens Midler tilvejebragte Beløb, hvormed Pensionen eller den aarlige Ydelse er forhøjet udover den Pension, der svarer til Tjenesteaalderen. Saafremt den paa-

gældende ved Ulykkestilfældets Indtræden havde opnaaet 14 Juli.
en ved hans Tjenestetids Længde begrundet Ret til fuld Nr. 187.
Pension, sker der dog intet Fradrag i den ham i Henhold
til nærværende Lov tilkommende Erstatning. Det samme
gælder forsikrede, der beskæftiges af Kommuner, hvis Be-
styrelser med Hensyn til Pension eller Understøttelser har
fastsat Regler, der efter indhentet Erklæring fra Raadet er
godkendt af Indenrigsministeren.

Tilfalder der iøvrigt i Anledning af et Ulykkestilfælde
den tilskadekomne eller de efterladte i Henhold til Lov,
dansk eller fremmed, eller Overenskomst en for Arbejds-
giverens Midler tilvejebragt Pension, Understøttelse eller
anden Ydelse fra Arbejdsgiveren, skal Arbejdsgiveren efter
Arbejderforsikrings-Raadets nærmere Bestemmelse være be-
rettiget til at oppebære Erstatningsbeløbet efter nærværende
Lov, helt eller delvis, under tilbørlig Hensyntagen til den
Værdi, som den paagældende Ydelse maa antages at have
for den tilskadekomne eller de efterladte i Sammenligning
med, hvad han eller de efter nærværende Lov har Krav paa.

Bestemmelserne i denne Paragraf finder ikke Anvendelse
paa de i Henhold til nærværende Lov tegnede frivillige For-
sikringer.

Ulykkestilfælde, der begrunder Krav efter denne Lovs
tvungne Forsikring, kan ikke begrunde Krav efter Lovens
frivillige Forsikring.

§ 41. For de forsikrede med Undtagelse af de i denne
Paragrafs 3die og 4de Stk. nævnte regnes som Aarsløn den
paagældendes samlede Arbejdsfortjeneste i Løbet af det
Aar, som gaar forud for Ulykkestilfældets Dag, derunder
indbefattet Overskudsandele, Brug af Hus, Huslejegodt-
gørelse, Naturalydelse og lign. Har han ikke i hele det
nævnte Tidsrum været beskæftiget i samme Stilling eller
med samme Løn i den for den paagældende Virksomhed
almindelig gældende Arbejdstid, har han været arbejdsløs,
eller har han været beskæftiget i en Virksomhed, der efter
sin Beskaffenhed ikke drives Aaret rundt, ansættes hans
aarlige Arbejdsfortjeneste af Raadet efter Skøn.

14 Juli. Ministeren for Sundhedsvæsen fastsætter, efter indhentet
Nr. 187. Erklæring fra de Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, der ifølge § 9 har Indstillingsret ved Industriafdelingen og Landbrugsafdelingen, Værdien af Kost og Logi for Arbejdere (Tyende, Lærlinge m. fl.), der har Ophold hos Arbejdsgiveren, ved hvilken Fastsættelse der kan sondres mellem København og Frederiksberg, Købstæderne og Landet.

Har en forsikret ingen Løn oppebaaret, eller har Aarslønnen været mindre end 1 200 Kr., finder Beregningen Sted efter dette Beløb. For Personer paa 60 Aar eller derover finder Beregningen dog Sted efter den faktisk tjente Aarsløn, dog ingen Sinde efter et lavere Beløb end 600 Kr.

For Personer, der har tegnet frivillig Forsikring i Henhold til Bestemmelserne i §§ 53, 66 og 73, og for de i Medfør af § 66 forsikrede selvstændig erhvervsdrivende, samt for de i § 54, 4de Stk., og § 66 B, 2det Stk., omhandlede Personer, beregnes Erstatningerne efter en Aarsfortjeneste af 1 200 Kr.

Ved Beregning af Invaliditets- og Dødsersatning (§§ 32 og 35) kan Aarslønnen i intet Tilfælde sættes højere end 2 100 Kr.

Dagløn (jfr. § 26) udfindes derved, at den i Henhold til ovennævnte Regler beregnede Aarsfortjeneste deles med 300. For Personer under 18 Aar og paa 60 Aar eller derover udregnes Daglønnen dog af den faktisk fortjente Aarsløn, hvad enten denne har naaet 1 200 Kr. (600 Kr.) eller ej; i særlige Tilfælde kan Arbejderforsikrings-Raadet dog efter forud indhentet Erklæring fra vedkommende Kommunalbestyrelse for Personer mellem 15 og 18 Aar se bort fra den faktisk fortjente Aarsløn, saaledes at Daglønnen udfindes i Overensstemmelse med Bestemmelsen i dette Stykkes 1ste Pkt.

Ved Beregning af Invaliditets- og Dødsersatning for forsikrede, der er Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie og af den Grund arbejder for et Vederlag, der er væsentlig mindre end sædvanlig, eller staar i Lærlingeforhold til Arbejdsgiveren, ansættes Aarslønnen af Raadet efter Skøn.

§ 42. Raadet underretter vedkommende Forsikrings- 14 Juli.
selskab (Arbejdsgiver) om Størrelsen af den Erstatning for Nr. 187.
blivende Erhvervsudygtighed eller for Død, som det har til-
kendt den tilskadekomne eller de efterladte. Erstatningen
indbetales til Raadet snarest muligt og senest inden 14 Dage
fra Underretningen. Naar Indbetalingen paa Grund af Paa-
anke eller af anden Grund foregaar efter denne Frist, vil
der samtidig med Indbetalingen af Erstatningen være at
udrede 5 pCt. Rente p. a. af Erstatningen fra Underretningens
Dato.

Det paahviler Politimestrene udenfor København at yde
Raadet Bistand ved Erstatningsbeløbenes Udbetaling.

Dagpenge udbetales umiddelbart til den paagældende,
medmindre Raadet, hvor Forholdene gør det ønskeligt, be-
stemmer, at Dagpengene skal indbetales til det for derefter
at udbetales til tilskadekomne. Raadet kan i saadanne Til-
fælde ogsaa udrede Dagpengene til tilskadekomne efter de
givne Regler og derpaa inddrage det udlagte Beløb hos For-
sikringsselskabet (Arbejdsgiveren).

Begravelseshjælp udbetales umiddelbart til de efterladte
eller de private Personer, der bekoster den afdødes Begravelse
(Ligbrænding).

§ 43. Den Pengesum, som tilkendes umyndige Personer,
kommer dem til gode paa den Maade, som Raadet bestemmer.
Det samme gælder, naar Raadet af Hensyn til en Invalids
Tilstand finder, at Udbetaling af Summen maa anses util-
raadelig.

Naar Omstændighederne taler derfor, kan Raadet be-
stemme, at Erstatningen skal omsættes i en Livrente, eller
træffe andre særlige Bestemmelser med Hensyn til dens
Anbringelse. Livrentebetaling skal som Regel benyttes, naar
Invaliditeten er over 70 pCt. og tilskadekomne over 50 Aar.
Udbetaling af Erstatningen skal dog som Regel finde Sted,
saafremt det af Kommunalbestyrelsen for tilskadekomnes
Opholdskommune — med Angivelse af Grunden derfor —
oplyses at være af særlig Betydning for vedkommende at

14 Juli. faa Kapitalen udbetalt, og Kommunalbestyrelsen derhos an-Nr. 187. befaler dette.

Raadet kan paalægge vedkommende Forsikringselskab (Arbejdsgiver) at udbetale den tilskadekomne eller de efterladte Forskud paa Erstatningssummen, naar dens Udbetaling af en eller anden Grund henstaar.

Femte Kapitel.

Om Anmeldelse af Ulykkestilfælde.

§ 44. Ethvert Ulykkestilfælde, som antages at ville medføre Krav efter denne Lov, skal snarest muligt og senest inden 8 Dage anmeldes til Raadet, jfr. dog § 61. Medfører Ulykkestilfældet Døden, skal — selv om Ulykkestilfældet forinden er anmeldt for Raadet — Underretning om Dødsfaldet tilstilles Raadet inden 48 Timer efter Dødens Indtræden. Anmeldelsespligten paahviler Virksomhedens Indehaver eller den, som paa hans Vegne paa Tidspunktet for Ulykkestilfældet forestaar Virksomheden, eller, forsaavidt den tilskadekomne har forsikret sig selv, ham eller hans efterladte. Er Ulykkestilfældet indtruffet i Udlandet, sker Anmeldelsen indenfor de nævnte Frister til et dansk Konsulat, der straks indsender den til Raadet. I Anmeldelsen skal saa nøjagtigt som muligt oplyses:

- 1) Aarsagen til Ulykkestilfældet og de nærmere Omstændigheder ved dette,
- 2) den tilskadekomnes Tilstand og det Tidsrum, der hengik fra Ulykkestilfældets Indtræden indtil den første Lægebehandling,
- 3) paa hvilket Sted den tilskadekomne behandles og af hvilken Læge,
- 4) om den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og da hvilken,
- 5) om den tilskadekomne er forsikret og i bekræftende Fald hos hvilket Selskab.

Anmeldelsen ledsages af den behandlende Læges Attest, som Forsikringselskabet (Arbejdsgiveren, § 18, sidste Stykke) betaler.

Raadet foreskriver, hvilke Blanketter der skal benyttes 14 Juli. ved Anmeldelse og ved de til Sagens Behandling fornødne Nr. 187. Lægeerklæringer.

§ 45. Har Arbejdsgiveren eller den, hvem Anmeldelsespligten i hans Sted paahviler, ikke foretaget den foreskrevne Anmeldelse, skal dette ikke være til Hinder for, at den tilskadekomne eller de efterladte rejser Krav paa Erstatning, naar saadant sker inden Udløbet af et Aar efter den Dag, Ulykkestilfældet indtraf.

§ 46. Ministeren for Sundhedsvæsen fastsætter, efter Forslag af Raadet, en Takst for de under Sagens Behandling almindeligt forekommende Lægeattester.

De Lægeattester, som er fornødne til Oplysning af en for Raadet indbragt Sag, og som forlanges af Raadet, af Arbejdsgiveren eller af Forsikringsselskabet, skal betales af vedkommende Forsikringsselskab eller, hvor Forsikring ikke er tegnet hos et anerkendt Forsikringsselskab, af Arbejdsgiveren.

§ 47. Raadet er berettiget til af Arbejdsgivere, Arbejdere og andre vedkommende, herunder Sygekasser, Klinikker, Sygehuse, behandlende Læger m. v., at begære og faa meddelt enhver Oplysning i Anledning af Ulykkestilfældet, endvidere til at fordre, at den tilskadekomne underkaster sig Lægeundersøgelse, samt til at forlange Forhør optaget og at faa Udskrift deraf og til at forlange Obduktion foretaget. Denne foretages efter Reglerne om lovmæssige Obduktioner. Raadet betaler Omkostningerne ved de Obduktionsforretninger, det forlanger.

§ 48. Naar den tilskadekomne vil gøre Fordring paa Ydelse efter denne Lov, maa han snarest muligt efter Ulykkestilfældet lade sig undersøge af en Læge og derefter underkaste sig den Lægebehandling, som findes fornøden. Undlades dette, eller modarbejder den tilskadekomne sin Helbredelse ved Tilsidesættelse af Lægens Forskrifter, fortaber han efter Omstændighederne helt eller delvis sit Krav.

14 Juli, Paa samme Maade kan de efterladte fortabe deres Krav, Nr. 187. saafremt de modsætter sig Foretagelsen af en af Raadet begæret Obduktionsforretning.

Forsikringsselskabet (Arbejdsgiveren) er berettiget til paa egen Bekostning at lade den tilskadekomne tilse af en Læge.

Sjette Kapitel.

Industri, Haandværk, Handel, privat Tjenesteforhold m. v.

§ 49. Enhver, der her i Landet driver Virksomhed, uanset om denne er erhvervsmæssig eller ej, eller som i sin Tjeneste beskæftiger andre, f. Eks. Arbejdere, Funktionærer, Kontor- og Butikspersonale, Tyende m. m., har Forsikringspligt overfor de af ham beskæftigede Arbejdere i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel, forsaavidt den ikke paahviler ham i Henhold til Kapitlerne 7, 8 eller 9. For Medhjælp i Husholdningen af ganske forbigaaende Art er der ikke Forsikringspligt, medmindre denne Beskæftigelse strækker sig ud over et Tidsrum af 30 Arbejdsdage (240 Arbejdstimer) i et Kalenderaar.

Erstatninger for Ulykkestilfælde, overgaaet saadan Medhjælp, som i Henhold til forrige Stykke er undtaget fra Forsikringspligt, udredes forskudsvis af Arbejderforsikrings-Raadet og lignes for hvert Kalenderaar paa samtlige anerkendte Forsikringsselskaber og de for Risikoafgivelse fritagne Arbejdsgivere i Overensstemmelse med Reglerne i § 21, 2det Stk.

§ 50. Forsikret i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Kapitel er enhver, der mod Løn eller som ulønnet Medhjælper af Arbejdsgiveren er antaget til stadigt eller midlertidigt Arbejde, herunder Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning, ved Vask, Rengøring og privat Tjenestegerning for ham og hans Familie.

§ 51. Den i forrige Paragraf omhandlede Forsikring omfatter tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie, Hustruen dog undtaget, forsaavidt de efter Beskaffenheden og

Omfanget af deres Gerning i Arbejdsgiverens Erhvervsvirk 14 Juli.
somhed maa sammenstilles med andre Arbejdere og har Nr. 187.
fyldt deres 10de Aar.

§ 52. For de i Henhold til § 49 forsikrede Arbejdes
Vedkommende gælder Forsikringen under Udførelse af alt
Arbejde for Arbejdsgiveren.

§ 53. En Arbejdsgiver, der falder ind under § 49,
saavel som enhver Person, der uden at benytte forsikrings-
berettiget Medhjælp driver Erhvervsvirksomhed, som hører
under dette Kapitel, har Adgang til i anerkendte Forsikrings-
selskaber at tegne frivillig Forsikring med Statstilskud til
Fordel for sig selv, forsaavidt hans Aarsindtægt ved An-
sættelse til Indkomstskat til Staten ikke naar 1 800 Kr.
paa Landet, 2 100 Kr. i Købstæderne og 2 400 Kr. i Køben-
havn og Frederiksberg. I Forbindelse hermed kan han tegne
Forsikring for sin Hustru, saafremt hun i væsentligt Om-
fang deltager i Mandens Erhvervsvirksomhed. De paagæl-
dende er da forsikrede i Overensstemmelse med Bestem-
melserne i nærværende Lov mod Følgerne af Ulykkestilfælde,
der indtræffer under deres Erhvervsvirksomhed og i deres
Husholdning.

En i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf
tegnat Forsikring bevarer sin Gyldighed, selv om den forsik-
redes Indkomst, efter at Forsikringen er tegnet, gaar op
over de anførte Beløb; men Statstilskuddet bortfalder.

Syvende Kapitel.

Søfart.

§ 54. Redere for Skibe, som overensstemmende med
Forskrifterne i Søloven af 1. April 1892 og Skibsregistrerings-
loven af samme Dato er indførte eller skal indføres i det
danske Skibsregister, har Forsikringspligt i Overensstemmelse
med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel
overfor Besætningen samt overfor Personer, der i indenlandsk
Havn eller i dansk Tolddistrikt antages til midlertidigt Ar-
bejde paa eller ved Skibet eller Fartøjet.

14 Juli. Om de paagældende er antagne af og lønnes af Rederen Nr. 187. eller Skibsføreren eller (saasom Bagere, Kokke, Opvartere, Barberer, Medhjælpere hos Hovmestre, Regnskabsførere, Læger, Sygeplejersker o. s. fr.) af andre, er uden Betydning for Rederens Forsikringspligt.

For Skibe under 300 Register-Tons omfatter Forsikringspligten Føreren, om han end selv maatte eje Skibet helt eller delvis.

Undtagne fra Redernes Forsikringspligt er Personer, som beskæftiges paa Skibe og Fartøjer m. v., der benyttes til Fiskefangst, og som Vederlag for deres Arbejde kun faar udbetalt Procenter eller Andel i Fangsten, og som i Henhold til §§ 66 C. og 66 F. er anmeldt som Medlemmer af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk.

§ 55. For Personer, der er forsikrede efter § 54, vedbliver Forsikringsretten i Tilfælde af Hjemsendelse efter Bestemmelserne i Sømandsloven Nr. 181 af 1. Maj 1923.

§ 56. Forsikringen gælder under al Beskæftigelse ved den Virksomhed, hvortil Skibet eller Fartøjet benyttes, herunder Arbejde paa og ved Skibet, Ladning og Losning af Skibets Last og sammes Iland- og Ombordbringelse; Befordring til og fra Skibet samt Ombord- og Ilandstigning; Virksomhed paa Søen til Redning af Menneskeliv eller til Bjærgning af Gods; Færden i Land i Ærinde for Skibet samt Sejlads i Fartøjet udenfor selve Erhvervet.

§ 57. Kan den i § 29 omhandlede Lægeerklæring ikke tilvejebringes, maa Retten til *Dagpenge* godtgøres paa anden efter Arbejderforsikrings-Raadets Skøn fyldestgørende Maade.

§ 58. Nyder en tilskadekomne Kur og Pleje i Udlandet under en dansk Konsuls Garanti for Betalingen, skal *Dagpengene* betales til vedkommende Konsul, som deraf afholder Udgifterne til Kuren og Plejen og udbetaler det mulig overskydende til den tilskadekomne.

§ 59. Yder Arbejdsgiveren for egen Regning den tilskadekomne fri Kur og Pleje i Udlandet, er han berettiget til for det paagældende Tidsrum at oppebære de *Dagpenge*,

der tilkommer den tilskadekomne hos Forsikringsforbundet (§ 64); dog skal det Beløb, hvormed Dagpengene maatte overstige Udgifterne til Kur og Pleje, udbetales den tilskadekomne. 14 Juli.
Nr. 187.

§ 60. Ministeren for Sundhedsvæsen fastsætter, efter indhentet Erklæring fra Søfartsraadet, Værdien af Kost og Bolig om Bord (jfr. § 41) for Mandskabet henholdsvis paa Damp- og Sejlskibe.

§ 61. Indtræder et Ulykkestilfælde udenfor Havn eller Ankerplads, regnes de i § 44 fastsatte Anmeldelsesfrister fra det Tidspunkt, da Skibet har naaet Forbindelse med Land. Indtræffer Ulykkestilfældet i fremmed Havn, hvor der er ansat dansk Konsul, eller indkommer Skibet eller Besætningen første Gang, efter at Ulykkestilfældet er indtruffet, til en saadan Havn, skal Anmeldelsen afgives til Konsulen.

§ 62. Det paahviler Skibsføreren eller den, som paa hans Vegne forestaar Skibets Førelse, i Skibets Dagbog at indføre, *naar* en til Besætningen hørende Person bliver arbejdsudygtig, og *naar* han atter bliver arbejdsdygtig. Det paahviler Skibsføreren at forskaaffe den fornødne Lægehjælp.

§ 63. Naar Søforklaring eller Søforhør er optaget i Anledning af et Ulykkestilfælde, der har ramt nogen af Besætningen paa et dansk Skib, skal der tilstilles Arbejderforsikrings-Raadet Afskrift af Søforklaringen eller Søforhøret.

Er der ansat dansk Konsul i fremmed Havn, hvor Ulykkestilfældet er indtruffet, eller hvortil Skibet eller Besætningen indkommer første Gang, efter at Ulykkestilfældet er indtruffet, skal Søforklaring aflægges, ikke blot naar det er nødvendigt til Opfyldelse af Sølovens Paabud, men ogsaa naar Konsulen finder det paakrævet ved særlige Omstændigheder. Forsaavidt Søforklaring ikke udkræves, optager Konsulen Forhør eller Forklaring uden Edfæstelse af Vidner. I fornødent Fald kan han betro en dertil duelig Mand at udføre dette Hverv paa sine Vegne. Af Søforklaringen, For-

14 Juli. klaringen eller Forhøret skal Afskrift tilstilles Arbejderforsikrings-Raadet, Nr. 187, der afholder de dermed forbundne Omkostninger.

Findes der ingen dansk Konsul i en fremmed Havn, hvor Ulykkestilfældet er indtruffet, eller hvortil Skibet eller Besætningen første Gang indkommer, efter at Ulykkestilfældet er indtruffet, og Aflæggelse af Søforklaring ikke er paabudt i Søloven, skal Skibsføreren, naar Rejsen ikke vil sinkes derved, sørge for, at der til Oplysning om Ulykkestilfældet optages Forhør eller Forklaring af den paa Stedet dertil kompetente Myndighed eller af en af nærmeste Konsul dertil bemyndiget Person. Af Forhøret eller Forklaringen vil Afskrift være at indsende til nærmeste Konsul eller, hvis Sagen derved vilde opholdes unødvendigt, direkte til Raadet. De hermed forbundne Omkostninger afholdes af Raadet.

Under Benævnelsen Konsul i ovenstaaende Paragraffer indbefattes ogsaa dansk Vicekonsul.

§ 64. De forsikringspligtige Redere er som saadanne Medlemmer af et Forsikringsforbund under gensidigt Ansvar, som oprettes til Overtagelse af den Risiko, der efter denne Lov er knyttet til de i § 54 nævnte Skibe og Fartøjer.

Medlemsforholdet begynder fra det Tidspunkt, da vedkommende bliver Reder for et af de ovennævnte Skibe.

For Medlemsbidrag tilkommer der Forbundet Søpanteret i Skib og Fragt efter Bestemmelsen i Sølovens § 268 Nr. 2.

Forsikringsforbundets Vedtægt skal stadfæstes af Ministeren for Sundhedsvæsen. Vedtægten skal indeholde Bestemmelser om Medlemmernes Forpligtelse til at anmelde sig til Forbundet, Forsikringsbidragenes Udredelse af Medlemmerne, Kontrol med forsvarlig Lægebehandling o. s. v.

§ 65. Paa ethvert under dette Kapitel hørende Skib skal der paa et for hele Besætningen tilgængeligt Sted være opslaaet et Uddrag af denne Lov, indeholdende dens Bestemmelser om Besætningens Rettigheder og Forpligtelser Dette Uddrag udfærdiges af Ministeren for Sundhedsvæsen der vedføjes en Oversættelse i det engelske Sprog. Trykte

Eksemplarer til Opslag udleveres gratis af Mønstringsbestyrerne. 14 Juli.
Nr. 187.

Paa ethvert saadant Skib skal Skibsføreren være i Besiddelse af mindst et indbundet Eksempplar af Loven. Enhver af Besætningen har Ret til at forlange sig dette Eksempplar udlaant til Gennemsyn.

Ottende Kapitel.

Fiskeri og mindre Skibsfart.

§ 66. — § 66 A. Her i Landet hjemmehørende Arbejdsgivere, saavel Enkeltmænd som Selskaber, der — uden at være forsikringspligtige i Medfør af syvende Kapitel — med dansk Skib, Baad eller Fartøj m. v. driver Fiskeri, Skibsfart, Baadfart, Færgefart, Pramfart, Bugsering, Stenfiskeri, Lodsgerning eller udfører Sandgravning, Optagning af Vrag-gods fra Havbunden, Dykker- og Bjærgningsarbejde, har Forsikringspligt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel for de Personer, der beskæftiges i de nævnte Virksomheder. Det samme gælder Lystsejlad og anden Sejlad med Skib eller Fartøj, der er maalt til mindst 4 Register Tons Brutto, forsaavidt angaar det ved Sejladsen benyttede Mandskab.

Efter Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet kan Ministeren for Sundhedsvæsen ved Bekendtgørelse inddrage Virksomheder, der kan jævnstilles med de fornævnte, under dette Kapitel.

§ 66 B. Forsikringspligten omfatter Besætningen paa de under nærværende Kapitel hørende Skibe og Fartøjer samt enhver Person, der mod Løn eller Akkordbetaling eller som ulønnet Medhjælper er antaget til her i Landet stadig eller midlertidig at udføre Arbejde ved de Virksomheder, der falder ind under nærværende Kapitel. Forsikringen gælder tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie — Hustruen dog undtaget —, forsaavidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning i Virksomheden maa sammenstilles med andre Arbejdere.

14 Juli. Undtagne fra Arbejdsgivernes Forsikringspligt er Personer, som beskæftiges paa Skibe og Fartøjer m. v., der benyttes til Fiskefangst, og som Vederlag for deres Arbejde kun faar udbetalt Procenter eller Andel i Fangsten, og som i Henhold til §§ 66 C. og 66 F. er anmeldt som Medlemmer af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk.

§ 66 C. Enhver Person, der for egen Regning eller i Fællesskab med andre driver Erhvervsvirksomhed, som falder ind under dette Kapitel, og for hvis Vedkommende sædvanlig mindst $\frac{3}{5}$ af Aarsindtægten ved personlig Virksomhed skyldes det nævnte Erhverv, er endvidere pligtig at tegne Forsikring for sin egen Person.

§ 66 D. Forsikringen gælder under al Beskæftigelse ved de paagældende Virksomheder, Arbejde paa og ved Skibet, Ladning og Losning af Skibets Last og sammes Iland- og Ombordbringelse, Befordring til og fra Skibet samt Ombord- og Ilandstigning, Lystsejlsads eller anden Sejlsads, hvortil Skibet eller Fartøjet maatte anvendes, ved Reparation og Vedligeholdelse af i Virksomheden benyttet Baad, Fartøj m. v., Redskaber og lignende samt ved Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning — naar denne ikke er fuldstændig udsondret fra Bedriften, i hvilket Tilfælde § 50 bringes i Anvendelse — og ved personlig Tjenestegerning for ham eller hans Familie. Forsikringen omfatter endvidere Beskæftigelse ved Virksomhed, der som Bierhverv drives under Fiskeri, saasom Isning, Ormgravning, Agning, Rensning, Pakning, Saltning og Røgning af Fangsten, Transport af denne eller Agn til eller fra Jernbane.

§ 66 E. De paagældende er, samtidig med at de indtræder i et Forhold, der medfører Forsikringspligt, og saa længe Forholdet vedvarer, Medlemmer af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk, der overtager den med deres egen og de af dem beskæftigede Personers Forsikring forbundne Risiko.

Arbejdsgivere, der har Forsikringspligt efter Lovens sjette, syvende eller niende Kapitel, og som i den efter disse

Kapitler forsikringspligtige Virksomhed anvender Skibe, Fartøjer m. v., der falder ind under Bestemmelserne i nærværende Kapitel, kan, naar Omstændighederne taler derfor, af Arbejderforsikrings-Raadet erholde Fritagelse for at være Medlemmer af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk, forsaavidt angaar Skibe, Fartøjer m. v., der anvendes som Tilbehør til og i Forbindelse med den under sjette, syvende eller niende Kapitel hørende Virksomhed. En Betingelse herfor er dog, at det godtgøres, at Forsikringen for de ved saadanne Skibe, Fartøjer m. v. beskæftigede forsikringsberettigede Personer i saa Tilfælde overtages af samme Forsikrings-selskab, som har Forsikringen for de øvrige i Virksomheden beskæftigede, efter Lovens sjette, syvende eller niende Kapitel forsikringsberettigede Personer.

14 Juli.
Nr. 187.

§ 66 F. Enhver efter ottende Kapitel forsikringspligtig Arbejdsgiver og enhver Person, der uden at benytte forsikringsberettiget Medhjælp driver Erhvervsvirksomhed, som hører under dette Kapitel, er — saafremt han ikke efter Bestemmelsen i § 66 C. er pligtig at forsikre sig selv — berettiget til at blive Medlem af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk, hvorved der tilkommer ham Forsikring i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel.

Den i § 66 C. og nærværende Paragrafs første Stykke omhandlede Forsikring kan tegnes saaledes, at den tillige omfatter den paagældendes Hustru, saafremt hun i væsentlig Grad deltager i Erhvervsvirksomheden.

§ 67. Vedtægten for Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk udarbejdes af Bestyrelsen for den ved Lov Nr. 71 af 3. April 1900 oprettede Ulykkesforsikringsforening for danske Fiskere, suppleret med 3 fiskerikyndige Medlemmer af Arbejderforsikrings-Raadets Afdeling for Fiskeri og mindre Skibsfart samt de søfartskyndige Medlemmer af Raadets Afdeling for Søfart. Den stadfæstes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter indhentet Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet.

14 Juli.
Nr. 187.

Niende Kapitel.

Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m.

§ 68. Arbejdsgivere, saavel Enkeltmænd som Selskaber, der driver:

- 1) Landbrug, Skovbrug og Havebrug,
- 2) Heste- og Kreaturhandel, Stutteri, Mejeri, Tørveskær, Rørskær, Mergelforetagender, Tærskæværker, Halmpresning, Damkultur, Vind- og Vandmølleri,
- 3) Kontrol, raadgivende Virksomhed og lign. med Hensyn til Bedrifter af ovennævnte Arter,

har Forsikringspligt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel overfor de Arbejdere, der beskæftiges i de nævnte Virksomheder.

Efter Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet kan Ministeren for Sundhedsvæsen ved Bekendtgørelse inddrage Virksomheder, som kan jævnstilles med de fornævnte, under dette Afsnit.

§ 69. Forsikringspligten gælder tillige Arbejdere i Virksomheder, der som Bierhervv drives under Bedrifter, der henhører under § 68, saasom Teglværk, Grus- og Mergelgravning, Kørsler, Skærveslagning, Savskæring, Heste- og Kreaturhandel og lignende.

§ 70. Ved Havebrug forstaaes i denne Lov forretningsmæssigt drevet Havebrug (herunder Anlægsgartneri) samt Arbejde i Parker, Anlæg og Haver, der tilhører Stat eller Kommune eller er knyttede til Landbrug og Skovbrug, og i private Haver af mindst 1 Hektars Størrelse.

§ 71. Forsikringspligten omfatter enhver, der mod Løn eller Akkordbetaling eller som ulønnet Medhjælp her i Landet er antaget til stadig eller midlertidig at udføre Arbejde ved de Virksomheder, der falder ind under nærværende Kapitel. Forsikringen gælder tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie — Hustruen dog undtaget —, forsaavidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning i Virksomheden maa sammenstilles med andre Arbejdere, og saafremt der

ikke fra den Ejendom, paa hvilken de beskæftiges, ved be- 14 Juli.
tryggende Panteret i samme eller paa anden betryggende Nr. 187.
Maaade er tilsikret dem livsvarigt nødtørftigt Underhold
(Aftægt).

§ 72. Forsikringen gælder under Udførelsen af alt Arbejde i de under nærværende Afsnit hørende Virksomheder, derunder Kørsel, selv om den foregaar udenfor Bedriftens Omraade, Arbejde paa Jernbanen for Bedriften, Arbejde ved Veje, Aa- og Vandløb, Istandsættelse af Bygninger o. s. v., som foretages i Bedriftens Interesse, eller som paahviler Ejendommen, samt ved Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning — naar denne ikke er fuldstændig udsondret fra Bedriften, i hvilket Tilfælde § 50 bringes i Anvendelse — og ved personlig Tjenestegering for ham eller hans Familie.

§ 73. En Arbejdsgiver, der falder ind under § 68, saavel som enhver Person, der uden at benytte forsikringsberettiget Medhjælp driver Erhvervsvirksomhed, som hører under dette Kapitel, har Adgang til i anerkendte Forsikringsselskaber at tegne frivillig Forsikring med Statstilskud til Fordel for sig selv, forsaavidt hans Aarsindtægt ved Ansættelse til Indkomstskat til Staten ikke naar 1 800 Kr. paa Landet, 2 100 Kr. i Købstæderne og 2 400 Kr. i København og Frederiksberg. I Forbindelse hermed kan han tegne Forsikring for sin Hustru.

Samme Adgang til at tegne frivillig Forsikring for sig selv og Hustru tilkommer under de samme Betingelser enhver Ejer eller Bruger af Ejendomme i erhvervsmæssigt Havebrug, uanset det paagældende Havebrugs Størrelse, jfr. § 70.

De paagældende er da forsikrede i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs Kapitel 1—5 og dette Kapitel mod Følgerne af Ulykkestilfælde, der indtræffer under deres Erhvervsvirksomhed, jfr. § 72, og i deres Husholdning.

En i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf tegnet Forsikring bevarer sin Gyldighed, selv om den forsikredes Indkomst, efter at Forsikringen er tegnet, gaar op over de anførte Beløb, men Statstilskuddet bortfalder.

14 Juli.
Nr. 187.

Tiende Kapitel.

Statstilskud.

§ 74. Til anerkendte Forsikringsselskaber yder Staten efter behørig dokumenteret Regnskab et Tilskud til Nedsættelse af Præmierne for de Forsikringstagere, der driver et Erhverv, som hører under Bestemmelserne i sjette eller niende Kapitel, og som godtgør, at deres Aarsindtægt ved Ansættelsen til Indkomstskat til Staten ikke naar 1 800 Kr. paa Landet, 2 100 Kr. i Købstæderne og 2 400 Kr. i København og Frederiksberg. Tilskuddet ydes til de paagældendes Forsikring saavel af deres Arbejdere som af dem selv og Hustru i Henhold til § 53 og § 73. Statens Tilskud, der alene maa anvendes til Nedsættelse af disse Medlemmers Præmier, udgør $\frac{2}{5}$ af den Præmie, der uden saadant Tilskud vilde have paahvilet dem.

Statskassen godtgør endvidere efter behørig dokumenteret Regnskab de anerkendte Forsikringsselskaber (-forbund) Halvdelen af de Erstatningsbeløb, som de i Medfør af denne Lov udreder til

a) de efter syvende Kapitel forsikrede, der er beskæftigede af Ejere eller Brugere af Skibe, som — bortset fra Motormaskineri til en Hjælpeskrue — alene bevæges ved Sejl og ikke benyttes til Lystsejlsads,

b) de efter ottende Kapitel forsikrede.

Dog er Statens Tilskud i de under Litra a. og b. nævnte Tilfælde afhængigt af, at de i denne Paragrafs første Stykke nævnte Indtægtsgrenser ikke overstiges. Finder dette Sted, bevarer Forsikringen vel sin Gyldighed, men Statstilskuddet bortfalder. Den forsikrede er forpligtet til samtidig med, at han til Skattemyndighederne opgiver eller af Skattemyndighederne ansættes til en skattepligtig Indkomst, der overstiger de foran nævnte Beløb, at tilstille Forsikringsforbundet Meddelelse herom.

Statens Tilskud maa alene anvendes til Nedsættelse af de ovennævnte forsikringspligtiges eller frivillig forsikredes Præmie.

Erstatning for Ulykkestilfælde, indtrufne under Forsøg 14 Juli.
paa Redning af Menneskeliv (jfr. § 3), godtgøres ethvert Nr. 187.
anerkendt Forsikringselskab eller Forsikringsforbund af Stats-
kassen.

Ellevte Kapitel.

Slutnings- og Straffebestemmelser.

§ 75. Alle Dokumenter vedrørende Forsikring efter denne Lov er stempelfri.

§ 76. Samtidig med Kvitteringen for indbetalte Præmier tilstiller de anerkendte Forsikringselskaber den forsikringspligtige et af Ministeren for Sundhedsvæsen godkendt Forsikringsmærke, der er paatrykt Selskabets Navn, og som skal indeholde Oplysninger om, for hvor langt et Tidsrum den tegnede Forsikring gælder. Dette Mærke skal i enhver Virksomhed, der beskæftiger flere end 3 Arbejdere, være opslaaet paa et synligt, for de paagældende Arbejdere let tilgængeligt Sted paa Arbejdspladsen. I alle andre Tilfælde skal den forsikringspligtige opbevare Forsikringsmærket i den Tid, Forsikringen er løbende, og paa Forlangende af de forsikrede forevise dette.

Det paahviler det i Henhold til Fabrikloven af 29. April 1913 ansatte Tilsynspersonale, deriblandt de kommunale Tilsynsmænd, at paase, at behørigt Forsikringsmærke forefindes i de Bedrifter, hvormed de har Tilsyn. Saafremt der forefindes Mangler, indberettes Sagen af vedkommende Tilsynsmand til Politimesteren paa Stedet. For andre Erhvervsvirksomheders Vedkommende føres det omhandlede Tilsyn af Politiet.

Ved kongelig Anordning kan efter indhentet Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet træffes andre Foranstaltninger til Kontrolering af Forsikringspligtens Opfyldelse. Herved kan bestemmes, at ogsaa andre statslige og kommunale Myndigheder skal yde deres Medvirkning.

§ 77. Med Bøder fra 50 til 500 Kr. anses den Arbejdsgiver, der tilsidesætter Pligten til at tegne Forsikring i et

14 Juli. anerkendt Selskab, eller som ikke holder Forsikringen i Nr. 187. Kraft.

Med Bøder fra 15 til 200 Kr. anses den Arbejdsgiver eller den, der optræder paa hans Vegne, som forsømmer at afgive rettidig Anmeldelse efter §§ 44 og 61 om et indtruffet Ulykkestilfælde eller hindrer rettidig Lægebehandling efter § 48, samt den, der undlader at meddele de i § 47 nævnte Oplysninger.

Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 78. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1928 og kommer til Anvendelse paa Ulykkestilfælde indtrufne nævnte Dato eller senere.

Behandlingen af de Sager, som ved Lovens Ikrafttræden endnu ikke er færdigbehandlede af det hidtilværende Arbejderforsikrings-Raads forskellige Afdelinger, tilendebringes af de tilsvarende Afdelinger af det ved denne Lov oprettede Raad.

§ 79. De anerkendte Forsikringsselskaber er forpligtede til, uanset de i Henhold til tidligere Ulykkesforsikringslove trufne Forsikringsaftaler, at nedsætte de for pligtig Forsikring fastsatte Præmier og Bidrag med mindst 15 pCt., jfr. § 22, 2det Stk., og Nedsættelsen skal, efter at de nærmere Regler, som Ministeren fastsætter i Henhold til § 18, er offentliggjort og traadt i Kraft, være saa stor, at Præmier og Bidrag bringes i Overensstemmelse med disse Regler.

Finder der ikke en saadan Nedsættelse Sted af en Forsikringstagers Præmie eller Bidrag, og findes der ikke i Forsikringsaftalen Hjemmel til en Fastsættelse af Præmien til et højere Beløb end svarende til en saadan Nedsættelse, er Forsikringstageren, forsaavidt han ikke maatte ønske at opretholde Forsikringen paa de af Selskabet fastsatte Vilkaar, berettiget til — dog kun indtil en Maaned efter Modtagelsen af Meddelelsen om Præmiens Fastsættelse — at opsigte Forsikringen med 8 Ugers Varsel uanset Tidspunktet for Forsikringstidens Udløb.

§ 80. Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med Ændringer, som følger af Øernes særlige Forhold.

Indtil saadant sker, gælder Anordning Nr. 503 af 29. 14 Juli. November 1922, hvorved Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Nr. 187. Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, jfr. Lov Nr. 394 af 28. Juni 1920 om Ændring i den nævnte Lov, sættes i Kraft paa Færøerne, samt Anordningerne af 23. Februar 1924, 24. Juli 1925 og 9. Marts 1926 om Ændringer i fornævnte Anordning Nr. 503 af 29. November 1922.

Nr. 187. Lov-Tid. A. S. 1152—73.

Lov Nr. 201 om Ændringer i Lov Nr. 346 af 20. 14 Juli. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser. Nr. 201.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Til § 6, 1ste Stk., i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser føjes følgende:

»Forældreløse Børn, hvem der ikke paa anden Maade ved Lovgivningens Regler er sikret Adgang til Sygehjælp, kan — de sædvanlige økonomiske Betingelser forudsat — uden Hensyn til Aldersgrænse nedad være selvstændige ubemidlede nydende Medlemmer af en Sygekasse, dog uden andre Rettigheder end Ret til Sygehjælp (herunder ikke Pengehjælp). Denne Særstilling ophører i hvert Fald ved det fyldte 15de Aar.«

Til § 6, 2det Stk., tilføjes: »De Indtægts- og Formuegrænser, som fastsættes i fremtidige Bekendtgørelser, skal være ens for alle de i 1ste Stk. nævnte Kategorier af Personer. — Hvor Talen er om Personer, hvis Indtægtsforhold er usikre, vil de i Bekendtgørelsen fastsatte Indtægtsgrænser kunne forhøjes med indtil 20 pCt.«

§ 2. I Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser ændres i § 13, 2det Stk., Ordene »3 Kr.« til: »2 Kr.«, og Ordene »Medicin (jfr. § 22)« udgaar. Som 2det Pkt. tilføjes: »Tilskuddet til Sygekassernes Udgifter til Lægehjælp maa ikke overstige 2,4 Mill. Kr. aarlig, hvilket Beløb dog, saafremt der sker betydelige Forandringer i det samlede

14 Juli. Nr. 201. Antal af Sygekassernes ubemidlede nydende Medlemmer, kan forhøjes eller nedsættes ved Finansloven i Forhold til Stigning eller Nedgang i Antallet. Forsaavidt denne Bestemmelse medfører, at Statstilskuddet til Sygekassernes Udgifter til Lægehjælp ikke vil kunne ydes med en Fjerdedel af Udgifterne, nedsættes dette Tilskud forholdsvis for samtlige Sygekasser.

I § 13, 3die Stk., og § 17, 1ste Stk., udgaar Ordene »Medicin (jfr. § 22)«, hvorhos § 22, sidste Stykke, 2det Pkt., udgaar.

I § 13 tilføjes som nyt Stykke:

»Ministeren for Sundhedsvæsenet bemyndiges til i de første 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden indenfor et samlet Beløb af 100 000 Kr. aarlig at bevilge et ekstraordinært Statstilskud til saadanne Sygekasser, som paa Grund af ganske særlige Forhold har været ude af Stand til at opsamle en passende Reservefond«.

§ 3. § 9 i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser affattes saaledes:

»Om nogen efter sin økonomiske Stilling kan optages eller forblive staaende som nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, samt om Sygekassen er berettiget til Tilskud fra Staten for et nydende Medlem (jfr. § 6), forelægges i Tvivltilfælde et Udvalg, bestaaende af et Medlem, der ikke maa være Medlem af Sygekassen, valgt af Kommunalbestyrelsen, et af Kassens Bestyrelse valgt Medlem og en Læge med Sygekassepraksis, valgt af Stedets Kommunalbestyrelse. Ønsker ingen Læge at tiltræde Udvalget, vælger Kommunalbestyrelsen en anden Mand eller Kvinde som det tredie Medlem af Udvalget. Valgene gælder for 2 Aar. Det førstnævnte af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem er Formand for Udvalget. I København og Købstæderne med over 10 000 Indbyggere er Kommunalbestyrelsen berettiget til at bestemme, at der skal nedsættes 2 eller flere Udvalg.

I Landkommuner og Købstæder med 10 000 Indbyggere eller derunder sammenkalder Formanden Udvalget mindst hvert tredie Aar, efter at Kommuneskattelisten har været fremlagt til Eftersyn, hvorefter Udvalget sammenligner

Sygekassernes Medlemsfortegnelse med denne Liste. I Udvalget kan derhos om fornødent hos Ligningsmyndigheden begære Oplysning om, hvorvidt et Medlems Indtægt og Formue ligger under eller over den af Ministeren for Sundhedsvæsen fastsatte Indtægts- og Formuegrænse. Udvalget er berettiget til at fordele Arbejdet saaledes, at der hvert Aar kontrolleres en Trediedel af Medlemmerne. Sygekasser og Ligningsmyndigheder er pligtige til at stille Medlemsfortegnelser og Kommuneskattelister til Udvalgets Raadighed, dog at de ikke maa offentliggøres. Paa Grundlag af det fremkomne Materiale træffer Udvalget Beslutning for hvert enkelt Sygekassemedlems Vedkommende. 14 Juli.
Nr. 201.

I København og Købstæder med over 10 000 Indbyggere udtager de anerkendte Sygekassers Revisorer, jfr. § 29 Nr. 5, hvert Aar mindst 10 pCt. af vedkommende Sygekasses ubemidlede nydende Medlemmer til Bedømmelse af Udvalget, der, saa snart det har modtaget Fortegnelse over de af Revisorerne udtagne Medlemmer træffer Beslutning for hvert enkelt af disse efter foranstaaende Regler.

Henvendelse til Udvalget kan iøvrigt til enhver Tid ske fra den, om hvis Medlemsret der er Spørgsmaal, samt fra Sygekasseinspektøren, Sygekassens Bestyrelse, de af Kassen benyttede Læger og vedkommende Kommunalbestyrelse. Henvendelsen rettes til Udvalgets Formand, som derefter foranlediger Udvalgets Sammentræden.

Udvalgets Beslutning indsendes efter derom af Ministeren fastsatte Regler til Sygekasseinspektøren, der træffer Bestemmelse om, hvorvidt han kan tiltræde den. Sygekasseinspektørens Afgørelse kan indankes for Ministeren af Udvalget eller af enhver af de øvrige, som efter foranstaaende Stykke kan indbringe Sagen for Udvalget.

De nærmere Regler om Udvalgets Virksomhed fastsættes af Ministeren.»

§ 4. I § 11 i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser udgaar sidste Stykke, og i Stedet for tilføjes følgende:

»Unnlader et Sygekassemedlem dette, skal det i § 9 omhandlede bedømmende Udvalg, hvis det senere finder,

14 Juli. at han ifølge sine økonomiske Forhold er uberettiget til at
Nr. 201. være ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, og at hans Indtægt eller Formue i 2 Aar eller mere har ligget i væsentlig Grad over de Grænser, som er fastsat i den i Medfør af § 6, 2det Stk. udstedte Bekendtgørelse, indberette Sagen til Sygekasseinspektøren, der kan paalægge den paagældende at udrede dels til Sygekassen et Beløb svarende til den Sygehjælp, han maatte have oppebaaret fra Sygekassen i Løbet af de 2 sidste Aar, dels til Statskassen et Beløb svarende til dets Statstilskud, som Sygekassen har oppebaaret for Medlemmet i Løbet af nævnte Tidsrum.

Saafernt et Medlem i den i 2det Stk. omhandlede Erklæring eller i øvrigt overfor Sygekassen eller det bedømmende Udvalg svigagtigt har meddelt urigtige Oplysninger om sine Forhold, mister han sin Medlemsret, ligesom han kan tilpligtes at udrede Godtgørelse til Sygekassen og Staten efter de i foranstaaende Stykke givne Regler, selv om han uberettiget har været Medlem af Sygekassen i kortere Tid end 2 Aar.

Overtrædelse af Bestemmelserne i 4de Stk. om Dobbeltforsikring saavel som øvrigt Svig mod Kassen medfører Tab af Medlemsret og den paagældende kan tilpligtes at erstatte de med Urette oppebaarne Ydelser fra Sygekassen.

De af Sygekasseinspektøren i Henhold til foranstaaende Bestemmelser trufne Afgørelser angaaende Udredelse af Godtgørelser til Sygekassen eller Staten, kan i alle Tilfælde af vedkommende Medlem eller Sygekassens Bestyrelse indenfor en Frist af en Maaned indankes for vedkommende Minister, hvis Afgørelse er endelig.

De Beløb, som det i Henhold til foranstaaende er paalagt et Sygekassemedlem at udrede, kan inddrives ved Udpankning.

I § 29, Nr. 1, tilføjes efter »Invalideforsikringsloven»: »samt Medlemmernes Ansvar ifølge § 11, 6te—7de Stk.»

§ 5. § 15 i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser, som bor paa Landet eller paa en Købstads Markjorder — i sidste Tilfælde dog kun, naar de bor over 1 km udenfor Bygrænsen —, er berettigede til af den Kommune, hvori paagældende bor, for dem selv samt deres Børn

(jfr. § 14) under 15 Aar, forsaavidt de bor indenfor Kommu- 14 Juli.
nens Omraade, at forlange Befordring afgivet til Afhentelse Nr. 201.
af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller
efter Omstændighederne til den syges Henbringelse til —
og Hjembringelse fra — bemeldte Læge eller Jordemoder
eller det Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Indlæggelsesret
mod nedsat Betaling, og som i det foreliggende Tilfælde bør
benyttes, jfr. § 14 og nærværende Paragrafs 4de Stk.

Til Børn, som er anbragt i Arbejdsforhold (Lærlinge -eller
Tjenesteforhold eller lign.) udenfor Hjemmets Sygekasses
Omraade, og som af Aldershensyn ikke kan blive optaget i
den stedlige Sygekasse, skal der af Opholdskommunen ydes
samme Befordring, som Kommunen er pligtig at yde de i
Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer.

Befordringer tilvejebringes ved Kommunalbestyrelsens
Foranstaltning — eventuelt i Henhold til derom mellem
Kommunen og vedkommende Læger, Jordemødre og Syge-
huse afsluttede Overenskomster — og saaledes, at Omkost-
ningerne derved i alle Tilfælde forlods udredes af Kom-
munens Kasse.

Udgiften ved Befordring af eller til Læge og Jordemoder
indenfor en Vejlængde af 10 km fra den syges Bopæl frem
og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. — Bor
nærmeste Læge og Jordemoder over 10 km fra den syges
Bopæl, afholder Kommunen ogsaa hele Udgiften for Befor-
dringen af eller til disse, medens Sygekassen ellers maa yde
Kommunen Godtgørelse for Befordring ud over nævnte Grænse.

Udgiften ved Befordring fra den syges Bopæl til det
nærmeste Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Indlæggelsesret
mod nedsat Betaling, og lige saa langt tilbage afholdes af
Kommunen. Taler Forholdene i det enkelte Tilfælde for
Indlæggelse paa et fjernere liggende Sygehus, hvorpaa Syge-
kassen har Indlæggelsesret mod nedsat Betaling, afholdes
Befordringsudgiften ud over Vejlængden til det nærmest
liggende Sygehus og eventuelt tilbage ligeligt af Sygekassen,
Kommunen og Amtskommunen.

Skønner Kommunalbestyrelsen, at Misbrug af Frikørsel

14 Juli. har fundet Sted, er den bemyndiget til at bestemme, at ved-
Nr. 201. kommende Sygekassemedlem for hver Befordring skal er-
lægge en Kontrolafgift til Kommunen af en Fjerdedel af
Kørselsudgiften, dog højst 2 Kr. Det tilkommer iøvrigt
Kommunalbestyrelsen at fastsætte den Fremgangsmaade,
som skal følges med Hensyn til Rekvosition af Befordring.

Ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres
Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, som bor i Købstæder, i Handels-
pladser eller paa Købstæders Markjorder indenfor en Kilo-
meters Afstand fra Bygrænsen, har Ret til ved Kommunens
Foranstaltning vederlagsfrit at befordres til eller fra Distrik-
tets Sygehus eller den behandlende Læge, naar Lægen er-
klærer Befordringen for nødvendig.

Ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres
Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, der paa Rejse, Besøg, ved Ar-
bejde eller lign. midlertidig opholder sig udenfor deres Syge-
kasses Omraade og som Følge af pludselig Sygdom eller
Ulykkestilfælde nødvendig maa have Lægehjælp eller maa
indlægges paa Sygehus, er berettiget til af den Kommune,
indenfor hvis Omraade de paa dette Tidspunkt befinder sig,
at kræve samme Befordring, som Kommunen er pligtig at
yde de i Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer, dog at
de ikke kan fordre sig hjembragt fra Læge eller Sygehus.

De Sygekassemedlemmer i denne Paragraf tillagte Be-
fordringsrettigheder omfatter ikke alene Befordring med
Automobil eller Hestekøretøj, men ogsaa Befordring med
Jernbane, Ruteautomobil, Dampskib, Færge og lign.

Sygekassens Vedtægt skal indeholde de fornødne Be-
stemmelser til Forebyggelse af Misbrug fra Medlemmernes
Side af de dem her tillagte Rettigheder.«

§ 6. § 19, Pkt. 1, Linie 1—5, i Lov Nr. 346 af 20. Juni
1921 om anerkendte Sygekasser ændres til at lyde saaledes:

»1. fri eller delvis Lægehjælp, jfr. § 22 Nr. 2 og § 32,
2det Stk., til de nydende Medlemmer og deres Børn (jfr. § 14)
under 15 Aar, forsaavidt de paagældende opholder sig inden-
for Sygekassens stedlige Omraade;

2. fri Sygehusbehandling (herunder indbefattet Behand-

ling paa offentlige Sindssygeanstalter samt paa de i Lov ^{14 Juli.} Nr. 66 af 29. Marts 1924 omhandlede Helbredelsesanstalter ^{Nr. 201.} for tuberkuløse) til de nydende Medlemmer og deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, forsaavidt de opholder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade. Saafremt et«.

Endvidere ændres Tallet »2« (foran Pkt. 2) til: »3«, og i dette Punkt Linie 1—2 ændres »§ 22 Nr. 1 og 2« til: »§ 3, 1ste Stk., og § 22 Nr. 3 og 4«.

§ 7. I § 21, 2det Stk., i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser indsættes efter Ordene »Kassens øvrige Ydelser eller« følgende Ord: »med Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Læger«.

§ 8. I § 22 i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser indsættes følgende som nyt Nr. 1 og 2:

»I en anerkendt Sygekasses Vedtægt kan bestemmes:

1. at Medlemmerne ved hvert Regnskabsaars Begyndelse vælger, hvilken af de nærmestboende Læger de i dette Aar vil benytte, og at Sygekassen i saa Fald kun betaler Lægehjælp eller refunderer Betaling for Lægehjælp, som er ydet af denne Læge eller eventuelt hans Stedfortræder til vedkommende Medlem,

2. at Sygekassens Bestyrelse, dersom den skønner, at Anvendelse af fri Lægehjælp vil være betænkelig for Kassens Økonomi, med Sundhedsministerens Samtykke kan bestemme, at der ikke ydes fri Lægehjælp, men at Sygekassen mod Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Lægen refunderer Medlemmerne mindst tre Fjerdedele af det Beløb, som Sygekassen efter den gældende Overenskomst skal betale Lægen for den paagældende Lægehjælp, beregnet efter Betaling pr. Ydelse.

Sygekasser, som har benyttet sig af den i foranstaaende Stykke hjemlede Ret til kun at yde delvis Lægehjælp, kan i Vedtægten yderligere bestemme, at Bestyrelsen, naar særlig Trang er til Stede, for langvarige eller særlig kostbare Sygdomstilfælde kan bevilge et Beløb som Ekstrahjælp udover, hvad der iøvrigt som almindelig Regel refunderes Medlemmerne som Bidrag til de af dem afholdte Udgifter til

14 Juli. Lægehjælp. Sygekassen kan dog ingen Sinde i Løbet af et Nr. 201. Regnskabsaar til den heromhandlede Ekstrahjælp i alt belvilge et større Beløb samlet end 1 Kr. pr. ubemidlet nydende Medlem, der stod i Kassen ved Aarets Begyndelse. Kassen er berettiget til at medtage de saaledes afholdte Beløb til Beregningen af Statstilskuddet til Lægeudgifter, dog at det skal opføres særskilt paa Statstilskudsskemaet.«

§ 9. I § 29 i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser føjes til 1ste Stk. Nr. 5: »enhver Sygekasse skal have mindst 2 Revisorer; forsaavidt angaar Sygekasser i København og Købstæder med over 10 000 Indbyggere, skal en af Revisorerne enten være autoriseret i Henhold til Lov Nr. 117 af 14. Maj 1909 eller anerkendt af Ministeren for Sundhedsvæsen som Sygekassens Revisor;«.

§ 10. I § 31 i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser indføres som nyt Stykke mellem næstsidste og sidste Stykke:

»Samtidig med den foran omhandlede Revision skal Revisorerne paase, at de i § 9 omhandlede Kontrolforanstaltninger er iværksat som foreskrevet.«

§ 11. I § 32 i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser indsættes som nyt 2det Stk.:

»Naar den gennemsnitlige Udgift pr. ubemidlet nydende Medlem til Lægehjælp i en Sygekasse, som nyder fri Lægehjælp i det foregaaende Regnskabsaar har overskredet den gennemsnitlige Lægeudgift pr. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser (henholdsvis københavnske, Provinsby- eller Land-Sygekasser), som yder fri Lægehjælp, med 25 pCt. eller derover, henleder Sygekasseinspektøren Kassens Opmærksomhed paa dette Forhold.

Hvis Kassens gennemsnitlige Udgift til Lægehjælp herefter ikke i det følgende Aar nedbringes saa meget, at den højst udgør 20 pCt. over Gennemsnitsudgiften pr. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser, som yder fri Lægehjælp, kan Sygekasseinspektøren, naar Forholdene iøvrigt taler derfor, kræve, at Kassen skal ophøre med at yde fri Lægehjælp og indtil videre overgaa til at yde Betaling for Lægehjælp paa den i § 22, Nr. 2, omhandlede Maade.

Sygekasseinspektørens Krav skal iremsættes inden 1. Juli 14 Juli.
til Efterfølgelse fra førstkommende 1. Januar. Nr. 201.

Sygekassen er dog efter 1 Aars Forløb, saafremt den formener, at Forholdene nu har ændret sig, berettiget til overfor Sygekasseinspektøren at rejse Spørgsmaalet om paany at yde fri Lægehjælp.

§ 12. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1927.

Ministeren for Sundhedsvæsenet bemyndiges til samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse at lade Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915, ændret saaledes, som Lov Nr. 324 af 3. Juni 1919, Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921, jfr. Bekendtgørelse Nr. 346 af 20. Juni 1921, og nærværende Lov medfører det, optrykke og bekendtgøre som »Lov om anerkendte Sygekasser«.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 33. S. 1227—32. Udg. 27. Juli.

**Bekendtgørelse af Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 14 Juli.
om anerkendte Sygekasser, saaledes som denne er Nr. 202.
ændret i Henhold til Lov af 6. Maj 1921 og Lov af 14.
Juli 1927.**

Ministeren for Sundhedsvæsenet gør vitterligt:

I Medfør af den mig ved Lov af 14. Juli 1927 tillagte Bemyndigelse har jeg ladet Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, ændret saaledes som Lov af 6. Maj 1921 og ovennævnte Lov af 14. Juli 1927 medfører det, optrykke og bekendtgør den herved som:

Lov om anerkendte Sygekasser.

§ 1. Enhver Sygekasse, som er en Forening af Personer, der har sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Sygdomstilfælde, har Ret til at faa offentlig Anerkendelse og den dermed forbundne Støtte af det offentlige, naar den fyldestgør de i denne Lov indeholdte Forskrifter, og dette efter Indstilling af Direktøren for Sygekassevæsenet godkendes af Ministeren for Sundhedsvæsenet. Forsaavidt der imidlertid for vedkommende Fag eller stedlige Omraade (jfr. § 4) allerede maatte findes oprettet en Sygekasse, der har faaet offentlig Anerkendelse,

14 Juli. kan Anerkendelse nægtes andre Sygekasser indenfor samme Nr. 202. Fag eller stedlige Omraade.

Anerkendelsen meddeles af Ministeren for Sundhedsvæsen og offentliggøres af denne.

§ 2. Begæring om Anerkendelse indsendes til Direktøren for Sygekassevæsenet ledsaget af 1) et Eksemplar af Kassens Vedtægt, 2) en Fortegnelse over Medlemmerne med Angivelse af disses Alder og Livsstilling, 3) en Udskrift af den Beslutning, i Henhold til hvilken Anerkendelsen søges, samt 4) forsaavidt det ikke er en ny oprettet Kasse, det sidste Aars Regnskab.

§ 3. For at faa og beholde offentlig Anerkendelse maa en Sygekasse som Regel have mindst 200 Medlemmer.

Under særlige Omstændigheder kan Anerkendelse meddeles eller bevares af en Kasse med et mindre Medlemstal.

Ministeren for Sundhedsvæsen kan, hvor Forholdene taler derfor, efter Indstilling af Sygekassenævnet (jfr. § 27), og efter at der er givet saavel de paagældende Sygekasser som vedkommende Sygekasse-Centralforening Lejlighed til at udtale sig, paabyde, at to eller flere Kasser indenfor samme stedlige Omraade skal sammensluttet, naar dette kan ske uden Skade for Kassens Medlemmer. Vægrer nogen af de paagældende Kasser sig ved at efterkomme Paabudet, mister den sin Anerkendelse, og dens Medlemmer henvises til at gøre deres Ret gældende efter Reglerne i § 10.

§ 4. For at faa Anerkendelse maa en Sygekasse enten være knyttet til et bestemt Fag (Handel, Industri eller Haandværk), eller dens Vedtægt maa fastsætte en efter Forholdene i det enkelte Tilfælde passende stedlig Begrænsning for Retten til at være Medlem af Sygekassen.

Endvidere kan Anerkendelse meddeles saadanne Sygekasser, der bestod den 1. August 1892, og som omfattede en Kreds af Personer, knyttede til en enkelt bestemt Forretning eller Virksomhed.

§ 5. Er en Sygekasse knyttet til et bestemt Fags Arbejdere eller oprettet for dettes Mestre, Svende eller Lærlinge, skal den indenfor Sygekassens stedlige Omraade staa

aaben for alle Fagets Arbejdere af den paagældende Klasse, 14 Juli.
kun med de i § 6 nævnte Betingelser. Nr. 202.

Nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, i hvilken Adgangen til at blive Medlem er begrænset til et bestemt Fag eller en bestemt Forretning eller Virksomhed, er berettigede til at forblive i Sygekassen som nydende Medlemmer, selv om de forlader Faget, Forretningen eller Virksomheden, naar de i øvrigt opfylder de i Vedtægten fastsatte Betingelser for Medlemsret.

Den i § 4 ommeldte stedlige Begrænsning skal i Reglen være Kommunen. Dog kan københavnske Sygekasser omfatte Nabokommuner og omvendt; Ministeren for Sundhedsvæsen kan derhos, naar Omstændighederne taler derfor, meddele Tilladelse til, at Sygekasser omfatter to eller flere Kommuner eller endog hele Landet.

Indenfor vedkommende Kommune maa Grænsen ikke uden Ministerens Samtykke være snævrere end et Sogn, undtagen hvor der i Sognet findes en bymæssig Bebyggelse med mindst 1 000 Indbyggere, eller hvor Beliggenheden nødvendiggør en snævrere Grænse.

Disse Bestemmelser er ikke til Hinder for, at et Medlem, der flytter udenfor Sygekassens Omraade, kan forblive i Sygekassen, forsaavidt Vedtægten tillader det.

§ 6. Som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse kan kun optages ubemidlede Personer af Arbejderklassen og med dem i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder, saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere og andre næringsdrivende, Tjenestemænd og lign. Forældreløse Børn, hvem der ikke paa anden Maade ved Lovgivningens Reglerer sikret Adgang til Sygehjælp, kan — de sædvanlige økonomiske Betingelser forudsat — uden Hensyn til Aldersgrænse nedad være selvstændige ubemidlede nydende Medlemmer af en Sygekasse, dog uden andre Rettigheder end Ret til Sygehjælp (herunder ikke Pengehjælp). Denne Særstilling ophører i hvert Fald ved det fyldte 15de Aar.

Hvert 3die Aar — første Gang med Gyldighed fra den 1. Januar 1924 — udsteder Ministeren for Sundhedsvæsen

14 Juli. en Bekendtgørelse til Sygekasserne og Kommunalbestyrelserne, indeholdende Vejledning med Hensyn til de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder (Indtægts Art og Varighed, Gæld, Børneantal og lign.), der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i Sygekassen med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten. De Indtægts- og Formuegrænser, som fastsættes i fremtidige Bekendtgørelser, skal være ens for alle de i 1ste Stk. nævnte Kategorier af Personer. — Hvor Talen er om Personer, hvis Indtægtsforhold er usikre, vil de i Bekendtgørelsen fastsatte Indtægtsgrænser kunne forhøjes med indtil 20 pCt.

Denne Bekendtgørelse, om hvis Affattelse Sygekassenævnet (jfr. § 27) gør Indstilling, udarbejdes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Forhandling med et Udvalg paa 16 Medlemmer, der vælges med Halvdelen af hvert af Rigsdagens Ting efter Reglerne for Forholdstalsvalg.

Selv om et Medlems økonomiske Forhold forbedres saaledes, at hans Indtægt eller Formue overskrider de i Bekendtgørelsen fastsatte Grænser, kan han forblive i Sygekassen som nydende Medlem, saafremt Sygekassens Vedtægt indeholder en udtrykkelig Bestemmelse herom. For et saadant Medlems Vedkommende ydes der ikke Sygekassen Tilskud fra Staten, og Medlemmet skal udover det ordinære Kontingent erlægge særskilt Medlemsbidrag, der fastsættes i Sygekassens Vedtægt og mindst skal have samme Størrelse som det offentlige Tilskud, Sygekassen oppebærer for hvert ubemidlet Medlem. De i §§ 14 og 15 nævnte Begunstigelser bortfalder derhos for de her omhandlede Medlemmer, ligesom Sygekassens Ydelse for et saadant Medlem ingen Sinde kan blive større end for et ubemidlet Medlem. Forsaavidt de her omhandlede Personers økonomiske Forhold atter forandres, saaledes at paagældende paa ny maa anses for ubemidlede, kan de genvinde deres tidligere Medlemsret som ubemidlede Medlemmer uden Hensyn til Alder og Helbred.

Forsaavidt der ved Anerkendelsen af en Sygekasse, som bestod den 1. August 1892 og inden 1. Februar 1893 havde søgt Anerkendelse, er meddelt Sygekassen Tilladelse til at

beholde bemidlede Medlemmer, skal disse være berettigede til fremdeles at forblive i Kassen som nydende Medlemmer. For disse Medlemmers Vedkommende tilkommer der imidlertid ikke Kassen noget Tilskud fra Staten, ligesom disse Medlemmer ikke har Krav paa de i §§ 14 og 15 nævnte Begunstigelser.

14 Juli.
Nr. 202.

Enhver anerkendt Sygekasse skal give Adgang til Optagelse for Personer i Alderen mellem 14 og 40 Aar. Ved Sygekassens Vedtægt kan der dog fastsættes en højere Aldersgrænse end 40 Aar (jfr. § 29, Pkt. 2).

§ 7. Ingen kan optages i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlem under Forløbet af en midlertidig Sygdom eller under en midlertidig Oplussen af en af de i nærværende Paragrafs 3die Stk. omhandlede Sygdomme, jfr. dog § 24, 3die Stk.

Personer, der paa Grund af, at de lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed, ikke kan anses for arbejdsføre, kan ikke optages i en anerkendt Sygekasse.

Med Hensyn til Optagelsen af andre Personer, som lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, der medfører eller skønnes at kunne medføre en væsentlig Indskrænkning i deres Arbejdsevne, men som dog maa anses for arbejdsføre, fastsætter Ministeren for Sundhedsvæsen de nærmere Regler.

§ 8. I enhver anerkendt Sygekasse skal der være Adgang til Optagelse af bidragydende Medlemmer, som ikke har Ret til Hjælp af Kassen. Disse Medlemmer har ikke Krav paa de Fordele, som denne Lov hjemler, og de kommer ikke i Betragtning, naar der i Medfør af Loven tages Hensyn til Medlemsbidrag eller Medlemstal.

Bidragydende Medlemmer, som ved deres Optagelse i Sygekassen har godtgjort at opfylde de for Erhvervelse af nydende Medlemsret foreskrevne Betingelser i Henseende til Alder og Helbred, kan overgaa til at være nydende Medlemmer uden Hensyn til Alder og Helbred i Overgangsøjeblikket, saafremt de opfylder de øvrige Optagelsesbetingelser. De har dog først Ret til Hjælp af Sygekassen, naar der er forløbet et

14 Juli. Tidsrum af 6 Uger, efter at deres Overgang til at være nydende Nr. 202. Medlemmer har fundet Sted.

§ 9. Om nogen efter sin økonomiske Stilling kan optages eller forblive staaende som nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, samt om Sygekassen er berettiget til Tilskud fra Staten for et nydende Medlem (jfr. § 6), forelægges i Tvivlstilfælde et Udvalg, bestaaende af et Medlem, der ikke maa være Medlem af Sygekassen, valgt af Kommunalbestyrelsen, et af Kassens Bestyrelse valgt Medlem og en Læge med Sygekassepraksis, valgt af Stedets Kommunalbestyrelse. Ønsker ingen Læge at tiltræde Udvalget, vælger Kommunalbestyrelsen en anden Mand eller Kvinde som det tredie Medlem af Udvalget. Valgene gælder for 2 Aar. Det førstnævnte af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem er Formand for Udvalget. I København og Købstæder med over 10 000 Indbyggere er Kommunalbestyrelsen berettiget til at bestemme, at der skal nedsættes 2 eller flere Udvalg.

I Landkommuner og Købstæder med 10 000 Indbyggere eller derunder sammenkalder Formanden Udvalget mindst hvert tredie Aar, efter at Kommuneskattelisten har været fremlagt til Eftersyn, hvorefter Udvalget sammenligner Sygekassernes Medlemsfortegnelse med denne Liste. Udvalget kan derhos om fornødent hos Ligningsmyndigheden begære Oplysning om, hvorvidt et Medlems Indtægt og Formue ligger under eller over den af Ministeren for Sundhedsvæsen fastsatte Indtægts- og Formuegrænse. Udvalget er berettiget til at fordele Arbejdet saaledes, at der hvert Aar kontrolleres en Trediedel af Medlemmerne. Sygekasser og Ligningsmyndigheder er pligtige til at stille Medlemsfortegnelser og Kommuneskattelister til Udvalgets Raadighed, dog at de ikke maa offentliggøres. Paa Grundlag af det fremkomne Materiale træffer Udvalget Beslutning for hvert enkelt Sygekassemedlems Vedkommende.

I København og Købstæder med over 10 000 Indbyggere udtager de anerkendte Sygekassers Revisorer, jfr. § 29 Nr. 5, hvert Aar mindst 10 pCt. af vedkommende Sygekasses ubemidlede nydende Medlemmer til Bedømmelse af Udvalget,

der, saa snart det har modtaget Fortegnelse over de af Revisorerne udtagne Medlemmer, træffer Beslutning for hvert enkelt af disse efter foranstaaende Regler. 14 Juli. Nr. 202.

Henvendelse til Udvalget kan i øvrigt til enhver Tid ske fra den, om hvis Medlemsret der er Spørgsmaal, samt fra Direktøren for Sygekassevæsenet, Sygekassens Bestyrelse, de af Kassen benyttede Læger og vedkommende Kommunalbestyrelse. Henvendelsen rettes til Udvalgets Formand, som derefter foranlediger Udvalgets Sammentræden.

Udvalgets Beslutning indsendes efter derom af Ministeren fastsatte Regler til Direktøren for Sygekassevæsenet, der træffer Bestemmelse om, hvorvidt han kan tiltræde den. Direktørens Afgørelse kan indankes for Ministeren af Udvalget eller af enhver af de øvrige, som efter foranstaaende Stykke kan indbringe Sagen for Udvalget.

De nærmere Regler om Udvalgets Virksomhed fastsættes af Ministeren.

§ 10. Ophører en Sygekasse, eller bortfalder dens Anerkendelse, fordi dens Medlemstal gaar ned under Minimum, og nogen, der hidtil har været Medlem af en saadan Kasse, inden 3 Maaneders Forløb begærer sig optaget i en anden anerkendt Sygekasse, til hvilken han efter de for denne gældende Regler om de personlige Betingelser maatte have Adgang, kan Optagelse i Kassen ikke nægtes ham, fordi han har overskredet den i sammes Vedtægt fastsatte Aldersgrænse for Adgang til Kassen, eller af Hensyn til hans Helbredstilstand, ligesom Bestemmelsen om Forløbet af en vis Frist efter Optagelsen, inden hvilken Hjælp af Kassen ikke kan kræves (§ 20), ikke kommer til Anvendelse i dette Tilfælde.

Den ophørte Sygekasses Bestyrelse er pligtig til i for nævnte Tilfælde efter Forhandling med Direktøren for Sygekassevæsenet at give hver enkelt af Kassens Medlemmer Underretning om den dem ved foranstaaende Regel tillagte Beføjelse, hvorhos Bestyrelsen udtrykkelig skal gøre Medlemmerne opmærksom paa, at deres Ret til Invaliderende i Henhold til Invalidforsikringsloven er afhængig af, at de er Medlemmer af en anerkendt Sygekasse.

14 Juli. § 11. Optagelse i en anerkendt Sygekasse kan ikke
Nr. 202. nægtes nogen, naar han fyldestgør de i denne Lov fore-
skrevne Betingelser, saaledes som disse maatte være nærmere
bestemt i Kassens Vedtægt. Om Optagelse kan finde Sted,
afgøres for Sygekassens Vedkommende inden en Maaned
efter nedennævnte Erklærings Modtagelse.

Forinden Optagelse kan finde Sted, maa den paagældende
afgive en Erklæring paa Tro og Love om sin Alder og Hel-
bredstilstand, om Størrelsen af sin aarlige Indtægt og sin
Formue samt om, hvorvidt han er Medlem af andre Syge-
kasser, eller der paa anden Maade er sikret ham Hjælp i
Sygdomstilfælde. Den nævnte Erklæring, der skal afgives
paa en af Ministeren for Sundhedsvæsen godkendt Blanket,
skal opbevares i Sygekassens Arkiv.

Udviser nævnte Erklæring, at den, der søger Optagelse,
har en Indtægt eller Formue, som overstiger det i Ministerens
Bekendtgørelse desangaaende anførte, skal det i § 9 nævnte
Udvalg afgøre, om den paagældendes økonomiske Forhold
desuagtet tillader hans Optagelse. Er Indtægt eller Formue
mindre, end hvad der er fastsat i de nævnte Regler, men
Bestyrelsen dog skønner, at vedkommendes hele økonomiske
Forhold ikke berettiger til Optagelse i Sygekassen, afgøres
ogsaa dette af nævnte Udvalg.

Ingen maa samtidig være nydende Medlem af mere end
een anerkendt Sygekasse. Dersom et Medlem af en anerkendt
Sygekasse erhverver Medlemsret i en ikke anerkendt Syge-
kasse, skal han straks anmelde det for den anerkendte Syge-
kasses Bestyrelse. Intet Medlem af en anerkendt Sygekasse
kan ved at indtræde i flere Sygekasser sikre sig en større
daglig Pengehjælp, end hans gennemsnitlige Arbejdsfor-
tjeneste udgør.

Naar et som ubemidlet optaget nydende Medlems øko-
nomiske Forhold ændres saaledes, at han maa kunne skønne,
at det er tvivlsomt, om han kan anses for ubemidlet, skal han
give Meddelelse derom til Sygekassens Bestyrelse, for at
det kan blive undersøgt, om han er berettiget til vedblivende
at nyde Tilskud fra Staten.

Undlader et Sygekassemedlem dette, skal det i § 9 om- 14 Juli.
handlede bedømmende Udvalg, hvis det senere finder, at han Nr. 202.
ifølge sine økonomiske Forhold er uberettiget til at være
ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, og at hans Ind-
tægt eller Formue i 2 Aar eller mere har ligget i væsentlig
Grad over de Grænser, som er fastsat i den i Medfør af § 6,
2det Stk., udstedte Bekendtgørelse, indberette Sagen til
Direktøren for Sygekassevæsenet, der kan paalægge den paa-
gældende at udrede dels til Sygekassen et Beløb, svarende til
den Sygehjælp, han maatte have oppebaaret fra Sygekassen
i Løbet af de 2 sidste Aar, dels til Statskassen et Beløb, sva-
rende til det Statstilskud, som Sygekassen har oppebaaret
for Medlemmet i Løbet af nævnte Tidsrum.

Saaftremt et Medlem i den i 2det Stk. omhandlede Er-
klæring eller i øvrigt overfor Sygekassen eller det bedøm-
mende Udvalg svigagtigt har meddelt urigtige Oplysninger
om sine Forhold, mister han sin Medlemsret, ligesom han kan
tilpligtes at udrede Godtgørelse til Sygekassen og Staten efter
de i foranstaaende Stykke givne Regler, selv om han
uberettiget har været Medlem af Sygekassen i kortere Tid
end 2 Aar.

Overtrædelse af Bestemmelserne i 4de Stk. om Dobbelt-
forsikring saavel som i øvrigt Svig mod Kassen medfører
Tab af Medlemsret, og den paagældende kan tilpligtes at
erstatte de med Urette oppebaarne Ydelser fra Sygekassen.

De af Direktøren for Sygekassevæsenet i Henhold til
foranstaaende Bestemmelser trufne Afgørelser angaaende
Udredelse af Godtgørelser til Sygekassen eller Staten kan i
alle Tilfælde af vedkommende Medlem eller Sygekassens Be-
styrelse indenfor en Frist af en Maaned indankes for ved-
kommende Minister, hvis Afgørelse er endelig.

De Beløb, som det i Henhold til foranstaaende er paalagt
et Sygekassemedlem at udrede, kan inddrives ved Ud-
pantning.

§ 12. I en anerkendt Sygekasse skal Medlemmernes
Bidrag være saaledes fastsatte, at de i Forbindelse med
Kassens øvrige ordinære Indtægter og det ved denne Lov

14 Juli. paabudte Tilskud fra det offentlige efter de forhaanden-
Nr. 202. værende Erfaringer maa antages at være tilstrækkelige til Fyldestgørelse af Kassens Forpligtelser samt til Dannelse af en Reservefond, der normalt skal svare til Gennemsnittet af de sidste 3 Regnskabsaars Udgifter for Sygekassen, bortset fra det Kassen for disse Aar ydede Statstilskud.

Sygekassernes Indtægt og Formue skal holdes afsondrede fra andre Foreningers Midler og maa hverken som Laan eller Gave tilflyde andre Foreninger eller anvendes i uvedkommende Øjemed.

§ 13. Til de anerkendte Sygekasser udredes der aarlig af Statskassen et Tilskud, hvis Størrelse fastsættes ved de aarlige Finanslove. Tilskuddet fordeles mellem de enkelte Sygekasser paa følgende Maade:

Der ydes et aarligt Beløb af 2 Kr. for hver Person, der ved Aarets Udgang staar som ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, samt et Beløb, der svarer til en Fjerdedel af Sygekassens Udgifter for disse Medlemmer til Lægehjælp, Sygebehandling udenfor Hjemmet (jfr. § 19), Dagpenge, Barselhjælp, Tandpleje (jfr. § 22), Hjemmesygepleje (jfr. § 22) og Ophold paa Rekonvalescenthjem (jfr. § 22). Tilskuddet til Sygekassernes Udgifter til Lægehjælp maa ikke overstige 2,4 Mill. Kr. aarlig, hvilket Beløb dog, saafremt der sker betydelige Forandringer i det samlede Antal af Sygekassernes ubemidlede nydende Medlemmer, kan forhøjes eller nedsættes ved Finansloven i Forhold til Stigning eller Nedgang i Antallet. Forsaavidt denne Bestemmelse medfører, at Statstilskuddet til Sygekassernes Udgifter til Lægehjælp ikke vil kunne ydes med en Fjerdedel af Udgifterne, nedsættes dette Tilskud forholdsvis for samtlige Sygekasser.

For hver Person, der ifølge en ved Optagelsen eller vedkommendes Genindtræden som nydende Medlem, jfr. § 24, 3die Stk., udfyldt Lægeerklæring lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, 3die Stk., omhandlede Art, og som ved Aarets Udgang staar som ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, yder Staten udover de i foregaaende Stykke nævnte Beløb

endvidere et Beløb, der svarer til tre Ottendedele af det Beløb, 14 Juli.
hvormed Kassens samlede Gennemsnitsudgift pr. Medlem Nr. 202.
til de heromhandlede Personer overstiger Kassens samlede
Gennemsnitsudgift pr. Medlem til de øvrige Medlemmer.
Endvidere yder Kommunerne et tilsvarende Beløb, for hvis
Fordeling mellem Kommunerne og Opkrævning de nærmere
Regler fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen. I Be-
tragtning ved Beregningen af fornævnte Gennemsnitsudgifter
kommer Udgifterne til Lægehjælp, Sygebehandling udenfor
Hjemmet (jfr. § 19), Dagpenge, Tandpleje (jfr. § 22), Hjemme-
sygepleje (jfr. § 22) og Ophold paa Rekonvalescenthjem
(jfr. § 22).

Hvis en Sygekasse kan godtgøre, at den derved, at
Gennemsnittet af dens almindelige Medlemmers Dagpenge-
forsikring er højere end Gennemsnittet af dens kronisk syges
Dagpengeforsikring, ikke opnaar fuld Refusion for Kassens
Merudgift til de kronisk syges Dagpenge, skal denne fulde
Refusion tilvejebringes ved en dertil svarende Forhøjelse af
Statens og Kommunens Tilskud efter denne Paragrafs 3die
Stykke.

Kommunerne er berettigede til uden Samtykke fra
højere Myndighed at yde ubemidlede Medlemmer af aner-
kendte Sygekasser Hjælp til Betaling af deres Medlems-
bidrag for det løbende Regnskabsaar, dog ikke udover $\frac{3}{4}$ af
Medlemsbidraget.

Ministeren for Sundhedsvæsen kan efter Indstilling af
Sygekassenævnet (jfr. § 27), hvor Forholdene taler derfor,
tilstaa en Sygekasse Forskud paa det Kassen tilkommende
Statstilskud.

Ministeren for Sundhedsvæsen bemyndiges til i de
første 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden indenfor et samlet
Beløb af 100 000 Kr. aarlig at bevilge et ekstraordinært
Statstilskud til saadanne Sygekasser, som paa Grund af
ganske særlige Forhold har været ude af Stand til at opsamle
en passende Reservefond.

§ 14. Naar ubemidlede nydende Medlemmer af en an-
erkendt Sygekasse og deres Børn (herunder Plejebørn, der er

14 Juli. anbragt i Familiepleje) under 15 Aar optages til Behandling Nr. 202. paa et Staten eller en Amts-, Købstad- eller Handelspladskommune tilhørende Sygehus, som ikke udelukkende er bestemt for visse Klasser af Personer, gives der Sygekassen Fritagelse for eller Nedsættelse i Betalingen i lige saa lang Tid, som Medlemmet har Ret til Hjælp af Kassen, forsaavidt den syge er bosat i det Distrikt, for hvilket Sygehuset er bestemt, og der foreligger Lægeerklæring om, at Hospitalsophold er nødvendigt. Vederlaget for det nævnte Tidsrum er højst Halvdelen af den ellers fastsatte Betaling for Behandling m. v. paa vedkommende Sygehus, herunder indbefattet Betaling for Bandager, Ekstravagt og lignende Ydelser.

Naar ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og deres Børn (jfr. 1ste Stk.) under 15 Aar bliver syge under midlertidigt Ophold udenfor deres Sygekasses Omraade og efter den behandlende Læges Anvisning trænger til Sygehusbehandling, er det Sygehus (jfr. 1ste Stk.), der er bestemt for vedkommende Distrikt, pligtigt at tilstaa den Sygekasse, der afgiver Kautio for Udgifterne ved Sygehusholdet, samme Nedsættelse i Betalingen, som det efter Regelen i 1ste Stk. skal yde for de i Sygehusdistriktet bosatte Sygekassemedlemmers Ophold paa Sygehuset; dette gælder dog kun, saafremt der foreligger Lægeattest for, at vedkommende ikke taaler at flyttes til det for hans Hjemsted bestemte Sygehus.

I de Tilfælde, hvor efter de for et Sygehus gældende almindelige Regler Betalingen for samtlige indlagte Personer eller for visse Klasser af Befolkningen er sat væsentlig lavere end den virkelige Udgift ved Opholdet paa Sygehuset, fastsættes Størrelsen af den daglige Betaling for ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres Børn af Ministeren for Sundhedsvæsen.

Findes der ikke et for Distriktet bestemt Sygehus, paa hvilket ubemidlede nydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser og deres Børn kan indlægges for den ommeldte nedsatte Betaling, er vedkommende Kommune pligtigt til at

refundere Halvdelen af Udgifterne ved de paagældendes Ophold paa det nærmeste Købstad- eller Amts-Sygehus, naar de ovennævnte Regler for Sygehusindlæggelse er iagttagne. 14 Juli.
Nr. 202.

Naar anerkendte Sygekassers ubemidlede nydende Medlemmer eller deres Børn under 15 Aar optages i offentlige Sindssygehospitaler, gives der Sygekassen den samme Nedsættelse i Betalingen, som til enhver Tid er indrømmet for uformuende Patienter. Er en saadan Nedsættelse efter de for vedkommende Anstalt gældende Regler ikke indrømmet, fastsættes Størrelsen af Betalingen for Sygekassemedlemmer og deres Børn af Ministeren for Sundhedsvæsen.

§ 15. Ubemidlede nydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser, som bor paa Landet eller paa en Købstads Markjorder — i sidste Tilfælde dog kun, naar de bor over 1 km udenfor Bygrænsen —, er berettigede til af den Kommune, hvori paagældende bor, for dem selv samt deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, forsaavidt de bor indenfor Kommunens Omraade, at forlange Befordring afgivet til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller efter Omstændighederne til den syges Henbringelse til — og Hjembringelse fra — bemeldte Læge eller Jordemoder eller det Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Indlæggelsesret mod nedsat Betaling, og som i det foreliggende Tilfælde bør benyttes, jfr. § 14 og nærværende Paragrafs 4de Stk.

Til Børn, som er anbragt i Arbejdsforhold (Lærlinge- eller Tjenesteforhold eller lignende) udenfor Hjemmets Sygekasses Omraade, og som af Aldershensyn ikke kan blive optaget i den stedlige Sygekasse, skal der af Opholdskommunen ydes samme Befordring, som Kommunen er pligtig at yde de i Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer.

Befordringen tilvejebringes ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning — eventuelt i Henhold til derom mellem Kommunen og vedkommende Læger, Jordemødre og Sygehuse afsluttede Overenskomster — og saaledes, at Omkostningerne derved i alle Tilfælde forlods udredes af Kommunens Kasse.

Udgiften ved Befordring af eller til Læge og Jordemoder indenfor en Vejlængde af 10 km fra den syges Bopæl frem

14 Juli. og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. — Bor Nr. 202. nærmeste Læge og Jordemoder over 10 km fra den syges Bopæl, afholder Kommunen ogsaa hele Udgiften for Befordringen af eller til disse, medens Sygekassen ellers maa yde Kommunen Godtgørelse for Befordring ud over nævnte Grænse.

Udgiften ved Befordring fra den syges Bopæl til det nærmeste Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Indlæggelsesret mod nedsat Betaling, og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. Taler Forholdene i det enkelte Tilfælde for Indlæggelse paa et fjernere liggende Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Indlæggelsesret mod nedsat Betaling, afholdes Befordringsudgiften ud over Vej længden til det nærmest liggende Sygehus og eventuelt tilbage ligeligt af Sygekassen, Kommunen og Amtskommunen.

Skønner Kommunalbestyrelsen, at Misbrug af Frikørsel har fundet Sted, er den bemyndiget til at bestemme, at vedkommende Sygekassemedlem for hver Befordring skal erlægge en Kontrolafgift til Kommunen af en Fjerdedel af Kørselsudgiften, dog højst 2 Kr. Det tilkommer i øvrigt Kommunalbestyrelsen at fastsætte den Fremgangsmaade, som skal følges med Hensyn til Rekvisition af Befordring.

Ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, som bor i Købstæder, i Handelspladser eller paa Købstæders Markjorder indenfor en Kilometers Afstand fra Bygrænsen, har Ret til ved Kommunens Foranstaltning vederlagsfrit at befordres til eller fra Distriktets Sygehus eller den behandlende Læge, naar Lægen erklærer Befordringen for nødvendig.

Ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, der paa Rejse, Besøg, ved Arbejde eller lignende midlertidig opholder sig udenfor deres Sygekasses Omraade og som Følge af pludselig Sygdom eller Ulykkestilfælde nødvendig maa have Lægehjælp eller maa indlægges paa Sygehus, er berettigede til af den Kommune, indenfor hvis Omraade de paa dette Tidspunkt befinder sig, at kræve samme Befordring, som Kommunen er pligtig at

yde de i Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer, dog at de ikke kan fordre sig hjembragt fra Læge eller Sygehus. **14 Juli.**
Nr. 202.

De Sygekassemedlemmer i denne Paragraf tillagte Befordringsrettigheder omfatter ikke alene Befordring med Automobil eller Hestekøretøj, men ogsaa Befordring med Jernbane, Ruteautomobil, Dampskib, Færge og lign.

Sygekassens Vedtægt skal indeholde de fornødne Bestemmelser til Forebyggelse af Misbrug fra Medlemmernes Side af de dem her tillagte Rettigheder.

§ 16. Ydelser eller Tilskud, som ifølge denne Lov tilfalder Medlemmer af anerkendte Sygekasser fra det offentlige, er ikke Fattigunderstøttelse.

§ 17. For at en Sygekasse kan gøre Krav paa Tilskud fra Statskassen for det forløbne Aar, maa den inden den 15. Februar indsende til Direktøren for Sygekassevæsenet en Angivelse af dens Udgifter i paagældende Aar for ubemidlede nydende Medlemmer til Lægehjælp, Sygebehandling udenfor Hjemmet (jfr. § 19), Dagpenge, Barselhjælp, Tandpleje (jfr. § 22), Hjemmesygepleje (jfr. § 22) og Ophold paa Rekonvalescenthjem (jfr. § 22). De Udgifter, for hvilke Sygekassen har Krav paa Refusion efter § 13, 3die Stk., jfr. 2det Stk., opføres særskilt.

Endvidere indsendes samtidig en Fortegnelse over Medlemmer med Oplysning om, til hvilken Medlemsgruppe hvert Medlem efter sine økonomiske Forhold henhører. En særlig Fortegnelse indsendes over de Medlemmer, som ifølge en ved deres Optagelse eller Genindtræden som nydende Medlem, jfr. § 24, 3die Stk., udfyldt Lægeerklæring lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, 3die Stk., omhandlede Art.

Skemaer for de nævnte Indberetninger fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen.

Sygekassebestyrelsens Formand skal ved en Medlemsfortegnelsen paategnet Erklæring paa Tro og Love attestere Rigtigheden af de meddelte Oplysninger.

Efter at de fra Kasserne modtagne Oplysninger og Regnskaber (jfr. § 30) er gennemgaaede af Direktøren for Syge-

14 Juli. kassevæsenet, foranlediger han det hver Sygekasse tilkom-
Nr. 202. mende Tilskud efter Fradrag af det Kassen i Henhold til
§ 13, næstsidste Stykke, eventuelt udbetalte Forskud for det
forløbne Aar anvist til Udbetaling.

§ 18. De Dokumenter, som vedrørende Forsikringen
maatte oprettes mellem de anerkendte Sygekasser og deres
Medlemmer eller mellem anerkendte Sygekasser og udenfor
staaende Personer, private eller offentlige Institutioner, er
stempelfri.

§ 19. I Sygdomstilfælde skal der af de anerkendte
Sygekasser ydes:

1. fri eller delvis Lægehjælp, jfr. § 22 Nr. 2 og § 32, 2det
Stk., til de nydende Medlemmer og deres Børn (jfr. § 14)
under 15 Aar, forsaavidt de paagældende opholder sig
indenfor Sygekassens stedlige Omraade;
2. fri Sygehusbehandling (herunder indbefattet Behandling
paa offentlige Sindssygehospitaler samt paa de i Lov
Nr. 66 af 29. Marts 1924 omhandlede Helbredelses-
anstalter for tuberkulose) til de nydende Medlemmer og
deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, forsaavidt de op-
holder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade. Saa-
fremt et Medlem under Udøvelse af sit Erhverv er nød-
saget til midlertidigt at opholde sig udenfor Syge-
kassens Omraade, er denne dog pligtig til, naar der fore-
ligger Lægeerklæring om, at Sygehusbehandling af Med-
lemmet er nødvendig, og det for Sygekassen bestemte
Sygehus ikke kan benyttes, at yde det paagældende
Medlem samme Understøttelse, som den vilde være
pligtig at yde, saafremt Behandlingen havde fundet
Sted paa det for Sygekassen bestemte Sygehus, dog kun
forsaavidt Sygehusbehandling ikke ad anden Vej er
sikret det paagældende Medlem. Denne Regel gælder
ogsaa for Medlemmers Børn, naar de er anbragt i
Arbejdsforhold (Lærlinge- eller Tjenesteforhold eller lig-
nende) udenfor Hjemmets Sygekasses Omraade og af
Aldershensyn ikke kan blive Medlemmer af Sygekassen
paa det Sted, hvor de opholder sig. Behandling paa de

nævnte Helbredelsesanstalter for tuberkuløse skal dog 14 Juli. kun ydes af Sygekasserne, forsaavidt og saa længe der Nr. 202. ifølge Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924 ydes vedkommende Patient Statsunderstøttelse til Ophold paa disse Anstalter;

3. en daglig Pengehjælp af mindst 40 Øre til de nydende Medlemmer, jfr. dog § 6, 1ste Stk., og § 22 Nr. 3 og 4.

Pengehjælpens Maksimum kan i Kassens Vedtægt enten fastsættes til et bestemt Beløb under Hensyn til den daglige Arbejdsfortjeneste, der maa anses som den gennemsnitlige for Kassens Medlemmer, eller efter det enkelte Medlems gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste. Hjælpen beregnes til ikke over $\frac{4}{5}$ af Arbejdsfortjenesten; det Beløb, der ydes, maa ikke være større end 6 Kr. daglig, og for Medlemmer, som ifølge en ved deres Optagelse eller Genindtræden som nydende Medlem, jfr. § 24, 3die Stk., udfyldt Lægeerklæring lider af en hyppig tilbagevendende eller uheldelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, 3die Stk., omhandlede Art, ikke over 3 Kr. daglig; de Medlemmer, hvem der i Henhold til Invalideforsikringsloven er tillagt Invaliderente, kan der dog ikke ydes Pengehjælp med et Beløb af over 1 Kr. daglig, og ikke ud over et Tidsrum af 13 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder. I Sygekasser, i hvilke den ordinære Pengehjælp er fastsat til et lavere Beløb end de nævnte $\frac{4}{5}$, skal Medlemmerne have Adgang til mod forhøjet Medlemsbidrag at sikre sig dette Maksimum; dog kan saadant ikke ske paa et Tidspunkt, hvor Medlemmet allerede nyder Hjælp af Kassen. I enhver anerkendt Sygekasse skal der være Adgang for Medlemmerne til at sikre sig en Pengehjælp af kun 40 Ø.

Til de i § 6, 4de Stk., omhandlede Medlemmer kan Sygekassens samlede Ydelser udredes i Form af en daglig Pengehjælp; for disse Medlemmers Vedkommende kommer i saa Fald den ovenfor fastsatte Begrænsning i Pengehjælpens Størrelse ikke til Anvendelse.

Retten til Pengehjælp kan ikke afhændes eller pant-

14 Juli. sættes og kan ikke være Genstand for Arrest, Udlæg,
Nr. 202. Inddragelse under Konkursbehandling eller anden Retsforfølgning.

§ 20. Først 6 Uger efter Optagelsen har de nydende Medlemmer Ret til Hjælp af vedkommende Sygekasse; dog ydes der straks Hjælp for Sygdomme, som foranlediges ved Ulykkestilfælde. Retten til den i § 23 omhandlede Barselhjælp indtræder dog først, naar 10 Maaneder er forløbet efter Optagelsen.

Pengehjælp ydes ikke for nogen Sygdom, der kun varer i 3 Dage.

§ 21. Afvigelser fra de i §§ 19—20 indeholdte Bestemmelser, som forinden den 12. April 1892 maatte være fastsat i en Sygekasses Vedtægt, skal dog ikke være til Hinder for, at Anerkendelsen kan meddeles, naar Afgivelsen efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Kassen hører hjemme, efter de forhaandenværende Forhold findes tilraadelig, og det i øvrigt findes, at de fastsatte Ydelser tilsammentagne ikke er mindre, end der i de nævnte Paragraffer er bestemt.

Overenskomster mellem anerkendte Sygekasser eller en Sammenslutning af saadanne Kasser og Læger eller Tandlæger, ligesom Ændring i saadanne Overenskomster, skal — for at være gyldige — godkendes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Indstilling af Direktøren for Sygekassevæsenet. Saafremt saadan Godkendelse ikke meddeles, er vedkommende Sygekasser ikke berettigede til at yde Lægehjælp eller Tandlægehjælp, men skal efter Ministerens nærmere Bestemmelse enten yde en passende Forøgelse af Kassens øvrige Ydelser eller mod Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Læger refundere Medlemmerne en nærmere fastsat Andel, dog ikke over tre Fjerdedele, af Medlemmernes Udgifter til Lægehjælp eller Tandlægehjælp. Det samme gælder, saafremt Overenskomst om Ydelse af Lægehjælp eller Tandlægehjælp ikke foreligger, dog at Ministeren — efter indhentet Erklæring fra det i § 28 omhandlede Voldgiftsraad — kan paalægge vedkommende Sygekasse at yde Lægehjælp.

Naar en Sygekasses Udgifter til Sygehusbehandling ikke staar i passende Forhold til Kassens økonomiske Stilling, kan Ministeren for Sundhedsvæsen efter Indstilling fra Sygekassenævnet midlertidig, dog kun for et Tidsrum af indtil 1 Aar ad Gangen, helt eller delvis fritage Kassen for at yde saadan Hjælp mod en passende Forøgelse af Kassens øvrige Ydelser eller mod at refundere Medlemmet en af Ministeren fastsat Andel, dog ikke over tre Fjerdedele af Medlemmets Udgifter til Sygehusbehandlingen.

14 Juli.

Nr. 202.

§ 22. I en anerkendt Sygekasses Vedtægt kan bestemmes:

1. at Medlemmerne ved hvert Regnskabsaars Begyndelse vælger, hvilken af de nærmestboende Læger de i dette Aar vil benytte, og at Sygekassen i saa Fald kun betaler Lægehjælp eller refunderer Betaling for Lægehjælp, som er ydet af denne Læge eller eventuelt hans Stedfortræder til vedkommende Medlem;
2. at Sygekassens Bestyrelse, dersom den skønner, at Anvendelse af fri Lægehjælp vil være betænkelig for Kassens Økonomi, med Sundhedsministerens Samtykke kan bestemme, at der ikke ydes fri Lægehjælp, men at Sygekassen mod Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Lægen refunderer Medlemmerne mindst tre Fjerdedele af det Beløb, som Sygekassen efter den gældende Overenskomst skal betale Lægen for den paa-gældende Lægehjælp, beregnet efter Betaling pr. Ydelse.

Sygekasser, som har benyttet sig af den i foranstaaende Stykke hjemlede Ret til kun at yde delvis Lægehjælp, kan i Vedtægten yderligere bestemme, at Bestyrelsen, naar særlig Trang er til Stede, for langvarige eller særlig kostbare Sygdomstilfælde kan bevilge et Beløb som Ekstrahjælp udover, hvad der i øvrigt som almindelig Regel refunderes Medlemmerne som Bidrag til de af dem afholdte Udgifter til Lægehjælp. Sygekassen kan dog ingen Sinde i Løbet af et Regnskabsaar til den heromhandlede Ekstrahjælp i alt bevilge et større samlet Beløb end 1 Kr. pr. ubemidlet nydende Medlem, der stod i Kassen ved Aarets Begyndelse. Kassen er

- 14 Juli.
Nr. 202.
- berettiget til at medtage de saaledes afholdte Beløb til Beregningen af Statstilskuddet til Lægeudgifter, dog at det skal opføres særskilt paa Statstilskudsskemaet;
3. at der ikke ydes Pengehjælp, eller at der ydes en mindre Pengehjælp end den i § 19 fastsatte til kvindelige Medlemmer eller Mandspersoner under 18 Aar, som er Medlemmer af Kassen, forsaavidt der tillige for dem fastsættes et lavere Medlemsbidrag end det for Kassens Medlemmer almindelige;
  4. at under Ophold paa Sygehus Pengehjælpen nedsættes;
  5. at der af Medlemmer, som under Sygdom oppebærer fuld eller delvis Indtægt (jfr. § 25), betales et lavere Medlemsbidrag end det for Kassens Medlemmer almindelige;
  6. at Medlemmernes Ydelser sættes højere for Medlemmer, der ved Optagelsen har overskredet en i Kassens Vedtægt fastsat Aldersgrænse;
  7. at der ikke ydes Pengehjælp for en Sygdom, der ikke varer ud over 7 Dage;
  8. at Pengehjælp ikke ydes for Drankersygdomme eller for Sygdomme, hidrørende fra Slagsmaal, som er foranlediget af vedkommende Medlem selv;
  9. at Kassens Forpligtelse til at yde et Medlem Sygehjælp bortfalder, naar vedkommende trods Bestyrelsens Forlangende nægter at lade sig indlægge paa et Sygehus eller at underkaste sig den for hans Helbredelse nødvendige Sygebehandling;
  10. at Medlemmerne paa de Steder, hvor Lægerne beforder sig selv, betaler for Kørselen ved et forlangt Sygebesøg, som Lægen erklærer for unødvendigt;
  11. at der ydes Hjælp til et Medlems Børn, ogsaa naar han er indkaldt til Militærtjeneste og i denne Tid er fritaget for at yde Bidrag til Kassen;
  12. at Kassen yder Tandpleje efter nærmere af Ministeriet for Sundhedsvæsen fastsatte Regler;
  13. at Kassen yder Hjemmesygepleje efter de af Ministeriet for Sundhedsvæsen fastsatte Regler;

14. at Kassen betaler for Medlemmers Ophold paa de af 14 Juli. Ministeriet for Sundhedsvæsen til dette Brug godkendte Nr. 202. Reconvalescenthjem.

Under Epidemier, som er tagne under offentlig Behandling, kan med Samtykke af Direktøren for Sygekassevæsenet Pengehjælpen nedsættes eller helt bortfalde.

Naar der af en Sygekasse ydes Medicin til Medlemmerne eller deres Børn, maa Sygekassen kun udrede indtil $\frac{3}{4}$ af Medicinudgiften.

§ 23. I Barseltilfælde skal Sygekassen yde det paagældende kvindelige Medlem en Hjælp af mindst 1 Kr. pr. Dag, saa længe Sengelejet varer, indtil 10 Dage efter Nedkomsten, medmindre hun er berettiget til Barselhjælp efter Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. (§ 29). Efter de 10 Dages Forløb har hun ved tilstødende Sygdom Krav paa den sædvanlige Sygehjælp. Hvor Lægehjælp er fornøden ved Fødselen, ydes denne af Sygekassen.

§ 24. Retten til af en anerkendt Sygekasse at nyde Pengehjælp skal omfatte et Tidsrum af 26 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder, jfr. dog § 19, Punkt 3.

Har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i alt i 60 Uger, ophører dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Sygekassen, og det maa da enten overgaa til at være bidragydende Medlem (med hvilende Medlemsret) efter Reglerne i § 8, 1ste Stk., eller udtræde af Kassen.

Naar den, hvis Ret til at faa Hjælp af en Sygekasse saaledes er ophørt, har opbrugt den ham i Henhold til § 63 i Lov Nr. 67 af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen tilkommende Understøttelse og ved Lægeattest godtgør, at han er arbejdsfør, kan han atter faa nydende Medlemsret i Kassen — eventuelt med indskrænket Pengehjælp, jfr. § 19, Pkt. 3, 2det Stk. Sygekassens Bestyrelse kan af Kommunalbestyrelsen bemyndiges til at udbetale Sygekassemedlemmer den dem efter fornævnte § 63 tilkommende Hjælp.

Naar den, hvis Ret til at faa Hjælp af en Sygekasse er ophørt i Henhold til Reglerne i nærværende Paragrafs 2det

14 Juli. Stykke, saaledes begærer atter at faa nydende Medlemsret, Nr. 202. og den i den Anledning udstedte Lægeattest udviser, at vedkommende lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvagthed af den i § 7, 3die Stk., omhandlede Art, skal Sygekassens Bestyrelse — gennem Direktoratet for Sygekassevæsenet —, forsaavidt vedkommende maa antages at være berettiget til at oppebære Invaliderente, forlange Invalideforsikringsrettens Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt den fornødne Nedsættelse i Erhvervsevnen foreligger.

§ 25. Hidrører et Medlems Sygdom fra et Ulykkestilfælde, i Anledning af hvilket han har Krav paa Understøttelse i Henhold til en Lov om Arbejdernes Sikring mod Følgerne af saadanne Tilfælde, tilkommer der ham ikke Pengehjælp af Sygekassen fra det Tidspunkt, da Understøttelsen begyndte.

Medlemmer, hvem der, enten ved deres egne Midler eller gennem deres Arbejdsgivere, i Ulykkestilfælde er sikret en Dagpenge af samme Størrelse som deres gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste, faar ikke Pengehjælp af Sygekassen. Er de sikrede Dagpenge mindre end Arbejdsfortjenesten, sker der en Nedsættelse af Pengehjælpen, saaledes at denne i Forbindelse med Dagpengene fra Ulykkesforsikringen ingen Sinde kommer til at overstige vedkommende Medlems gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste.

Medlemmer, der i Sygdomstilfælde oppebærer fuld Indtægt, har ikke Ret til Pengehjælp af Sygekassen. Bortfalder en Del af Indtægten, faar de kun en saa stor Pengehjælp, at det samlede Beløb ikke overskrider deres sædvanlige Indtægt, saaledes at de ikke under Sygdom oppebærer større Indtægt end under normale Forhold, jfr. herved § 22, Nr. 5.

§ 26. Der ansættes under Ministeren for Sundhedsvæsen en Direktør for Sygekassevæsenet.

Direktøren og de i Direktoratet ansatte Tjenestemænd maa ikke være ansatte i eller tage Del i Ledelsen af Sygekasser, Sygeforeninger eller Sygeforsikringselskaber.

§ 27. Direktøren for Sygekassevæsenet foranstalter 14 Juli. aarlige Møder af Tillidsmænd for de anerkendte Sygekasser Nr. 202. Landet over eller provinsvis, særlig med det Formaal at samle saa mange Sygekasser som muligt om Fællesregler i saadanne Spørgsmaal, i hvilke de enkelte Kassers Interesser berører hverandre, navnlig Tilvejebringelse af Genforsikringsforeninger og Normalvedtægter.

Til Aarsmødet kan enhver anerkendt Sygekasse sende en stemmeberettiget Tillidsmand, der vælges af Kassens Bestyrelse.

Af Bestyrelserne for samtlige anerkendte Sygekasser vælges der for 4 Aar ad Gangen 11 Medlemmer til et Nævn med Direktøren som Formand. Valget sker skriftligt. De nærmere Bestemmelser, saasom om der skal vælges gruppevis og da hvorledes, om Antallet af Nævnets Medlemmer for de forskellige Landsdele samt om Udbetaling af Dagpenge og Vederlag for Rejseudgifter til Nævnet og de i § 6 nævnte af Rigsdagen valgte Udvalgsmedlemmer m. m., fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen.

Nævnet skal af Formanden ordentligvis sammenkaldes mindst een Gang aarlig til Drøftelse af Spørgsmaal vedrørende Sygekasseinstitutionen og kan ekstraordinært sammenkaldes efter Regler, som nærmere fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen.

Det paahviler Nævnet at udarbejde Regler for Overflytning af Medlemmer mellem de anerkendte Sygekasser; de saaledes udarbejdede Regler er bindende for Sygekasserne, naar de godkendes af Ministeren for Sundhedsvæsen.

I Reglerne vil det være at bestemme, at et Medlem, der har sikret sig Medlemsret i Henhold til § 6, 4de Stk., ved Flytning fra en Sygekasses Omraade i alle Tilfælde skal have Adgang til Medlemsret i en anden anerkendt Sygekasse eller i en af de i § 34, 4de Stk., nævnte Sygeforeninger uden at betale Indskud, selv om der ikke paa det Sted, hvor vedkommende Medlem tager Ophold, findes en anerkendt Sygekasse, der har benyttet sig af den i § 6, 4de Stk., givne Ret, eller en Sygeforening af den i § 34, 4de Stk., nævnte Art.

14 Juli. Tvivlstilfælde om, hvilken Sygekasse eller Sygeforening der
Nr. 202. skal optage saadanne overflyttede Medlemmer, afgøres af
Direktøren for Sygekassevæsenet.

Naar Nævnet skønner, at en anerkendt Sygekasse, uden direkte at overtræde Lovens Forskrifter, dog i sit Forhold til Medlemmerne eller til andre Sygekasser virker paa en for Sygekasseinstitutionen i dens Helhed uheldig Maade, indstiller Nævnet til Ministeren for Sundhedsvæsen, hvorvidt Anerkendelsen for en saadan Sygekasse skal bortfalde.

§ 28. Der oprettes et Raad, bestaaende af en Formand og 6 Medlemmer samt 6 Suppleanter, for hvilket Tvistigheder mellem Sygekasser og Læger kan indankes.

Af Raadets Medlemmer vælges 3 af de samvirkende Sygekasse-Centralforeninger og 3 af »Den almindelige danske Lægeforening«; disse Foreninger vælger desuden hver 3 Suppleanter. Skulde de ommeldte Foreninger ophøre at bestaa, eller skulde der opstaa andre Centralorganisationer ved Siden af de nævnte, afgør Ministeren for Sundhedsvæsen, af hvilke Organisationer Valget vil være at foretage.

Raadet vælger selv sin Formand, saaledes at der til Valg udkræves mindst 4 Stemmer. Opnaas saadant Stemmetal ikke, vælges Formanden for Raadet af Formanden for den ved Lov Nr. 81 af 12. April 1910 oprettede faste Voldgiftsret.

De omhandlede Valg foretages for 2 Aar ad Gangen.

Raadets Kendelse er bindende for Parterne, hvor Kendelsen omhandler Forstaaelse af indgaaede Overenskomster. I andre Tilfælde er Kendelsen kun bindende for Parterne, saafremt de har været enige om at indbringe Sagen for Raadet. Har Parterne ikke været enige herom, afgives Kendelsen til Ministeren for Sundhedsvæsen, der, forsaavidt Parterne nægter at bøje sig for den afsagte Kendelse, henviser Sagen til Raadets Formand. Denne forsøger da paa Grundlag af den afsagte Kendelse at tilvejebringe Forlig. Opnaas dette ikke, offentliggøres Kendelsen af Ministeren.

De nærmere Bestemmelser om Raadets Virksomhed fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter forud indhentet

Erklæring fra Raadet. Med Hensyn til Udbetaling af Dagpenge og Vederlag for Rejseudgifter til Raadet gælder de samme Regler som for Sygekassenævnet. Udgifterne til Raadet bevilges ved de aarlige Finanslove. 14 Juli. Nr. 202.

§ 29. En anerkendt Sygekasses Vedtægt, som skal indføres i eller vedhæftes enhver Sygekassebog, skal omhandle følgende Punkter:

1. Kassens Navn, Hjemsted, Formaal og Omraade, Medlemmernes Optagelse, Rettigheder og Pligter, derunder Rettigheder og Pligter i Henhold til Invalideforsikringsloven samt Medlemmernes Ansvar ifølge § 11, 5te—7de Stk.
2. Generalforsamlingen og Bestyrelsen samt deres Myndighed. Det skal herunder fastsættes, at Kassens Bestyrelse er bemyndiget til, naar særlige Forhold gør sig gældende, med Samtykke af Direktøren for Sygekassevæsenet, at optage Personer, der har overskredet den i Kassens Vedtægt fastsatte Aldersgrænse, men som iøvrigt opfylder de almindelige Betingelser for at optages i Kassen. Forsaavidt der nægtes vedkommende Optagelse, kan den paagældende indanke Afgørelsen for Ministeren for Sundhedsvæsen.
3. Kassens og Bestyrelsens Rettigheder og Pligter i Henhold til Invalideforsikringsloven;
4. Kontrollen med de syge Medlemmer;
5. Regnskabsvæsen og Revision, Kasseeftersyn, Anbringelse af Kassens Midler, Overskuddets Anvendelse, særlig ved Kassens Opløsning; enhver Sygekasse skal have mindst 2 Revisorer; forsaavidt angaar Sygekasser i København og Købstæder med over 10 000 Indbyggere, skal en af Revisorerne enten være autoriseret i Henhold til Lov Nr. 117 af 14. Maj 1909 eller anerkendt af Ministeren for Sundhedsvæsen som Sygekassens Revisor;
6. Vedtægtens Forandring.

Den Afgørelse, der i Overensstemmelse med Vedtægten træffes angaaende Anvendelsen af en Kasses Overskud ved dens Opløsning, har kun Gyldighed, naar den godkendes af

14 Juli. Direktøren for Sygekassevæsenet. Overskuddet kan ingen Nr. 202. Sine deles mellem Medlemmerne.

Direktørens Samtykke udfordres til enhver Forandring i Vedtægten. Dog kan hans Afgørelse indankes for Ministeren for Sundhedsvæsen.

§ 30. Sygekassernes Regnskabsaar regnes fra den 1. Januar til den 31. December.

Inden en af Ministeren for Sundhedsvæsen nærmere fastsat Frist indsender Kasserne til Direktøren for Sygekassevæsenet behørig revideret og af Generalforsamlingen godkendt Regnskab samt Beretning for det forløbne Aar, affattede paa den af bemeldte Minister foreskrevne Maade.

§ 31. Direktøren for Sygekassevæsenet gennemgaar de fra Kasserne indsendte Aarsregnskaber og fører i det hele Tilsyn med de anerkendte Sygekasser, ligesom han er dem behjælpelig med fornøden Oplysning og Vejledning og yder sin Bistand ved Oprettelsen af nye Kasser.

Han kan til enhver Tid kræve sig Kassernes Bøger, Regnskaber m. m. forelagte, ligesom han til enhver Tid skal have Adgang til at gøre sig bekendt med Kassernes hele Virksomhed.

Skifte af Bestyrelsens Formand skal indberettes til Direktøren inden 1 Maaned efter, at det nye Valg er foregaaet.

I 5-aarige Perioder skal der ved Direktørens Foranstaltning foretages en indgaaende Lokalrevision af samtlige anerkendte Sygekassers Regnskabsvæsen. Den nærmere Ordning af denne Revision, der skal foretages af dertil af Direktøren beskikkede regnskabskyndige Mænd, og som tillige skal have til Opgave at yde Kasserne regnskabsmæssig Vejledning, fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen. De fornødne Beløb til den nævnte Revision bevilges ved de aarlige Finanslove.

Samtidig med den foran omhandlede Revision skal Revisorerne paase, at de i § 9 omhandlede Kontrolforanstaltninger er iværksat som foreskrevet.

Direktøren afgiver hvert Aar Beretning til Ministeren for Sundhedsvæsen om de anerkendte Kassers Virksomhed.

Et Uddrag heraf bliver at offentliggøre paa den af Ministeren for Sundhedsvæsen foreskrevne Maade. 14 Juli.
Nr. 202.

§ 32. Dersom Direktøren for Sygekassevæsenet faar Grund til at formode, at en Kasses Formuestilstand er gaaet saaledes tilbage, at Kassen ikke kan antages at yde Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser, har han derom at anstille nøjagtig Undersøgelse. Bekræftes det herved, at den er ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, saavel som naar en Sygekasse ikke holder sig nærværende Lovs Forskrifter efterrettelig, eller dens Virksomhed befindes ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for Kassen gældende Bestemmelser samt under Iagttagelse af den fornødne Paa-passelighed og Orden, og Kassen ikke efterkommer de den i denne Anledning af Direktøren givne Anvisninger, kan Ministeren for Sundhedsvæsen efter Direktørens Indstilling lade Anerkendelsen bortfalde.

Naar den gennemsnitlige Udgift pr. ubemidlet nydende Medlem til Lægehjælp i en Sygekasse, som yder fri Lægehjælp, i det foregaaende Regnskabsaar har overskredet den gennemsnitlige Lægeudgift pr. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser (henholdsvis københavnske, Provinsby- eller Land-Sygekasser), som yder fri Lægehjælp, med 25 pCt. eller derover, henleder Direktøren for Sygekassevæsenet Kassens Opmærksomhed paa dette Forhold.

Hvis Kassens gennemsnitlige Udgift til Lægehjælp her- efter ikke i det følgende Aar nedbringes saa meget, at den højst udgør 20 pCt. over Gennemsnitsudgiften pr. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser, som yder fri Lægehjælp, kan Direktøren, naar Forholdene i øvrigt taler derfor, kræve, at Kassen skal ophøre med at yde fri Lægehjælp og indtil videre overgaa til at yde Betaling for Lægehjælp paa den i § 22, Nr. 2, omhandlede Maade.

Direktørens Krav skal fremsættes inden 1. Juli til Efterfølgelse fra førstkommende 1. Januar.

Sygekassen er dog efter 1 Aars Forløb, saafremt den formener, at Forholdene nu har ændret sig, berettiget til

14 Juli. overfor Direktøren at rejse Spørgsmaalet om paa ny at
Nr. 202. yde fri Lægehjælp.

Undlader en anerkendt Sygekasse i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der er foreskrevne i nærværende Lov, skal Ministeren for Sundhedsvæsen efter Indstilling af Direktøren for Sygekassevæsenet kunne paalægge den eller de forsømmelige Tillidsmænd eller Funktionærer under en daglig eller ugentlig Tvangsbøde at opfylde deres Pligt. De saaledes ikendte Bøder inddrives ved Udpantning og kan ikke af Bestyrelsen føres Sygekassen til Udgift. Bøderne tilfalder den kommunale Hjælpekasse paa det Sted, hvor Sygekassens Bestyrelse har Sæde; hvor ingen saadan Kasse findes, tilfalder Bøderne Kommunekassen.

Bestyrelsesmedlemmer og Funktionærer i en anerkendt Sygekasse er pligtige til overfor uvedkommende at hemmeligholde de Oplysninger om Medlemmers eller optagelsessøgende Personers Helbredstilstand og økonomiske Forhold, som under Varetagelsen af deres Hverv maatte komme til deres Kundskab. Overtrædelse heraf straffes med Bøder af indtil 400 Kr.

§ 33. I anerkendte Sygekasser kan der gives Adgang til særskilt Sikring af anden Hjælp end den ved nærværende Lov foreskrevne, saasom Begravelseshjælp og Alderdomshjælp eller Hjælp til Personer, der er vedvarende arbejdsudygtige.

Bestemmelserne herom optages i en særskilt Vedtægt, hvoraf et Eksemplar tilstilles Direktøren for Sygekassevæsenet, ligesom der gøres Meddelelse til ham om enhver Forandring i denne Vedtægt. Over de til saadan Sikring henhørende Midler føres særligt Regnskab, og der udredes dertil særligt Medlemsbidrag, i Forhold til hvilket der ikke tilkommer Kassen noget Tilskud af det offentlige.

Direktøren for Sygekassevæsenet skal til enhver Tid have Adgang til at gøre sig bekendt med Kassernes Virksomhed i den heromhandlede Henseende samt med de paa gældende Midlers Status. I øvrigt kommer nærværende Lovs Bestemmelser om anerkendte Sygekasser ikke til Anvendelse paa Sikringen af Hjælp af den angivne Art.

§ 34. Sygeforeninger, som ikke er anerkendte i Henhold til nærværende Lov, kan, forsaavidt deres Virksomhed alene omfatter Ydelse af Sygehjælp til deres Medlemmer og grundes paa Medlemmernes gensidige Ansvar, undergive sig Tilsyn af Direktøren for Sygekassevæsenet mod at udrede en Statskassen tilfaldende aarlig Afgift, hvis Størrelse fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen. Direktøren, der til enhver Tid kan kræve sig de nævnte Foreningers Bøger, Regnskaber m. m. forelagt og til enhver Tid skal have Adgang til at gøre sig bekendt med Foreningernes hele Virksomhed, aflægger i sin aarlige Indberetning til Ministeren for Sundhedsvæsen (jfr. § 31, sidste Stykke) tillige Beretning om disse Foreningers Virksomhed. De nærmere Regler for Tilsynet fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen. 14 Juli. Nr. 202.

Saa længe de omhandlede Foreninger er undergivne Direktørens Tilsyn, er de berettigede til at benævnes: statskontrollerede. Meddelelse om, at en Sygeforening er taget under Tilsyn, offentliggøres af Ministeren for Sundhedsvæsen.

Hvis en Sygeforening ikke overholder de for Tilsynet fastsatte Betingelser, saavel som naar den ikke kan anses for at være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser, eller dens Virksomhed befindes ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for Foreningen gældende Bestemmelser samt under Iagttagelse af den fornødne Paapasselighed og Orden, og Foreningen ikke efterkommer de i denne Anledning af Direktøren for Sygekassevæsenet givne Anvisninger, kan Ministeren for Sundhedsvæsen efter Indstilling fra Direktøren fastsætte, at Tilsynet med Foreningen ophører.

Saafernt en statskontrolleret Sygeforening ledes i Forbindelse med en anerkendt Sygekasse eller en Sammenslutning af saadanne Sygekasser og — uden Hensyn til Alder og Helbred — optager Personer, der paa Grund af forbedrede økonomiske Forhold ikke længere kan være ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, kan tidligere Sygekassemedlemmer, som paa ny bliver ubemidlede, overføres fra Sygeforeningen til den eller de i Forbindelse med Sygeforeningen virkende anerkendte Sygekasser uden Hen-

14 Juli. syn til Alder og Helbred, naar de opfylder de øvrige i Syge-Nr. 202. kassens Vedtægt foreskrevne Optagelsesbetingelser. De paa-gældende er ved Overgangen undergivne Bestemmelserne i nærværende Lovs § 20, 1ste Stk.

§ 35. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1927. Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Indtil saadan Anordning er udstedt, skal Lov Nr. 144 af 10. Maj 1925, jfr. Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921, saaledes som den er sat i Kraft ved kongelig Anordning Nr. 539 af 30. December 1921, være gældende for Færøerne.

§ 36. De Personer, der pr. 1. Oktober 1921 stod som ubemidlede nydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser, men som i Henhold til den indtil da gældende Lovgivning ikke havde Ret til Understøttelse for en ved Optagelsen konstateret Sygdom eller Legemssvaghed, tillægges der de samme Rettigheder, som efter nærværende Lov tilkommer Personer, der ifølge en ved deres Optagelse udfyldt Lægeerklæring lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, 3die Stykke, omhandlede Art. Sygekasserne erhoder for disse Personer Statstilskud efter Reglerne i § 13, 3die Stk., jfr. 2det Stk.

Nr. 202. Lov-Tid. A. S. 1233—50.

16 Juli. **Lov Nr. 197 om Invalideforsikring.**

Nr. 197. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt, Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Enhver Person, der er nydende Medlem af en i Henhold til Sygekasseloven anerkendt Sygekasse, og som ifølge Bestemmelserne i nævnte Lovs § 6 maa anses for ubemidlet, er, forsaavidt han har Indfødsret og er bosat her i Riget, indtil det fyldte 62de Aar forsikret mod Invaliditet efter nedenstaaende Regler. For denne Forsikring paahviler det de paagældende Sygekassemedlemmer efter det fyldte

18de Aar at erlægge den i § 5, 2det Stk., nævnte Invalidepremie. 16 Juli.
Nr. 197.

Personer, der optages i Sygekassen uden Vedtegning om Tilstedeværelse af en hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, indtræder samtidig med Optagelsen uden Ansøgning i Invalideforsikringen.

For de Personers Vedkommende, der optages i Sygekassen med Vedtegning om Tilstedeværelse af en hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom, Legemssvaghed eller Aandssvaghed, fastsætter Ministeren for Sundhedsvæsen de nærmere Regler for Adgangen til at blive invalideforsikret. I disse Regler vil det være at bestemme, at Personer, lidende af visse lettere Arter af saadanne Sygdomme, uden forudgaaende Ansøgning er forsikrede mod Invaliditet, medens Personer, der lider af sværere Sygdomme, samtidig med Indgivelse af Begæring om Optagelse i Sygekassen skal ansøge om Adgang til at blive invalideforsikrede; for aandssvages Vedkommende kan Optagelse i Invalideforsikringen kun ske paa det Vilkaar, at de ikke kan faa Invaliderende paa Grund af Aandssvaghed.

Ansøgningen indgives til Direktøren for Sygekassevæsenet gennem Sygekassens Bestyrelse. Ansøgningen skal være ledsaget af en af vedkommende Sygekasselæge afgiven Erklæring angaaende Ansøgerens Helbredstilstand og Erhvervssevne samt af Erklæringer fra vedkommende Kommunalbestyrelse — i København Magistraten — og Sygekassens Bestyrelse angaaende den paagældendes Erhvervssevne og Berettigelse til Optagelse i Invalideforsikringen; de nævnte Erklæringer afgives efter dertil af Ministeren for Sundhedsvæsen godkendte Formularer.

Hvis derefter Direktøren skønner, at Ansøgerens Erhvervssevne er eller indenfor en nærmere Fremtid maa antages at ville blive saaledes forringet, at han maa anses for ude af Stand til at paatage sig lønnet Arbejde af Betydning for andre eller til ved selvstændig Erhvervsvirksomhed at bidrage ikke uvæsentligt til sit Underhold, kan han ikke invalideforsikres. I modsat Fald er den paagældende, hvis han optages i Syge-

16 Juli. kassen, samtidig berettiget og forpligtet til at være invalide-Nr. 197. forsikret.

Bevilges Andragendet ikke, rejses Spørgsmaalet om Optagelse i Invalideforsikringen paa ny, naar Vedteggningen om Tilstedeværelsen af en hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed maatte blive ophævet, eller naar det paagældende Sygekassemedlems Erhvervs-evne — uanset at han stadig lider af en Sygdom af fornævnte Art — nu maa anses for at ligge over den i 5te Stk. angivne Grænse. Saafremt den paagældende nu optages i Invalideforsikringen, er han, uanset sin Alder ved Optagelsen, kun pligtig til at betale den Invalidepræmie, som han af Hensyn til sin daværende Alder vilde have været forpligtet til at betale, hvis han var blevet optaget efter den første Ansøgning, jfr. § 5.

Lige med indfødte anses med Hensyn til Forsikringen efter nærværende Lov en frasepareret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret.

Fra Bestemmelsen om, at Indfødsret og Bopæl her i Riget er en Betingelse for Forsikringen efter denne Lov, kan Regeringen gøre Undtagelse med Hensyn til Statsborgere i andre Stater eller Dele af disse, saafremt der med de paagældende Stater er opnaaet gensidig Overenskomst.

§ 2. Saafremt en i Henhold til § 1 invalideforsikret Person ophører med at være ubemidlet i Sygekasselovens Forstand, har opbrugt den ham fra Sygekassen tilkommende Hjælp eller i Arbejdsanliggender midlertidig forlader Sygekassens Omraade, men forbliver i en anerkendt Sygekasse enten som bidragydende Medlem eller som Medlem af Sygekassens Afdeling for bemidlede Medlemmer eller overgaar til en af de i Sygekasselovens § 34, sidste Stykke, omhandlede Sygeforeninger, kan han mod at erlægge den i § 5, 3die Stk., nævnte særlige Invalidepræmie fortsætte Invalideforsikringen, saaledes at han faar samme Adgang som hidtil til at oppebære Invaliderente.

De nærmere Regler for saadan fortsat Forsikring fastsættes i det i § 28 omhandlede Reglement. 16 Juli.
Nr. 197.

§ 3. Ved Invaliditet forstaas i denne Lov en Nedsættelse af Erhvervsevnen til en Trediedel eller derunder. En saadan Nedsættelse af Erhvervsevnen foreligger, naar den paagældende ikke længere er i Stand til ved en til hans Kræfter og Færdigheder svarende Beskæftigelse, der under billigt Hensyn til hans Uddannelse og tidligere Virksomhed kan forlanges af ham, at erhverve en Trediedel af det, som legemlig og aandelig sunde Personer i tilsvarende Aldersklasse med lignende Uddannelse og i samme Egn plejer at fortjene ved Arbejde.

Forsikringen omfatter ikke Invaliditet, som den forsikrede selv har hidført med Forsæt, ej heller Invaliditet, som i overvejende Grad skyldes længere Tids Misbrug af Alkohol eller narkotiske Midler.

§ 4. Ydelserne efter denne Lov bestaar fra 1. Oktober 1927 at regne i en Invaliderende paa 800 Kr. aarlig ved svære Former af Invaliditet og 540 Kr. aarlig i andre Tilfælde samt Helbredelsesforanstaltninger m. v. under visse Forhold, dog at de Invalider, hvem Rente er tilkendt før 1. Oktober 1927, og som ikke erkendes at lide af svær Form for Invaliditet, oppebærer:

Indtil 31. Marts 1928.....	800 Kr. aarlig,
fra 1. April 1928 til 30. September 1928 .	735 — —
fra 1. Oktober 1928 til 31. Marts 1929...	670 — —
fra 1. April 1929 til 30. September 1929 .	605 — —
efter 30. September 1929.....	540 — —

alt forsaavidt deres Erhvervsevne fremdeles er nedsat under den i § 3 nævnte Grænse.

Som svære Former af Invaliditet regnes Invaliditet, der medfører en Tilstand af Hjælpeløshed, som nødvendiggør, at Invaliden stadig maa have Bistand af andre, saaledes ved fuldstændig Blindhed.

Den i 1ste Stk. omtalte Renteydelse paa 540 Kr. samt Udgifterne ved denne Rentes Graduering indtil 30. September 1929 og Udgifterne til Helbredelsesforanstaltninger m. v. udredes efter de i nærværende Lov indeholdte Regler af

16 Juli. Invalidforsikringsfondens Midler paa Grundlag af den af Nr. 197. Invalidforsikringsraadet truffne Afgørelse og efter Foranstaltning af Direktøren for Sygekassevæsenet. Afgørelsen af, om en af Raadet som Invalid anerkendt Person skal have den højere Rente, som gælder, hvor der foreligger svær Form for Invaliditet, sker efter Ansøgning til Kommunalbestyrelsen efter Reglerne i § 14, næstsidste og sidste Stykke. Af Ydelsen til Invalider med svære Former for Invaliditet udreder Opholdskommunen 260 Kr. aarlig.

For Opholdskommunens Udgifter til nævnte Tillæg, der ikke har Fattighjælps Virkninger, ydes lovmæssig mellemkommunal Refusion efter Fattiglovens almindelige Regler. — Saa længe en Invalididentyder oppebærer det omhandlede Tillæg, betragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret ved Ophold som hvilende. Hvis den paagældende er en gift Kvinde, er det samme Tilfældet, forsaavidt angaar hendes Ægtefælles Erhvervelse af Forsørgelsesret.

Saafermt Ægtefæller begge er berettigede til at oppebære Invaliderente, nedsættes Renten med en Fjerdedel for hver.

Forsaavidt angaar forsikrede, der oppebærer Pension eller anden aarlig Understøttelse fra Stat eller Kommune, samt Personer, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven eller anden Lov, dansk eller fremmed, i Anledning af deres Invaliditet har faaet tilkendt (tillagt) Erstatning for Nedsættelse af Erhvervsevne, nedsættes den i 1ste Stk. nævnte Invaliderente efter følgende Regler:

1. Saafermt den dem tilstaaede Pension eller den Livrente, der i Statsanstalten for Livsforsikring er eller kunde være indkøbt for den dem tillagte Erstatning paa det Tidspunkt, da den blev udredet, er lige saa stor eller større end Invaliderenten, oppebærer vedkommende en Trediedel af denne.
2. Er Pensionen eller den anførte Livrente mindre end Invaliderenten, oppebærer vedkommende saavel Forskellen herimellem som en Trediedel af den øvrige Del af Invaliderenten.

Saafrømt en tilstaaet Erstatning helt eller delvis maatte 16 Juli.
være forbrugt før 1. Oktober 1921, kan Direktøren for Syge- Nr. 197.
kassevæsenet efter Omstændighederne gøre Undtagelse fra
disse Bestemmelser.

Hvis en Rentenyder uagtet Opfordring fra Direktoratet
for Sygekassevæsenet ikke selv gør et ham i Anledning af
Invaliditeteten tilkommende Erstatningskrav gældende, er
Direktøren berettiget til paa Rentenyderens Vegne at gøre
Kravet gældende mod den erstatningspligtige og derefter
anvende den Erstatning, som maatte blive ydet, til hel eller
delvis Dækning af Invaliderenten, medens det eventuelt
overskydende Beløb udbetales Rentenyderen.

Beløb, der tilfalder en Invalid som Følge af en ham selv
eller af andre for ham tegnet frivillig Forsikring mod Ulykkes-
tilfælde eller Invaliditet, tages ikke i Betragtning ved Af-
gørelsen af hans Krav efter denne Lov, selv om Forsikringen
maatte være tegnet med Statstilskud i Henhold til Ulykkes-
forsikringsloven eller anden Lov.

Ingen kan oppebære Invaliderente, medmindre han
umiddelbart forinden har været Sygekassemedlem i mindst
to Aar. Krav paa Rente kan ikke rejses, efter at den paa-
gældende er udtraadt af Sygekassen (Sygeforeningen).

I. Invalideforsikringsfonden.

§ 5. Invalideforsikringsfondens Midler tilvejebringes
ved Invalidopræmier fra de forsikrede, Bidrag fra samtlige
efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Ar-
bejdsgivere samt Tilskud fra Staten og Kommunerne.

Invalidopræmien for ubemidlede, nydende Sygekasse-
medlemmer i Alderen mellem 18 Aar og 62 Aar, jfr. § 1,
1ste Stk., fastsættes saaledes:

Personer, der er indtraadt i Forsikringen den	
1. Oktober 1921	4 Kr. 44 Ø.
Ved senere Indtræden i Forsikringen betaler	
Personer, der indtræder inden det fyldte	
25de Aar	4 — 44 —

16 Juli.	Personer, der indtræder efter det fyldte 25de	
Nr. 197.	Aar, men inden det fyldte 33te Aar. . . .	5 Kr. 16 Ø.
	Personer, der indtræder efter det fyldte 33te	
	Aar, men inden det fyldte 40de Aar. . . .	6 — 84 —
	Personer, der indtræder efter det fyldte 40de	
	Aar, betaler en af Direktøren for Sygekasse-	
	væsenet fastsat Præmie, der beregnes paa	
	et af Ministeren for Sundhedsvæsen god-	
	kendt Grundlag.	

En i Henhold til § 2 forsikret Person betaler i aarlig Præmie et Beløb, der er 3 Gange saa stort som det, han ifølge foranstaaende skulde betale, saafremt han var ubemidlet, nydende Sygekassemedlem, dog saaledes at ogsaa Personer mellem 14 og 18 Aar vil have at betale en Præmie, der er 3 Gange den laveste af de fornævnte Præmier. Hvis den paa-gældende i Henhold til § 2 forsikrede Person ifølge Bestemmelserne i Sygekasselovens § 6 fremdeles maa anses for ubemidlet, skal han dog kun betale samme Præmie som ubemidlede, nydende Sygekassemedlemmer.

Forsaavidt der anerkendes en Sygekasse for et Omraade, hvor der ikke den 1. Oktober 1921 bestod nogen anerkendt Sygekasse, kan Ministeren for Sundhedsvæsen efter Indstilling af Direktøren for Sygekassevæsenet bestemme, at samtlige Personer, der ved Sygekassens Anerkendelse indtræder i Invalideforsikringen, betaler laveste Præmie uden Hensyn til Alder paa Indtrædelsestidspunktet.

Saafremt en invalideforsikret Person udtræder og senere genindtræder i Forsikringen, skal den ham paaahvilende Præmie derefter beregnes efter hans Alder paa Genindtrædelsens Tidspunkt.

De efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgiveres Bidrag fastsættes til 4 Kr. 50 Ø. for hver hos dem beskæftiget Helaarsarbejder.

Resten af de Midler, som iøvrigt er fornødne for Invalideforsikringsfonden, for at den af sine aarlige Indtægter skal kunne dække sine aarlige Udgifter samt opsamle en passende Reserve, tilvejebringes ved aarlige Tilskud fra Staten og de

forsikredes Opholdskommuner, saaledes at Staten udreder 3 Femtedele af det fornødne Tilskud, medens 2 Femtedele fordeles mellem Opholdskommunerne i Forhold til Antallet af de i hver af disse ved Aarets Udgang bosatte ubemidlede Sygekassemedlemmer, jfr. § 27. 16 Juli. Nr. 197.

§ 6. Invalidepræmien opkræves af den Sygekasse, hvoraf den forsikrede er Medlem, samtidig med Medlemsbidraget til Sygekassen. Undlader den forsikrede rettidig at betale Invalidepræmien, har det samme Virkning som Undladelse af at betale Medlemsbidrag til Sygekassen.

Saafernt Invaliderente tilstaas en forsikret, vil der ikke være at erlægge Invalidepræmie i det Tidsrum, for hvilket der udbetales Rente. Pligten til at betale Præmie ophører ligeledes for forsikrede, for hvilke Invaliderenten i Henhold til § 4, 6te Stk., er nedsat.

Under Aftjening af Værnepligt er ubemidlede Sygekassemedlemmer fritagne for at erlægge Invalidepræmie.

Det fastsættes i det i § 28 omhandlede Reglement, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til Indbetaling af Invalidepræmierne fra Sygekasserne til Invalideforsikringsfonden.

Arbejdsgivernes Bidrag, der i Mangel af rettidig Betaling kan inddrives ved Udpantning, opkræves af vedkommende Forsikringsselskab (-forbund) sammen med Præmierne (Medlemsbidragene) for lovpligtig Ulykkesforsikring. For Personer, som beskæftiges paa Skibe, der benyttes til Fiskefangst, og som Vederlag lønnes med Procenter eller Andel i Fangsten (Part), opkræves ikke Bidrag. Ej heller opkræves Bidrag for fremmede Statsborgere om Bord i danske Skibe, der er fast stationeret i udenlandsk Havn eller til Stadighed gaar i Fart mellem udenlandske Havne, og som ikke indenfor vedkommende Forsikringsaar har anløbet dansk Havn i andet Øjemed end for Reparation eller lignende. Fra Arbejdsgivere, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 28. Juni 1920 § 18 er fritagne for at afgive Risiko efter Loven til et anerkendt Selskab, sker Indbetalingen direkte til Invalideforsikringsfonden. I Tilfælde af Arbejdsgiverens

16 Juli. Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Bidrag med Nr. 197. de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33 Nr. 2 omhandlede Fordringer.

Nærmere Regler med Hensyn til Bidragets Beregning, herunder hvorledes Beregningen skal foretages i Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringen ikke er tegnet i Forhold til forsikrede Arbejdsdage (Arbejdsaar), samt Regler angaaende Indbetalingen og angaaende Revision fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Forhandling med Direktøren for Sygekassevæsenet og Arbejderforsikrings-Raadet. Det paa-hviler ikke Staten og Kommunerne at yde Bidrag udover de i § 5, sidste Stykke, omhandlede Tilskud.

Statens og Kommunernes Tilskud indbetales til Invalideforsikringsfonden, saa snart ske kan efter Aarets Udgang, paa Grundlag af Opgørelser, der udfærdiges af Direktøren for Sygekassevæsenet.

§ 7. Bestyrelsen af Invalideforsikringsfonden henlægges til Direktøren for Sygekassevæsenet, der herfor oppebærer et Honorar.

Formanden for Forsikringsraadet eller en anden i Livsforsikringsteknik kyndig Tjenestemand kan af Ministeren for Sundhedsvæsen tilforordnes Direktøren, forsaavidt angaar de ham ved nærværende Lov underlagte Sager.

§ 8. Statskassen udreder Udgifterne ved den til Direktøren for Sygekassevæsenet henlagte Administration i Medfør af nærværende Lov.

Ministeren for Sundhedsvæsen fastsætter de fornødne Regler for Anbringelsen af Invalideforsikringsfondens Midler samt for Reservefonden.

§ 9. Ved Fonden ansættes af Ministeren for Sundhedsvæsen 2 Revisorer, hvoraf den ene skal være autoriseret i Henhold til Lov Nr. 117 af 14. Maj 1909.

Revisionen af Fondens Regnskaber foretages i Henhold til en af Ministeren for Sundhedsvæsen fastsat Instruks.

§ 10. Den Invaliderente, der i Overensstemmelse med nærværende Lov tilkommer de forsikrede, garanteres af Statskassen.

§ 11. De forsikredes Krav mod Invalideforsikringsfonden kan ikke gøres til Genstand for Arrest, Beslag, Eksekution eller anden Retsforfølgning. Retshandler, der afsluttes af de forsikrede, og som har Hensyn til de dem tilkommende Krav overfor Fonden, er ugyldige. 16 Juli. Nr. 197.

II. Invalideforsikringsraadet.

§ 12. Invalideforsikringsraadet bestaar af en Formand og 5 andre Medlemmer. Raadets Formand udnævnes af Kongen og er pensionsberettiget efter de almindelige, for Statens Tjenestemænd fastsatte Regler; han skal ved sin Udnævnelse fyldestgøre Betingelserne for at kunne være Landsdommer. Af Raadets øvrige Medlemmer skal 2 være lægekyndige, 2 ved deres første Udnævnelse opfylde Betingelserne efter Sygekasselovens § 6 for at være ubemidlet Medlem af en anerkendt Sygekasse og 1 være Arbejdsgiver og som saadan beskæftige mindst 6 Arbejdere. Nævnte Medlemmer tilligemed Suppleanter for disse udnævnes for et Tidsrum af 6 Aar ad Gangen af Ministeren for Sundhedsvæsen.

Raadets Medlemmer — bortset fra Formanden — erholder hver et aarligt Honorar. Suppleanterne erholder Dagpenge efter nærmere af Ministeren for Sundhedsvæsen fastsatte Regler tilligemed Godtgørelse for Rejseudgifter efter Regning.

Direktøren for Sygekassevæsenet kan af Ministeren for Sundhedsvæsen tilforordnes Invalideforsikringsraadet.

Saaftremt en Sags Afgørelse udkræver særlig Sagkundskab, som ingen af Raadets Læger er i Besiddelse af, skal der tilkaldes en Specialist som Raadgiver. Nærmere Regler om Tilkaldelse af Specialister, disses Honorarer m. m. skal indeholdes i Raadets Forretningsorden.

Raadets Forretningsorden fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen.

De af Raadet truffne Afgørelser er endelige.

Den fornødne Medhjælp for Raadet fastsættes paa de aarlige Finanslove.

16 Juli. § 13. Invalidforsikringsraadet er berettiget til af ved-
Nr. 197. kommende Sygekassebestyrelser, Kommunalbestyrelser, Arbejdsgivere, Arbejdere og andre vedkommende, herunder Klinikker, Sygehuse, behandlende Læger m. v., at begære og faa meddelt enhver Oplysning, der er af Betydning for Sagen, derunder Hospitalsjournaler og hvad dertil hører eller Afskrifter af samme; endvidere er Raadet berettiget til at fordre, at den paagældende skal underkaste sig Lægeundersøgelse, eventuelt af Raadets Læge, samt til at forlange Forhør og faa Udskrift af samme. De af Raadet begærte Lægeattester betales af Raadet.

Til delvis Dækning af Raadets Udgifter ved Sagernes Oplysning i lægelig Henseende skal der ved Anvisning af Invaliderede, jfr. § 17, af Direktøren for Sygekassevæsenet tilbageholdes et af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Indstilling fra Invalidforsikringsraadet fastsat Beløb, dog ikke udover 30 Kr., der indbetales til Raadet.

Invalidforsikringsraadet kan tilsige den forsikrede til personlig at give Møde i Raadet for at afgive Forklaring Sagen vedrørende. Eventuelle hermed forbundne nødvendige Rejsseudgifter for paagældende betales af Raadet.

Forinden Afgørelse træffes, skal Raadet indhente en Udtalelse over Sagen fra Kommunalbestyrelsen i vedkommendes Opholdskommune.

III. Invaliderentens Fastsættelse m. v.

§ 14. Begæring om Invaliderede indgives af den paagældende gennem vedkommende Sygekasses (Sygeforenings) Bestyrelse til Direktoratet for Sygekassevæsenet. Begæringen, hvortil Blanketter, affattede efter en af Ministeren for Sundhedsvæsen foreskreven Formular, erholdes hos Sygekasserne og Direktoratet, skal indeholde de til Bedømmelse af vedkommendes Ret til Invaliderede fornødne Oplysninger, derunder en Erklæring fra vedkommende Sygekasse. Begæringen skal desuden være ledsaget af fornødne Legitimationspapirer og Bevisligheder og skal være forsynet med en af den forsikrede paa Tro og Love underskreven Erklæring

om, at dens Indhold er overensstemmende med Sandheden. 16 Juli.
Er han ude af Stand til at udstede en skriftlig Erklæring, Nr. 197.
skal Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger
være attesteret af tvende med vedkommende Forhold nøje
kendte Personer, hvis Troværdighed om fornødent bevidnes
af Øvrigheden. Det paahviler den, der fremsender Begærin-
gen, samtidig med Begæringens Indgivelse at fremskaffe
en Lægeerklæring, der affattes og indsendes efter Ministeren
for Sundhedsvæsens nærmere Bestemmelse. Erklæringen
betales af den paagældende selv.

Saafermt et Sygekassemedlems Erhvervsevne anses
vedvarende nedsat, har saavel Direktøren for Sygekasse-
væsenet og vedkommende Sygekasses Bestyrelse som den
paagældendes Opholds- og Forsørgelseskommune Ret til at
begære Spørgsmaalet om, hvorvidt den paagældende har
Krav paa Invalidere, taget op til Behandling.

Begæring om det i § 4, 3die Stk., nævnte Tillæg paa 260
Kr. indgives til Opholdskommunens Kommunalbestyrelse
(i København Magistraten), der er berettiget til — efter
nærmere Regler, der fastsættes af Ministeren for Sundheds-
væsen efter Indstilling fra Invalideforsikringsraadet — til
Brug ved Afgørelsen fra Raadet at erholde Oplysning om,
hvad der under Rentesagens Behandling er fremkommet til
Bedømmelse af Invaliditeten; afgiver dette ikke fornødent
Grundlag for Afgørelsen af, om der paa det Tidspunkt, hvor
Tillæg begæres, foreligger svær Form for Invaliditet af den
i § 4, 2det Stk., anførte Beskaffenhed, maa ny Lægeerklæring,
der betales af den paagældende selv, og i øvrigt fornødne
Oplysninger forelægges Kommunalbestyrelsen.

Besværinger over de af Kommunalbestyrelsen trufne
Afgørelser kan ikke indbringes for Domstolene, men kan af
den paagældende Rentenyder saavel som af dennes For-
sørgelseskommune indankes for Amtmanden i den Over-
øvrighedskreds, hvortil Opholdskommunen hører; forsaavidt
Besværingen ikke tages til Følge, er Amtmandens Afgørelse
endelig, men kan i andet Fald indankes for Ministeren for
Sundhedsvæsen. Besværinger over de af Københavns Magi-

16 Jnli. strat trufne Afgørelser kan indankes for Ministeren for Nr. 197. Sundhedsvæsen.

§ 15. Direktøren for Sygekassevæsenet undersøger de indkomne Begøring om Invaliderende. Til Brug ved Undersøgelsen skal uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige samt Bistand ydes af Øvrigheden. I fornødent Fald skal den, der begærer Invaliderende, eller andre, der maatte kunne meddele Oplysninger, være pligtig ved Forhør at give saadanne.

Saafernt Direktøren skønner, at Betingelserne for Invaliderentes Ydelse i øvrigt er til Stede, afgives Sagen til Invalidforsikringsraadet til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger en Nedsættelse af Erhvervsevnen af saadan Størrelse som i § 3 ommeldt.

§ 16. Invalidforsikringsraadet afgør ved Kendelse, om en Nedsættelse i Erhvervsevnen af mindst to Trediedele skønnes at være til Stede, samt om Nedsættelsen maa anses for kun at være forbigaaende eller at være vedvarende, og fra hvilket Tidspunkt den maa anses at være indtraadt.

Skyldes Invaliditeten et Ulykkestilfælde, kan Invalidforsikringsraadet ikke tage Sagen under Paakendelse, forinden Afgørelsen i Henhold til Ulykkesforsikringslovgivningen er truffet af Arbejderforsikrings-Raadet. Invalidforsikringsraadet kan dog efter Forhandling med Arbejderforsikrings-Raadet straks iværksætte de i § 20 nævnte Helbredelsesforanstaltninger.

Forinden Raadet træffer Afgørelse i en Sag, kan det, naar særlige Omstændigheder taler derfor, give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Aktstykker.

§ 17. Saafernt Invalidforsikringsraadet har fastsat, at der foreligger en vedvarende Nedsættelse af Erhvervsevnen af en saadan Størrelse som i § 3 ommeldt, træffer Direktøren for Sygekassevæsenet Foranstaltning til, at Invaliderende fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen maa anses at være indtraadt — dog tidligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begøring om Invaliderende er indgivet —

udbetales gennem den anerkendte Sygekasse, indenfor hvis Omraade den paagældende har Bopæl. 16 Juli.
Nr. 197.

Udbetalingen sker maanedsviis forud. Direktøren for Sygekassevæsenet kan dog efter Forhandling med Invalidforsikringsraadet i ganske særlige Tilfælde bestemme, at der af fremtidig Rente forskudsvis udbetales en Rentenyder indtil 2 Aars Rente paa een Gang, saafremt der herved foreligger Mulighed for en Forbedring af den paagældendes Erhvervsforhold, der skønnes at kunne faa invalidemæssig Betydning. Forskuddet afdrages efter Direktørens nærmere Bestemmelse.

Det i § 4, 3die Stk., nævnte Tillæg udbetales ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning gennem vedkommende Sygekasse sammen med Renten.

Har Invalidforsikringsraadet skønnet, at Nedsættelsen i Erhvervsevnen kun er forbigaaende, indtræder Retten til Invalidrente først, naar Retten til Dagpenge fra Sygekassen samt den tilsvarende Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 er ophørt, og vedvarer kun, saa længe Erhvervsevnen maa anses at være nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. Bestemmelserne i § 18.

Invaliderede kan alene tilstaa og oppebæres, forsaavidt den paagældende bor i Indlandet, jfr. dog § 1, sidste Stykke.

Naar Direktøren for Sygekassevæsenet, f. Eks. gennem Meddelelser fra andre, Myndigheder eller private, bliver opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilstaaede Invaliderede, træffer han efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet, derunder Forhandling med vedkommende Rentenyder (dennes paarørende) og Indhenten af Kommunalbestyrelsens Erklæring, i fornødent Fald Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme den paagældende til gode. I saa Henseende er Direktøren berettiget til at paakalde vedkommende Kommunalbestyrelses Bistand, saaledes at denne enten udbetaler Renten eller medvirker til, at der træffes anden forsvarlig Ordning.

Skønnes forannævnte Foranstaltninger ikke tilstrækkelige til, at Renten anvendes paa forsvarlig Maade, paahviler

16 Juli. det Direktøren at gribe ind efter Lovgivningens Regler, eventuelt at drage Omsorg for, at den paagældende Rentenyder umyndiggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 §§ 2—3.

§ 18. Enhver Rentenyder er pligtig gennem vedkommende Sygekasses Bestyrelse at underrette Invalidforsikringsraadet om Forandringer i hans Forhold, der forbedrer hans Erhvervsevne i en saadan Grad, at Retten til Invalidrente ikke længere er til Stede.

Ligeledes paahviler det saavel vedkommende Sygekasses som Kommunens Bestyrelse at gøre Indberetning til Invalidforsikringsraadet, naar Bestyrelsen skønner, at der er indtraadt saadanne Forandringer i den forsikredes Forhold. Kommunalbestyrelserne er pligtige til efter nærmere af Ministeren for Sundhedsvæsen fastsatte Regler mindst en Gang hvert 5te Aar — første Gang inden den 1. Januar 1928 — til Invalidforsikringsraadet at indgive Beretning om samtlige Rentenyderes Forhold med Angivelse af, hvorvidt vedkommendes Berettigelse til at oppebære Invalidrente anses for tvivlsom.

Saafremt Raadet skønner, at en Rentenyders Erhvervsevne ikke længere er nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. § 3, afsiger det Kendelse herom samt om, fra hvilket Tidspunkt Udbetaling af Invalidrenten skal standses. Samtidig bortfalder eventuelt Tillæg i Henhold til § 4, 3die Stk. Saadant Tillæg skal Kommunalbestyrelsen iøvrigt inddrage, naar Forudsætningerne for dets Ydelse ikke længere er til Stede.

Raadet er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Rentenyderens Erhvervsevne eller indkalde Rentenydere til Kontrol. Raadets Udgifter ved Kontrol udredes af Fondens Midler.

Hvis en Person mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Invalidrente, vil Beløbet være at tilbagebetale efter Bestemmelse af Invalidforsikringsraadet og Direktøren for Sygekassevæsenet hver for sit Omraade efter nærværende

Lov. Samtidig med Bestemmelsen henledes om fornødent 16 Juli.
Anklagemyndighedens Opmærksomhed paa Strafansvaret Nr. 197.
efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 19. Besværinger over de af Direktøren for Sygekassevæsenet i Medfør af nærværende Lov tagne Bestemmelser kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Ministeren for Sundhedsvæsen.

IV. Helbredelsesforanstaltninger m. m.

§ 20. Saafremt Invalideforsikringsraadet skønner, at en truende Invaliditet kan afværges, eller at en indtraadt Invaliditet kan nedsættes under den i § 3 nævnte Grænse, er den paagældende forsikrede (eller Rentenyder) pligtig til efter Forlangende af Raadet at underkaste sig den i den omhandlede Henseende fornødne Oplæring eller Kur og Pleje, herunder Modtagelse af og Opøvelse i Brugen af Bandager, kunstige Lemmer, Brilller, Sygevoogne og andre Hjælpemidler; dog skal vedkommende ikke være pligtig at underkaste sig nogen Operation, der kan medføre Fare for hans Liv eller Førlighed.

Raadet er berettiget til at forlange, at den paagældende lader sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt, medmindre den paagældende som gift, som Indehaver af egen Husstand eller som Medlem af sin Families Husstand skønnes at kunne skaffe sig den fornødne Kur og Pleje i Hjemmet.

Saafremt Oplæring ikke skønnes at kunne finde Sted under saadanne Forhold, at den paagældende kan bo i Hjemmet, er Raadet berettiget til at forlange, at vedkommende skal tage Ophold udenfor Hjemmet, saa længe Oplæringen varer. Ministeren for Sundhedsvæsen bemyndiges til efter Forhandling med Invalideforsikringsraadet at virke for at skaffe Arbejde til de forsikrede i saadanne Stillinger i Statens og Kommunernes Tjeneste eller indenfor det private Erhvervsliv, som de paagældende skønnes egnede til at udfylde.

Det paahviler Invalideforsikringsraadet at være opmærksom paa, om en Rentenyder, som aandssvag, sindssyg,

16 Juli. Epileptiker, tuberkuløs eller lignende, bør tages under Nr. 197. Forsorg af det offentlige i Medfør af Reglerne herom, jfr. Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9. April 1891, ændret ved Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, og i bekræftende Fald straks at sætte sig i Forbindelse med de paagældende Myndigheder for at faa den fornødne Særforsorg etableret, jfr. herved Lov om Værgeraadsforsorg Nr. 139 af 31. Marts 1926 §§19—20.

§ 21. Udgifterne til Kur og Pleje m. v. samt Oplæring, som den forsikrede underkaster sig i Henhold til Invalideforsikringsraadets Forlangende, afholdes forskudsvis af vedkommende Sygekasse imod, at Direktøren for Sygekassévæsenet af Invalideforsikringsfondens Midler refunderer Kassen den Del af Udgifterne, som det ifølge Kassens Vedtægt ikke paahviler den endeligt at afholde.

Skyldes den Sygdom, for hvilken vedkommende underkastes Helbredelsesforanstaltninger, et Ulykkestilfælde, mod hvilket han tillige er forsikret ifølge Lovgivningen om Forsikring mod Ulykkestilfælde, indtræder Sygekassen i tilskadekomnes Krav mod vedkommende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver) efter Ulykkesforsikringslovgivningen, jfr. Lov af 28. Juni 1920 § 23.

§ 22. Personer, der bevislig forsørges af saadanne, som i Henhold til § 20 er underkastede Kur og Pleje paa Sygehus eller Kuranstalt eller Oplæring udenfor Hjemmet, er berettigede til uden Fattighjælps Virkning af vedkommende kommunale Kasse mod Refusion efter Fattiglovens almindelige Regler at erholde den til deres Underhold nødvendige Understøttelse, saa længe Kuren eller Oplæringen varer. Det samme gælder, naar den paagældende, om han end forbliver i Hjemmet, ved de i Henhold til § 20 paabudte Foranstaltninger er forhindret i at passe sit Erhverv.

§ 23. Undlader vedkommende at underkaste sig de i § 20 omhandlede Foranstaltninger, kan Retten til Invaliderente efter Invalideforsikringsraadets Bestemmelse helt eller delvis forbydes, dog kun saafremt den paagældende forud ved anbefalet Brev er advaret om den retlige Følge af sin Undladelse.

§ 24. I Tilfælde, der ikke falder ind under Bestemmelserne i § 20, kan der efter Invalidforsikringsraadets Bestemmelse ydes Rentenydere Hjælp af Invalidforsikringsfondens Midler til Sygebehandling, Oplæring samt til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Bandager, kunstige Lemmer, Brillor og andre Hjælpemidler, herunder ogsaa Sygevoerne o. lign. 16 Juli.
Nr. 197.

Endvidere kan der efter Raadets Bestemmelse af Invalidforsikringsfondens Midler udredes Beløb til Arbejdsmaskiner o. lign. til forsikrede og Rentenydere.

Ministeren for Sundhedsvæsen bestemmer Størrelsen af det samlede Beløb, som efter nærværende Paragraf kan komme til Udbetaling af Fondens Midler i Løbet af et Aar samt de nærmere Regler for Beløbenes Ydelse.

§ 25. Naar en Kommune, efter at Begæring om Invalidrente er fremsat, yder den paagældende Hjælp til Underhold inden Sagens endelige Afgørelse, kan Kommunen efter Anmeldelse til Direktøren for Sygekassevæsenet, saafremt der tilstaaes Ansøgeren Invalidrente, ved Rentens Anvisning forlange Hjælpen godtgjort af den Rentenyderen for Tiden indtil Anvisningsdagen tilkommende Rente, forsaavidt denne tilstrække kan; tilkendes der ham ikke Invalidrente, opføres Beløbet som Fattigudgift, men har dog ikke for Modtageren de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger, medmindre han har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold. Beløbet vil derhos efter de i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 34 indeholdte Regler eventuelt kunne kræves tilbagebetalt til Kommunen.

Dersom der tilkommer en Invalidrentenyder Rente for nogen Del af det Tidsrum, som ligger imellem Begæringens Indgivelse og Rentens første Anvisning, og han i dette Tidsrum har oppebaaret Aldersrente (Alderdomsunderstøttelse), bliver denne at fradrage i den ham for nævnte Tidsrum tilkommende Invalidrente og at tilbagebetale vedkommende Kommune, der har udredet Aldersrenten (Alderdomsunder-

16 Juli. støttelsen). Har Kommunen modtaget Refusion af den ydede
Nr. 197. Aldersrente (Aldersdomsunderstøttelse) fra Forsørgelses-
kommunen eller Statskassen, vil det refunderede Beløb i saa
Tilfælde være at tilbagebetale.

Forsaavidt angaar invalideforsikrede, som anbringes
eller er anbragt for offentlig Regning paa en af de i Fattig-
lovens § 61 omhandlede Anstalter eller af en saadan An-
stalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, drager
Direktøren for Sygekassevæsenet Omsorg for, at den en saa-
dan Person tilkommende Invaliderefter Omstændig-
hederne udbetales til Dækning af de med nævnte Ophold
forbundne Udgifter, medens det eventuelt tiloversblevne
Beløb udbetales den paagældende selv (jfr. § 17, 6te og 7de
Stk., samt § 20, 4de Stk.).

Ved Anvendelsen af disse Regler bliver der, særlig hvor
en Anbringelse, som nævnt, først er sket efter 1. Oktober
1921, at tage Hensyn til, hvorvidt den paagældende har
Forsørgelsespligt overfor andre. I alle saadanne Tilfælde ind-
henter Direktøren Erklæring fra Bestyrelsen for vedkommende
Opholdskommune, og Invaliderenten skal da fortrinsvis i
Trangstilfælde anvendes til Fyldestgørelse af saadan For-
sørgelsespligt.

Forsaavidt det Beløb, der i Henhold til nærværende
Paragraf, 3die og 4de Stk., i det enkelte Tilfælde kan anvendes
til Dækning af Udgifter i Henhold til Fattiglovens § 61,
maatte overstige, hvad der efter de til enhver Tid gældende
Regler paahviler Patienten selv eller i Trangstilfælde ved-
kommende Kommune at udrede, anvendes Restbeløbet til
Nedsættelse af det eventuelle Statstilskud til Anbringelsen.

Bestemmelserne i nærværende Paragraf 3die—5te Stk.
finder efter Forhandling med Justitsministeriet ogsaa An-
vendelse paa Rentenydere, der hensidder i Straffeanstalt til
Afsoning af idømt Straf, eller som er internerede i Henhold
til Lov Nr. 133 af 11. April 1925.

Er de i nærværende Paragraf omtalte Refusionskrav
fyldestgjort, eller foreligger saadanne ikke, kan vedkommende

Sygekasse af det Rentebeløb, der maatte tilkomme Rentenyderen for Tiden mellem den Dag, hvorfra Renten beregnes, og Anvisningsdagen, faa godtgjort Pengehjælp, som Kassen maatte have ydet Rentenyderen i det omhandlede Tidsrum. Dagpenge kan dog kun kræves refunderet, forsaavidt og i det Omfang de overstiger, hvad Invaliderrentenydere i Medfør af Sygekasselovens § 19, Nr. 2, er berettigede til at oppebære.

De Regler, som overfor trængende i Almindelighed gælder for Sognerejser samt for Begravelseshjælp, finder ogsaa Anvendelse paa Personer, der nyder Invaliderente efter nærværende Lov.

§ 26. Saafremt en Rentenyder ifølge Sygekasselovgivningens Regler ikke kan vedblive at være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, skal den Understøttelse, som af det offentlige ydes den paagældende til Kur og Pleje, ikke have de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger.

§ 27. Naar en Rentenyder er fyldt 62 Aar, ophører Invaliderenteudbetalingen i Henhold til Forsikringen, men Udbetalingen af Invaliderente fortsættes dog under Iagttagelse af Reglerne i § 18 til vedkommendes Død med uforandret aarligt Beløb. Udgiften hertil udredes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Opholdskommunen, hvilken Kommune — saafremt den paagældende ikke er forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen — har Krav paa at erholde tre Fjerdedele af sin Udgift refunderet af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, som efter Lovgivningens almindelige Regler træder i den forsørgelsespligtige Kommunes Sted; saa længe en Person modtager den heromhandlede fortsatte Udbetaling af Invaliderente, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen som hvilende. Udbetalingen sker gennem Direktøren for Sygekassevæsenet og Sygekassen som hidtil; med Hensyn til Indbetaling af Statens og Kommunernes Bidrag hertil forholdes efter § 6, sidste Stykke.

16 Juli.

V. Slutningsbestemmelser.

Nr. 197.

§ 28. De nærmere Regler for de Sygekassernes Bestyrelser i Henhold til denne Lov paahvilende administrative Forpligtelser samt for Medlemmernes Pligt til at betale Invalidepremie og for Udbetalingen af Invalidereenter, Tillæg m. m. fastsættes i et af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Forhandling med Direktøren for Sygekassevæsenet og Invalideforsikringsraadet udstedt Reglement.

Til Dækning af Sygekassernes særlige Administrationsudgifter i Anledning af denne Lov tillægges der dem et Beløb af 5 pCt. af de indbetalte Invalidepremier, hvilket Beløb udredes af Invalideforsikringsfondens Midler.

Endvidere tillægges der de i § 6, næstsidste Stykke, omhandlede Forsikringsselskaber (-forbund) som Vederlag for Opkrævningen af de Arbejdsgiverne paahvilende Bidrag et Beløb paa 2 pCt. af de opkrævede Bidrag, hvilket Vederlag ligeledes udredes af Invalideforsikringsfondens Midler.

§ 29. Ministeren for Sundhedsvæsen fastsætter efter Forhandling med Invalideforsikringsraadet og Direktøren for Sygekassevæsenet en Takst for de under Sagernes Behandling almindeligt forekommende Lægeattester.

§ 30. Til Bestridelse af Invalideforsikringsfondens Udgifter kan der, om fornødent, af Statskassen ydes passende Forskud.

§ 31. Indtil »De sjællandske og falsterske Statsbaners Embedsmænds og Betjentes Sygekasse« og »Syge- og Begravelseskassen for ansatte og til fast Arbejde antagne ved de danske Statsbaner i Jylland og Fyn« opfylder Betingelserne for at opnaa offentlig Anerkendelse i Henhold til Sygekasse-loven, bemyndiges Ministeren for Sundhedsvæsen til at fastsætte Regler vedrørende nærværende Lovs Anvendelse paa nævnte Sygekasser. I Reglerne vil det være at bestemme, at de paagældende Kasser skal undergives Tilsyn af Direktøren for Sygekassevæsenet.

§ 32. Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

§ 33. Denne Lov træder i Kraft 1. Oktober 1927. 16 Juli.
 Samtidig ophæves Lov Nr. 253 af 6. Maj 1921 om In- Nr. 197.
 valideforsikring samt Lov Nr. 93 af 29. Marts 1924 om Æn-
 dringer i og Tillæg til nævnte Lov.

Forsaaavdt Personer mod at erlægge den i Invalideforsik-
 ringsloven af 6. Maj 1921 § 5, 3die Stk., nævnte særlige In-
 validepræmie har været forsikrede i Henhold til Invalide-
 forsikringslovens § 2 og før denne Lovs Ikrafttræden har faaet
 tillagt Invaliderende, beregnes Renten fremdeles efter Reg-
 lerne i Loven af 1921 indtil deres fyldte 62de Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 32. S. 1209—21. Udg. 25. Juli.

Lov Nr. 198 om Vederlag og Pension m. v. for 16 Juli. Ministre. Nr. 198.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade
 Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt:
 Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stad-
 fæstet følgende Lov:

§ 1. Det Ministre tilkommende aarlige Vederlag fast-
 sættes til 18 000 Kr., der udbetales med $\frac{1}{10}$ maanedlig at
 regne fra den første Dag i den efter Udnævnelsen følgende
 Maaned.

§ 2. Som Repræsentationstillæg ydes der Statsmini-
 steren 9 000 Kr. og Udenrigsministeren 18 000 Kr. aarlig.
 Beløbene udbetales med $\frac{1}{10}$ maanedlig at regne fra den første
 Dag i den efter Udnævnelsen følgende Maaned.

Repræsentationstillæget medregnes ikke ved Vente-
 penge- og Pensionsberegning.

§ 3. Ved Afgang fra Ministerstilling har en Minister
 Ret til Ventepenge, lig den højeste Pension for Ministre, i
 mindst et og højst tre Aar. Tidsrummet fastsættes indenfor
 de nævnte Grænser af det af Rigsdagen i Henhold til Grund-
 lovens § 45, sidste Stykke nedsatte staaende Udvalg.

Ansættes en afgaaet Minister i Tjenestemandstilling
 indenfor det Tidsrum, hvori der udbetales ham Vente-

16 Juli. penge, bortfalder disse, hvis den med Tjenestemandsstillingen
 Nr. 198. følgende Lønning overstiger Ventepengene; hvis Lønningen
 er mindre end Ventepengene, udbetales Forskellen ham som
 personligt Tillæg i Restperioden.

§ 4. Har en Minister fungeret i mere end 1 Aar, har han
 efter Udløbet af det Tidsrum, hvori der udbetales ham
 Ventepenge, Ret til Pension.

Denne udgør, hvis han har fungeret som Minister i:
 over 1 Aar og indtil 2 Aar $\frac{1}{10}$ af det aarlige Vederlag.

— 2 — — 4 — $\frac{2}{10}$ — — —

— 4 — — 6 — $\frac{3}{10}$ — — —

— 6 — — 8 — $\frac{4}{10}$ — — —

8 — eller derover 8 000 Kr.

En Ministers Pensionsalder er hans hele Tjenestetid
 som Minister, regnet fra den første Udnævnelse.

§ 5. Er en Tjenestemand overgaaet til Ministerstilling,
 har han ved sin Afgang fra denne Ret til den ham ved Af-
 gangen fra Tjenestemandsstillingen tilkommende Pension,
 forøget med den ham ifølge § 4 som Minister tilkommende
 Pension; det samlede Pensionsbeløb kan dog ikke overstige
 8 000 Kr. Ansættes en pensionsnydende Minister i Tjeneste-
 mandsstilling, hvis Lønning er større end den ham i alt
 tillagte Pension, bortfalder denne; er Lønningen mindre end
 Pensionen, udbetales Forskellen ham som personligt Tillæg.
 Ved Afgang fra Tjenestemandsstilling, som en afgaaet
 Minister beklæder, har han Ret til den samlede Pension,
 der som afgaaet Minister tilkom ham, hvis denne er større
 end den Pension, hvortil Tjenestemandsstillingen berettiger
 ham, idet det Tidsrum, hvori han har fungeret som Mi-
 nister og eventuelt i tidligere Tjenestemandsstilling, med-
 regnes i Pensionsalderen.

Ventepengeperiode medregnes ikke i Pensionsalder.

§ 6. De i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens
 Tjenestemænd §§ 64—69 og 75—82 fastsatte Regler for
 Enke- og Børnepension samt Efterindtægt gælder ogsaa
 for Ministre, ligesom ogsaa §§ 60, 61 og 62, Litra d.—g.,
 i nævnte Lov har Gyldighed for dem.

§ 7. Besidder en Minister ved sin Tiltræden Hverv i offentlige eller private Virksomheders, Foretagenders eller Institutioners Tjeneste, vil disse være at fratræde. Dog kan han undtagelsesvis med foreløbig Billigelse af Statsministeren bevare saadanne Hverv, hvis Varetagelse efter dennes Skøn ikke kan berede Vanskeligheder i Udførelsen af hans Embeds- pligt som Minister eller i hans Forhold til de forskellige Statsforvaltningsgrene. Statsministeren skal i saa Fald straks skriftlig tilstille det af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 45, sidste Stykke, nedsatte staaende Udvalg Meddelelse herom. Udvalget kan inden Forløbet af 14 Dage efter Meddelelsens Modtagelse nægte den vedkommende Minister Tilladelse at til bevare saadanne Hverv. Efter Forløbet af dette Tidsrum meddeler Statsministeren Tingenes Formænd, hvilke Hverv den vedkommende Minister har Tilladelse til at varetage.

Er Rigsdagen ikke inde, naar Statsministerens foreløbige Billigelse indhentes, har denne Gyldighed, indtil Rigsdagens Sammentræden og Valg af det i 1ste Stk. nævnte Udvalg har fundet Sted. Sagen vil derefter være at behandle som forannævnt.

Ingen Minister maa i sin Ministertid overtage noget nyt Hverv af den i Paragraffens 1ste Stk. nævnte Art.

Besidder Statsministeren ved et Ministeriums Tiltræden Hverv af den heromhandlede Art, skal Meddelelse til Udvalget finde Sted derom, hvis han ønsker at bevare noget af disse, hvorefter der forholdes i Overensstemmelse med § 7, 1ste Stk.

Rigsdagsvirksomhed er undtaget fra Bestemmelserne i denne Paragraf.

§ 8. Udnævnes en Tjenestemand til Minister, kan den af ham hidtil beklædte Tjenestemandsstilling holdes besat ved Konstitution for hans Funktionstid, hvis det skønnes forsvarligt af Hensyn til Stillingens Tarv, og forsaa vidt og saa længe Konstitution i Stillingen overhovedet er tilladt. Statsministeren skal herom give Meddelelse til det i § 7

16 Juli. nævnte Rigsdagsudvalg, hvorefter der forholdes i Overens-Nr. 198. stemmelse med § 7, 1ste Stk.

§ 9. Er en Minister ved tidligere stedfunden Afgang fra Ministerstilling pensioneret i Henhold til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 eller tidligere Love, bevarer han ved fremtidig Adgang som Minister Retten til at oppebære den ham tidligere tillagte Pension.

§ 10. Ved Lovens Ikrafttræden ophæves §§ 72, 73, 102, 103 og 104 i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 32. S. 1222—24. Udg. 25. Juli.

18 Juli. **Handelsmin. Skr.** til N. N.

I Anledning af Laugets Skrivelse af 7. December f. A. angaaende Spørgsmaalet om Barbereres Ret til at fremstille og sælge et af Sprit med Tilsætning af Kinin og Parfume fremstillet Haarvand til andre Mestre i Faget og til Kunder skal man meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart maa holde for, at Barberere ifølge Næringsloven af 29. December 1857 § 19, jfr. Lov af 30. Januar 1861 § 5, ikke alene er beføjet til til eget Brug at fremstille det omhandlede Haarvand, men at de ogsaa tillige ifølge Analogien af den nævnte Bestemmelse maa antages at have Ret til at sælge saadant Haarvand til deres Kunder, ligesom de i Henhold til Næringslovens § 23 maa gøre det til andre Mestre i Faget.

1. Afd. 571.

19 Juli. **Bekendtgørelse fra Københavns Politi.**

I de foran Centralbanegaardens Hovedbygning (Afgangssiden) beliggende, asfalterede Gader er Gennemkørsel, herunder ogsaa Cyklekørsel, fra Vesterbrogade til Bernstorffsgade og omvendt forbudt.

Kørsel til Banegaardens Afgangshaller skal ske ad Gaden langs Panoptikonbygningen eller gennem Forbindelses-

gaden mellem Banegaardsbygningen og Hotel »Terminus« 19 Juli.
og Frakørsel ad Gaden langs Anlægget ved Reventlowgade.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 23. ds. Kl. 6 Fm. og fra samme Dato ophæves Bekendtgørelse af 18. November 1920.

Overtrædelse af de saaledes givne Bestemmelser vil medføre Bødestraffe af indtil 100 Kr.

Bekendtgørelse angaaende Indførsel af Planter og Plantedele.

21 Juli.
Nr. 207.

I Medfør af Lov af 1. Juli 1927 om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr fastsættes herved følgende Bestemmelser:

§ 1. Indførsel her til Landet af Planter og Plantedele med vedhængende Jord, saasom Frugttræer, andre Træer, Buske, Stauder, Grøntsager med Rod, Løg, Knolde, Udplantningsplanter, Potteplanter og lign., maa kun finde Sted paa Betingelse af, at Forsendelsen foregaar direkte fra Avlsstedet til Importøren, at Sendingen er ledsaget af et Certifikat, udstedt af en officiel Planteinspektion i Hjemlandet, og at dette Certifikat afleveres til Toldopsynet paa Indførselsstedet. Planter, hvis Rødder er vaskede, omfattes ogsaa af disse Bestemmelser, medens de ikke gælder for Spiseløg og Asparges.

§ 2. Certifikatet, der skal vedhæftes vedkommende Fragtpapirer, skal udstedes af en officiel Planteinspektion indenfor et Tidsrum af en Maaned forinden Afsendelsen fra Hjemlandet. Certifikatet skal attestere, at de paagældende Planters Avlssted er fri for Infektion med Kartoffelbrok (*Synchytrium endobioticum*) og beliggende i en Afstand af mindst 5 km fra saadanne Steder, hvor Tilfælde af Kartoffelbrok i Løbet af de sidste 5 Aar er paavist. Certifikatet skal endvidere indeholde Angivelse af Oprindelsesland, Avlssted, Navn og Adresse paa Avleren, Dato og Aar samt være forsynet med Inspektionens officielle Segl eller Stempel.

Paa Foden af Certifikatet skal Avleren opgive Antal af Kolli i Forsendelsen, og Planternes Antal og Art, samt af-

21 Juli. give Erklæring om, at Planterne forsendes direkte fra Avls-Nr. 207. stedet til Importøren.

Paa omstaaende Sider angives Ordlyden af Certifikatet med Oversættelse til Fransk, Engelsk og Tysk.

§ 3. De for Indførsel af Kartofler gældende Regler, jfr. Bekendtgørelse herfra af 21. Juli 1927, berøres ikke af nærværende Bekendtgørelse.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 10. December 1926 angaaende Indførsel af Planter og Plantedele.

Nr. 207. Lov-Tid. A. S. 1258.

21 Juli. **Bekendtgørelse angaaende Udførsel af levende**
Nr. 208. **Planter og Plantedele.**

I Medfør af Lov af 1. Juli 1927 om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr fastsættes herved følgende Bestemmelser:

§ 1. Ved Udførsel af levende Planter og Plantedele til Lande, der kræver Sundhedskontrol, skal Sendingen undersøges af »Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme« (Adr.: Rølighedsvej 23, København V.) i Overensstemmelse med et herfra under Dags Dato udstedt Regulativ for Sundhedskontrol ved Udførsel af levende Planter og Plantedele.

Inspektion af Plantesendinger kan kun finde Sted, naar de stammer fra Kulturer, som ved Tilsynets Undersøgelse i Vækstperioden er befundne fri for farlige Insektangreb og Plantesygdomme, der kan overføres med Planterne. Anmeldelse om saadan Undersøgelse skal være Tilsynet i Hænde senest den 1. Juli.

Sendingen skal ledsages af en af ovennævnte Tilsyn — med Hensyntagen til det paagældende Indførselslands Karantænereregler — udstedt Attest om, at saavel Sendingen som de Kulturer, hvorfra Sendingen stammer, er befunden fri for farlige Insektangreb eller Plantesygdomme.

De af Bestemmelserne i nærværende Paragraf flydende 21 Juli.
Udgifter afholdes af vedkommende Eksportør. Nr. 208.

§ 2. Anmeldelse til Sundhedskontrol af levende Planter og Plantedele bestemt til Udførsel skal sendes til fornævnte Tilsyn og indeholde Angivelse af Modtagerens Navn og Adresse Indførselslandet, Tidspunkt og Sted for Inspektionens Foretagelse, Avlsstedet, Pakningernes Mærke og Antal, Planternes Art, Eksportørens Navn og Adresse samt, forsaavidt det paagældende Land kræver det, Nummer paa Indførsels-tilladelsen.

Anmeldelse skal være Tilsynet i Hænde senest 4 Dage forud for Inspektionens Foretagelse.

Anmeldelse skal ske paa Blanketter, der udleveres ved Henvendelse til fornævnte Tilsyn.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 31. Marts 1924 angaaende Udførsel af levende Planter og Plantedele.

Nr. 208. Lov-Tid. A. S. 1261.

Bekendtgørelse angaaende Indførsel af Kartoffler. 21 Juli.

I Medfør af Lov af 1. Juli 1927 om Bekæmpelse af smit- Nr. 210.
somme Plantesygdomme og Skadedyr fastsættes herved følgende Bestemmelser:

§ 1. Indførsel her til Landet af Kartoffler maa ikke finde Sted fra saadanne Lande, hvor Angreb af Kartoffel-brok (*Synchytrium endobioticum*) eller Kartoffelbille (*Doryphora decemlineata*) er paavist i Løbet af de sidste 5 Aar.

Fra andre Lande maa Indførsel af Kartoffler finde Sted paa Betingelse af,

at Sendingen er ledsaget af et Certifikat, udstedt af en officiel Planteinspektion i Hjemlandet,

at Forsendelsen foregaar i nye Sække,

at disse — eller den paagældende Jernbanevogn, saafremt Forsendelsen sker paa gennemgaaende Fragtbrev direkte fra Udførselslandet — er tillukkede med fornævnte Inspektions Plombe, jfr. dog § 5,

21 Juli. at Sendingen ved Ankomsten her til Landet undersøges
Nr. 210. af »Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plante-
sygdomme (Adresse: Rolighedsvej 23, København V.) i Over-
ensstemmelse med et herfra under Dags Dato udstedt Re-
gulativ for Sundhedskontrol ved Indførsel af Kartofler, samt
at der til Toldopsynet afleveres en af fornævnte Tilsyn
udstedt Attest om, at Tilsynet efter foretagen Undersøgelse
maa anse Sendingen for at være fri for Kartoffelbrok (*Syn-
chytrium endobioticum*) og Kartoffelbille (*Doryphora decem-
lineata*), og at Sendingen iøvrigt opfylder de i fornævnte
Regulativ stillede Krav for Indførsel her til Landet af Kar-
tofler.

Ved Sække forstaas i nærværende Bekendtgørelse tillige
Kasser, Tønder eller andre Beholdere.

§ 2. Certifikatet, der skal vedhæftes vedkommende
Fragtpapirer, skal udstedes af en officiel Planteinspektion
indenfor et Tidsrum af en Maaned forinden Afsendelsen fra
Hjemlandet og indeholde Angivelse af Oprindelsesland samt
Navn og Adresse paa Afsenderen og Modtageren.

Certifikatet skal attestere,

at Kartoflerne i Sendingen er avlet i et Land, hvor
Angreb af Kartoffelbrok og Kartoffelbille ikke er forekommet
i Løbet af de sidste 5 Aar.

at de ikke er befængt med Kartoffelbrok, andre skade-
lige Kartoffelsygdomme eller Skadedyr, og

at Forsendelsen sker i nye Sække.

Certifikatet, der skal underskrives af vedkommende
Planteinspektion, skal endvidere indeholde Angivelse af Dato,
Aar og Inspektionens officielle Titel.

§ 3. Anmeldelse om Indførsel af Kartofler skal sendes
til fornævnte Tilsyn og indeholde Angivelse af Kartoffel-
mængde, Emballerings- og Forsendelsesmaade, sandsynlig
Dato for Afsendelsen, Navn og Adresse paa Eksportøren, Op-
rindelsesland, Afskibningshavn (Afsendelsesstation), Told-
klareringssted og Modtagerens Navn og Adresse.

Anmeldelse skal være Tilsynet i Hænde 4 Dage forud
for Inspektionens Foretagelse.

§ 4. De med Inspektionen forbundne Udgifter skal afholdes af vedkommende Importør og indbetales til Tilsynet efter tilstillet Regning. 21 Juli.
Nr. 210.

§ 5. Omladning af Kartofler i Udlandet kan frit finde Sted, naar de enkelte Kolli er plomberede. Hvis derimod de enkelte Kolli transporteres i uplomberet Tilstand i Jernbanevogn, der er plomberet af Udførselslandets Planteinspektion, kan Omladning i Udlandet kun finde Sted paa Betingelse af, at Toldopsynet paa vedkommende udenlandske Toldsted plomberer den nye Jernbanevogn, og at Sendingen er ledsaget af en af samme Toldopsyn udstedt Erklæring om, at Sendingens enkelte Kolli alle stammer fra den oprindelige Sending, hvis Plombe det paagældende Toldopsyn har brudt og erstattet med sin egen.

Genindførsel af herfra Landet udførte Kartofler betragtes ikke som Indførsel, saafremt enten de paa de paagældende Sække eller Jernbanevogne i Henhold til Bekendtgørelse herfra af Dags Dato angaaende Sundhedskontrol ved Udførsel af Kartofler paasatte Plomber er ubrudte, eller den paagældende Jernbanevogn er plomberet af Toldvæsenet paa vedkommende udenlandske Toldsted, og Sendingen er ledsaget af en af samme Toldvæsen udstedt Erklæring om, at dette har brudt den her i Landet paasatte Plombe, samt at Sendingen er identisk med den herfra Landet udførte, og at ingen Del af denne har været ude af Jernbanevognen.

Transit af Kartofler betragtes ikke som Indførsel, saafremt Forsendelsen foregaar paa gennemgaaende Fragtbrev, og Kartoflerne er forsvarligt emballerede, eller saafremt Omladning finder Sted i dansk Havn fra Skibsside til andet Skib, inden at Omladningen foregaar over Kaj.

Kartofler, der af Tilsynet tilbagevises ved Indførslen her til Landet, bliver, for saavidt vedkommende Importør ikke foranlediger Kartoflerne tilbagesendte, at tilintetgøre paa Importørens Regning ved Tilsynets Foranstaltning.

§ 6. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 31. Marts 1924 angaaende Indførsel af Kartofler.

21 Juli. **Regulativ for Sundhedskontrol ved Indførsel af**
Nr. 211. **Kartofler.**

§ 1. Kontrollen foregaar gennem »Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme« (Adresse: Rolighedsvej 23, København V.), hvis Leder er berettiget til at underskrive paa Tilsynets Vegne og til at iværksætte de af nærværende Regulativ følgende Foranstaltninger.

§ 2. Til at udføre den i Regulativet foreskrevne Inspektion antager og afskediger Tilsynets Leder de fornødne, i Plantesygdomme kyndige, Inspektører.

Hvor Forholdene kræver det, kan Inspektørerne med Tilsynets Tilladelse antage egnet Medhjælp til under vedkommende Inspektørs Ansvar at bistaa ham med Inspektionen.

Tilsynets Leder udfærdiger Autorisation samt Instruks for Inspektørerne angaaende Enkelthederne i Udøvelsen af deres Arbejde over hvilket de skal føre Protokol for hver enkelt Inspektion.

§ 3. I Dagpenge tildeles der Inspektørerne 10 Kr. for hver hele Dag og 5 Kr. for hver halve Dag, som er anvendt paa Rejse i Tilsynets Tjeneste, saaledes at en Fraværelse fra Hjemmet paa indtil 6 Timer tegnes for en halv Dag og der ud over for en hel Dag.

Der ydes endvidere Inspektørerne et Vederlag af 2 Kr 50 Ø. for hver Time, der er medgaaet til egentligt Inspektionsarbejde.

Finder Inspektion Sted i den By, hvor Inspektøren er bosiddende, tildeles der ham ikke Dagpenge, men et Vederlag af 5 Kr. for den 1ste og 2 Kr. 50 Ø. for hver følgende paa-begyndt Time, der medgaaer til egentligt Inspektionsarbejde.

Der tildeles ikke de af Inspektørerne antagne Assistenters Dagpenge, men de vederlægges med 2 Kr. pr. Time anvendt paa Rejse og til Inspektionsarbejde i Tilsynets Tjeneste.

Der udbetales derhos, saavel til Inspektørerne som til Assistenterne, Godtgørelse for Jernbanebillet paa 3die Kl. og Dampskibsbillet paa 1ste Kl. For Benyttelse af egen

Cykle, Motorcykle eller Motorvogn ydes en Godtgørelse af **21 Juli.** henholdsvis 10, 15 og 25 Øre pr. km. Transport af fornævnte **Nr. 211.** Befordringsmidler og Rejsegods paa Jernbane og Dampskib samt nødvendig Vognleje godtgøres efter Regning.

§ 4. Udgifter i Henhold til foranstaaende § 3 afholdes af de Beløb, der i Henhold til Regulativets § 11 indbetales til Tilsynet.

§ 5. Regnskab over Tilsynets aarlige Indtægter og Udgifter afsluttes hvert Aars 31. Juli og indsendes af Lederen til Landbrugsministeriet tilligemed en Beretning om Tilsynets Virksomhed i det paagældende Regnskabsaar.

§ 6. De Importører, som maatte ønske at indføre Kartofler, har derom at foretage Anmeldelse til Tilsynet.

Anmeldelse skal indeholde Angivelse af Kartoffelmængde, Emballerings- og Forsendelsesmaade, sandsynlig Dato for Afsendelsen, Navn og Adresse paa Eksportøren, Oprindelsesland, Afskrivningshavn, (Afsendelsesstation), Toldklaringssted og Modtagerens Navn og Adresse.

Anmeldelse skal være Tilsynet i Hænde 4 Dage forud for Inspektionens Foretagelse.

§ 7. Inspektionen foretages paa det Toldsted, hvor Kartoflerne ved Udladningen første Gang berører dansk Grund. Det paahviler Importørerne at bringe Kartoflerne til og fra Inspektionsstedet.

Under Inspektionen skal vedkommende Importør følge Tilsynets Anvisninger samt stille den af Tilsynet forlangte Arbejdskraft til Raadighed.

§ 8. Inspektionen finder Sted saaledes, at der paa de af Inspektøren udpegede Steder blandt de til Inspektion fremstillede Kartofler udtages mindst 5 Sække — ved Sække forstaaes i nærværende Regulativ tillige Kasser, Tønder eller andre Beholdere — for hver 100 Sække Sendingen omfatter. Hvis een af de først udtagne og undersøgte Sække indeholder Kartofler af en væsentlig daarligere Sundhedstilstand end der fordres i Henhold til § 9, kan Inspektøren afvise Sendingen uden yderligere Inspektion.

21 Juli. De udtagne Sække udtømmes og Kartoflerne besigtiges
Nr. 211. efter en af Tilsynet nærmere angivet Fremgangsmaade. Saafremt Kartofler med de i § 9 omtalte ondartede Sygdomme skulde forefindes, skal Prøver heraf indsendes til Tilsynet.

§ 9. Inspektøren vil have at paase,

at Certifikatet er i behørig Orden, jfr. § 10.

at de udtagne Prøver er fri for særlig ondartede Angreb, for Tiden Kartoffelbrok (*Synchytrium endobioticum*) eller Kartoffelbille (*Doryphora decemlineata*), selv i mindste Spor,

at Beskadigelser, Frostskaade, Kartoffelskimmel og anden Tørforraadnelse, Vaadforraadnelse, mindre Raadpletter eller Skurv ikke forefindes i over 5 pCt. af de undersøgte Kartofler, dog er Lederen berettiget til i Instruksen til Inspektørerne at fastsætte særlige Spillerum for Forekomsten af de enkelte Sygdomme.

at Kartoflerne er emballerede i nye Sække,

at disse — eller den paagældende Jernbanevegn, saafremt Forsendelsen sker paa gennemgaaende Fragtbrev direkte fra Udførselslandet — er tillukkede med den i § 10 nævnte Inspektions Plombe, jfr. dog Bekendtgørelsens § 5, samt

at Importørerne i enhver Henseende har opfyldt de i nærværende Regulativ indeholdte Bestemmelser.

Saafremt foranstaaende er iagttaget, skal Inspektøren udstede en Attest om, at Tilsynet efter foretaget Undersøgelse maa anse Sendingen for at være fri for Angreb af Kartoffelbrok (*Synchytrium endobioticum*) eller Kartoffelbille (*Doryphora cedemlineata*), og at Sendingen iøvrigt opfylder de i nærværende Regulativ stillede Krav for Indførsel her til Landet af Kartofler.

§ 10. Certifikatet, der skal vedhæftes vedkommende Fragtpapirer, skal udstedes af en officiel Planteinspektion indenfor et Tidsrum af en Maaned forinden Afsendelsen fra Hjemlandet og indeholde Angivelse af Oprindelsesland samt Navn og Adresse paa Afsenderen og Modtagerne.

Nedenfor gengives Certifikatformularen med Oversættelse til Fransk, Engelsk og Tysk.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

23 Juli.

I Skrivelse af 9. d. M. har Magistraten udbedt sig en Udtalelse fra Indenrigsministeriet angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Udgifterne ved J.'s Kur og Pleje i Bispebjerg Hospital, efter at han har opbrugt saavel den ham tilkommende Hjælp fra vedkommende Sygekasse som den Hjælp, der har kunnet tilstaas ham i Henhold til Fattiglovens § 63, 1ste Stk. i Medfør af Aldersrentelovens § 5, 1ste Stk., vil kunne afholdes som Aldersrente til hans Hustru, der oppebærer Aldersrente fra Københavns Kommune.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende, der er født den 31. Januar 1866 i Felsted, ikke er i Besiddelse af dansk Indfødsret.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at Ministeriet med Magistraten maa være enig i, at de ommeldte Udgifter ikke vil kunne afholdes i Medfør af Aldersrentelovens § 5, 1ste Stk.

3. Afd. A. R. 18944.

Cirkulære til Overtilsynene for Kirkerne i Københavns og paa Frederiksberg.25 Juli.
Nr. 114.

Ved Lov af 8. Juli d. A. om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg er der givet en Del Bestemmelser, der paa flere Omraader afviger fra de i Lønningslov af 28. Juni 1920 for Folkekirkens Tjenestemænd m. fl. i København og paa Frederiksberg fastsatte Regler.

Af de nye Bestemmelser skal man herved særligt henlede Opmærksomheden paa følgende:

Vedrørende Præsterne.

1.

For Kaldskapellanerne er Begyndelseslønnen forhöjet fra 3 480 Kr. til 3 840 Kr., medens Slutlønnen vedblivende er 4 920 Kr., jfr. Lovens § 5.

25 Juli.
Nr. 114.

2.

Antallet af Embeder i 2den, 3die og 4de Lønningsklasse vil være at fastsætte saaledes, at der bevares det samme Forhold mellem Antallet af Embederne i disse Klasser, som var gældende ved Ikrafttræden af Lønningsloven af 28. Juni 1920. Herved vil der blive Mulighed for at forøge Antallet af Embeder i 2den og 3die Lønningsklasse, jfr. Lovens § 8, Stk. 1.

Spørgsmaalet herom er for Tiden til Behandling i Ministeriet.

3.

Efter Indstilling af Menighedsraadet kan Ministeriet, *naar særlige Forhold taler derfor*, tillægge en Præst, der ingen Embedsbolig har, et Huslejetilskud, hvis Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Ministeriet for et Aar ad Gangen; jfr. Lovens § 13, Stk. 3.

4.

I § 14 er der givet Adgang til, at et Embede midlertidigt kan oprykkes i højere Lønningsklasse. Betingelserne herfor er, *at* vedkommende Præst har været over 10 Aar i det paa-gældende Embede og har fornøden Tjenestealder til den højere Lønningsklasse, *at* Menighedsraadet efter en med $\frac{3}{4}$ Stemmers Flertal truffen Beslutning stiller Forslag paa et Menigheds-møde herom, samt *at* Menighedsrådet giver Beslutningen sin Tilslutning med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet, og endelig *at* Biskoppen anbefaler Oprykningen. Der vil dog ikke kunne tillægges nogen Præst højere Lønning, end der efter Præstens Eksamens og Tjenestealder vil kunne tillægges ham efter Lønningslovens § 2.

For Kirkebetjentene.

5.

Gravere, der ansættes efter Lovens Ikrafttræden, er ikke Tjenestemænd, men honorarlønnede med et aarligt Beløb fra 1 000 Kr. til 3 000 Kr. Honorarets Størrelse fastsættes af Kirkeministeriet efter forud indhentet Erklæring fra Sognets Menighedsraad og Kirkens Overtilsyn.

Paa tilsvarende Maade fastsættes Honoraret til Organister og Kantorer fra 2 000 Kr. til 4 000 Kr. aarligt. 25 Juli.
Nr. 114.

Til Honorarerne ydes Tillæg i Overensstemmelse med Tjenestemandslovens § 93 med 3 pCt. af Honorarets Størrelse for hver 54 Kr., en gift Tjenestemand oppebærer i Dyrtidstillæg. Honorartillæget er herefter for Tiden 12 pCt. af Honorarets Størrelse, jfr. Lovens §§ 16, 17, 18 og 25.

6.

Alle Organister, Kantorer og Kordegne ansættes fremtidigt af Kirkeministeriet efter forud indhentet Erklæring fra Sognets Menighedsraad og Kirkens Overtilsyn, jfr. Lovens § 19, 4de Stk.

Naar Ledighed herefter indtræder i en af disse Stillinger, indberettes dette af Menighedsraadet gennem Overtilsynet til Ministeriet, der vil foretage det fornødne med Hensyn til Opslag og Besættelse af den paagældende Stilling.

7.

De øvrige ved Kirkerne ansatte Funktionærer (Gravere, Kirkekoner, Kirkekor, Bælgetrædere m. fl.) ansættes af Menighedsraadet, for Kirkekorets Vedkommende efter Indstilling af Kantoren eller, hvor der ikke er ansat en særlig Kantor af Organisten. Antallet af Kormedlemmer, der lønnes af Menighedsligningen, fastsættes af Kirkeministeriet, dog at Antallet ikke kan overstige 10, jfr. Lovens § 19, Stk. 4 og § 20, Stk. 1.

8.

Honoraret til Korets Medlemmer fastsættes af Kirkeministeriet efter indhentet Erklæring fra Sognets Menighedsraad og Kirkens Overtilsyn.

De Kormedlemmer, der antages til uden særligt Vederlag at medvirke ved kirkelige Handlinger i samme Omfang som Organisten, kan der tillægges et Honorar fra 600 Kr. til 1 200 Kr. aarligt. For de allerede ansatte Kormedlemmer kan Honoraret fastsættes efter de hidtil gældende Regler (fra 800 Kr. til 1 500 Kr. aarligt).

25 Juli. Honorarerne til de øvrige ved Kirkerne ansatte Funk-
Nr. 114. tionærer fastsættes af Overtilsynet efter indhentet Erklæring
fra Menighedsraadet, jfr. Lovens § 20, Stk. 4.

For Tiden 1. Juli 1927 til 31. Marts 1928 vil der i Over-
ensstemmelse med de fremsendte Lønningslister være at
udbetale Honorar til de allerede ansatte Kormedlemmer
efter de hidtil gældende Regler.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære samt af
den vedtagne Lønningslov følger hoslagt til Omdeling til
Præsterne og Menighedsraadene.

Nr. 114. Min.-Tid. A. S. 125—26.

28 Juli. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmændene over Haderslev
Nr. 134. m. fl. Amter.

Paa dertil given Foranledning skal man henlede Amtets
Opmærksomhed paa, at Bestemmelsen i § 2 i Lov Nr. 42 af
19. Marts 1898, jfr. § 2 i Lov Nr. 123 af 18. April 1925, an-
gaaende fremmed Mand og fremmed ugift Kvindes Erhver-
velse af dansk Indfødsret ved Fødsel her i Riget i Forbindelse
med Bevarelse af Hjemsted her indtil det fyldte 19de Aar
ikke omfatter Personer, der er født i de sønderjydske Lands-
dele før 15. Juni 1920.

Hvilket herved meddeles til Efterretning og videre for-
nøden Bekendtgørelse for Politimestre og Kommunalbesty-
relser i Amtet.

Nr. 134. Min.-Tid. A. S. 158.

29 Juli. **Bekendtgørelse om Ændring i Reglement for**
Nr. 217. **Droskekørsel i København.**

Iste Stykke, Iste Punktum i det til Justitsministeriets
Bekendtgørelse Nr. 13 af 22. Januar 1915 om Reglement for
Droskekørsel i København hørende Tillæg affattes saaledes:

Drosker, der er godkendte af Frederiksberg Politi, har
indtil videre Ret til at tage Hyre overalt i København og
søge Hyre fra de derværende offentlige Holdepladser, dog er
midlertidige og tidsbegrænsede Holdepladser ved For-
lystelsessteder og lign. forbeholdt de i København godkendte

Drosker. De af Frederiksberg Politi godkendte 3 Personers 29 Juli.
 Drosker har ikke Ret til at tage Opstilling paa københavnske Nr. 217.
 Droskeholdepladser.

I 2det Pkt. ændres »saadanne« til »frederiksbergske«.
 Nr. 217. Lov-Tid. A. S. 1280.

Bekendtgørelse af Lov Nr. 561 af 4. Oktober 1919 29 Juli.
om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere, saaledes Nr. 218.
som denne Lov er ændret ved de fra dens Ikrafttræden
indtil Ugangen af Rigsdagssamlingen 1926—27 ved-
tagne Love om Tillæg til og Ændringer i bemeldte Lov.

I Medfør af den Undervisningsministeren ved Lov Nr. 167 af 1. Juli 1927 givne Bemyndigelse til at lade Lov Nr. 561 af 4. Oktober 1919 om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere optrykke med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af de siden Lovens Ikrafttræden vedtagne Love om Tillæg til og Ændringer i Loven, nemlig Lov Nr. 423 af 28. Juni 1920 om Lærerpersonalet ved kommunale Gymnasieskoler og Lov Nr. 167 af 1. Juli 1927 om Ændring af Lov Nr. 561 om Lønninger m. v. for Folkeskolens Lærere, bekendtgøres herved efterstaaende Optryk af

Lov Nr. 561 af 4. Oktober 1919 om Lønninger m. m.
for Folkeskolens Lærere med senere Ændringer
og Tilføjelser.

§ 1. ¹⁾ De ved de kommunale Skoler i *Købstæderne* eller i Landkommuner, hvor Købstad-Skoleordningen er eller maatte blive indført, fast ansatte Lærere lønnes saaledes:

Overlærere (Skoleinspektører, Skoledirektører):

- a) 5 400 Kr., stigende med 480 Kr. hvert 3dje Aar til 6 360 Kr.,
- b) 4 800 Kr., stigende med 480 Kr. hvert 3dje Aar til 5 760 Kr.

Lærere:

- a) 2 820 Kr., stigende med 360 Kr. hvert 3dje Aar til 4 620 Kr.,
- b) 2 640 Kr., stigende med 360 Kr. hvert 3dje Aar til 4 440 Kr.

29 Juli. 2) Valget mellem ovennævnte Lønninger træffes af
 Nr. 218. Undervisningsministeren efter Indstilling fra Kommunal-
 bestyrelsen. Indenfor samme Kommune lønnes dog hele
 Lærerpersonalet (Overlærere og Lærere) enten med de under
 a) eller med de under b) opførte Lønninger.

3) Ved de ovennævnte Skoler kan der foruden de faste
 Lærere ansættes Timelærere. Antallet af disse bestemmes
 ved Skoleplanen, og de lønnes, hvis de underviser i det for
 fast ansatte Lærere normerede fulde ugentlige Timetal, med
 90 pCt. af Begyndelseslønnen for disse og ellers i Forhold
 dertil, dog ikke med under to Trediedele af Lønnen, under
 Forudsætning af, at de stiller sig til Skolevæsenets Raadighed
 i et til denne Løn svarende Timetal.

4) Optages der Vikarer paa Skoleplanen, lønnes de, hvis
 de underviser i det for de fast ansatte Lærere normerede
 fulde ugentlige Timetal, med 80 pCt. af Begyndelseslønnen
 for disse og ellers i Forhold dertil, dog ikke mindre end: i det
 1ste Aar 50 pCt., i det 2det og følgende Aar 60 pCt. af de
 fast ansattes Begyndelsesløn.

5) Der kan som hidtil til en Lærerstilling i Købstæderne
 knyttes kirkelige Forretninger, saaledes at de dermed for-
 bundne Indtægter af Højtidsoffer og Accidenser oppebæres
 af den paagældende Lærer uden Afkortning i Lønnen. Det
 vedkommende Lærer for Besørgelse af Kirkesangertjenesten
 tilkommende Honorar udredes fremtidig af Menigheden og
 tilvejebringes efter de samme Regler, som er eller maatte
 blive fastsat for Tilvejebringelsen af andre Vederlag for
 Kirkebetjeningen.

§ 2. 1) De ved de kommunale Skoler *paa Landet*,
 bortset fra de i § 1 omhandlede Landkommuner, ansatte
 Lærere lønnes saaledes:

Førstelærere og Enelærere:

- a) 2 640 Kr., stigende med 360 Kr. hvert 3dje Aar til
 4 440 Kr.,
- b) 2 340 Kr., stigende med 360 Kr. hvert 3die Aar til
 4 140 Kr.

Valget mellem disse Lønninger træffes — for hver enkelt 29 Juli.
Lærerstilling — af Undervisningsministeren efter Indstilling Nr. 218.
af Kommunalbestyrelsen.

Andenlærere: 2 100 Kr., stigende med 300 Kr. hvert 3dje Aar til 3 300 Kr. og efter 16 Aar stigende til 3 660 Kr.

2) Undervisningsministeren kan efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen bestemme, at Andenlærerne eller nogle af disse lønnes som Første- og Enelærere.

3) Ved en Skole, hvor Børnene er fordelt i mindst 5 Klasser, ydes der Førstelæreren i hans Egenskab af Skolens Leder et aarligt pensionsgivende Løntillæg af 50 Kr. pr. Klasse.

4) *Forskolelærerinder* lønnes med 1 650 Kr., stigende med 180 Kr. hvert 3dje Aar til 2 550 Kr.

5) *Lærere ved Biskoler og Pogeskoler* lønnes med 1 200 Kr., stigende med 120 Kr. hvert 3dje Aar til 1 800 Kr.

6) *Lærere ved Vinterskoler* lønnes med 900 Kr., stigende med 120 Kr. hvert 3dje Aar til 1 140 Kr.

§ 3. For Rektorer, Lektorer og Adjunkter ved de kommunale Gymnasieskoler kommer de til enhver Tid for de tilsvarende Tjenestemænd ved Statsskolerne gældende Lønsetser til Anvendelse, men i øvrigt gælder ogsaa for disse Lærere de i nærværende Lov indeholdte Regler.

§ 4. Undervisningsministeren kan efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen for en Kommunes hele Skolevæsen eller Dele deraf godkende højere Lønninger end foran bestemt, dog at der ikke derved paabyrdes Statskassen højere Bidrag til Lærerlønningerne end efter de i §§ 1, 2 og 3 fastsatte.

§ 5. Foruden de foran nævnte Lønninger tilkommer der samtlige i §§ 1, 2 og 3 nævnte Lærere:

- a) Stedstillæg,
- b) Dyrtidstillæg,
- c) Konjunkturtillæg

i Overensstemmelse med de i Lov om Statens Tjenestemænd Kapitel 4, 5 og 6 fastsatte Regler.

29 Juli. § 6. 1) De i Lov om Statens Tjenestemænd Kapitel Nr. 218. 2—3 indeholdte Bestemmelser om Pension og Efterindtægt og Tillæg hertil finder tilsvarende Anvendelse paa Folkeskolens fast ansatte Lærere.

2) a. Lærere ved Biskoler, Pogeskoler og Vinterskoler opnaar Pensionsret som Lærere ved disse Skoler efter Reglerne i Loven om Statens Tjenestemænd, naar de efter deres fyldte 30te Aar har undervist ved saadanne Skoler i 10 paa hinanden følgende Aar.

b. Ved Udregningen af Pensionsalderen regnes en Vinters Undervisning for $\frac{1}{2}$ Aar, og hvis der i Pogeskolen og Biskolen er undervist under 24 Timer ugentlig i Gennemsnit for et Aar, regnes dette kun for $\frac{2}{3}$ Aar.

c. Ved Pensionering af en i et fast Embede (Lærerembede, Forskolelærerindeembede) ansat Lærer tages — med de ovenfor under b. anførte Begrænsninger — forudgaaende Tjeneste som Biskolelærer, Pogeskolelærer eller Vinterlærer i Betragtning med Hensyn til Betingelserne for Pensionsrettens Erhvervelse og Pensionsalderens Beregning, som om denne Tjeneste var tilbagelagt i et fast Embede.

3) Det i ovennævnte Lovs § 50 ommeldte Bidrag til Pensioneringen (3 pCt. af Lønningen) tilfalder Staten og Skolefonden med Halvdelen til hver.

§ 7. 1) Der tillægges de paa Landet fast ansatte Lærere passende *Tjenestebolig*.

2) Hvor Tilvejebringelse af Bolig er forbundet med særlige Vanskeligheder, kan Undervisningsministeren tillade Undtagelse fra ovenstaaende Regel.

3) Planer og Tegninger til nye Boliger forelægges Undervisningsministeren til Godkendelse.

4) For den Lærer, hvem der tildeles Tjenestebolig, skal der fradrages $\frac{1}{8}$ af Begyndelseslønnen, forsaavidt Tjenesteboligen er som for en gift, eller $\frac{1}{12}$, hvis Boligen er som for en ugift.

5) Den ydre og indre Vedligeholdelse af Lærerboliger besørges af Kommunen. Skatter og Afgifter, som efter Loven paahviler Ejendommen, udredes af Kommunen.

6) Første- og Enelærere tillægges der Bolig som for en gift Lærer, andre Lærere har kun Krav paa Bolig som for en ugift. 29 Juli. Nr. 218.

Normeres i Henhold til § 2, Stk. 2, et Andenlærerembede med Lønning som for en Førstelærer, bestemmer Undervisningsministeren, om der tillige skal tillægges Embedet Bolig som for en gift Lærer.

§ 8. 1) Naar den en Lærerstilling tillagte *Jordlod* og *Fourage* ikke forud er afløst i Medfør af Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen af 29. Marts 1904 § 26, 3dje Stk., bortfalder Fouragen og Afkortningsbeløbet herfor, og Kommunalbestyrelsen har Ret til at kræve en Afløsning af Jordlodden ved indtrædende Vakance. Ved enhver fremtidig Afløsning af Jordlod bortfalder Afkortningen, hvorefter en Forhøjelse af Begyndelseslønnen ikke kan kræves.

2) For Jordlodden skal der beregnes et aarligt Fradrag i Lønnen. Dette Fradrag fastsættes af Undervisningsministeren efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen efter hver ordinær Vurdering til Ejendomsskyld under særlig Hensyntagen til passende Forrentning af den Værdi, Jordlodden ansættes til, og under Hensyntagen til, at de paa Jordlodden hvilende Skatter og Afgifter udredes af Kommunen. Jordens Værdi maa dog ikke ansættes til mere, end hvad den er værd som Landbrugsjord.

§ 9. 1) Den de fast ansatte Lærere hidtil tillagte Brændselsydelse bortfalder, dog kan Kommunalbestyrelsen mod et ved Overenskomst med Læreren fastsat Fradrag yde denne Brændsel ogsaa til eget Forbrug. Brændslet til Skolelokalernes Opvarmning leveres som hidtil af Kommunen.

2) Andre Naturalydelser end Tjenestebolig og Tjenestejord, saasom Gas, Elektricitet eller Varme, skal Læreren betale i Forhold til Forbruget efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse.

§ 10. Det kan som Regel ikke paalægges en Lærer at besørge Skolens Rengøring. Naar det i enkelte Tilfælde

29 Juli. vilde blive uforholdsmæssigt dyrt at faa Rengøringen be-
Nr. 218. sørget paa anden Maade, og der ikke kan opnaas Overens-
komst med Læreren om Rengøringens Besørgelse, kan Skole-
direktionen paalægge denne Rengøringen af vedkommende
Klasseværelse med tilhørende Opholdsrum og Forstue for et
Honorar, der fastsættes af Skoledirektionen.

§ 11. Den første Ansættelse i et Lærerembede eller
Genansættelse i et saadant efter Afskedigelse er betinget af
tilfredsstillende Helbredsattest; fra denne Bestemmelse kan
der i enkelte Tilfælde, naar ganske særlige Grunde taler derfor,
dispenseres af Undervisningsministeren.

Med Hensyn til Attest for, at vedkommende ikke lider
af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, opret-
holdes Reglerne i Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 § 10.

§ 12. Beregningen af Tjenesteaalderen i Henhold til
§§ 1 og 2 sker efter følgende Regler:

1. For *Overlærere* i Købstæderne medregnes tidligere fast
Ansættelse eller ministeriel Konstitution som Overlærer, for-
saavidt den har fundet Sted i mindst 1 Aar ved samme Kom-
munes Skolevæsen.

2. For det øvrige fast ansatte Lærerpersonele i Køb-
stæderne og for *Første- og Enelærere* og *Andenlærere* samt *For-
skolelærerinder* paa Landet medregnes Lærervirksomhed ved
offentlige og private Skoler, forsaavidt denne Virksomhed

- a) har haft en sammenhængende Varighed af mindst 1 Aar
ved samme Skole eller ved samme Kommunes Skole-
væsen og
- b) har omfattet mindst 24 ugentlige Timer,

dog at ingen Lærervirksomhed forud for vedkommendes
fyldte 24de Aar kan medregnes, lige saa lidt som fra et tidligere
Tidspunkt end 2 Aar, efter at vedkommende har bestaaet
den anordnede Prøve for Lærere i Folkeskolen. Hvor An-
sættelse har fundet Sted i Henhold til Lov Nr. 61 af 29.
Marts 1904 § 17, sidste Stykke, uden at den nævnte Prøve
er bestaaet, bestemmer Ministeren, om og i hvilket Omfang

tidligere Lærervirksomhed skal medtages ved Tjenestealder- 29 Juli.
beregningen. Ingen Lærervirksomhed udenfor den offentlige Nr. 218.
Folkeskole eller Statens højere Almenskoler samt Sorø
Skole og Opdragelsesanstalt kan medregnes med mere
end 8 Aar.

Under ovennævnte Forudsætninger og med samme Be-
grænsning medregnes Lærervirksomhed, der har fundet Sted
ved Statsseminarier eller ved anerkendte Privatseminarier, ved
Staby Vinterlærerseminarium, ved anerkendte Opdragelses-
anstalter og Børnehjem, ved Statens Straffeanstalter, Døv-
stumme- og Blindeinstitutter, ved Aandssvageanstalter, ved
anerkendte Højskoler, Landbrugsskoler og Husholdnings-
skoler samt ved andre Institutioner, der efter Ministeriets
Skøn i heromhandlede Henseende kan ligestilles med de
nævnte.

3. Ved Beregningen af Tjenestealderen for Lærere og
Lærerinder ved Pogeskoler, Vinterskoler eller Biskoler med-
tages al Lærer- og Lærerindevirksomhed i den offentlige
Folkeskole paa de ovenfor under 2. a. og b. angivne Betin-
gelses, saaledes at den halvvaarlige Vinterlærertjeneste regnes
for et fuldt Tjenesteaar.

4. Tjenestealderen for det af Frederiksberg og Gentofte
Kommuner i Henhold til Lov Nr. 169 af 20. Marts 1918 fra
de tidligere private Skoler overtagne Lærerpersonele beregnes
i Lighed med den ved Lov Nr. 367 af 5. Juli 1918 fastsatte
Tjenestealderberegning for det af Staten fra de tidligere
private Skoler overtagne Lærerpersonele.

§ 13. 1) Af Statskassen ydes følgende Tilskud til Lærer-
lønningerne:

- a) $\frac{1}{5}$ af Grundlønnen,
- b) samtlige Alderstillæg og Dyrtidstillæg,
- c) $\frac{2}{3}$ af Konjunkturtillæget,
- d) personlige Tillæg i Henhold til § 21, Stk. 2.

2) Statskassens Tilskud refunderes Kommunerne gennem
Skolefonden ved kvartalsvise Afregninger.

29 Juli. § 14. 1) Pensioner samt pligtige Præmier (jfr. Lov
Nr. 218. om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919 § 71, Stk.
7) udredes af Skolefonden. Statskassen yder hertil et Til-
skud af Halvdelen af Pensionens Grundbeløb og af Præmierne,
samt hele Dyrtdstillæget og Konjunkturtillæget.

2) Efterindtægt til Lærernes efterladte udredes af Kom-
munen, og Statskassen yder Tilskud hertil efter samme
Regler, som er fastsatte for Lønningen. Efterindtægt af
Pension til Lærere udredes af Skolefonden, og Statskassen
refunderer denne Halvdelen af Udgifterne.

§ 15. 1) Udbetalingen sker efter følgende Regler:

- a. Det i Købstæderne ansatte Lærerpersonele modtager af
vedkommende Kommune de i denne Lov omhandlede
Lønninger maanedlig og forud ved hver Maanedes Be-
gyndelse.
- b. Begyndelseslønnen for de ved Skolerne paa Landet an-
satte Lærere udbetales af vedkommende Kommune
maanedlig og forud ved hver Maanedes Begyndelse. De
øvrige Lønningsdele udbetales som hidtil gennem Skole-
fonden kvartalsvis ved Begyndelsen af den sidste Maaned
i Kvartalet.
- c. Ventepenge og Pensioner udbetales af Skolefonden
maanedlig og forud ved hver Maanedes Begyndelse.

2) Dersom Udbetalingsdagen falder paa en Helligdag,
skal Udbetalingen finde Sted paa den sidste Søgnedag i den
foregaaende Maaned. Søgnedage, paa hvilke det udbetalende
Kontor er lukket i Henhold til Lov, Anordning eller mini-
steriel Bekendtgørelse, sidestilles i denne Henseende med
Helligdage. Lærers Død eller Afskedigelse, efter at saadan
Udbetaling har fundet Sted, men før Maanedens Udløb, med-
fører ikke noget Krav paa Tilbagebetaling af det for den
efterfølgende Maaned udbetalte Beløb. Hvis Efterindtægt
oppebæres, vil Beløbet dog være at udligne i Efterind-
tægten.

3) Dødsfald eller uansøgt Afgang i den Maaned, for
hvilken Udbetaling har fundet Sted, medfører ikke Tilbage-

betaling af nogen Del af det forud oppebaarne Maanedsbetøb. 29 Juli.
Nr. 218.

4) Naar Aarsbeløbet ikke er deleligt med 12, beregnes de overskydende Øre for Juni Maaned.

5) Ved Udnævnelse til en Lærerstilling regnes Lønningen fra den Dato, fra hvilken Ansættelsen ifølge Ansættelsesbrevet er at regne.

6) Udbetaling af Egenpension eller Ventepenge tager sin Begyndelse fra Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Udbetaling af Løn har fundet Sted; saafremt den paagældende imidlertid ved Afskedigelsen ikke oppebærer Lønning, tager ovennævnte Udbetaling sin Begyndelse fra Afskedigelsen. Enkepension og Børnepension kommer til Udbetaling, naar det Tidsrum er udløbet, for hvilket der er udbetalt Efterindtægt (jfr. dog § 76 i Lov om Statens Tjenestemænd i Kapitlet om Efterindtægt), eller, hvis saadan ikke er udbetalt, fra Dagen efter den sidste Dag, for hvilken der er udbetalt Lønning, Ventepenge eller Pension til Læreren.

7) Ikke udbetalt Lønning, Efterindtægt, Ventepenge eller Pension kan ikke bortgives, sælges eller pantsættes. Med Hensyn til Udlæg og Arrest i de nævnte Ydelser gælder Reglerne i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 §§ 513 og 614.

§ 16. 1) Forsaavidt det i Skoleplanen normerede ugentlige Timetal for en enkelt Lærer varigt nedsættes enten paa Grund af kirkelige Forretninger eller af andre Grunde, vil Lønningen og de dermed forbundne Tillæg være forholdsmæssig at nedsætte. Denne Bestemmelse gælder dog ikke, hvor Overlærerens eller Førstelærerens Timetal er nedsat af Hensyn til hans Virksomhed som Skolens Leder, eller hvor Nedsættelsen er begrundet i andet Arbejde i Skolens Tjeneste.

2) Gifte Lærerinder har, saafremt det er foreneligt med de stedlige Tjenesteforhold, Adgang til at faa den dem paa-hvilende Tjenesteydelse nedsat til to Trediedele eller Halvdelen mod kun at oppebære henholdsvis to Trediedele eller

29 Juli. Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Saadan Nedsættelse af Tjenestetiden kan enten være varig eller paa begrænset Tid, dog ikke under 1 Aar. Genoptagelse af fuld Tjeneste kan kun ske, naar dette kan passe med Tjenesteforholdene.

Ved Beregningen af Pensionsalderen medregnes af den Tid, de vedkommende har været paa nedsat Tjeneste, kun henholdsvis to Trediedele og Halvdelen; som Pensionsindtægt regnes med den Lønningsindtægt, vedkommende vilde have oppebaaret i de sidste 3 Aar efter Tidspunktet for Pensionsrettens Indtræden, saafremt de Tjenestear, i hvilke vedkommende har været paa nedsat Tjeneste, kun medregnes med henholdsvis to Trediedele eller Halvdelen.

Denne Bestemmelse har ikke tilbagevirkende Kraft med Hensyn til hidtil tilstaaet nedsat Tjeneste.

3) Naar en Lærerinde efter Barnefødsel maa være fraværende fra Tjenesten, tilstaaes der hende Tjenestefrihed i 6 Uger mod Afgivelse af Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Hvis hun efter Forløbet af nævnte Tid ikke er arbejdsdygtig og fremskaffer Lægeattest herfor, fortsættes hendes Tjenestefrihed mod halv Lønning. Uden Lægeattest vil der, saafremt Barnet lever, og hun ammer det, kunne gives hende Tilladelse til at staa udenfor Tjenesten i mindst 3, højst 6 Maaneder, dog altid i fulde Maaneder. Saadan Tilladelse til at træde udenfor Tjeneste vil ogsaa kunne gives i indtil 3 Maaneder, før Fødslen ventes, i hvilket Tilfælde Indtræden i Nummer først sker, naar vedkommende er tjenstdygtig.

Ved Sygemelding af enhver Art indenfor de 4 umiddelbart før Fødselen liggende Maaneder maa halv Lønning afgives for Fraværelsen. Tilbagebetaling af oppebaaren Lønning kan i saadanne Tilfælde forlanges.

§ 17. 1) Under den første Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt oppebærer en Lærer af sin Lønning med alle almindelige og særlige Tillæg Fjerdedelen, naar han er ugift, Halvdelen, naar han er gift. Det samme gælder, forsaavidt

den militære Tjeneste forlænges, fordi vedkommende udtages til Befalingsmand. Den nedsatte Lønning beregnes fra Indkaldelsesdagen, forsaavidt denne er den 1. i en Maaned, og ellers fra den 1. i paafølgende Maaned; den fulde Lønning indtræder fra Hjemsendelsesdagen, forsaavidt denne er den 1. i en Maaned, og ellers fra den 1. i paafølgende Maaned.

29 Juli.
Nr. 218.

2) Under frivillig Uddannelse til Befalingsmand og under frivillig Tjeneste som saadan oppebærer Læreren ingen Lønning for det Tidsrum, i hvilket han er fraværende.

3) En Lærer, der er ansat som Befalingsmand af Reserven, oppebærer for det Tidsrum, i hvilket han er indkommanderet til Militærtjeneste, kun Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Følger Fraværelsen indenfor den paagældendes Ferie, lider han dog intet Fradrag.

4) Under Efteraarsmanøvrer og andre kortere Indkaldelser, bortset fra de i Stk. 3 nævnte, oppebærer Læreren fuld Lønning.

§ 18. 1) En Lærer kan kun have Beskæftigelse udenfor Folkeskolen, forsaavidt og i det Omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde Udførelse af hans Pligter som Lærer og med den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid.

2) Læreren skal skriftlig gøre Anmeldelse for Skoledirektionen, inden han kan

- a) paabegynde en Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed;
- b) overtage en Stilling udenfor Folkeskolen, hvortil der er knyttet varig Løn;
- c) indtræde i en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervsmæssig Karakter.

3) Forsaavidt Skoledirektionen skønner, at det vil stride mod de i denne Paragrafs 1ste Stk. nævnte Hensyn, at Læreren overtager den anmeldte Beskæftigelse, meddeles det ham inden 4 Uger, efter at Anmeldelsen er indgaaet, at det er ham forbudt at overtage Posten. Læreren kan for-

29 Juli. lange en af Skoledirektionen i saa Henseende truffet Af-Nr. 218. gørelse forelagt Undervisningsministeren.

4) Skulde det vise sig, efter at en Beskæftigelse er overtaget, enten at de Omstændigheder, som har været afgørende for Sagens Bedømmelse, ændres væsentligt, eller at der allerede ved Overtagelsen forelaa Omstændigheder, som, hvis de havde været oplyste, vilde have medført et Forbud, kan Ministeren paa et hvilket som helst Tidspunkt paalægge Læreren, at han skal frigøre sig for Beskæftigelsen.

§ 19. 1) Forflyttes en Lærer til andet Opholdssted, kan der tilstaa ham Godtgørelse af Befordringsudgifter for egen Person, Husstand og Bohave, herunder dog ikke Arbejdsløn til Ud- og Indpakning, Læsning og Op- og Nedbæring. Saadan Flyttegodtgørelse kan dog ikke meddeles samme Lærer mere end een Gang i Løbet af 10 Aar.

2) Udgifterne i Henhold til denne Paragraf deles ligelig mellem Skolefondene, henholdsvis for den fraflyttede og tilflyttede Kommune. De nærmere Regler for Godtgørelsens Beregning fastsættes af Undervisningsministeren.

§ 20. 1) Lærerne har Ret til at danne Organisationer, som kan træde i Forhandling med Undervisningsministeriet om ethvert Spørgsmaal af tjenstlig eller økonomisk Art vedrørende hele Standen eller Enkeltmand indenfor samme, dog ikke om Enkeltmands Udnævnelse eller Afskedigelse.

2) Saa længe der indenfor Folkeskolen efter de Oplysninger, som foreligger for Undervisningsministeriet, bestaar en Organisation eller et Forbund af Organisationer, som giver Adgang til alle i Folkeskolen ansatte, uden Undtagelse, som ikke giver Adgang til andre end forhenværende eller nuværende ansatte, og som følger saadanne Regler ved Valg, at der sikres Mindretallene (Forbundets forskellige Hovedgrupper) en passende Repræsentation under Forhandlingerne med Ministeriet, anerkendes denne Organisation eller dette Forbund, forsaaavidt den eller det overvejende repræsenterer de i Folkeskolen ansatte, som Indehaver af Forhandlingsretten. Den anerkendte Organisation maa aarlig ved Ind-

sendelse af de nødvendige Oplysninger godtgøre sin Ret til 29 Juli.
vedvarende at nyde Anerkendelse. Nr. 218.

3) Til den anerkendte Organisation afgives til Drøftelse Forslag til Ændringer i Love og andre Bestemmelser af almindelig Karakter, som vil medføre Forandringer i bestaaende Lønningsregler, den normerede Undervisningstid, de ansattes personlige retslige Stilling i Folkeskolen og lignende tjenstlige økonomiske Forhold.

4) Forhandlinger kan føres mundtlig eller skriftlig. De nærmere Regler fastsættes af Ministeren.

§ 21. 1) Naar nye Lønningslove træder i Kraft, bortfalder ethvert Krav, der støttes paa de ældre om Lønninger for Folkeskolens Lærere givne Love og lignende Bestemmelser.

2) Hvad der ifølge tidligere Lønningsbestemmelser, der ikke er betegnede som midlertidige, er tillagt nogen mere i Indtægt, end der efter denne Lov tilkommer vedkommende Lærer, bevarer han som personligt Tillæg, indtil Forskellen udlignes ved Opnaaelsen af Alderstillæg.

§ 22. Ved Beregning af Alderstillæg for dem, som ved denne Lovs Ikrafttræden er ansatte i en til Folkeskolen hørende Tjenestestilling, medtages den Tjenestealder, de paa dette Tidspunkt har i paagældende Stilling.

§ 23. 1) Naar en Lærer anholdes som mistænkt eller tiltales for en Forbrydelse, saavel som naar han har paa draget sig grundet Mistanke om et Forhold, der betager ham den Tillid, som Bestridelsen af Lærerstillingen kræver, eller han har gjort sig skyldig i en Handling, som gør det betænkeligt vedblivende at lade ham bestride sin Lærergerning, suspenderes han, indtil endelig Afgørelse i Sagen er truffet; de stedlige Skolemyndigheder skal i hvert saadant Tilfælde, saavidt det staaer til dem, sørge for, at Sagens Afslutning mest muligt fremskyndes. Suspensionen foretages af Undervisningsministeren; dog kan Skoledirektionen foreløbig sætte Læreren fra Tjenesten, indtil Ministerens Afgørelse, der uopholdelig skal indhentes, foreligger.

29 Juli. 2) Under Suspensionen oppebæres kun Halvdelen af Nr. 218. Lønningen og af alle almindelige og særlige Tillæg.

3) Saafremt Sagen, der i Medfør af Stk. 1 har givet Anledning til Suspension, ikke fører til Afskedigelse, ydes der, forsaavidt Undervisningsministeren finder, at der ikke har foreligget noget virkeligt Grundlag for Suspensionen, Efterbetaling af den tilbageholdte Halvdel af Lønninger m. v.

§ 24. 1) Er en Lærer paa Grund af Sygdom forhindret i at varetage sin Embedsgerning, træffer de stedlige Skolemyndigheder de fornødne Foranstaltninger til Varetagelsen af denne.

2) Udgifter til Vikar under en Lærers Sygdom, eller naar han af anden ham utilregnelig Aarsag er ude af Stand til at besøge den ham paahvilende Undervisning, afholdes med Halvdelen af Kommunen og med Halvdelen af Skolefonden.

3) Ved et af Undervisningsministeren udstedt Reglement vil der kunne fastsættes Regler, hvorefter der under langvarig eller gentagen Sygemelding indtræder en Begrænsning af Lønnen samt gives Vejledning i Henseende til det Tidspunkt, da Afskedigelse af en sygemeldt Lærer bør finde Sted.

4) Foretages der i saadanne Tilfælde, eller i Tilfælde af en Lærerindes Svangerskab (jfr. § 16) eller en Lærers Indkaldelse til Militærtjeneste (jfr. § 17), Afkortning i den paa-gældendes Lønning, yder Staten dog Tilskud til den fulde Lønning efter de almindelige Regler, og Vikarudgiften afholdes i første Række af den besparede Lønning, saaledes at de i Stk. 2 givne Regler kun kommer til Anvendelse, forsaavidt Vikarudgiften overstiger dette Beløb.

§ 25. Ved denne Lovs Ikrafttræden ophæves §§ 1—5 i Lov Nr. 128 af 27. Maj 1908 og § 2 i Lov om Borger- og Almueskolevæsenet af 8. Marts 1856, forsaavidt angaar Bestemmelserne om Lærerboliger paa Landet.

Ligeledes ophæves Lov Nr. 32 af 30. Januar 1917 om et Fjerdingaars Efter-Indtægt for efterladte efter Lærere og

Lærerinder i den offentlige Folkeskole, ligesom de for Folkeskolens Lærere hidtil gældende Pensions- og Enkeforsørgelsesbestemmelser ophæves med Undtagelse af de herhenhørende Bestemmelser i Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse. 29 Juli.
Nr. 218.

Endvidere ophæves Lov Nr. 497 af 28. September 1918 og Lov Nr. 498 af s. D., forsaavidt angaar de i denne Lov omhandlede Lærerstillinge.

Endvidere ophæves Lov af 29. Marts 1904 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen § 27.

§ 26. Nærværende Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1927.

Undervisningsministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 561 af 4. Oktober 1919 optrykke, ændret i Overensstemmelse med Lov Nr. 423 af 28. Juni 1920 og Lov Nr. 167 af 1. Juli 1927.

Nr. 218. Lov-Tid. A. S. 1281—89.

Indenrigsmin. Skr. til Fællesforeningen af Danmarks Malermestre. 29 Juli.
Nr. 107.

I et hertil indsendt Andragende af 10. f. M. har Fællesforeningen anholdt om Tilladelse til at der i Læringskontrakter angaaende Malerlærlinge optages Bestemmelse om, at en Lærling i Læreperioden kan beskæftiges paa flere Værksteder eller Arbejdspladser.

I denne Anledning skal man efter Brevveksling med Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen og Ministeriets Konsulent ved Behandling af Spørgsmaal vedrørende Læringsager indenfor Haandværk og Industri meddele, at Ministeriet efter Omstændighederne intet har at erindre imod, at der i Kontrakter angaaende Læringsforhold i Malerfaget optages følgende Bestemmelse:

Det forbeholder Læremesteren i Tilfælde af Arbejdsledighed eller Mangel paa det for Lærings Uddannelse passende Arbejde midlertidigt at beskæftige Lærlinge hos

29 Juli. andre Laugsmestre, dog indenfor samme Kommune (København og Frederiksberg betragtes som een Kommune) og under Nr. 107. Læremesterens Ansvar for Lærlingens Uddannelse paa det paagældende Sted; det er en Forudsætning, at den Mester, hos hvem Lærlingen midlertidig sættes i Arbejde, selv opfylder samtlige Lærlingelovens Betingelser for at uddanne Lærlinge.

Nr. 107. Min.-Tid. A. S. 112.

30 Juli. **Bekendtgørelse om, hvilke Fag og Brancher af**
Nr. 219. **Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejdsledhedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsledhedsforsikring m. m.**

Paa Grundlag af Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsledhed fastsættes i Henhold til § 28 og § 31, Stk. 6, 2det Pkt., i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsledhedsforsikring m. m. herved følgende:

§ 1. Fra og med den 1. August 1927 at regne vil ekstraordinær Arbejdsledhedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 kunne ydes til arbejdsløse henhørende til følgende Fag:

Arbejds mænd, Bageri- og Konditoriarbejdere, Billedskærere og Dekorationsbilledhuggere, Blikkenslagere, Bogbinderiarbejdere, Bogtrykkere, Bødkere, Børsteindustriarbejdere, De kvindelige Arbejdere, Den keramiske Industri, Drejere, Elektrikere, Forgyldere, Gartneriarbejdere, Glarmestersvende, Glasarbejdere, Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere, Gørtlere, Handels- og Kontormedhjælpere, Hatte- og Buntmagere, Karetmagere, Kedel- og Maskinpassere, Kurvemagere, Landarbejdere, Læder- og Skindarbejdere, Mejerifaget, Metalarbejdere, Metaltrykkere, Murarbejds mænd, Murerfaget, Mølleriarbejdere, Rebslageriarbejdere, Riggere og Sejlmagere, Sadelmagere og Tapetsere, Skibstømrere, Skotøjsarbejdere, Skraatobaksarbejdere, Skræddere, Slagter-

og Kødindustriarbejdere, Snedkere, Stenhuggere, Stukka- 30 Juli.
tører, Sukkervare-, Chokolade- og Biskuitarbejdere, Sø- Nr. 219.
fyrbødere, Søkokke, Sømænd, Tekstilarbejdere, Tobaks-
arbejdere, Træindustriarbejdere og Tømrere.

Som henhørende til foranstaaende Fag anses:

- a) saadanne Personer, der er Medlemmer af en statsaner-
kendt Arbejdsløhedskasse omfattende et af ovenstaaende
Fag, og
- b) saadanne andre Personer, — hvad enten de er arbejds-
løshedsforsikrede i Arbejdsløhedskassen for Gentofte,
Lyngby og Gladsaxe Sogne eller slet ikke er arbejdslø-
shedsforsikrede, — der igennem den deres Arbejdsløheds-
kort paaførte Angivelse af deres Erhverv dokumenterer,
at de normalt søger Beskæftigelse i et af ovenstaaende
Fag indenfor paagældende Arbejdsløhedskasses Om-
raade.

§ 2. Efter Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for
ekstraordinær Arbejdsløshed meddeler Indenrigsministeriet
i Henhold til ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Pkt., Til-
ladelse til, at Varigheden for fortsat Hjælp efter den ved-
tægtsmæssige Understøttelses Ophør indenfor 12 paa hin-
anden følgende Maaneder ved Udbetaling af saadan Hjælp
i August Maaned 1927 fastsættes saaledes for følgende 18
Fags Vedkommende:

- 1) Til ledige Medlemmer af *Arbejds mændenes* Arbejdslø-
hedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp
til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage — dog for
Medlemmer, der har betalt Kontingent til Arbejds-
løhedskassen i mindst 3 paa hinanden følgende Aar
uden at erholde Understøttelse, 130 Dage indenfor det
første Aar, i hvilket de bliver arbejdsløse), som gælder
for de paagældende efter Arbejdsløhedskassens Ved-
tægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150 og
195 Dage.
- 2) Til ledige Medlemmer af *Bageri- og Konditoriarbejdernes*
Arbejdsløhedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte

30 Juli.
Nr. 219.

Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100, 130 og 150 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—3, 3—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150, 195 og 225 Dage.

- 3) Til ledige Medlemmer af *Blikkenslagernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 125 Dage.
- 4) Til ledige Medlemmer af *De kvindelige Arbejders* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage — (80 Dage — dog for Medlemmer, der i 3 paa hinanden følgende Aar ikke har erholdt Understøttelse af Kassen, 90 Dage indenfor det første Aar i hvilket de bliver arbejdsløse), — som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 100 Dage og 112 Dage.
- 5) Til ledige Medlemmer af *Elektrikernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (90, 100 og 110 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—6 Aar, 6—10 Aar og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 135, 150 og 165 Dage.
- 6) Til ledige Medlemmer af *Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 7) Til ledige Medlemmer af *Gørtler- og Metalarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte

- Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (80, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—10, 10—15 og 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 120, 150 og 180 Dage.
- 8) Til ledige Medlemmer af *Handels- og Kontormedhjælpernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150 og 180 Dage.
- 9) Til ledige Medlemmer af *Hatte- og Buntmagerfagets* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 105 Dage.
- 10) Til ledige Medlemmer af *Læder- og Skindarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 11) Til ledige Medlemmer af *Metalarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage og 130 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis indtil 15 Aar og af 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
- 12) Til ledige Medlemmer af *Murarbejdsmændenes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 105 Dage.

30 Juli.

Nr. 219.

- 30 Juli. 13) Til ledige Medlemmer af *Sadelmagernes og Tapetserernes*
Nr. 219. Arbejdsløhedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte
Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 90 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløhedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 135 Dage.
- 14) Til ledige Medlemmer af *Skotøjsarbejdernes* Arbejdsløhedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 91 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløhedskassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 136 Dage.
- 15) Til ledige Medlemmer af *Snedkerfagets* Arbejdsløhedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløhedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 16) Til ledige Medlemmer af *Tekstilarbejdernes* Arbejdsløhedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 80 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløhedskassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 120 Dage.
- 17) Til ledige Medlemmer af *Tobaksarbejdernes* Arbejdsløhedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 120 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløhedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 180 Dage.
- 18) Til ledige Medlemmer af *Træindustriarbejdernes* Arbejdsløhedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 110 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløhedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 165 Dage.

§ 3. Ved Opgørelse af, i hvilket Antal Dage en arbejdsløs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppebaaret fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør, vil fortsat Hjælp, som i Henhold til en af Indenrigsministeriet (Socialministeriet) i Medfør af oven-

nævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Pkt. meddelt Tilladelse er 30 Juli. ydet vedkommende arbejdsløse *udover* det ved Indenrigs- Nr. 219. ministeriets Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 § 1 a. fastsatte Maksimum, *ikke* være at medregne, *undtagen* i Tidsrum, for hvilke der paany meddeles en saadan Tilladelse for vedkommende Arbejdsløshedskasse.

Som Følge af foranstaaende Bestemmelse vil der *ved Opgørelse i August Maaned 1927* for efternævnte Fags Vedkommende være at bortse fra følgende, *ekstraordinært ydede*, fortsatte Hjælp:

1) For *Billedskærernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne August, September, Oktober, November og December 1926 samt Januar, Marts, April, Maj og Juni 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 30. Juli 1926 § 2, 30. August 1926 § 2, 28. September 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. December 1926 § 2, 26. Februar 1927 § 2, 29. Marts 1927 § 2, 2. Maj 1927 § 2, 31. Maj 1927 § 2.

2) For *Glarmestersvendenes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne November og December 1926, Februar, Juni og Juli 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialministeriets Bekendtgørelser af 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926 § 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. Januar 1927 § 2, 31. Maj 1927 § 2 og 29. Juni 1927 § 2.

3) For *Karetmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i November Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 29. Oktober 1926 § 2.

4) For *Metaltrykkernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne September, Oktober, November og December 1926 samt Januar 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelserne i Socialmini-

30 Juli. steriets Bekendtgørelser af 30. August 1926 § 2, 28. Septem-
Nr. 219. ber 1926 § 2, 29. Oktober 1926 § 2 og 29. November 1926
§ 2 samt Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. De-
cember 1926 § 2.

5) For *Skibstømrernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Juni Maaned 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. Maj 1927 § 2.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. August 1927. Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Juni 1927.

Nr. 219. Lov-Tid. A. S. 1290—93.

1 Aug. Justitsmin. Skr. til Politidirektøren i København.
Nr. 112.

I Skrivelse af 25. Maj 1927 . . . . . har Hr. Politidirektøren udbedt Dem Justitsministeriets Afgørelse af, om der af Politiet kan udstedes Erklæring om, at X., der ved Københavns Kriminal- og Politirets Dom af 27. Marts 1909 for Overtrædelse af Straffelovens § 176, jfr. 163 og 173, sammenholdt med Lov af 1. April 1905 § 13, blev anset med Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 6 Maaneder, i Medfør af Lov Nr. 49 af 14. Marts 1924 § 1 har opnaaet Æresoprejsning uden Bevilling.

Foranlediget heraf skal man meddele, at man med Hr. Politidirektøren er enig i, at den nævnte Erklæring kan udstedes, da den ikendte Straf ikke har været højere end Fængsel paa Vand og Brød.

Nr. 112. Min Tid. A. S. 124.

2 Aug. Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten.

I Skrivelse af 3. December f. A. har Hr. Overpræsidenten indstillet, at følgende af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Ændringer vedrørende Begravelsesvæsenet og Centralarbejdsanvisningskontoret stadfæstes som Til-

læg til og Ændringer i den under 31. Marts 1920 stadfæstede 2 Aug.
Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns Anliggender,
nemlig:

I § 10 udgaar »Begravelsesvæsenet« og Bestemmelsen
angaaende Central-Arbejdsanvisningskontorets Tilsynsraad.

I § 12 ændres »Begravelsesvæsenet« til »Magistratens
1ste Afdeling«. ⁶

I § 54, 2det Stk. ændres »Tilsynsraadets« til »Bestyrel-
sens«, hvorhos

i § 61, 1ste Stk. Ordene »dog kan Personalet ved Central-
arbejdsanvisningskontoret derhos afskediges af Indenrigs-
ministeriet efter Forslag af Arbejdsanvisningsdirektøren«
udgaar.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brev-
veksling med Kirkeministeriet til Efterretning og videre for-
nøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at den begærte Stad-
fæstelse herved meddeles«.

1. Afd. 1045. 25.

Overenskomst mellem Krigsministeriet og Køben- 4 Aug. havns Magistrat angaaende Anlæg af en Spadseresti paa en Del af Christianshavns Vold.

Mellem Ingeniørdirektionen paa Krigsministeriets Vegne
og Københavns Magistrat paa Københavns Kommunes
Vegne er indgaaet følgende Overenskomst om Tilladelse for
Kommunen til Anlæg af en Spadseresti for offentlig Færdsel
paa en Del af den i Tillægsoverenskomst af 27. November
1925 til Overenskomst af s. D. mellem Finansministeriet
og Københavns Magistrat, næstsidste Punkt, nævnte halv-
cirkelformede Vold af Panthers Bastion.

Ingeniørdirektionen tillader hermed med Krigsmini-
steriets Bemyndigelse i dets Skrivelse D. 1458 af 4. Juni
1927 og med Henhold til ovennævnte Tillægsoverenskomst
Københavns Kommune at anlægge en Spadseresti for offentlig
Færdsel langs Voldgraven paa det paa vedheftede Plan

4 Aug. med grøn Skravering angivne Areal af Panthers Bastion paa følgende Betingelser:

1. Kommunen opstiller midt paa Voldskraaninget et i alt 2,5 m højt, solidt Hegn af galvaniseret Jerntraad og forsynet med 2—3 Rækker Pigtraad foroven. For at skjule Hegnet, der paa vedlagte Plan er betegnet med a—b—c—d, plantes paa begge Sider af det Buske (Tjørn). Hegnet forsynes udfor Broen over Fæstningsgraven med en Laage med Laas.

Endvidere opsætter Kommunen i Linie a—f og d—e et ca. 1,6 m højt Traadhegn med Laager til at aflaae alt efter nærmere Aftale med Ingeniørdirektionen.

Der opsættes ikke Bænke paa Stien.

2. Kommunen overtager Broen over Fæstningsgraven; det bemærkes herved, at denne Bro nylig er bleven hovedstandsatsat for ca. 7 500 Kr.

Opmærksomheden henledes paa, at det formentlig vil blive nødvendigt af Sikkerhedshensyn at ændre Broens Rækværk.

3. De i Punkt 1 nævnte Laager i a—f og d—e saavel som den i den sydlige Ende af Broen over Voldgraven værende Laage aabnes og lukkes ved Kommunens Foranstaltning til samme Tider som Kommunens øvrige lukkede offentlige Parkanlæg, idet dog Skydeskolen for Haandvaaben i særlige Tilfælde, hvor Forholdene maatte gøre det ønskeligt, saasom Uroligheder eller lignende, er berettiget til ved egen Foranstaltning at foretage Lukning af de nævnte Laager.
4. Al civil Færdsel gennem Skydeskolen — der dog kun er tilladt i meget begrænset Omfang — ophører og henvises til Broen og de 2 Dele af Stien Øst og Vest for Panthers Bastion. De for Passagen over Volden nødvendige Trapper ud for Prinsessegade udføres ved Kommunens Foranstaltning.
5. Kommunen forpligter sig til, naar til sin Tid den projekterede Dæmning over Graven i Forlængelse af Dron-

ningensgade anlægges, at fjerne den nuværende Bro. 4 Aug.
Samtidig overlades, i indhegnet Stand, det med rød
Farvelægning paa vedheftede Plan angivne Areal af
Volden mellem den nye Dæmning og Skydeskolen til
Krigsministeriet, saaledes at Skydeskolens Areal derved
faar en hensigtsmæssig Afrunding.

6. De her omhandlede Ændringer maa hverken nu eller senere medføre nogen som helst Udgift for Krigsministeriet, og samtlige Udgifter til Vedligeholdelse m. m. af Sti og Bro, Renholdelse m. m. afholdes af Kommunen, der ligeledes betaler Omkostningerne til Stempeling m. v.

Cirkulære til Københavns Magistrat m. fl. angaaende Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse. 6 Aug.
Nr. 107.

I Tilslutning til Justitsministeriets Cirkulære Nr. 256 af 1. December 1922 — for Færøernes Vedkommende Justitsministeriets Cirkulære Nr. 108 af 17. Maj 1923 — angaaende Betingelserne for og Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse efter Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 2 af 6. Januar 1925, finder Justitsministeriet Anledning til yderligere at henlede Opmærksomheden paa følgende Regler vedrørende de de borgerlige Myndigheder i denne Anledning paahvilende Hverv.

Ad Cirkulære af 1. December 1922 (for Færøernes Vedkommende Cirkulære af 17. Maj 1923) Afsnit III, Iværksættelse af Lysning.

Som Følge af Bestemmelserne i Lovens § 22, 3die Stk., — for Færøernes Vedkommende § 3 i Anordning Nr. 217 af 16. Maj 1923 — hvorefter Lysning skal iværksættes snarest muligt, efter at vedkommende Myndighed har meddelt Brudfolkene Attest om, at de i Lovens § 21 omhandlede Bevisligheder er i Orden, maa det iagttages, at Lysning ikke finder Sted paa Grundlag af en Attest om, at Bevislighederne er i Orden, naar denne Attest er over 3 Uger gammel.

9 Aug. **Indenrigsmin. Skr. til N. N. Byraad.**

Nr. 135. I et direkte hertil indsendt Andragende af 28. f. M. har Byraadet forespurgt, om Aldersrentenydere i Alderen mellem 60 og 65 Aar, som i Medfør af Overgangsbestemmelsen i § 21, 1ste Stk., i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 har oppebaaret $\frac{2}{3}$ af den for 65-aarige fastsatte Aldersgrænse, fra 1. Oktober d. A. at regne er berettigede til at oppebære Aldersrente med det for 65-aarige fastsatte Beløb, eller, om de paagældende indtil det fyldte 65. Aar kun er berettigede til at oppebære $\frac{2}{3}$ af det for 65-aarige i vedkommende Kommune fastsatte Beløb.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at de paagældende ogsaa efter 1. Oktober d. A. kun er berettigede til at oppebære $\frac{2}{3}$ af Aldersrenten indtil det fyldte 65. Aar, jfr. Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927, § 22, Stk. 1 og 2.

Efter den Anledning, Sagen dertil giver, bemærkes, at § 22, Stk. 4, i Loven af 1927, saaledes som udtalt i samme Lovs § 21, Stk. 2, har i Medfør, at Personer, der ved Lovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1927 endnu ikke har naaet at fylde 65 Aar, men som oppebærer Aldersrente som 65-aarige i Henhold til den nugældende Lov af 1922 § 1, 1ste Stk., 2det Pkt., samt 2det Stk., bevarer deres Ret til at nyde Aldersrente som 65-aarige.

Nr. 135. Min. Tid A. S. 158.

9 Aug. **Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat.**

I Skrivelse af 30. Maj d. A. har Magistraten forespurgt, om der i Medfør af Fattiglovens § 63, 2det Stk., vil kunne ydes Understøttelse af det offentlige uden Fattighjælps Virkning til N. N.'s Hustru.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende, der har maattet opgive sit tidligere Erhverv som Artist paa Grund af forskellige Lidelser, for hvilke hun stadig er under Lægebehandling, ved Domme af 1898, 1899, 1908 og 1916 er anset med Straf for Overtrædelse af henholdsvis Straffelovens § 180 og Lov af 30. Marts 1906, § 2, 1ste Stk.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at der ^{9 Aug.} ikke paa det foreliggende Grundlag kan ydes Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63, 2det Stk.

3. Afd. Sgk. 179.

Bekendtgørelse om den midlertidige Afgift af visse ^{12 Aug.} Fragtmandsautomobiler. ^{Nr. 225.}

I Medfør af § 7 i Lov af 4. Juli 1927 om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer fastsættes herved følgende Bestemmelser om Betalingen af den Afgift, der, til Afholdelse af de med det midlertidige Udvalg forbundne Udgifter, vil være at svare for Tilladelse til Fragtmandskørsel i Rute mellem forudbestemte Endepunkter.

Af de ved denne Bekendtgørelses Udfærdigelse eksisterende Fragtmandsruter, til hvilke Tilladelse efter ovennævnte Lov bliver at indhente, indbetales til vedkommende kommunale Myndighed (jfr. Lovens § 2) senest den 1. September d. A. et Beløb af 50 Kr. for hvert i saadan Rute anvendt Motorkøretøj.

Beløbet er at betragte som en à conto Indbetaling paa hele Afgiften for Tiden fra 1. Juli d. A. til 30. Juni 1928, og Restbeløbet af Aarsafgiften, som vil blive reguleret overensstemmende med det herom i bemeldte Lovbestemmelse anførte, erlægges den 1. Marts 1928 efter derom udfærdiget nærmere Bekendtgørelse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 125. Lov-Tid. A. S. 1305.

Justitsmin. Skr. til Politimesteren i N. Købstad m. v. ^{12 Aug.}

Ved Henvendelse i Justitsministeriet har Hr. ^{Nr. 113.} Politimesteren forespurgt, om Brandvæsenets almindelige Mødepligt efter § 42 i Lov af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet m. v. ogsaa omfatter Købstædernes Brandvæsen, saaledes at dette er pligtig uden særlig Tilsigelse at give Møde ved Brande paa Landet indenfor den i § 42 angivne Grænse af 4 km.

12 Aug. Foranlediget heraf skal man meddele, at Bestemmelsen
Nr. 113. i Lovens § 42 om Brandvæsenets Mødepligt efter Justitsministeriets Formening kun gælder Landkommuner indbyrdes, men at Lovens § 46, der hjemler Adgang til at forlange Assistance fra en Købstads Brandvæsen til Brande paa Landet ogsaa maa finde Anvendelse ved Brande indenfor den i § 42 nævnte Afstand.

Det tilføjes, at Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Afgørelse.

Nr. 113. Min.-Tid. A. S. 124.

15 Aug. Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Af-
Nr. 10. delinger.

Ifølge det i Statistiske Efterretninger den 12. ds. offentliggjorte Udgiftstal, der er beregnet i Henhold til § 91 i Tjenestemandsløven af 27. Juni 1927 paa Grundlag af Gennemsnittet af Prisoplysninger for April og Juli 1927, vilde Dyrtidstillæget for Statens Tjenestemænd, saafremt de hidtidige Regler fremdeles havde været gældende uden de ved Loven af 27. Juni 1927 vedtagne Forandringer, for Halvaaret Oktober 1927—Marts 1928 have udgjort:

a. for gifte Mænd, for saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgelsespligt overfor Børn under 18 Aar, samt for saadanne ugifte, hvem saadan Forsørgelsespligt paahviler, og som har egen Husstand, 324 Kr. aarlig, dog ikke over 18 pCt. af den paa gældende Tjenestemandsløn og Alderstillæg tilsammen,

b. for alle øvrige mandlige og kvindelige Tjenestemænd 216 Kr. aarlig, dog ikke over 12 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen.

I Overensstemmelse med § 2 i Bestemmelser af 25. Juni 1925 om Dyrtidstillæg til de under Københavns Kommune ansatte Tjenestemænd med Ændring af 30. Juni 1927 er disse Satser gældende i det nævnte Halvaar for Kommunens Tjenestemænd. Ligeledes er disse Satser gældende for de

»Andre Ansatte« samt Pensionister, Understøttede, Venter- 15 Aug.
pengenydende og Efterindtægtsnydende, der oppebærer Dyr- Nr. 10.
tdstillæg efter samme Regler som Tjenestemænd.

Cirk. Nr. 10.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Af- 15 Aug.
delinger. Nr. 11.

I Tilslutning til Cirkulære Nr. 22 af 10. Juli 1925 angaaende Fornyelsen af Overenskomster og Aftaler mellem Kommunens Institutioner og de forskellige Lønarbejderorganisationer skal man herved meddele følgende:

Ifølge Punkt 4 i de Vilkaar, paa hvilke de nævnte Overenskomster og Aftaler blev fornyede i 1925, skal der paa Grundlag af det af Det Statistiske Departement hvert halve Aar udarbejdede Pristal foretages en Regulering af Lønningerne, saaledes at disse forhøjes eller nedsættes med en Procent for hver Procent Pristallet er højere eller lavere end det Pristal, som der sidst er foretaget Lønregulering efter, og idet Regulering dog kun foretages, forsaavidt Stigningen eller Faldet i Pristallet i Forhold til det Pristal, der skal gaas ud fra ved Reguleringen, er over 6 Points. Det Pristal, der senest er reguleret efter, er det i August 1926 offentliggjorte Pristal 184, der er beregnet paa Grundlag af Detailpriserne i April og Juli Maaned 1926. Siden da er Det Statistiske Departement gaaet over til at udarbejde Pristal hvert Kvartal i Stedet for hvert halve Aar, og de senest offentliggjorte Kvartalspristal er 178, offentliggjort i Maj d. A. paa Grundlag af Detailpriserne i April d. A., og 176, offentliggjort i indeværende Maaned paa Grundlag af Detailpriserne i Juli d. A. Da Pristalsreguleringerne efter de foran anførte Fornyelsesvilkaar er halvaarlige, er det ikke efter det i indeværende Maaned offentliggjorte Pristal, at Reguleringen skal finde Sted, men derimod efter Gennemsnittet af de to sidste Kvartalspristal, altsaa 177. Herefter bliver Nedgangen 7 Points, hvilket i Forhold til 184 udgør 3 Procent (idet den overskydende Brøk ifølge Praksis bortkastes).

15 Aug. Angaaende den nærmere Gennemførelse af Nedsættel-
 Nr. 11. sen maa følgende iagttages:

a) Med Hensyn til Akkorderne vil Nedsættelsen, naar intet andet udtrykkelig vedtages, være at foretage paa den Maade, at den samlede Akkordfortjeneste opgjort efter de hidtidige Regler nedsættes med 3 Procent. Men naar det skønnes at være hensigtsmæssigt eller det af anden Grund findes at være i Kommunens Interesse, og naar der kan opnaas Enighed mellem den paagældende Institution og den paagældende Organisation, vides der ikke herfra noget at indvende imod, at der foretages en Omregning af selve Akkordsatserne eller af Nedsættelsesprocenten for disse.

b) Timelønnen ansættes saaledes for følgende Arbejdere:

For Haandværkere.....	147	Ø.	pr.	Time
— faglærte Gartnere.....	144	—	-	—
— almindeligt Arbejdsmandsarbejde...	132	—	-	—
— Sporvejenes Bane- og Pladsarbejdere	132	—	-	—
+ Tillæg...	7	—	-	—
— Belysningsvæsenets Pladsarbejdere..	132	—	-	—
+ Tillæg...	11	—	-	—
— Belysningsvæsenets Mellemlønsarbejdere.....	132	—	-	—
+ Tillæg...	14	—	-	—
— Belysningsvæsenets Retorthusarbejdere.....	132	—	-	—
+ Tillæg...	15	—	-	—
— Belysningsvæsenets Lempere ved Losning.....	184	—	-	—
— Fyrpassere ved Belysningsvæsenets Administrationsbygning.....	132	—	-	—
+ Tillæg...	10	—	-	—
— Arbejdsmænd ved Elektricitetsværkerne.....	132	—	-	—
+ Tillæg...	11	—	-	—
— Timelønnede kvindelige Lønarbejdere	78	—	-	—
For andre timelønnede — herunder udenbysboende — an-				

sættes Timelønnen i passende Forhold til de her an- 15 Aug.
givne Beløb. Nr. 11.

c) For ugelønnede findes Lønnen som hidtil ved at multiplicere Timelønnen med 48, og for maanedslønnede forholdes paa tilsvarende Maade.

d) De særlige Tillæg nedsættes efter samme Princip, som er anvendt ved Beregningen af de nye Timelønssatser, nemlig saaledes, at de hidtidige Satser nedsættes med 3 pCt. og derefter afrundes til nærmeste hele Øre.

Paa Forhaand undtagne fra Nedsættelsen er dog Udepenge, Værktøjsgodtgørelse, Smudspenge og de enkelte andre Tillæg, som hidtil er blevne undtagne fra de sædvanlige Lønreguleringer.

Det tilføjes, at Nedsættelsen træder i Kraft fra og med den første Lønningsuge, der udløber efter den 15. ds.

Cirk. Nr. 11.

Indenrigsmin. Skr. til N. N. Sogneraad.

17 Aug.
Nr. 136.

I et med Amtmanden over X. Amt hertil indsendt Andragende af 27. f. M. har Sogneraadet fremsat forskellige Spørgsmaal med Hensyn til Forstaaelsen af den i § 11 i Aldersrenteloven Nr. 134 af 1. Juli 1927 indeholdte Regel om Benyttelse af Læger.

I Besvarelse af disse Spørgsmaal skulde man tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet med Amtmanden over X. Amt er enig i, at der i Henhold til nævnte Lovbestemmelse ligesom efter § 10 i Aldersrenteloven af 7. August 1922, som den afløser, kan tilstaaes Aldersrentenydere fri Lægehjælp, derimod ikke frit Sygehusophold, Medicin eller desl. Lægehjælpen vil være at bevilge i hvert enkelt Tilfælde efter et Skøn over den paagældendes Trang.

Ministeriet er ligeledes med Amtet enig i, at den ommeldte Lægehjælp ikke skal medregnes i det Beløb, som Sognekommunen i Henhold til Lovens § 6, 4de Stk., under de her nævnte Betingelser kan udbetale i personligt Tillæg til Aldersrentenydere.

Nr. 136. Min. Tid. A. S. 159—50.

18 Aug.   **Cirkulære til samtlige Kommunalbestyrelser og**
Nr. 111. **Oppebørselsmyndigheder.**

I Henhold til § 38 i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten er Kommunerne berettigede til Rentegodtgørelse, 3 pCt. halvårlig, for Afsavn af Skattebeløb, der forskudsvis indbetales af Kommunerne til Statskassen, men senere tilbagebetales eller godtgøres, fordi de har vist sig uerholdelige hos Skatteyderne begrundet paa disses Insolvens eller Bortrejse.

Ved Cirkulære af 6. September 1922 udvidedes Kommunernes Ret til Rentegodtgørelse, saaledes at denne ogsaa gaves i Tilfælde, hvor Skattebeløb, der forskudsvis var indbetalt af Kommunerne, senere eftergaves vedkommende Skatteyder, forinden Beløbet havde været gjort til Genstand for Inddrivelse.

Paa tilsvarende Maade vil der i Tilfælde, hvor en Skatteyder for samme Skatteaar er ansat til Statsskat i to eller flere Kommuner, og hvor som Følge heraf en eller flere af de paagældende Skatteansættelser bliver at føre til Afgang, fremtidig kunne beregnes Rentegodtgørelse af de Skattebeløb, der saaledes føres til Afgang, naar disse forinden har været indbetalt forskudsvis i Statskassen af vedkommende Kommune, uden at denne har faaet Beløbet opkrævet eller inddrevet hos vedkommende Skatteyder.

Denne Bestemmelse finder Anvendelse fra og med Indbetalingen pr. 31. December d. A. for 1ste Skattehalvaar 1927—28.

Nr. 111 Min. Tid. A. S. 123.

18 Aug.   **Cirkulære til samtlige Amtmænd.**

Nr. 117.   Ifølge §§ 8 og 9 i Lov af 23. Juni 1920 om Jordemoder-væsenet tilkommer der Distriktsjordemødre og Reservejordemødre et Dyrtidstillæg, der fastsættes i Overensstemmelse med Reglerne i § 93 i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919, dog saaledes at den Procent, hvorefter Tillæget beregnes i et Finansaar, bliver den for første Halvdel af Finansaaret gældende.

Under Hensyn til, at den paagældende Procent som 18 Aug. Følge af de Ændringer i Loven om Statens Tjenestemænd, Nr. 117. der et traadt i Kraft fra 1. Juli 1927, er undergaaet Forandring fra nævnte Dato at regne og derfor kun har haft Gyldighed i indeværende Finansaars første Kvartal, finder Ministeriet for Sundhedsvæsen Anledning til at udtale, at Ministeriet er af den Anskuelse, at det fornævnte Dyrtidstillæg for *hele* Finansaaret 1927—28 vil være at beregne paa Grundlag af den Procent, der har været gældende i Tiden fra 1. April—30. Juni 1927.

Hvilket man herved skal meddele, idet man skal anmode d'Herrer Amtmænd om, hver indenfor sit Omraade at ville gøre vedkommende Kommunalbestyrelser bekendt med foranstaaende.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære vedlægges.

Nr. 117. Min. Tid. A. S. 139.

Bekendtgørelse om Ændring i Bekendtgørelse 20 Aug. Nr. 419 af 25. September 1922 angaaende Værgens Nr. 228. Forhold til Pupilautoriteterne samt om hans Bestyrelse af den umyndiges Formue og Aflæggelse af Regnskab herfor.

I Henhold til Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 § 52 fastsætter Justitsministeriet herved følgende Ændring i Bekendtgørelse af 25. September 1922 angaaende Værgens Forhold til Pupilautoriteterne samt om hans Bestyrelse af den umyndiges Formue og Aflæggelse af Regnskab herfor:

Bekendtgørelsens § 2 affattes saaledes:

»Værgen for en umyndiggjort skal drage Omsorg for, at Umyndiggørelsesdekretet tinglyses ved den umyndiges Værneting og, hvis han ejer eller erhverver faste Ejendomme, tillige der, hvor disse er beliggende.«

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 128. Lov-Tid. A. S. 1304.

20 Aug. **Cirkulære til Københavns Magistrat m. fl. angaa-**
Nr. 119. ende Tinglysning af Umyndiggørelses- og Lavværg-
maalsdekreter.

Under Henvisning til Justitsministeriets Bekendtgørelse af D. D. om Ændringer i Bekendtgørelse af 25. September 1922 angaaende Værgens Forhold til Pupilautoriteterne m. v. skal man anmode om, at der fremtidig ved Beskikkelse af Værger for umyndiggjorte samt af Lavværger i Beskikkelsen optages en Bemærkning om den Værgen eller Lavværgen paahvilende Pligt til at drage Omsorg for Tinglysning af Umyndiggørelses- eller Lavværgemaalsdekretet.

Nr. 119. Min Tid. A, S. 140.

22 Aug. **Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrat.**

I Skrivelse af 28. Januar 1927 har Magistraten forespurgt, hvorvidt Bestemmelserne i Anordning af 20. Juni 1914, om det Politiet paalagte Tilsyn med visse private Personers og Foreningers Virksomhed ved Anbringelse af Børn i Pleje og ved Adoptioner, stadig maa anses at være i Kraft, uanset de ved Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 og Justitsministeriets Cirkulære af 31. Marts 1923 fastsatte Regler om Tilsyn med Børn.

Magistraten har derhos anmodet om en Fortegnelse over de i Henhold til Lov Nr. 63 af 1. April 1914 til bemeldte Virksomhed autoriserede Personer og Foreninger.

Foranlediget heraf skal man med Bemærkning, at alle i Henhold til nævnte Lov af 1. April 1914 autoriserede med Undtagelse af Centralmissionen for Tiden er fritaget for at iagttage Reglerne i Anordning af 20. Juni 1914, meddele, at de i denne Anordning fastsatte Bestemmelser stadig maa anses for at være i Kraft, og at en Fortegnelse over de Institutioner og Personer, der har opnaaet Anerkendelse i Henhold til Lov Nr. 63 af 1. April 1914, findes i den af Overinspektøren for Opdragelseshjemmene udarbejdede Fortegnelse over Institutioner til Værn for Børn og Unge i Danmark, 2den Udgave, 1927, Side 115 og 116.

Det tilføjes, at Justitsministeriet under Dags Dato 22 Aug. har henledt samtlige de i Henhold til Lov Nr. 63 af 1. April 1914 autoriseredes Opmærksomhed paa, at Fritagelse for at overholde Reglerne i Anordning Nr. 129 af 20. Juni 1914 ikke medfører Fritagelse for at foretage de i Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 paabudte Anmeldelser til vedkommende Tilsynsmyndigheder.

3. Afd. A. 1. 72. 26.

Justitsmin. Skr. til N. N.

24 Aug.

I et hertil indkommet Andragende har De tilligemed Deres Forlovede anholdt om, at de Erklæringer, som De i Medfør af Ægteskabslovens §21, Punkterne 5, 6, 7 og 11 skal afgive til Øvrigheden i Anledning af Deres forestaaende Bryllup, maa afgives uden Anvendelse af Ordene »paa Tro og Love«.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der ikke haves Hjemmel til at tillade det ansøgte.

1. Afd. 821.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Bygningskom- 26 Aug.
mission.

Efter at Indenrigsministeriet ved Skrivelse af 13. Februar f. A. havde meddelt Dispensation fra Bestemmelsen i § 15 i Bygningsreglementet for Valby af 19. August 1895 med Hensyn til Bibeholdelsen af nogle i Ejendommen Matr. Nr. 11 cs af Valby, Molbechsvej, indrettede Kælderbutikker for Tiden indtil Oktober Flyttedag 1928, har Aktieselskabet Vingaarden som Ejer af bemeldte Ejendom i det med Bygningskommissionens Skrivelse af 5. d. M. modtagne Andragende anholdt om Tilladelse til at bibeholde de paagældende Butiklokaler ogsaa udover dette Tidspunkt.

Ved at forelægge Ministeriet denne Sag har Bygningskommissionen under Henvisning til, at den tidligere meddelte Dispensation tillige omfatter Butikkernes Opvarmning, rejst Spørgsmaal om, hvorvidt den nu ansøgte Dispensation

26 Aug. maa anses fornøden, saafremt der ikke bibeholdes Opvarmningsindretninger i Butikkerne, eller om Reglen i Bygningsreglementets § 15, 3die Pkt., hvorefter Kælder, hvori er indrettet Butik eller Udsalgssted anses som Etage ved Opgørelse af det Antal Beboelsesetager, som i Medfør af Bestemmelsen kan indrettes i en Bygning, maa forstaas i Overensstemmelse med Reglementets § 40, 1ste Stk., saaledes at en saadan Kælder kun skal medregnes i den ommeldte Henseende, saafremt Butikkerne i samme indrettes til at opvarmes.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet maa holde for, at der ved Opgørelsen af en Bygnings Etageantal i Henhold til Bygningsreglementets § 15 maa medregnes enhver Kælder, hvori er indrettet Butik eller Udsalgssted uden Hensyn til, om samme er indrettet til at opvarmes eller ikke.

Den til Bibeholdelsen af de heromhandlede Butiksrumsom uopvarmede udover den i Medfør af Skrivelse herfra af 15. Februar f. A. fastsatte Termin herefter fornødne Dispensation meddeles herved.

4. Afd. 1227.

26 Aug. **Handelsmin. Skr.** til Amtmanden over Vejle Amt.

Med Skrivelse af 11. April d. A. har Amtet forelagt den hoslagt tilbagefølgende Sag, hvori Ane K. her af Staden under Henvisning til Bestemmelsen i Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 § 42, 2det Stk. forespørger, hvorvidt der maatte være noget til Hinder for, at hun overtager den hendes afdøde Mand, Restauratør L. af Fredericia i sin Tid tilhørende livsvarige Beværterbevilling sammesteds.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende den 10. November 1894 blev gift med daværende Portør L., med hvem hun samlevede indtil Juni 1907, da hun forlod ham, fordi han var hende utro og pryglede hende. Den 1. Marts 1913 erholdt L. en livsvarig Beværterbevilling i Fredericia Købstad med Ret til Udskænkning af stærke Drikke og drev derefter Restaurationsvirksomhed i Fredericia. Samlivet

mellem Ægtefællerne blev aldrig genoptaget, men deres **26 Aug.** Ægteskab blev ikke lovformeligt ophævet. I Marts Maaned d. A. afgik Manden ved Døden.

I den Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart maa nære Betænkelighed ved at statuere, at Forskrifterne i § 42 i Beværterloven af 29. Marts 1924 skulde medføre, at Enken i det foreliggende Tilfælde, hvor Ægtefællerne aldrig er blevet lovformeligt separerede eller skilte, har fortabt den i Næringslovgivningen iøvrigt almindelig anerkendte Ret til at fortsætte den afdøde Mands Næring paa den for ham udfærdigede Adkomst, jfr. ogsaa det i Motiverne til den paagældende Bestemmelse i Beværterloven udtalte, dog at Spørgsmaalets endelige Afgørelse henhører under Domstolene.

1. Afd. 542.

Overenskomst angaaende Statens Lejemaal i Po- 26 Aug. **litigaarden.**

Mellem Justitsministeriet paa Statens Vegne og Københavns Magistrat paa Københavns Kommunes Vegne er der i Henhold til §§ 3 og 4 i den under 3. September 1919 afsluttede Overenskomst angaaende Statens Tilskud til Opførelse af den ny Politibygning i København, oprettet følgende

Leje-Overenskomst.

§ 1. Af Statspolitiet (herunder ikke det særlig for København bestemte Statspoliti) anvendes følgende Lokaler:

Til almindelig Kontorbrug:

Kælder: 2 femkantede Rum i Fløjen mod Polititorvet.

2den Sal: Fag 14—33, 35—42, 44—48, 144 og 145.

3die Sal: Fag 71—80 og 86.

Til Politiskolen:

3die Sal: Fag 1—9 og 14—16.

Til Centralbureauet for Identificering:

3die Sal: Fag 59—66. Samtlige disse Lokaler er paa det nærværende Overenskomst vedhæftede Sæt Planer vist

26 Aug. med rødt, og udgør 13,7 pCt. af Bygningens Nytteareal, (heraf falder 1,3 0Ct. paa Centralbureauets Lokaler).

Af *Stadslægen i København* anvendes:

Kælderen: Fag 53 og 55.

2den Sal: Fag 49—51 og 53—66.

Disse Lokaler er paa det nærværende Overenskomst vedhæftede Sæt Planer vist med gult og udgør 4,3 pCt. af Bygningens Nytteareal.

Disponible er

Kælderen: Fag 14—26.

Disse Lokaler er paa det nærværende Overenskomst vedhæftede Sæt Planer vist med grønt og udgør 1,9 pCt. af Bygningens Nytteareal.

§ 2. Der udregnes ikke nogen fast Lejeværdi af Lokalerne, men Lejen bestemmes som en forholdsmæssig Andel af de aarlige Udgifter til Politigaardens Drift, hvilken Andel, jfr. Post 4 i Overenskomsten af 3. September 1919 saavel for de af Statspolitiet som for de af Stadslægen benyttede Lokalers Vedkommende, bestemmes til Halvdelen af de i foranstaaende § 1 nævnte Procental. Det bemærkes dog, at Kommunen i Henhold til tidligere truffen Aftale (Justitsministeriets Skrivelse af 17. Januar 1922 (3. K. 1921 Nr. 1397) og Forhandlinger mellem Chefen for Statspolitiet og Politidirektøren i København) vederlagsfrit yder Lokale, Rengøring, Belysning og Opvarmning til Centralbureauet for Identificering mod, at dette vederlagsfrit yder visse Arbejder for Københavns Politi. Der beregnes saaledes, saa længe denne Aftale bestaar, ingen Leje af de af Centralbureauet benyttede Lokaler.

Den Kommunen paahvilende Leje af de disponible Kælderlokaler beregnes indtil videre kun til en Fjerdedel af det angivne Procental. Mod at svare denne Leje kan Kommunen anvende de disponible Lokaler, ogsaa til Københavns Politi, uden at Staten kan kræve Udløsning efter § 5 i Overenskomsten af 1919. Indtages de disponible Lokaler til Stadslægen, beregnes Lejen efter Halvdelen af Procenttallet,

og saafremt Kommunen derefter inddrager dem til Københavns Politi, vil der være at gaa frem efter § 5 i Overenskomsten af 1919. 26 Aug.

I Medfør af Reglerne i § 4 i Overenskomsten af 1919 refunderer Staten herefter som Leje til Kommunen 3,57 pCt. af Udgifterne til Politigaardens Drift.

§ 3. Som Driftsudgifter medtages følgende:

1. Af Opførelsesudgiften 12 310 000 Kr. beregnes en fast aarlig Ydelse paa $5\frac{1}{8}$ pCt. eller 630 887 Kr. 50 Ø. Statens Andel, 3,57 pCt. heraf eller 22 522 Kr. 68 Ø. erlægges hvert Aars 1. April forud for det følgende Finansaar.

2. Administration (herunder for Tiden Lønnings- og Pensionsbidrag til Magistratens Tilsynsførende, dennes Medhjælp og Kontorhold, $\frac{1}{3}$ af Lønning til Underformand og Refusion til Stadsingeniøren): Vandafgifter, Forsikring og: deslige:

Vedligeholdelsesudgifter, derunder $\frac{1}{3}$ af Lønning og Pensionsbidrag til Maskinmester og Personalet ved Varmeanlægget (under Vedligeholdelse kan ikke medtages Udgifter ved Bygningsforandringer, eller Udgifter til Inventar): Renholdelse af Gader m. v.

Naar Politigaardens Regnskab er afsluttet, indsendes til Justitsministeriet et Uddrag af Regnskabet omfattende de under Nr. 2 nævnte Udgifter, og Justitsministeriet refunderer da 3,57 pCt. af Udgifterne.

§ 4. Samtlige Lokaler i Politigaarden rengøres ved Kommunens Foranstaltning. For Rengøring af Statspolitiets Lokaler — med Undtagelse af de til Centralbureauet for Identificering henlagte — refunderer Statspolitiet aarligt 12,4 pCt. af samtlige Udgifter til Bygningens Renholdelse, hvortil henregnes $\frac{2}{3}$ af Lønnings- og Pensionsbidrag til Underformand, Lønning til Opsyn og Rengøringspersonale, Vinduespudsning, Udgifter til Rengøringsrekvisitter og Rengøringsmidler samt Gardinvask. Ved dette Bidrag anses Statspolitiet ogsaa at have betalt forholdsmæssigt for Rengøring af Toiletter, Trapper og Gange. Rengøringsbidraget

26 Aug. erlægges ved Regnskabsaarets Afslutning paa samme Maade som det i § 2 i Slutningen nævnte Bidrag.

§ 5. For Opvarmning af Statspolitiets Lokaler — med Undtagelse af de til Centralbureauet for Identificering henlagte — refunderer Statspolitiet aarligt 12,4 pCt. af samtlige Udgifter til Bygningens Opvarmning, hvortil henregnes $\frac{2}{3}$ af Lønning og Pensionsbidrag til Maskinmester og Personalet ved Varmeanlægget, Udgifter til Brændsel, Kørsel, Overtrækstøj og Kraft-Elektricitet.

Opvarmningsbidraget erlægges ved Regnskabsaarets Afslutning paa samme Maade, som det i § 2 i Slutningen nævnte Bidrag.

§ 6. Den i Statspolitiets Lokaler forbrugte Belysnings-Elektricitet betales af Statspolitiet efter særlig anbragte Maalere, der ogsaa omfatter Gangene. Yderligere Bidrag til Belysning af Toiletter, Trapper og Gange i Bygningen kan Kommunen ikke forlange.

§ 7. Udgifterne ved nærværende Kontrakts Stempling betales af Staten med $\frac{3}{4}$ og af Kommunen med $\frac{1}{4}$.

Idet bemærkes, at Statens Andel i de i Paragraf 3 under Nr. 2 nævnte Udgifter ikke antages at overstige 5 000 Kr. aarligt, vil nærværende Kontrakt i Medfør af Stempellov Nr. 113 af 1. April 1922 § 75 være at stemple med 1 pCt. af 27 522 Kr. 68 Ø. eller 275 Kr. 30 Ø.

Beregning af Lejeværdien af de enkelte Lokaler.

Ved Beregningen af Lejeværdien er Kælderen beregnet til Halvdelen og 3. Sal som To Trediedele af de øvrige Etagers Værdi.

Saaledes reduceret udgør:

1. Det samlede nyttige Areal.....	10584,7 m ²
2. Statspolitiets Lokaler....	1 452,4 m ² (13,7 pCt.)
(heraf Centralbureau for	
Identificering)	142,1 m ² (1,3 pCt.)
3. Stadslægge	451,2 m ² (4,2 pCt.)
4. Disponible	203,8 m ² (1,9 pCt.)

Politigaardens Lokaler efter Benyttelse og Areal.

26 Aug.

Benyttelse.	Areal i m ²					Samlet Areal
	Kælder	Stue	1. Sal	2. Sal	3. Sal	
I. Nyttigt Areal.						
Politikontorer	522,4	412,0	883,1	29,6	»	1 847,1
Kaserne	»	74,5	»	»	300,3	374,8
1. Politiinspektorat	279,0	556,9	542,1	»	248,2	1 626,2
2. —	247,8	»	9,5	685,2	250,3	1 192,8
3. —	»	267,3	388,3	»	»	655,6
4. —	3,4	707,9	»	»	»	711,3
Statspolitiet:						
Politiskole	»	»	»	»	343,8	343,8
Kontorer	72,0	»	»	863,4	»	935,4
Identificering	»	»	»	»	213,1	213,1
Politiefterretninger	»	»	»	»	272,6	272,6
Stadslæge	44,0	»	»	429,2	»	473,2
Tjenesteboliger:						
Politiinspektør	40,6	»	»	»	420,6	619,1
Overbetjent	»	»	»	»	157,9	
Undersøgelseskamre	»	»	306,0	276,6	»	582,6
Fængsler:						
Kontorer	»	101,5	99,0	»	»	200,5
Fængselsceller og -galleri	»	210,7	278,0	227,7	518,2*)	1 234,6
Fangegaarde	»	»	»	»	180,0	180,0
Fængselsgange	»	»	139,2	»	160,0	299,2
Dommervagt	»	»	167,5	77,8	»	245,3
Disponible	407,6	»	»	»	»	407,6
I. Tilsammen	1 616,8	2 330,8	2 812,7	2 589,5	3 065,0	12 414,8
II. Iøvrigt						
(d. v. s. Areal, som paa lignende Maade som Trapper og Gange er til fælles Brug for alle Institutioner i Politigaarden):						
Forvaltningsrum	1 260,4	49,6	»	20,0	51,0	1 381,0
Marketenderi	»	»	»	»	335,9	335,9
Tjenesteboliger ved Forvaltningen	49,2	196,3	»	»	112,6	358,1
Toiletter	»	89,3	133,3	136,3	130,5	489,4
II. Tilsammen	1 309,6	335,2	133,3	156,3	630,0	2 564,4
I Tilsammen	1 616,8	2 330,8	2 812,7	2 589,5	3 065,0	12 414,8
Samlet Areal	2 926,4	2 665,0	2 946,0	2 745,8	3 695,0	14 979,2

*) 2 Etager.

27 Aug. Justitsmin. Skr. til N. N.

I Skrivelse af 11. August 1927 til Københavns Magistrats 1ste Afdeling har De forespurgt, hvorvidt der kan meddeles Dem, der agter at indgaa Ægteskab, Tilladelse til, at den borgerlige Vielse foretages i en Flyvemaskine.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Andragendet ikke kan imødekommes.

1. Afd. 839,

27 Aug. Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Afdelinger.

I Tilslutning til Skrivelse herfra af 27. Januar 1925 angaaende det Kommunen som Arbejdsgiver paahvilende Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, jfr. senere Skrivelser af 8. Januar 1926 og 25. Januar d. A., skal man henlede Opmærksomheden paa, at Bidraget, der ved Lov Nr. 529 af 22. December 1921 med Ændring af 4. Marts 1924 var fastsat til 5 Kr. aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder, iflg. § 27 i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 er nedsat til 3 Kr. aarlig.

Det tilføjes, at Loven af 1. Juli 1927 træder i Kraft den 1. Oktober 1927.

30 Aug. Nr. 229. Bekendtgørelse om, hvilke Fag og Brancher af Fag der er berettigede til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Paa Grundlag af Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed fastsættes i Henhold til § 28 og § 31, Stk. 6, 2det Pkt., i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. herved følgende:

§ 1. Fra og med den 1. September 1927 at regne vil ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 kunne ydes til arbejdsløse henhørende til følgende Fag:

Arbejdsmænd, Bageri- og Konditorarbejdere, Billed- 30 Aug.
skærere og Dekorationsbilledhuggere, Blikkenslagere, Bog- Nr. 229.
binderiarbejdere, Bogtrykkere, Bødkere, Børsteindustriarbej-
dere, De kvindelige Arbejdere, Den keramiske Industri,
Drejere, Elektrikere, Forgyldere, Gartneriarbejdere, Glar-
mestersvende, Glasarbejdere, Guld-, Sølv- og Elektroplet-
arbejdere, Gørtlere, Handels- og Kontormedhjælpere, Hatte-
Buntmagere, Karetmagere, Kedel- og Maskinpassere, Kurve-
magere, Landarbejdere, Læder- og Skindarbejdere, Mejeri-
faget, Metalarbejdere, Metaltrykkere, Murarbejdsmænd, Mu-
rerfaget, Mølleriarbejdere, Rebslageriarbejdere, Riggere og
Sejlmagere, Sadelmagere og Tapetserere, Skibstømrere, Sko-
tøjsarbejdere, Skraatobaksarbejdere, Skræddere, Slagter-
og Kødindustriarbejdere, Snedkere, Stenhuggere, Sukkervare-,
Chokolade- og Biskuitarbejdere, Søfyrbødere, Søkokke, Sø-
mænd, Tekstilarbejdere, Tobaksarbejdere, Træindustriarbej-
dere og Tømrere.

Som henhørende til foranstaaende Fag anses:

- a) saadanne Personer, der er Medlemmer af en statsaner-
kendt Arbejdsløshedskasse omfattende et af ovenstaaende
Fag, og
- b) saadanne andre Personer, — hvad enten de er arbejds-
løshedsforsikrede i Arbejdsløsheds-kassen for Gentofte,
Lyngby og Gladsaxe Sogne eller slet ikke er arbejdsløsheds-
forsikrede, — der igennem den deres Arbejdsløsheds-
kort paaførte Angivelse af deres Erhverv dokumenterer, at
de normalt søger Beskæftigelse i et af ovenstaaende Fag
indenfor paagældende Arbejdsløsheds-kasses Omraade.

§ 2. Efter Indstilling fra Arbejdsnævnets Afdeling for
ekstraordinær Arbejdsløshed meddeler Indenrigsministeriet
i Henhold til ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Pkt., Til-
ladelse til, at Varigheden for fortsat Hjælp efter den ved-
tægtsmæssige Understøttelses Ophør indenfor 12 paa hin-
anden følgende Maaneder ved Udbetaling af saadan Hjælp
i September Maaned 1927 fastsættes saaledes for følgende
21 Fags Vedkommende:

- 30 Aug. 1) Til ledige Medlemmer af *Arbejdsmændenes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage — dog for Medlemmer, der har betalt Kontingent til Arbejdsløsheds-kassen i mindst 3 paa hinanden følgende Aar uden at erholde Understøttelse, 130 Dage indenfor det første Aar, i hvilket de bliver arbejdsløse), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
- Nr. 229. 2) Til ledige Medlemmer af *Bageri- og Konditoriarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100, 130 og 150 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—3, 3—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150, 195 og 225 Dage.
- 3) Til ledige Medlemmer af *Billedskærernes og Dekorationsbilledhuggernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 4) Til ledige Medlemmer af *Blikkenslagernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 150 Dage.
- 5) Til ledige Medlemmer af *Elektrikernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (90, 100 og 110 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløsheds-kassen af henholdsvis 1—6 Aar, 6—10 Aar og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 135, 150 og 165 Dage.
- 6) Til ledige Medlemmer af *Glarmestersvendenes* Arbejds-

- løshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte 30 Aug. Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, Nr. 229. som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 7) Til ledige Medlemmer af *Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 8) Til ledige Medlemmer af *Gørtler- og Metalarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (80, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—10, 10—15 og 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 120, 150 og 180 Dage.
- 9) Til ledige Medlemmer af *Handels- og Kontormedhjælpernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (70, 100 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—5, 5—10 og 10 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 105, 150 og 180 Dage.
- 10) Til ledige Medlemmer af *Hatte- og Buntmagerfagets* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 105 Dage.
- 11) Til ledige Medlemmer af *Læder- og Skindarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 12) Til ledige Medlemmer af *Metalarbejdernes* Arbejdsløs-

30 Aug.
Nr. 229.

- hedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage (100 Dage og 130 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis indtil 15 Aar og af 15 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 150 og 195 Dage.
- 13) Til ledige Medlemmer af *Metaltrykkernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 120 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 180 Dage.
- 14) Til ledige Medlemmer af *Murarbejdsmændenes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 70 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 105 Dage.
- 15) Til ledige Medlemmer af *Mølleriarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{4}$ Gange det Antal Dage (90, 105 og 120 Dage efter et Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen af henholdsvis 1—3, 3—6 og 6 Aar og derover), som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes henholdsvis 112, 131 og 150 Dage.
- 16) Til ledige Medlemmer af *Sadelmagernes og Tapetserernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 90 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 135 Dage.
- 17) Til ledige Medlemmer af *Skotøjsarbejdernes* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til $1\frac{1}{2}$ Gange det Antal Dage — 91 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløshedskassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 136 Dage.
- 18) Til ledige Medlemmer af *Snedkerfagets* Arbejdsløshedskasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til

- 1½ Gange det Antal Dage — 100 Dage —, som gælder 30 Aug. for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Ved-Nr. 229. tægt. Varigheden bliver saaledes 150 Dage.
- 19) Til ledige Medlemmer af *Tekstilarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til 1½ Gange det Antal Dage — 80 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver herefter 120 Dage.
- 20) Til ledige Medlemmer af *Tobaksarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til 1½ Gange det Antal Dage — 120 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 180 Dage.
- 21) Til ledige Medlemmer af *Træindustriarbejdernes* Arbejdsløsheds-kasse fastsættes Varigheden af den nævnte Hjælp til 1½ Gange det Antal Dage — 110 Dage —, som gælder for de paagældende efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægt. Varigheden bliver saaledes 165 Dage.

§ 3. Ved Opgørelse af, i hvilket Antal Dage en arbejdsløs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppebaaret fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør, vil fortsat Hjælp, som i Henhold til en af Indenrigsministeriet (Socialministeriet) i Medfør af ovennævnte Lovs § 31, Stk. 6, 2det Pkt. meddelt Tilladelse er ydet vedkommende arbejdsløse *udover* det ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 § 1 a. fastsatte Maksimum, *ikke* være at medregne, *undtagen* i Tidsrum, for hvilke der paa ny meddeles en saadan Tilladelse for vedkommende Arbejdsløsheds-kasse.

Som Følge af foranstaaende Bestemmelse vil der *ved Opgørelse i September Maaned 1927* for efternævnte Fags Vedkommende være at bortse fra følgende, *ekstraordinært ydede*, fortsatte Hjælp:

1) For *De kvindelige Arbejderes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Maanederne Juli og August 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Til-

30 Aug. ladelserne i Indenrigsministeriets Bekendtgørelser af 29. Nr. 229. Juni 1927 § 2 og 30. Juli 1927 § 2.

2) For *Karetmagernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i November Maaned 1926 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Socialministeriets Bekendtgørelse af 29. Oktober 1926 § 2.

3) For *Skibstømrernes* Vedkommende medregnes *ikke* den fortsatte Hjælp, som i Juni Maaned 1927 *ekstraordinært* er ydet dem i Henhold til Tilladelsen i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. Maj 1927 § 2.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. September 1927. Samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 30. Juli 1927.

Nr. 229. Lov-Tid. A. S. 1305—8.

1 Sept. **Kongelig Anordning angaaende den for Adgangen**
Nr. 232. **til Styrmandseksamen krævede Søfart.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: I Medfør af § 2, sidste Stykke, i Lov Nr. 179 af 16. Juli 1927 om Tillæg til Lov om Navigationsundervisningen af 28. Februar 1916 med senere Ændringer fastsættes herved følgende Regler angaaende den Søfart, som kræves af den, der vil indstilles til Styrmandseksamen.

§ 1. Den, der vil indstilles til Styrmandseksamen, skal godtgøre, at han efter det fyldte 15. Aar har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste i mindst 4 Aar, hvoraf mindst 1½ Aar i søgaaende Sejlskib.

§ 2. Til den forlangte Fartstid kan alene medregnes Søfart, der er foregaaet med Skib af 40 Tons Brutto eller derover i Fart hovedsagelig over aabent Hav eller langs ubeskyttet Kyst.

Fartstiden skal være effektiv Fartstid. Naar ikke særlige Grunde taler derimod, kan dog Søfarten med et Skib beregnes som det Tidsrum, Udmønstringen udviser uden Hensyn til den Tid, Skibet maatte have ligget i Havn. Tjene-

ste i Skib under Oplægning eller Ombygning og lign, kan ingen Sinde medregnes. 1 Sept.
Nr. 232.

Tjeneste ved Til- eller Afrigning af Sejlskib kan, naar saadan Tjeneste finder Sted i umiddelbar Tilslutning til henholdsvis Paa- eller Afmønstring fra Skibet, efter Omstændighederne medtages ved Beregningen af Fartstiden; dog kan der i intet Tilfælde herfor medregnes udover i alt 2 Maaneder i den samlede Fartstid med Sejlskib. Sædvanlig Tjeneste i Fyrskib eller lign. anses ikke som Søfart.

Som Sømandstjeneste anses ordentligvis den egentlige Dækstjeneste, saasom Tjeneste som Dæksdreng, Ungmand, Letmatros, Matros o. s. v. samt for Sejlskibes Vedkommende desuden Tjeneste, der for en væsentlig Del er knyttet til Dækstjenesten, saasom efter Omstændighederne Tjeneste som Kok, Tømmermand og Sejlmager. Lige med Sømandstjeneste i Sejlskib anses Sømandstjeneste i Sejlskib med Hjælpemaskine.

§ 3. Mindst 9 Maaneder af Sømandstjenesten i søgaaende Sejlskib skal være Tjeneste som Matros. Som Matrostjeneste anses Tjeneste, ved hvilken den paagældende har været paamønstreret under Betegnelsen Matros, Baadsmænd eller hvilken som helst anden dansk eller udenlandsk Betegnelse, der tilsigter at angive, at Indehaveren forudsættes at kunne udføre ethvert almindeligt forefaldende Arbejde henhørende til Dækstjenesten; efter Omstændighederne kan Tjeneste som Sejlmager eller Tømmermand henregnes til Matrostjeneste. Indtil 5 Maaneder af den forlangte Matrostjeneste skal anses fyldestgjort som Letmatros i Sejlskib i oversøisk Fart eller anden Fart, der i saa Henseende findes at kunne sidestilles med den oversøiske Fart.

§ 4. Tjenestetid som Lærling eller Kadet i søgaaende Skib hørende til Søværnet anses som Sømandstjeneste i Dampskib.

Tjenestetid som Elev i søgaaende Skoleskib anses iøvrigt som Sømandstjeneste i Overensstemmelse med de foranstaaende Bestemmelser og de nærmere Regler, som

1 Sept. Ministeren for Industri, Handel og Søfart derom fastsætter
Nr. 232. ved Godkendelse af Undervisningsplan for saadant Skib.

§ 5. Ved »Sejlskib med Hjælpemaskine« forstaas et Skib eller et Fartøj, der til Fremdrivning benytter saavel Maskinkraft som Sejl, men dog efter sin Bygning og Rigning paa forsvarlig Maade kan navigeres ved Sejlkraft alene.

Alle nærmere Forskrifter angaaende den i § 1 omhandlede Søfart saa og om Rækkevidden af de i denne Anordning iøvrigt indeholdte Regler fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Nr. 232. Lov-Tid. A. S. 1310—11.

1 Sept. **Skrivelse fra Københavns Magistrat** til Bestyrelsen for Jordemoderforeningen.

Man skal herved tillade sig at meddele den ærede Forening til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse, at Magistraten i Henhold til derom med Stadslæggen førte Forhandlinger for Fremtiden vil honorere Jordemoder-Assistance ved »Abort-Fødsler« paa følgende Maade:

1. *Uanset Svangerskabstiden* — al Assistance ved Abort, hvor Fosteret efter Fødsel har givet *Livstegn* fra sig — d. v. s. indført som »levende« i Jordemoderens Protokol.

2. Assistance efter 28. *Svangerskabsuge* — naar Fosteret *ikke* efter Fødslen har givet *Livstegn* fra sig — d. v. s. indført som »dødt« i Jordemoderens Protokol.

I disse Tilfælde honoreres Assistancen efter Reglerne som almindelig Fødselshjælp, — jfr. Lov Nr. 278 af 23. Juni 1920 § 5, sammenholdt med Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. Marts 1926.

Uden for disse Tilfælde — d. v. s. i alle Tilfælde, hvor Fosteret *ikke har givet Livstegn* fra sig og *Aborten sker før 28. Svangerskabsuge* og som Følge deraf ikke skal indføres i Jordemoderens Protokol, vil Assistance ved Aborter (Blødninger) kun kunne finde Sted, naar Patienten er blevet tilset af Kommunelæggen — eller i hans Forfald af en anden

Læge — og denne attesterer, at Assistancen har været ydet 1 Sept. i Anledning af »Abort«.

Hjælpen i disse Tilfælde ydes kun i Tilfælde af Familiens Trang i Henhold til Fattiglovens § 44 og med et skønsmæssigt Beløb — uafhængig af de øvrige Takster for Jordemoderassistance.

For almindelig Hjælp vil et Beløb af 5 Kr. anses for passende.

3. Afd. 190. 27.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Afdelinger. 1 Sept. Nr. 12.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 3, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelser i Henhold til Staden Københavns Bestyrelsesvedtægts § 92, Stk. 3«, beregnede Brændselspris for April Kvartal 1927 udgør 25 Kr. 95 Ø. pr. 1 000 kg., der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 3. a. Afregningspris for Kul.	18 Kr. 83 Ø.
§ 7, Stk. 3. b. Gennemsnitspris for Kørsel.	7 — 12 —
§ 7, Stk. 3. c. beregnet Brændselspris.	25 — 95 —

hvilken Pris i Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Oktober Kvartal 1927.

Cirk. Nr. 12.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 5 Sept.

Under Henvisning til, at Københavns Kommune i Henhold til Fattiglovens § 61 udreder et Beløb af 600 Kr. aarlig som Betaling for Barnet R.'s Ophold paa Døvstummeinstituttet i Nyborg, og at Barnets Fader, Handelsmand A., der antages at være forsørgelsesberettiget i K. Kommune, og som ikke samlever med sin Hustru, ved Overpræsidiets Resolution af 5. Maj d. A. i Medfør af Fattiglovens § 9 er tilpligtet at udrede et Bidrag af 156 Kr. aarlig til det nævnte Barns Forsørgelse, har Magistraten i Skrivelse af 24. Maj d. A. forespurgt, om Københavns Kommune, saafremt nævnte Beløb ikke betales af Handelsmand A., i Henhold

5 Sept. til Bestemmelsen i § 2 i Lov Nr. 112 af 29. April 1913 kan kræve dette Beløb refunderet af Faderens Forsørgelseskommune med almindelig Fattighjælps Virkning for ham.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet med Magistraten er enig i, at Københavns Kommunes Forsørgelsesvæsen ikke til Dækning af nogen Del af den i Henhold til Fattiglovens § 61 ydede Understøttelse til Barnets Ophold paa Døvstummeskolen kan anses for indtraadt i Retten til forskudsvis Udbetaling i Henhold til § 2, sidste Stykke, i fornævnte Lov af 29. April 1913.

3. Afd. A. 31, 309. 27.

7 Sept. **Meddelelse fra Indenrigsmin. angaaende Takster Nr. 123. for Ophold paa Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1927—28.**

Indenrigsministeriet har i Henhold til § 12, 2det Stk., i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 og § 13, 2det Stk., i Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 approberet, at de Takster, som overfor Statskassen og andre Kommuner kan lægges til Grund ved Beregning af Refusion for Ophold paa Københavns, Frederiksberg og Købstædernes Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1927—28 fastsættes som nedenfor anført, saaledes at der i Taksterne er indbefattet Udgifter til Læge, Medicin og Beklædning, men ikke til Ugepenge, Bandager, kunstige Lemmer og Ekstravagt:

	Alm. Afdeling.	Syge-Afdeling.
København.....	3 Kr. 10 Ø.	5 Kr. 30 Ø.
Frederiksberg.....	4 — 00 —	
Roskilde.....	2 — 80 —	
Køge.....	2 — 40 —	
Hillerød.....	2 — 80 —	3 — 20 —
Helsingør.....	2 — 80 —	3 — 20 —
Frederikssund.....	2 — 80 —	
Frederiksværk.....	2 — 80 —	
Holbæk.....	2 — 80 —	3 — 20 —
Kalundborg.....	2 — 80 —	3 — 20 —

	Alm. Afdeling.	Syge-Afdeling.	7 Sept.
Slagelse.....	2 Kr. 80 Ø.		Nr. 123.
Korsør.....	2 — 80 —		
Skelskør.....	2 — 80 —		
Næstved.....	2 — 80 —		
Storehedinge.....	2 — 80 —		
Vordingborg.....	2 — 80 —	3 Kr. 20 Ø.	
Stege.....	2 — 80 —		
Rønne.....	3 — 10 —	3 — 50 —	
Maribo.....	2 — 80 —	3 — 50 —	
Nakskov.....	2 — 80 —	3 — 20 —	
Nykøbing F.....	2 — 80 —	3 — 20 —	
Stubbekøbing.....	2 — 80 —		
Odense.....	2 — 70 —	3 — 50 —	
Middelfart.....	2 — 80 —	3 — 20 —	
Kerteminde.....	2 — 80 —		
Assens.....	2 — 80 —	3 — 20 —	
Svendborg.....	2 — 80 —	3 — 20 —	
Faaborg.....	3 — 10 —		
Nyborg.....	2 — 80 —	3 — 50 —	
Rudkøbing.....	2 — 80 —		
Hjørring.....	2 — 60 —		
Frederikshavn.....	2 — 60 —	» — » —	
Sæby.....	2 — 80 —		
Brønderslev.....	2 — 80 —		
Thisted.....	2 — 90 —	3 — 50 —	
Nykøbing M.....	2 — 60 —	3 — 20 —	
Aalborg.....	2 — 80 —		
Løgstør.....	2 — 60 —	3 — 20 —	
Nørresundby.....	2 — 80 —		
Viborg.....	2 — 80 —	3 — 50 —	
Skive.....	2 — 80 —		
Randers.....	2 — 30 —	2 — 90 —	
Hobro.....	2 — 80 —	2 — 90 —	
Grenaa.....	2 — 80 —		
Ebeltoft.....	2 — 80 —		
Aarhus.....	2 — 60 —	3 — 20 —	

7 Sept.		Alm. Afdeling.	Syge-Afdeling.
Nr. 123.	Skanderborg	2 Kr. 80 Ø.	3 Kr. 50 Ø.
	Horsens	2 — 60 —	3 — 50 —
	Silkeborg	2 — 80 —	3 — 50 —
	Ringkøbing	2 — 80 —	3 — 50 —
	Lemvig	2 — 80 —	3 — 50 —
	Holstebro	2 — 80 —	3 — 50 —
	Herning	2 — 80 —	3 — 20 —
	Struer	2 — 80 —	3 — 50 —
	Vejle	2 — 80 —	3 — 50 —
	Fredericia	3 — 10 —	3 — 50 —
	Kolding	2 — 60 —	3 — 50 —
	Ribe	2 — 60 —	
	Varde	2 — 80 —	3 — 20 —
	Esbjerg	2 — 80 —	
	Aabenraa	2 — 20 —	

For det under Københavns Kommune hørende Alderdomshjem »Helene Michaelsens Hjem for ældre Kvinder« er der derhos approberet en Takst af 3 Kr. 10 Ø. pr. Dag.

Nr. 123. Min. Tid. A. S. 146.

9 Sept. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten.

I Skrivelse af 19. Juli d. A. har Hr. Overpræsidenten meddelt, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget det med Skrivelsen fulgte Forslag om Ændringer i Kommunens Tjenestemandregler, samt anholdt om Indenrigsministeriets Stadfæstelse paa de i Forslagets Afsnit B, Litra c—o indeholdte Bestemmelser om Tjenestemandslønninger m. v. som gældende fra 1. April 1928 at regne.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at den begærte Stadfæstelse herved meddeles.

De i ovennævnte Skrivelse nævnte Bestemmelser om Tjenestemandslønninger er følgende:

Vedtægtens § 11 ændres til følgende Affattelse:

»1. Der fastsættes 15 Lønklasser.

2. For de Tjenestemænd, der i Henhold til Kommunens 9 Sept. Dyrtidstillægsbestemmelser oppebærer Dyrtidstillæg som gifte Mænd og dermed ligestillede, udgør den faste Løn i Lønklasserne følgende Beløb:

1. Lønklasse: 14 023 Kr. aarlig.
2. — 8 804 Kr. aarlig, stigende med 859 Kr. 50 Ø. hvert 3die Aar til 10 523 Kr. aarlig.
3. — 8 104 Kr. aarlig, stigende med 600 Kr. hvert 3die Aar til 9 304 Kr. aarlig.
4. — 7 028 Kr. aarlig, stigende med 588 Kr. hvert 3die Aar til 8 204 Kr. aarlig.
5. — 5 882 Kr. aarlig, stigende med 573 Kr. hvert 3die Aar til 7 028 Kr. aarlig.
6. — 3 921 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 6 667 Kr. aarlig efter følgende Skala: 3 921, 4 312, 4 703, 5 194, 5 685, 6 176, 6 667.
7. — 5 082 Kr. aarlig, stigende med 400 Kr. hvert 3die Aar til 5 882 Kr. aarlig.
8. — 4 509 Kr. aarlig, stigende med 286 Kr. 50 Ø. hvert 3die Aar til 5 082 Kr. aarlig.
9. — 3 336 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 5 082 Kr. aarlig efter følgende Skala: 3 336, 3 636, 3 936, 4 282, 4 682, 5 082.
10. — 4 109 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 4 509 Kr. aarlig.
11. — 3 721 Kr. aarlig, stigende med 194 Kr. hvert 3die Aar til 4 109 Kr. aarlig.
12. — 3 336 Kr. aarlig, stigende med 192 Kr. 50 Ø. hvert 3die Aar til 3 721 Kr. aarlig.
13. — 2 836 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 3 436 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 836, 2 986, 3 136, 3 286, 3 436.
14. — 2 448 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 3 336 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 448, 2 744, 3 040, 3 336.
15. — 2 548 Kr. aarlig, stigende med 194 Kr. hvert 3die Aar til 2 936 Kr. aarlig.

9 Sept. 3. For andre Tjenestemænd over 35 Aar udgør den faste Løn i Lønklasserne følgende Beløb:

1. Lønklasse: 13 466 Kr. 50 Ø. aarlig.
2. — 8 327 Kr. aarlig, stigende med 819 Kr. 75 Ø. hvert 3die Aar til 9 966 Kr. 50 Ø. aarlig.
3. — 7 627 Kr. aarlig, stigende med 600 Kr. hvert 3die Aar til 8 827 Kr. aarlig.
4. — 6 599 Kr. aarlig, stigende med 564 Kr. hvert 3die Aar til 7 727 Kr. aarlig.
5. — 5 516 Kr. aarlig, stigende med 541 Kr. 50 Ø. hvert 3die Aar til 6 599 Kr. aarlig.
6. — 3 595 Kr. 50 Ø. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 6 278 Kr. 50 Ø. aarlig efter følgende Skala: 3 595,50, 3 976, 4 356,50, 4 837, 5 317,50, 5 798, 6 278,50.
7. — 4 716 Kr. aarlig, stigende med 400 Kr. hvert 3die Aar til 5 516 Kr. aarlig.
8. — 4 174 Kr. 50 Ø. aarlig, stigende med 270 Kr. 75 Ø. hvert 3die Aar til 4 716 Kr. aarlig.
9. — 3 018 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 4 716 Kr. aarlig efter følgende Skala: 3 018, 3 308, 3 598, 3 916, 4 316, 4 716.
10. — 3 774 Kr. 50 Ø. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 4 174 Kr. 50 Ø. aarlig.
11. — 3 395 Kr. 50 Ø. aarlig, stigende med 189 Kr. 50 Ø. hvert 3die Aar til 3 774 Kr. 50 Ø. aarlig.
12. — 3 018 Kr. aarlig, stigende med 188 Kr. 75 Ø. hvert 3die Aar til 3 395 Kr. 50 Ø. aarlig.
13. — 2 533 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 3 118 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 533, 2 679,25, 2 825,50, 2 971,75, 3 118.
14. — 2 154 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 3 018 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 154, 2 442, 2 730, 3 018.
15. — 2 254 Kr. aarlig, stigende med 189 Kr. 50 Ø. hvert 3die Aar til 2 633 Kr. aarlig.

4. For alle øvrige Tjenestemænd udgør den faste Løn 9 Sept. i Lønklasserne følgende Beløb:

1. Lønklasse: 13 281 Kr. aarlig.
2. — 8 168 Kr. aarlig, stigende med 806 Kr. 50 Ø. hvert 3die Aar til 9 781 Kr. aarlig.
3. — 7 468 Kr. aarlig, stigende med 600 Kr. hvert 3die Aar til 8 668 Kr. aarlig.
4. — 6 456 Kr. aarlig, stigende med 556 Kr. hvert 3die Aar til 7 568 Kr. aarlig.
5. — 5 394 Kr. aarlig, stigende med 531 Kr. hvert 3die Aar til 6 456 Kr. aarlig.
6. — 3 487 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 6 149 Kr. aarlig efter følgende Skala: 3 487, 3 864, 4 241, 4 718, 5 195, 5 672, 6 149.
7. — 4 594 Kr. aarlig, stigende med 400 Kr. hvert 3die Aar til 5 394 Kr. aarlig.
8. — 4 063 Kr. aarlig, stigende med 265 Kr. 50 Ø. hvert 3die Aar til 4 594 Kr. aarlig.
9. — 2 912 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 4 594 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 912, 3 198,67, 3 485,33, 3 794, 4 194, 4 594.
10. — 3 663 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 4 063 Kr. aarlig.
11. — 3 287 Kr. aarlig, stigende med 188 Kr. hvert 3die Aar til 3 663 Kr. aarlig.
12. — 2 912 Kr. aarlig, stigende med 187 Kr. 50 Ø. hvert 3die Aar til 3 287 Kr. aarlig.
13. — 2 432 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 3 012 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 432, 2 577, 2 722, 2 867, 3 012.
14. — 2 056 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar til 2 912 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 056, 2 341,33, 2 626,67, 2 912.
15. — 2 156 Kr. aarlig, stigende med 188 Kr. hvert 3die Aar til 2 532 Kr. aarlig.

9 Sept. 5. Den faste Løn udbetales efter den angivne højere Sats, forsaavidt Tjenestemanden opfylder Betingelserne herfor senest Dagen før Lønnen forfalder til Betaling.

6. Til mandlige Tjenestemænd, der faar Dyrtidstillæg efter de særlige for samlevende Ægtefæller fastsatte Regler, udbetales Lønnen efter den i Stk. 2 angivne højere Sats; til en kvindelig Tjenestemand, der faar Dyrtidstillæg efter de nævnte særlige Regler, udbetales Lønnen efter den i Stk. 3 angivne Sats, hvis hun er over 35 Aar, og ellers efter den i Stk. 4 angivne Sats.

7. a. I de i Stk. 2, 3 og 4 angivne faste Lønninger er indbefattet et Konjunkturtillæg, jfr. § 19, hvis Størrelse for Begyndelses- og Slutlønningernes Vedkommende er følgende:

Løn- klasse	Konjunkturtillæg i Lønninger efter Stk. 2		Konjunkturtillæg i Lønninger efter Stk. 3		Konjunkturtillæg i Lønninger efter Stk. 4	
	Begyndel- sesløn Kr.	Slut- løn Kr.	Begyndel- sesløn Kr.	Slut- løn Kr.	Begyndel- sesløn Kr.	Slut- løn Kr.
1.	1113	1113	556,50	556,50	371	371
2.	954	1113	477,—	556,50	318	371
3.	954	954	477,—	477,—	318	318
4.	858	954	429,—	477,—	286	318
5.	732	858	366,—	429,—	244	286
6.	651	777	325,50	388,50	217	259
7.	732	732	366,—	366,—	244	244
8.	669	732	334,50	366,—	223	244
9.	636	732	318,—	366,—	212	244
10.	669	669	334,50	334,50	223	223
11.	651	669	325,50	334,50	217	223
12.	636	651	318,—	325,50	212	217
13.	606	636	303,—	318,—	202	212
14.	588	636	294,—	318,—	196	212
15.	588	606	294,—	303,—	196	202

For de mellemliggende Løntrin træffer den samlede Magistrat Beslutning om, hvilke mellemliggende Beløb der skal anses som Konjunkturtillæg.

7. b. For hver fulde 2 Portioner (2×54 Kr.), hvor- med Dyrtidstillæget i Henhold til Kommunens Dyrtids-

tillægsbestemmelser stiger over eller falder under Dyrtids- 9 Sept.
tillæget 702 Kr. aarlig til gifte Tjenestemænd og dermed
ligestillede, forhøjes eller nedsættes de i Tabellen i Litra a.
angivne Konjunkturtillægsbeløb og dermed ogsaa de i
Stk. 2 til Stk. 4 angivne Begyndelses- og Slutlønninger med
10 pCt. af Konjunkturtillæget. Samtidig træffer den samlede
Magistrat Bestemmelse om Afrunding af Alderstillæg i pas-
sende Forhold til de herved fremkommende Beløb.«

I Vedtægtens § 7 udgaar de 3 første Punktumer og
erstattes af følgende:

»Borgmestrene lønnes med 17 523 Kr., 16 966 Kr. 50 Ø.
eller 16 781 Kr. aarlig; i Lønnen er indbefattet et Konjunkt-
urtillæg paa henholdsvis 1 113 Kr., 556 Kr. 50 Ø. eller
371 Kr. Der tillægges Raadmændene et aarligt Vederlag af
5 682 Kr., 5 316 Kr. eller 5 194 Kr.; i Vederlaget er ind-
befattet et Konjunkturtillæg paa henholdsvis 732 Kr.,
366 Kr. og 244 Kr. Borgmestrenes og Raadmændenes Hen-
førelse til de forskellige Satser sker efter de i § 11, Stk. 2—6
angivne Regler for Tjenestemænd, og de i samme Paragrafs
Stk. 7 b. angivne Regler for Forhøjelse eller Nedsættelse af
Tjenestemændenes normerede Løn finder ligeledes An-
vendelse paa Borgmestrenes Løn og Raadmændenes Ve-
derlag«.

Vedtægtens § 21, Stk. 2, ændres saaledes:

»2½ pCt.« ændres til: »3 pCt.« og sidste Punktum ud-
gaar, idet der tilføjes et nyt Styk. 3 saalydende:

3. Saafremt en Tjenestemand, bortset fra de i §§ 31
og 32 omhandlede Tilfælde, efter nærværende Bestemmel-
sers Ikrafttræden afskediges uden Pension, udbetales der
ham ved Afskedigelsen de af ham til Pensionering indbe-
talte Beløb uden Renter. I andre Tilfælde forbliver det af-
kortede Beløb i Kommunens Kasse, selv om der ikke efter
Tjenestemandens Afsked eller Død bliver nogen Pension at
udbetale til ham selv eller til hans Enke eller Børn.

Vedtægtens § 22 ændres saaledes:

I Stk. 1, Litra a. udgaar: »dog saaledes . . . . . lavere
Satser«.

- 9 Sept. I Stk. 2 ændres: »§ 11, Stk. 6 b.« til »§ 11, Stk. 7 b«. Vedtægtens § 27, Stk. 4, ændres saaledes: »6. Juli 1916« ændres til: »28. Juni 1920«. Til Vedtægtens § 63, Stk. 1, tilføjes: »indtil den suspenderende Myndigheds Afgørelse, der uopholdelig skal indhentes, foreligger.« Vedtægtens § 71 ændres saaledes: »det fyldte 30. Aar« ændres til: »Tidspunktet for Pensionsrettens Indtrædelse.« Vedtægtens § 92, 1. Stk., ændres saaledes: Ordet »Halvdelen« ændres til »en Trediedel«. Vedtægtens § 92, 3die Stk., ændres til »følgende Affattelse: »Andre Naturalydelser saasom Brændsel, Gas og Elektricitet samt Forplejning med eller uden Bolig, der maatte blive ydet en Tjenestemand, skal denne betale i Forhold til Forbruget efter et af den samlede Magistrat udstedt Regulativ.« Vedtægtens § 95, 1ste Stk., ændres saaledes: efter »vedkommende Magistratsafdeling, jfr. § 10« indføres: »efter indhentet Udtalelse fra Magistratens 2den Afdeling.« Vedtægtens § 102, 2det Stk., ændres saaledes: »ved Tjenesteindtægtens Opgørelse« ændres til »ved Efterindtægtens Udbetaling.«

11 Sept. **Bekendtgørelse vedrørende Handelsrejsende for**
 Nr. 240. **udenlandske Firmaer.**

I Medfør af Bestemmelserne i § 1 i Lov Nr. 138 af 1. Juli 1927 om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer fastsætter Ministeren for Industri, Handel og Søfart herved, at Personer, der ved personlig Henvendelse ønsker at optage eller medvirke til Optagelse af Bestillinger for udenlandsk Regning — foruden i København, Købstæderne og de i de sønderjydske Landsdele beliggende Flækker — maa drive Virksomhed i nedennævnte Stationsbyer og Handelspladser, der skønnes at have en købstadmæssig Karakter og har mindst 2 000 Indbyggere:

I Københavns Amt: Frederiksberg Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Lyngby Stationsby, Glostrup Stationsby, Taastrup Stationsby, Kastrup Stationsby, Dragør Stationsby. 11 Sept. Nr. 240.

I Frederiksborg Amt: Birkerød Stationsby, Hørsholm med Vallerød-Pennehave og Rungsted, Fredensborg med Asminderød By.

I Sorø Amt: Haslev Stationsby.

I Odense Amt: Dalum Kommune.

I Svendborg Amt: Marstal Handelsplads, Den med Svendborg Købstad sammenbyggede Del af Sørup-Sct. Jørgens Kommune (Pasop-Belvedere Kvarteret, Lunden og Strandhuse).

I Vejle Amt: Brande Stationsby.

I Aarhus Amt: Odder Stationsby.

I Aalborg Amt: Vejgaard Sogn, Hadsund Sogn.

I Ringkøbing Amt: Skjern Stationsby.

I Ribe Amt: Bramminge Stationsby, Den med Esbjerg sammenbyggede Del af Jerne Kommune (Boldesager, Jerne By og Gammelby), Vejen Stationsby, Vamdrup Stationsby.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 240. Lov-Tid. A. 1333—34.

**Bekendtgørelse angaaende Opkrævning af Vægt-
afgift af Motorkøretøjer i Henhold til Lov Nr. 142 af Nr. 241.
1. Juli 1927.** 12 Sept.

I Medfør af § 4 i Lov Nr. 143 af 1. Juli 1927 om Afgift af Motorkøretøjer m. v. fastsættes herved følgende Regler for Opkrævningen af den ved nævnte Lovs § 6 fastsatte Afgift af *indenlandske* Motorkøretøjer fra 1. Juli d. A. at regne.

I. Afgiftspligten.

§ 1. Afgiften svares af alle her i Landet hjemmehørende, indregistreringspligtige Motorkøretøjer, samt af Side- og Paahængsvogne til saadanne med de i § 1, Stk. 2—5 i Loven af 1. Juli 1927 omhandlede Undtagelser, herunder Køretøjer, der udelukkende benyttes til Sygetransport.

12 Sept. For at Fritagelse for at svare Afgift kan finde Anven-
 Nr. 241. delse med Hensyn til disse sidste, maa der inden Afgifts-
 periodens Begyndelse ske Anmeldelse til vedkommende
 Politiværgighed om, at Køretøjet udelukkende agtes benyttet
 paa nævnte Maade, ligesom der inden den 15. i den første
 Maaned efter hver enkelt Afgiftsperiodes Udløb til ved-
 kommende Politiværgighed maa indsendes en af Ejer eller
 Bruger paa Tro og Love afgiven, af Vitterlighedsvidner med-
 underskrevet Erklæring om, at Køretøjet i hele den sidst
 forløbne Afgiftsperiode udelukkende har været benyttet til
 Sygetransport.

Motorkøretøjer, som udelukkende benyttes til Kørsel
 paa Ejers egen Grund, kan af Ministeren for offentlige
 Arbejder helt eller delvis fritages for Afgift.

§ 2. Afgiften forfalder efter følgende Regler:

- 1) For Personvogne, der ikke er indrettede til at befordre
 flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, for Paahængs-
 vogne til saadanne Personvogne samt for Motorcykler og
 Side- og Paahængsvogne til saadanne — forud for hele
 Finansaaret, hvert Aars 1. April.
- 2) For andre Motorkøretøjer og Paahængsvogne:
  - a. hvor den aarlige Afgift ikke overstiger 160 Kr. —
 forud for hele Finansaaret, hvert Aars 1. April,
  - b. hvor den aarlige Afgift overstiger 160 Kr., men ikke
 260 Kr. — halvaarsvis forud hvert Aars 1. April og
 1. Oktober,
  - c. hvor den aarlige Afgift overstiger 260 Kr. — kvartals-
 vis forud, hvert Aars 1. April, 1. Juli, 1. Oktober
 og 2. Januar.

Af Køretøjer, der indregistreres i Løbet af en Afgifts-
 periode, svares ved Indregistreringen Afgift for det Kvartal,
 i hvilket Indregistreringen sker, og for de foran under 1) og
 2) a og b ommeldte Køretøjer tillige for den derefter følgende
 Del af den løbende Afgiftsperiode.

For Tiden fra 1. Juli d. A. til 31. Marts 1928 gælder
 nedenstaaende særlige Regler:

- 1) for de foran under 1) samt 2) a. nævnte Køretøjer betales

Afgift for hele nævnte Periode (3 Kvartaler) med et 12 Sept. Beløb, svarende til $\frac{3}{4}$ af den fulde aarlige Afgift, den Nr. 241. 1. Oktober 1927.

- 2) For de under 2) b. nævnte Køretøjer betales Afgift saavel for Juli Kvartal som for Halvaaret fra 1. Oktober 1927—31. Marts 1928, ligeledes den 1. Oktober d. A.
- 3) For de under 2) c. nævnte Køretøjer betales Afgift for Juli Kvartal 1927 den 1. Oktober 1927,
  - Oktober Kvartal 1927 den 15. November 1927,
  - Januar Kvartal 1928 den 2. Januar 1928.

For Køretøjer, der indregistreres efter den 1. Oktober 1927, svares Afgift ved Indregistreringen som foran anført.

§ 3. Afgiften opkræves hos den, der staar indregistreret som Ejer (Bruger) paa Afgiftens Forfaldstid.

Intet Motorkøretøj maa indregistreres, forinden der er forevist Politiet behørig Kvittering for, at Afgiften for den løbende Afgiftsperiode er betalt.

Staten er berettiget til med Panteret fremfor al anden Gæld at søge Fyldestgørelse i Køretøjet for det sidst forfaldne Afgiftsbeløb med paaløbende Omkostninger, dog kun i et Aar efter Forfaldstiden.

Benyttelse af et afgiftspligtigt Køretøj, uden at forfalden Afgift er betalt, straffes i Henhold til Lovens § 2, Stk. 5, med Bøde fra 20 til 500 Kr.

§ 4. Indregistrering i en Del af en Afgiftsperiode medfører Afgiftspligt for hele Perioden. Dog skal der i Tilfælde, hvor Indregistrering først finder Sted efter Finansaarets Begyndelse, ikke svares Afgift for det eller de Kvartaler af samme, der er udløbet forinden Indregistreringen.

Saafernt et Motorkøretøj udgaar af Registreringen, bortfalder Afgiftspligten fra Begyndelsen af den følgende Afgiftsperiode, indtil Køretøjet atter bliver indregistreret.

Medens et Køretøj, for hvilket Afgiften erlægges helaarligt forud, saaledes ikke opnaar nogen Afgiftsfrihed for et bestemt Finansaar, selv om det udgaar af Registreringen umiddelbart efter Finansaarets Begyndelse, vil der for Køretøjer, for hvilke Afgiften erlægges halvaarlig eller kvartaarlig,

12 Sept. indtræde Afgiftsfrihed for den eller de Afgiftsperioder, i hvilke Nr. 241. Køretøjet ikke har været indregistreret.

II. Afgiftens Opkrævning i København.

§ 5. For Københavns Vedkommende foretages Opkrævningen indtil videre ved Magistratens Foranstaltning gennem Direktoratet for Københavns Skattevæsen mod et Vederlag af 2 pCt. af det opkrævede Beløb.

§ 6. Som Grundlag for Opkrævningen tilstiller Københavns Politi senest den 25. September 1927 bemeldte Direktorat en fuldstændig Fortegnelse over de den 1. Juli 1927 indtegnede afgiftspligtige Køretøjer. Køretøjer, der i Henhold til Bestemmelsen i § 3 i Bekendtgørelse af 1. Juli 1927 fra Ministeriet for offentlige Arbejder er afmeldt i Løbet af Juli Maaned 1927 med den Virkning, at de pr. 1. Juli 1927 forfaldne Afgiftsbeløb ikke vil være at opkræve, medtages ikke paa Fortegnelsen.

Fortegnelsen skal indeholde Oplysning om Ejerens eller Brugerens Navne, Stilling og Bopæl, Køretøjets Nummer og Egenvægt samt Angivelse af, om Køretøjet benytter Benzin og lign. som Drivkraft eller benytter anden Drivkraft. Indenfor disse Grupper maa igen sondres mellem Motorcykler (og Side- og Paahængsvogne til saadanne), Personautomobiler (og Paahængsvogne til saadanne) med Luftgummiringe, Vare- og Lastautomobiler (og Paahængsvogne til saadanne) med Luftgummiringe, samt Køretøjer med halvmassive Ringe af godkendte Typer og Køretøjer med andre halvmassive eller med helmassive Ringe.

For Personvognes Vedkommende maa det af Fortegnelsen fremgaa, om disse er indrettede til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, eller er bestemte til at benyttes som Paahængsvogne til saadanne Personvogne, ligesom Køretøjets Anvendelse i øvrigt, forsaavidt denne er af Betydning for Afgiftsberegningen, maa oplyses.

§ 7. Politiet tilstiller derhos den 1. i hver Maaned, første Gang den 1. Oktober 1927, Direktoratet en Fortegnelse over de i den foregaaende Maaned, i Fortegnelsen

den 1. Oktober 1927 over de i Juli Kvartal 1927, tilkomne ^{12 Sept.} eller afgaaede afgiftspligtige Køretøjer og indberetter skete ^{Nr. 241.} Forandringer i Ejer- eller Brugsforholdet samt stedfundne Anmeldelser om Køretøjers Indretning og Anvendelse, forsaavidt disse Anmeldelser er af Betydning for Afgiftspligten.

Fortegnelsen maa være ledsaget af de samme Oplysninger som i § 6 ommeldt.

§ 8. Saafremt Afgiften ikke erlægges senest den 15. i Forfaldsmaaneden, forhøjes den med 10 pCt., dog mindst med 10 Kr., hvorhos Direktoratet inden Maanedens Udgang sender Fortegnelse over ikke betalte Beløb til Københavns Politi, som drager Omsorg for Nummerpladernes Borttagelse i Overensstemmelse med Lovens § 2, 3. Stk., ligesom Afgiftsbeløbene med Tillæg af den nævnte Forhøjelse uopholdelig vil være at inddrive ved Udpantning.

Saafremt de Oktober Kvartal 1927 vedrørende Afgiftsbeløb, der i Henhold til § 2 Nr. 3 først skal betales den 15. November 1927, ikke er betalt senest den 30. November 1927, forhøjes de med 10 pCt., dog mindst med 10 Kr., hvorhos der uopholdelig vil være at drage Omsorg for Nummerpladernes Borttagelse og for de forhøjede Afgiftsbeløbs Inddrivelse ved Udpantning.

§ 9. Ved Indregistrering fra og med den 1. Oktober 1927 af afgiftspligtige Køretøjer, for hvilke Afgifterne for den løbende Afgiftsperiode ikke allerede er betalt, udleverer Politiet den afgiftspligtige en til Direktoratet stilet Meddelelse, indeholdende Angivelse af det Nummer, der ved Indregistreringen vil være at tillægge Køretøjet, og i øvrigt de i § 6 ommeldte Oplysninger, og henviser den afgiftspligtige til med denne Meddelelse at henvende sig i Direktoratet og betale Afgiften, idet det samtidig tilkendegives ham, at Køretøjet ikke kan indregistreres, før Afgiften er betalt.

Paa Grundlag af nævnte Meddelelse beregner Direktoratet straks Afgiftsbeløbet, saaledes at dette kan indbetales til Direktoratet senest Dagen efter Henvendelsen.

§ 10. Afgiftens Indbetaling til Statskassen sker efter de samme Regler, som gælder med Hensyn til Statsskatter,

12 Sept. der opkræves ved Magistratens Foranstaltning, hvorhos Nr. 241. Afgiftsbeløbene paa sædvanlig Maade bliver at optage i de vedkommende Regnskaber.

III. Afgiftens Opkrævning udenfor København.

§ 11. Udenfor København foretages Opkrævningen af Politivrighederne, saaledes at hver Politivrighed foretager Opkrævningen for de hos samme indregistrerede afgiftspligtige Køretøjer.

§ 12. Som Grundlag for Opkrævningen tilstiller Politimesteren vedkommende Amtstue (Amtstuer) inden den 1. Oktober 1927 en fuldstændig Fortegnelse over de den 1. Juli 1927 indregistrerede afgiftspligtige Køretøjer tilligemed Oplysning om de paagældende Afgiftsbeløb.

Køretøjer, der i Henhold til Bestemmelsen i § 3 i Bekendtgørelse af 1. Juli 1927 fra Ministeriet for offentlige Arbejder i Løbet af Juli Maaned 1927 er afmeldt med den Virkning, at de pr. 1. Juli 1927 forfaldne Afgiftsbeløb ikke vil være at opkræve, medtages ikke paa Fortegnelsen. Denne affattes i øvrigt i Overensstemmelse med de i nærværende Bekendtgørelse § 6 givne Regler.

§ 13. Politimesteren tilstiller derhos vedkommende Amtstue (Amtstuer) den 1. i første Maaned af hvert Kvartal, første Gang den 1. Oktober d. A., tilsvarende fuldstændig Fortegnelse over de Køretøjer, for hvilke Afgift forfalder ved Kvartalets Begyndelse, tilligemed Oplysning om de paagældende Afgiftsbeløb.

Med Hensyn til de Afgiftsbeløb for Oktober Kvartal 1927, der i Henhold til § 2 Nr. 3 først skal betales den 15. November 1927, fremsendes Fortegnelsen den 15. November 1927.

§ 14. Samtidig med Indsendelsen af de i §§ 12 og 13 foreskrevne Fortegnelser tilstiller Politimesteren hver enkelt af de afgiftspligtige en Kvitteringsblanket, der under Anførelse af Køretøjets Indregistreringsnummer og af den paagældende Afgiftsperiode angiver, hvad den forfaldne Afgift

udgør, med Tilføjende, at Beløbet vil være at indbetale 12 Sept. senest den 15. i Forfaldsmaaneden, forsaavidt angaar de i Nr. 241. § 13, 2det Stk., omhandlede Beløb senest den 30. November 1927, til vedkommende Amtstue enten direkte eller gennem Posten under Benyttelse af det Kwitteringsblanketten vedhæftede Indbetalingskort, saaledes at Postvæsenets Kvitte- ring for Beløbets Modtagelse sker med frigørende Virkning for den afgiftspligtige.

Kwitteringsblanketterne skal indeholde Tilkendegivelse af, at Undladelse af at berigtige Afgiften senest den 15. i For- faldsmaaneden, forsaavidt angaar de i § 13, 2det Stk., om- handlede Beløb senest den 30. November 1927, vil medføre, dels at Afgiften forhøjes med 10 pCt., dog mindst med 10 Kr., dels at der uopholdelig vil blive truffet Foranstaltninger til Nummerpladernes Borttagelse og til de forhøjede Beløbs Inddrivelse ved Udpantning, samt af, at Benyttelse af Køre- tøjet, uden at Afgift er betalt, medfører Bødeansvar. For- saavidt Beløbet ikke indbetales rettidigt, maa sammen med selve Afgiftsbeløbet tillige 10 pCt. Forhøjelsen indbetales.

Postvæsenet godskriver Amtstuens Postkonto de ind- gaaede Afgiftsbeløb med Tillæg.

For de Køretøjers Vedkommende, hvoraf Afgiften ikke er indgaaet til Amtstuen senest den 17. i Forfaldsmaaneden, eller forsaavidt angaar de i § 13, 2det Stk., omhandlede Beløb senest den 2. December 1927, afsender Amtstuen umiddelbart efter denne Dato Fortegnelse til Politimesteren, som ufortøvet drager Omsorg for Nummerpladernes Borttagelse og for Beløbenes Inddrivelse ved Udpantning.

De inddrevne Afgiftsbeløb indbetales snarest til Stats- kassen i Overensstemmelse med de gældende Regler og senest i Løbet af Kvartalets sidste Maaned. Ved Indbeta- lingen afgives til vedkommende Amtstue behørig, af Politi- øvrigheden underskreven Anmeldelse i to Eksemplarer, inde- holdende Angivelse af Køretøjernes Indregistreringsnummer og af den paagældende Afgiftsperiode samt af Afgiftens Beløb. Det ene Eksemplar tilbagesendes til Politiovrigheden, forsynet med Amtstuens Kwittering, medens det andet

12 Sep.
Nr. 241. Eksemplar forbliver hos Amtstuen for at tjene til Legitimation ved Regnskabet. Ved Indbetalingen afgives endvidere en Restancefortegnelse.

§ 15. Ved Indregistrering fra og med den 1. Oktober 1927 af afgiftspligtige Køretøjer, for hvilke Afgiften for den løbende Afgiftsperiode ikke allerede er betalt, udleverer Politiet den afgiftspligtige en Kvitteringsblanket, der under Anførsel af Køretøjets Fabrikat og Motorens Nummer samt af det Kendingsbogstav og Nummer, der ved Indregistreringen vil være at tillægge Køretøjet, og af den paagældende Afgiftsperiode angiver, hvad den ved Indregistreringen forfaldende Afgift udgør. Det meddeles derhos den afgiftspligtige, at Køretøjet ikke vil kunne indregistreres, forinden der forevises Kvittering for, at Beløbet er indbetalt enten direkte til vedkommende Amtstue eller gennem Postvæsenet under Benyttelse af det Blanketten vedhæftede Indbetalingskort.

Samtidig med Udleveringen af Kvitteringsblanketten til den afgiftspligtige tilstiller Politiet Amtstuen en Meddelelse indeholdende Angivelse af det Indregistreringsnummer, der vil være at tillægge Køretøjet, af Ejerens (Brugerens) Navn og Bopæl, og af den Periode, for hvilken der ved Indregistreringen skal svares Afgift, samt af det ved Indregistreringen forfaldende Afgiftsbeløb.

Politiet tilstiller endvidere den 15. i den første Maaned af hvert Kvartal, første Gang den 15. Januar 1928, vedkommende Amtstue (Amtstuer) en i Overensstemmelse med § 6 udfærdiget Fortegnelse over de i det foregaaende Kvartal indregistrerede nye afgiftspligtige Køretøjer tilligemed Angivelse af Dato for Indregistreringen og af de ved Indregistreringen ifølge de Politiet foreviste Kvitteringer betalte Afgiftsbeløb samt tilsvarende Fortegnelse over de i nævnte Kvartal afmeldte Køretøjer under Anførelse af Afmeldelsens Dato og af, hvorvidt de paagældende Køretøjer senere paany er indregistreret i samme eller i en anden Politikreds, og da under hvilken Dato og med hvilket Kendingsbogstav og -nummer, jfr. § 17.

Skemaer til Brug ved Udfærdigelsen af de i nærværende ^{12 Sept.}
Paragrafs 3die Stk. og i §§ 12 og 13 omhandlede Fortegnelser ^{Nr. 241.}
vil blive udfærdigede ved Finansministeriets Foranstaltning.

IV. Almindelige Bestemmelser.

§ 16. Afgiftsberegningen efter Køretøjets Egenvægt sker paa Grundlag af den indregistrerede Egenvægt, dog at Vægttal, der ikke er delelige med Hundrede, ved Beregningen af Afgiften forhøjes til det nærmest højere hele Hundrede. For Motorcykler og Side- og Paahængsvogne til saadanne forhøjes Vægttal, der ikke er delelige med 50, til det nærmest højere med 50 delelige Tal.

Ogsaa i øvrigt retter Afgiftsberegningen sig efter de ved Indregistreringen eller ved senere Anmeldelser afgivne Oplysninger om Køretøjets Indretning eller Benyttelse.

Forandres et Køretøjs Indretning, Anvendelse eller Egenvægt i Løbet af et Kvartal med den Virkning, at den aarlige Afgift forhøjes, beregnes den forhøjede Afgift fra Begyndelsen af det Kvartal, i hvilket Forandringen finder Sted. Hvis Forandringen medfører Nedgang i Afgiften, beregnes den nedsatte Afgift fra Begyndelsen af den følgende Afgiftsperiode, jævnfør § 2 (Finansaar, Halvaar eller Kvartaar).

Benyttes et Køretøj baade som Person- og Vare- eller Lastvogn, beskattes det efter den af de i Lovens § 6 fastsatte Regler, der giver den højeste Afgift.

§ 17. Saafremt den afgiftspligtige skifter Bopæl indenfor en Politikreds, skal han inden 14 Dages Forløb anmelde Flytning til den Myndighed, til hvilken Afgiften erlægges. Undladelse heraf medfører Ansvar efter Bestemmelsen i Lov om Afgift af Motorkøretøjer af 1. Juli d. A. § 11.

Saafter et Køretøj, der er indregistreret i en Politikreds, i Løbet af et Kvartal indføres og indregistreres i en anden Politikreds, foretages Optrækningsaf Afgiften af Optrækningsmyndigheden i den Politikreds, hvor Køretøjet staa indregistreret ved Afgiftens Forfaldstid.

Politiovrigheden paa Fraflytningsstedet giver Politiovrigheden paa Tilflytningsstedet Meddelelse om Flytningen

12 Sept. med Angivelse af Køretøjets hidtidige Anvendelse og Ind-
Nr. 241. retning, hvorhos Politimyndigheden paa Tilflytningsstedet,
naar Indregistrering har fundet Sted, omgaaende giver
Politimyndigheden paa Fraflytningsstedet Underretning der-
om under Anførelse af Køretøjets nye Kendingsbogstaver
og -nummer.

Nr. 241. Lov-Tid. A S. 1335—40.

12 Sept. **Cirkulære til samtlige Politimestre og Amtstuer.**
Nr. 124. Ved hoslagt at fremsende nogle Eksemplarer af Finans-
ministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato vedrørende Op-
krævning af Afgift af indenlandske Motorkøretøjer i Hen-
hold til Lov Nr. 143 af 1. Juli 1927 skal man særlig henlede
Opmærksomheden paa Bestemmelserne i Bekendtgørelsens
§ 2, hvorefter Afgiften forfalder forud, og paa Bestemmelserne
i Kapitel III, hvorefter Opkrævning udenfor København
sker paa Grundlag af Fortegnelser, som udfærdiges af Politi-
mestrene og tilstilles vedkommende Amtstue samtidig med,
at der til de afgiftspligtige udsendes Indbetalingskort paa
Afgiftsbeløbene.

Fortegnelserne tilstilles Amtstuen kvartalsvis, og hvad
særlig angaar de første Fortegnelser, henledes Opmærksom-
heden paa, at der vil være at tilstille vedkommende Amtstue:

- 1) Inden den 1. Oktober 1927 en fuldstændig Fortegnelse
over de den 1. Juli 1927 indregistrerede afgiftspligtige
Køretøjer, alene med de i § 12, 2det Stk., nævnte Und-
tagelser.

Fortegnelserne skal — med de omhandlede Und-
tagelser — omfatte ogsaa Køretøjer, der var indregi-
strerede den 1. Juli 1927, men senere er udgaaede af
Registret, medmindre der er modtaget Indberetning om,
at de inden den 1. Oktober 1927 er tilført Registret i en
anden Politikreds, jævnfør § 17, 2det og 3die Stk.

Paa Fortegnelsen opføres de af de paagældende
Køretøjer den 1. Oktober 1927 forfaldende Afgifts-
beløb, nemlig:

- a) for Køretøjer med helaarlig Forfaldstid Afgift for

Tidsrummet 1. Juli 1927—31. Marts 1928 ($\frac{3}{4}$ af 12 Sept. et Aars Afgift), Nr. 124.

- b) for Køretøjer med halvaarlig Forfaldstid ligeledes Afgift for Tidsrummet 1. Juli 1927—31. Marts 1928, medmindre saadanne Køretøjer inden den 1. Oktober 1927 er udgaaet af Indregistreringen, idet de i saa Fald kun vil have at svare Afgift for Juli Kvartal 1927, jævnfør § 4, 2det Stk.,
  - c) for Køretøjer med kvartaarlig Forfaldstid Afgift for Juli Kvartal 1927.
- 2) Den 1. Oktober 1927 en Fortegnelse over de efter den 1. Juli 1927 i Løbet af Juli Kvartal tilkomne Køretøjer, der ikke inden Kvartalets Udgang er overført til en anden Politikreds og indregistreret der.

Paa Fortegnelsen opføres de af de paagældende Køretøjer den 1. Oktober 1927 forfaldende Afgiftsbeløb for de ovenfor under 1. a.—c. nævnte Tidsrum.

- 3) Den 15. November 1927 en Fortegnelse over de den 1. Oktober 1927 indregistrerede Køretøjer med kvartaarlig Forfaldstid, indeholdende Angivelse af de af de paagældende Køretøjer den 15. November 1927 forfaldende Afgiftsbeløb for Oktober Kvartal 1927.

Ved Anmeldelse fra og med den 1. Oktober 1927 af nye afgiftspligtige Køretøjer vil Afgift for den første Afgiftsperiode være at indbetale til vedkommende Amtstue, inden Indregistrering finder Sted. Nærmere Regler herom findes i § 15, hvoraf bl. a. fremgaar, at Politimesteren inden Indregistreringen tilstiller Amtstuen fornøden Meddelelse om Afgiftsbeløbet m. v. og endvidere som Kontrol for Amtstuen den 15. i den første Maaned af hvert Kvartal, første Gang den 15. Januar 1928, tilstiller Amtstuen en Fortegnelse over de i det forløbne Kvartal anmeldte Køretøjer og de af disse betalte Afgiftsbeløb. Denne Fortegnelse skal tillige indeholde Oplysninger om de i samme Kvartal skete Anmeldelser m. v.

Med Hensyn til Inddrivelse af ikke rettidig betalte Afgiftsbeløb findes de nærmere Regler i § 14, 4de Stk., hvor-

12 Sept. efter Amtstuen umiddelbart efter Udløbet af den fastsatte Nr. 124. Frist (første Gang den 17. Oktober 1927) afsender Fortegnelse over de resterende Beløb til Politimesteren, der ufortøvet drager Omsorg for Nummerpladernes Borttagelse og for Beløbenes Inddrivelse ved Udpantning. Ved Indbetaling til Amtstuen af de inddrevne Beløb forholdes i Overensstemmelse med § 14, 5te Stk. Saafremt Restancebeløb indbetales til Amtstuen af de afgiftspligtige, gives der omgaaende Politimesteren Meddelelse desangaaende.

Skemaer dels til de i §§ 12 og 13 omhandlede Fortegnelser, dels til de i § 15, 3die Stk., omhandlede Kontrolfortegnelser kan rekvireres hos Firmaet Engelsen og Schrøder, Frederiksberggade 15, København K., medens Blanketter til Indbetalingskortene kan rekvireres hos Postgirokontoret, Holbergsgade 23, København K.

Med Hensyn til Indbetalingskortene bemærkes sluttelig, at alle paa disse med vedhængende Kupon og Kvittering værende Rubriker vedrørende Køretøjet, Afgiftsperioden, Afgiftens Beløb og sidste rettidige Betalingsdag samt Amtstuens Navn og Postkonto vil være at udfylde af Politiet, forinden Kortenes Udsendelse til de afgiftspligtige, hvorimod disse selv maa opføre 10 pCt. Tillæget og det samlede Beløb af Afgift og Tillæg, herunder Beløbsangivelsen paa Indbetalingskortets Hoveddel og paa Kvitteringen. Kortene kan, om det ønskes, leveres med Paatryk af det for Køretøjer i Politikredsen benyttede Kendingsbogstav og af vedkommende Amtstues Navn og Postkontonummer, naar de fornødne Oplysninger desangaaende gives i Rekvisitionen.

Nr. 124. Min. Tid. A. S 147—48.

12 Sept. **Handelsmin. Skr.** til Cigar- og Tobakshandlerforbundet.

I Anledning af Forbundets Skrivelse af 27. April d. A. angaaende Detailhandlers Ret til Salg af Varer fra Automat skal man under Henvisning til Østre Landsrets Dom af 28. Juni 1926 (U. f. R. 1926 p. 846), hvorved det statueredes, at en Cigarhandler, der foruden fra sin Butik tillige drev

Handel fra 8 ham tilhørende Automater, der fyldtes og 12 Sept. passedes fra Butikken, fra hvilken de var anbragt i en Afstand af ca. 50 m, ikke herved havde gjort sig skyldig i Overtrædelse af Næringslovens § 24, 1ste Stk., meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart maa formene, at en Detailhandlers Salg af Varer fra en Automat, der passes fra den paagældende Butik og kan anses som en Art Tilbehør til denne, ikke kan anses for stridende mod den nævnte Lovbestemmelse.

1. Afđ. 487.

Bekendtgørelse fra Københavns Politi.

15 Sept.

I Medfør af Bestemmelserne i Politivedtægtens § 16, 3, udvides det i Politiets Bekendtgørelse af 2. Juni 1926 indeholdte Forbud mod *Gennemkørsel ved Gl. Strand* paa Hverdage i Tiden fra Kl. 5—11 Fm. til ogsaa at omfatte Tiden mellem Kl. 4 (16) og 5½ (17½), naar Torvedirektoratet ved Udstilling af Spærretavler har tilkendegivet, at Spuling af Pladsen finder Sted.

Bekendtgørelse vedrørende Nødhjælpsarbejder.

19 Sept.

Til Gennemførelsen af de i § 30 i Lov af 1. Juli 1927 om Nr. 242. Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. indeholdte Bestemmelser vedrørende Nødhjælpsarbejder fastsættes herved følgende:

§ 1. *For at et Arbejde skal kunne anerkendes som Nødhjælpsarbejde, maa det opfylde følgende Betingelser, jfr. § 30, Stk. 1 og Stk. 5, i forannævnte Lov:*

- a. Arbejdet maa være *iværksat af Staten, Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte*. En saadan Støtte vil kunne anses at foreligge, naar der enten i al Almindelighed eller for dette særlige Arbejdes Vedkommende ydes den paagældende Institution direkte Tilskud — bortset fra det nedenfor i § 5 nævnte Tilskud — under en eller anden Form fra Stat eller Kommune eller indirekte Støtte, f. Eks. ved at Institutionen af Staten er anerkendt i en eller anden Henseende, eller

19 Sept.
Nr. 242.

ved at Kommunen afgiver Garanti for Forrentningen og Tilbagebetalingen af det til vedkommende Arbejdes Gennemførelse fornødne Laan. Som Eksempel paa private Institutioner, der efter de saaledes opstillede Regler vil kunne faa Arbejder anerkendte som Nødhjælpsarbejder, skal nævnes Privatbaner, Det danske Hedeselskab, Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, anerkendte Opdragelseshjem, stats- eller kommunestøttede Skoler og lign.

- b. Formaalet med Arbejdets Iværksættelse maa være at *afhjælpe Arbejdsløshed*, saaledes at Arbejdet, saafremt Arbejdsløsheden ikke havde foreligget, ikke eller i hvert Fald ikke paa det paagældende Tidspunkt vilde være bragt til Udførelse.

Som Følge heraf vil som Nødhjælpsarbejder kun kunne anerkendes Arbejder, hvis Iværksættelse paa det paagældende Tidspunkt *som direkte Formaal har at tjene til Afhjælpning af Arbejdsløsheden*; Karakteren af Nødhjælpsarbejde udelukkes imidlertid ikke ved, at Arbejdet ved Siden heraf har andre Formaal, naar Arbejdet ikke af Hensyn til disse skulde iværksættes eller vilde blive iværksat paa det paagældende Tidspunkt.

Som Nødhjælpsarbejder vil endvidere kun kunne anerkendes Arbejder, der *bringes til Udførelse paa Steder, hvor der er Mulighed for at beskæftige arbejdsløse*, enten fordi der paa selve Stedet er arbejdsløse, eller fordi der er gode Muligheder for at skaffe de paagældende Logi, Kost m. m. Medens det ved Bedømmelsen af foranævnte vil være naturligt i Tilfælde, hvor Nødhjælpsarbejdet iværksættes af en Købstad- eller Sognekommune, at tage Hensyn til Antallet af arbejdsløse indenfor vedkommende Kommune, bør der i de Tilfælde, hvor enten Staten, Amtskommunen eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, ønsker at iværksætte Nødhjælpsarbejde, tages Hensyn ikke alene til Antallet af arbejdsløse indenfor den eller de Kommuner, hvor

Arbejdet skal udføres, men tillige til, om der findes et 19 Sept. betydeligt Antal arbejdsløse i saadan Nærhed af Arbejds- Nr. 242. pladserne, at de paagældende uden større Vanskelighed vil kunne overtage Arbejdet, eventuelt kunne befordres til og fra Arbejdsstederne med Tog. Det bør endvidere tages i Betragtning, om de paagældende arbejdsløse eller dog et betydeligt Antal af dem efter deres Uddannelse og tidligere Beskæftigelse vil kunne paatage sig det ved det paagældende Nødhjælpsarbejde forekommende Arbejde. —

Arbejdets Art er uden Betydning med Hensyn til dets Anerkendelse som Nødhjælpsarbejde. Arbejder, der opfylder de foranstaaende Betingelser, vil derfor, hvad enten de er Jordarbejder, Vejarbejder, Arbejder ved Opførelse af Boliger eller andre Bygninger, kunne anerkendes som Nødhjælpsarbejder.

Et Arbejde vil kunne anerkendes som *delvist Nødhjælpsarbejde*, hvorved de for Nødhjælpsarbejder gældende Regler kun finder Anvendelse for denne Del af Arbejdet. En saadan delvis Anerkendelse meddeles f. Eks. i Tilfælde af, at der i Tilslutning til et Arbejde, der *skal* udføres paa det paagældende Tidspunkt, bringes til Udførelse et Arbejde, der fyldestgør de foran omhandlede Betingelser, eller i Tilfælde af, at det for en Del af et Arbejde anses for umuligt eller mindre praktisk at fastsætte de særlige for Nødhjælpsarbejder gældende Arbejdsvilkaar. Saafremt det i Tilslutning til et Arbejde, der maa anses for et egentligt Nødhjælpsarbejde, findes nødvendigt eller formaalstjenligt at bringe til Udførelse Arbejder, ved hvilke Arbejdslønnen udgør en ringe Del af den samlede Udgift, vil det efter Ministeriets Skøn i Betragtning af disse Arbejders ringe Betydning med Hensyn til at afhjælpe Arbejdsløsheden ofte være rimeligt kun at anerkende Hovedarbejdet som Nødhjælpsarbejde, saaledes at de øvrige Arbejder undtages. Som Eksempler herpaa skal nævnes Viadukter og Brobygningsarbejder ved Jernbaneanlæg.

Karakteren af Nødhjælpsarbejde udelukkes ikke ved,

19 Sept. at det udføres ved *private Arbejdsgiveres — Entreprenørers —*
Nr. 242. *Mellemtkomst*, men det bør i saa Fald søges opnaaet, at disse yder deres Medvirken paa særlig moderate Vilkaar, og vedkommende Arbejdsgivere skal kontraktligt forpligtes til at overholde de for Nødhjælpsarbejder gældende Bestemmelser og de Arbejdsvilkaar, som maatte blive godkendt for vedkommende Arbejde, derunder f. Eks. med Hensyn til Kredsen af arbejdsløse, der kan antages til Beskæftigelse, det Antal Dage eller Timer pr. Dag, den enkelte Arbejder kan beskæftiges, Pligten til at tilbageholde 15 pCt. af Lønnen o. s. v. Naar Arbejdet udbydes i Licitation, maa følgelig de fornødne Bestemmelser herom indeholdes i Licitationsbetingelserne.

§ 2. *Arbejdsvilkaarene ved Nødhjælpsarbejder* skal være fastsat saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men at det dog stadig er af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde.

Den Betaling, der skal ydes Arbejderne for Arbejde ved Nødhjælpsarbejder, vil, *forsaavidt* den Institution, der selv iværksætter og udfører Arbejdet, eller den Entreprenør, hvem Arbejdets Udførelse er overdraget, har en for den paagældende By eller Egn gældende Overenskomst om Betaling af Arbejde af den paagældende Art, være at fastsætte i Overensstemmelse med de i denne Overenskomst indeholdte Satser. *Hvis en saadan Overenskomst ikke foreligger*, vil Nødhjælpsarbejdet være at betale efter den for tilsvarende Arbejde paa Egnen sædvanemæssige Betaling.

Ved hver Lønudbetaling vil der dog — hvad enten der arbejdes paa fuld eller paa nedsat Arbejdstid — af Arbejdsgiveren være at tilbageholde 15 pCt. af den forfaldne Løn, hvilket Beløb indbetales i Arbejdsløshedsfonden i Henhold til Opgørelse, foretaget paa dertil autoriseret Skema.

De nævnte 15 pCt. vil være at beregne af det Lønbeløb, som Arbejderen faktisk skulde have udbetalt for vedkommende Lønningsperiode, hvis der intet Fradrag fandt Sted.

Det er saaledes uden Betydning, hvorledes Lønnen beregnes, 19 Sept. om den er fastsat efter Tid eller efter den udførte Arbejds- Nr. 242. mængde (Akkord).

Frdraget skal ske *ved enhver Lønudbetaling*, altsaa hvad-enten denne finder Sted paa de sædvanlige Lønningsdage eller — fordi Arbejderen fratræder, eller Arbejdet er fuldført — udenfor disse.

Det tilbageholdte Beløb vil af Arbejdsgiveren straks, d. v. s. umiddelbart efter hver Lønudbetaling, være at tilstille Arbejds-løshedsfonden, Adr.: Amaliegade 25, Kbhn. K., ledsaget af de af Arbejderne afgivne Kvitteringer, der skal indeholde Oplysning saavel om den samlede fortløbet Løn som om det i Henhold til foranstaaende til Arbejderen udbetalte Beløb.

Medens der igennem Bestemmelsen om, at der altid vil være at tilbageholde 15 pCt. af den forfaldne Løn, i Almindelighed haves Sikkerhed for, at Lovens Krav til Arbejds-vilkaarene om, at det stadig skal være af Interesse for Arbejderne at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde, er opfyldt, vil det særligt ved Arbejder, der er tænkt udført *paa nedsat Arbejdstid*, være nødvendigt nøje at paase, at det andet af Loven opstillede Krav — at det skal være en Fordel for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved Nødhjælpsarbejdet fremfor at oppebære Arbejds-løshedsunderstøttelse — sker Fyldest, og Vilkaar om Arbejdets Udførelse paa nedsat Arbejdstid vil derfor kun kunne forventes godkendt, naar Nedsættelsen af Arbejdstiden ikke er større, end at den — naar Hensyn ogsaa tages til, at 15 pCt. af Lønnen skal tilbageholdes, — sikrer, at fornævnte Vilkaar er opfyldt.

§ 3. *Anerkendelsen af et Arbejde som Nødhjælpsarbejde og Godkendelsen af Arbejds-vilkaarene ved et saadant Arbejde meddeles af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg.*

Andragendet om Anerkendelse af et Arbejde som Nødhjælpsarbejde, der saavidt muligt maa være udfærdiget paa dertil bestemte Skemaer, der faas udleverede paa de anerkendte Arbejdsanvisningskontorer, maa indeholde følgende Oplysninger:

a. en nærmere Beskrivelse af vedkommende Arbejde.

19 Sept.
Nr. 242.

- b. Oplysninger om, hvilken Dato Arbejdet er tænkt iværksat, og om Aarsagen til, at det nu bringes til Udførelse. Saa fremt der foreligger en tidligere Beslutning om, at Gennemførelsen af vedkommende Arbejde vilde være at udsætte til et senere Tidspunkt, vedlægges Afskrift af den paagældende Beslutning.
- c. Oplysninger om, for hvis Regning Arbejdet udføres. Saa fremt Arbejdet udføres for en privat Institution, skal Andragendet indeholde de fornødne Oplysninger med Hensyn til, hvorledes der fra det offentliges Side ydes vedkommende Institution Støtte.
- d. Saa vidt muligt Oplysninger om det samlede Antal Arbejdsdage ved Arbejdet samt om Antallet af Arbejdere, der straks vil kunne finde Beskæftigelse ved dette.
- e. Oplysninger om Lønvilkaar og øvrige Beskæftigelsesvilkaar for Arbejdet. Herunder maa indeholdes fornødne Oplysninger til Godtgørelse af, at de foreslaede Arbejdsvilkaar er saadanne, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse ved Arbejdet, at det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved Arbejdet fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, og at Arbejderne dog stadig er interesserede i at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde.
- f. Saa fyldige Oplysninger som muligt om Antallet af arbejdsløse indenfor vedkommende Kommune.
- g. Oplysninger om, hvorvidt der er fastsat særlige Bestemmelser med Hensyn til Kredsen af arbejdsløse, der kan faa Beskæftigelse ved det paagældende Arbejde, og — i Tilfælde af, at Arbejdet udføres ved private Arbejdsgiveres Mellekomst — om disse er kontraktlig forpligtede til at overholde de for Nødhjælpsarbejder gældende Bestemmelser og de Arbejdsvilkaar, der maatte blive godkendt for vedkommende Arbejde.
- h. Endelig skal der *foreligge en udtrykkelig Erklæring om*, at Arbejdsgiveren forpligter sig til i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Bestemmelser at tilbageholde 15 pCt. af Arbejdernes forfaldne Løn og straks efter Løn-

udbetalingen at tilstille Arbejdsløshedsfonden det til- 19 Sept.
bageholdte Beløb. — Nr. 242.

Arbejdet maa ikke paabegyndes, før Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg har anerkendt Arbejdet som Nødhjælpsarbejde og har godkendt Arbejdsvilkaarene, men *skal paabegyndes snarest muligt derefter.*

Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg træffer i hvert enkelt Tilfælde Bestemmelse om, hvorledes der fra det offentliges Side vil være at føre Kontrol med det paagældende Arbejde. De anerkendte Arbejdsanvisningskontorer skal i fornødent Omfang bistaa ved Udførelsen af denne Kontrol. Kontrollen skal særligt have til Formaal at paase, at de godkendte Arbejdsvilkaar overholdes, derunder *at* der stadig er beskæftiget det Antal Arbejdere, som efter den for vedkommende Arbejde trufne Ordning skal være i Arbejde samtidig.

§ 4. *Ved Nødhjælpsarbejde maa* — bortset fra det for Arbejdets direkte eller indirekte Ledelse nødvendige Personale — *kun beskæftiges arbejdsløse, der*

- 1) er indtegnede som ledige ved et anerkendt Arbejdsanvisningskontor samt
- 2) anvises af et saadant Kontor.

Ved Arbejdsanvisningskontoreernes Anvisning skal der indenfor flere lige kvalificerede arbejdssøgende fortrinsvis anvises Arbejde til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der har oprettet Krisefonds, i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 19, og indenfor disse atter fortrinsvis til Familieforsørgere og til dem, der har været uden Beskæftigelse i lang Tid.

De af Arbejdsanvisningskontoret til paagældende Nødhjælpsarbejde anviste Arbejdere kan vedkommende Arbejdsleder i Almindelighed ikke vægre sig ved at antage; skulde der imidlertid blandt de anviste Personer være Arbejdere, som af Arbejdslederen anses for uegnede til det paagældende Arbejde, er han dog berettiget til at vægre sig ved at antage dem, men skal i saa Fald straks anmelde det til Arbejdsanvisningskontoret, idet Grunden til Vægningen oplyses.

19 Sept. Saafremt Kontoret ikke anser Vægningen ved at antage de Nr. 242. anviste i Arbejde for berettiget, indberettes Sagen til Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, og der gives samtidig Meddelelse herom til Lederen af Nødhjælpsarbejdet. Direktørens Afgørelse i Sagen er endelig.

Det paahviler Lederen af Nødhjælpsarbejder at holde det nærmeste anerkendte Arbejdsanvisningskontor underrettet om, hvorvidt — og, i bekræftende Fald, i hvilket Omfang og til hvilke Tider — der er Brug for Arbejdskraft paa de forskellige Arbejdssteder. Endvidere er Lederne pligtige til, saafremt nogen af de anviste Arbejdere undlader at give Møde, eller nogen af de beskæftigede Arbejdere maatte ophøre med Nødhjælpsarbejdet — hvad enten Ophøret skyldes vedkommende Arbejders eget Ønske, Afskedigelse eller Ophør af vedkommendes Turnus —, straks at give Kontoret Underretning herom, idet Grunden til Ophøret oplyses. Om den paagældende Meddelelse underretter Kontoret snarest muligt vedkommende Arbejdsløshedskasse. Endelig paahviler det Lederne at give Arbejdsudvalget de af dette begærede Oplysninger vedrørende Arbejdet.

Arbejdsanvisningskontorerne fører en Fortegnelse over de til Nødhjælpsarbejder anviste Arbejdere med Angivelse af, hvor længe hver enkelt har været beskæftiget. Saafremt Kontoret herigennem eller ad anden Vej faar Oplysning om, at de for Nødhjælpsarbejder gældende Bestemmelser eller de for vedkommende Arbejde godkendte Arbejdsvilkaar ikke overholdes, vil Meddelelse herom straks være at tilstille Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg.

§ 5. I Henhold til § 30, Stk. 7, i Lov af 1. Juli 1927 ydes der til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløshedsfond ved de i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf godkendte Nødhjælpsarbejder af Arbejdsløshedsfondens et Tilskud, der enten fastsættes til et bestemt Beløb pr. Arbejdsdag for hver beskæftiget Arbejder eller til et for det paagældende Nødhjælpsarbejde samlet Beløb. Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg nær-

mere Regler for Beregningen af dette Tilskud, der i intet 19 Sept. Tilfælde kan udgøre mere end 20 pCt. af den virkelig ud- Nr. 242. betalte Arbejds løn eller 2 Kr. pr. Arbejdsdag pr. beskæftiget Arbejder. De nævnte Regler vil være at fastsætte under Hensyn til Opretholdelse af Fonden med Løsning af dennes øvrige Opgaver for Øje.

I Henhold hertil fastsættes derfor, efter at den nævnte Indstilling er modtaget, at det omhandlede Tilskud indtil videre vil være at yde efter følgende Regler:

1. *Tilskud pr. Arbejdsdag.*

Tilskudet fra Arbejds løshedsfonden udgør 2 Kr. pr. Arbejdsdag (normal Arbejdsdag) for hver beskæftiget Arbejder.

De omhandlede Tilskud kan dog i intet Tilfælde udgøre mere end 20 pCt. af den til de ved Arbejdet beskæftigede Arbejdere virkelig udbetalte Arbejds løn.

2. *Tilskud som samlet Beløb.*

Saadant Tilskud fastsættes paa Forhaand ved Arbejdets Godkendelse efter Forholdene i hvert enkelt Tilfælde til et samlet Beløb, der dog ikke kan overstige 2 Kr. pr. Arbejdsdag (normal Arbejdsdag) for hver Arbejder, som ifølge de for Arbejdets Udførelse lagte Planer og Overslag ventes beskæftiget, eller 20 pCt. af det Beløb, som ifølge Overslaget ventes at komme til Udbetaling til de ved Arbejdet beskæftigede Arbejdere. Saafremt det efter Arbejdets Afslutning viser sig, at det tilsagte Tilskud overstiger et Beløb af 2 Kr. pr. Arbejdsdag for hver faktisk beskæftiget Arbejder eller 20 pCt. af den virkelig udbetalte Arbejds løn, vil Tilskudet være at reducere, saaledes at det ikke overstiger nævnte Grænser.

Begæring om Udbetaling af de under 1. anførte Tilskud indsendes — første Gang ved Begyndelsen af det første Kvartal efter Arbejdets Paabegyndelse og derefter for et Kvartal ad Gangen — gennem det stedlige Arbejdsanvisningskontor til Arbejds løshedsfonden, Adr. Amaliegade 25, Kbhvn. K. Begæringen, der skal være udfærdiget paa en i Arbejds-

19 Sept. løshedsfonden affattet Blanket, maa indeholde en af Lederen Nr. 242. af vedkommende Arbejde og eventuelt af Kommunalbestyrelsen attesteret Opgørelse over Antallet af Arbejdsdage samt Oplysning om Størrelsen af den for vedkommende Arbejde anvendte overenskomst- eller sædvanemæssige Løn og den faktisk udbetalte Arbejds løn. Opgørelsen maa tillige indeholde Oplysning om, hvorvidt vedkommende Arbejdere har været beskæftiget ved det paagældende Arbejde hele Tiden eller med Afbrydelser, og da hvilke. Ved Arbejdets Afslutning indsendes endelig Beretning og Opgørelse paa en i Arbejdsløshedsfonden affattet Blanket.

Forsaavidt angaar Udbetaling af de under 2. anførte samlede Tilskud, indgives Begæring paa samme Maade efter Arbejdets Afslutning; dog er Fonden bemyndiget til at yde passende Forskud.

§ 6. I Henhold til oftnævnte Lovs § 30, Stk. 1, skal paa Steder, hvor der er iværksat Nødhjælpsarbejder, *Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til Loven være betinget af*, at vedkommende arbejdsløse ikke kan faa Beskæftigelse ved saadant Nødhjælpsarbejde.

Som Følge af denne Bestemmelse ophører straks al Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse til Arbejdere, som vægrer sig ved at overtage Arbejde ved Nødhjælpsarbejde eller undlader at give Møde, ligesom Understøttelse ikke udbetales Arbejdere, som ophører at arbejde ved saadant Arbejde, bortset fra det Ophør, der skyldes Udløbet af vedkommende Arbejders Turnus.

Saafrømt den paagældende mener at have fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage, undlade at give Møde ved eller at forlade Nødhjælpsarbejdet, kan han indenfor et Tidsrum af 14 Dage forelægge Sagen for Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.

§ 7. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Oktober 1927. Fra samme Dato ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 122 af 31. Marts 1924.

Cirkulære til Københavns Magistrat og samtlige Amtmænd angaaende Loven af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring. 19 Sept.
Nr. 129.

Under Henviſning til, at Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring træder i Kraft fra den 1. Oktober d. A — fra hvilken Dato Lov Nr. 253 af 6. Maj 1921 og Lov Nr. 93 af 29. Marts 1924 ophæves — finder man Anledning til at henlede Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed paa følgende Punkter, hvor Invalideforsikringsloven er undergaaet Ændringer, og som har særlig Interesse for Kommunerne:

1. Optagelse i Invalideforsikringen.

Som hidtil skal der af Personer, der optages i en Sygekasse med Vedtegning om Tilstedeværelse af en hyppigt tilbagevendende eller uheldelig Sygdom, Legemssvaghed eller Aandssvaghed, og hvis Sygdom er af sværeste Art, samtidig med Indgivelse af Begæring om Optagelse i Sygekassen indgives *Ansøgning om Optagelse i Invalideforsikringen*, men Ansøgningen skal fremtidigt — i Stedet for til Sygekassen — indgives til *Direktøren for Sygekassevæsenet*, jfr. Lovens § 1, 4de Stk., og det paahviler Kommunalbestyrelsen — i København Magistraten — at afgive en Erklæring, som skal ledsage Andragendet, angaaende den paa-gældende Ansøgers Erhvervsevne og Berettigelse til Optagelse. Blanketter til saadanne Erklæringer vil blive tilsendt Sygekasserne.

2. De kommunale Tillæg til Invalidereuten.

Den Rente, der ydes gennem Fonden, er ifølge § 4 fra 1. Oktober 1927 — bortset fra en Overgangsperiode for Invalidere, der har faaet tilkendt Rente før 1. Oktober 1927, hvorom nedenfor — fastsat til 540 Kr. aarlig, men saaledes, at der af den paa-gældendes Opholdskommune skal ydes et Tillæg paa 260 Kr. aarligt til Invalidere, der lider af *en svær Form for Invaliditet*, der medfører »en Tilstand af Hjælpeleshed, som nødvendiggør, at Invaliden stadig maa have

19 Sept. Bistand af andre, saaledes ved fuldstændig Blindhed«. Af
Nr. 129. gørelsen af, om en af Invalideforsikringsraadet som Invalid
anerkendt Person er Invalid i svær Form, træffes ifølge § 4,
3die Stk., jfr. § 14, 3die og 4de Stk., af *Opholdskommunens
Kommunalbestyrelse*, til hvilken Invaliden derfor maa ind-
give Ansøgning om at erkendes som svær Invalid. Kommu-
nalbestyrelserne er berettigede til ved Henvendelse til Inva-
lideforsikringsraadet at erholde *Oplysning* om, hvad der
under Rentesagens Behandling er fremkommet til Bedømmelse
af Invaliditeten; nærmere Regler om Fremgangsmaaden i
saa Henseende vil senere fremkomme fra Minsiteriet. —
Det omhandlede Tillæg paa 260 Kr. aarlig udredes af Op-
holdskommunen fra det Tidspunkt at regne, da den svære
Invaliditet skønnes at være indtraadt, og tidligst fra Ind-
givelsen af Begæringen om Tillæg. Begæring om Tillæget
vil kunne indgives, forinden Invalideforsikringsraadet har
tilkendt den paagældende Invalidrente, men Kommunal-
bestyrelsen vil dog ikke kunne træffe Afgørelse for sit Ved-
kommende, før Raadets Afgørelse foreligger, — Tillæget
udbetales Invaliden gennem Sygekassen sammen med Renten,
jfr. § 17, 3die Stk., og Kommunalbestyrelsen maa derfor i
Tilfælde, hvor svær Invaliditet skønnes at foreligge, give
Sygekassen Meddelelse herom og tillige stille de fornødne
Midler til Sygekassens Raadighed, hvorhos bemærkes, at
Udgiften er Genstand for sædvanlig mellemkommunal
Refusion.

Besværinger over Kommunalbestyrelsens Afgørelser kan
ikke indbringes for Domstolene — og ej heller for Invalide-
forsikringsraadet —, men kan af Invaliden og af dennes
Forsørgelseskommune indankes for Amtmanden i den Over-
øvrighedskreds, hvortil Opholdskommunen hører. Forsaavidt
Amtmanden tiltræder Opholdskommunens Afgørelse, kan
denne ikke yderligere indankes, men i modsat Fald kan
Sagen indankes for Ministeriet for Sundhedsvæsen. Be-
sværinger over Københavns Magistrats Afgørelser kan af
Invaliden og dennes Forsørgelseskommune indankes for
Ministeriet for Sundhedsvæsen.

Som ovenfor anført er det fastsat, at der for *Invalider*, 19 Sept. *hvem Rente er tilkendt før 1. Oktober 1927*, skal være en Over-Nr. 129. gangperiode, i hvilken Renten, der hidtil har været 800 Kr., gradvis nedsættes, indtil den kommer ned paa 540 Kr. nemlig saaledes:

indtil 31. Marts 1928.....	800	Kr.	aa	rlig
fra 1. April 1928—30. September 1928....	735	—	—	
- 1. Oktober 1928—31. Marts 1929.....	670	—	—	
- 1. April 1929—30. September 1929....	605	—	—	
og efter 30. September 1929.....	540	—	—	

Denne gradvise Nedsættelse gælder ogsaa for *Invalider*, hvis Invaliditet er af svær Form, saaledes at de kommunale Tillæg, hvorved den samlede Rente bringes op paa 800 Kr., tidligst kommer til Udbetaling fra 1. April 1928 at regne og først fra 1. Oktober 1929 med de fulde 260 Kr. aarligt. Tillægene vil saaledes i disse Tilfælde udgøre i Tiden

fra 1. April 1928—30. September 1928....	65	Kr.	aa	rlig
- 1. Oktober 1928—31. Marts 1929.....	130	—	—	
- 1. April 1929—30. September 1929....	195	—	—	
og efter 30. September 1929.....	260	—	—	

Det bemærkes, at den i Lovens § 4 omhandlede Nedsættelse af Renten i Tilfælde af, at begge Ægtefæller er berettigede til at oppebære Invalidrente eller at Invaliden oppebærer Pension, Understøttelse eller Erstatning for Tab af Erhvervssevne, ogsaa gælder for det kommunale Tillæg. Der vil i Tilfælde, hvor Renten nedsættes i Henhold til Lovens § 4, af Direktoratet for Sygekassen blive tilsendt den paagældende Opholdskommune Meddelelse herom og om, hvor stort et Beløb der skal udbetales som kommunalt Tillæg, forsaavidt den paagældende erkendes for svær Invalid.

3. *Hjælp til Renteansogere.*

Ligesom efter den hidtil gældende Lov vil der ogsaa fremtidigt af Kommunen kunne ydes Invalidrenteansogere Hjælp til Underhold med den Virkning, at Hjælpen efter Anmeldelse til Direktøren for Sygekassevæsenet vil kunne

19 Sept. forlanges godtgjort af den Invaliden senere tilstaaede Rente.
Nr. 129. Loven har fæstnet den hidtidige Praksis, at Refusion kan ydes, saa lang Renten (altsaa 540 Kr. aarligt for Tiden fra Begæringens Indgivelse til Raadets Kendelse) tilstrækker, jfr. Lovens § 25.

Opmærksomheden henledes i denne Forbindelse paa Lovens § 22, hvorefter Personer, der bevislig forsørges af saadanne (forsikrede eller Rentenydere) som i Henhold til Lovens § 20 er underkastede Kur og Pleje eller Oplæring udenfor Hjemmet, er berettigede til uden Fattighjælps Virkninger af vedkommende kommunale Kasse at erholde den til deres Underhold nødvendige Understøttelse, saalænge Kuren eller Oplæringen varer.

4. *Kommunens Andel i Udgifterne til Invalideforsikringen.*

Medens Forholdet hidtil har været det, at Kommunen har betalt Halvdelen af Forskellen mellem Fondens Udgifter (herunder Henlægning til Reservefond) og Fondens Indtægter, skal Kommunen fremtidigt kun betale to Femtedele af Forskellen, medens Staten betaler de tre Femtedele, jfr. § 5, sidste Stykke. Nærmere Regler for Ydelsen af Kommunens Bidrag vil senere fremkomme til Afløsning af Bekendtgørelse af 23. Januar 1922.

5. *Forbindelsen mellem Kommunalbestyrelserne og Invalideforsikringsraadet.*

Loven af 16. Juli 1927 lægger i højere Grad end tidligere Vægt paa, at der etableres et Samarbejde mellem Kommunalbestyrelserne og Invalideforsikringsraadet.

Lovens § 13 opretholder den tidligere Bestemmelse om, at Raadet er *berettiget* til hos Kommunalbestyrelserne at begære og faa meddelt enhver Oplysning, der er af Betydning for Sagen, men foreskriver nu yderligere, at Raadet altid *skal* indhente en Udtalelse over Sagen fra Kommunalbestyrelsen, inden Afgørelse træffes.

Det er derhos i § 18 bestemt, at vedkommende Kommunalbestyrelse ikke blot — som hidtil — skal gøre Ind-

beretning til Raadet, naar den skønner, at der er indtraadt 19 Sept.
Forandringer i en Rentenyders Forhold, der forbedrer hans Nr. 129.
Erhvervsevne i en saadan Grad, at Retten til Invaliderende
ikke længere er til Stede, men at Kommunalbestyrelsen
ogsaa er pligtig til mindst en Gang hvert 5te Aar at indgive
Beretning til Raadet om samtlige indenfor Kommunen
boende Rentenyderes Forhold med Angivelse af, hvorvidt
vedkommendes Berettigelse til at oppebære Invaliderende
anses for tvivlsom. Nærmere Regler om denne Indberet-
ningspligt vil senere fremkomme fra Ministeriet.

I denne Forbindelse bemærkes, at Kommunalbestyrelsen selv maa have Opmærksomheden henvendt paa, om de Invalidere, der oppebærer kommunalt Tillæg som lidende af svær Invaliditet, vedvarende opfylder Betingelserne herfor, og Kommunalbestyrelserne skal, naar Betingelsen ikke længere skønnes at foreligge, inddrage Tillæget. Kommunalbestyrelsernes Afgørelse herom vil da kunne indankes efter de Regler, der ovenfor er angivet.

Sluttelig henledes Opmærksomheden paa, at det vilde være ønskeligt, om Kommunalbestyrelsen i Tilfælde, hvor det skønnes, at en Rentenyder ikke anvender Renten paa forsvarlig Maade, vil gøre Indberetning herom til Direktøren for Sygekassevæsenet, for at denne derefter kan gaa frem overfor Rentenyderen paa den i Loven foreskrevne Maade, jfr. § 17, 6te og 7de Stk.

Nr. 129. Min. Tid. A. S. 151—53.

Cirkulære til Københavns Magistrat og samtlige Amtmænd angaaende Sygekasseloven. 19 Sept.
Nr. 130.

Under Henviisning til, at Lov Nr. 201 af 14. Juli 1927 om Ændringer i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser træder i Kraft den 1. Oktober 1927, finder man Anledning til at henlede Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed paa nedennævnte Punkter, hvor Sygekasseloven er undergaaet Ændringer. Det bemærkes, at Sygekasseloven i dens ændrede Skikkelse er optrykt som Lov Nr. 202 af 14. Juli 1927.

19 Sept. I. *Formue- og Indtægtsgrænser for Optagelse og Forbliven i*
Nr. 130. *en anerkendt Sygekasse samt Kontrollen med disse Reglers*
Overholdelse.

Ifølge § 6 saavel i den hidtil gældende Lov som i Loven af 14. Juli 1927 kan som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse kun optages *ubemidlede Personer af Arbejderklassen og med dem i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder*, saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere og andre næringsdrivende, Tjenestemænd og lign., og der skal hvert 3. Aar af Ministeriet udstedes en Bekendtgørelse indeholdende Vejledning med Hensyn til de Indtægts- og Formuegrænser samt øvrige Omstændigheder, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i Sygekassen med Ret til Statstilskud.

Med Hensyn til denne Bekendtgørelse er i den nu ændrede Lov § 6, 2det Stk., tilføjet en Bestemmelse om, at »de Indtægts- og Formuegrænser, som fastsættes i fremtidige Bekendtgørelser, skal være ens for alle de i 1ste Stk nævnte Kategorier af Personer«. Da de Særregler, som i de senere Bekendtgørelser — senest Bekendtgørelsen af 28. Februar 1927 — er givet med Hensyn til Adgangsberettigelsen for Personer af Arbejderklassen, ikke er forenelige med denne nye Bestemmelse, vil en ny Bekendtgørelse blive udstedt.

Til Bestemmelsen om, hvem der kan være ubemidlede nydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser, er i § 6, 1ste Stk., tilføjet: *forældreløse Børn*. Saadanne kan — de sædvanlige økonomiske Betingelser forudsat — uden Hensyn til, at Børn under 14 Aar ellers ikke optages i Sygekasserne, være selvstændige ubemidlede nydende Medlemmer, dog uden andre Rettigheder end Ret til Sygehjælp (herunder ikke Pengehjælp).

Kontrollen med Overholdelsen af Indtægts- og Formuegrænserne varetages som hidtil af *stedlige 3 Mands-Udvalg*. Ifølge den ændrede Lovs § 9 skal Udvalget bestaa af en af *Kommunalbestyrelsen* valgt *Formand*, der ikke maa være *Medlem af Sygekassen*, et af *Kassens Bestyrelse*, jfr. næste

Stykke, valgt Medlem og en af *Kommunalbestyrelsen* valgt 19 Sept.
Læge med Sygekassepraksis, eller forsaavidt ingen stedlig Nr. 130.
Læge ønsker at tiltræde Udvalget, en anden af Kommunal-
bestyrelsen valgt Mand eller Kvinde. Valgene gælder for
2 Aar. I København og Købstæder med over 10 000 Ind-
byggere, kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at der skal
nedsættes 2 eller flere Udvalg.

Hvor der indenfor en Kommunes Omraade er mere end
een anerkendt Sygekasse, vil Bestyrelsen for hver enkelt
Sygekasse have at vælge et Medlem, der dog kun tiltræder
Udvalget ved Behandlingen af Sager angaaende Medlemmer
af den paagældende Sygekasse.

Udvalgenes Virksomhed er bleven væsentlig udvidet
derved, at der nu er givet faste Regler om *periodisk* Under-
søgelse af Medlemmernes Berettigelse til at være i Syge-
kasserne som ubemidlede nydende Medlemmer. Herom vil
blive udstedt en Bekendtgørelse indeholdende nærmere
Regler for Udvalgets Virksomhed.

II. Frikørsel til Sygekassemedlemmer.

Reglerne herom i Lovens § 15 er paa væsentlige Punkter
ændrede. Man skal med Hensyn hertil henlede Opmærk-
somheden paa følgende:

a. Hidtil har Retten til Fribefordring været afhængig
af, om vedkommende Sygekassemedlem selv havde *Heste*
og Vogn. Denne *Begrænsning bortfalder fremtidig*, saaledes
at ethvert ubemidlet nydende Medlem har Ret til Frikørsel.

b. Samtidig med at Kørselsretten saaledes er udvidet,
er det for at skabe *Kontrol med, at Kørselsretten ikke mis-*
bruges, bestemt, at Kommunalbestyrelsen, naar den skønner,
at et Medlem har misbrugt Kørselsretten (rekvireret Be-
fordring eller tilkaldt Læge uden Grund), kan bestemme, at
det paagældende Medlem *fremtidig selv skal bteale en Del af*
Udgifterne til Befordring, nemlig $\frac{1}{4}$ af Udgiften dog ikke
udover 2 Kr. pr. Gang.

c. Efter de hidtidige Regler gjaldt *Frikørselsretten* i
Henseende til Henbringelse til — eller Hjembringelse fra —

19 Sept. *Sygehus det »indenfor Lægedistriktets Grænser liggende Sygehus»,*
Nr. 130. medens Sygekassens *Indlæggelsesret* mod nedsat Betaling gælder for det eller de Sygehuse, *i hvis Distrikt det paagældende Medlem bor.* Reglerne faldt saaledes ikke sammen; men ved Loven af 14. Juli 1927 er det nu bestemt, at Sygekassens Medlemmer har Ret til Fribefordring til — eller fra — det Sygehus, *»hvorpaa Sygekassen har Indlæggelsesret mod nedsat Betaling,* og som i det foreliggende Tilfælde bør benyttes«. Der er herved skabt en mere praktisk Regel og samtidig opnaaet, at Sygekassepatienter kan fribefordres til Centralsygehus, som ligger udenfor Lægedistriktet. Dog er Forholdet det, at Kommunen kun skal betale for Kørsel til og fra det *nærmeste* Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Indlæggelsesret; hvis i enkelte Tilfælde Forholdene taler for at benytte et fjernere Sygehus, skal Befordringsudgiften udover Vejlængden til det nærmest liggende Sygehus fordeles ligeligt paa Sygekassen, Kommunen og Amtskommunen.

d. Med Hensyn til Afhentelse af *Læge eller Jordemoder* eller til Hen- og Hjemkørsel til og fra disse gælder de hidtidige Regler, dog at 12 km Grænsen, udover hvilken Kommunen ikke skulde betale, er bortfaldet; fremtidigt skal Kommunen altid betale, forsaavidt den *nærmeste* Læge eller Jordemoder benyttes, men hvis ikke den nærmeste benyttes, skal Sygekassen yde Kommunen Godtgørelse for Vejlængden udover 10 km.

e. Befordringen kan *ikke* mere tilvejebringes som *Pligt-kørsel*, men skal tilvejebringes ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning — eventuelt i Henhold til derom mellem Kommunen og vedkommende Læger, Jordemødre og Sygehus afsluttede Overenskomster — saaledes at Omkostningerne derved i alle Tilfælde forlods udredes af Kommunens Kasse. Opmærksomheden henledes i denne Forbindelse paa, at Uoverensstemmelser mellem Kommuner og Læger angaaende Ordningen af Spørgsmaal vedrørende Befordring — ogsaa forsaavidt Sygekassepraksis angaar — nu ifølge en Lov af 30. Maj 1927 kan indbringes for *Mæglingsraadet for Kommuner og Læger.*

f. Det er udtrykkelig udtalt i Loven af 14. Juli 1927, 19 Sept. at Frikørslen ikke alene omfatter Befordring med Automobil Nr. 130. og Hestekøretøj, men ogsaa Befordring med Jernbane-, Ruteautomobil, Dampskib, Færge og lign.

g. Det tilkommer *Kommunalbestyrelsen* at fastsætte den *Fremgangsmaade*, som skal følges med Hensyn til Rekvisition af Befordring.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære vedlægges til Fordeling mellem Kommunalbestyrelserne, hvilken Fordeling efter Omstændighederne bedes foretaget snarest belejligt.

Nr. 130. Min. Tid. A. S. 154—56.

Cirkulære til samtlige Politimestre angaaende Inddrivelse i København af forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag. 22 Sept. Nr. 131.

Under Henviisning til Bestemmelserne i § 5, 1ste Stk., 2det Pkt. i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre og § 5, 1ste Stk., 2det Pkt. i Lov Nr. 131 af s. D. indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling skal man anmode Politimestrene om fra den 1. Oktober 1927 at regne i alle Tilfælde, hvor forskudsvis Udbetaling af det offentlige har fundet Sted af Underholdsbidrag, der paahviler Personer boende i København, at sende Begæringer om Bidragets Inddrivelse hos den bidragspligtige til Københavns Magistrat i Stedet for til Københavns Byrets Fogedkontor, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 31 af 21. Februar 1906, for at Magistraten i Overensstemmelse med de nævnte Lovbestemmelser kan udøve Skøn over, hvorvidt der ved Udpantning vil kunne faas Dækning for Bidraget eller nogen Del deraf; i bekræftende Fald vil Magistraten ved Sagens Oversendelse til Fogedkontoret foranledige Udpantning foretaget.

Nr. 131. Min. Tid. A. S. 156.

- 22 Sept. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages af Brocks Legat til Stadens alm. Bedste at bevilge 8 000 Kr. til Udgivelse af en Række ældre Kort over København ved Dr. phil. Vilh. Lorenzen.

B. F. 86. S. 576—77.

- 29 Sept. **Bekendtgørelse om Ophævelse af Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 30. August 1927 om, hvilke Fag og Brancher af Fag der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.**

§ 1. Under Hensyn til at Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. ophører at have Gyldighed fra den 1. Oktober 1927 at regne, ophæves fra og med Udgangen af indeværende Maaned Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 30. August 1927 om, hvilke Fag og Brancher af Fag, der er berettiget til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 249. Lov-Tid. A. S. 1350.

- 30 Sept. **Cirkulære til Københavns Magistrat og samtlige Nr. 143. Amtmænd angaaende Kommunalbestyrelsernes Indberetningspligt vedrørende Invalididentnydere.**

Man skal herved anmode D'Hrr. Amtmænd om hver for sit Omraade at ville henlede Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed paa Bestemmelsen i § 18, 2det Stk., 2det Punktum, i Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 om Invalidforsikring, hvori det foreskrives, at Kommunalbestyrelserne er pligtige til mindst en Gang hver 5. Aar — første Gang inden den 1. Januar 1928 — til Invalidforsikringsraadet (den nuværende Invalidforsikringsret) at indgive Beretning om samtlige i Kommunen bosiddende Invalididentnyderes For-

hold med Angivelse af, hvorvidt vedkommendes Berettigelse til at oppebære Invaliderente anses for tvivlsom. 30 Sept.
Nr. 143.

Samtidig med nærværende Cirkulære fremsender man et Antal Blanketter, som bedes fordelt mellem Kommunerne til Brug ved Afgivelsen af de omtalte Beretninger. Yderligere Blanketter vil kunne faas ved Henvendelse til Invalidforsikringsraadet.

Forsaavidt Kommunalbestyrelserne ikke maatte være nøje bekendt med, hvilke Invaliderentydere der er bosatte indenfor Kommunens Omraade, vil de fornødne Oplysninger herom formentlig i de fleste Tilfælde kunne faas ved Henvendelse til de stedlige Sygekasser, som ved de maanedlige Anvisninger af Invaliderenter er i Forbindelse med de paa-gældende Personer.

Man henleder Opmærksomheden paa Betydningen af, at Indberetningerne bliver udfyldt saa omhyggeligt som muligt, saaledes at det paa det derved fremskaffede Grundlag vil blive muligt at afgøre, om der for Invalidforsikringsraadet er Anledning til at tage vedkommendes Berettigelse til Invaliderente op til fornyet Prøvelse. Herved bemærkes, at der ved Indberetningens Afgivelse ikke bør gaas frem efter, om Rentenyderen (eller dennes Forsørger) som Følge af Invaliditeten eller af anden Grund er trængende til offentlig Hjælp eller ej, idet Hovedvægten maa lægges paa at oplyse, om Rentenyderen skønnes at være *i Stand til* at udføre Arbejde svarende til $\frac{1}{3}$.

Med Hensyn til de enkelte i Blanketten opstillede Spørgsmaal skal man udtale, at der ved Besvarelsen af Spørgsmaalet om Rentenyderens Helbredstilstand *ikke* ønskes en lægelig Bedømmelse, men derimod en Udtalelse om den almindelige ikke-lægelige Opfattelse paa Stedet af den paa-gældende Rentenyder. Saafremt en Rentenyder ikke eller næsten ikke arbejder, bedes det i Rubriken om vedkommendes Arbejdspræstation om muligt oplyst, om den paa-gældende maa anses for at være i Stand til at arbejde i videre Udstrækning og i saa Fald med hvilket Arbejde, og for Husmødres Vedkommende om muligt Oplysning om, hvor-

30 Sept. vidt den paagældende anvender Medhjælp, til Stadighed Nr. 143. eller undertiden, af fremmede eller af Slægtninge, for Betaling eller godvilligt, til Husgerningen. Under »andre Oplysninger« (Skemaets Pkt. 6) vil det formentlig ofte være formaalstjenligt til Belysning af Forholdene at oplyse Skatteansættelsen for den paagældende.

I denne Forbindelse skal man henlede Opmærksomheden paa, at den tidligere gældende Forpligtelse for Invalidforsikringsretten til at lade de forsikrede se en Sags Akter, før der af Retten blev truffet Afgørelse i Sagen, nu er bortfalden, idet den nye Lov, jfr. § 16, sidste Stykke, kun giver Invalidforsikringsraadet en *Adgang* til, naar *særlige Omstændigheder* taler derfor, at lade den paagældende gøre sig bekendt med Sagens Aktstykker. De af Kommunalbestyrelserne afgivne Oplysninger vil saaledes fremtidig kun undtagelsesvis blive givet de forsikrede til Gennemsyn, og Kommunalbestyrelserne vil, om ønskes, kunne henstille til Invalidforsikringsraadet, at Indberetninger og Meddelelser ikke forevises de paagældende.

Naar Blanketterne for samtlige i Kommunen boende Rentenydere er udfyldte, bedes de paa een Gang af vedkommende Kommunalbestyrelse indsendte til Invalidforsikringsraadet, Amaliegade 23, København K., der skal have Indberetningerne i Hænde inden den 1. Januar 1928.

Sluttelig henledes Opmærksomheden paa, at Kommunalbestyrelserne, uanset den foran omtalte 5-aarlige Indberetning om samtlige Rentenydere, i Henhold til Invalidforsikringslovens § 18, 2det Stk., 1ste Pkt., er forpligtet til *til enhver Tid* at gøre Indberetning til Invalidforsikringsraadet (tidligere til Direktionen for Invalidforsikringsfonden), naar Kommunalbestyrelsen skønner, at der er indtraadt saadanne Forandringer i en Rentenyders Forhold, at Retten til Invalidere ikke længer er til Stede, saaledes at det altsaa er Lovens Forudsætning, at Kommunalbestyrelserne med Henblik paa disse for Kontrollen værdifulde Indberetninger holder sig underrettet om Rentenydernes Forhold.

Cirkulære til Københavns Magistrat og samtlige Amtmænd. 3 Okt.
Nr. 144.

I § 14, 3die Stk., i Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 om Invalidforsikring er det bestemt, at Begæring om det i Lovens § 4, 3die Stk., nævnte Tillæg paa 260 Kr., som kan tilstaas Personer, der lider af svær Form for Invaliditet, indgives til vedkommende Opholdskommunes Kommunalbestyrelse (i København Magistraten), der er berettiget til — efter nærmere Regler, der fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Indstilling fra Invalidforsikringsraadet — til Brug ved Afgørelsen fra Raadet at erholde Oplysning om, hvad der under Rentesagens Behandling er fremkommet til Bedømmelse af Invaliditeten.

Efter derom fra Invalidforsikringsraadet modtagen Indstilling skal man herved anmode D'Hrr. Amtmænd om, hver for sit Omraade, at ville gøre Kommunalbestyrelserne bekendt med følgende:

Som udtalt i Cirkulære af 19. September 1927 vil en Kommunalbestyrelse ikke kunne tage en Begæring om Tillæg for svær Invaliditet op til Afgørelse, før Invalidforsikringsraadets Kendelse vedrørende den paagældendes Rentebegæring foreligger, og Raadet vil heller ikke forinden dette Tidspunkt kunne forsyne vedkommende Kommunalbestyrelse med de i den foran citerede Lovbestemmelse omtalte Oplysninger. Fremgangsmaaden vil altsaa være den, at Kommunalbestyrelserne, naar der indkommer Begæring om Tillæg, først maa undersøge, om der foreligger en Kendelse fra Invalidforsikringsraadet, og hvad denne gaar ud paa. Er vedkommende ikke anerkendt som Invalid i Lovens Forstand, vil der ikke blive Tale om at yde noget Tillæg. Gaar Kendelsen derimod ud paa Invaliditet — enten vedvarende eller forbigaaende — kan der gives Tillæg fra det Tidspunkt at regne, da den svære Invaliditet skønnes at være indtraadt, dog tidligst fra Indgivelsen af Begæringen om Tillæg. Opmærksomheden henledes paa, at Tillæg kun kan ydes i Tidsrum, hvor den paagældende er berettiget til at oppebære Invalidere, jfr. herved navnlig Bestemmel-

3 Okt. sen i Lovens § 17, 4de Stk., der foreskriver, at Retten til
Nr. 144. Invaliderente, naar Raadet har skønnet, at Nedsættelsen af
Erhvervsevnen kun er forbigaaende, først indtræder, naar
Retten til Dagpenge fra Sygekassen samt den tilsvarende
Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 er ophørt. Kom-
munalbestyrelserne maa altsaa i hvert enkelt Tilfælde sikre
sig, naar Renteudbetalingen er paabegyndt, og om der stadig
foreligger Berettigelse til at oppebære Rente.

Kan der herefter blive Tale om at yde det omhandlede
Tillæg for svær Invaliditet, kan Kommunalbestyrelserne,
dersom de ikke paa det foreliggende mener at kunne afgøre
Spørgsmaalet om Berettigelsen af den indgivne Begæring,
rette Henvendelse til Raadet (Adr. Amaliegade 23, Køben-
havn K.) om Oplysninger. Disse vil indtil videre blive til-
stillet Kommunalbestyrelserne i den Form, at der sendes en
Afskrift af det af Raadets Læge ved Sagens Behandling
afgivne endelige Skøn, der som Regel indeholder en kort
Redegørelse for den paagældende Ansøgers lægelige Til-
stand samt en Vurdering af denne og Indstilling vedrørende
Spørgsmaalet om Invaliditet eller ikke i Lovens Forstand.

Endvidere vil der blive fremsendt et Resumé af de ved
Behandlingen foreliggende Oplysninger af social Art, der-
under Meddelelser fra Forsikrede selv, kommunale Myndig-
heder, Sygekasser, Arbejdsgivere m. m., forsaavidt disse
Meddelelser er skønnet at være af Betydning for Afgørelsen.

Endelig vil der, hvor det skønnes af Værdi for Kom-
munalbestyrelsen, blive medsendt en Afskrift af den i Sagen
udarbejdede Indstilling til Retskendelse, der som Regel
indeholder et kort Overblik over det foreliggende Materiale
og en Begrundelse for den trufne Afgørelse.

Dersom det saaledes fremsendte Materiale ikke afgiver
fornødent Grundlag for Afgørelsen af, om der paa det Tids-
punkt, hvor Tillæg begæres, foreligger svær Form af Inva-
lident, altsaa en Tilstand af Hjælpeløshed, som nødvendig-
gør, at Invaliden stadig maa have Bistand af andre, fjr.
§ 4, 3die Stk., maa den paagældende Ansøger tilvejebringe
ny Lægeerklæring, der betales af vedkommende selv, for-

uden de Oplysninger, som iøvrigt er fornødne til Kommunal- 3 Okt.
bestyrelsens Afgørelse af Spørgsmaalet, jfr. Lovens § 14, Nr. 144.
3die Stk., i Slutningen.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære vil
blive eftersendt.

Nr. 144. Min.-Tid. A. S. 169—70.

Magistratens 3die Afdelings Skr. til Foreningen af 7 Okt.
Jordemødre i København af 1893.

I Anledning af den ærede Forenings Skrivelse af 25.
September f. A., hvori man beklagede sig over, at Magi-
straten — foranlediget ved Indenrigsministeriets Bekendt-
gørelse af 31. Marts 1926 — fra den 1. Juli s. A., havde
nedsat det Honorar, som enhver til Praksis berettiget Jorde-
moder i Henhold til Lov af 13. Juni 1914 § 5, jfr. Justits-
ministeriets Bekendtgørelse Nr. 378 af 23. Juni 1920, maatte
kunne erholde udbetalt af Fattigvæsenet fra 25 Kr. til 20 Kr.
— skal man herved til behagelig Efterretning og videre
fornøden Bekendtgørelse for den ærede Forenings Medlem-
mer meddele, at Magistraten efter Stadslægens Indstilling
paa Grundlag af de mellem Magistrat, Jordemødre og Stads-
lægen førte Forhandlinger har vedtaget, at Taksten fra den
1. November d. A. at regne, vil være at ansætte til 26 Kr.
for hver Fødsel paa Betingelse af, at Jordemoderen leverer
alt, hvad der er nødvendigt til Brug under Fødslen, og at
Jordemoderen som hidtil tilser Barselkvinden og Barnet i
8 Dage efter Fødslen.

3. Afd. B. 13 7. 27.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 12 Okt.

Ved at meddele, at Aldersrentenyder Enke M., der
som baandlagt Særeje i Overformynderiet har indestaaende
4 825 Kr., foruden den aarlige Rente deraf, 212 Kr., har
Fribolig med Varme af anslaaet Værdi 250 Kr. aarlig, efter
sin den 17. Marts f. A. afdøde Moder, H., har arvet for-
mentlig ca. 20 000 Kr., som efter Boets Slutning skal baand-
lægges som hende tilhørende i Overformynderiet, har Magi-

- 12 Okt. straten i Skrivelse af 18. Marts d. A. rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der i Arven vil kunne søges Dækning for den Enkefru M. siden den 17. Marts f. A. udbetalte Aldersrente.

Det er under Sagen senere oplyst, at Enkefru H.'s Dødsfald er anmeldt til Forsørgelsesvæsenet i April Maaned f. A., at Udbetalingen af Enkefru M.'s Aldersrente er standset fra 1. Juni d. A. at regne, og at der i Moderens Dødsbo er tilfaldet hende en Kapital, bestaaende af Kreditforenings- og Hypothekforeningsobligationer til et Beløb af 35 200 Kr. og kontant 1 430 Kr. 67 Ø., hvoraf de 35 200 Kr. ved Boets Slutning, der antagelig vil ske i Begyndelsen af Aaret 1928, skal inddrages under Overformynderiets Bestyrelse, samt at Enkefru M. først da faar Rentenydelsen af sidstnævnte Beløb.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet tjenstlig melde, at samme har udtalt, at de paagældende Arvemidler ikke vil kunne frigøres til Erstatning for den efter Moderens Dødsfald udbetalte Aldersrente.

3. Afd. A. R. 1503.

- 13 Okt. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 2 Mill. Kr. til Opførelse af en ny Gasbeholder paa Valby Gasværk.

B. F. 88. 236. S. 624—31.

- 14 Okt. **Indenrigsmin. Skr.** til Hjælpekassen i N. N. Købstad.
Nr. 153. I en hertil indkommet Skrivelse af 8. d. M. har d'Hrr. A.A. og B.B. som Medlemmer af Bestyrelsen af den kommunale Hjælpekasse i N.N. oplyst, at nævnte Bestyrelse har vedtaget uden nærmere Undersøgelse at yde følgende Understøttelser:

til gifte Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, naar de har opbrugt den vedtægtsmæssige Understøttelse, 2 Kr. pr. Dag, foruden et Forsørgertillæg af 50 Øre og et Børnetillæg af 35 Øre pr. Barn, som Maksimum 30 Kr. ugentlig, til gifte Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, naar de

nyder vedtægtsmæssig Understøttelse, et Forsørgertillæg 14 Okt.
som ovenfor nævnt, Nr. 153.

til gifte Personer, der ikke er Medlem af nogen Arbejds-
løshedskasse, 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag, foruden Forsørger- og
Børnetillæg som ovenfor nævnt,

til ugifte Personer, der er Medlem af en Arbejdsløs-
hedskasse, 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag, og

til ugifte Personer, der ikke er Medlem af nogen Ar-
bejdsløshedskasse, 1 Kr. pr. Dag,
alt under Forudsætning af, at de paagældende er arbejds-
løse og har opholdt sig i N.N. Købstad i de sidste 3 Maane-
der, forinden Understøttelsen ydes.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at den
af Bestyrelsen saaledes tagne Beslutning maa anses stridende
saavel mod Ordene i Hjælpekasseloven af 29. April 1913
som mod Forudsætningerne for overhovedet at yde Hjælp
af den kommunale Hjælpekasse, i hvilken Henseende Mini-
steriet finder Anledning til at henlede Bestyrelsens Op-
mærksomhed paa følgende Bestemmelser i nævnte Lov:

§ 3, 1ste Stk., hvorefter det er Hjælpekassens Opgave
midlertidigt at støtte værdige trængende, som har fast Op-
hold indenfor vedkommende Kassers Omraade og ikke
nyder Fattigunderstøttelse, i deres Bestræbelser for at er-
nære sig uden Hjælp af Fattigvæsenet,

§ 3, 2det Stk., hvorefter der i Tilfælde af modtaget
Fattighjælp ikke kan ydes Understøttelse af Hjælpekassen,
for der er forløbet mindst 3 Maaneder efter Fattighjælpens
Ophør,

§ 3, 5te Stk., hvorefter Hjælpekassen ikke maa paatage
sig Udgifter til trængende, hvor disse Udgifter kan afholdes
af Kommunekassen uden Fattighjælps Virkning for Mod-
tageren,

§ 3, 6te Stk., hvorefter Understøttelse af Hjælpekassen
ydes efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde, og

§ 4, 2det Stk., hvorefter der til Personer under 55 Aar
ikke kan ydes Understøttelse af Hjælpekassen, dersom den
paagældende indenfor et samlet Tidsrum af 18 Maaneder

14 Okt. af Hjelpekassen har modtaget Understøttelse til et Beløb
Nr. 153. af i alt 180 Kr. eller derover forinden et Aar fra Udløbet,
af det Tidsrum, for hvilket Understøttelsen var beregnet,
naar ikke særlige Forhold taler derfor,

samt endelig paa Bestemmelsen i Aldersrenteloven af
1. Juli 1927 § 9, 5te Stk., hvorefter den, der oppebærer
Aldersrente, ikke samtidig kan oppebære Hjælp i Henhold
til Hjelpekasseloven.

Ministeriet skal derfor have Bestyrelsen anmodet om
uopholdelig at standse Udbetaling af Understøttelse paa
den i Bestyrelsens Møde den 6. d. M. vedtagne, ovenfor
angivne Maade. Forinden nogen Understøttelse ydes af
Hjelpekassen, skal der i hvert enkelt Tilfælde foretages
den Undersøgelse af den enkelte Andragers Forhold, som
efter Loven er nødvendig, og paa Grundlag af hvilken Be-
stemmelse træffes om, hvorvidt Understøttelse kan eller bør
ydes og i bekræftende Fald med hvilket Beløb.

Det er Bestyrelsens Pligt i sine Beslutninger nøje at
følge de i Hjelpekasseloven givne Bestemmelser.

Nr. 453 Min.-Tid. A. S. 182-83.

15 Okt. **Bekendtgørelse om Foranstaltninger mod Brand-**
Nr. 268. **fare i Ægpakkerier.**

I Medfør af § 42 i Lov om Brandvæsenet i København
af 15. Maj 1868, § 35 i Reglement for Brandvæsenet i Frede-
riksberg Sogn af 27. Februar 1918, § 37 i Lov om Brand-
væsenet i Købstæderne af 21. Marts 1873, jfr. Lov Nr. 272
af 28. Juni 1920, samt § 60 i Lov om Brandpolitiet paa
Landet m. v. af 31. Marts 1926, fastsætter Justitsministeriet
herved for Virksomheder, som alene beskæftiger sig med
Ægpkning, følgende Bestemmelser til Formindskelse af
Brandfaren i disse:

§ 1. Alle saadanne Virksomheder skal have mindst to
bekvem beliggende Udgange. Brandmyndigheden kan under
Hensyn til Virksomhedens Omfang stille Krav om flere
Udgange. Til Udgangene skal altid være fri og uhindret
Adgang.

Alle Trappegange fra Ægpakkerier, der har til Huse i 15 Okt.
en Kælderetage, skal være forsynede med selvlukkende Døre Nr. 268.
ind til Virksomheden.

§ 2. Saafremt der i Lokalerne findes Indfyringsovne, skal det ved fast anbragte Skærme eller Traadgitter i mindst 1 m Afstand fra Ovnen hindres, at let antændelige Genstande eller Stoffer kan komme Ovnen nærmere end denne Afstand.

§ 3. I ethvert Lokale, hvori let antændeligt Pakkemateriale opbevares eller anvendes, skal der i Nærheden af Udgangsdøren anbringes en Vandhane og ved denne en Spand og en Svaber. Brandmyndigheden kan under Hensyn til Virksomhedens Omfang stille Krav om yderligere Slukningsmateriel.

§ 4. I Lokaler, hvori Pakkematerialer opbevares eller anvendes, maa Tobaksrygning eller Brugen af Tændstikker eller aaben Ild ikke finde Sted.

I Lokalet skal der paa et fremtrædende Sted findes et tydeligt Opslag om Forbudet.

§ 5. Ægpakkerier skal, forinden de træder i Virksomhed, indhente Brandmyndighedens Godkendelse af Lokalerne i Overensstemmelse med foranstaaende Bestemmelser.

For bestaaende Virksomheder skal Anmeldelse til Brandmyndigheden ske inden 1. April 1928.

§ 6. Ved »Brandmyndigheden« forstaas i denne Bekendtgørelse: i København, paa Frederiksberg og i Gentofte Kommune Brandchefen, i Købstæder Brandkommissionen, i de sønderjydske Flækker Politimesteren, dog i de Flækker, hvortil Lov om Brandvæsenet i Købstæderne af 21. Marts 1873 er udvidet, Brandkommissionen, og paa Landet Politimesteren.

§ 7. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1928.

For Virksomheder, der er i Brug inden denne Bekendtgørelses Udstedelse, kan der af Justitsministeriet meddeles Dispensation fra foranstaaende Bestemmelser.

17 Okt. **Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat.**

Ved at meddele, at Københavns Kommunes Aldersrenteudvalg enstemmigt har vedtaget at yde Aldersrente efter Reglerne for 65-aarige til Enke M., der er født den 6. Januar 1866, har Magistraten i Henhold til Aldersrentelovens § 1, 1ste Stk., 2det Pkt., i Skrivelse af 6. d. M. anholdt om Indenrigsministeriets Samtykke til at yde den paagældende en Aldersrente af den nævnte Størrelse.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende er svagelig med Tilbøjelighed til Bronchitis, men i Stand til selv at passe sit og en ugift Datters fælles Hjem.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet ikke paa det foreliggende Grundlag har fundet Føje til at meddele det ansøgte Samtykke, men at man maa have den paagældende henvist til eventuelt at henvende sig til den kommunale Hjælpekasse om Understøttelse.

3. Afd. A. R. A. 76. 127.

17 Okt. **Indenrigsmin. Skr. til N. N.**

I Andragende af 24. September f. A. har De, der er født den 31. December 1859, anholdt om Aldersrente, uanset at De fra August 1923 til Januar 1926 har oppebaaret Fattigunderstøttelse i Gentofte Kommune.

Det fremgaar af Sagen, at De i November 1926 efter at være tilflyttet København i Januar s. A. har indgivet Begæring om Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63, 2det Stk., og da fremlagt en Lægeerklæring, hvorefter De ikke i de sidste 3 Aar har opfyldt — og stadig ikke opfylder — Helbredsbetingelserne for at optages som nydende Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Under Henvisning til, at De efter Københavns Magistrats Formening allerede under Opholdet i Gentofte Kommune havde kunnet oppebære Understøttelse uden Fattighjælps Virkning i Henhold til Fattiglovens § 63, 2det—3die Stk., har Magistraten i sin over Sagen afgivne Erklæring indstillet, at Deres Andragende imødekommes.

I denne Anledning skulde man efter stædfunden Brev- 17 Okt.
veksling med Amtmanden over Københavns Amt tjenstlig
melde, at Indenrigsministeriet ikke har Hjemmel til at
bevilge det ansøgte, men at man maa have Dem henvist
til fremdeles at søge Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63,
2det og 3die Stk.

3. Afd. Sgk. 1685. 26.

Bekendtgørelse om Dagpenge til Værgeraadsmed- 21 Okt.
lemmer. Nr. 275.

I Henhold til § 13 i Lov om Værgeraadsforsorg m. m.
af 12. Juni 1922, jfr. Lov Nr. 55 af 31. Marts 1926, fastsætter
Ministeriet for Sundhedsvæsen herved, at der indtil videre
som Dagpenge til Værgeraadsmedlemmer paa Tjenesterejser
ydes følgende Beløb:

For Rejser paa indtil 4 Timer	2 Kr.
- — paa over 4, men ikke over 8 Timer	4 —
- — - - 8 - - - 12 —	6 —
- — - - 12 - - - 24 —	8 —

Hvis Overnatning paa Hotel er nødvendig, ydes for hver
saadan stædfunden Overnatning et Nattillæg paa 4 Kr.

Dagpengene beregnes saaledes, at der for hver fulde
24 Timer fra Rejsens Begyndelse ydes Dagpenge for et Døgn
(8 Kr.) og for overskydende Timer efter foranstaaende Regler.

Formanden og Næstformanden for Københavns Værgeraad
oppebærer Dagpenge i Overensstemmelse med de til
enhver Tid for Landsdommere gældende Regler.

Dagpenge til Underrettsdommere, eventuelt deres Fuld-
mægtige, der i Henhold til Værgeraadslovens Bestemmelser
tilkaldes til Deltagelse i Værgeraadssagers Behandling, be-
regnes som hidtil efter de til enhver Tid for de paagældendes
Tjenesterejser gældende Bestemmelser.

Dagpenge til Personer, der ledsager Børn under Værgeraadsforsorg,
samt til Forstandere og andre paa Tilsynsrejser kan ydes efter de
foranstaaende for Værgeraadsmedlemmer gældende Regler.

21 Okt. Nærværende Bekendtgørelse træder i Kraft den 1.
Nr. 275. November 1927.

Nr. 275. Lov-Tid. 1425.

21 Okt. **Handelsmin. Skr.** til Bladforbundet.

I Anledning af Forbundets Henvendelse angaaende det ifølge Overenskomst mellem Statsbanerne og Forbundet i Overensstemmelse med en i en Aarrække fulgt Fremgangsmaade etablerede Salg af Cigarer og Cigaretter fra *Automater* paa Statsbanernes Stationer skal man meddele, at der efter Handelsministeriets Formening vil udkræves Næringsadkomst til en saadan Virksomhed, enten Adkomst som Fremstiller af de paagældende Varer — forsaavidt Virksomheden omfatter Fremstilling af disse Varer — eller som Detailhandler eller Købmand, hvilken sidste Adkomst berettiger til Handel i Stort og Smaat.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, tilføjes, at det ifølge Næringslovens § 34 ikke er Detailhandlere tilladt at have Udsalg fra andre Steder end fra aaben Butik — og som saadan anses en Automat ifølge Domme fra de senere Aar ikke — men at dette ikke er anvendeligt paa den, der tillige har Ret til Handel i Stort, jfr. Overrettsdom af 13. Juni 1899 (U. f. R. 1899, pag. 671). Detailhandlere kan alene drive Handel fra Automater, naar disse maa anses som Tilbehør til en Butik, i hvilken Henseende bemærkes, at det ifølge Domspraksis ikke er nødvendigt, at de paagældende Automater staar i ganske umiddelbar Forbindelse med Butikken, jfr. herved Østre Landsrets Dom af 28. Juni 1926 (U. f. R. 1926, pag. 846).

1. Afd. 298. 26

22 Okt. **Bekendtgørelse om Indførelse af tvungen Lære-**
Nr. 266. **prøve i Urmagerfaget.**

I Henhold til Indstilling fra Fagets Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer og efter Samraad med Ministeriet for Industri, Handel og Søfart har Indenrigsministeriet i Medfør af Bestemmelsen i § 10 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921

om Lærlingeforholdet bestemt, at der af unge Mennesker, 22 Okt.
der antages som Lærlinge i Uhrmagerfaget, skal aflægges Nr. 266.
Læreprøve, forinden Lærlinguddannelsen kan betragtes
som afsluttet.

Prøven aflægges af Lærlinge, der oplæres hos Læremestre
i København og Frederiksberg, efter Uhrmagerlaugets Reg-
ler for Svendepøve, og af Lærlinge, der oplæres hos Lære-
mestre i Provinsen, efter Uhrmager-Centralforeningens Reg-
ler for Svendepøver, hvilke Regler skal godkendes af Inden-
rigsministeriet.

Ministeriet har derhos godkendt et af de paagældende
Organisationer vedtaget Udkast til særlige Kontraktformul-
larer.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 266. Lov-Tid. A. S. 1372.

Bekendtgørelse om Genaabning af Arbejdsløshedskasserne under Strejke og Lockout. 22 Okt. Nr. 270.

I Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 § 17, Stk. 1, Punkt 1, fast-
sættes det, at en anerkendt Arbejdsløshedskasse ikke maa yde
Understøttelse under en indenfor vedkommende Kasses
faglige Omraade iværksat Strejke eller Lockout, før det af
Direktøren er afgjort, i hvilket Omfang den foreliggende
Arbejdsstrid er af Betydning for Beskæftigelsesmulighederne
indenfor Faget, og at de nærmere Regler for Genaabningen
af Kassen eller en eller flere af dennes Afdelinger fastsættes
for 3 Aar ad Gangen af Indenrigsministeren efter Forhand-
ling med Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg.

I Henhold hertil fastsætter Indenrigsministeriet efter
derom ført Forhandling med Indenrigsministeriets Arbejds-
udvalg følgende:

I. I Kasser, indenfor hvis faglige Omraade der er Konflikt.

Kassen skal straks standse enhver Udbetaling af Under-
støttelse, indtil det er afgjort, i hvilket Omfang den fore-
liggende Konflikt er af Betydning for Beskæftigelsesmulig-
hederne indenfor Faget.

22 Okt. For Genaabningen af Kassen eller en eller flere af dennes
Nr. 270. Afdelinger gælder følgende Regler:

a. Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen er bemyndiget til *paa Forhaand* at meddele Arbejdsløshedskasserne Tilladelse til straks at genaabne for Udbetaling af Understøttelse til Medlemmer i *de Afdelinger, indenfor hvis Omraade der ingen Arbejdsstandsning er, og som ikke grænser op til en konfliktberørt Afdeling*. Understøttelse til Medlemmer, der er *direkte* Deltagere i Strejke eller Lockout, kan aldrig ydes.

b. *Efter foretagen Undersøgelse* af Konfliktens Indflydelse paa Beskæftigelsesmulighederne kan Direktøren tillade, at Understøttelse i et i hvert enkelt Tilfælde nærmere angivet Omfang udbetales *indenfor Afdelinger, der er konfliktberørte, eller som grænser op til en konfliktberørt Afdeling*.

Ved Direktørens Afgørelse af, i hvilket Omfang der herefter kan aabnes for Udbetaling af Understøttelse, skal følgende iagttages:

- 1) Der kan ikke genaabnes for en Afdeling, indenfor hvis Omraade *samlige* Arbejdspladser indenfor Faget ompændes af Strejke eller Lockout.
- 2) Der maa, uanset Konfliktens Omfang, aldrig ydes Understøttelse til *direkte* Deltagere i Strejke eller Lockout.
- 3) Der maa ikke ydes Understøttelse til Medlemmer, der *enten* ved Konfliktens Udbrud er ledige og sidst har haft Beskæftigelse af over midlertidigt Arbejdes Varighed i en af Konfikten berørt Virksomhed, *eller* som bliver ledige fra en saadan Virksomhed som en direkte Følge af Konfikten (f. Eks. derved bevirket Mangel paa Materiale, Driftskraft, Medhjælp og lign.).

Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen kan dog give Tilladelse til, at der udbetales Understøttelse til saadanne Medlemmer, hvis sidste Beskæftigelse i en konfliktberørt Virksomhed ligger 3 Maaneder, eller — særlig for Sæsonfag — mere, forud for Konfikten. Desuden kan Direktøren, hvor særlige Forhold er til Stede, tillade Fravigelse fra den

ellers for midlertidigt Arbejde ifølge Kassens Vedtægt 22 Okt.
gældende Tidsbegrænsning. Nr. 270.

- 4) Som vejledende Princip for Direktøren ved Afgørelsen af, i hvilket Omfang der kan finde Genaabning af Afdelinger Sted, gælder iøvrigt, at der ikke kan aabnes for en Afdeling, medmindre dens Medlemmers *Beskæftigelsesmuligheder ikke i afgørende Henseende kan antages at blive paavirket af Konflikten.*

II. I Kasser, indenfor hvis faglige Omraade der ikke foreligger Konflikt.

Understøttelse maa ikke udbetales til Medlemmer, der bliver ledige fra en konfliktberørt Virksomhed som direkte Følge af Konflikt i andet Fag (Branche).

III. Almindelige Bestemmelser.

- 1) Medlemmer, der har deltaget i Strejke eller Lockout, og som under denne erholder Arbejde andetsteds, ophører — selv om Konflikten ikke forinden er afsluttet — at betragtes som Konfliktdeltagere, saafremt det nævnte Arbejde overskrider den i Kassens Vedtægt fastsatte Begrænsning af Begrebet »midlertidigt Arbejde«.
- 2) Der maa ikke i en Afdeling udbetales Arbejdsløshedsenderstøttelse til *tilrejsende Medlemmer*, hvis Understøttelse er standset i Henhold til foranstaaende Regler.
- 3) Medlemmer, der efter en Konflikts Ophør ikke erholder Arbejde, er berettigede til Understøttelse umiddelbart efter Konfliktens Ophør.
- 4) En Afdeling af en Arbejdsløshedskasse er pligtig uopholdelig at give Kassens Hovedledelse Meddelelse om *enhver* indenfor Afdelingens Omraade foreliggende Konflikt.

Kassens Hovedledelse skal uopholdelig videresende Meddelelsen til Direktoratet.

Undladelse af at afgive saadanne Meddelelser medfører efter Direktørens Afgørelse hel eller delvis Udelukkelse af Genoptagelse i Henhold til de foranstaaende

22 Okt. Regler af Kassens Udbetaling af Understøttelse til Med-
 Nr. 270. lemmerne i den eller de paagældende Afdelinger.

Nærværende Bekendtgørelse træder straks i Kraft
 og gælder for Tiden indtil 30. September 1930.

Nr. 270. Lov-Tid. A. S. 1404—5.

22 Okt. **Raadstue-Plakat**, hvorved Magistraten i København gør
 vitterligt:

I Henhold til § 9 i Lov af 14. December 1857 om Gader,
 Veje og Vandløb i København, saaledes som denne Paragraf
 er ændret ved Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 § 1, har Kom-
 munalbestyrelsen besluttet, at nedennævnte Gader, Veje og
 Pladser her i Staden vil være at benævne som følger:

1. De hidtil brugte Navne paa to mellem Rosenvængets
 Hovedvej og Nordre Frihavsgade løbende Veje for-
 andres saaledes, at Vejene benævnes:

A. L. D r e w s e n s Vej i Stedet for Marstrandsvej og

A. F. K r i e g e r s Vej - — - Rosenvængets l.
 Tværvej.

2. Navnene Rosenvængets Parallelvej og Rosenvængets
 Tværvej i samme Kvarter udgaar, da de paagæl-
 dende Veje er nedlagt.

De hidtil brugte Navne paa de fra ovennævnte
 A. L. Drewsens Vej udgaaende to Passager forandres
 saaledes, at Passagerne benævnes:

V e d V æ n g e t i Stedet for Rosenvej og

V e d H e g n e t - — - Lille Marstrandsvej.

2. Den i omtrentlig Forlængelse af Assensgade mellem
 Strandboulevarden og Nyborggade løbende Gade be-
 nævnes:

S æ b y g a d e.

3. Den i Forlængelse af Borgervænget fra Lyngbyvej mod
 Vest langs Frihavnsbanen løbende Gade benævnes:

R o v s i n g s g a d e.

4. Den paa Nørrebro i Forlængelse af Mimergade fra
 Thorsgade anlagte Gadestrækning, som hidtil har været

kaldt Rosagade, samt denne Gadestræknings Forlængelse 22 Okt.
til Jernbaneoverskæringen ved Heimdalsgade benævnes:

M i m e r s g a d e.

5. Den paa Nørrebro mellem Odinsgade og Tagensvej løbende Gade, der danner en Fortsættelse af Gaden med det godkendte Navn Thorsgade og som paa Strækningen nærmest Tagensvej er kaldt Thorsgades Forlængelse, benævnes:

T h o r s g a d e.

6. Nørrebrostræde, der er en retliniet Forlængelse af Stengade, omdøbes til:

S t e n g a d e.

7. Forlængelsen af Skyttegade mod Nord til Hans Tavsens Gade benævnes:

S k y t t e g a d e.

8. Enghave Brygges Forlængelse mod Syd langs Kajen benævnes:

E n g h a v e B r y g g e.

Den fra den saakaldte Kalvebod Pladsvej til Enghave Brygge løbende Del af Kalvebod Brygge omdøbes til:

T ø m m e r g r a v s g a d e.

Den ny Gade, som fra sidstnævnte Gades sydlige Ende fører mod Syd parallelt med Enghave Brygge, benævnes:

L a n d v i n d i n g s g a d e.

Kalvebod Tværgade omdøbes til:

F i s k e r i h a v n s g a d e.

Kalvebod Skraagade omdøbes til:

T j æ r e g a d e.

9. Gaden, der udfor det nordvestlige Hjørne af Enghave Plads forbinder Enghavevej med Vesterfælledvej, benævnes:

L y r s k o v g a d e.

Forlængelsen af Ejderstedgade mod Nord til ovennævnte Gade benævnes:

E j d e r s t e d g a d e.

- 22 Okt. 10. Gaden, som fra Islands Brygges sydlige Del i skraa Retning fører forbi Krudttaarn Nr. 2, benævnes:

D r e c h s e l s g a d e.

11. Fire Veje i Emdrup benævnes som følger:

Vejen, der fra Frederiksborgvej løber langs Fæstningskanalen mod Øst til K. F. U. M.'s Idrætsplads, benævnes:

R ø d k l ø v e r v e j.

Vejen, der Øst for Gulkløvervej forbinder ovennævnte Vej med Nøkkerosevej, benævnes:

S t e n k l ø v e r v e j.

Vejen, der fra Dunhammervej løber mod Syd langs Utterslev Mose, benævnes:

M o s e s k e l l e t.

Vejen, der Syd for Andemosevej forbinder ovennævnte Vej med Engblommevej, benævnes:

R i s m o s e v e j.

12. Vejen, der Øst for Rørsangervej i Utterslev forbinder Vibevej med Gyldenstensvej, og Vejens projekterede Forlængelse mod Syd til Hillerødgade benævnes:

N a t t e r g a l e v e j.

Forlængelsen af Gransangervej mod Øst til ovennævnte Vej benævnes:

G r a n s a n g e r v e j.

Passagen, der Syd for sidstnævnte Vej forbinder Rørsangervej med fornævnte Nattergalevej, benævnes:

S a n g f u g l e s t i e n.

13. Nogle Veje og Passager paa Haveboligforeningen »Grøndalsvænge«s Grunde i Utterslev, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:

A—B: H y l d e b æ r v e j (nu kaldet Ostheimervej og Fordres Plads),

C—D: H i n d b æ r v e j (nu kaldet Orangevej),

E—F: Æ b l e v e j (Forlængelse af Vejen med samme Navn. Nu kaldet Evernvej),

- G—H: Slaaenvej (nu kaldet Esperinevej), 22 Okt.
 I—K: Tyttebærvej (- — Ananasvej),
 L—M: Blaabærvej (- — Achillesvej).

Endvidere vil den fra Hillerødgade udgaaende saakaldte »Viktoriavej« og dennes Forlængelse til Grøndalsvænge Allé fremtidig være at benævne:

Fordresgaardvej.

14. Den i Brønshøj beliggende saakaldte Bakkegaardsvej, der er en Forlængelse af Næsbyholmvej, omdøbes til:
 Næsbyholmvej.
15. Den i Husum lidt Syd for Klintevej mellem Gaaseurtvej og Graabynkevej løbende Skraavej benævnes:
 Hirsevej.
16. Vejen, der Syd for Bogenæsvej i Husum forbinder Klostermarksvej med Islevhusvej, benævnes:
 Bjergmarksvej.
17. De under Grundejerforeningerne »Kransager Villaby«, »Danas Park« og »Slotsfruens Vænge« hørende Veje i Husum, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:
- A—B: Byporten (nu kaldet P. C. Schmidts Allé),
 C—D: Østerlaagen (nu kaldet O. Brydings Allé),
 E—F: Vængeledet (nu kaldet Uffes Allé),
 G—H: Dyssevænget (- — Slotsfruens Allé),
 I—K—L: Aavendingen (nu kaldet Danas Boulevard og Slotsherrens Allé),
 B—M: Møllebakken (nu kaldet Danas Allé),
 B—N: Bakkekammen (- — Kransager Allé),
 O—P: Skraaningen (nu kaldet Tokes Allé),
 Q—R: Vesterløkken (- — Hamlets Allé),

- 22 Okt. S—K: Brovænget (nu kaldet Adils Allé),
 S—T: Kildeløbet (- — Frodes Allé)
 U—V: Spangen (- — Aakildevej).
 Pladsen X: Kansager.

Endvidere vil de i Øst—Vest løbende Strækninger af Aalekistevej og Husumvej være at benævne:

Slotsherrensvej.

18. I Vanløse benævnes eller omdøbes følgende Veje saaledes:

Den saakaldte Rosen Allé og dennes Forlængelse mod Vest til Ved Damhussøen benævnes:

Damstien.

En fra ovennævnte Vej mod Syd førende blind Vej benævnes:

Søkrøgen.

Rødtjørnevejs Forlængelse mod Syd til Damstien og dens Forlængelse mod Nord til L. M. Lauritzens Vej, hvilke Forlængelser har været kaldt henholdsvis Rosen Allés Sideallé og Glæsels Allé, benævnes:

Rødtjørnevej.

Forlængelsen af Ved Damhussøen mod Nord til L. M. Lauritzens Vej og mod Syd til Damstien benævnes:

Ved Damhussøen.

19. To i Valby Syd for Grænsen mod Frederiksberg fra Mosedalsvej mod Vest udgaaende Veje benævnes:

Skelmosevej (den nordligste) og

Bymosevej (den sydligste).

Navnet Skelmosevej omfatter ogsaa den paagældende Vejs projekterede Forlængelse Øst for Mosedalsvej.

20. I Kongens Enghave benævnes eller omdøbes følgende Veje, der er vist paa nedenstaaende Skitse, saaledes:

A—B: Grønrisvej (nu kaldet Mariavej),

C—D: Damagervej,

E—F: Hammelstrupvej (nu kaldet Lossepladsvej).

21. Tre Gader i Sundbyøster, som vist paa nedenstaaende 22 Okt. Skitse, benævnes saaledes:

A—B: J e n a g a d e.

C—D: N y r n b e r g g a d e.

E—F: L e m b e r g g a d e.

Under Navnet Lemberggade er indbefattet Passagen mellem Bremensgade og Hessensgade.

Det Strækningen C—D tildelte Navn omfatter ogsaa dennes projekterede Forlængelse mod Nord.

22. En i Sundbyøster fra Kirkegaardsvej lidt Nord for Middelgrundsvej udgaaende Skraavej samt to Passager og en projekteret Plads Syd for Rumæniensgade, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:

A—B: L i l l e g r u n d (nu kaldet Middelgrundsvej).

C—D—E—F samt Pladsen G: B r e d e g r u n d.

23. Den i Sundbyøster beliggende Vej, der Syd for Biens Allé forbinder Grækenlandsvej med Kastrupvej, benævnes:

M a r a t h o n v e j.

24. Nogle Veje i Sundbyøster, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:

A—B: I t a l i e n s v e j	} (Forlængelser af Veje med disse Navne).
C—D: R o s e l i l l e v e j	
E—F: T o v e l i l l e v e j	

G—H: P r i n s B u r i s V e j.

I—K: K o n g V o l m e r s V e j.

L—M: F r u M a l f r e d s V e j.

25. Nogle Veje paa Grundejerforeningen »Solvangs« Grunde i Sundbyøster benævnes saaledes:

F o r m o s a v e j (nu kaldet Fortvej),

K o r e a v e j (- — Solvangsvej),

S u m a t r a v e j } (Forlængelser af Veje med

H i n d u s t a n v e j } disse Navne).

Det førstnævnte Navn omfatter ogsaa den Øst for Engvej beliggende Del af Fortvej, ligesom de to sidstnævnte Navne udvides til at omfatte de paagældende Vejes Forlængelser mod Nord til Japanvej.

22 Okt. 26. Gaden, der Nordøst for Sundholmsvej forbinder Brigadevej med Kornblomstvej og som hidtil har været kaldt Margueritvej, benævnes:

Byglandsgade.

27. De hidtil brugte Navne paa Passagen og de to Gader, der Sydvest for Sundholmsvej forbinder Gullandsgade med Brydes Allé forandres saaledes, at Passagen benævnes:

Sognefjordsgade i Stedet for Frihedens Allé, medens Gaderne benævnes:

Lysefjordsgade i Stedet for Jacob Petersens Allé og

Mjøsensgade - — - Johannes Bergs Allé.

28. Tre Gader og et Anlæg, der omslutter Andelsboligselskabet »Amagerbo«s Byggeforetagende i Sundbyvester, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:

A—B: Østerdalsgade (tidligere kaldet Hans Backers Allé),

C—D: Lærdalsgade,

E—F: Glommensgade (heri indbefattet nogle i Nord-Syd løbende Dele af Walesgade og Raagaardsstræde),

Anlægget G—H: Dalføret.

29. Nogle Veje Nord for Kanadavej i Sundby Overdrev, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:

A—B: Nebraskavej (Forlængelser af

C—D: Kansasvej Veje med disse

E—F: Kaliforniensvej Navne).

G—H: Floridavej.

28 Okt. **Lov Nr. 274 om Udstedelse af Statsgældsbeviser**
 Nr. 274. **til Indfrielse af de ifølge Lov Nr. 217 af 25. Juli 1925**
udstedte 5 pCt.s Statsgældsbeviser til Beløb af 30
Mill. Kr.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade
 Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vittterligt:

Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stad- 28 Okt.
fæstet følgende Lov: Nr. 274.

§ 1. Finansministeren bemyndiges til for derved at tilvejebringe det nødvendige Beløb til Indfrielse af de ifølge Lov Nr. 217 af 25. Juli 1925 udstedte pr. 1. November 1927 forfaldende 5 pCt. Statsgældsbeviser til Beløb 30 Mill. Kr. at udstede 5 pCt. Statsgældsbeviser for et tilsvarende Beløb. Disse Statsgældsbeviser, som skal udbydes ved offentlig Tegning, overtages af Nationalbanken i København til en Kurs af 97 pCt.

§ 2. Statsgældsbeviserne forsynes med 10 Rentekuponer, lydende paa $2\frac{1}{2}$ pCt. halvårlig Rente, som forfalder hver 1. Maj og 1. November, den første Kupon den 1. Maj 1928. Rentekuponerne forældes fem Aar efter Forfaldsdagen.

§ 3. Statsgældsbeviserne indfries med deres Paalydende den 1. November 1932, fra hvilket Tidspunkt Forrentningen ophører.

Efter 1. November 1937 ophører Statsgældsbeviserne at være gyldige.

§ 4. Statsgældsbevisernes Kapital og Renter udbetales uden Fradrag af nogen Skat eller Stempelafgift.

§ 5. Statsgældsbeviserne udstedes til Ihændeoveren. De kan noteres paa Navn i Finansministeriet eller indskrives i Statsgældskontorets Bøger.

§ 6. Finansministeren bemyndiges til at afholde de med denne Lovs Gennemførelse forbundne Udgifter.

§ 7. Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 43. S. 1423—24. Udg. 2. Novbr.

**Bekendtgørelse om Regler for Arbejdsgivernes 28 Okt.
Bidrag til Arbejdsløshedsfonden. Nr. 279.**

Ifølge Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. § 27 vil der af samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere indenfor de i samme Lovs § 6, Stk. 1 og Stk. 2

28 Okt. nævnte Faggrupper og Erhvervsomraader med nærmere an-
Nr. 279. givne Undtagelser være at udrede Bidrag til Arbejdsløsheds-
fonden.

I Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil de nærmere Regler med Hensyn til Bidragenes Beregning og angaaende Indbetalingen og Revisionen være at fastsætte af Indenrigsministeren efter Forhandling med Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejderforsikrings-Raadet.

I Henhold til foranstaaende Bestemmelser fastsætter Indenrigsministeriet, efter at de af Loven paabudte Forhandlinger har fundet Sted, følgende Regler:

§ 1. 1) Bidragspligt til Arbejdsløshedsfonden paahviler samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere med Undtagelse af:

Arkitekter, raadgivende Ingeniører (781).

Bladvirksomhed (Fritagelse dog kun for Journalister) (783).

Biblioteker, Musæer og lignende (851).

Almindelige Foreninger, Forsamlingshuse, Koncertlokaler (853).

Teatre (854).

Varieteer (857).

Cirkus (858).

Almindelige Børneskoler, Højskoler og lignende (861).

Rideskoler (862).

Gymnastikskoler, Danseskoler og lignende (863).

Tekniske Lærestalter (864).

Landbrugs- og Havebrugsskoler (865).

Hospitaler, Sygehuse og Klinikker (866).

Sygeplejeforeninger (867).

Læge- og Tandlægevirksomhed (868).

Børnehjem og lignende (869).

Opdragelsesanstalter (870).

Sindssygehospitaler (871).

Aandssvageanstalter (872).

Kontrolforeninger, Konsulentvirksomhed (912).

Landinspektørvirksomhed (913).

Dyrlægevirksomhed (914).
 Politi- og Arrestpersonale (951).
 Brandvæsen (953).

28 Okt.
 Nr. 279.

Engros-Handelen (dog kun Fritagelse for Rejsende og Agenter) (701—751).

(Tallene refererer til Løbenumrene i »Vejledning vedrørende de anerkendte Forsikringsselskabers Bidrag til Arbejderforsikrings-Raadets Ulykkesforsikringsstatistik«).

²⁾ Arbejdsgivernes Bidrag udgør 3 Kr. aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder; for ved Kontrakt ansatte Lærlinge i de 2 første Aar af Læretiden og for Land- og Skovbrugsarbejdere dog kun 2 Kr. aarlig, jfr. § 10.

§ 2. ¹⁾ Der ydes dog ikke Bidrag for

- 1) Personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i Arbejdsgiverens Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning.
- 2) Arbejdsgiverens Børn under 18 Aar.
- 3) De ved Stat og Kommuner fast ansatte Funktionærer eller Arbejdere, for hvilke der af kompetent Myndighed er godkendt Regler om Ret til Pension ved Afskedigelse af utilregnelig Aarsag.
- 4) De ved statskoncessionerede eller lignende Virksomheder fast ansatte Funktionærer eller Arbejdere, for hvilke der af kompetent Myndighed er godkendt Regler om Ret til Pension ved Afskedigelse af utilregnelig Aarsag, dog saaledes, at Fritagelsen for Bidrag for disse Klasser af Personer skal tilstaas af Indenrigsministeren.
- 5) Personer, herunder Landvæsenselever, der har Kost og Logi hos Husbonden og af ham paa den i § 10 i nærværende Bekendtgørelse foreskrevne Maade godtgøres at være antaget for mindst et halvt Aar. Denne Fritagelsesbestemmelse gælder ikke for ved Kontrakt ansatte Lærlinge (jfr. angaaende disse § 1, Stk. 2, i nærværende Bekendtgørelse).
- 6) Fremmede Statsborgere om Bord i danske Skibe, der er fast stationerede i udenlandsk Havn eller gaar i fast Rutefart mellem udenlandske Havne, og som ikke

28 Okt. indenfor vedkommende Forsikringsaar har anløbet dansk
Nr. 279. Havn i andet Øjemed end for Reparation eller lignende.

- 7) Personer, som beskæftiges paa Skibe, der benyttes til Fiskefangst, og som til Vederlag for deres Arbejde lønnes med Procenter eller Andel i Fangsten (Part).

²⁾ Bidraget opkræves af det Forsikringsselskab (Forbund), til hvilket den paagældende Arbejdsgiver har afgivet sin Risiko i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. For Statsinstitutionernes og Statsvirksomhedernes Vedkommende sker Indbetalingen ved Indenrigsministeriets Foranstaltning.

³⁾ For Kommunerne, der i Henhold til § 17 i Ulykkesforsikringsloven af 14. Juli 1927 ikke har Pligt til at afgive deres Risiko i Henhold til nævnte Lov, fastsættes følgende særlige Regler:

Hvert Aar inden 15. Februar paahviler det *enhver* Kommune til Arbejdsløshedsfondens Kasserer- og Bogholderikontor (Amaliegade 25, 2., København), at indberette, hvorvidt den har afgivet sin Risiko i Henhold til ovennævnte Lov af 14. Juli 1927 helt eller delvis til et til Overtagelse af saadan Risiko anerkendt Forsikringsselskab, og i sidste Tilfælde, for hvilket Omraade (Virksomheder) der er tegnet Forsikring, og da i hvilket Forsikringsselskab.

Forsaavidt en Kommune helt eller delvis har afgivet sin Risiko, foretages Opkrævningen af Bidraget hos Kommunen indenfor det afgivne Omraade i Overensstemmelse med de i nærværende Bekendtgørelse fastsatte Regler (jfr. herunder § 2, Stk. 1, Nr. 3) af det Forsikringsselskab, til hvilket Risikoen er afgivet.

Bærer en Kommune selv helt eller delvis Risikoen efter Loven af 14. Juli 1927, paahviler det den samtidig med Fremsendelsen af ovennævnte Oplysninger at indsende det den for det sidst forløbne Kalenderaar for det ikke afgivne Omraade paahvilende Bidrag til Fonden, bilagt med en specificeret Redegørelse for Arbejdsdagens Antal.

Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen kan, hvor særlige Forhold maatte tale derfor, fastsætte andre Regler for Indbetalingen.

4) Har en Arbejdsgiver sin Forsikring delt imellem to 28 Okt.
Selskaber, opkræves Bidraget af det Selskab, i hvilket han Nr. 279.
har tegnet Forsikring i Henhold til Ulykkesforsikringsloven
af 14. Juli 1927.

§ 3. Bidragene vil være at udrede for samtlige Arbejdere og Funktionærer, der er beskæftigede hos forsikringspligtige Arbejdsgivere, uanset om de paagældende enkelte Arbejdere eller Funktionærer er beskæftigede hos Arbejdsgiveren hele Aaret eller kun en Del af dette, om de er danske Statsborgere eller Udlændinge, om de er bosatte her i Landet eller i Udlandet, og om de er berettigede til Optagelse i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse eller ikke, jfr. dog Undtagelsesbestemmelserne i § 2, Stk. 1.

§ 4. Beregnes Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) til Forsikringsselskabet (Forbundet) i Forhold til Antallet af Arbejdsdage, udregnes Bidraget til Arbejdsløshedsfonden ved at multiplicere de anvendte Arbejdsdages samlede Antal med $\frac{1}{300}$ af det gældende Aarsbidrag, idet der ved 1 Arbejdsdag forstaaes 1 Arbejder i 1 Dag; et fuldt Forsikringsaar regnes til 300 Arbejdsdage, 1 Maaned til 25 Arbejdsdage, og kortere Tidsrum end 1 Maaned til det faktiske Antal Arbejdsdage (jfr. § 8).

§ 5. 1) For de Forsikringer, hvis Præmie beregnes paa Grundlag af Ejendomsskyldværdien af vedkommende Ejendom, udregnes Aarsbidraget til Arbejdsløshedsfonden efter nedenstaaende Tabel, ved hvis Bidragssatser der er taget Hensyn til de i Lovens § 27, Stk. 2, Nr. 1 og 2 — jfr. nærværende Bekendtgørelses § 2, Stk. 1, Nr. 1 og 2 — givne Fritagelser for Bidragspligt:

	Ejendomsskyld (Vurdering 1924)	Bidrag Kr.
Indtil 17,000	.....	0.
Over 17,000 indtil 18,000	.....	2,0
— 18,000 — 19,000	.....	2,2
— 19,000 — 20,000	.....	2,4
— 20,000 — 21,000	.....	2,6

28 Okt. Nr. 279.	Ejendomsskyld (Vurdering 1924)		Bidrag Kr.
Over	21,000	indtil 22,000	2,8
—	22,000	— 23,000	3,2
—	23,000	— 24,000	3,4
—	24,000	— 25,000	3,6
—	25,000	— 26,000	3,8
—	26,000	— 27,000	4,2
—	27,000	— 28,000	4,4
—	28,000	— 29,000	4,8
—	29,000	— 30,000	5,0
—	30,000	— 31,000	5,2
—	31,000	— 32,000	5,4
—	32,000	— 33,000	5,6
—	33,000	— 34,000	5,8
—	34,000	— 35,000	6,0
—	35,000	— 36,000	6,0
—	36,000	— 37,000	6,2
—	37,000	— 38,000	6,4
—	38,000	— 39,000	6,6
—	39,000	— 40,000	6,6
—	40,000	— 41,000	6,8
—	41,000	— 42,000	6,8
—	42,000	— 43,000	7,0
—	43,000	— 44,000	7,2
—	44,000	— 45,000	7,2
—	45,000	— 46,000	7,4
—	46,000	— 47,000	7,4
—	47,000	— 48,000	7,6
—	48,000	— 49,000	7,6
—	49,000	— 50,000	7,8
—	50,000	— 51,000	7,8
—	51,000	— 52,000	8,0
—	52,000	— 53,000	8,0
—	53,000	— 54,000	8,0
—	54,000	— 55,000	8,0
—	55,000	— 56,000	8,2

		Ejendomsskyld (Vurdering 1924)	Bidrag	28 Okt. Nr. 279.
Over	indtil		Kr.	
	56,000	57,000	8,2	
—	57,000	58,000	8,2	
—	58,000	59,000	8,2	
—	59,000	60,000	8,4	
—	60,000	61,000	8,4	
—	61,000	62,000	8,6	
—	62,000	63,000	8,6	
—	63,000	64,000	8,6	
—	64,000	65,000	8,6	
—	65,000	66,000	8,8	
—	66,000	67,000	8,8	
—	67,000	68,000	8,8	
—	68,000	69,000	8,8	
—	69,000	70,000	9,0	
—	70,000	71,000	9,0	
—	71,000	72,000	9,2	
—	72,000	73,000	9,2	
—	73,000	74,000	9,2	
—	74,000	75,000	9,4	
—	75,000	76,000	9,4	
—	76,000	77,000	9,6	
—	77,000	78,000	9,6	
—	78,000	79,000	9,8	
—	79,000	80,000	9,8	
—	80,000	81,000	10,0	
—	81,000	82,000	10,0	
—	82,000	83,000	10,2	
—	83,000	84,000	10,4	
—	84,000	85,000	10,4	
—	85,000	86,000	10,6	
—	86,000	87,000	10,6	
—	87,000	88,000	10,8	
—	88,000	89,000	11,0	
—	89,000	90,000	11,2	
—	90,000	91,000	11,2	

28 Okt. Nr. 279.	Ejendomsskyld (Vurdering 1924)	Bidrag Kr.
Over	91,000 indtil 92,000	11,4
—	92,000 — 93,000	11,6
—	93,000 — 94,000	11,8
—	94,000 — 95,000	11,8
—	95,000 — 96,000	12,0
—	96,000 — 97,000	12,0
—	97,000 — 98,000	12,2
—	98,000 — 99,000	12,4
—	99,000 — 100,000	12,4

2) Saafremt Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) vedblivende beregnes paa Grundlag af Ejendomsskyldvurderingen af 1920, anvendes Tabellen uændret med Benyttelse af Vurderingssummerne fra 1920.

§ 6. For Ejendomme, hvis Vurderingssum udgør 100 000 Kr. eller derover, beregnes Bidraget paa Grundlag af det Antal Arbejdsdage, som anvendes ved Driften (jfr. §§ 3 og 4).

§ 7. Beregnes Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) til Forsikringsselskabet (Forbundet) paa anden Maade end i Forhold til Antallet af Arbejdsdage eller Ejendomsskyldværdien af Arbejdsgiverens Ejendom, skal Forsikringsselskabet (Forbundet) dog til Beregning af Bidraget til Arbejdsløshedsfonden fremskaffe de fornødne Oplysninger om Arbejdsdagens Antal. Saafremt dette maatte være forbundet med ganske særlige Vanskeligheder, kan Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen tillade Forsikringsselskabet (Forbundet) at opgøre Antallet af Arbejdsdage paa anden af ham godkendt Maade.

§ 8. Saafremt det samlede Aarsbidrag, der skal opkræves hos en Arbejdsgiver, ifølge Beregning udgør et mindre Beløb end det i Lovens § 27 fastsatte Minimumsbeløb (2 Kr.), opkræves det ikke.

§ 9. 1) Bidraget til Arbejdsløshedsfonden opkræves samtidig med Præmien for Ulykkesforsikringen og for samme Tidsrum. Kvitteringen for Bidraget til Arbejdsløshedsfonden

og Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) skal saavidt 28 Okt. muligt være fælles, men det maa af Kvitteringen tydeligt Nr. 279. fremgaa, hvor stor en Del af dens samlede Paalydende Bidraget udgør, samt for hvilket Tidsrum Bidraget er erlagt.

²⁾ Betales Bidraget ikke rettidigt, er Forsikringsselskabet (Forbundet) forpligtet til snarest at lade det inddrive ved Udpantning (jfr. Lovens § 27, Stk. 4). I Tilfælde af Arbejdsgiverens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Bidrag med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33 Nr. 2 omhandlede Fordringer.

³⁾ Forsikringsselskabet (Forbundet) skal uden Tillæg af indvundne Renter, som tilfalder Selskabet, ved hvert Kvartals Udgang indsende det i Kvartalet indkomne Beløb til Fonden. Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen kan herudover kræve à conto Indbetalinger fra Selskaberne. Den endelige Opgørelse over de i det forløbne Regnskabsaar indgaaede Bidrag finder Sted umiddelbart efter Selskabets Aarsregnskabs Afslutning. Ved Indbetaling kan Selskabet (Forbundet) tilbageholde det i Lovens § 28, Stk. 4, omhandlede Vederlag for Opkrævningen, der indtil videre fastsættes til 4 pCt. af det opkrævede Bidrag.

§ 10. ¹⁾ Det paahviler det paagældende Forsikringsselskab ved den første Opkrævning i Henhold til nærværende Bekendtgørelse paa den af Direktoratet foreskrevne Maade at drage Omsorg for, at de forsikrede gøres bekendt med de i Loven og nærværende Bekendtgørelse givne Regler om Bidragspligt og eventuel Fritagelse for samme.

²⁾ For at opnaa Fritagelse i Henhold til § 27, Stk. 2, Nr. 4 — jfr. nærværende Bekendtgørelse § 2, Stk. 1, Nr. 5 — maa af Arbejdsgiveren og Arbejderen i Forening udfærdiges en Erklæring i den af Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen godkendte Form om, at Arbejderen er antagen til Arbejde for mindst et halvt Aar.

³⁾ Ved Forsikringer for Landbrug under 100 000 Kr., for hvilke Bidragsberegningen sker efter Ejendomsskyld, foretages en Nedsættelse i Præmien paa 2 Kr. for hver i Henhold til

28 Okt. Bestemmelsen i foranstaaende Stykke fritagen Arbejder (jfr. Nr. 279. § 27, Stk. 2, Pkt. 4).

4) Anvendelsen af Satsen 2 Kr. aarlig for Lærlinge (jfr. § 1, Stk. 2) er betinget af, at det af Forsikringstageren overfor Forsikringsselskabet oplyses, hvor mange af de forsikrede Personer der paa Forsikringens Forfaldsdag er Lærlinge i et af de 2 første Lærlingear.

5) For Virksomheder, der paa denne Maade har oplyst at have Lærlinge i de 2 første Lærlingear, foretages Beregningen af Bidraget derefter saaledes, at det samlede i Virksomheden i Aarets Løb anvendte Antal Arbejdsdage (samlet for Lærlinge og andre ansatte) udregnes, og i Forhold hertil beregnes Bidraget efter Sats 3 Kr. aarlig. Fra det udkomne Beløb trækkes 1 Kr. for hver Person, der paa Forsikringens Forfaldsdag opfylder Betingelserne for Nedsættelse.

§ 11. Arbejdsgivere, som i Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 18 er fritagne for at tegne Forsikring i et anerkendt Forsikringsselskab (Forbund), skal hvert Aar inden 15. Februar indsende det dem for det sidst forløbne Kalenderaar paahvilende Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, beregnet paa den i denne Bekendtgørelse angivne Maade, bilagt med en specificeret Redegørelse for Arbejdsdagens Antal.

§ 12. 1) Revisionen af Forsikringsselskabets (Forbundets) Beregning af de i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Bidrag og Kontrol med, at disse indkræves med de i denne Bekendtgørelse fastsatte Beløb hos samtlige forsikringspligtige Arbejdsgivere, foretages paa Foranstaltning af Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen med Indenrigsministeriets Godkendelse.

2) Forsikringsselskabet (Forbundet) er pligtigt at holde de indkrævede Bidrag til Arbejdsløshedsfonden bogholderimæssigt saaledes udsondrede, at der kan foretages en særlig Revision af det herhenhørende Regnskab.

§ 13. Tvivlsspørgsmaal angaaende Beregning af Bidrag afgøres af Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejds-

løshedsforsikringen. Direktoratets Afgørelse kan indenfor en 28 Okt.
Frist af en Maaned indankes for Indenrigsministeriet. Nr. 279.

§ 14. 1) Foranstaaende Regler gælder fra den 1. Oktober 1927 og finder Anvendelse paa de Bidrag, som vil være at beregne for Tidsrummet efter nævnte Dato.

2) For Tiden indtil nævnte Dato beregnes Bidragene i Overensstemmelse med de i Socialministeriets Bekendtgørelse af 16. Juni 1924 om Regler for Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden indeholdte Regler.

Nr. 279. Lov-Tid. A. S. 6441—46.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i København gør 29 Okt.
vitterligt:

Under 25. Oktober 1927 har Justitsministeriet approberet, at de ved Raadstueplakat af 31. December 1914 fastsatte Takster for Skorstensfejning her i Staden forhøjes med 56 pCt. for Tiden 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Af- 31 Okt.
delinger. Nr. 13.

I Tilslutning til Cirkulære Nr. 10 af 21. April 1922 skal man meddele, at den samlede Magistrat i sit Møde den 10. Oktober 1927 — ad § 3 i Regulativ for Tjenesteboligers Udstyrelse — har vedtaget, at det er den paagældende Borgmester, under hvem vedkommende Bygning hører, som i Henhold til den nævnte Paragraf træffer Bestemmelse om Anbringelse af overtallige Haner, og at det er Borgmesteren for Magistratens 5te Afdeling, der fastsætter Afgiften for disse.

Det tilføjes, at den Stadsingeniøren — nu Stadsarkitekten — givne Bemyndigelse til i større Lejligheder at opsætte Ekstrahaner kun gælder een Ekstrahane i eller ved et Soveværelse, forsaavidt dettes Beliggenhed i Lejligheden taler derfor.

Cirk. Nr. 13.

1 Nov.
Nr. 164.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over N. N. Amt. I det med Amtets paategnede Erklæring af 8. f. M. modtagne Andragende har X. Sogneraad meddelt, at forskellige Aldersrentenydere i Kommunen vil blive vanskeligt stillede som Følge af de i § 6 i Lov Nr. 13 af 1. Juli 1927 indeholdte nye Bestemmelser om Tillægshjælp til Aldersrentenydere. I Andragendet har Sogneraadet for 14 Aldersrentenyderes Vedkommende givet en nærmere Redegørelse for, hvilke Beløb der, bortset fra Lægehjælp, efter Aldersrenteloven af 7. August 1922 har maattet ydes hver af de paa-gældende i Regnskabsaaret 1926—27, og hvilke Beløb der aarlig vil kunne tillægges dem efter den nye Aldersrentelovs Ikrafttræden den 1. Oktober 1927.

Det samlede Beløb for de nævnte 14 Aldersrentenydere er følgende: Ialt oppebaaret i Regnskabsaaret 1926—27 9 617 Kr.; ialt fast aarlig Rente efter Loven af 1. Juli 1927 5 682 Kr.; Forskellen 3 935 Kr. udgør omtrent det aarlige Beløb, over hvilket der kan disponeres i Henhold til sidstnævnte Lovs § 6 til Sygehjælp og personlige Tillæg. Selvom der maatte kunne spares noget paa dette Beløb, vil den Sum, der i Henhold til nævnte § 6 vil staa til Raadighed til Sygehjælp og personlige Tillæg til Kommunens øvrige ca. 100 Aldersrentenydere, være særdeles ringe.

Under Henvisning hertil har Sogneraadet anholdt om en Udtalelse fra Indenrigsministeriet om, hvorvidt der i visse Tilfælde er Mulighed for at dispensere fra Aldersrentelovens herhenhørende Bestemmelser, samt om, hvorledes der i modsat Fald vil kunne afholdes Udgifter til Sygehjælp og anden nødvendig Hjælp til Aldersrentenydere udover de Beløb, som ifølge Loven kan anvendes til saadanne Formaal.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at den blinde Aldersrentenyder Y. vil kunne overgaa til Forsørgelse efter Fattiglovens § 61, samt at Aldersrentenydere — saafremt Betingelserne herfor iøvrigt er til Stede, herunder, at de kan føre Bevis for, at de ikke opfylder og ikke i de sidst forløbne Aar har opfyldt Helbreds-betingelserne for at optages

som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse, — vil kunne 1 Nov.
opnaa Sygehjælp efter Fattiglovens § 63, 2det Stk., jfr. Lov Nr. 164.
Nr. 94 af 29. Marts 1924 og Bekendtgørelse Nr. 121 af samme
Dato. Derimod vil § 63, 3die Stk., ikke kunne komme til
Anvendelse, jfr. Ordene: »maa ikke overstige det Beløb,
der vilde kunne være ydet ham i Henhold til Invalidefor-
sikringsloven«, idet Aldersrentenydere overhovedet ikke kan
oppebære Invalidrente.

Nr. 164. Min. Tid. A. S. 191.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvoved det ved- 3 Nov.
tages at bevilge 320 000 Kr. til Lægning af en Højtrykgasled-
ning fra Østre Gasværk til Ledningen fra Vestre Gasværk ved
Sølvgade.

B. F. 88. S. 737—41. 753.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 3 Nov.
tages at tiltræde følgende med Justitsministeriet afsluttede
Overenskomst om Mageskifte af Straffeanstalten paa Chri-
stianshavn med Arresthuset paa Nytorv og om Udleje af
en Del af Vestre Fængsel til Staten.

- I. Justitsministeriet overdrager til Magistraten Ejendomsretten over Straffeanstalten paa Christianshavns Torv Matr.-Nr. 183, Christianshavns Kvarter, og Magistraten overdrager til Justitsministeriet Ejendomsretten over Arresthuset paa Nytorv Matr.-Nr. 274, Vester Kvarter.

Ved Overtagelsen, der finder Sted den 1. April 1928, betaler Magistraten et Beløb af 320 000 Kr., som udgør Forskellen mellem den Værdi, hvortil de to Ejendomme er ansat af den i Henhold til Lov af 14. December 1857 nedsatte Taksationskommission, nemlig 900 000 Kr. og 580 000 Kr.

De nærmere Bestemmelser om Overdragelsen og de deraf følgende Refusioner af Skatter m. v. træffes efter Forhandling mellem de to Parter i et særligt Mageskiftedokument.

- 3 Nov. II. Samtidig med disse Overdragelser udlejer Justitsministeriet til Magistraten Arresthuset paa Nytorv for en aarlig Leje af 29 000 Kr., der betales den 31. Marts for det da forløbne Aar, første Gang den 31. Marts 1929. De med Ejendommens Benyttelse følgende Udgifter til indre og ydre Vedligeholdelse — derunder ogsaa af Inventar — Opvarmning, Belysning m. v. afholdes af Magistraten, hvorimod Skatter og Brandassurance betales af Justitsministeriet.

Lejemaalet kan af hver af Parterne opsiges med 3 Aars Varsel til en 1. April, dog tidligst til 1. April 1938.

Medmindre anden Aftale derom træffes med Justitsministeriet, kan Ejendommen kun benyttes til Fængsel og til Politistation; Magistraten har Ret til at foretage saadanne indvendige Bygningsforandringer, som Ejendommens Anvendelse til disse Formaal nødvendiggør, dog at Fængselsceller — med Undtagelse af Cellerne i en enkelt af den tidligere Kvindefdelings Etager — ikke uden Justitsministeriets Samtykke maa omdannes til andet Brug. I det Omfang, som fængselsmæssige Hensyn tillader det, er Magistraten endvidere berettiget til uden bygningsmæssige Forandringer at anvende Dele af Ejendommen til Arkiv.

- III. Forsaavidt den nuværende Politistation paa Nytorv ønskes overflyttet fra Domhuset til Nytorvs Arresthus, kan det ved Lejekontrakt af 18. Februar 1925 mellem Justitsministeriet og Politidirektøren i København indgaaede Lejemaal angaaende Lokaler i Domhuset til Brug for Politistation Nr. 1 opsiges med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel til en April eller Oktober Flyttedag.
- IV. Justitsministeriet lejer af Magistraten fra den 1. April 1928 at regne de paa vedhæftede Plan med rødt afgrænsede Lokalteter m. v. i det Københavns Kommune tilhørende Vestre Fængsel, nemlig Kvinde-

fængslet (med Undtagelse af det dertil hørende Sygehus) samt Køkken- og Vaskeriafdelinger med derværende tekniske Anlæg og med det dér beroende Inventarium, Sengetøj m. v. Lejemaalet omfatter desuden Brugen af det i Vestre Fængsel værende Kirkelokale til Gudstjeneste og Skolegang for Kvindefanger. 3 Nov.

Lejesummen fastsættes for Kvindefængslet til samme Beløb som under Post II. er fastsat for Lejemaalet af Nytorvs Arresthus, nemlig 29 000 Kr., og for de øvrige Lokalteter til 6 000 Kr., eller i alt 35 000 Kr., der betales den 31. Marts for det da forløbne Aar, første Gang den 31. Marts 1929.

De nævnte Fængselsafdelinger, der administreres og drives af Staten, anvendes som Straffeanstalt for kvindelige Strafarbejdsfanger.

Magistraten forpligter sig til, saafremt Pladsforholdene i Kvindefængslet nødvendiggør det, efter Paakrav fra Justitsministeriet uopholdeligt at indrette en Natcelleafdeling i Vestre Fængsel paa 20 Celler, hvilken Afdeling, der opføres efter Justitsministeriets Planer, dog ikke maa medføre større Bekostning for Kommunen end 20 000 Kr.

Justitsministeriet forpligter sig til mod en Refusion, der beregnes som nedenfor under Post V. 1ste Stk. anført, og i det Omfang Belæget af kvindelige Strafarbejdsfanger i Vestre Fængsels Kvindeafdeling tillader det, dér at modtage dels Kvinder, der skal udstaa saadan Frihedsstraf, hvis Fuldbyrkelse efter den til enhver Tid gældende Lovgivning paa hviler Københavns Kommune (herunder dog ikke Kvinder, der afsoner Tvangsarbejde), dels Kvinder, der i Københavns Kommunes Fængsler skal afsone Bøder eller anden Pengeforpligtelse, dels — dog sidst i Rækkefølgen — kvindelige Varetægtsfanger, for alle Fangekategoriens Vedkommende dog kun, forsaavidt der ikke er Plads til deres Anbringelse

3 Nov.

i den tidligere Mandsafdeling i Arresthuset paa Nytorv og Politigaardens Kvindefængsel.

Saafernt Antallet af Kvindefanger, hvis Forvaring paahviler Københavns Kommune, maatte blive saa stort, at de ikke kan rummes i den tidligere Mandsafdeling i Arresthuset paa Nytorv og Politigaardens Kvindefængsel og ej heller modtages i den af Staten lejede Del af Vestre Fængsel (jfr. forrige Stk.), vil Staten være Kommunen behjælpelig med at søge de paagældende Fanger — bortset fra Tvangsarbejdsfanger — anbragt paa anden Maade. Med Hensyn til kvindelige Tvangsarbejdsfanger henvises Kommunen til eventuelt at søge disse anbragt i Nytorvs Arresthus' tidligere Kvindefdeling paa en efter Justitsministeriets Skøn betryggende Maade.

Lejemaalet kan af hver af Parterne opsiges med 3 Aars Varsel til en 1. April, dog tidligst til 1. April 1938.

Løvrigt fastsættes for Lejemaalet følgende Bestemmelser:

- 1) Den ydre Vedligeholdelse af Bygningerne paahviler Magistraten, medens den indvendige Vedligeholdelse af enhver Art samt Vedligeholdelse af Inventarium m. v. paahviler Justitsministeriet. Vedligeholdelsen af de tekniske Anlæg foretages af Kommunens Teknikere og Haandværkere mod Refusion efter Regning.
- 2) Opvarmningen sker fra Varmeværket paa Vestre Fængsel.

Justitsministeriet betaler et Beløb af 9 000 Kr. aarlig for Varme til Kvindefængslet, 2 400 Kr. for Varme (Damp) til Køkkenet og 5 000 Kr. for Varme (Damp) til Vaskeriet, i alt 16 400 Kr. Dette Beløb er udregnet efter en Kulpris af 20 Kr. pr. Ton. $\frac{2}{3}$ af Beløbet reguleres op og ned efter Kulprisens Stigning og Fald. Reguleringen

3 Nov.

sker en Gang aarlig ved Regnskabsaarets Slutning efter Gennemsnitsprisen af de i Regnskabsaaret indkøbte Kul. Til Stigning og Fald paa mindre end 50 Øre pr. Ton tages intet Hensyn.

Saafernt Staten for at forøge Køkkenets og Vaskeriets nuværende Kapacitet foretager Anbringelse dér af nye maskinelle Anlæg, som kræver yderligere Dampforbrug, optages der Forhandling mellem Parterne angaaende en Regulering af det foran fastsatte Vederlag for Dampforbrug. Saadanne Anlæg er Justitsministeriet — forsaavidt der ikke træffes Overenskomst om deres Overdragelse til Kommunen — berettiget til at fjerne ved Lejemaalets Bortfald, saafremt dette kan ske uden Forringelse af det lejede.

- 3) Elektricitet til Belysning og Motordrift leveres af Københavns Kommune efter Maaler til samme Takster, som til enhver Tid beregnes for Vestre Fængsels Forbrug.
- 4) Justitsministeriet leverer fra Køkkenet i Vestre Fængsel Forplejning til samtlige Fanger i de kommunale Fængsler mod et Vederlag, der beregnes fjerdingaarsvis pr. leveret Kostportion.

Udgiften ved den ordinære Fangeforplejning udfindes ved at sammenlægge samtlige Udgifter til Indkøb af Ingredienser ved denne Forplejning med Udgifterne til Leje, Vedligeholdelse, Varme (Damp), Belysning, Køkkenbestyrerindens og Husjomfruens Løn samt 3 Kr. pr. anvendt Fangedag. Den saaledes fremkomne Sum delt med Antallet af tilberedte Kostportioner udgør Vederlaget pr. Kostportion.

Ekstrakost og Kost til Fanger, der udstaar Fængsel paa Vand og Brød, leveres efter Regning.

3 Nov.

Transporten af Forplejning fra Køkkenet til Fangerne i de kommunale Fængsler er Justitsministeriet uvedkommende.

- 5) Magistraten forpligter sig til i Vestre Fængsels Sygehus for Kvinder at modtage til Forvaring og Behandling kvindelige Strafarbejdsfanger, der trænger til Behandling paa Sygeafdeling, uden at egentlig Hospitalsbehandling er nødvendig.

For Forvaring og Behandling af disse Fanger betaler Justitsministeriet en Godtgørelse pr. Sygedag, der beregnes som under Post V. 1ste Stk. anført.

- 6) Justitsministeriet udfører Vask for samtlige kommunale Fængsler i Vestre Fængsels Vaskeri. Betaling beregnes pr. kg paa Grundlag af de Udgifter, der medgaar til Vaskeriets Drift, herunder Leje, Vedligeholdelse, Varme (Damp), Belysning samt Lønning til Vaskeribestyrerinden og 3 Kr. pr. anvendt Fangedag. Opgørelse finder Sted kvartalsvis.

Magistraten er berettiget til at opsigte dette Punkt af Overenskomsten med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel.

- 7) Justitsministeriet samtykker i, at det nuværende Kvindefængsel i Politigaarden (24 Fangepladser) efter Politidirektørens nærmere Bestemmelse i paatrængende Tilfælde benyttes til midlertidig Anbringelse af kvindelige Varetægtsfanger og Bødefsonere, uden at Staten i den Anledning kan kræve Leje i Henhold til §§ 3 og 4 i den under 3. September 1919 afsluttede Overenskomst angaaende Statens Tilskud til Opførelse af den ny Politibygning i København.
- 8) Naar den nu fungerende Inspektør ved Statens Kvindefængsel fratræder denne Stilling, optages der mellem Staten og Kommunen Forhandling om en fælles Overledelse af hele Vestre Fængsel.
- 9) Lægetilsynet med de kvindelige Strafarbejdsfanger

varetages af de for Tiden til Vestre Fængsel 3 Nov. knyttede kommunale Læger, der tillige yder den Tjenestemændene ved Statens Kvindefængsel tilkommende fri Lægebehandling. Justitsministeriet yder herfor i alt et Honorar af 1 800 Kr. aarlig foruden det af Staten til enhver Tid ydede midlertidige Honorartillæg.

Ved Nybesættelse af Lægestillingerne optages der mellem Justitsministeriet og Københavns Magistrat Forhandling om en fælles Ordning af Lægetilsynet.

10) Den gejstlige Betjening af de kvindelige Straf-arbejdsfanger varetages af den for Tiden til Vestre Fængsel knyttede Fængselspræst. Justitsministeriet yder ham herfor et Honorar af 1 200 Kr. foruden det af Staten til enhver Tid ydede midlertidige Honorartillæg. Ved Nybesættelse af Præsteembedet forholdes paa lignende Maade som ovenfor i Post 9 med Hensyn til Nybesættelse af Lægestillingerne anført.

11) Magistraten forpligter sig til for den for Tiden ved Statens Kvindefængsel fungerende Inspektørs Funktionstid — dog længst i 10 Aar — at stille til Disposition for Justitsministeriet som Tjenestebolig for Inspektøren en i Nærheden af Vestre Fængsel beliggende 5 Værelers Lejlighed, for hvilken der af Justitsministeriet betales en Leje svarende til det Fradrag for Tjenestebolig, der ifølge de til enhver Tid gældende Regler sker i den fungerende Inspektørs Løn. Eventuel Centralvarme betales af Inspektøren efter samme Regler som af Ejendommens øvrige Beboere.

Magistraten forpligter sig til i Vestre Fængsel fra den 1. April 1928 at tilvejebringe Værelser for 3 Overopsyn, 1 Husjomfru og 3 Fængselsbetjente, af hvilke Overopsynene skal have 2 Værelser, de andre hver 1. For disse Værelser

3 Nov.

betales til Kommunen et Vederlag af samme Størrelse som det Fradrag for Logi, der ifølge de til enhver Tid gældende Regler sker i Stats-tjenestemænds Lønning. De skal iøvrigt underkaste sig de for kommunale Tjenesteboliger gældende Bestemmelser.

Magistraten forpligter sig endvidere til at anvise følgende nu ved Christianshavns Straffeanstalt ansatte Tjenestemænd: Kassereren, Kontorfuldmægtigen og Lærerinden passende Lejligheder, om muligt i Nærheden af Vestre Fængsel. For disse Lejligheder svares den i den paagældende Ejendom sædvanlige Leje.

Justitsministeriet opsiger til Fraflytning pr. 1. April 1928 de for Tiden i Christianshavns Straffeanstalt boende Tjenestemænd.

Magistraten forpligter sig til at anvise de i 1ste og 3die Stk. omhandlede Lejligheder senest til den 1. August 1928, men vil bestræbe sig for at anvise dem allerede til den 1. April 1928. Saa fremt Lejlighederne ikke anvises til den 1. April 1928, har de paagældende 4 Tjenestemænd Ret til at forblive boende i deres Lejligheder i Christianshavns Straffeanstalt, indtil de førstnævnte Lejligheder anvises dem — dog ikke udover den 1. August 1928 — mod til Københavns Kommune at betale en Leje svarende til det for Statens Tjenestemænd fastsatte Fradrag for Brug af Tjenestebolig. Forbliver nogen af de paagældende Tjenestemænd herefter boende i Christianshavns Straffeanstalt udover den 1. April 1928, forfalder 100 000 Kr. — Et Hundrede Tusinde Kroner — af den kontante Udbetaling i Anledning af det under Post I. omhandlede Magelæg først med Udgangen af den Maaned, hvori samtlige Tjenesteboliger er fraflyttede, dog senest den 1. August 1928.

Justitsministeriet er ikke berettiget til i 3 Nov. Vestre Fængsel at indrette Tjenesteboliger.

- V. Københavns Magistrat forpligter sig til, forsaavidt Pladsforholdene i Vestre Fængsel tillader det, i Overensstemmelse med den derom allerede gældende Aftale, i nævnte Fængsel at modtage Mandspersoner, der er idømte Strafarbejde, men som paa Grund af Pladmangel i Straffeanstalterne ikke kan afleveres til disse. Den af Justitsministeriet herfor ydede Godtgørelse, der for Tiden er fastsat til 5 Kr. pr. Fangedag, reguleres hver 1. April og 1. Oktober for det paagældende Halvaar efter det af Statens statistiske Departement senest offentliggjorte Pristal. Reguleringen foretages hver Gang ud fra Pristallet for August 1927 (276), og saaledes at Ørebeløb afrundes til det nærmest med 10 delelige Tal.

Denne Del af Overenskomsten kan opsiges med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel.

- VI. Saalænge Staten i Henhold til nærværende Overenskomst har anbragt kvindelige eller mandlige Strafarbejdsfanger i Vestre Fængsel, vil der ikke fra Statens Side blive stillet Forlangende om, at der af Kommunen ved Nybygning tilvejebringes yderligere Fængselsplads, medmindre det Antal Fanger — bortset fra Tvangsarbejdsfanger — som Kommunen savner Fængselsplads til, er større end det af Staten i Vestre Fængsel anbragte Antal Fanger. Ved dette Tilsagn fritages Københavns Kommune ikke for sin Pligt til paa anden Maade at sørge for Forvaringen af de Fanger, som det efter Lovgivningen paahviler Kommunerne at forvare.
- VII. Ved Ophør af de i Post II. og IV. omhandlede Leje-maal tilbageleveres saavel Bygninger som Inventar i vel vedligeholdt Stand, saaledes at opslidte Inventar-genstande maa være erstattede af andre.

- 3 Nov. VIII. Omkostningerne ved Stemplingen af nærværende Overenskomst, der udfærdiges i 2 Eksemplarer, bæres med Halvdelen af Justitsministeriet og Halvdelen af Københavns Magistrat.

B. F. 88. S. 810—60, 933.

- 3 Nov. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge et Beløb af 6 100 Kr. aarligt til det i Sygekasselovens § 9 nedsatte Udvalg, saaledes at der ydes saavel Formanden for som Lægen i dette Udvalg et passende Honorar.

B. F. 88. S. 930—32.

- 4 Nov. **Bekendtgørelse angaaende Optagelse i anerkendte**
 Nr. 277. **Sygekasser af arbejdsføre, kronisk syge Personer, samt angaaende Invalideforsikring af de Personer, der optages i anerkendte Sygekasser.**

I Henhold til § 7, 3die Stk., i Lov Nr. 202 af 14. Juli 1927 om anerkendte Sygekasser samt § 1, 3die Stk., i Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring fastsættes herved følgende Regler, *dels* vedrørende Helbredsbetingelserne for Optagelse i anerkendte Sygekasser af arbejdsføre, kronisk syge Personer, *dels* vedrørende Invalideforsikring af de Personer, der optages i anerkendte Sygekasser.

A. Optagelse i Sygekasse.

§ 1. 1) Ingen kan optages i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlem *under Forløbet af en midlertidig Sygdom eller under en midlertidig Opblussen af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom.*

2) Dog kan Personer, der som nydende Medlemmer har opbrugt den dem fra Sygekassen tilkommende Hjælp, jfr. Sygekasselovens § 24, 2det Stk., og derefter har opbrugt den dem i Henhold til Fattiglovens § 63 tilkommende Understøttelse af det offentlige, *genoptages* eller *genindtræde som nydende Medlemmer* uden Hensyn til, om de paa vedkommende Tidspunkt lider af en midlertidig Sygdom eller en midlertidig Opblussen af en af de i foranstaaende Stykke

omhandlede Sygdomme. En Betingelse herfor er det dog, ^{4 Nov.} at de paagældende ved Lægeattest godtgør, at de iøvrigt ^{Nr. 277.} maa anses for arbejdsføre, jfr. § 4, 1ste Stk., og at deres Begæring om Genoptagelse eller Genindtræden som nydende Medlemmer fremsættes i umiddelbar Tilslutning til Ophøret af Hjælpen efter Fattiglovens § 63, jfr. iøvrigt § 2, 2det Stk.

§ 2. Personer, som ikke omfattes af § 1, 1ste Stk., og som er arbejdsføre, jfr. § 4, 1ste Stk., men lider af eller har lidt af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed, kan optages *med Vedtegning* eller *uden Vedtegning*, alt efter den Nedsættelse af Arbejdsevnen som deres Lidelser foraarsager.

§ 3. ¹⁾ *Med Vedtegning* om Tilstedeværelsen af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed kan, *forsaavidt de paagældende maa anses for arbejdsføre*, se § 4, 1ste Stk., optages Personer, der lider af en saadan Sygdom eller en Legemssvaghed, der medfører eller skønnes at kunne medføre en *væsentlig* Indskrænkning i deres Arbejdsevne.

Eksempler paa Lidelser, der kræver Vedtegning:

- a) *alle Tilfælde af:* ondartede Svulster, Tuberkulose, Syfilis, nylig afløben eller recidiverende Gigtfeber, kronisk deformerende Ledbetændelse (som Arthrosis deformans, kronisk rheumatisk Ledbetændelse), nylig afløben eller recidiverende Ischias, konstitutionelle Sygdomme (som Sukkersyge), Basedows Sygdom, Myxoedem, kronisk Alkoholisme og Morfinisme, Epilepsi, Aandssvaghed og udtalt Sindssygdom;
- b) *betydelige Sygdomme i:* Centralnervesystemet (som epidemisk Hjernebetændelse eller dens Følger, de fleste Rygmarvssygdomme) og perifere Nerver (som svære Former af Ansigtsneuralgier), Hjerte (organiske Hjertelidelser), Lunger og Lungehinde, Lever (som kronisk Icterus og hyppige Galdestensanfald), Fordøjelseskana (som Saar i Mave og Tarm), Nyrer, Urinveje og Kønsganer;

4 Nov.
Nr. 277.

sværere Former af: Neurastheni og Hysteri, Blodsygdomme;

sværere Grader af: Fedme, Aareforkalkning, Aareknuder, Skinnebessaar, medfødte Misdannelser af Lemmer, Deformiteter som Følge af udhelede Sygdomme i Knogler og Led, Lamheder, Defekter som Følge af operativt Indgreb, Tab af Lemmer, visse kroniske Hudsygdomme (som svære recidiverende Eczemer), særlig store Broktilfælde.

²⁾ Forsaauidt Personer, der som nydende Medlemmer har opbrugt den dem fra Sygekassen tilkommende Hjælp, jfr. Sygekasselovens § 24, 2det Stk., og derefter har opbrugt den dem i Henhold til Fattiglovens § 63 tilkommende Understøttelse af det offentlige, paany søger at blive *genoptaget* eller at *genindtræde* som nydende Medlemmer, og ved den da foretagne Lægeundersøgelse konstateres at lide af en af de i nærværende Paragrafs 1ste Stk. omhandlede Sygdomme eller Legemssvagheder, vil der være at give dem den ovenfor omhandlede Vedtegning, selv om de ikke havde en saadan Vedtegning, da de tidligere stod som nydende Medlemmer af Sygekassen.

³⁾ Den fornævnte Vedtegning vil *kun* kunne meddeles et Medlem, naar den ved Medlemmets Optagelse (Genoptagelse) udfyldte Lægeerklæring, afgivet i det paa Optagelseskemaets Side 2 værende Skema, udviser, at vedkommende efter Lægens Skøn vil være at optage med saadan Vedtegning.

⁴⁾ *Uden Vedtegning* om Tilstedeværelsen af en hyppigt tilbagevendende eller uheldelig Sygdom eller en Legemssvaghed *skal, forsaavidt de paagældende maa anses for arbejdsføre, se § 4, 1ste Stk., optages:*

a) alle andre.

b) Personer, som har haft Lidelser af den i nærværende Paragrafs 1ste Stk. omhandlede Art, men i de sidst forløbne 4 Aar tilsyneladende har været fuldstændig helbredet.

5) For de heromhandlede Personer, der optages uden Vedtegning, vil der ikke kunne ydes Sygekasserne det særlige i Sygekasselovens § 13, 3die og 4de Stk., omhandlede Statstilskud, og de vil derfor ikke kunne tages i Betragtning ved Beregningen af Sygekassernes Gennemsnitsudgift til Personer, der lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed. 4 Nov.
Nr. 277.

§ 4. 1) Som arbejdsfør anses en Person, der maa antages nu og indenfor en nærmere Fremtid ved lønnet Arbejde for andre eller ved selvstændig Erhvervsvirksomhed at kunne yde et vist Bidrag til sit Underhold. Bidraget maa altsaa have nogen økonomisk Værdi. Som arbejdsfør kan *aldrig* anses en Person, hvis Tilstand kræver eller skønnes at maatte kræve varig Kur og Pleje paa Anstalt.

2) Personer, der i Henhold til en ved deres Begæring om *Genindtræden som nydende Medlemmer* af en Sygekasse udfyldt Lægeattest ikke kan anses for arbejdsføre, og hvem saadan Genindtræden derfor er nægtet, men som ifølge en af Invalideforsikringsraadet afsagt Kendelse ikke kan anses for Invalider i Invalideforsikringslovens Forstand, vil dog — uanset Lægens Erklæring — være at betragte som arbejdsføre; de paagældende vil derfor kunne optages i Sygekasse under Anvendelse af Reglerne i foranstaaende Paragraffer.

§ 5. 1) Naar Sygekassernes Bestyrelser af den optagelsesøgendes Besvarelse af Optagelsesskemaets Spørgsmaal eller ad anden Vej faar Formodning eller Vished om, at den optagelsesøgende enten ikke kan anses for arbejdsfør eller han har en Lidelse af den Art, der muligvis kan medføre Vedtegning, er de pligtige at kræve Lægeerklæringen paa Optagelsesskemaets Side 2 udfyldt.

2) Forsaavidt den nævnte Lægeerklæring udviser, at den optagelsesøgende efter Lægens Skøn ikke kan anses for arbejdsfør, er Sygekassebestyrelsen *ikke* berettiget til at optage vedkommende som nydende Medlem, jfr. dog § 4, 2det Stk.

4 Nov. § 6. En i Henhold til Bestemmelserne i § 3, 1ste Stk.,
Nr. 277. meddelt Vedtegning om Tilstedeværelsen af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed, vil kunne ophæves uanset vedkommende Medlems Alder, naar de Omstændigheder, der har medført, at Vedtegning er bragt i Anvendelse, ikke længere foreligger, og nye Omstændigheder, der kunde medføre Anvendelse af ny Vedtegning, heller ikke er til Stede.

B. Indtræden i Invalideforsikringen.

§ 7. ¹⁾ De Personer, der optages i Sygekassen med Vedtegning om en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom, en Legemssvaghed eller Aandssvaghed, jfr. nærværende Bekendtgørelses § 3, 1ste Stk., indtræder ikke uden videre i Invalideforsikringen, men er pligtige at indgive særskilt Ansøgning herom.

²⁾ Dog er saadan Ansøgning uforuden, saafremt vedkommende Sygekasselæge skønner, at den eller de tilstedeværende *egentlige Sygdomme* kun er af en saadan Art eller lettere Grad, at den af Sygdommen betingede Nedsættelse i Arbejdsevnen ved Optagelsen ikke er særlig betydelig.

§ 8. Personer, der optages i Sygekassen uden Vedtegning om hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvaghed, jfr. § 3, 4de Stk., indtræder samtidig med Optagelsen *uden videre* i Invalideforsikringen.

§ 9. Saafremt der i Medfør af de foranstaaende Regler maa ansøges om Indtræden i Invalideforsikringen, indgives Ansøgning til Direktøren for Sygekassevæsenet gennem Sygekassens Bestyrelse. Ansøgningen skal være ledsaget af en af vedkommende Sygekasselæge afgiven Erklæring angaaende Ansøgerens Helbredstilstand og Erhvervsevne samt af Erklæringer fra vedkommende Kommunalbestyrelse — i København Magistraten — og Sygekassens Bestyrelse angaaende den paagældendes Erhvervsevne og Berettigelse til Indtræden i Invalideforsikringen; de nævnte Erklæringer afgives efter dertil af Ministeren for Sundhedsvæsen godkendte Formularer.

§ 10. Hvis derefter Direktøren skønner, at Ansøgerens Erhvervsevne er eller indenfor en nærmere Fremtid maa antages at ville blive saaledes forringet, at han maa anses for ude af Stand til at paatage sig lønnet Arbejde af Betydning for andre eller til ved selvstændig Erhvervsvirksomhed at bidrage ikke uvæsentlig til sit Underhold, kan han ikke invalideforsikres. I modsat Fald er den paagældende, hvis han optages i Sygekassen, samtidig berettiget og forpligtet til at være invalideforsikret. 4 Nov.
Nr. 277.

§ 11. For aandssvages Vedkommende kan Indtræden i Invalideforsikringen kun ske paa det Vilkaar, at de ikke kan faa Invaliderente paa Grund af Aandssvaghed.

§ 12. ¹⁾ Bevilges Andragendet om Indtræden i Invalideforsikringen ikke, rejses Spørgsmaalet om Indtræden i Invalideforsikringen paany, naar Vedtegning om Tilstedeværelsen af en hyppig tilbagevendende eller uheldelig Sygdom eller en Legemssvaghed maatte blive ophævet, eller det paagældende Sygekassemedlems Erhvervsevne — uanset at han stadig lider af en Sygdom af fornævnte Art — dog nu maa anses for at ligge over den i § 10 angivne Grænse.

²⁾ I saa Tilfælde maa der indgives fornyet Ansøgning med paaførte Erklæringer fra Lægen, Kommunalbestyrelsen og Sygekassens Bestyrelse, jfr. § 9. Hvorvidt Indtræden i Invalideforsikringen herefter kan ske, afgøres da paany af Direktøren for Sygekassevæsenet efter Reglerne i § 10.

³⁾ Saafremt den paagældende nu kan indtræde i Invalideforsikringen, er han, uanset sin Alder ved Indtrædelsen, kun pligtig at betale den Invalidepræmie, som han af Hensyn til sin daværende Alder vilde have været forpligtet til at betale, hvis han var indtraadt efter den første Ansøgning (jfr. Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 § 5).

§ 13. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft fra den 1. Oktober 1927 at regne; samtidig ophæves Socialministeriets Bekendtgørelser Nr. 285 og Nr. 286 af 26. November 1924, henholdsvis angaaende Optagelse i anerkendte Sygekasser af arbejdsføre, kronisk syge Personer og angaaende

4 Nov. Invalideforsikring af de Personer, der optages i anerkendte Nr. 277. Sygekasser; Bekendtgørelse Nr. 285 af 26. November 1924 ophæves dog ikke for Færøerne.

Nr. 277. Lov-Tid. A. S. 1436—39.

5 Nov. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 14. Maj d. A. har Magistraten udbedt sig en Udtalelse fra Indenrigsministeriet angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt det maa anses for en Betingelse for Ydelse af Understøttelse af det offentlige uden Fattighjælps Virkning i Henhold til Fattiglovens § 63, 3die Stk., jfr. Lov Nr. 94 af 29. Marts 1924 og Bekendtgørelse Nr. 121 af samme Dato til Sygekassemedlemmer, hvis Optagelse i Invalideforsikringen er nægtet, at det godtgøres, at den trængende i tre Aar ikke har opfyldt Betingelserne for at kunne invalideforsikres.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brevveksling med Ministeriet for Sundhedsvæsen tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet med Magistraten er enig i, at en saadan Betingelse ikke kan opstilles for Ydelse af Understøttelse ifølge den paagældende Bestemmelse. Ministeriet maa derimod formene, at da Understøttelsen i Henhold til Fattiglovens § 63, 3die Stk. ikke kan overstige det Beløb, som vilde kunne være ydet den trængende i Henhold til Invalideforsikringsloven, vil der ikke kunne ydes Understøttelse ifølge nævnte Bestemmelse til Sygekassemedlemmer, hvis Optagelse i Invalideforsikringen er nægtet, medmindre den paagældende umiddelbart forinden har været Sygekassemedlem i to Aar, jfr. Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring, § 4, sidste Stykke.

3. Afd. Sgk. 1905, 26.

10 Nov. **Handelsmin. Skr.** til de danske Bymejeriers Fællesorganisation.

Næst at meddele, at flere Bymejerier har paabegyndt en Produktion af »Ice-Cream«, og at Produktet i de kom-

mende Aar vil blive taget op paa næsten alle Bymejerier, 10 Nov. har Fællesorganisationen i en hertil indsendt Skrivelse af 19. Januar d. A. givet Udtryk for sin Interesse i at opnaa Landbrugsministeriets Anerkendelse af Produktet som Mejeriprodukt for at kunne faa uhindret Salg deraf.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart i en hertil indsendt Skrivelse af 27. f. M., jfr. vedlagte Afskrift, har udtalt, at »Ice-Cream« ikke vil kunne henføres til de Naturalprodukter af Landbrug, der er Genstand for fri Næring, samt at det nævnte Ministerium ved at indrykke denne Skrivelse i Ministerialtidende har gjort samtlige Landets Politimestre bekendt med sin Stilling til Sagen.

I Forbindelse hermed vedlægger man Afskrift af Skrivelse herfra af 12. Juli f. A. til N. N., hvoraf fremgaar, at »Ice-Cream«, efter Landbrugsministeriets Formening ikke kan betegnes som et Mejeriprodukt, og at Fremstilling af »Ice-Cream«, derfor ikke falder ind under de i Margarine-lovens § 16 anførte Mejeriprodukter.

1. Afd. 176.

Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat om 24 Nov Nedsættelse af Prisen paa Gas.

For Forbrug af Gas, der finder Sted efter den i September Maaned paabegyndte Kvartalsaflesning, der fortsættes i Oktober og November d. A., er Prisen for Gas til almindelig Brug 15 Øre pr. m³.

For de Maalere, hvis Forbrug afregnes maanedsvist, træder Nedsættelse i Kraft fra den ved Vedtagelsen i Kommunalbestyrelsen sidst stedfundne Aflesning.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 24 Nov. tages til Udvidelse af Forvaringsanstalten paa Sundholm yderligere at udleje til Justitsministeriet en Del af 2den og 3die Sal i samme Bygning.

B. F. 88. S. 1150—51.

- 24 Nov. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 30 000 Kr. til Fortsættelse af Terrasseanlægget paa Vestre Kirkegaard.

B. F. 88. S. 572—76. 1075—76.

- 25 Nov. **Bekendtgørelse om Tillæg til den under 4. November 1918 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Københavns Kommune**, hvorved Vedtægtens § 68 ændres paa følgende Maade:

Gasvarmeapparater maa kun anbringes i Bygninger under Iagttagelse af de nedenfor anførte Forskrifter.

I.

Tilladelse til i en Bygning at anbringe eller at foretage en Udvidelse af bestaaende Anbringelser af Gasvarmeapparater skal — med mindre Apparaterne henhører under 1ste Klasse, under 2den Klasse a og b eller under 3die Klasse a, og der kun foretages en Ombygning eller Udvidelse, der ikke medfører større Gasforbrug end det, der i Henhold til efterfølgende Bestemmelser er tilladt for det paagældende Rum — indhentes ved gennem en autoriseret Gasmester at indgive Begæring derom til Direktøren for Belysningsvæsenet. Begæringen skal indeholde Oplysninger om Rummets Beliggenhed, Ventilation, Vinduesareal, Gulvareal, Loftshøjde og Gasapparaternes Plads samt om de tilstødende Rums Størrelse og Bestemmelse saavel som om de paatænkte Apparaters Gasforbrug i Liter pr. Time. *Forsaavidt efterfølgende Forskrifter i enhver Hevseende er opfyldte, meddeles Tilladelsen af Direktøren for Belysningsvæsenet.* Forinden Installation af Gasbadeovne og Gasvarmeovne finder Sted, skal deres Konstruktion være approberet af Direktøren for Belysningsvæsenet, som kan fordre Detailtegnning af ethvert Gasvarmeapparat og Beskrivelse af enhver Installation saavel som Tilsendelse af ethvert Gasvarmeapparat til Prøvning af dets Konstruktion og Gasforbrug i Belysningsvæsenets Laboratorium.

Naar Anbringelse eller Forandring i bestaaende Anbringelse kræver Tilladelse fra Bygningsmyndighederne, maa denne forelægges, før Belysningsvæsenets Tilladelse kan meddeles.

Naar efterfølgende Forskrifter ikke i enhver Henseende er opfyldte, kan Sundhedskommissionen — som Regel dog kun for Bygningers Vedkommende, for hvilke Tegningerne er approberede før dette Tillægs Ikrafttræden — indrømme Dispensationer. Ansøgninger herom stiles til Sundhedskommissionen og indleveres til Direktøren for Belysningsvæsenet. Dispensionsansøgninger — bilagt med de fornødne Planer — skal indleveres i 2 Eksemplarer og maa tydeligt angive, paa hvilke Punkter der søges Dispensation, og hvorpaa Ønsket herom støttes. Dispensionsansøgninger forelægges Sundhedskommissionen af Belysningsvæsenet, og Sundhedskommissionens Afgørelse meddeles Belysningsvæsenet, for hvem denne Afgørelse derefter vil være bindende ved Sagens videre Behandling.

II.

Gasvarmeapparaterne henføres til 3 Klasser, for hvilke de tilladte Maksimalforbrug af Gas angives i Liter pr. Time pr. Kubikmeter af det Rum, hvori Gasvarmeapparaterne anbringes; Maalet betegnes ved: L/T/M³ (Liter i Time pr. M³), medens L/T (Liter pr. Time) betegner de tilladte Maksimalforbrug uanset vedkommende Rums Kubikindhold.

A. Gasvarmeapparater af 1ste Klasse.

Denne Klasse omfatter:

- a. Gasopvarmede Smaaapparater (Krøllejern, Æggekogere, Tevarmere og lign.) med et samlet Gasforbrug af indtil 5 L/T/M³ og — gennem en enkelt, fuldt aaben Hane — indtil 500 L/T.
- b. Gasopvarmede Haandværktøjer (Strygejern, Loddepistoler og lign.) med et samlet Gasforbrug af indtil 10 L/T/M³ og — gennem en enkelt, fuldt aaben Hane — indtil 1 000 L/T.

25 Nov.

Til Anbringelse af Apparater af denne Klasse kræves:
At Rummet, hvori Apparaterne anbringes, har et til fri Luft oplukkeligt Vindue med et Lysningsareal af mindst $0,25 \text{ m}^2$.

B. Gasvarneapparater af 2den Klasse.

Denne Klasse omfatter:

- a. Gasvarmeapparater til Husholdningsbrug i Køkkener, Strygestuer og lign., ikke til industrielt Brug benyttede Rum med et samlet Gasforbrug af indtil 60 L/T/M^3 og — gennem en enkelt, fuldt aaben Hane — indtil 1500 L/T . I Køkkener maa dog altid anvendes 2 Kogeapparater og 1 Stegeovn, selvom Gasforbruget derved skulde overstige 60 L/T/M^3 .
- b. Gasopvarmede Haandværktøjer (Strygejern, Loddepistoler og lign.) med et samlet Gasforbrug af $10\text{—}60 \text{ L/T/M}^3$ og — gennem enkelt, fuldt aaben Hane — indtil 1500 L/T .
- c. Gasvarmeovne med et samlet Gasforbrug af indtil 60 L/T/M^3 og — gennem en enkelt, fuldt aaben Hane — indtil 1500 L/T .

Til Anbringelse af Apparater af denne Klasse kræves:

- I. At Rummet, hvori Apparaterne anbringes:
  1. Har et til fri Luft oplukkeligt Vindue med et Lysningsareal af mindst $0,4 \text{ m}^2$.
  2. Ventileres ved et muret eller betonstøbt Aftræksrør med et Tværsnitsareal af mindst 150 cm^2 og paa intet Sted et Tværmaal under 8 cm , som føres mindst 30 cm — paa Sundhedskommissionens Forlangende i særlige Tilfælde mindst 50 cm — op over Tagryggen eller afsluttes paa anden af Sundhedskommissionen godkendt Maade. Aftræksrørets Aabning mod Rummet, der kun maa være dækket af Traadnet, skal være anbragt 15 cm under det fra Gasvarmeapparatet førende Aftræksrørs Indmunding i Rumets Aftræksrør. Dette maa ikke sættes i Forbindelse med nogen anden Lejlighed. Direktøren for

Belysningsvæsenet bestemmer, om et Aftræksrør 25 Nov. skal varmeisoleres og forsynes med Vindbeskytter.

II. At der, hvor de under »c« nævnte Gasvarmeovne anbringes, desuden iagttages følgende:

1. Til Bortledning af Forbrændingsprodukterne forbindes Ovnene med Rummets Aftræksrør.
2. Forbindelsen mellem Gasledningen og Ovnene sker ved Metalrør.

C. Gasvarmeapparater af 3die Klasse.

Denne Klasse omfatter:

- a. Gasvarmeapparater til Husholdningsbrug i Køkkener, Strygestuer og lign., ikke til industrielt Brug benyttede Rum med et samlet Gasforbrug af over 60 L/T/M³ og — gennem en enkelt, fuldt aaben Hane — over 1 500 L/T.
- b. Gasbadeovne, hvorved forstaas ethvert, særlig til Opvarmning af Badevand konstrueret Gasvarmeapparat.
- c. Gasvarmeovne med et samlet Gasforbrug af over 60 L/T/M³ og — gennem en enkelt, fuldt aaben Hane — over 1 500 L/T.

Til Anbringelse af Apparater af denne Klasse kræves:

- I. At Rummet hvori Apparaterne anbringes:
  1. Har et til fri Luft oplukkeligt Vindue med et Lysningsareal af mindst 0,4 m².
  2. Ventileres ved et muret eller betonstøbt Aftræksrør med et Tværsnitsareal af mindst 150 cm² og paa intet Sted et Tværmaal under 8 cm, som føres mindst 30 cm — paa Sundhedskommissionens Forlangende i særlige Tilfælde mindst 50 cm — op over Tagryggen eller afsluttes paa anden af Sundhedskommissionen godkendt Maade. Aftræksrørets Aabning mod Rummet, der kun maa være dækket af Traadnet, skal være anbragt 15 cm under det fra Gasvarmeapparatet førende Aftræksrørs Indmunding i Rummets Aftræksrør. Dette maa ikke sættes i Forbindelse med nogen anden Lejlighed. Direktøren for Belysningsvæsenet bestemmer, om et Af-

25 Nov.

træksrør skal varmeisoleres og forsynes med Vindbeskytter.

3. Faar tilført frisk Luft gennem en kun af Traadnet dækket Aabning med et Tværsnitsareal af mindst 200 cm², hvis Plads godkendes af Direktøren for Belysningsvæsenet. Sker Tilførslen af frisk Luft fra et Naborum, maa dette og det paagældende Rum tilsammen i det mindste have en Størrelse, der er 8 Gange Rumfanget af den Gas, der kan forbrændes i Timen.

II. At alle Gasvarmeapparater af denne Klasse til Bortledning af Forbrændingsprodukterne forbindes med Rummets Aftræksrør. Naar Konstruktionen eller Anvendelsen af de under »a« hørende Apparater ikke muliggør en direkte Forbindelse med Aftræksrøret, kan Direktøren for Belysningsvæsenet tillade, at Forbindelsen sker gennem en over Apparatet anbragt Aftrækskappe. Denne skal være tragtformet og række ud over Apparatet eller det Bord, hvorpaa det er anbragt, dens Sider skal danne en Vinkel med det vandrette Plan paa mindst 22½, og dens nederste Kant maa højst være fjernet 1,25 m fra Apparatets Brænder.

For de under »a« nævnte Apparater kræves kun Forbindelse med Aftræksrør eller Aftrækskappe for saa mange Apparater, at Gasforbruget for de øvrige ikke overskrider 60 L/T/M³.

III. At der desuden iagttages følgende:

1. Ved Anbringelse af de under »b« nævnte Gasbadeovne: Saadanne Ovnes Konstruktion og Forbindelse med Gasledningen skal udføres saaledes, at ingen uforbrændt Gas kan trænge ud i Baderummet. Gassens Forbrænding skal være fuldstændig, et svigtende Aftræk maa ikke have nogen Indvirkning paa Forbrændingen. Muligt Nedslag af Luft i Aftræksrøret maa ikke direkte kunne træffe Flammerne. For at Forbrændingen til enhver Tid skal kunne kontrolleres, skal der paa et passende Sted paa Ovnen være anbragt en Aabning

saaledes, at man igennem den kan overse alle 25 Nov.
Brænderne; Aabningen dækkes af Marielglas. De enkelte Brændere skal sidde saa tæt, at Tændingen foregaar hurtigt og sikkert fra den ene til den anden.

Naar Gasbadeovnen er tændt, og Vandet passerer Ovn for fuldt aaben Hane, skal Forbrændingsprodukterne have den nødvendige Opdrift.

I Gasbadeovnens Overdel maa der ikke findes Aabninger, gennem hvilke Forbrændingsprodukterne kan træde ud i Rummet.

Paa enhver Gasbadeovn eller i dens umiddelbare Nærhed skal der være anbragt en tydelig, af Fabrikanten leveret trykt, dansk Brugsanvisning, som angiver de for vedkommende Ovn gældende Regler for Tænding og Slukning. Desuden skal i hvert Baderum være anbragt de af Københavns Sundhedskommission udstedte »Forskrifter for Gasbadeovnes Betjening«.

Forinden Ovnene approberes af Belysningsvæsenet, skal dette ved Prøver have konstateret, at de ovennævnte Fordringer er opfyldte,

2. Forbindelsen mellem Gasledningen og de under »b« og »c« hørende Ovne sker ved Metalrør.

D.

For ældre Bygninger, hvorved her forstås Bygninger, til hvilke Tegningerne er approberede af Bygningsmyndighederne, inden disse Forskrifter træder i Kraft, gælder følgende:

1. Dersom Aftræksrør efter Belysningsvæsenets Skøn ikke vel lader sig anbringe, er det tilladt til Bortledning af Forbrændingsprodukterne at anvende en godt trækkende Skorsten.
2. Dersom der i Bygningen allerede findes Aftræksrør af et mindre Tværsnitsareal end 150 cm², er det tilladt at benytte disse.

25 Nov.

E.

For Gasvarmeapparater, der ikke henhører under Klasserne A—C, derunder Gasmaskiner og andre i industrielt Øjemed anvendte Apparater ,gælder:

At de med Hensyn til Indretning og Opstilling skal opfylde de Fordringer, som stilles af Direktøren for Belysningsvæsenet, dog skal i hvert Fald de under »C. I., II., III.« nævnte Krav opfyldes.

F.

Aftryk af nærværende Bestemmelser og de af Sundhedskommissionen udstedte »Forskrifter for Gasbadeovnes Betjening« faas uden Betaling i 3die Politiinspektorat og Belysningsvæsenet (Gasværkernes Ingeniørkontor).

Lov-Tid. B. S. 27.

26 Nov. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af-Nr. 15. delinger.

I Tilslutning til nærværende Afdelings Cirkulære af 17. Januar 1921 angaaende Lov Nr. 394 af 28. Juni 1920 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde skal man henlede Opmærksomheden paa Lov Nr. 186 af 24. Juli 1927 om Ændringer i anførte Lov, hvorved bl. a. dennes § 26 ændres saaledes, at Maksimum for Dagpenge (jfr. Kommunens Sygelønsregulativs § 13 og § 20) nedsættes fra 6 Kr. til 5 Kr. 25 Ø., der yderligere i Henhold til Lovens § 22 nedsættes med 15 pCt. til 4 Kr. 46 Ø., og at de paa almindelig Maade beregnede Dagpenge ligeledes nedsættes med 15 pCt. i Henhold til Lovens § 22.

Af Interesse for Kommunen er det endvidere, at Lovens § 40, Stk. 1, er ændret til den Ordlyd, der findes aftrykt paa nærværende Cirkulæres Bagside.

De nye Ændringer træder i Kraft fra 1. Januar 1928. Det tilføjes, at de i Lovens § 44 sidste Stykke omhandlede Blanketter til Brug ved Anmeldelse af Ulykkestilfælde samt de herhenhørende Blanketter til Lægeerklæringer ikke udleveres fra Arbejderforsikringsraadet, men at de derimod

kan købes hos A/S Schultz Bogtrykkeri, Niels Juelsgade 12 26 Nov.
og for Raadhusets Vedkommende kan rekvireres hos Raad- Nr. 15.
husforvalteren.

Cirk. Nr. 15.

Justitsmin. Skr. til Udenrigsministeriet.

29 Nov.

I Skrivelse af 9. August 1927 har Udenrigsministeriet i Nr. 167.
Anledning af en Sag angaaende Udbetaling af nogle N. N.
tilkommende Erstatningsbeløb udbedt sig en Udtalelse fra
Justitsministeriet om, hvorvidt samme maatte være enigt
med Udenrigsministeriet i, at det i Tilfælde, hvor et fra
Udlandet til Udenrigsministeriet indkommet Beløb til Ud-
betaling til her i Landet boende Personer tilstilles et Amt,
maa være Amtets Sag at træffe de fornødne Foranstaltninger
til, at Beløbet kommer rette vedkommende i Hænde, og at
Amtet maa paatage sig Ansvar for, at samtlige interesserede
Parters Interesser sker Fyldest.

Foranlediget heraf skal man efter stedfunden Brev-
veksling med Indenrigsministeriet, af hvis Skrivelse Gen-
part vedlægges, meddele, at Justitsministeriet ikke mener
at kunne paalægge Amterne, der ikke har Kassevæsen, at
foretage nogen Udbetaling af Midler, der gennem Udenrigs-
ministeriet oversendes hertil fra Udlandet, men at saadanne
Midler direkte af Udenrigsministeriet vil kunne tilstilles
vedkommende Politimester til Udbetaling til de paagældende
berettigede, saaledes at Politimestrene, saafremt de er i
Tvivl om, hvem Beløbene tilkommer, maa opfordre de paa-
gældende til at søge Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene
eller, hvis der er gjort Udlæg i Beløbene, afgive disse til
Fogden i Medfør af Retsplejelovens § 559.

Det tilføjes, at Arvebeløb, som hidrører fra Boer, der
har været under Skiftebehandling i Udlandet, og som ønskes
udbetalt til herboende Personer, vil være at behandle i Over-
ønsstemmelse med foranstaaende, hvorimod man forudsætter,
at Udenrigsministeriet, saafremt der er Spørgsmaal om i Med-
før af Skiftelovens § 37 at henvise et Bo til Behandling ved

29 Nov. en herværende Skifteret, ligesom hidtil vil oversende Sagen Nr. 167. til Justitsministeriet.

Nr. 167. Min. Tid. A. 192.

30 Nov. **Indenrigsmin. Skr.** til Udenrigsministeriet.

Nr. 184. I Skrivelse af 11. d. M. har Udenrigsministeriet paa Foranledning af det danske Generalkonsulat i Hamborg udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt Udtrykket »Udlandet« i Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret § 6, hvorefter dansk Kvinde og dansk ugift Mand, som er født i Udlandet og aldrig har boet her i Riget, taber sin danske Indfødsret ved sit fyldte 22de Aar, ogsaa omfatter de sønderjydske Landsdele indtil Genforeningen, den 15. Juni 1920.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at Spørgsmaalet efter Indenrigsministeriets Formening maa besvares bekræftende, saaledes at Ophold i de sønderjydske Landsdele før den 15. Juni 1920 ikke kan afværge, at vedkommende Person mister sin danske Indfødsret.

Man henviser iøvrigt til Bemærkninger til Lovforslaget ad § 8 (Rigsdagstidende 1924—25, Tillæg A., Spalte 2764) hvori følgende udtales: »Det bemærkes, at hvor det ifølge Lovforslaget er af Betydning for en Persons Statsborgerforhold, om Fødsel, Hjemsted, Bolig, Ophold o. s. v. finder Sted i eller udenfor Riget (»her i Riget«, »i Udlandet«, »i Danmark«, jfr. §§ 1, 2, 5, 6, 8), maa det afgørende selvfølgelig blive, hvilket Omraade der til enhver Tid har hørt under Riget. De sønderjydske Landsdele vil derfor i de nævnte Henseender blive regnede for hørende til Riget fra Genforeningen (15. Juni 1920) at regne.

Nr. 184. Min. Tid. A. S. 215.

30 Nov. **Bekendtgørelse angaaende Deling af Brønshøj**
Nr. 291. **Sogn i København og Oprettelse af Bispebjerg Sogn sammesteds.**

Paa Kirkeministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 30. d. M. behaget Hans Majestæt

Kongen at bifalde, at den østlige Del af Brønshøj Sogn i 30 Nov. København, begrænset mod Vest af en Linie, der følger Bispebjerg Kirkegaards Vestgrænse lige fra Stadens Grænse imod Nord til Bagsiden af Façadegrundene paa Dortheavejs Nordside og derfra løbende mod Øst, idet Grænsen følger den nuværende Sognegrænse mod Kapernaums, Kingos, Sions og Aldersro Sogne, udskilles som et selvstændigt Sogn under Navn af Bispebjerg Sogn med den i Taarnet til den under Opførelse værende Mindekirke for Grundtvig som midlertidig Sognekirke.

Nr. 291. Lov-Tid. A. S. 1462.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Afdelinger. 30 Nov. Nr. 16.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 3, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelse i Henhold til Staden Københavns Bestyrelsesvedtægts § 92, Stk. 3«, beregnede Brændselspris for Juli Kvartal 1927 udgør 25,57 Kr. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 3 a. Afregningspris for Kul . . . . . 18,45 Kr.

§ 7, Stk. 3 b. Gennemsnitspris for Kørsel . . . . . 7,12 —

§ 7, Stk. 3 c. beregnet Brændselspris . . . . . 25,57 —

hvilken Pris i Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Januar Kvartal 1928.

Cirk. Nr. 16.

Handelsmin. Skr. til Købmand N. N. 1 Dec.

I Skrivelse af 25. Januar d. A. har De rejst Spørgsmaal om, hvorvidt »Købmand A.s Legat for Nakskov og Slagelse«, der driver Virksomhed i Slagelse, og som bl. a. har Borgerkab paa Træ- og Finèrskæreri sammesteds, i Henhold til nævnte Borgerskab vil kunne fremstille Træ-Emballage til Smør og Margarine.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart maa holde for, at Fremstillingen af den nævnte Emballage henhører under Næringen som

- 1 Dec. Bødker, og at det fremsatte Spørgsmaal saaledes maa besvares benægtende.

1. Afd. 885.

- 1 Dec. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at forøge Droskeholdepladsernes Antal til 108 med 632 Vognpladser.

B. F. 88. S. 1403—4.

- 2 Dec. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmanden over Københavns Amt.

I den med Amtets Skrivelse af 15. Oktober d. A. modtagne Sag har Frederiksberg Kommunalbestyrelse rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det paahviler Københavns eller Frederiksberg Kommune at afholde Udgifterne ved H.s den 10. April 1918 fødte Datter A.s Ophold paa Døvstummeinstitutets Forskole i Fredericia.

Det fremgaar af Sagen, at A. den 15. Juli 1925, paa hvilket Tidspunkt hendes Fader havde Ophold i Københavns Kommune, blev anbragt paa Skolehjemmet paa Gl. Bakkehus for Københavns Kommunes Regning i Henhold til Fattiglovens § 61, og at hun, efter at hendes Fader i Foraaet 1926 havde taget Ophold i Frederiksberg Kommune, den 4. Maj d. A. er overført til Døvstummeinstitutets Forskole i Fredericia, samt at Udgifterne ved hendes Ophold paa Skolehjemmet paa Gl. Bakkehus for hele Tidsrummet fra 15. Juli 1925 til 4. Maj 1927 er afholdt af Københavns Kommune.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat tjenstlig melde, at Ministeriet maa holde for, at det fremdeles paahviler Københavns Kommune at afholde Udgifterne ved det paagældende Barns Forsørgelse, uanset at det nu forsørges paa Døvstummeinstitutets Forskole i Fredericia.

Det tilføjes, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse er underrettet om foranstaaende.

3. Afd. O. F. J. 823.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Afdelinger. 2 Dec. Nr. 17.

Statsanstalten for Livsforsikring og Forsikringsselskabet »Arbejdernes Livsforsikring« udbetaler i Begyndelsen af 1928 Bonus for Fømaaret 1921—25 til de i samme interesserede Forsikringstagere. I Anledning heraf har der fundet en Forhandling Sted imellem Magistraten og de to Institutioner, og ved denne er det blevet bestemt, at den Fordeling af Bonus, der ifølge Bestyrelsesvedtægtens § 116, Stk. 7 skal finde Sted med Hensyn til Forsikringer, for hvilke Præmierne udredes enten helt af Kommunen eller delvis af Kommunen og delvis af den forsikrede selv, sker ved de to nævnte Institutioners Foranstaltning paa Grundlag af Oplysninger, som gives dem herfra, og at de Bonusbeløb, der herefter tilkommer de paagældende Tjenestemænd m. fl., vil blive udbetalt direkte fra Statsanstalten for Livsforsikring og Arbejdernes Livsforsikring i Overensstemmelse med de nærmere Bekendtgørelser, som herom vil fremkomme i Dagspressen.

Dette skal man herved meddele til Efterretning og med Anmodning om, at de forskellige Institutions- og Kontorchefer vil bringe det til Kundskab for de deri interesserede Tjenestemænd m. v. indenfor deres Ressort.

Cirk. Nr. 17.

Handelsmin. Skr. til Grosserer N. N.

5 Dec.

I et hertil indsendt Andragende har De, der den 22. Juni d. A. har løst Borgerskab som Grosserer her i Staden, forespurgt, hvorvidt De i Henhold til Lov af 1. Juli d. A. om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer er pligtig at løse Adgangsbevis for at kunne drive Handel i København for udenlandske Firmaer.

Det fremgaar af Sagen, at De repræsenterer forskellige udenlandske Firmaer, og at De udøver Virksomheden som selvstændig Forretningsdrivende fra fast Forretningslokale.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Departementet for Told- og Forbrugsafgifter

5 Dec. og Københavns Magistrat meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart maa holde for, at den fremsatte Forespørgsel maa besvares bekræftende, saaledes at De under de anførte Omstændigheder i Henhold til Lov af 29. April 1913 er pligtig at have Borgerskab som Grosserer her i Staden, samt at De tillige i Overensstemmelse med den i fornævnte Lov af 1. Juli 1927 § 1 givne Regel for at kunne optage Ordre for udenlandsk Regning her i Staden eller uden for samme, maa være i Besiddelse af Adgangsbevis, saalænge De ikke i Henhold til Bestemmelsen i Lovens § 5 er fritaget herfor.

1. Afd. 894.

6 Dec. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 27. Oktober d. A. har Magistraten forelagt Indenrigsministeriet Spørgsmaalet om, hvorvidt Udgifterne ved forhenværende Uldhandler S.s Ophold paa Almindelig Hospital vil kunne udredes uden Fattighjælps Virkning i Medfør af Fattiglovens § 63, 3die Stk., forsaavidt angaar et Beløb af 800 Kr. aarligt.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende i Aarene 1911—13 og 1917—22 nogle Gange har været indlagt som erhvervsløs paa Kolding Forsørgelsesanstalt og paa Sct. Johannes Stiftelse her i Staden, at han fra Maj 1923 til Maj 1924 har oppebaaret fast Fattigunderstøttelse, at han i Maj 1924 indlagdes i Kommunehospitalet for deformerende Gigt i Knæene og derfra i Juli 1924 overførtes til Almindelig Hospital, hvor det er udtalt, at han maa anses for arbejdsudygtig som Følge af en syfilitisk Hjerne-Rygmarvslidelse.

Ifølge en i Sagen foreliggende Lægeerklæring har han ikke i de sidste 3 Aar opfyldt Helbredsbetingelserne for Optagelse som nydende Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, men det fremgaar af Attesten, at den paagældende Læge ikke kender Patienten, men støtter sit Skøn paa Oplysninger i Hospitalets Sygejournal.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at der ikke paa det foreliggende Grundlag vil kunne yde den paagældende Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63, 3. Stk.

Indenrigsmin. Skr., hvorved stadfæstes efterfølgende af Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelse godkendte af Bestyrelsen for Arbejdsanvisningskontoret i København vedtagne Reglement.

§ 1. Kontoret skal virke som Arbejdsanvisningskontor for Københavns og Frederiksberg Kommuner og skal samarbejde med andre anerkendte Arbejdsanvisningskontorer.

§ 2. Kontoret skal, overensstemmende med § 2, Stk. 1, i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927, ledes af en Bestyrelse, bestaaende af en Formand, der vælges af Københavns Borgerrepræsentation efter Forhandling med Frederiksberg Kommunalbestyrelse samt 6 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere samt en Suppleant for hver af de nævnte 4 Medlemmer vælges af Københavns Borgerrepræsentation, medens Frederiksberg Kommunalbestyrelse vælger 1 Arbejdsgiver og 1 Arbejder samt 1 Suppleant for hver af disse. Forud for Valget af Repræsentanterne for Arbejdsgiverne og Arbejderne skal der gives de stedlige Sammenslutninger af Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere Lejlighed til at gøre Indstilling om et dobbelt saa stort Antal Personer, som det, der skal vælges.

Til Valg af Formand udkræves, at Vedkommende har opnaaet et Stemmetail paa over Halvdelen af det kommunale Raads Medlemsantal; Medlemmerne vælges eiter Forholdstail, saafremt dette kræves af noget Medlem af det kommunale Raad. Formanden, hvis Valg skal godkendes af Indenrigsministeren, maa ikke være beskæftiget som Arbejdsgiver eller som Arbejder eller være Leder af en Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation.

Samtlige Valg gælder for det kommunale Raads Funktionstid. Bestyrelsen er ulønnet, men dens Medlemmer faar 10 Kr. hver i Dagpenge for hver Mødedag.

§ 3. Kontorets Bestyrelse fører Tilsyn med og bistaar ved Ledelsen af den daglige Virksomhed; den foretager Indstilling om Ansættelse og Afskedigelse af Kontorets Personale, udarbejder Udkast til Instruks for Arbejdsanvisningskontorets Virksomhed, fastsætter Regler for Overholdelse af Orden i Lokalerne og Regler for Ydelse af Rejsehjælp til Personer, til

8 Dec. hvilke der maatte blive anvist Arbejde udenfor deres Hjemsted (jfr. § 11).

Det paahviler Bestyrelsen hvert Aar i September Maaned at udarbejde Budget for Arbejdsanvisningskontoret og indsende dette til Københavns Magistrat og Frederiksberg Kommunalbestyrelse samt i hvert Aars Juli Maaned at aflægge Regnskab for Kontorets Drift i det forløbne Aar.

Bestyrelsen holder Møde saa ofte det findes nødvendigt. Beslutning tages ved Stemmeferlighed af de mødte Medlemmer; staaer Stemmerne lige, gør Formandens Stemme Udslaget.

§ 4. Under Kontoret kan oprettes Filialer, og et Filialkontor skal findes i Frederiksberg Kommune.

Kontorets Personale ansættes og afskediges af Københavns Magistrat og forsaavidt angaar Filialkontoret i Frederiksberg Kommune af dennes Kommunalbestyrelse efter Bestyrelsens Indstilling. Forsaavidt angaar Kontorbestyreren, vil hans Valg og Vilkaarene for hans Ansættelse være at godkende af Indenrigsministeren.

§ 5. Kontoret skal holdes aabent mindst 7 Timer paa alle Hverdage med Undtagelse af de Dage, Kommunens øvrige Kontorer er lukkede.

§ 6. Kontoret anviser Arbejde af enhver Art. Anvisningen udføres uden Vederlag.

§ 7. Arbejdssøgende maa som Regel personligt henvende sig paa Kontoret. Anmodning om Arbejdskraft kan mundtligt, skriftligt eller pr. Telefon rettes til Kontoret.

For Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser træder de af Kasserne til Kontoret indsendte Tilmeldinger over arbejdsløse Medlemmer i Stedet for personlig Henvendelse paa Kontoret. Saafremt der ikke gennem vedkommende Arbejdsløsheds-kasse kan indhentes fyldestgørende Oplysninger om de paagældende Arbejders Kvalifikationer, kan Kontoret kræve, at de giver personligt Møde, naar passende Arbejde kan anvises.

Saafremt en Arbejdsløsheds-kasse udviser Forsømmelighed med Heusyn til at tilstille Arbejdsanvisningskontoret rettidig og i fyldestgørende Stand de pligtige Til- og Af-

8 Dec.

meldinger af arbejdsledige Medlemmer, paahviler det Kontoret, saafremt Forholdet ikke rettes ved Henvendelse til Arbejdsløsheds-kassen, uopholdelig at gøre Indberetning herom til Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.

Naar der af Kontoret er anvist Plads til en af de Arbejds-søgende, skal der gives den paagældende Arbejdsgiver skriftlig Meddelelse herom; er vedkommende Arbejder anmeldt ledig fra en Arbejdsløshedskasse, skal der yderligere ufortøvet tilstilles denne Meddelelse herom.

De fra Arbejdsgivere modtagne Meddelelser om, at et Arbejdsforhold enten ikke er kommet i Stand eller er afbrudt umiddelbart efter Overtagelsen, skal Arbejdsanvisningskontoret straks videresende til vedkommende Arbejdsløsheds-kasse samt til Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejds-løshedsforsikringen.

§ 8. Anvisningen skal i første Række foretages under Hensyn til at skaffe Arbejdsgiveren den bedst mulige Arbejds-kraft og Arbejderen det Arbejde, hvortil Vedkommende bedst egner sig. Naar der findes flere lige kvalificerede Arbejdssøgende, skal der fortrinsvis anvises Plads til Medlemmerne af anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Under iøvrigt lige Forhold vil Rækkefølgen — indenfor en af Ledelsen nærmere fastsat Tidsgrænse — bestemmes af den Orden, hvori Anmodningerne om ledigt Arbejde eller ledig Arbejds-kraft er indkommen til Kontoret.

§ 9. De indkomne Anmodninger om Arbejde indføres paa dertil indrettede Blanketter. Spørgsmaal, der rettes til Arbejdssøgende, maa kun angaa Oplysninger, der skønnes at være nødvendige af Hensyn til Forretningsførelsen.

Kontoret maa ikke give Uvedkommende Adgang til at gøre sig bekendt med de angaaende de Arbejdssøgende modtagne Oplysninger, dog skal Kontoret paa Anmodning oplyse, hvorvidt bestemte Arbejdere, der ønskes anvist, er ledige. Findes der Anledning til at nægte saadan Oplysning, vil Indberetning ufortøvet være at fremsende til Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.

8 Dec. § 10. Har en Arbejdssøgende forgæves søgt Arbejde gennem Kontoret, kan der med Vedkommendes Samtykke meddeles Attest herom efter Begæring fra offentlige eller velgørende Institutioner.

§ 11. Naar der anvises en arbejdssøgende Person Arbejde udenfor hans Hjemsted, vil Billettaksten for hans Befordring paa Dampskib eller paa Jernbane foreløbig kunne afholdes af Kontoret, men Beløbet bør søges tilbagebetalt af vedkommende Arbejdsgiver eller Arbejder. Naar Omstændighederne taler herfor, vil Billettaksten dog kunne udtedes som Rejsehjælp af Kontoret efter Ledelsens nærmere Bestemmelse.

I Tilfælde, hvor anviste Arbejdere, der ved Ankomsten til Arbejdsstedet finder Pladsen besat, henvender sig paa Arbejdsanvisningskontoret om Rejsehjælp til Hjemreisen, kan Kontoret yde saadan Hjælp; den i disse Tilfælde afholdte Rejsehjælp skal godtgøres Kontoret af Arbejdsgiveren, forudsat at Arbejdsgiveren ikke saa betids har givet Meddelelse til det Arbejdsanvisningskontor, der har foretaget Anvisningen, at de anviste Arbejderes Afrejse kunde have været hindret.

§ 12. Kontoret skal optage en Fortegnelse over de bestaaende faglige Organisationer (Arbejderes Sammenslutning i Fagforbund eller Fagforeninger og Arbejdsgiveres faglige Sammenslutninger), der virker indenfor det Kontoret tildelte Omraade. Ved Udarbejdelsen af nævnte Fortegnelse skal Kontoret søge Vejledning hos Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer indenfor dets Omraade.

Det paahviler Kontoret, saa snart det kommer til Kundskab om, at der indenfor dets Omraade er erklæret kollektive Arbejdsstridigheder, straks at give Indberetning herom til Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.

Naar der fra en af de paa Fortegnelsen opførte Organisationer paa signeret Papir gives Kontoret skriftlig Meddelelse om, at der er varslet Strejke eller Lockout overfor et eller flere Arbejdssteder, foretager Kontoret ikke Anvisning af

Arbejdskraft dertil fra Iværksættelsen og indtil Strejken eller Lockouten er hævet eller kendt ulovlig. Ved Strejkens eller Lockoutens Ophør skal der ufortøvet tilsendes Kontoret Meddelelse fra vedkommende Organisation, der i sin Tid har givet Meddelelse om Strejken eller Lockouten. 8 Dec.

Naar der ikke for Kontoret foreligger Meddelelse om varslet Strejke eller Lockout, og har Kontoret gentagne Gange forgæves foretaget Anvisning til vedkommende Arbejdssted og det herigennem eller af andre Grunde skønnes, at Arbejdsvægringen er af kollektiv Natur, indberettes Sagen til Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, og det meddeles samtidig vedkommende Arbejdsgivere og Arbejdere, at dette er sket.

§ 13. Klager over Forretningsførelsen kan indføres i en paa Kontoret beroende Klagebog.

§ 14. Kontoret skal hver Maaned til Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser afgive en kort Beretning om og ved Aarets Udgang en samlet Oversigt over Virksomheden. Det er derhos pligtig til, efter nærmere Anvisning fra Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, at indsende til Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen Uge-, Maaned- og Aarsberetninger m. v. samt at være behjælpelig med Indsamling af statistisk Materiale og iøvrigt at udføre de Hverv, som i Henhold til Lovgivningen maa blive Kontoret paalagt.

B. F. 88. 872. 1. Afd. 1021.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at bevilge 1 514 000 Kr. til Indlæg af Centralvarme paa Kommunehospitalet samt til Indretning af bedre Ventilationsforhold, Forbedring af Belysnings- og Signalanlægget, Linoleumsbelægning paa Sygestuer m. v. samt 460 000 Kr. til Arbejder i Anledning af Hospitalets Tilknytning til Varmecentralen i Gotersgade. 8 Dec.

B. F. 88. 780—809. 1599—1607.

10 Dec. **Anordning angaaende Kirkegaarde.**

Nr. 325.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: At Vi efter derom af Vor Kirkeminister i Henhold til Bestemelsen i § 29 i Lov af 30. Juni 1922 om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v. nedlagt Forestilling ville have anordnet følgende Regler angaaende Kirkegaarde:

A. Anlæg af nye Kirkegaarde eller Udvidelse af Kirkegaarde.

§ 1. Alle Sager angaaende Anlæg af Hjælpekirkegaarde eller af nye Kirkegaarde samt Kirkegaardsudvidelser skal indsendes til Kirkeministeriets Godkendelse, ledsaget af de efter den stedlige Embedslæges Skøn fornødne Oplysninger til Afgørelse af, om det til Kirkegaard udsete Areal egner sig til Anvendelse som Begravelsesplads.

§ 2. ¹⁾ Ved Valg af Plads til Kirkegaard maa saavel Arealets Jordbundsforhold som dets Grundvandstand tages i Betragtning. Om fornødent, maa Dræning af Arealet finde Sted, saaledes at Kisterne, naar de nedsænkes i sædvanlig Gravdybde, kan staa tørt. Dræning kan dog ikke fordres udført i en større Dybde end 2,2 m. Dræningen maa ske efter en nøjagtig udarbejdet, af Synet (Lovens § 32) godkendt Plan. Drænelninger og Stik bør anbringes i eller langs med Kirkegaardens Veje, Gange eller paa andre tilgængelige Steder, saaledes at Reparationer saavidt muligt kan udføres uden Berøring af Gravstederne.

²⁾ Dræningskort med Højdeangivelser for Terræn og Dræn samt Oplysninger om Rørdimensioner bør udfærdiges i mindst to Eksemplarer, hvoraf det ene opbevares i Provstiudvalgets Arkiv.

§ 3. ¹⁾ Paa Kirkegården skal der anbringes Brønd med Pumpe eller en eller flere Vandhaner til Brug ved Gravstedernes Pasning. I Nærheden af Brønden skal der opsættes en Tavle med Advarsel mod at benytte Vandet som Drikkevand.

²⁾ Tiltrænges der Afløb for Overfladevand, Spildevand fra 10 Dec. Kapel, Brønde m. m., bør Arealet forsynes med et Kloak- Nr. 325. anlæg, der kan sættes i Forbindelse med Dræningsnettet, hvor et saadant findes, jfr. § 2.

³⁾ Kort over Kloakledninger med fornøden Angivelse af Ledningernes Beliggenhed i Forhold til Terræn og Højde, deres Dimensioner og andre vejledende Oplysninger bør udfærdiges i mindst to Eksemplarer, hvoraf det ene opbevares i Provstiudvalgets Arkiv.

§ 4. Ved Beregning af Størrelsen af det Areal, der skal indtages til Kirkegaard, vil Vejledning kunne faas ved at multiplicere den normale Størrelse af en Gravplads, jfr. § 7, med Gennemsnittet af Antallet af Dødsfald i de sidste 10 Aar indenfor den Befolkning, for hvilken Kirkegaarden anlægges, og det Antal Aar, hvori Gravene skal henligge urørt (Fredningstiden), jfr. § 20. Det udfundne Areal maa derefter forøges med fornøden Plads til Veje, Gange, Bygninger, Beplantning m. m., ligesom der maa tages Hensyn til Fornyelser af Gravsteder udover Fredningstiden, til Befolkningens Vækst, eventuelt ogsaa til, at der i enkelte Aar, f. Eks. under Epidemier, vil kunne blive Brug for et større Antal Gravpladser end sædvanligt.

§ 5. ¹⁾ Om Kirkegaarden skal der være et forsvarligt Hegn, passende til Anlæggets Karakter. Som Indhegning kan anvendes Stengærde, Mur, Jerntraadshegn med Tjørnehæk eller andet lige saa holdbart Materiale. Hegnet maa danne tilstrækkeligt Værn mod løsgaaende Kreaturer, Hunde eller andre Dyr, som ved Indtrængen kan forstyrre Kirkegaardens Fred.

²⁾ Ved Udvidelse af Kirkegaarden bør Hegnet i Regelen være af samme Art som Hegnet om den ældre Kirkegaard, og dette maa navnlig forlanges, hvor andet Hegn vilde virke skæmmende.

³⁾ I Kirkegaardshegnet skal anbringes det fornødne Antal Porte og Laager, som bør være selvlukkende og indrettede til at aflaaes.

10 Dec. 4) Indhegningen samt Porte og Laager skal forinden Ar-
Nr. 325. bejdets Paabegyndelse godkendes af Synet (Lovens § 32).

§ 6. 1) Kirkegaarden skal planeres og reguleres saaledes, at det enkelte Gravsted med tilhørende Gang danner en jævn Flade.

2) Kirkegaarden skal forsynes med det fornødne Antal Gange af tilstrækkelig Bredde. Hovedgangene skal være faste og anlagt saaledes, at de yder god og farbar Vej. Ved Anlægget maa der tages Hensyn til, at den for Kirkegaarden fornødne Kørsel kan foregaa. Køreveje bør have en Bredde af mindst 4 m.

3) Gangstier mellem Gravrækker bør være fra 1,5 til 2 m brede, for at Bæringen af Kisterne kan foregaa uden Vanskelighed. Ethvert Gravsted skal være tilgængeligt fra en Gang.

4) Offentlig Gangsti maa ikke lægges over Kirkegaarden.

5) Planen over Kirkegaardens Inddeling skal inden Arbejdets Paabegyndelse godkendes af Synet (Lovens § 32).

§ 7. 1) Den enkelte Gravplads' Størrelse vil for en Voksen i Almindelighed kunne sættes til 2,5 m × 1,3 m, men maa i lettere Jord gøres noget større, f. Eks. indtil 3 m × 2 m.

2) For Børn vil Gravpladsen kunne gøres betydeligt mindre. Det vil være hensigtsmæssigt at indrette en særlig Afdeling for Børnebegravelser, navnlig i de Tilfælde, hvor Fredningstiden for Børnebegravelser med Ministeriets Tilladelse i Henhold til Lovens § 24, Stk. 2, er gjort kortere end den almindelige Fredningstid, jfr. § 20.

§ 8. 1) Kirkegaarden bør forsynes med passende Beplantning under Hensyn til de stedlige Forhold og til den Betydning, som Beplantningen har for hele Kirkegaardens Udseende og Karakter. Der bør navnlig sørges for fyldestgørende Læplantning i tilstrækkelig Bredde langs Hegnet. Hvor Gange beplantes, bør de nærmeste Gravsteder lægges i passende Afstand fra Planterækkerne. Ved Plantningen maa det paases, at Kirkebygningen og dens Mure ikke berøves Lys og Luft. Planen for Beplantningen skal inden Arbejdets Paabegyndelse godkendes af Synet (Lovens § 32).

2) Ved Udvidelser eller Nyanlæg af Kirkegaarde kan det i den i § 16 omtalte Vedtægt bestemmes, at Gravstederne kun maa indhegnes med levende, eventuelt ensartet Hegn, ligesom det i Vedtægten kan fastsættes, at Kirken i disse Tilfælde overtager saavel Plantningen som Vedligeholdelsen af Hegnene.

10 Dec.
Nr. 325.

B. Vedligeholdelse.

§ 9. I Henhold til Lovens § 6 paahviler det Menighedsraadet, Kirkens Ejer og dens Tilsyn at vaage over, at Kirkegaarden, med hvad der hører til den, holdes i sømmelig Stand, og at sørge for, at Brøst og Mangler, hvor saadanne viser sig, afhjælpes, om fornødent efter nærmere Anvisning, jfr. nedenfor § 25.

§ 10. 1) Ældre Stengærder omkring Kirkegaarde maa ikke nedbrydes eller erstattes med andet Materiale uden Ministeriets Samtykke.

2) Gamle murede Kirkegaardsporte og Indgange skal vedligeholdes i Overensstemmelse med deres Stil og oprindelige Materiale og maa ikke nedbrydes eller forandres uden Ministeriets Samtykke.

§ 11. 1) Kirkegaarden kan, hvor det tiltrænges, af Synet (Lovens § 32) forlanges planeret og reguleret samt forsynet med det fornødne Antal Gange af tilstrækkelig Bredde. Hovedgangene skal være faste og bør, hvor der skal kunne køres paa dem, ikke være under 4 m brede. Sidegange, hvorpaa der skal kunne bæres Kister, bør være fra 1,5 til 2 m brede. Korte Sidegange til enkelte Gravsteder kan være 1,5 m brede. Udlægningen af de fornødne Gange bør ske saa hurtigt, som Hensynet til bestaaende Gravsteder tillader det.

2) Kirkegaarden kan, om fornødent, af Synet (Lovens § 32) fordres drænet i Overensstemmelse med Reglerne i § 2. Hvor et Dræningssystem ikke virker tilfredsstillende, kan det forlanges istandsat.

§ 12. Hvor der ikke paa eller umiddelbart ved Kirkegaarden findes offentlig og bekvem Adgang til Vand til Brug ved Gravstedernes Pasning, kan Menighedsraadet bestemme,

10 Dec. at Kirkegaarden skal forsynes med en Brønd med Pumpe
Nr. 325. eller en Vandhane, og der bør da i Nærheden af Brønden op-
sættes en Tavle med Advarsel mod at benytte Vandet som
Drikkevand. Samtidig bør der, om fornødent, indrettes for-
svarligt Afløb for Spildevandet.

§ 13. ¹⁾ Kirkegaarden og de Gravpladser, overfor hvilke
ingen andre har Vedligeholdelsespligt, skal af Menigheds-
raadet eller, hvor Kirken ikke er selvejende, af Ejeren af
Kirken eller dens Midler holdes ryddelige for Ukrudt og
Græsset afslaa, inden det bliver langstraaet. Afgræsning
kan aldrig tillades.

²⁾ Ethvert Gravsted med dertil hørende Indhegning og
Mindesmærke skal vedligeholdes sømmeligt i Overensstem-
melse med de herfor i Vedtægten (§ 16) fastsatte Bestem-
melser. Hvis Gravstedsejeren eller den, til hvem han har
overdraget Vedligeholdelsen af Gravstedet, ikke overholder
Bestemmelserne herfor, kan Gravstedet efter forudgaaet Var-
sel til Gravstedsejeren, hvis dennes Opholdssted er Kirke-
gaardsbestyrelsen bekendt, ryddeliggøres og besaas med Græs
eller gruslægges, men maa ikke inden Fredningstidens Udløb
tages i Brug.

³⁾ Saafremt der i Vedtægten er fastsat en Takst, for
hvilken Kirkegaarden overtager Vedligeholdelse af Grav-
steder, kan Gravstedsejeren i Tilfælde af, at Gravstedet ikke
behørig vedligeholdes, tilpligtes at overdrage Vedligeholdelsen
til Kirkegaarden for denne Takst.

⁴⁾ Affald maa kun henlægges paa de dertil bestemte
Steder, der bør indrettes saaledes, at de ikke mispryder Kirke-
gaarden, eventuelt omgives af Plantning. Affaldet maa bort-
fjernes med passende Mellemrum.

§ 14. Kirkegaardens Gange skal til enhver Tid holdes
rene. Snekastning paa Kirkegaarden skal foretages fra Kirke-
døren og Kapellet til Kirkegaardens Indgange samt udenfor
disse, saa langt Kirkens eller Kirkegaardens Grund strækker
sig, for Hovedindgangens Vedkommende dog altid indtil den
nærmeste paa Snekastningsregulativet optagne offentlige Vej.

§ 15. ¹⁾ Kirkegaardens Beplantning skal holdes tilbørlig vedlig. Hække og levende Hegn skal holdes klippede. De paa Kirkegaarden staaende Træer maa kun borttages eller stævnes efter nærmere Bestemmelse af Synet (Lovens § 32), og det kan i saa Fald forlanges, at det ved Salg af Træerne indvundne Overskud skal indgaa i Kirkens Formue.

10 Dec.
Nr. 325.

²⁾ Ny Beplantning kan af Synet (Lovens § 32) forlanges saavel langs Kirkegaardens Hegn som ved dens Hovedgange, hvor disses Bredde tillader det. Det bør ved Plantning af højt voksende Træer udenfor Læbælterne iagttages, at der hertil vælges Arter, der ikke ved Rodnettets Egenskaber eller Løvets Art kan virke ødelæggende eller hemmende paa Plantevæksten paa de omliggende Gravsteder. Ved Plantningen maa tages nøje Hensyn til, at Kirkebygningen og dens Mure ikke derved berøves Lys og Luft. Planen til Plantningen skal godkendes af Synet (Lovens § 32) inden Arbejdets Paa-begyndelse.

³⁾ Gravstedsejerne maa ikke uden Kirkegaardsbestyrelsens Tilladelse plante Træer eller træagtige Buske paa deres Gravsteder. Saadanne Plantninger kan, hvor det skønnes fornødent, af Synet forlanges beskaaret, eventuelt fjernet.

C. Benyttelse.

§ 16. ¹⁾ I Henhold til Lovens § 23 skal der for enhver Kirkegaard udfærdiges en Vedtægt for Orden paa Kirkegaarden og for dennes Benyttelse. Vedtægten fastsættes af Stiftsøvrigheden efter Forslag af Kirkens Bestyrelse og, hvor Kirken ikke er selvejende, efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet.

²⁾ I Vedtægten skal der gives Bestemmelser om Gravstedernes og de enkelte Gravpladsers Størrelse samt Gravdybden, om Erhvervelse af og Fornyelse af Gravsteder og Betalingen herfor, jfr. Lovens § 25, om Fredningstidens Længde, om Anbringelse af Indhegning og Mindesmærker paa Gravsteder og eventuel Betaling for Anbringelsen, om Vedligeholdelse og Beplantning af Gravsteder, om Benyttelse af Lighus m. m. samt andre Bestemmelser, der skønnes nødven-

10 Dec. dige eller hensigtsmæssige for Orden paa Kirkegaarden og for Nr. 325. dennes Benyttelse.

3) I Forbindelse med Bestemmelserne om Betaling for Erhvervelse af og Fornylse af Gravsteder skal det i Vedtægten anføres, i hvilke Tilfælde Vederlagene i Henhold til Lovens § 25, Stk. 6, jfr. Lov Nr. 112 af 29. Marts 1924, skal oplægges blandt Kirkens Midler, medmindre Fritagelse for Oplæg er indrømmet af Ministeriet.

4) Er der ved Kirkegaarden ansat en fast Graver, kan der i Vedtægten optages en Bestemmelse om Forpligtelse til at lade Gravene kaste ved denne for en bestemt Takst.

5) Ligeledes kan der i Vedtægten optages Bestemmelser om en vis Takst, for hvilken Kirkegaarden overtager Vedligeholdelse af Gravsteder.

§ 17. 1) Til Overholdelse af Orden med Gravstederne skal der ved enhver Kirkegaard være en af Provsten autoriseret Protokol, hvori samtlige Begravelser paa Kirkegaarden indføres med Angivelse af Tiden, paa hvilken Begravelsen har fundet Sted, den begravede Persons Navn, Stilling og Alder samt Gravens Plads og Nummer paa Kirkegaarden. I Forbindelse med Protokollen bør der føres et alfabetisk Register over de begravede Personer. Paa enhver Grav bør der paa Kirkegaardens Bekostning sættes en Nummerpæl af Egetræ, Jern eller ligesaa holdbart Materiale, f. Eks. Beton, med tydelig Angivelse af Nummeret i Kirkegaardsprotokollen.

2) Endvidere skal der være et Kort over Kirkegaarden, paa hvilket enhver Grav afmærkes med Nr. Kortet bør findes i to Eksemplarer, der opbevares paa forskellige Steder. Mindst en Gang aarlig skal Gravene paa Kirkegaarden sammenholdes med Kortet, og eventuelle Uoverensstemmelser berigtiges. Kortet skal godkendes af Synet (Lovens § 32).

3) Protokol og Kort skal forevises ved det aarlige Eftersyn af Kirkegaarden.

§ 18. 1) Saafremt der ikke i den i § 16 ommeldte Vedtægt findes Bestemmelser om en vis Takst, for hvilken Kirkegaarden overtager Vedligeholdelse af Gravsteder, maa der i hvert enkelt Tilfælde træffes Overenskomst herom med Kirke-

gaardsbestyrelsen. Hvis Vedligeholdelsespligten overtages for 10 Dec. længere Tid end een Fredningsperiode, skal Overenskomsten Nr. 325. godkendes af Stiftsøvrigheden.

2) Naar Vederlaget for Vedligeholdelsen erlægges med et Beløb een Gang for alle, skal det oplægges blandt Kirkens Midler. Efter Vedligeholdelsestidens Udløb kan Vederlaget anvendes til Kirkegaardens Udvidelse eller til Arbejder ved Kirkegården efter Ministeriets Bestemmelse.

3) Vedligeholdelsespligten omfatter ikke Fornyelse af Gitter eller Mindesmærke paa Gravstedet, medmindre der erlægges særskilt Vederlag herfor.

§ 19. Hvor der i Henhold til de gældende Bestemmelser uden Vederlag udlægges Gravplads til en afdød, skal der, hvis den afdøde var gift, om ønskes, samtidig umiddelbart ved Siden af den anviste Gravplads ligeledes uden Vederlag udlægges Gravplads til den efterlevende Ægtefælle, og denne bevarer da Retten dertil, uanset om han eller hun dør i eller udenfor Sognet, og selv om Dødsfaldet først indtræder efter Udløbet af Fredningstiden. I sidstnævnte Tilfælde maa der dog betales for Fornyelse af Gravstedet efter de Regler, som herom maatte være fastsat i Vedtægten.

§ 20. Fredningstiden er mindst 20 Aar. Det kan i Vedtægten bestemmes, at enhver Grav skal henligge urørt i indtil 30 Aar efter Begravelsen. For Børnelig kan der med Ministeriets Tilladelse sættes kortere Frister.

§ 21. 1) Gitterværk om Gravsteder maa ikke anbringes uden Kirkegaardsbestyrelsens Samtykke, og saadan Tilladelse bør kun gives under fornøden Hensyntagen til de omliggende Gravsteder.

2) Mindesmærker, der ved deres Størrelse eller Form vil virke skæmmende paa Kirken eller Kirkegården, eller hvis Indskrifter maa anses for upassende, maa ikke anbringes og kan af Synet (Lovens § 32) forlanges fjernet. Synets Afgørelser kan dog indankes for Ministeriet.

3) Synet skal paase, at Ligstene eller Mindesmærker, som enten kan tjene til Kirkegaardens Prydelse eller til at bevare Mindet om fortjente Mænd og Kvinder, ikke fjernes fra Kirke-

10 Dec. gaarden, men hvor deres Flytning findes nødvendig, anbringes
 Nr. 325. paa et passende Sted paa Kirkegaarden.

§ 22. 1) Ligkapeller, Lighuse, Redskabsrum, Nødtørftshuse eller andre Bygninger maa ikke opføres paa Kirkegaarden eller paa Kirkens Grund uden forud indhentet Tilladelse fra Ministeriet, hvortil Andragende maa indsendes, bilagt Tegning og Beskrivelse samt et Kort eller Rids, visende Bygningens Beliggenhed i Forhold til Omgivelserne.

2) Lighuse skal være af Grundmur med ildfast Tag, Sten eller Betongulv samt saaledes indrettet, at Afskylning af Gulvet og tilstrækkelig Luftfornyelse kan finde Sted.

3) Anskaffelse af de fornødne Begravelsesredskaber til Brug i Kirken og paa Kirkegaarden paahviler Kirken. Dette gælder ogsaa Anskaffelsen af Brædder til Afstivning af Gravens Sider.

§ 23. 1) Ligflytning maa kun finde Sted efter forud indhentet Tilladelse fra Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde.

2) Saafremt Ligrester opgraves, skal de nedgraves samlet og sømmeligt i samme Gravsted eller andetsteds paa samme eller anden Kirkegaard.

§ 24. Til Nedlæggelse af en Kirkegaard kræves Ministeriets Samtykke. Nedlæggelse kan ikke ske, før det Tidsrum, for hvilket der er solgt Gravsteder, er udløbet, medmindre Overenskomst herom træffes med de paagældende Gravstedsejere.

D. Tilsynet.

§ 25. Det daglige Tilsyn med, at Kirkegaarden og de til denne hørende Bygninger m. v. holdes i behørig Stand, paahviler Menighedsraadet eller, hvor Kirken ikke er selvejende, Ejeren af Kirken eller dens Midler. Indtrufne mindre Beskadigelser og lignende maa hurtigst muligt afhjælpes. Indtræffer der større Skade, skal Indberetning herom straks ske til Provstiudvalget, der afgør, hvad der videre skal foretages.

§ 26. Hvert Aar i Maj Maaned skal Menighedsraadet eller, hvor Kirken ikke er selvejende, Ejeren af Kirken eller

dens Midler foretage et fuldstændigt Eftersyn af Kirkegaarden, og hvad der hører til den. Eftersynet foretages i Forbindelse med den aarlige Synsforretning over Kirken og efter de i Anordning af 14. Maj 1923 §§ 27—30, Stk. 1, indeholdte Regler. 10 Dec.
Nr. 325.

§ 27. Hvert tredie Aar deltager Provsten og en af Provstiudvalget valgt bygningskyndig Mand i Henhold til Lovens § 32 i det aarlige Eftersyn af Kirkegaarden m. v., jfr. Anordning af 14. Maj 1923 §§ 31—33.

§ 28. De af Provstiudvalget trufne Afgørelser af, hvad der skal foretages i Anledning af de i foranstaaende §§ 26—27 omhandlede Synsforretninger, kan saavel af Menighedsraadet som af Ejeren af Kirken eller dens Midler inden 1 Maaned efter, at Provstiudvalgets Afgørelse er meddelt de paagældende, eller, hvis den af Provstiudvalget satte Frist for den paagældende Mangels Afhjælpning er kortere end 1 Maaned, da inden Fristens Udløb indankes for Ministeriet, der, naar det skønnes nødvendigt, indhenter sagkyndig Erklæring, inden det afgiver sin Kendelse.

§ 29. Med Hensyn til Afhjælpning af de udsatte Mangler, Oversiddelse af Frister for Afhjælpningen m. m. forholdes efter Lovens §§ 35—38.

§ 30. Vederlag, Dagpenge og Befordringsgodtgørelse for de i foranstaaende §§ 26 og 27 omhandlede Synsforretninger vedrørende Kirkegaarden m. v. er indbefattet under det i Anordning af 14. Maj 1923 § 36 fastsatte Vederlag m. m. for Synsforretningen over Kirken.

§ 31. Ekstraordinært Syn over en Kirkegaard m. v. kan afholdes efter Reglerne i Anordning af 14. Maj 1923 § 37.

E. Særlige Bestemmelser.

§ 32. Hvor der i Henhold til de i Lovgivningen eller nærværende Anordning fastsatte Bestemmelser skal foretages Anlægs- eller Vedligeholdelsesarbejder, Anskaffelser, Fornyelser m. m. vedrørende Kirkegaarden eller de paa denne værende Bygninger m. v., skal Udgifterne ved selvejende Kirker afhol-

10 Dec. des af Kirkens egne Indtægter, og saafremt disse ikke strækker
Nr. 325. til, ved Ligning paa Menigheden efter de herom gældende
Regler, hvorimod de ved Kirker, der ikke ejer sig selv, skal
afholdes af Ejeren af Kirken eller dens Midler. Dette gælder
ogsaa saadanne Foranstaltninger, som Menighedsraadet i Hen-
hold til de gældende Bestemmelser kan kræve udført, med-
mindre den paagældende Bestemmelse anviser anden Vej til
Dækning af Udgifterne.

§ 33. Hvis en Valgmenighed har egen Kirkegaard i Hen-
hold til Bestemmelserne i Lov om Valgmenigheder af 15. Maj
1903 § 12, Stk. 2, er Kirkegaarden undergivet Forskrifterne i
nærværende Anordning med de Lempelser, som efter An-
dragende fra Menighedens Bestyrelse maatte blive tiltraadt
af Ministeriet.

§ 34. Paa Kirkegaarde i København og Frederiksberg
samt Købstæder med flere Sogne med særligt Begravelses-
væsen i Henhold til § 7, Stk. 3, i Lov om Kirkers Bestyrelse
m. m. af 30. Juni 1922 kommer nærværende Anordning til
Anvendelse med de Lempelser, der følger af Forholdets Natur,
eller som indeholdes i den for disse Kirkegaarde af Ministeriet
stadfæstede Vedtægt.

§ 35. ¹⁾ Hvor der af Ministeriet under særlige Omstæn-
digheder er meddelt Bevilling til Indrettelse af Begravelses-
pladser for Stiftelser, Hospitaler eller enkelte Familier, føres
Tilsynet med Begravelsespladserne fremtidig af Provsten og
den af Provstiudvalget valgte bygningskyndige Mand.

²⁾ For Synsforretninger erlægges Ejeren af Begravelses-
pladsen Vederlag m. m. i Overensstemmelse med de i Anord-
ning af 14. Maj 1923 § 36 fastsatte Regler.

§ 36. Med Hensyn til Indretning og Benyttelse af Grav-
kamre paa Kirkegaarde og andre Begravelsespladser, jfr. § 35,
gælder indtil videre de i Ministeriets Cirkulære af 15. Maj 1914
fastsatte Regler.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Cirkulære til Stiftsøvrighederne og til Overtilsynene for de københavnske og frederiksborgske Kirker. 12 Dec. Nr. 169.

I Henhold til § 29 i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1922 om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v., kan der ved kgl. Anordning gives nærmere vejledende Regler med Hensyn til Anlæg, Vedligeholdelse og Benyttelse af Kirkegaarde.

Idet Ministeriet hoslagt fremsender en i Overensstemmelse hermed udfærdiget kgl. Anordning af 10. d. M. angaaende Kirkegaarde, skal man bemærke følgende:

Medens der i den tidligere Synsløv af 19. Februar 1861 kun fandtes ganske faa Bestemmelser om Kirkegaarde, jfr. Lovens §§ 19 og 20, er der i §§ 17—28 i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1922 givet langt udførligere Regler herom svarende til den øgede Interesse for Kirkegaardene og deres Vedligeholdelse, som er vokset frem ikke mindst i de senere Aar.

Ministeriet har anset det for praktisk i det væsentlige at optage Bestemmelserne i Lovens §§ 17—28 i Anordningens §§ 1—24, hvor Bestemmelserne er grupperet under Afsnittene A) *Anlæg af nye Kirkegaarde eller Udvidelse af Kirkegaarde*, B) *Vedligeholdelse* og C) *Benyttelse*. Til Lovens Bestemmelser er der i Anordningen knyttet saadanne nærmere vejledende Regler, som efter Lovens § 29 kan gives ved Anordning.

I Afsnit D) *Tilsynet* er der i Overensstemmelse med Lovens § 33 væsentlig henvist til de Bestemmelser om Tilsynet med *Kirkerne*, som er givet i kgl. Anordning af 14. Maj 1923, §§ 26—38, idet dog bemærkes, at der i § 28 i Anordningen om Kirkegaardene (Paaanke af Provstiudvalgets Afgørelser vedrørende Synsforretninger) er taget Hensyn til den ved Lov Nr. 112 af 29. Marts 1924 indførte Ændring af § 34 i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1922.

I Afsnit E) *Særlige Bestemmelser* findes i § 32 Bestemmelsen om, hvem det paahviler at afholde Udgifterne ved de i Loven og Anordningen ommeldte Foranstaltninger vedrørende Kirkegaardene og de paa disse værende Bygninger m. v. Endvidere er der i dette Afsnit nævnt de Kirkegaarde, paa hvilke Lovens og Anordningens Bestemmelser kun delvis

12 Dec. kommer til Anvendelse, hvilket navnlig gælder Kirkegaardene Nr. 169. i København og paa Frederiksberg samt i Købstæder m. fl. Sogne, hvor der haves særligt Begravelsesvæsen i Henhold til § 7, Stk. 3 i Lov Nr. 281 af 30. Juni 1922 om Kirkers Bestyrelse m. m. For Valgmenigheders Kirkegaarde kan Ministeriet tilstaa Lempelser i Anordningens Forskrifter, naar Andragende herom fremsættes af Valgmenighedens Bestyrelse, jfr. Anordningens § 33. Eventuelt Andragende herom maa indsendes til Ministeriet, ledsaget af Erklæringer fra Provstiudvalget og Overtilsynet. Med Hensyn til Trossamfund udenfor Folkekirken henvises til Bestemmelsen i § 6, Stk. 3 i Lov af 19. April 1907 om forskellige Forhold vedrørende Begravelser, hvorefter disse Trossamfund, naar de ønsker det, kan anlægge egne Kirkegaarde eller Begravelsespladser med Iagttagelse af de for Kirkegaardes Anlæg m. v. til enhver Tid foreskrevne Regler. Det følger heraf, at saavel de i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1922 som de i kgl. Anordning af 10. d. M. givne Bestemmelser om Kirkegaardes Anlæg m. v. kommer til Anvendelse paa de udenfor Folkekirken staaende Trossamfunds Kirkegaarde og Begravelsespladser.

Med Hensyn til den nærmere Gennemførelse af Anordningens Bestemmelser skal Ministeriet navnlig fremhæve Betydningen af, at Reglerne i Afsnit A) iagttages i alle Tilfælde, hvor nye Kirkegaarde anlægges eller bestaaende Kirkegaarde udvides. Særlig gøres opmærksom paa, at Forslag til Kirkegaardens Indhegning, Inddeling, Beplantning og eventuelle Dræning maa godkendes af Synet (Lovens § 32), forinden Arbejderne paabegyndes.

Ministeriet skal dernæst bede Stiftsøvrigheden sørge for, at den i Lovens § 23 omtalte *Vedtægt* for Orden paa Kirkegården og for dennes Benyttelse snarest belejligt udfærdiges for alle Kirkegaardes Vedkommende, hvor saadan Vedtægt ikke allerede maatte være udfærdiget, efter at Loven af 1922 er traadt i Kraft. Paa Grund af de store Forskelligheder, der gør sig gældende for Kirkegaarde i Købstæderne og paa Landet — formentlig ogsaa i forskellige Egne af Landet —, har Ministeriet ikke ment at burde udarbejde en

»Normalvedtægt«, men skal nøjes med at henvise til den 12 Dec. Vejledning, der er givet i Anordningens § 16, Stk. 2—5 med Nr. 169 Hensyn til, hvilke Forhold der dels skal, dels kan give Regler om i Vedtægten.

Ministeriet maa endvidere finde det rigtigst, at Stiftsøvrigheden henleder Kirkebestyrelsernes Opmærksomhed paa, at der, selv om en Vedtægt for Kirkegaarden er udfærdiget, efter at Loven af 1922 er traadt i Kraft, vil være Grund til at overveje, om Vedtægten ikke bør ændres eller suppleres i Overensstemmelse med de i Anordningen givne Regler.

Det tilkommer Kirkens Bestyrelse (ved selvejende Kirker Menighedsraadet, ved ikke-selvejende Kirker Ejeren af Kirken eller dens Midler) at stille Forslag til Vedtægten. Forinden Vedtægten for en til en ikke-selvejende Kirke hørende Kirkegaard stadfæstes af Stiftsøvrigheden, skal Menighedsraadets Erklæring om Vedtægten indhentes.

Ministeriet ønsker dernæst særlig at henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i Lovens § 22, jfr. Anordningens § 17, om, at der til Overholdelse af Orden med Gravstederne ved enhver Kirkegaard skal findes en af Provsten autoriseret *Kirkegaardsprotokol* samt et af Synet (Lovens § 32) godkendt *Kirkegaardskort*, det sidste i to Eksemplarer. For at undgaa den Mangel paa Orden med Hensyn til Gravstederne, som i mange Tilfælde har voldt store Vanskeligheder og medført betydelige Udgifter til Regulering af ældre Kirkegaarde, og for at opnaa en økonomisk Anvendelse af den forhaandenværende Gravstedsplads, saa Udvidelse af Kirkegaardene ikke skal blive nødvendig før Tiden, er det i høj Grad paa krævet, at Bestemmelserne om Protokol og Kort nøje overholdes. Ministeriet har ikke ment at burde udgive eller autorisere nogen bestemt Protokol, men man undlader ikke at bemærke, at en af Lærer Frands Hansen, Skelstrup pr. Maribo, udarbejdet Protokol, der er overtaget af »Foreningen for Kirkegaardskultur«, fyldestgør Lovens Fordringer til en saadan Protokol.

Medens det i Anordningens § 17, Stk. 2 er udtalt, at

12 Dec. Kirkegaardskortet bør findes i to Eksemplarer, skal Ministeriet kun henstille til Kirkebestyrelserne, hvorvidt der af Nr. 169. Hensyn til den Mulighed, at Kirkegaardsprotokollen kan gaa til Grunde, f. Eks. ved Ildebrand, bør findes to Eksemplarer ogsaa af Protokollen, der da maa opbevares paa forskellige Steder.

Endelig skal man henlede Opmærksomheden paa Bestemmelserne i Anordningens § 18 angaaende Overenskomster om Kirkernes Overtagelse af Vedligeholdelsen af Gravsteder, navnlig Bestemmelsen i § 18, Stk. 1, 2det Pkt., hvorefter Sager om Overtagelse af Vedligeholdelsen for længere Tid end een Fredningsperiode fremtidig afgøres af Overtilsynet. Ministeriet skal i denne Forbindelse anmode Overtilsynene om at ville drage Omsorg for, at Vederlaget for Vedligeholdelsen fastsættes saa rigeligt, at man kan gaa ud fra, at Kirken ikke kan paadrage sig Tab ved Vedligeholdelsen, hvilket navnlig maa paases, naar Vedligeholdelsespligten paatages for et længere Aaremaal. Forpligtelsen maa aldrig strække sig ud over den Tid, da Kirkegaarden bestaar som saadan, og bør i Overensstemmelse med den hidtil fulgte Praksis kun ganske undtagelsesvis paatages for længere Aaremaal end 100 Aar.

Det fornødne Antal Eksemplarer af kgl. Anordning af 10. d. M. og nærværende Cirkulære følger hoslagt til Omdeling blandt Provstiudvalgenes Medlemmer, Menighedsraadene og Ejerne af de ikke-selvejende Kirker eller disses Midler.

Nr. 169. Min. Tid. S. 193—95.

14 Dec. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 1. d. M. tilbagefulgte Sag har Magistraten forespurgt, hvorvidt den den 12. Marts 1856 fødte fhv. Gas- og Vandmester H. opfylder Betingelserne for at erholde Aldersrente, jfr. Aldersrentelovens § 2, Nr. 2, jfr. Nr. 5.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende, der i 1916 maatte ophøre med sin Forretning, fordi Ejendommen, hvor han havde Værksted, blev solgt, i 1918 efter Salget af sin

Ejendom var i Besiddelse af 38 200 Kr. kontant og en Panteobligation paa 22 000 Kr., som, efter at der i 1919 paa samme var blevet afdraget 5 000 Kr., i 1923 solgtes for 15 300 Kr., hvoraf 8 000 Kr. anvendtes til Betaling af Gæld, og 4 000 Kr. udlaantes til en Søn. I Aarene 1921—22 har den paagældende anbragt 30 000 Kr. i en Pengeudlaansforretning og 25 000 Kr. hos to andre Pengeudlaanere, men derved tabt begge Beløbene med Undtagelse af 13 000 Kr., som han har faaet tilbagebetalt inden Udgangen af Aaret 1923 og siden forbrugt til sit og sin Families Underhold tilligemed Restbeløbet, 3 300 Kr., af Salgssummen for fornævnte Panteobligation.

I denne Anledning skulde man tjenstlig meddele, at den paagældende efter Indenrigsministeriets Formening maa være udelukket fra at oppebære Aldersrente, jfr. Aldersrentelovens § 2, Nr. 2.

3. Afd. A. 76. 202.

Bekendtgørelse fra Politidirektøren om Gadefejningen. 15 Dec.

Ifølge Politivedtægten for København af 1. Marts 1913 § 89, 1ste Stk., skal Gadefejningen med hvad dertil hører efter § 88, 1ste Stk., paa de Steder, til hvilke særlige Dagrenovationsvogne udsendes for Kommunens Regning, foregaa hver Søndag og paa de Steder, hvor Magistraten bestemmer det, tillige paa Helligdage. Klokkeslettet for Gadefejningens Begyndelse og Fuldførelse bestemmes af Politidirektøren efter Forhandling med Magistraten og bekendtgøres offentlig.

I Overensstemmelse dermed bestemmes herved som følger:

§ 1. Den ovennævnte Gadefejning skal foregaa hver Søndag on Sommeren (fra 1. April til 30. September) mellem Kl. 5—7 Fm. og hver Søndag om Vinteren (fra 1. Oktober til 31. Marts) mellem Kl. 6—8 Fm., dog med følgende Undtagelser:

- a) I Ahlefeldtsgade paa Strækningen mellem Nansensgade og Nørrevoldgade, i Vendersgade paa Strækningen

15 Dec.

- mellem Nørresøgade og Nørrevoldgade, i Rømersgade og Linnésgade paa Strækningerne mellem Ahlefeldts-gade og Frederiksborggade samt paa selve Grønttorvet, i den vestlige Side af Nørrevoldgade paa Strækningen mellem Gyldenløvesgade og Frederiksborggade fra den vestlige Huslinie til en Afstand af 16,6 m fra denne, (paa den pladsformede Del udfor Vendersgade dog til Sporvejssporet), i Nørre Farimagsgade paa Strækningen mellem Ahlefeldtsgade og Frederiksborggade, samt i den østlige Halvdel af Nørrefarimagsgade paa Strækningen mellem Gyldenløvesgade og Ahlefeldtsgade skal Fejningen foregaa mellem Kl. 9 og Kl. 10½ Fm.
- b) paa Halmtorvet skal Fejningen foregaa mellem Kl. 2 (14) og 3 (15) Eftm.
  - c) paa den Del af Højbroplads, der anvendes til Blomstertorv, mellem Kl. 6 (18) og 7½ (19½) Eftm.
  - d) ved Gammel Strand og i de Dele af Nybrogade og ved Stranden, hvor Torvevognene fra Fisketorvet holder, mellem Kl. 2 (14) og 3 (15) Eftm.
  - e) paa selve Christianshavns Torv (ikke Torvegade), paa Kultortorvet, paa Hauserplads og paa Vandkunsten skal Fejningen foregaa mellem Kl. 3 (15) og 4 (16) Eftm.
  - f) i Mitchellsgade fra Polititorvet til Kalvebodbrygge, i Syndergaardsgade samt paa Pladsen mellem Flæskehallen og Godsbanegaarden paa Strækningen udfor Flæskehallen skal Fejningen foregaa mellem Kl. 10 og 11½ Fm.

§ 2. Det ved ovennævnte Rengøring sammenfejede Skarn (Gadeaffald) bliver ved Kommunens Foranstaltning hele Aaret rundt at bortkøre, forsaavidt Morgenrengøringen angaar, inden Kl. 10¼ Fm. og for den øvrige Rengørings Vedkommende inden 2½ Time efter Udløbet af den i foregaaende Paragraf til Gadefejning bestemte Tid.

§ 3. Disse Bestemmelser træder i Kraft den 1 Januar 1928 og derved er Politiets Bekendtgørelse af 18. Marts d. A. angaaende Gadefejning og Gaderenovationens Bortkørsel ophævet.

Handelsmin. Skr. til Fabrikant N. N.

16 Dec.

I Deres til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter indgivne, derfra hertil oversendte Andragende af 3. September d. A. har De, der agter at overtage Repræsentationen her i Landet for en belgisk Lædervarefabrik, forespurgt, om De er pligtig at løse Adgangsbevis.

Det fremgaar af Sagen, at De har drevet Næring som Sadelmager i København og saaledes har været berettiget til at forhandle saavel de af Dem selv som af andre producerede Lædervarer, medens Deres Borgerskab som Grosserer har været deponeret siden 27. December 1922.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart maa holde for, at det fremsatte Spørgsmaal i Medfør af § 5 i Lov Nr. 138 af 1. Juli 1927 om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer maa besvares benægtende.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, tilføjes, at den af Dem paatænkte Virksomhed efter Ministeriets Skøn ogsaa vil kunne udøves i Henhold til Deres Borgerskab som Grosserer.

1. Afd. 948.

Handelsmin. Skr. til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter. 20 Dec.

I Skrivelse af 2. September d. A. har Departementet for Told- og Forbrugsafgifter udbedt sig Handelsministeriets Afgørelse af den hoslagt tilbagefølgende Sag angaaende Sigtelse mod Firmaet N. N. & Co., København, for Overtrædelse af Forordningen af 8. Juni 1839 m. v.

Det fremgaar af Sagen, at det sigtede Firma, hvis eneste ansvarlige Indehaver er P. N., der har Borgerskab som Grosserer, repræsenterer forskellige udenlandske Handelsehuse, og at denne Virksomhed udøves fra fast Forretningslokale.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart maa holde for, at det paagældende Firmas Indehaver under Forudsætning af, at der i de angivne

20 Dec. Forhold ikke er handlet for fremmed Regning, ikke har overtraadt Bestemmelserne i Forordningen af 8. Juni 1839, idet det i denne Forbindelse ikke kan anses for at være af afgørende Betydning, at Varerne er fakturerede og direkte tilsendt de herværende Kunder fra de udenlandske Firmaer.

Det tilføjes, at Spørgsmaalets Afgørelse henhører under Domstolene.

1. Afd. 950.

20 Dec. **Bekendtgørelse om Ændring i Reglement for Nr. 306. Droskekørsel i København.**

I det til Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 13 af 22. Januar 1915 om Reglement for Droskekørsel i København hørende Tillæg, jfr. Bekendtgørelse af 29. Juli 1927 om Ændring i nævnte Reglement, indsættes som nyt 2det Stk.:

Motordrosker, der af Politiet i Københavns Amts nordre Birk er autoriseret til Droskekørsel i Gentofte Kommune, har indtil videre Ret til efter endt Tur at modtage Hyre overalt i København og til paa lige Fod med københavnske og frederiksbergske Drosker at søge Hyre fra følgende i København autoriserede Droskeholdepladser:

Ved Østerbros Banegaard,

Nørrevoldgade ud for Tornebuskegade og

paa Christianshavns Torv.

Nr. 306. Lov-Tid. A. S. 1497.

22 Dec. **Lov Nr. 304 om Ændringer i og Tillæg til Loven om Nr. 304. Indkomst- og Formueskat til Staten.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten foretages følgende Ændringer og Tilføjelser:

Til § 1.

22 Dec.

Nr. 304.

- 1) I Afsnit 2) udgaar sidste Stykke, og i Stedet for sættes:

»For de i § 2 Nr. 1 og 2 nævnte skattepligtige skal der dog under de nedenfor anførte Betingelser gives en Nedsættelse i Formueskatten, saaledes at denne ikke overstiger den Del af den Skatteyderen for samme Skatteaar paalignede Indkomstskat til Staten, der forholdsvis falder paa Udbyttet af Formuen, med mere end 50 pCt. Er Formueudbyttet større end den beskattede Indkomst, nedsættes Formueskatten til det Beløb, der svarer til $1\frac{1}{2}$ Gange Indkomstskat af Udbyttet.

Dog kan Formueskatten ved disse Nedsættelser ikke nedbringes til et Beløb, der ligger under 40 pCt. af det Beløb, Skatten af den ansatte Formue udgør.

Opgørelsen af Formueudbyttet sker i Overensstemmelse med Reglerne om Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst i §§ 4, 5 og 6; dog skal ved Opgørelsen af Udbytte, hidrørende fra Formue anbragt i den af Ejeren selv drevne eller ledede Erhvervsvirksomhed, herunder Drift og Udleje af fast Ejendom, 25 pCt. af Driftsindtægten — og mindst 2 500 Kr., men ikke over 10 000 Kr. — regnes som Vederlag for det med Driften eller Ledelsen forbundne Arbejde.

Heromhandlede Nedsættelse gives kun i Tilfælde, hvor vedkommende Skatteyder har selvangivet sin Indkomst og Formue paa behørig Maade. Begæring om Nedsættelse maa medfølge Selvangivelsen, og den paagældende maa overfor de skattelignende Myndigheder paa fyldestgørende Maade godtgøre, hvilket Udbytte Formuen har afkastet i det paagældende Regnskabsaar, og med hvilket Beløb dette Udbytte er indgaaet i den selvangivne Indkomst.

Ligningsmyndighederne afgiver samtidig med Fremsendelsen af Listerne over den foreløbige Skatteansættelse Indstilling til Skatteraadet om, til hvilket Beløb Udbyttet af Formuen skønnes at kunne ansættes. Skatteraadet

22 Dec.
Nr. 304.

træffer Afgørelse saavel desangaaende som angaaende selve Skatteenedsættelsen, men Raadets Afgørelse kan af den skattepligtige indankes for Landsoverskatteraadet efter de almindelige Regler i Lovens Afsnit C., ligesom Finansministeren til enhver Tid kan forlange Spørgsmaal vedrørende Formueudbyttets Størrelse og Skatteenedsættelsens Omfang afgjort ved Landsoverskatteraadets Kendelse.

Endvidere skal der for de i § 2 Nr. 1 og 2 nævnte skattepligtige, der er ansat til en Indkomst af under 4 500 Kr., om fornødent gives en yderligere Nedsættelse af Formueskatten i Tilfælde, hvor Formuen ikke er over 100 000 Kr., saaledes at Skatten ikke overstiger:

- a) hvor Indkomsten er under 2 000 Kr. .... $\frac{2}{5}$
af den fulde paalignede Skat;
- b) hvor Indkomsten er 2 000 Kr. eller derover, men
under 3 500 Kr. .... $\frac{3}{5}$
af den fulde paalignede Skat;
- c) hvor Indkomsten er 3 500 Kr. eller derover, men
under 4 500 Kr. .... $\frac{4}{5}$
af den fulde paalignede Skat.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for Gennemførelsen af de heromhandlede Bestemmelser og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne Udgifter.«

2) I Afsnit 3) udgaar de 3 første Linier i 1ste Stykke, og i Stedet for sættes:

»3) For de i nærværende Lovs § 2 Nr. 5 nævnte, her i Landet hjemmehørende, skattepligtige Selskaber og Foreninger beregnes Indkomsts-katten paa Grundlag af Forholdet mellem Indkomsten og Aktiekapitalen med Tillæg af de Beløb, der fremtidig henlægges til Selskabets eller Foreningens Reservefond, og saaledes, at der ved Skatteansættelsen for Skatteaaaret 1928—29 alene tages Hensyn til de Beløb, der henlægges af Fortjenesten i det til Grund for denne Skatteansættelse liggende Driftsjaar.

Skatten svares efter følgende Skala:«.

- 3) I samme Afsnit udgaar Stykke 2, og i Stedet for sættes: **22 Dec. Nr. 304.**
 »Ved Beregningen af Indkomstens procentvise Forhold til Summen af Aktiekapital og Reservefondsbeløb bortses for Indkomstens Vedkommende fra Halvdelen af det Beløb, der af Indkomsten henlægges til Selskabets Reservefond og saaledes bliver at tillægge Aktiekapitalen, medens der for dennes Vedkommende alene tages Hensyn til den af Aktionærerne indbetalte Del af Aktiekapitalen eller de fra Selskabets Reservefond overførte Beløb.

Som Reservefonds betragtes alene saadanne Fonds, der hidrører fra den af Selskabet ved dets Virksomhed indvundne eller ved Realisation af dets Formuegenstande erhvervede Fortjeneste, og som gennem den saaledes tilvejebragte Forøgelse af Selskabets Kapital er bestemt til at tjene som Sikkerhed mod fremtidige Tab, medens Henlæggelser, der alene tjener til at udligne alt foreliggende Tab eller Værdiforringelse, ikke kommer i Betragtning.«

- 4) I samme Afsnits næstsidste Stykke, 3die—4de Linie, [i nærværende Samling: 3die—6te Linie] udgaar Ordene: »herunder dog ikke Pensionsfond, Udbyttereguleringsfond eller andre Fonds, der ikke direkte gaar ud paa at sikre Selskabets økonomiske Grundlag.«
- 5) I samme Afsnits næstsidste Stykke, sidste Linie, rettes Ordene »med $\frac{1}{4}$ « til: »til Halvdelen«.

Til § 8.

- 6) Der gives fjerde sidste Stykke følgende Tilføjelse:
 »samt af de Beløb, der af Selskabets Fortjeneste henlægges til dets Reservefonds.«
- 7) I tredje sidste Stykke, Linie 1, indføjtes efter Ordet »Aktiekapitals« Ordene: »og de til Selskabets Reservefonds henlagte Beløbs«.

Til § 11.

- 8) Der gives Paragraffens Punkt 2 følgende Affattelse:
 »de, hvis Formue ikke overstiger 10 000 Kr., samt

22 Dec. Nr. 304. de i Henhold til § 8 for Indkomstskat fritagne, hvis Formue ikke er over 15 000 Kr.«

Til § 17.

- 9) I 5te Stykke, 1ste Linie, ændres »Købstæders« til: »Kommuners«.

Til § 22.

- 10) I Stykke 4, Linie 7, [i nærværende Samling: Linie 10] efter Ordet »Aktiekapitalen« indskydes: »og de henlagte Reservefondsbeløb«.

§ 2. De i nærværende Lov fastsatte Bestemmelser finder første Gang Anvendelse ved Skatteligningen for Skatteaaret 1928—29.

§ 3. Nærværende Lov forelægges Rigsdagen til Revision i den ordinære Rigsdagssamling 1929—30.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 48. S. 1493—96. Udg. 22. Dec.

22 Dec. Nr. 308. Lov Nr. 308 om Ændring i Lov om Afgift ved Tinglysning i Lov om Stempelafgift og i Lov om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov*):

I.

§ 1. I Lov om Afgift ved Tinglysning m. m., nemlig Lov Nr. 112 af 1. April 1922, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 78 af 31. Marts 1926, jfr. Optrykket af Loven i Finansministeriets Bekendtgørelse Nr. 46 af 17. Marts 1927 [nærv. Samling pag. 583—93], foretages de i §§ 2—8 nævnte Ændringer.

*) I nærværende Samling er for Overskuelighedens Skyld enkelte Ord fremhævet ved fede Typer, ligesom enkelte Bemærkninger er tilføjede i kantet Parentes. (U. A.)

§ 2. I § 1 i Slutningen efter »Hus« gøres følgende Tilføjeelse: eller hvor Medlemmerne ifølge Foreningens Love har Ret til hver sin Lejlighed i Foreningens Hus. 22 Dec. Nr. 308.

§ 3. I § 7 sættes som nyt 3die Stykke: For Pantebreve paa 3 000 Kr. og derunder er Afgiften 2 Kr., jfr. § 17, 2det Stykke.

§ 4. I § 13, 2det Punktum, ændres »5 Kr.« til: 2 Kr.

§ 5. I § 14, 1ste Stykke, efter 1ste Punktum indføjes som nyt 2det Punktum:

For Pantebreve paa 3 000 Kr. og derunder, for de i § 13, 2det Punktum, nævnte Dokumenter samt for Kvitteringer, hvor Opbevaring i Akterne finder Sted, er Afgiften 50 Ø.

§ 6. I § 16, 4de Stykke, ændres Ordene »den i § 12 forenskrevne Afgift« til: 2 Kr.

§ 7. — § 17, 1ste Stykke, ændres til:

Afgiften for Tinglysning erlægges — bortset fra de i § 13, 2det Punktum, nævnte Tilfælde — med mindst 5 Kr., Afgiften for Aflysning og Udsettelse med mindst 2 Kr., for hvert Dokument.

Som nyt 2det Stykke i § 17 sættes:

For Pantebreve paa 3 000 Kr. og derunder er Afgiften for Tinglysning dog kun 2 Kr., jfr. § 7, 3die Stykke, medens der for Lysning af Ændringer af den i § 13, 2det Punktum, nævnte Art samt for Aflysning og Udsettelse vedrørende saadanne Pantebreve svares en Afgift af kun 1 Kr.

§ 8. I § 21, 3die Stykke, 2den Linie, ændres Ordene »kun en Afgift af 5 Kr.« til: en Afgift af højst 5 Kr.

II.

§ 9. I Lov om Stempelafgift Nr. 113 af 1. April 1922 [nærv. Samling 1922 pag. 1012—75] foretages de i §§ 10—27 nævnte Ændringer.

§ 10. I Lovens Tekst erstattes Ordene »Tinglæsning«, »tinglæse« med: Tinglysning, tinglyse.

§ 11. I § 10 udgaar Ordene »efter Forordning af 28. Juli 1841 § 1«.

22 Dec. § 12. I § 32, 5te Stykke, 1ste Linie, ændres »Købekon-
Nr. 308. trakt eller Skøde« til: Overdragelsedokument.

§ 13. I § 54, 1ste Stykke, udgaar Ordene: »efter Finansministeriets Resolution, der ej kan paaankes for Domstolene«.

I samme Paragraf sættes som nyt 3die Stykke: Sagen bliver, for saa vidt den ikke med Finansministeriets Samtykke afgøres i Mindelighed, at behandle efter de for offentlige Straffesager gældende Regler.

§ 14. — § 55 ændres til:

Ægtepagter stemples til 2 Kr., medmindre Ægtepagten angaar Gaver eller andre Overdragelser mellem Ægtefællerne, eventuelt de fremtidige Ægtefæller. I saa Fald, saavel som ved Retshandler, der uden Ægtepagt indgaas mellem Ægtefæller, erlægges Afgift efter de almindelige Regler.

Naar det af et mellem Ægtefæller oprettet Overdragelsedokument fremgaar, at Overdragelsen ikke sker fra Særeje til Særeje, bliver det almindelige for saadan Overdragelse foreskrevne Stempel, hvis dette er 2den Klasses Takst eller derover, dog kun at beregne af Halvdelen af den stempelpligtige Værdi, medens der af den anden Halvdel beregnes Stempel til 3die Klasses Takst.

Sker der blot en Overdragelse fra den ene Ægtefælles Bodel til den anden Ægtefælles Bodel indenfor Fællesejet, og indeholder Dokumentet Parternes udtrykkelige Erklæring om, at saavel den overdragne Rettighed som Vederlaget herfor forbliver Fælleseje, erlægges kun Stempelafgift efter § 109, medmindre Overdragelsesstempel fører til en lavere Stempelafgift.

De ovennævnte Regler kommer ogsaa til Anvendelse paa Ægtepagter, der oprettes i Ægteskaber, som falder ind under § 56, 1ste Stykke, og § 57, 1ste Stykke, i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925. Gaar Ægtepagten her alene ud paa Ophævelse af en bestaaende Ægtepagt, er Stemplet dog altid 2 Kr. Derhos bliver i disse Tilfælde Ægtepagter, hvorved det indtraadte Formuefællesskab helt eller delvis ophæves, at stemple til 2den

Klasses Takst af det samlede Beløb af de Værdier, som ved 22 Dec. Dokumentet undtages fra Formuefællesskabet, med Fradrag Nr. 308. af de Fællesboet paahvilende Gælds- og andre Byrder, som vedkommende Ægtefælle overtager, og saaledes, at der kun tages Hensyn til den ved Ægtepagtens Oprettelse forhaandenværende Formue, men ikke til Bestemmelser, der angaar Formuens mulige Forøgelse; Stemplet er mindst 2 Kr.

Indeholder en Ægtepagt ogsaa testamentariske eller andre særlige Bestemmelser, erlægges den for saadanne Bestemmelser fastsatte Afgift ved Siden af Ægtepagtsstemplet.

§ 15. I § 56, 2det Stykke, ændres Ordene »Lov om . . . . Overvrigheden« til: »Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 skal hæves i Henhold til Beslutning af Skifteretten«.

Som nyt 3die Stykke i § 56 sættes: »Aftaler mellem Ægtefæller om Forsørgelsespligtens Opfyldelse, jfr. Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 § 9, er stempelfri«.

§ 16. I § 58, 3die Stykke, ændres Ordene »det [for Købekontrakter og Skøder fastsatte] Stempel« til: Stempel som for Overdragelse af fast Ejendom.

§ 17. I § 61, 1ste Stykke, 1ste Linie, ændres Ordene »Købekontrakter angaaende faste Ejendomme her i Landet« til: »Dokumenter, hvorved fast Ejendom her i Landet overdrages til Eje, eller hvorved Ret erhverves til at faa fast Ejendom her i Landet overdraget til Eje«.

§ 61, 5te Stykke, [vedrørende Tiender] udgaar.

§ 18. — § 62, 1ste Stykke, ændres til: Oprettes der mellem Sælger og Køber af fast Ejendom flere forskellige Dokumenter angaaende Overdragelsen af Ejendommen, kommer Reglerne i § 9, 2det Stykke, til Anvendelse.

I § 62, 3die Stykke, udgaar Ordene »eller . . . . Købekontrakt«.

§ 19. I § 63, 1ste Stykke, ændres »Fogder, Skifteforvaltere og Auktionsdirektører« til: Fogder og Skifteforvaltere.

I § 63, 4de Stykke, ændres »Købekontrakter eller Skøder« til: Overdragelsedokumenter.

22 Dec.
Nr. 308.

§ 20. I § 64, 1ste Stykke, udgaar Ordene »eller Tiender«.

I samme Stykke udgaar Ordene »1. Staten, Kommunerne eller offentlige Korporationer«, og Numrene 2, 3 og 4 ændres til henholdsvis 1, 2 og 3.

I § 64, 2det Stykke, 1ste Linie, udgaar Ordene »eller Tiende«.

Som nyt 3die Stykke i § 64 sættes:

Finansministeren skal derhos være bemyndiget til at frafalde den nævnte Afgiftsforhøjelse, naar Overdragelsen finder Sted til en Institution eller Forening med almenvælgørende eller andet almennyttigt Formaal, eller til en Byggeförening, som ifølge sine Love er forpligtet til at overføre Ejendomsretten til sine Medlemmer hver for sit Hus, eller hvor Medlemmerne ifølge Foreningens Love har Ret til hver sin Lejlighed i Foreningens Hus.

§ 21. — § 66 ændres til: For Dokumenter om Bytte og Mageskifte af fast Ejendom anvendes de for Ejendoms-overdragelser foreskrevne Regler saaledes, at der beregnes Stempel for hver af de modstaaende Overdragelser.

§ 22. — § 72 ændres til: For Dokumenter angaaende Livsgaver gælder de for Købedokumenter foreskrevne Regler saaledes, at Stemplet beregnes i Forhold til Genstandens Værdi.

§ 23. I § 96 [om Veksler], 1ste Stykke, ændres »50 Ø.« til: 25 Ø.

I samme Paragraf, 2det Stykke, ændres »50 Ø.« til: 25 Ø. og »1 Kr.« til: 50 Ø.

§ 24. I § 111, 2det Stykke, ændres »Købekontrakt« til: Ejendomsoverdragelse.

I § 111, 4de Stykke, Linie 1, ændres »Købekontrakter om« til: Kontrakter om Salg af.

§ 25. — § 114, 1ste Stykke, udgaar.

I § 114, 2det Stykke, Linie 1, ændres Ordene »Ligeledes . . . . Adkomstdokument« til: »Saafremt der i et Dokument, der kan tinglyses som Adkomst«. I Linie 2 sættes efter »Ejen-

dom: »«. I Linie 4 [i nærværende Samling: Linie 5] efter »Vederlaget« indføjes: »bliver der«.

22 Dec.
Nr. 308.

Som nyt 2det Stykke i § 114 sættes:

»Naar Erhverver af fast Ejendom overfor Kreditor kautionerer for eller paa anden Maade paatager sig at tilsvare Overdragerens Gæld, svares Stempelafgift som for ny Forskrivning. Dog svares Stempelafgift ikke for Overtagelse af Pantegæld i Ejendommen, saafremt Gælden ifølge det oprindelige Pantebrev ikke kan forlanges udbetalt i Tilfælde af Ejerskifte«.

I § 114, 3die Stykke, Linie 1—2, ændres Ordene »De anførte . . . med Hensyn til« til: »Ej heller svares Stempelafgift for Overtagelse af«.

§ 26. I § 118, 2den Linie, udgaar Ordene »ved . . . fuldbyrdet«, og i Linie 3 tilføjes efter »Ejendomsoverdragelse«: » , naar der angaaende denne er udstedt Dokument, der kan tinglyses som Adkomst«.

I Linie 3 erstattes derhos Ordene »Naar . . . Sted« med: »I saa Fald«.

§ 27. I § 132, 2det Stykke, 2det Punktum, ændres »Handelsbøger« til: »Forretningsbøger«, hvorhos »2 Kr.« ændres til: »3 Kr.«.

I Lov om Bogføring m. v. Nr. 98 af 10. Maj 1912*) § 4, 1ste Stykke, udgaar 3die og 4de Punktum.

III.

§ 28. I Lov om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer Nr. 313 af 20. December 1915, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 115 af 1. April 1922 indføjes i § 3, 1), 1ste Stykke, som nyt Punktum: »For de i Forbindelse med Terminsforretninger staaende Prolongationshandler nedsættes Afgiften til det halve paa Betingelse af, at de paagældende Opgørelser forsynes med Paategning: Prolongation.«

*) I Lovtidende staar ved en Trykfejl: 20. Maj 1912.

22 Dec.
Nr. 308.

IV.

§ 29. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1928.

§ 30. Finansministeren bemyndiges til at lade Lov om Afgift ved Tinglysning m. m. og Lov om Stempelafgift optrykke med de af nærværende Lov følgende Ændringer.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 49. S. 49. 1499—1505. Udg. 27. Dec.

22 Dec.
Nr. 309.

Lov Nr. 309 vedrørende Grundforbedringsarbejder.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Kommunalbestyrelserne er berettigede til i Tiden indtil 31. December 1928 uden højere Myndigheds Samtykke at paatage sig Garantien for Laan til Grundforbedringsarbejder, saafremt vedkommende Kommunalbestyrelse skønner, at de paagældende Arbejder kun kan forventes gennemført, naar der hertil optages Laan med Kommunegaranti, og saafremt Kommunalbestyrelsen under Hensyn til den Sikkerhed, som paagældende Ejendomme, Grundforbedringens Rentabilitet og Laantagernes personlige Forhold yder, finder det forsvarligt at yde saadan Garanti.

Forinden en Kommunalbestyrelse træffer Bestemmelse om at yde Kommunegaranti for et saadant Laan, skal der være forelagt den

- 1) en af en sagkyndig paa Grundlag af en Forundersøgelse afgiven Erklæring om Forsvarligheden af at lade Arbejdet iværksætte.

Som sagkyndig anses i denne Forbindelse det danske Hedeselskab og de af Landbo- eller Husmandsforeninger ansatte eller udpegede Grundforbedringskonsulenter og Planteavlkskonsulenter;

- 2) et af en saadan sagkyndig godkendt Overslag over Omkostningerne ved Arbejdets Udførelse og

- 3) en skriftlig Erklæring fra vedkommende Laangiver om, **22 Dec. Nr. 309.**
at de i Henhold til Overslaget fornødne Pengemidler er til Raadighed for Laansøgeren paa de i denne Lov anførte Vilkaar, men kun vil komme til Udbetaling, efterhaanden som Arbejdet skrider frem og efter Anbefaling af en af de under 1) omtalte sagkyndige.

Beslutning om Garantien skal vedtages af et Flertal af Kommunalbestyrelsens Medlemstal, men Bestemmelsen i § 35, jfr. § 34, i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 gælder iøvrigt ikke for de heromhandlede Garantiforpligtelser. Kommunalbestyrelsen skal drage Omsorg for, at Meddelelse om Berettigelsen til at paatage sig nævnte Garanti kommer til de interesseredes Kundskab.

For Laanene, der skal afdrages i højst 10 Aar med lige store aarlige Beløb, skal gives Pant i vedkommende Ejendom med Oprykningret efter tidligere Behæftelser.

I særlige Tilfælde kan Laanene dog, naar det drejer sig om Laan til Dræningsarbejder, afdrages i 15 Aar med lige store aarlige Beløb.

§ 2. Ved Arbejdets Afslutning paahviler det Laantageren at tilstille Kommunalbestyrelsen et Regnskab over de afholdte Udgifter ved det omhandlede Grundforbedringsarbejde vedlagt originale Kvitteringer for Udgifterne.

§ 3. Pantebreve for de i § 1 omhandlede Laan og Kommunernes Garantierklæringer for disse Laan kan udstedes paa ustemplet Papir, og Tinglysning og Aflysning sker uden Gebyr.

Renter og Afdrag kan inddrives ved Udpantning.

§ 4. Statskassen godtgør Kommunerne Halvdelen af de Tab, der maatte fremkomme ved Garantiforpligtelser for Laan ifølge nærværende Lovs § 1.

§ 5. Denne Lov træder i Kraft straks. Loven gælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

22 Dec. **Lov Nr. 310 om midlertidigt Tillæg til Lov Nr. Nr. 310. 134 af 1. Juli 1927 om Aldersrente.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Kommunalbestyrelserne bemyndiges til udover de i Henhold til Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 om Aldersrente § 22 5te, henholdsvis 6te Stykke, til deres Raadighed til personlige Tillæg til Aldersrentenydere staaende Beløb i samme Øjemed i Tiden indtil 31. Marts 1928 at anvende yderligere indtil en Trediedel af fornævnte Beløb.

§ 2. Af Kommunernes Udgifter i Henhold til denne Lov refunderer Staten en Trediedel.

§ 3. Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 49. S. 1505—6. Udg. 27. Dec.

22 Dec. **Bekendtgørelse om Motorkøretøjer.**

Nr. 313. I Henhold til den Justitsministeriet i § 2 Stk. 6, § 3 Stk. 2, § 7, § 8 Stk. 6, § 10, § 15, § 18 Stk. 1 og 2, § 20 Stk. 1, § 21, § 22 Stk. 2, § 26 Stk. 2, § 28 Stk. 1, § 37 Stk. 1, § 43 og § 45 Stk. 4 i Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer givne Bemyndigelse fastsættes herved følgende nærmere Bestemmelser angaaende Motorkøretøjer.

I. Paahængsvogne til Motorvogne.

§ 1. 1) Om Kørsel med *een Paahængsvogn* gælder følgende:

1. Paahængsvognen skal være forsynet med sikker Bremse, der kan blive staaende i tilspændt Stand.
2. Paahængsvognen skal være forbunden med Motorvognen paa sikker Maade og saaledes, at dens Hjul under Sving bevæger sig saa nær ved Motorvognens Hjulspor som muligt.

3. Paahængsvognen og Motorvognen skal være saaledes indrettet og belastet, at mindst 20 pCt. af den samlede Vægt falder paa Drivhjulene. Det skal dog tillige iagttages, at Drivhjulenes Belastning er saaledes afpasset efter Vejens Stigning og Vejbanens Tilstand, at Drivhjulene ikke under Kørselen kan rotere uden at føre Køretøjerne med sig. 22 Dec.
Nr. 313.
4. Kan Paahængsvognens Bremse ikke betjenes af Motorvognens Fører fra dennes Plads, skal Bremsen betjenes af en Person over 16 Aar, der har Plads ved det paa-gældende Bremsetræk, hvad enten dette er anbragt paa Motorvognen eller paa Paahængsvognen.
5. Saavel Føreren for den Motorvogn, der fremfører Paahængsvognen, som Ejeren (Brugeren) er ansvarlig for, at foranstaaende Bestemmelser overholdes.
6. Paahængsvognen skal foruden med det nedenfor i § 22 fastsatte Kendingsmærke være forsynet paa Bagsiden med tydelig Angivelse af Hovedvognens Kendingsbogstav og Nummer.

²⁾ Kørsel med Blokvogn eller lignende maa kun finde Sted efter dertil af Politiet i hvert enkelt Tilfælde meddelt Tilladelse og under Iagttagelse af de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger samt de Forskrifter, som Politiet har knyttet til Tilladelsen. Kørehastigheden maa ikke overstige 8 km i Timen.

§ 2. ¹⁾ Kørsel med flere Paahængsvogne maa kun finde Sted efter dertil af Politiet meddelt Tilladelse. Politiet kan til denne Tilladelse knytte Betingelser med Hensyn til, hvilke Veje der maa befares, til hvilke Tider Kørselen maa ske, og med hvilken Hastighed Vognene maa fremføres.

²⁾ Hver Paahængsvogn skal tilfredsstillende de foranstaaende for Kørsel med een Paahængsvogn givne Forskrifter, dog at Hovedvognens Kendingsbogstav og Nummer kun skal være angivet paa Bagsiden af den bageste Paahængsvogn.

³⁾ Hvis Paahængsvognenes Bremses kan betjenes fra Motorvognens Førersæde, men ikke er i saadan mekanisk Forbindelse med Motorvognens Bremses, at de betjenes sammen

22 Dec. med disse, skal der paa Motorvognens Førersæde foruden Nr. 313. Føreren være en Person over 16 Aar, som skal have nøje Kendskab til Bremserne og under Kørselen betjene disse. Kan Paa-hængsvognenes Bremses ikke betjenes fra Motorvognens Førersæde, skal Bremserne betjenes af Personer over 16 Aar, der har Plads een ved hvert Bremsetræk, og der skal da om fornødent være indrettet et af Politiet godkendt Signalsystem (Klokkesignal, Tegnsignal el. lign.), hvorved Føreren af Motorvognen og de Personer, der betjener Bremserne paa Paa-hængsvognene, kan sætte sig i Forbindelse med hverandre.

4) Er Antallet af Paa-hængsvogne i samme Vogntog mere end to, skal den bageste Paa-hængsvogn, selv om hver Paa-hængsvogns Bremse kan betjenes fra Motorvognens Førersæde, være forsynet med en Bremse, der betjenes af en Person over 16 Aar, som under Kørselen skal have Plads paa den bageste Vogn, og vedkommende Person skal i paakommende Tilfælde kunne give Signal til Motorvognens Førersæde.

II. Motorkøretøjers Indretning.

A. Signalapparater.

§ 3. 1) Ethvert Motorkøretøj skal være forsynet med et paalideligt virkende og klart lydende Signalapparat, der skal være indrettet enten som et *entontigt* Tungepibehorn eller som et Horn, der ved Svingninger af Metaltunger eller Plader (Membraner) frembringer en *enkelt* Tone.

2) Brug af Sirener, Udblæsningssignaler og lignende er forbudt.

B. Lygter.

§ 4. 1) Motorkøretøjers *Forlygter* skal være indrettede saaledes, at ingen Del af Lyskeglens blændende Kærnestraaler i 20 m's Afstand paa jævn Vej er hævet mere end 1 m over Vejbanen. Forsaavidt Forlygterne sidder lavere end 1 m over Jorden, maa Kærnestraalerne ikke hæve sig over Lygtehøjden.

2) Som Følge heraf maa Lygterne være anbragt i svagt hældende Stilling eller være forsynet med særlige Anord-

ninger, som hindrer, at Lyskeglens blændende Kærnestraaler hæver sig mere end foran nævnt over Vejbanen. Disse Foranstaltninger maa dog ikke være af en saadan Art, at Lygterne ikke er i Stand til at belyse Vejbanen foran Køretøjet i tilstrækkelig Grad.

3) Naar Motorkøretøjer henstilles paa Gade, Vej eller Plads, hvor de efter Færdselslovens § 13 skal være afmærket med Lygter, skal Lygternes Lysstyrke nedsættes.

4) *Baglygten* skal paa Motorvogne og Paahængsvogne til Motorvogne være anbragt saaledes, at saavel Bogstav som Nummer er klart belyst. Paa Motorvogne og Paahængsvogne til Motorvogne, der fremtidig indregistreres, skal Baglygten være anbragt paa Vognens Midte eller paa dens venstre Halvdel.

C. Sikring af Førerens Udsigt.

§ 5. 1) Glasset i Vindskærmen skal være fejlfrit, saaledes at Føreren ikke faar et fortrukket Billede af, hvad der ses gennem Glasset.

2) Saafremt Vindskærmen ikke er indrettet saaledes, at den foran Føreren kan aabnes tilstrækkeligt til, at han har den fornødne Udsigt gennem Aabningen, skal der paa Vindskærmen foran Føreren være anbragt en Vindskærmsrenser.

3) Hvis Førerpladsen er dækket til Siderne, skal der i Sidestykkerne være anbragt gennemsigtige, klare Ruder af Glas, Celluloid eller lignende, der skal have en saadan Størrelse og være anbragt paa en saadan Maade, at Føreren har fornøden Udsigt til Siderne og skraat fremefter.

III. Anmeldelse og Registrering.

§ 6. 1) Ejeren (Brugeren) af det *Motorkøretøj*, der ønskes registreret, anmelder det til Politiet i den Politikreds, hvor Motorkøretøjet er hjemmehørende, og betaler samtidig det i Loven fastsatte Gebyr for Synsforretningen. Til Anmeldelsen skal anvendes en Anmeldelsesblanket som vedføjede Blanket I, der skal udfyldes med Oplysninger om de i Blanketten angivne Forhold.

22 Dec. 2) Efter Modtagelsen af Blanket I, samt efter at det er
Nr. 313. godtgjort, at den i Lovens § 39 paabudte Ansvarsforsikring er
tegnat, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato
om Ansvarsforsikring for Motorkøretøjer, udleverer Politiet
Anmelderen enten et Sæt Nummerplader, der er forsynede
med det Kendingsbogstav og Nummer, hvorunder Køretøjet
skal indregistreres, eller et Sæt Prøveskilte og paalægger ham
at fremstille Køretøjet for den sagkyndige, som Politiet be-
stemmer, til den af denne opgivne Træffetid.

3) Blanket I tilstilles af Politiet den paagældende sag-
kyndige, som efter at have undersøgt Køretøjet og befundet,
at det er i Orden, udsteder Attest (Blanket II) om, at det
opfylder de i Loven givne Forskrifter.

4) Denne Attest (Blanket II) fremsendes af den sag-
kyndige til Politiet og forbliver der. Saafremt der er ud-
leveret Anmelderen Prøveskilte, skal disse tilbageleveres efter
Køretøjets Undersøgelse, og Politiet udleverer da et Sæt
Nummerplader. For Nummerpladerne erlægges for alle Motor-
køretøjers Vedkommende en Betaling af 10 Kr. pr. Sæt.
Nummerpladerne skal være ubrugte.

5) Efter at Nummerpladerne er paasat, fremstilles Køre-
tøjet for Politiet, der afstempler Pladerne og udsteder Attest
(Blanket III) om Køretøjets Indregistrering.

6) Forinden Indregistreringen skal der forevises Politiet
en Attest fra vedkommende Toldmyndighed (i København
Inspektoratet for Tobaksbeskatningen, Frederiksholms Kanal
Nr. 23, udenfor København vedkommende Toldkammer) om,
at den i den under 15. Juli 1927 bekendtgjorte Lov om Om-
sætningsafgift af Motorkøretøjer paabudte Afgift er erlagt,
eller at Registreringen kan finde Sted uden Erlæggelse af
saadan Afgift. Der gives Attesten (Blanket III) Paategning
herom. Samtidig iagttages § 12 i nævnte Lov. Endvidere skal
der forevises Kvittering for, at Afgiften i Henhold til Lov
Nr. 143 af 1. Juli 1927 om Afgift af Motorkøretøjer m. v. er
betalt, jfr. Finansministeriets Bekendtgørelse Nr. 241 af
12. September 1927.

§ 7. De Oplysninger, som Attesten fra Justitsministeriets sagkyndige (Blanket II) indeholder, samt Oplysning om den for Motorkøretøjet tegnede Ansvarsforsikring (jfr. § 3 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato om Ansvarsforsikring for Motorkøretøjer) og om, af hvilken Toldmyndighed Attest vedrørende Omsætningsafgift er udstedt, med Angivelse af Attestens Dato og Nummer, indføres i Politiets Register under det Nummer, som Køretøjet faar ved Indregistreringen. Hvert Nummer skal have sit Blad i Registret. Registret kan indrettes som et behørigt aflaaet Løsbladregister. Udgaade Numre skal saa vidt muligt atter tages i Brug efter Udløbet af Afgiftsperioden for det udgaade Køretøj, og de laveste af de Kredsen tildelte Numre hør anvendes først.

§ 8. 1) Attesten om Køretøjets Indregistrering (Blanket III) forsynes, naar Køretøjet afmeldes, af Politiet med Paategning om Afmeldelsen, hvilken Paategning, naar Afmeldelsen sker i Anledning af, at Køretøjet er overgaaet til en anden Ejer (Bruger), skal indeholde Oplysning om, naar og til hvem Køretøjet er overgaaet, ligesom det fornødne om Afmeldelsen indføres i Registret.

2) Naar Motorkøretøjet afmeldes, skal Nummerpladerne tilbageleveres Politiet.

3) Afmeldes Køretøjet som overgaaet til en anden Politikreds, sender Politiet i den Kreds, hvorfra Køretøjet er afmeldt, en Skrivelse overensstemmende med Blanket IV til Politiet i den Kreds, hvortil Køretøjet agtes overført. Denne Skrivelse, der forbliver hos Politiet i den Kreds, hvortil Køretøjet overføres, besvares snarest muligt. Saafremt det tillades at benytte de gamle Nummerplader ved Kørselen til den nye Politikreds, skal Bemærkning herom gøres som angivet i Blanket IV, og Politiet i den Politikreds, hvortil Køretøjet overføres, skal da paase, at Nummerpladerne afleveres til Politiet.

4) Naar et Motorkøretøj afmeldes, skal der i Overensstemmelse med Bestemmelsen i § 4 i Justitsministeriets Bekend-

22 Dec. gørelse om Ansvarsforsikring ske Underretning om Afmel-
Nr. 313. delsen til det Selskab, hvori Køretøjet er forsikret.

⁵⁾ Ved Omregistrering af et Motorkøretøj i Anledning af Ejerskifte skal den i § 6 omhandlede Attest om Omsætningsafgiften forevises Politiet, der paaser, at Attesten er forsynet med Toldvæsenets Paategning om, at Omregistreringen kan ske uden Erlæggelse af Omsætningsafgift, eller at saadan Afgift er betalt.

§ 9. ¹⁾ Enhver *Side- eller Paahængsvogn* til Motorcykle samt enhver Paahængsvogn til Motorvogn skal, forinden den tages i Brug, anmeldes til Politiet i den Politikreds, hvor den er hjemmehørende. De til Brug i Land- eller Søværnet anskaffede Side- og Paahængsvogne anmeldes dog for den i Henhold til Lovens § 15, Stk. 5, udpegede sagkyndige eller Kommission af sagkyndige.

²⁾ Anmeldelsen foretages af Ejeren (Brugeren) ved Indlevering i 2 udfyldte Eksemplarer af en Anmeldelsesblanket (Blanket V). Politiet henviser Anmelderen til at fremstille Vognen for den sagkyndige, der, naar Vognen findes i Orden, giver det ene Eksemplar af Anmeldelsen Paategning herom. For Undersøgelsen betales et Gebyr af 8 Kr. for en Paahængsvogn til Motorvogn og 4 Kr. for en Side- eller Paahængsvogn til Motorcykle.

³⁾ Forinden Indregistreringen skal der forevises Politiet Attest vedrørende Omsætningsafgiften og Kvittering for Vægtafgiftens Betaling som i § 6 Stk. 6 angivet.

⁴⁾ De i Blanketten indeholdte Oplysninger samt Oplysning om, af hvilken Toldmyndighed Attest om Omsætningsafgift er udstedt, med Angivelse af Attestens Dato og Nummer, indføres i et af Politiet ført Register, og der tildeles Vognen det til den paagældende Rubrik i Registret svarende Løbenummer. Derefter gives det Eksemplar af Anmeldelsen, der ikke er paategnet af den sagkyndige, tilbage til Anmelderen, forsynet med Politiets Attest om, at Vognen er indregistreret, og med Oplysning om det Løbenummer, der er tildelt den. Der gives derhos Blanketten Paategning om Omsætningsafgiftens Berigtigelse.

5) Alle Side- og Paahængsvogne skal derhos, forinden de tages i Brug, forsynes med det nedenfor i § 22 nævnte særlige Kendingsmærke, der leveres af Politiet mod en Betaling af 3 Kr. pr. Mærke. 22 Dec.
Nr. 313.

6) Saafremt Side- eller Paahængsvognen ikke ønskes benyttet mere, skal den afmeldes og Kendingsmærket tilbageleveres Politiet.

7) Dersom en indregistreret Side- eller Paahængsvogn skifter Ejer, skal dette straks anmeldes til Politiet, saaledes at de fornødne Berigtigelser kan tilføres Politiets Register.

8) Saafremt Vognen som Følge af Ejerskifte eller af andre Grunde faar Hjemsted i en ny Politikreds, skal den overføres til denne Kreds' Register. Om Omregistreringen giver de paagældende Politimestre hinanden Underretning paa samme Maade som i § 8 med Hensyn til Motorkøretøjer bestemt.

§ 10. 1) Foretages der paa et allerede indregistreret Motorkøretøj eller en Side- eller Paahængsvogn saadanne Ændringer, at den af Politiet om Indregistreringen udstedte Attest (Blanket III eller Blanket V) paa noget Punkt bliver urigtig, skal Ejeren (Brugeren) straks til Politiet paa det Sted, hvor Køretøjet er indregistreret, gøre Anmeldelse herom. Om ornødent henviser Politiet Anmelderen til at fremstille Køretøjet for den sagkyndige. Der gives den ovennævnte Attest (Blanket III eller Blanket V) Paategning om den skete Ændring eller udfærdiges ny Attest. Endelig tilføres der Registret Bemærkning om Ændringen.

2) Det samme gælder, saafremt Køretøjet overgaar til anden Brug, end det ved Indregistreringen er godkendt til. Er det ved Indregistreringen fritaget for Omsætningsafgift, paases det, om der i Anledning af den ændrede Anvendelse skal erlægges saadan Afgift. I Tvivlstilfælde rettes Henvendelse til Toldvæsenet.

IV. Undersøgelse.

§ 11. Undersøgelsen omfatter dels et Eftersyn, dels en Køreprøve. Det undersøges herved, om Køretøjet opfylder de i Loven indeholdte saavel som de i Henhold til Loven

22 Dec. givne Forskrifter, samt om det iøvrigt efter sin Beskaffenhed Nr. 313. uden Fare kan benyttes. Med Hensyn til de Krav, der i saa Henseende maa stilles til Køretøjet, og til den nærmere Fremgangsmaade ved Undersøgelsen henvises til de af Justitsministeriet herom givne Regler.

V. Mærkning.

A. Motorvogne og Motorcykler.

§ 12. For Københavns Vedkommende forsynes Køretøjet med følgende Mærke: Bogstavet K med latinsk Skrift og til højre, med almindelige (arabiske) Taltegn, Køretøjets Løbenummer i Politiets Register.

§ 13. Udenfor København mærkes Køretøjet med det latinske Bogstav, der i Overensstemmelse med nedenstaaende Fortegnelse er tildelt vedkommende Amt, og paa tilsvarende Maade som for København med Køretøjets Løbenummer i Politiets Register. Hver Politikreds benytter ved Bestemmelsen af Køretøjernes Løbenumre de Tal, der paa nedenstaaende Fortegnelse er tildelt Politikredsene. I de Tilfælde, hvor en Politikreds er anført under flere Amter og saaledes faar flere Kendingsbogstaver, paases det, at Motorkøretøjerne indregistreres under det Bogstav, der vedrører den Del af Kredsen, i hvilken Køretøjet er hjemmehørende.

§ 14. De Amterne og Politikredsene tildelte Bogstaver og Numre er følgende: — — — — —

§ 15. De i det foregaaende nævnte Kendingsmærker anbringes paa Nummerpladerne.

§ 16. ¹⁾ Nummerpladerne skal anbringes paa iøjnefaldende Sted paa Køretøjernes For- og Bagside.

²⁾ Paa Motorvogne skal Pladerne være anbragt i en passende Højde over Jorden og saaledes, at ingen Del af dem skjules ved, at Motorkøretøjet rager hen over eller ned over dem.

³⁾ Paa Motorcykler skal den forreste Plade være anbragt paa langs foran Styret; Kendingsmærkerne skal være anbragt paa begge Sider af Pladen. Den anden Plade anbringes bag paa Cyklen. Pladerne skal være anbragt saaledes, at de ikke overdækkes af Bagage, Overtøj eller lignende.

§ 17. 1) Tabes en Nummerplade, eller bliver den ubrug- **22 Dec.**
bar, maa dette straks anmeldes for den Politimyndighed, der **Nr. 313.**
har stemplet den.

2) Sker det paa Rejse udenfor Hjemstedet, skal Anmel-
delse finde Sted til den nærmeste Politimyndighed, der uden
Betaling udleverer et Sæt Prøveskilte til midlertidig Benyt-
telse under Kørselen til Hjemstedet; den eventuelt tilbage-
værende Nummerplade fjernes eller tildækkes med det til-
svarende Prøveskilt. Anmeldelse om den skete Udlevering af
Prøveskilte foretages snarest muligt til Hjemstedets Politi
saavel af Køretøjets Ejer (Bruger) som af den paagældende
Politimyndighed, og Ejeren (Brugeren) skal straks efter
Hjemkomsten tilbagesende Pladerne til Udleveringsstedets
Politi uden Udgift for dette.

3) Den for Køretøjet tegnede almindelige Ansvarsfor-
sikring gælder ogsaa under den heromhandlede Kørsel med
Prøveskilte, og der skal som Følge heraf ikke tegnes særlig
Ansvarsforsikring for Prøveskiltene.

4) Saaftremt Prøveskilte ikke maatte være forhaanden,
giver den paagældende Politimyndighed vedkommende Til-
ladelse til at fortsætte Kørselen med en Nummerplade til
Hjemstedet; eventuelt maa i saa Fald den forreste Plade
flyttes om som bageste Nummerplade.

§ 18. 1) Nummerpladerne skal udføres i Overensstem-
melse med de Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 361 af
30. Juni 1921 vedføjede Bilag og under Iagttagelse af føl-
gende Maal:

	Højde af Tal	Højde af Kendings- bogstaver	Afstand mellem Tegnene indbyrdes	Afstand mellem Tegnene og Pladens Yderkant
Motorvognes Bagplader	12,5 cm	8,5 cm	1 cm	1,5 cm
Motorvognes Forplader }	8 cm	5,5 cm	1 cm	1,2 cm
Motorcyklers Bagplader }				
Motorcyklers Forplader	4,5 cm	3 cm	1 cm	0,5 cm

22 Dec. 2) Tallene skal paa Motorvognes Bagplader have en Streg-
Nr. 313. bredde af 2,5 cm paa det bredeste Sted, 1 cm paa det smalleste.
Tallene paa Motorvognes Forplader og Motorcyklers Bag-
plader udføres med en største Stregbredde af 1,5 cm og en
mindste Stregbredde af 0,8 cm, hvilke Maal for Motorcyklers
Forplader yderligere formindskes til 1 cm og 0,5 cm.

3) Tegnene anbringes paa een Linje, Bogstavet med Over-
kanten i samme Højde som Tallenes Overkant. Paa Motor-
cyklers Bagplader skal Kendingsmærket dog, naar Tallet har
4 eller flere Cifre, deles i 2 Linjer, saaledes at Bogstavet og
de to første Cifre fra venstre anbringes foroven, de øvrige
Cifre forneden med en Afstand mellem Linjerne af 2,5 cm.
Det samme gælder ved fremtidige Indregistreringer for Motor-
vognes Bagplader, naar Tallet har 5 Cifre; de foreliggende
Beholdninger af Plader kan dog opbruges. Paa de øvrige
Plader skal der ved 5-cifrede Tal anbringes en Bindestreg
mellem det 2det og det 3die Ciffer.

4) Under Kendingsbogstavet anbringes hele Tallet med
tydelige arabiske Tegn, hvis Højde ikke maa overstige 1,5 cm,
og som overtrykkes med Politiets Stempel.

5) Alle Kendingsmærkerne udføres i hvidt paa sort Bund-
farve undtagen Kendingsmærkerne paa de nedenfor i Afsnit
VII nævnte Proveskilte, idet disse udføres med sorte Bog-
staver og Tal paa hvid Bund.

6) Nummerpladerne udføres i Metal. De skal have en
Tykkelse af 2 mm for Motorvogne og mindst 1,5 mm for Motor-
cykler.

§ 19. Motorkøretøjer og Side- og Paahængsvogne, der
ved Indregistrering eller Omregistrering angives udelukkende
at skulle benyttes til Befordring af Gods eller til fast Rute-
kørsel med Personer i Henhold til Lov Nr. 166 om Omnibus-
og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer af 4. Juli 1927,
og som derfor i Henhold til § 8 i den under 15. Juli 1927
bekendtgjorte Lov om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer
fritages for Omsætningsafgift, samt Motorkøretøjer, der er
indrettede til Befordring af Handelsrejsende og disses Vare-
prøver, og som ifølge den af Toldvæsenet udstedte Afgifts-

attest er fritagne for Omsætningsafgift i Henhold til § 8, 22 Dec. 4de Stykke, i sidstnævnte Lov, skal foruden de almindelige Kendingsmærker forsynes med et særligt Kendingsmærke, bestaaende af en cirkelrund rød Skive med en Diameter af 9 cm, som paa Motorkøretøjer anbringes umiddelbart ved den bageste Nummerplade og paa Side- og Paahængsvogne ved Siden af den i § 22 omhandlede Skive. Dette særlige Kendingsmærke, for hvilket der erlægges en Betaling af 3 Kr., maa ikke fjernes uden Politiets Tilladelse.

§ 20. Vare- og Lastmotorkøretøjer skal være forsynede med Paaskrift eller Skilt anbragt paa hver Side paa et under Kørselen synligt Sted, og som tydeligt viser Køretøjets Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed. Paaskriften eller Skiltet bør have Form som vist i følgende Eksempel:

Ev 1000	30
L 1400	km

hvor »Ev« betegner Egenvægten i kg og »L« Køretøjets største tilladte Belastning, d. v. s. Køretøjets største tilladte Vægt med fuld Last ÷ Egenvægten.

§ 21. 1) Vare- og Lastmotorvogne med lukket Førerhus, der fremtidig indregistreres, skal paa hver Side af Førerhuset være forsynede med Paaskrift eller Skilt, som med tydelig Tekst angiver, hvilket Antal Personer Førersædet er godkendt for (»1 Person«, »2 Personer« o. s. v. eller »1 Prs.«, »2 Prs.« o. s. v.).

2) Paaskriften anbringes nedenfor den i § 20 angivne Ramme.

B. Side- og Paahængsvogne til Motorcykler samt Paahængsvogne til Motorvogne.

§ 22. 1) Alle Side- og Paahængsvogne til Motorcykler, der benyttes her i Landet, skal være forsynede med et Ken-

22 Dec. dingsmærke, bestaaende af en cirkelrund hvid Skive, forsynet
Nr. 313. med en sort 2 cm bred Rand; Skivens Diameter inklusive den
sorte Rand skal være 9 cm.

2) Paahængsvogne til Motorvogne skal være forsynede med en cirkelrund hvid Skive, forsynet med en sort, 4 cm bred Rand; Skivens Diameter inklusive den sorte Rand skal være 14 cm.

3) Paa Skiverne anbringes indenfor den sorte Rand for Københavns Vedkommende Bogstavet K og derunder det Løbenummer, der er tildelt Vognen, udenfor København Politikredsens Nummer og derunder Løbenummeret.

4) Paa Side- og Paahængsvogne til Motorcykler anbringes Kendingsmærket bagpaa, paa Paahængsvogne til Motorvogne anbringes Mærket paa højre Side.

5) Alle Mærkerne skal forsynes med Politiets Stempel og være synlige under Kørselen.

6) De til Brug i Land- eller Søværnet anskaffede Side- eller Paahængsvogne skal ikke forsynes med de her beskrevne Mærker, forsaavidt de er forsynede med Hærens eller Søværnets særlige Mærker.

VI. Førerprøve og Førerbevis samt Oplæring til Kørsel med Motorkøretøjer.

§ 23. 1) Den, der ønsker at underkaste sig Prøve, skal derom rette skriftlig Henvendelse (Blanket VI) til Politiet paa sit Hjemsted, ledsaget af:

1. Et vellignende Fotografi i Visitkortformat.
2. Daabs- eller Fødselsattest.
3. Attest fra 2 paalidelige Personer om, at han er en ædruelig Person.

Endvidere skal han fremskaffe:

4. Lægeattest for, at han er i Besiddelse af tilstrækkelig Syns- og Høreevne samt iøvrigt af den fornødne aandelige og legemlige Førlighed.

2) Lægeattesten skal være afgivet paa en af Sundhedsstyrelsen godkendt skematisk Blanket. Til Dokumentation for, at den Person, som Fotografiet forestiller, er identisk med

den i Lægeattesten omhandlede Person, skal Fotografiet være **22 Dec.** paategnet af Lægen. Attesten og Fotografiet sendes af Lægen **Nr. 313.** direkte til vedkommende Politimyndighed.

3) De under Nr. 3 og 4 nævnte Attester maa ved Andragendets Indlevering ikke være over een Maaned gamle.

4) Samtidig indbetales Gebyret, der udgør 20 Kr. for Motorvogn og 10 Kr. for Motorcykle.

§ 24. 1) Med Hensyn til de Krav, der maa stilles til Andragerens Førlighed, har Sundhedsstyrelsen udtalt:

at Synsevnen vil kunne betegnes som tilstrækkelig, naar Synstyrken uden Glas eller med de Brillen, som den undersøgte plejer at bære, er mindst $\frac{6}{12}$ paa det ene Øje og mindst $\frac{6}{24}$ paa det andet Øje, samt naar Synsfeltet ved Prøve med Haanden af hvert Øje for sig viser sig at have normal Udstrækning. Endvidere maa den undersøgte ikke lide af Natteblindhed. I Tvivlstilfælde maa vedkommende henvises til Øjnlæge;

at Høreevnen vil kunne betragtes som tilstrækkelig, naar Hviskestemme kan høres med hvert Øre for sig i 4 m's Afstand, samt

at Førligheden i hvert enkelt Tilfælde maa bedømmes efter samtlige foreliggende Forhold, dog at der til fornøden Førlighed i ethvert Fald maa kræves, at vedkommende (af Hensyn til Styling, Bremsning og Signalisering) kan anvende begge Arme og Ben, samt at han ikke er Epileptiker eller lider af Besvimelsesanfald.

2) Der kan dog gives Personer, der er blinde paa det ene Øje, eller hvis Synsstyrke paa det ene Øje er mindre end $\frac{6}{24}$, Førerbevis, naar det andet Øje er sundt og dets Synsstyrke er normalt ($\frac{6}{6}$ uden Glas), og naar den paagældende har været enøjet eller haft nedsat Synsstyrke i samme Grad i mindst $\frac{1}{2}$ Aar. Ønskes der Førerbevis til Motorcykle, kan Førerbeviset dog kun gives paa Betingelse af, at Andrageren altid under Kørselen benytter Beskyttelsesbriller (d. v. s. almindelige store Brillen, ikke Automobilbriller). Disse Førerbeviser maa ikke udvides til at gælde erhvervsmæssig Personbefordring.

22 Dec. 3) Fyldestgør Andrageren iøvrigt ikke de almindelige
Nr. 313. legemlige Betingelser for at faa Førerbevis, eller er der Tvivl
om, hvorvidt han har den fornødne aandelige Førighed, kan
Politiet efter indhentet Erklæring fra den sagkyndige forelægge
Sagen for Sundhedsstyrelsen. Er Politiet og Sundhedsstyrelsen
enige om, at det er forsvarligt at give den paagældende
Førerbevis, og om Vilkaarene herfor, kan der meddeles ham
Førerbevis paa disse Vilkaar. Et saadant Førerbevis maa
ikke uden fornyet Undersøgelse, hvorved der gaas frem paa
tilsvarende Maade, udvides til at gælde til Kørsel med Motor-
køretøjer af anden Art eller til erhvervsmæssig Personbe-
fordring.

4) I Tvivlstilfælde forelægges Sagen for Justitsmini-
steriet.

§ 25. 1) Ifølge Lovens § 21, Stk. 1, kan Politiet nægte
en Person Førerbevis overhovedet eller Førerbevis til visse
Arter af Motorkøretøjer, naar det under Hensyn til hans
hidtidige Vandel findes betænkeligt at meddele ham saadant
Bevis. Som Følge heraf bør Politiet, saafremt det ikke har til-
strækkeligt personligt Kendskab til Andrageren, undersøge,
om der af Politiefterretninger fremgaar Oplysninger om ham,
der maatte være til Hinder for Førerbevisets Udstedelse, eller
indhente Straffeattest for ham.

2) Som Vejledning for Politiet ved dets Skøn over, hvor-
vidt der bør gives Førerbevis til Personer, der er straffede
for en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at
have faaet Æresoprejsning, tjener følgende:

3) Førerbevis til erhvervsmæssig Personbefordring og til
Omnibuskørsel bør kun gives, naar den begaaede Forbrydelse
er ringe, og Andrageren iøvrigt har ført en hæderlig Vandel.

4) Almindeligt Førerbevis bør ikke gives til straffede Per-
soner, om hvem det maa frygtes, at de vil benytte Motor-
køretøjet til Fremme af forbryderiske Formaal, eller af hvem
man ikke tør vente, at de vil tage fornødent Hensyn til andres
Ve og Vel. Iøvrigt bør Førerbevis ikke nægtes Personer, der i
nogen Tid efter Straffens Udstaaelse eller Eftergivelse har ført
en hæderlig Vandel. Der bør tages Hensyn saavel til For-

brydelsens Grovhed og Art som til den Betydning, det har **22 Dec.**
for den paagældende at faa Førerbevis. **Nr. 313.**

5) I Tvivlstilfælde kan der gives den paagældende Førerbevis forsøgsvis for et kortere Tidsrum, og Førerbeviset kan udstedes som gyldigt alene for Kørsel med Vare- og Lastmotorkøretøjer.

§ 26. Opfylder Andrageren i Henhold til foranstaaende Betingelserne for at faa Førerbevis, henviser Politiet ham til den sagkyndige, til hvem det af Andrageren undertegnede Andragende (Blanket VI) med Bilag fremsendes. Den sagkyndige bestemmer Tidspunktet og Stedet for Prøvens Afholdelse. Andrageren er pligtig at stille til Raadighed ved Prøvens Foretagelse en til Oplæringskørsel godkendt Motorvogn, som har en Egenvægt af mindst 750 kg og en Akselafstand paa mindst 2,5 m, eller en Motorcykle, hvis Egenvægt er mindst 100 kg, og som er forsynet med mindst 2 Gear og Frikobling. Den sagkyndige kan dog tilstaa Afvigelse herfra, forsaavidt angaar Motorkøretøjer, der hidtil har været anvendt til Oplæringskørsel, samt forsaavidt det vil volde uforholdsmæssigt Besvær at fremskaffe et saadant Køretøj.

§ 27. 1) Prøven aflægges enten paa Køretøjer med Forbrændingsmotorer eller paa Køretøjer med elektrisk Drivkraft eller Dampkraft. Hvis Prøven er aflagt paa Køretøjer med elektrisk Drivkraft eller Dampkraft, anføres dette paa Førerbeviset, der da kun giver Ret til at føre saadanne Vogne.

2) Prøven aflægges

1. enten i Kørsel med Motorcykle
2. eller i Kørsel med 3-hjulet Motorvogn
3. eller i Kørsel med 4-hjulet Motorvogn med en Egenvægt indtil 2 500 kg
4. eller i Kørsel med 4-hjulet Motorvogn med en Egenvægt over 2 500 kg.

3) Motorvogne med flere end 4 Hjul sidestilles med 4-hjulede Motorvogne.

§ 28. 1) Prøven falder i en teoretisk og en praktisk Del.

2) Den teoretiske Del omfatter:

22 Dec.
Nr. 313.

1. Kendskab til Køretøjets Styreapparater og Bremses samt til, hvorledes man undersøger, om disse Dele er i forsvarelig Stand, og Kendskab til, hvorledes Lygterne indstilles.
2. Kendskab til Færdselsreglerne og Motorlovens Bestemmelser, forsaavidt de finder Anvendelse paa det paagældende Køretøj.
3. Kendskab til, hvorledes en Motorkørende bør forholde sig i visse almindeligt forekommende vanskelige Tilfælde.

3) Den praktiske Del omfatter:

1. Igangsætning, Start, Vendinger, saavel under Fremadkørsel som under Baglænskørsel, og Standninger.
2. En Prøvefart, der med Motorvogne skal vare mindst $\frac{1}{2}$ Time, først paa mindre befærdede Steder og med ringe Fart, derefter paa stærkt befærdede Steder med bymæssig Bebyggelse, saavidt muligt ogsaa i en Købstad, og sluttelig paa forholdsvis fri Bane og med stærkere Kørsel. Under denne Prøvefart maa den sagkyndige ved Prøve med Motorvogn tage Plads paa Køretøjet. Der foretages Sving, Vendinger, Hastighedsskifte og hurtig Stopning. Den sagkyndige skal saavidt muligt afholde sig fra at give Anvisninger, men iagttage Andragerens Adfærd og særlig overbevise sig om, at Andrageren fuldt ud forstaaer at bremse paa rette Maade og at stoppe op efter pludselig Kommando, at Andrageren er i Besiddelse af den fornødne Ro, Aandsnærværelse og Snarraadighed, at han er i Stand til at bedømme Afstande rigtigt og særlig ved Hastighedsskifte at tage fornødent Hensyn til Færdselen omkring sig, at hans Høreevne eller Opmærksomhed tilstrækkeligt opfatter Lydfænomener udefra, samt at han ved Svingninger omkring Hjørner og ved Kørsel i Gadekrydsninger udviser den tilbørlige Færdighed og Omtanke for anden Færdsel.

4) For Motorcykler indrettes Prøven efter Køretøjets Natur.

5) Under Prøve i Kørsel med Motorvogne skal Andrageren, medmindre han hos Politiet har opnaaet Fritagelse herfor,

være ledsaget af sin Kørelærer. Blander Kørelæreren sig trods **22 Dec.** Advarsel i Spørgsmaal vedrørende Prøvens Afholdelse, eller **Nr. 313.** lægger han paa anden Maade Hindringer i Vejen for Prøven, kan den sagkyndige dog nægte at fortsætte Prøven, medmindre den paagældende forlader Vognen.

§ 29. ¹⁾ Efter Prøvens Afslutning meddeler den sagkyndige straks Andrageren samt indberetter til Politiet efter hosfølgende Blanket VII, hvorvidt Andrageren har bestaaet Prøven eller ej; samtidig tilbagesendes de modtagne Bilag, Fotografiet forsynet med den sagkyndiges Paategning. Hvis en Andrager, der ikke har bestaaet Prøven, ønsker en Begrundelse herfor, skal den sagkyndige enten straks give ham en saadan Begrundelse eller opgive ham en Tid samme Dag eller den følgende Hverdag, hvor han ved Henvendelse til Politiet eller den sagkyndige kan faa Begrundelsen meddelt.

²⁾ Har Andrageren bestaaet Prøven, udfærdiger Politiet Førerbeviset. For dette erlægges en Betaling af 1 Kr. Er Førerbeviset givet paa visse Vilkaar eller med særlige Indskrænkninger, skal dette anføres paa Beviset; dette skal indeholde en blank Side til Brug for saadanne Paategninger og senere Paategninger om Udvidelse m. v. Paa Andragerens Anmodning kan der, naar han godtgør at være dansk Statsborger, optages en Bemærkning herom i Førerbeviset.

³⁾ Har Andrageren ikke bestaaet Prøven, kan han i Almindelighed ikke fremstille sig til ny Prøve før efter 4 Ugers Forløb; dog kan Politiet, naar det er af afgørende Betydning for ham at aflægge fornyet Prøve inden Udløbet af denne Frist, tillade, at Prøve aflægges efter 2 Ugers Forløb.

⁴⁾ For den fornyede Prøve erlægges halvt Gebyr, hvis den finder Sted senest 2 Maanedere efter den første Prøve. Aflægges Prøven efter 2 Maaneders Forløb, erlægges fuldt Gebyr. Bestaas heller ikke den anden Prøve, skal der ved næste Prøve erlægges fuldt Gebyr.

§ 30. ¹⁾ En Person, der har Førerbevis til Kørsel med en af de i § 27, Stk. 2, Nr. 2, 3 eller 4 omhandlede Arter af Motorvogne, men ønsker Førerbeviset udvidet til at gælde for Kørsel med en anden Art af disse, kan opnaa dette ved at

22 Dec. Nr. 313. henvende sig til Politiet paa sit Hjemsted, der, naar det har modtaget Gebyret for Prøven, der fastsættes til 15 Kr., henviser Andrageren til at aflægge en praktisk Prøve for vedkommende sagkyndige i Overensstemmelse med foranstaaende Regler.

²⁾ Efter at en saadan Prøve er bestaaet, giver Politiet Førerbeviset Paategning om Udvidelsen. Er Førerbeviset ikke udstedt af Politiet paa dette Sted, sendes Meddelelse om Udvidelsen tilligemed den sagkyndiges Attest til den Politikreds, hvor Førerbeviset er udstedt. Disse Dokumenter henlægges sammen med de Papirer, der ligger til Grund for Førerbevisets Udstedelse.

§ 31. ¹⁾ Til erhvervsmæssig Befordring af Personer udkræves et særligt Førerbevis, der fremtidig kun maa udstedes til Personer, som er fyldt 21 Aar, og som i mindst 3 Maaneder har ført Motorvogn og derved efter Politiets Skøn har udvist særlig Duelighed. Nærer Politiet Tvivl om den paagældendes Duelighed, kan det kræve, at han aflægger en særlig Prøve for den sagkyndige. Saadan Prøve *skal* aflægges, hvis det nævnte Tidsrum af 3 Maaneder ikke ligger indenfor de sidste 6 Maaneder. For Prøven erlægges et Gebyr af 15 Kr.

²⁾ Forinden saadant Førerbevis udfærdiges, skal Andrageren tilvejebringe de i § 23, Stk. 1, Nr. 3 og 4 omhandlede Attester.

³⁾ Ved Udfærdigelsen af ovennævnte Førerbevis anses vedkommendes almindelige Førerbevis fornyet for 5 Aar. Dersom det nye Førerbevis ikke udfærdiges ved en Paategning paa det ældre Bevis, bør dette forsynes med en Paategning om Forlængelsen.

⁴⁾ Flytter en Person, der har Førerbevis til erhvervsmæssig Befordring af Personer, til en anden Politikreds, er han ikke berettiget til dér at drive erhvervsmæssig Personbefordring, forinden han har foretaget Anmeldelse til Politiet paa sit nye Hjemsted og faaet Førerbeviset paategnet af Politiet.

§ 32. ¹⁾ Til den i Lov Nr. 166 af 4. Juli 1927 om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer omhandlede Omnibuskørsel udkræves et særligt Førerbevis, som kun maa meddeles Personer, der er fyldt 22 Aar, og som efter i mindst 1 Aar at have ført Motorvogn har aflagt en særlig Prøve for den sagkyndige, under hvilken Prøve vedkommende har udvist særlig Duelighed ved Føringen af en Motorvogn med Egenvægt over 2 500 kg, som maa køre med en Hastighed af 30 km i Timen, og som efter den sagkyndiges Skøn er egnet til denne Prøve. For Prøven erlægges et Gebyr af 30 Kr.; saafremt vedkommende i Forvejen har Førerbevis til Motorvogn med Egenvægt over 2 500 kg, er Gebyret dog kun 20 Kr.

²⁾ Forinden saadant Førerbevis udfærdiges, skal Andrageren tilvejebringe de i § 23, Stk. 1, Nr. 3 og 4 nævnte Attester.

³⁾ Et Førerbevis for Omnibuskørsel giver tillige Ret til at føre almindelig 4-hjulet Motorvogn samt Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer. Anvendes Førerbeviset til anden erhvervsmæssig Personbefordring end Omnibuskørsel, gælder ved Flytning Bestemmelsen i § 31, Stk. 4.

§ 33. ¹⁾ Førerbeviser, saavel de almindelige som de i §§ 31 og 32 omhandlede, er kun gældende i 5 Aar fra Udstedelsesdagen. Den, der ønsker sit Førerbevis fornyet, maa henvende sig til Politiet paa sit Hjemsted med Attester som i § 23, Stk. 1, Nr. 3 og 4 nævnt.

²⁾ Politiet bestemmer, om vedkommende kan fritages for at aflægge ny Prøve for den sagkyndige. Ny Prøve bør i Almindelighed ikke forlanges, naar det enten er Politiet bekendt eller ved Attest fra 2 paalidelige Personer er godtgjort, at vedkommende i det sidste Aar jævnlgt har ført Motorkøretøj.

³⁾ En Person, der under sin Militærtjeneste har erhvervet et i Henhold til Lovens § 21, Stk. 8, 1ste Punktum, udstedt Førerbevis, og som vil benytte sig af den ham i 3die Punktum hjemlede Ret til at faa ombyttet det militære Førerbevis med

22 Dec. et almindeligt Bevis for Ret til at føre et Motorkøretøj af
Nr. 313. samme Slags, som han under Militærtjenesten har opnaaet
Ret til at føre, maa inden 1 Maaned efter Hjemsendelsen hen-
vende sig derom til Politiet paa sit Hjemsted med sit Hjem-
sendelsespas, Militærførerbevis og et vellignende Fotografi.
Det militære Førerbevis sendes af Politiet til den militære
Afdeling, der har udstedt det.

§ 34. Med Hensyn til Personer, der er i Besiddelse af
et i Udlandet udstedt Førerbevis, træffer Politiet i hvert en-
kelt Tilfælde Bestemmelse om, under hvilke Betingelser ved-
kommende kan faa Tilladelse til at føre Motorkøretøj her i
Landet.

§ 35. ¹⁾ Et Førerbevis kan til enhver Tid tages tilbage
af Politiet, naar det oplyses, at paagældende ikke længere fyl-
destgør de foreskrevne Betingelser for at faa udstedt Fører-
bevis. Nærer Politiet grundet Tvivl om, hvorvidt en Person,
der har Førerbevis, fremdeles er i Besiddelse af fornøden Køre-
færdighed, kan det forlange, at han enten tilbageleverer Fører-
beviset eller aflægger fornyet praktisk Prøve for den sag-
kyndige. For denne Prøve betales et Gebyr af 15 Kr., der saa-
fremt den paagældende bestaar Prøven, tilbagebetales ham,
idet Gebyret i saa Fald udredes af den Staten tilfaldende Andel
af Gebyrerne i Henhold til Motorloven.

²⁾ Dersom en Person, der har Førerbevis, idømmes Straf
for en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal
Politiet straks træffe Bestemmelse om, hvorvidt Førerbeviset
i Overensstemmelse med Reglerne i § 25 bør tages tilbage, eller
om den paagældende kan beholde det med eller uden Be-
grænsning i dets Indhold.

³⁾ Den, hvis Førerbevis er tilbagekaldt af Politiet, eller
hvem Retten til at være Fører i Henhold til Lovens § 42 er
frakendt, er pligtig at tilbagelevere Førerbeviset. Om enhver
Fradømmelse af Førerbevis samt enhver Tilbagekaldelse, der
skyldes vedkommendes Vandel eller manglende Ædruelighed,
skal der straks indrykkes Bekendtgørelse i Danske Politi Efter-
retninger med Angivelse af Grunden til Fortabelsen.

§ 36. 1) Under Oplæring til Kørsel med Motorvogne skal Motorvognen saavel foran som bagpaa være forsynet med et af Politiet godkendt hvidt Skilt med Ordet »Skolevogn« udført med mindst 8 cm høje sorte Bogstaver. 22 Dec.
Nr. 313.

2) Motorvogne, der anvendes til Oplæringskørsel, skal være forsynede med Hastighedsmaaler samt saaledes udstyrede, at Læreren uafhængigt af Eleven kan give Signal og ved Hjælp af særlige Pedaler, der er anbragt ved hans Plads, udløse Motoren og bremse Vognen. Saafremt Vognen i Henhold til § 5, Stk. 2, skal være forsynet med Vindskærmsrenser, skal der enten findes een Vindskærmsrenser, der kan virke baade ved Elevens og Læreren's Plads, eller to Vindskærmsrenser. Forinden en Motorvogn tages i Brug til Oplæringskørsel, skal den af Politiet og den sagkyndige være godkendt dertil.

3) Motorvogne, der er indrettede til Oplæringskørsel, maa ikke udlejes uden Fører. Anvendes de til erhvervsmæssig Befordring af Personer, maa der ikke sidde nogen ved Siden af Føreren.

4) Politiet paaser, at den i Andragendet om Førerbevis opgivne Kørelærer opfylder Betingelserne i Lovens § 22, Stk. 1, samt at Oplæringskørselen er sket med en hertil godkendt Motorvogn.

VII. Prøveskilte.

§ 37. Midlertidig eller lejlighedsvis Kørsel med Motorkøretøjer, der endnu ikke eller ikke mere er indregistrerede, kan finde Sted under Iagttagelse af de nedenfor angivne Regler, saaledes at Køretøjet i Stedet for med de foran i Afsnit V A omhandlede almindelige Nummerplader forsynes med Prøveskilte, der udføres med sorte Bogstaver og Tal paa hvid Baggrund, men iøvrigt paa samme Maade som de almindelige Nummerplader.

§ 38. 1) Til Fabrikanter, Forhandlere, Importører og Reparører af Motorkøretøjer kan der udleveres Prøveskilte til vedvarende Brug. Disse Prøveskilte maa kun anvendes i følgende Øjemed:

- 22 Dec. a) Ved Foretagelse af Køreprøve med nye Køretøjer eller i
 Nr. 313. Anledning af Reparation af Køretøjer, ved Kørsel til
 Demonstrering eller Prøve af Køretøjer i Anledning af
 Salg samt ved Afhentning eller Udbringning af Køretøjer
 i Anledning af Reparation eller Salg.
- b) Ved Kørsel til og fra den sagkyndige, Politiet og Told-
 væsenet i Anledning af Indregistrering af Køretøjer.
- c) Ved Overførsel af Køretøjer til en anden Forhandler eller
 et andet Udsalgssted.
- d) Naar et Køretøj indføres her til Landet af en her fast
 bosiddende Person, i hvilket Tilfælde Prøveskilte kan
 anvendes til Kørsel direkte til det Sted, hvor Køretøjet
 agtes indregistreret, eller hvor den, der indfører Køre-
 tøjet, har fast Bopæl eller Forretning.

²⁾ Forinden Udleveringen paaser Politiet, at der af Mod-
 tageren af Prøveskiltene er tegnet Ansvarsforsikring i Overens-
 stemmelse med § 6 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af
 Dags Dato om Ansvarsforsikring for Motorkøretøjer.

³⁾ For Benyttelsen erlægges en Afgift af 200 Kr. aarlig
 for et Sæt Prøveskilte til Motorvogne og 35 Kr. aarlig for et
 Sæt Prøveskilte til Motorcykler.*) Afgiften, der anvendes paa
 samme Maade som den almindelige Afgift af Motorkøretøjer,
 jfr. Lov Nr. 143 af 1. Juli 1927, erlægges forud for hele Finans-
 aaret eller for de ved Skiltenes Udlevering resterende Kvar-
 taler af dette, derunder det Kvartal, i hvilket Udleveringen
 finder Sted. Opkrævningen sker i Overensstemmelse med de
 i Finansministeriets Bekendtgørelse Nr. 241 af 12. September
 1927 indeholdte Regler.

⁴⁾ For Nummerpladerne erlægges ved Udleveringen en
 Betaling af 10 Kr. pr. Sæt.

§ 39. ¹⁾ Iøvrigt kan der saavel til de i § 38 nævnte Per-
 soner som til andre, der har Anvendelse derfor, udleveres
 Prøveskilte for et kortere Tidsrum og i bestemt angivne Øje-

*) Jfr. Bkg. Nr. 322 af 29. December 1927. U. A.

med. Disse Prøveskilte maa kun udleveres til de i § 38 angivne 22 Dec.
Formaal. Nr. 313.

2) Politiet tegner Ansvarsforsikring for disse Prøveskilte. Forsikringen tegnes hos Foreningen af anerkendte Ansvarsforsikringsselskaber (eller »Dansk Forening for international Motorkøretøjsforsikring«), Tordenskjoldsgade 10, København. For Benyttelsen betales pr. Døgn 3 Kr. for et Sæt Prøveskilte til Motorvogn og 2 Kr. for et Sæt Prøveskilte til Motorcykle. Disse Beløb tilfalder Politiet til Bestridelse af Udgifterne ved Tegning af Ansvarsforsikring og Anskaffelse og Vedligeholdelse af Nummerpladerne. Betalingen erlægges forud for det Tidsrum, i hvilket Prøveskiltene paaregnes at skulle anvendes. Efter Afbenyttelsen skal de tilbageleveres den Myndighed, der har udleveret dem. Betalingen beregnes fra Udleveringen til det Øjeblik, da Skiltene paany er den udleverende Myndighed i Hænde; for overskydende Timer betales Afgift som for et Døgn.

§ 40. 1) Den, der ønsker udleveret Prøveskilte, skal henvende sig herom til Politiet paa sit Hjemsted. De i § 39 omhandlede Prøveskilte kan dog ogsaa udleveres af Politiet i den Politikreds, hvor Kørselen agtes paabegyndt.

2) Prøveskilte maa kun udleveres til Personer, der er Politiet bekendte, eller som legitimerer sig paa behørig Vis, f. Eks. ved Forevisning af Førerbevis, Daabsattest eller lignende, og de maa kun benyttes af den Person eller det Firma, som de er udleverede til. Nærer Politiet Betænkelighed derved, kan det nægte at udlevere Prøveskilte.

§ 41. 1) Kørsel med Prøveskilte er tilladt overalt, hvor Kørsel med Motorkøretøjer i Almindelighed er tilladt. Dog kan Politiet forbyde saadan Kørsel paa visse Strækninger og Gader, hvor der maatte findes Anledning dertil.

2) Misbrug af Prøveskiltene, saasom til Lystkørsel, erhvervsmæssig Befordring eller overhovedet anden Kørsel end efter foranstaaende tilladt, til Kørsel med Køretøjer, der er farlige for Færdselssikkerheden, eller ved Udlaan af Skiltene, medfører Strafansvar efter Lovens § 41. Endvidere skal Po-

22 Dec. litiet straks inddrage Prøveskilte, med Hensyn til hvilke Mis-Nr. 313. brug har fundet Sted.

VIII. Køretøjer, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer.

§ 42. 1) Intet Motorkøretøj maa benyttes erhvervsmæssigt til Befordring af Personer — hvortil ogsaa henregnes Udlejning uden Fører af Personvogne — forinden det efter Anmeldelse til Politiet og Fremstilling for vedkommende sagskyndige er godkendt til saadan Brug.

2) Politiet er beføjet til som Betingelse for, at en lukket Vogn kan godkendes til saadan Brug, at kræve, at Førersædet er anbragt udenfor Passagerrummet, og at Førerpladsen ikke er helt tillukket.

§ 43. 1) Politiet drager Omsorg for, at saadanne Motorkøretøjer med passende Mellemrum og mindst een Gang halv-aarlig — Personvogne, der udlejes uden Fører, dog mindst een Gang fjerdingaarlig — fremstilles til Eftersyn af, om de vedblivende fyldestgør Lovens Fordringer. Politiet er berettiget til ved hvert Eftersyn at forsyne en paa Vognen anbragt Plade med sit Stempel.

2) For disse Eftersyn erlægges et Gebyr af 5 Kr.

IX. Indskrænkninger i Kørselen med Motorkøretøjer.

§ 44. 1) I Medfør af Lovens § 27, Stk. 4, kan Politiet paa enkelte Strækninger, hvor det paa Grund af ganske særlige Omstændigheder anser en Nedsættelse af Kørehastigheden under den ellers tilladte for fornøden, ved Opslagstavler paabyde en nedsat Kørehastighed. Den saaledes paabudte mindre Hastighed bør dog, bortset fra Jernbaneoverskæringer, som Regel ikke sættes lavere end 20 km i Timen.

2) Forinden saadant Paabud udstedes, skal der indhentes en Erklæring fra »Det fælles Vejtavleudvalg for Kgl. Dansk Automobil Klub og Forenede Danske Motorejere«, St. Kongsgade 132, København K., til hvis Indstilling der saa vidt muligt bør tages Hensyn.

§ 45. Det i Politivedtægten for København af 1. Marts 22 Dec. 1913 § 45, 4de Stk., givne Forbud mod i Tiden fra Kl. 10 Nr. 317. Morgen til Kl. 10 Aften at køre med Cykler paa eller over Østergade, Vimmelskiftet, Nygade og Frederiksberggade gælder ogsaa for Kørsel med Motorcykler.

§ 46. Paa Strandvejen i Københavns og Frederiksborg Amter maa Kørehastigheden paa Strækningerne fra København til Rungsted Badehotel og fra Humlebæk Hotel til Helsingør ikke overstige 30 km i Timen. Paa sidstnævnte Strækning er Kørsel med Motorvogne, hvis Egenvægt er større end 3500 kg, eller hvis Vægt med fuld Last overstiger 6500 kg, forbudt.

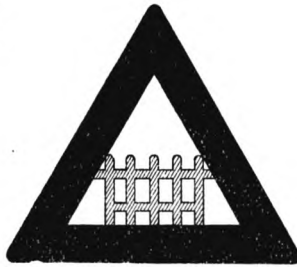
§ 47. ¹⁾ Iøvrigt gælder de Indskrænkninger i Kørselen med Motorkøretøjer, som i Henhold til Lovens § 28 eller tilsvarende Bestemmelser i tidligere Love om Motorkøretøjer er eller maatte blive bestemt af Justitsministeriet eller Ministeriet for offentlige Arbejder. Indskrænkningerne skal være angivet ved tydelige Opslag ved de paagældende Vejstrækninger.

²⁾ Medfører saadanne Indskrænkninger, at der ikke er Adgang fra et Motorkøretøjs Ejers (Brugers) Bolig, Forretningslokale eller faste Ejendom til nogen Vej, ad hvilken det er tilladt at køre med det paagældende Motorkøretøj, er det dog — hvor intet andet særligt er fastsat — tilladt at passere med Køretøjet fra og til den paagældendes Bolig, Forretningslokale eller faste Ejendom ad den eller de nærmeste Vejstrækninger til eller fra en Vej, ad hvilken det er tilladt at færdes med Køretøjet. Ejeren (Brugeren) skal forud gøre Anmeldelse til Politiet om, hvilken Vej han agter at benytte, og dette er da berettiget til at anvise ham at benytte en anden Forbindelsesvej. Politiet kan give andre, der har Ærinde til en Ejendom ved en lukket Vejstrækning, Tilladelse til at befare denne.

X. Vejtavler.

§ 48. ¹⁾ Til Regulering af Færdselen paa Gader og Veje skal anvendes de internationale Advarselstegn:

22 Dec.
Nr. 313.

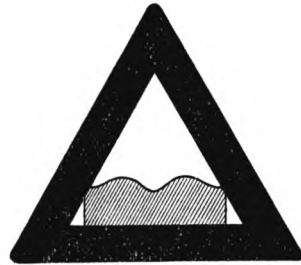
(bevogtet Jernbaneoverskæring)

(ubevogtet Jernbaneoverskæring)

(Korsvej)

(ujævn Vej)

(Vejsving)

²⁾ Disse Tavler udføres som ligesidede Trekanter med en 8 cm bred, gulmalet Ramme, hvis udvendige Sider maaler 70 cm. I Trekantens aabne Midterparti er anbragt det særlige Tegn, der er hvidt. Tavlerne er af Jern.

³⁾ Tavlerne kan efter Forhandling med »Det fælles Vej-tavleudvalg for Kgl. Dansk Automobil Klub og Forenede Danske Motorejere«, St. Kongensgade 132, København K., opsættes, hvor det findes hensigtsmæssigt.

§ 49. ¹⁾ Paa Steder, hvor Politiet i Medfør af Lovens § 27, Stk. 4, 22 Dec. 1913, paabyder en ringere Kørehastighed end den sædvanlig tilladte, skal der anvendes rektangulære, hvide Metal- eller Træplader af en Bredde paa mindst 70 cm og en Højde paa mindst 60 cm. Skiltet deles paa Midten ved en vandret, mørkeblaa Streg. Over Stregen angives med mørkeblaa Tal og Bogstaver af en Højde paa mindst 20 cm den tilladte Maksimalhastighed, under Stregen den Vejlængde, for hvilken denne Hastighed skal iagttages. Endvidere forsynes Tavlerne med Paategning: »Politiet«.

²⁾ Hvor Kørehastigheden ønskes nedsat, over en Jernbaneoverskæring, over et Vejkryds eller i et Vejsving, bør dette ikke ske ved, at der ved Opslagstavler i en vis Afstand paa begge Sider af Jernbaneoverskæringen, Krydset eller Vejsvinget paabydes nedsat Hastighed, men ved Opstilling af den i § 48 nævnte Tavle for Jernbaneoverskæring, Korsvej eller Vejsving i Forbindelse med en under denne Tavle anbragt, 70 cm bred Plade med Paaskrift: » . . . km over Jernbanen (over Krydset, i Svinget)«.

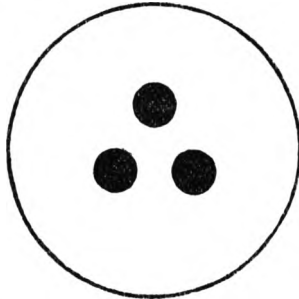
§ 50. ¹⁾ Paa Veje, hvor al Færdsel med Motorkøretøjer er forbudt, skal som Tegn anvendes en cirkelrund, rød Metal- eller Træplade med en Diameter af 70 cm.

²⁾ Denne Tavle maa kun anvendes, hvor en Vej — til Stadighed eller midlertidigt — er fuldstændig lukket for Kørsel med Motorkøretøjer. Er Kørsel med Motorkøretøjer kun tilladt i een Retning, kan Tavlen opstilles ved den Ende af Vejstrækningen, hvorfra Indkørsel paa Vejen er forbudt.

³⁾ Hvor kun en Del af Vejbanen, saasom den ene Side, er spærret, f. Eks. under Vejreparationer, men Kørsel paa den øvrige Del af Vejen dog er tilladt i begge Retninger, maa ovennævnte Tavle ikke benyttes, men Spærringen kan angives ved den i § 51 Stk. 1 nævnte Tavle i Forbindelse med en Angivelse af Spærringens Omfang og Art.

§ 51. ¹⁾ Ved Biveje og private Veje, der i Henhold til Lovens § 26 Stk. 2, jfr. § 45 Stk. 4, lukkes for Færdsel med Vare- og Lastmotorvogne, hvis Egenvægt overstiger 1600 kg,

22 Dec. og med Personmotorvogne, der er indrettede til at befordre
 Nr. 313. flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, skal anvendes en cirkelrund Metal- eller Træplade med en Diameter af 70 cm og af følgende Udseende:

i mørkeblaa Tegning paa hvid Bund.

²⁾ Ovenover denne Tavle anbringes desuden en cirkelrund, hvid Tavle med en Diameter af 50 cm. Tavlen deles paa Midten med en vandret, mørkeblaa Streg. Over Stregen angives med mørkeblaa Tal og Bogstaver Maksimalegenvægten for de Vare- og Lastmotorvogne, der maa beføre den paa-gældende Vej (Eks.: 1600 kg), under Stregen det højeste Antal Personer, som Personmotorvogne, der maa beføre Vejen, maa være indrettede til at befordre (Eks.: 7 Prs.).

³⁾ De i Lovens § 4, Stk. 2, omhandlede Opslag ved Broer bør have samme Form og Udseende.

§ 52. Samtlige Tegn skal som Regel anbringes i en Højde af 2 m over Jorden.

§ 53. ¹⁾ De i § 48 nævnte Tavler har Foreningerne »Forenede Danske Motorejere« og »Kgl. Dansk Automobil Klub« erklæret sig villige til uden Udgift at levere og vedligeholde, i al Fald forsaavidt de opstilles ved Landeveje, ligesom Foreningerne vil være behjælpelige med Tavlernes Opstilling. Paa de internationale Tegn maa der ikke være malet andet end Tegnene og Navnet paa det Selskab, der har opsat dem. De kan opsættes paa samme Stolpe som de i § 49 nævnte Tegn.

2) De Omkostninger, der medgaar til Anbringelse af disse 22 Dec.
Tavler, kan udenfor København afholdes af Politikasserne. Nr. 313.
Det samme gælder Anskaffelse, Vedligeholdelse og An-
bringelse af de i § 49 omhandlede Tavler.

3) Udgiften til Anskaffelse, Vedligeholdelse og An-
bringelse af de i § 51 omhandlede Tavler afholdes af vedkom-
mende Kommune eller private Vejejer.

XI. Udenlandske Motorkøretøjer.

§ 54. 1) Alle Motorkøretøjer, der indkommer fra Ud-
landet, skal fremstilles for Toldmyndighederne paa det nær-
meste Toldsted.

2) Ind- og Udpassage med Motorkøretøjer over Land-
grænsen kan finde Sted paa følgende Steder:

1) Krusaa (Vejen Aabenraa—Flensborg), 2) Sæd (Vejen
Sæd—Sønderløgum), 3) Oksevejen (Padborg—Harreslev),
4) Vejen ved Pebersmark (Rens—Ladelund), 5) Vejen ved
Møllehus (Tønder—Aventoft) og 6) Vejen ved Rudbøl (Rud-
bøl—Rosenkrans).

3) Færdsel over Grænsen med Motorkøretøjer ad de 4
sidstnævnte Veje er dog kun tilladt paa de Tider af Døgnet,
hvor Vejene efter de til enhver Tid gældende Bestemmelser er
aabne for Trafik over Grænsen.

§ 55. Den kontrollerende Myndighed vil, bortset fra
Køretøjer, der allerede er indregistrerede her i Landet, have
at iagttage følgende:

1. Er Køretøjet foruden med de sædvanlige Kendingsmær-
ker forsynet med Nationalitetsmærke, udført og anbragt
i Overensstemmelse med Bestemmelserne i den inter-
nationale Konvention af 11. Oktober 1909 angaaende
Kørsel med Motorkøretøjer, jfr. Justitsministeriets Be-
kendtgørelse Nr. 30 af 20. Februar 1914 om Danmarks
Tiltrædelse af denne Konvention, undersøges det, om der
foreligger et internationalt Kørecertifikat, udstedt i Løbet
af det sidste Aar og lydende paa det paagældende Køre-
tøj. Findes Certifikatet og Nationalitetsmærket i Orden,
meddeles der Certifikatet Paategning om Forevisningen,

22 Dec.
Nr. 313.

hvorefter der, naar endvidere Forsikring er berigtiget efter nedenstaaende Regler, gives Tilladelse til Indpassage.

Nationalitetsmærket skal paa Motorvogne bestaa af et ovalt Skilt, 30 cm i Bredden og 18 cm i Højden, som paa hvid Bund bærer et eller to maledede sorte (store latinske) Bogstaver, mindst 10 cm høje og 1,5 cm brede. Paa Motortricykler og Motorbicykler skal det bestaa af et lignende Skilt, 18 cm i Bredden og 12 cm i Højden, med Bogstaver med en Højde af 8 cm og en Bredde af 1 cm. De forskellige Landes Mærker er følgende:

Belgien B, Bulgarien B G, Czekoslovakiet C S, Danmark D K (jfr. Anordning Nr. 29 af 20. Februar 1914 om Danmarks Tiltrædelse af den internationale Konvention), Danzig D A, Finland S F, Frankrig (herunder den franske Zone af Marokko) F, Grækenland G R, Italien I, Lithauen L T, Luxemburg L, Monaco M C, Nederlandene N L, Norge N, Polen P L, Portugal P, Rumænien R M, Rusland R, Sarre-Distrikt S A, Schweiz C H, Spanien E, Storbritanien G B, Sverige S, Tyskland D, Ungarn H, Østrig A.

2. Er Motorkøretøjet ikke i Overensstemmelse med de under 1. givne Regler forsynet med Nationalitetsmærke, henvises Føreren til hos den nærmeste Politimyndighed (i København Københavns Politis IV. Afd. og iverigt Politimesteren, hvis ingen anden paa det enkelte Sted er udpeget af Chefen for Statspolitiet) at lade det forsyne med dansk Kendingsbogstav og Nummer.
  - a. Saafremt der forevises et af en udenlandsk Myndighed udstedt Bevis for, at Køretøjet opfylder de i dets Hjemland gældende Forskrifter, og tillige indeholdende Oplysning om Ejerens (Brugerens) fulde Navn, Stilling og Bopæl, Køretøjets Art, Fabrikationsfirma og -sted samt Fabriksnummer og Egenvægt, for Personomnibusser og Vare- og Lastmotorkøretøjer tillige Ladningens Maksimalvægt, forsynes Køretøjet uden yderligere Undersøgelse med dansk Kendingsmærke og

Nummer overensstemmende med de i Afsnit V givne 22 Dec. Regler, dog saaledes at Kendingsbogstavet udføres i Nr. 313. rødt med en smal hvid Kant. For et Sæt Kendingsmærker betales 2 Kr. for Ophold paa indtil 2 Dage, 5 Kr. for Ophold paa indtil 8 Dage og 10 Kr. for længere Ophold.

- b. Dersom det under a. nævnte Bevis ikke forevises, skal Køretøjet, forinden det forsynes med danske Kendingsmærker, underkastes den i Lovens § 15 Stk. 2 foreskrevne Undersøgelse af en af Justitsministeriets sagkyndige.
- c. Saafremt Køretøjet tilhører en her i Landet fast bo-siddende Person, og denne erklærer, at Køretøjet straks agtes indregistreret paa hans Hjemsted, kan Politiet i Overensstemmelse med de ovenfor i § 39 givne Regler tildele det et Sæt Prøveskilte og tillade Føreren, eventuelt uden at lade Køretøjet underkaste den under b. nævnte Undersøgelse, at benytte disse ved Kørsel direkte til Hjemstedet. Saadan Tilladelse til at benytte Prøveskilte maa ikke gives, forinden det er paaset, at Indførselstolden af Køretøjet er erlagt.

§ 56. ¹⁾ Toldvæsenet drager Omsorg for, at der for Køretøjet tegnes lovpligtig Ansvarsforsikring (for Motorcykler stor 15 000 Kr., for Motorvogne stor 30 000 Kr., dog for Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, mindst 5 000 Kr. for hver Passager, som Vognen er indrettet til at befordre), forsaavidt det ikke ved Forevisning af Police og Præmiekvittering for den løbende Periode godtgøres, at der i et Forsikringsselskab, der af Justitsministeriet er anerkendt til Tegning af lovpligtig Ansvarsforsikring for Motorkøretøjer, er tegnet en i Kraft værende Forsikring, der dækker for det Ansvar, der maatte blive paadraget ved Køretøjets Benyttelse her i Landet.

²⁾ Til Tegning af Ansvarsforsikringen vil Toldkamrene fra Foreningen af anerkendte Ansvarsforsikringsselskaber

22 Dec. (eller »Dansk Forening for international Motorkøretøjsfor-
Nr. 313. sikring«) modtage Blanketter, der udfyldes og underskrives
henholdsvis af Forsikringstageren og den paagældende Told-
tjenestemand.

3) Samtidig opkræves Præmiebeløbet efter en Blanket-
terne paatrykt Skala.

4) Af de udfyldte Blanketter indsendes det af Forsikrings-
tageren underskrevne Eksemplar straks til ovennævnte For-
ening, medens det andet overleveres Ejeren (Brugeren) af
Motorkøretøjet. Præmierne kan enten straks indsendes til
Foreningen eller afregnes periodevis.

5) Nævnte Forening godtgør Toldvæsenet alle med Be-
rigtigelsen af den tvungne Ansvarsforsikring forbundne
Udlæg.

§ 57. 1) Motorkøretøjet indføres ved Indførelstold-
stedet (Grænsetoldkontrolstedet) i et særligt Register, der
skal indeholde Oplysning om Indpassagens Dato, Ejeren
(Brugerens) og Føreren fulde Navn og Bopæl i Udlandet,
Køretøjets Art, dets Nationalitetsmærke og udenlandske
Kendingsmærker, eventuelt de danske Kendingsmærker, hvor-
med det er blevet forsynet, samt i hvilket Selskab Forsikring
er tegnet med Angivelse af Policens Nummer og Forsikringens
Gyldighedstid.

2) Ved Indpassagen skal Køretøjets Fører gøres bekendt
med de nedenstaaende Forskrifter med Hensyn til Køretøjets
Udpassage.

§ 58. 1) Saafremt Køretøjet forbliver her i Landet ud-
over det Tidsrum, for hvilket der ved Indpassagen er tegnet
Forsikring, skal Ejeren eller Føreren ved dette Tidsrums Ud-
løb anmelden det til Politiet i den Politikreds, hvor Køretøjet
da opholder sig. Politiet paaser da, at Forsikringspræmie for
det kommende Tidsrum indbetales til Toldvæsenet.

2) Anmeldelser mod Føreren eller Ejeren (Brugeren) af et
udenlandsk Motorkøretøj for begaaede Lovovertrædelser skal

indgives til Politiet paa det Sted, hvor Lovovertrædelsen er begaaet. Saafremt Forfølgning ikke kan ske straks, sender Politiet — efter Omstændighederne telefonisk eller telegrafisk — Underretning til Overtoldinspektoratet i København, Toldkammerne i Esbjerg, Frederikshavn, Gedser og Helsingør samt Toldkontrolstederne i Krusaa, Sød, Oksevejen, Pebersmark, Møllehus og Rudbøl med Anmodning om at standse Køretøjet ved eventuel Udpassage. Naar et Motorkøretøj i Henshold til saadan Underretning standses af Toldvæsenet, giver dette det stedlige Politi Meddelelse om Standsningen samt om, hvem der har begæret den, og Politiet drager da Omsorg for, at Sagen afgøres i Overensstemmelse med Reglerne i Lovens § 43 Nr. 4, 2det Stk. 22 Dec.
Nr. 313.

3) Saafremt et Motorkøretøj ønskes udført over andre end de i foregaaende Stykke nævnte Udførselssteder, maa Udpassage ikke tillades, forinden den stedlige Toldmyndighed ved Henvendelse — der eventuelt bør ske telefonisk eller telegrafisk paa Ejeren (Brugerens) Bekostning — til et af de nævnte Toldsteder har sikret sig, at der ikke foreligger nogen Anmeldelse vedrørende Køretøjet.

4) Fortegnelse over de Steder, hvor Udpassage uden Ophold kan finde Sted, medmindre der foreligger Anmeldelse vedrørende Køretøjet, meddeles Føreren eller Ejeren ved Indpassagen med Tilkendegivelse af, at han, saafremt Udpassage ønskes foretaget andetsteds, maa afvente, at der indhentes Underretning fra et andet Toldsted.

§ 59. 1) Ved udenlandske Motorkøretøjers Udpassage skal Toldvæsenet foruden at undersøge, om der foreligger Anmeldelse vedrørende Køretøjet, afkræve Føreren eller Ejeren (Brugeren) Bevis for, at der har været Forsikring i et anerkendt Selskab i Kraft for Køretøjet under hele dets Ophold her i Landet. Præsteres saadant Bevis ikke, afkræves et til Forsikringspræmien for det manglende Tidsrum svarende Beløb. Den for Køretøjet foreliggende Forsikringspolice forsynes med Paategning om Dagen for Udpassagen.

22 Dec. 2) Saafremt Motorkøretøjet ved Indpassagen er blevet for-
Nr. 313. synet med danske Kendingsmærker, skal disse ved Udpas-
sagen afleveres til Toldvæsenet, der foranlediger Mærkerne
sendt til den Myndighed, der har udleveret dem.

§ 60. 1) Saafremt et udenlandsk Motorkøretøj skifter
Ejer (Bruger) under dets Ophold her i Landet, skal saavel den
tidligere som den nye Ejer (Bruger) gøre Anmeldelse herom
til Toldkammeret paa sit Opholdssted (i København Over-
toldinspektoret).

2) Saafremt Motorkøretøjet indregistreres paa almindelig
Maade her i Landet efter de ovenfor i Afsnit III givne Regler,
skal den indregistrerende Myndighed paase, at der har været
Forsikring i Kraft for det under hele dets Ophold her i Landet,
og at den i Lov Nr. 143 af 1. Juli 1927 omhandlede Afgift er
betalt.

XII. Særlige Bestemmelser for militære Motorkøretøjer og Postvæsenets Motorkøretøjer.

§ 61. 1) Motorkøretøjer, der anvendes i Hærens Tjeneste
af Hærens Afdelinger m. fl., og som enten ejes af Hæren, eller
over hvilke denne midlertidig har Brugsret, samt Motorkøretøjer,
der anvendes ved Forsøgskørsler og Øvelser, som afholdes
af frivillige Korps, med hvilke Krigsministeriet har sluttet
Overenskomst om deres Anvendelse ved Mobilisering eller paa-
regner at slutte saadan Overenskomst, kan færdes ad alle
Landeveje og Biveje under Forudsætning af, at Lovens Regler
iøvrigt nøje overholdes, og at der overalt udvises den størst
mulige Forsigtighed.

2) Den samme Regel gælder for Motorkøretøjer, der i
Tjeneste benyttes af Søværnets Personale, og som enten
ejes af Søværnet, eller over hvilke dette midlertidig har
Brugsret.

3) Alle Lastautomobiler, der benyttes af Hæren eller Sø-
værnet, og hvis Vægt med fuld Last ikke kan overstige
6000 kg, maa køre med en Hastighed af 20 km i Timen, selv
om de helt eller delvis er forsynede med massive Gummiringe.

Traktorer, der benyttes af Hæren eller Søværnet, samt Paa- 22 Dec.
hængsvogne til saadanne Traktorer kan benyttes til Kørsel Nr. 313.
paa offentlig Gade, Vej eller Plads, selv om de ikke er for-
synede med Gummibeklædning paa Hjulene.

4) Alle de ovenfor omhandlede Køretøjer skal for at om-
fattes af de ovennævnte Lempelser være forsynede med
Hærens eller Søværnets særlige Mærke, henholdsvis Bogsta-
verne »H. t. K.« og et Anker, begge Dele med tilføjet Nummer
og med en Krone over. Fra den 1. April 1928 er Hærens Mærke
et løvkranset Vaabenskjold med de danske Løver og med en
Krone over.

§ 62. De Postvæsenet tilhørende Motorkøretøjer, der
var i Brug den 1. Juli 1921, maa køre med en Hastighed af
30 km i Timen, selv om de helt eller delvis er forsynede med
massive Gummiringe.

XIII. Ikrafttrædelses- og Overgangsbestemmelser.

§ 63. 1) Nærværende Bekendtgørelse træder i Kraft
den 1. Januar 1928.

2) Samtidig ophæves Justitsministeriets Bekendtgørelser
Nr. 376 af 18. Juli 1918, Nr. 602 af 19. November 1918, Nr. 641
af 11. December 1918, Nr. 130 af 3. Marts 1919 (jfr. dog oven-
for § 47), Nr. 203 af 18. Maj 1920, Nr. 382 af 29. Juni 1920,
Nr. 361 af 30. Juni 1921, Nr. 428 af 29. September 1921,
Nr. 338 af 28. August 1923, Nr. 105 af 21. Marts 1924, Nr. 50
af 26. Februar 1925, Nr. 152 af 20. Maj 1926, Nr. 251 af
23. Oktober 1926, Nr. 84 af 22. April 1927 og Nr. 224 af
18. August 1927.

3) Justitsministeriets Bekendtgørelser Nr. 70 af 1. Marts
1922, Nr. 387 af 28. August 1922 og Nr. 185 af 28. Juni 1924*)
opretholdes.

§ 64. De i Henhold til den tidligere Lovgivning med-
delte særlige Tilladelser og Dispensationer vedbliver at have
Gyldighed, forsaavidt de fremdeles maatte være nødvendige,

*) Nærv. Samling 1924 pag. 773.

22 Dec. og forsaavidt de kunde være meddelt i Henhold til Lov Nr. 144 Nr. 313. af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer.

§ 65. ¹⁾ Et inden den 1. Januar 1928 udstedt Førerbevis til 4-hjulet Motorvogn med Egenvægt over 2500 kg giver Ret til tillige at føre 3-hjulet Motorvogn og 4-hjulet Motorvogn med Egenvægt indtil 2500 kg, og et inden samme Dato udstedt Førerbevis til 4-hjulet Motorvogn med Egenvægt indtil 2500 kg giver tillige Ret til at føre 3-hjulet Motorvogn.

²⁾ Ved Udløbet af disse Førerbevisers Gyldighed kan de fornyes for Kørsel med de Arter af Motorvogne, som de hidtil har været gyldige til, saafremt Indehaveren opfylder Betingelserne efter § 33 Stk. 2 for hver af de paagældende Arter af Motorvogne. Det skal af det fornyede Førerbevis fremgaa, hvilke Arter af Motorvogne Indehaveren er berettiget til at føre.

§ 66. Personer, der i Tiden umiddelbart før den 1. Januar 1928 har ført Motorvogn, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, men ikke tager Hyre paa offentlig Gade, Vej eller Plads, kan indtil den 1. April 1928 føre saadan Vogn uden at være i Besiddelse af det i § 31 foreskrevne særlige Førerbevis, og dette Førerbevis kan indtil samme Dato meddeles dem, selv om de ikke er fyldt 21 Aar.

§ 67. Bestemmelsen i § 42, Stk. 2, finder ikke Anvendelse paa Motorvogne, der i Tiden umiddelbart før den 1. Januar 1928 erhvervsmæssigt benyttedes til Befordring af Personer, og som fremdeles uden Afbrydelse anvendes paa denne Maade.

§ 68. De allerede opstillede Vejtavler, der er udført i Overensstemmelse med Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 130 af 3. Marts 1919, kan anvendes i deres nuværende Form, indtil de skal fornyes. Tegnet for forbudt Vej skal dog inden den 1. Juli 1928 være udført som i § 50 foreskrevet, ligesom den i § 51 Stk. 2 omhandlede Tavle snarest bør have Paaskrift som i Stykket angivet.

**Bekendtgørelse om Ansvarsforsikring for Motor- 22 Dec.
køretøjer. Nr. 314.**

Ved § 39 i Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer er det paalagt enhver Ejer af et Motorkøretøj i et af Staten anerkendt Ansvarsforsikringsselskab at tegne og holde i Kraft en Forsikring for Motorecykler stor 15 000 Kr., for Motorvogne stor 30 000 Kr. til hel eller delvis Dækning af ethvert Erstatningskrav, som i Medfør af Lovens § 38 kan gøres gældende mod den, der var ansvarlig for Køretøjet, da Skaden indtraf. For Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, skal Forsikringssummen dog mindst andrage 5 000 Kr. for hver Passager, som Vognen er indrettet til at befordre.

Under Henvisning hertil fastsætter Justitsministeriet herved i Medfør af Lovens § 39, Stk. 5, følgende Regler for Gennemførelsen af den saaledes paabudte Ansvarsforsikring og for Anerkendelse af Forsikringsselskaber til at tegne saadan Forsikring.

I. Gennemførelsen af Ansvarsforsikringen.

§ 1. 1) Forsikringspligten omfatter alle Motorkøretøjer, der benyttes her i Landet, med Undtagelse af Motorkøretøjer, der tilhører Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus, fremmede Statsoverhoveder, Medlemmer af fremmede, regerende Fyrstehuse, Medlemmer af det herværende diplomatiske Korps samt fremmede Magters herværende udsendte Konsulærembedsmænd.

2) Endvidere er Motorkøretøjer, der er indregistrerede som tilhørende danske Statsmyndigheder eller Statsinstitutioner og kommunale Institutioner, undtagne fra Forsikringspligten.

§ 2. 1) Forsikringen skal tegnes i et Forsikringsselskab, der af Justitsministeriet er anerkendt til at overtage Ansvarsforsikring efter ovennævnte Lov, jfr. Afsnit II.

2) Saafremt den et Selskab meddelte Anerkendelse tages

22 Dec. tilbage, skal Forsikringen straks overføres til et andet aner-Nr. 314. kendt Selskab.

§ 3. 1) Ved enhver Registrering af Motorkøretøjer skal Politiet, forinden Attest om Registreringen udstedes, paase, at der i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter er en Forsikring i Kraft for det paagældende Motorkøretøj. Der tilføres Registret Oplysning om, i hvilket Selskab Forsikringen er tegnet, samt om Policens Nummer.

2) Policen forsynes af Politiet med saalydende Paategning: »Forevist for Politimesteren i . . . . . (Københavns Politi) som gældende for Motorvogn (Motorcykle) . . . . . (Kendingsbogstav og Nummer)«, hvorhos Politiet straks tilstiller Forsikringsselskabet Meddelelse om Kendingsmærkerne, medmindre disse allerede fremgaar af Policen.

3) Saafremt Policen af Parterne ønskes overført til et andet Motorkøretøj, eller der gives det samme Motorkøretøj andre Kendingsmærker, skal Politiet dels forsyne Policen med tilsvarende Paategning som ovennævnt, dels drage Omsorg for, at Selskabet underrettes om Overføringen eller Ændringen.

4) Ved Registrering i Anledning af Ejerskifte skal det paases, at der foreligger en i den nye Ejers Navn tegnet eller til ham paa en for Forsikringsselskabet bindende Maade overført Police.

§ 4. Naar et Motorkøretøj afmeldes, skal Politiet tilstille det Forsikringsselskab, i hvilket Motorkøretøjet er forsikret, Meddelelse om Afmeldelsen. Saafremt Motorkøretøjet samtidig ønskes overført til en anden Politikreds, skal Meddelelsen være ledsaget af Oplysning herom.

§ 5. Naar Politiet i Overensstemmelse med Bestemelsen i nedenstaaende § 18 modtager Underretning fra et Forsikringsselskab om, at en Forsikring er opsagt eller ophørt, skal det straks undersøge, om Køretøjet er afmeldt, eller om der i Stedet for den Forsikring, der er ophørt, foreligger en anden fyldestgørende Forsikring. Saafremt dette ikke er Tilfældet, vil Køretøjets Nummerplader straks være

at fjerne, hvorhos der indledes Undersøgelse i Overensstemmelse med Lovens § 41 mod den forsikringspligtige. 22 Dec.
Nr. 314.

§ 6. 1) Den, der faar udleveret Prøveskilte til vedvarende Brug, jfr. Afsnit VII i Justitsministeriets Bekendtgørelse af D. D. om Motorkøretøjer, skal tegne og holde i Kraft en Forsikring, som dækker for Skade forvoldt af ethvert Motorkøretøj, der kører med det paagældende Sæt Prøveskilte. Foranstaaende Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse paa disse Forsikringer, saaledes at Politiet henholdsvis ved Udleveringen og ved Tilbageleveringen af Prøveskilte iagttager, hvad der er foreskrevet henholdsvis ved Køretøjers Indregistrering og ved deres Afmeldelse, samt ved Modtagelsen af den i § 5 omhandlede Underretning gaar frem paa tilsvarende Maade, som sammesteds er foreskrevet.

2) For anden Kørsel med Prøveskilte tegner Politiet Ansvarsforsikring, som dækker for Skade forvoldt af ethvert Motorkøretøj, der kører med det paagældende Sæt Prøveskilte.

§ 7. For de udenlandske Motorkøretøjer, der indkommer her til Landet, tegnes Forsikringen i Overensstemmelse med de i Afsnit XI i Justitsministeriets Bekendtgørelse af D. D. om Motorkøretøjer indeholdte Regler.

II. Anerkendelse af Ansvarsforsikringselskaber.

§ 8. Anerkendelse til at tegne Ansvarsforsikring for Motorkøretøjer kan af Justitsministeriet meddeles saavel Forsikringsaktieselskaber som Selskaber med gensidigt Ansvar. For Anerkendelsen gælder nedenstaaende Betingelser, naar ikke andet fastsættes ved Anerkendelsens Meddelelse.

§ 9. 1) Selskabet skal til Sikkerhed for Fyldestgørelsen af det af samme overtagne lovmæssige Forsikringsansvar stille et Depot paa 200 000 Kr. i danske Statsobligationer eller Kreditforeningsobligationer efter disses Kursværdi eller, saafremt de ikke noteres paa Børsen, til en af Justitsministeriet fastsat Kurs. Justitsministeriet kan til enhver Tid forlange Depotet forøget udover det foran nævnte Be-

22 Dec. løb, naar det under Hensyn til Omfanget af Selskabets For-
Nr. 314. sikringsvirksomhed findes ønskeligt. Obligationerne depo-
neres i Finansministeriet, saaledes at der ikke af Selskabet
uden Justitsministeriets Samtykke kan udøves nogen som
helst Raadighed over Kapitalbeløbet, medens Justitsmini-
steriet er berettiget til at hæve og disponere over et saa stort
Beløb af Depotet, som maatte være nødvendigt til Dækning
af ikke betalte Erstatningskrav, i hvilket Fald Depotet
uopholdelig bliver at supplere med det saaledes hævdede
Beløb.

2) Saadan Disposition kan Justitsministeriet udøve,
naar Forsikringstageren eller den erstatningsberettigede an-
melder for Ministeriet, at Selskabet trods Paakrav ikke
har fyldstgjort et forfaldent Forsikringskrav, og Selskabet
ikke inden en af Ministeriet fastsat Frist godtgør, at det har
opfyldt sine Forpligtelser i saa Henseende.

§ 10. 1) Forsikringsaktieselskaber er forpligtede til
at overtage Forsikring for enhver forsikringspligtig, der hen-
vender sig om Forsikring til Selskabet og vil underkaste sig
Selskabets i Overensstemmelse med nærværende Anerken-
delsesbetingelser affattede almindelige Forsikringsbetingelser.

2) Selskaber med gensidigt Ansvar er under samme
Forudsætning forpligtede til som Medlem at optage enhver
forsikringspligtig indenfor den Kreds, for hvilken Selskabet
er bestemt til at virke. Samtlige Deltagere i Selskabet skal
derhos hæfte en for alle og alle for en for Opfyldelse af Sel-
skabets Forpligtelser, og Deltagerne skal ikke kunne ud-
melde sig med mindre end 14 Dages Frist og kan ikke ved
Udmeldelsen fri sig for dette Ansvar, forinden Risikoen for
det Tidsrum, hvori de har været Medlemmer, er udløbet
og afviklet.

§ 11. Et Selskab, der har Hjemsted i Udlandet, skal
stedse have en til Firmaregistret eller Aktieselskabsregistret
anmeldt Repræsentant her i Landet, der er bemyndiget til
at handle paa Selskabets Vegne, og mod hvem Søgemaal
kan anlægges og Stævning forkyndes paa sammes Vegne.

§ 12. Forsikringen skal, medmindre en anden senere 22 Dec.
Ikrafttrædelsestid forlanges af Forsikringstageren, træde i Nr. 314.
Kraft fra det Tidspunkt, da den underskrevne Forsikrings-
begæring er modtaget af Selskabet eller af dets Repræsentant-

§ 13. 1) Selskabet skal tegne Forsikringen saaledes, at ethvert Forsikringsansvar i Forhold til Trediemand paahviler Selskabet, og at den Omstændighed, at Forsikringstageren paa noget Punkt handler imod eller ikke efterkommer sine Forpligtelser overfor Selskabet, ikke berettiger dette til overfor en erstatningsberettiget at nægte Betaling.

2) Det kan mellem Selskabet og Forsikringstageren aftales, at Forsikringstageren helt eller delvist skal bære Risikoen for de under Forsikringen hørende Skader, men en saadan Vedtagelse har ingen Indflydelse paa Trediemands Retsstilling.

3) For Motorkøretøjer, der udlejes uden Fører til Personbefordring, skal Forsikringen tegnes saaledes, at Forsikringstageren i Forhold til Selskabet selv bærer den fulde Risiko for alle under Forsikringen hørende Skader, der indtræder under Udlejningen.

§ 14. Selskabet forpligter sig til, foruden de i Lovens § 39 nævnte Erstatningssummer, at udrede de Sagsomkostninger, som ved Dom eller et Selskabet bindende Forlig tillægges den erstatningsberettigede.

§ 15. 1) Saafremt Selskabet udbetaler Erstatningsbeløbet til Forsikringstageren, sker det paa Selskabets egen Risiko, saaledes at det overfor den erstatningsberettigede er ansvarligt for ethvert Tab, som han maatte lide ved, at Erstatningen som Følge heraf ikke maatte komme ham tilgode.

2) Har flere skadelidte Krav paa Erstatning i Anledning af samme under Forsikringen faldende Skade, og overstiger deres Krav tilsammen, hvad Selskabet er pligtigt at yde, skal de, forsaavidt Kravene er anmeldt for Selskabet eller paa anden Maade kommet til dets Kundskab, fyldestgøres forholdsmeessigt.

22 Dec. 3) Er Ansvarsforsikring tegnet for et større Beløb end
Nr. 314. paabudt ved Loven, gælder disse Bestemmelser for hele
Forsikringssummen.

§ 16. 1) Selskabets Policer maa intet indeholde, der strider mod Loven om Motorkøretøjer eller nærværende Bekendtgørelse. Justitsministeriet kan kræve, at Selskabets Policer forelægges Ministeriet til Godkendelse.

2) Policerne skal indeholde en Gengivelse af Bestemmelsen i Lovens § 39, Stk. 7, hvorefter Selskabet har Regres mod Forsikringstageren, saafremt denne ved Forsæt eller grov Uagtsomhed har forvoldt Skaden, og for dette Regreskrav kan holde sig til Motorkøretøjet, saafremt Kravet haves mod den, som ejede Køretøjet, da Skaden indtraf, eller den, der da var retmæssig Bruger deraf. Selskabet maa ikke fraskrive sig denne Ret. Oplyses det, at Selskabet ikke har gjort Regresretten gældende i Tilfælde, hvor den efter Ministeriets Skøn burde være gjort gældende, vil Anerkendelsen blive taget tilbage.

3) Policerne skal indeholde Bestemmelse om, at Selskabet har fuld Regresret mod Forsikringstageren for alle Skader, der indtræffer, mens Motorkøretøjet er udlejet uden Fører til Personbefordring. Bestemmelserne i Stk. 2, 2. og 3. Punktum, finder tilsvarende Anvendelse.

4) Saafremt Policen foruden Ansvarsforsikring — til det i Loven paabudte eller højere Beløb — omfatter anden Forsikring, skal det udtrykkelig i Policen angives, hvilket Beløb Præmien for Ansvarsforsikringen alene udgør.

5) Disse Bestemmelser finder dog ikke Anvendelse paa de af udenlandske Selskaber udstedte Policer for udenlandske Motorkøretøjer under deres Ophold i Danmark. Disse Policer kan i Stedet forsynes med en paa Dansk affattet Paa-tegning om, at Forsikringen under Motorkøretøjets Benyttelse i Danmark er underkastet de i Loven om Motorkøretøjer indeholdte saavel som de i Henhold til Loven givne Regler.

§ 17. Naar et Motorkøretøj afmeldes endeligt eller et Sæt Prøveskilte tilbageleveres, ophører Forsikringen fra det

Tidspunkt, da Selskabet modtager Underretning herom. 22 Dec.
Ved saadant Ophør af Forsikringen har Selskabet Ret til Nr. 314.
det Præmiebeløb, som skulde have været betalt, saafremt
Forsikringen kun havde været tegnet for den forløbne Tid.
Er der forudbetalt mere i Præmie end dette Beløb, skal der
finde Tilbagebetaling Sted.

§ 18. 1) Selskabet forpligter sig til ikke at foretage
nogen Ophævelse af Forsikringsforholdet med mindre Varsel
end 14 Dage.

2) Naar en Forsikring — af et Motorkøretøj eller et Sæt
Prøveskilte — opsiges eller ophører af andre Grunde, f. Eks.
manglende Præmiebetaling eller anden Misligholdelse, er
Selskabet forpligtet til straks at meddele Politiet i den
Politikreds, hvor Motorkøretøjet er indregistreret eller Prøve-
skiltene er udleverede, Underretning om Opsigelsen eller
Ophøret med Angivelse af Kendingsbogstav og Nummer.
Angaar Forsikringen et Motorkøretøj, der ikke er indregi-
streret her i Landet, tilstilles Meddelelsen Chefen for Stats-
politiet.

3) Uanset Forsikringens Ophør vedbliver Selskabet at
hæfte for enhver Skade, der indtræffer inden 14 Dage efter
Ophøret, medmindre der paa anden Maade er tegnet lov-
pligtig Forsikring for Køretøjet (Skiltene). Saafremt For-
sikringen er ophørt, forinden vedkommende Politimester
har modtaget den ovennævnte Meddelelse fra Selskabet,
vedvarer Selskabets Hæftelse, indtil der er forløbet 14 Dage
regnet fra den Dag, Meddelelsen indgaar til Politimesteren.

§ 19. 1) Saafremt der ved et udenlandsk Motorkøretøjs
Indpassage her i Landet forevises en af et anerkendt Selskab
udstedt Ansvarsforsikringspolice, hæfter det paagældende
Selskab for de af Køretøjet under dets Ophold her i Landet
forvoldte Skader, uanset om Forsikringen af en eller anden
Aarsag maatte være ophørt.

2) Med Hensyn til, hvad der ved et udenlandsk Motor-
køretøjs Indpassage her i Landet skal forevises som Bevis
for, at gyldig Ansvarsforsikring er tegnet, henvises til Afsnit

22 Dec. XI i Justitsministeriets Bekendtgørelse af D. D. om Motor-Nr. 314. køretøjer.

§ 20. 1) Selskabet skal aarlig tilsende Justitsministeriet sit Regnskab i 2 Eksemplarer, ledsaget af en Indberetning om den fra Ansvarsforsikringen for Motorkøretøjer hidrørende Præmieindtægt, Antallet af de samme Forsikring vedrørende Skadetilfælde, som i Aarets Løb har givet Anledning til Udbetaling af Erstatning, og Summen af de udbetalte Beløb samt om, hvor ofte Regresansvar i Henhold til Lovens § 39, Stk. 7, er gjort gældende, og hvilke Beløb der herved er indkommet. Samtidig skal Selskabet afgive en Erklæring paa Tro og Love om, at Regresansvar er gjort gældende i alle Tilfælde, hvor det skønnes muligt at gennemføre det.

2) Udenlandske Selskaber, der kun er anerkendt til at tegne Ansvarsforsikring for udenlandske Motorkøretøjer under deres Ophold i Danmark, skal kun indsende Regnskab i 2 Eksemplarer samt Indberetning om Antallet af Udbetalinger vedrørende Skader her i Landet og Summen af de udbetalte Beløb.

§ 21. Den givne Anerkendelse kan til enhver Tid tages tilbage af Justitsministeriet, uden at dog Tilbage tagelsen medfører nogen Ret til Frigivelse af Depotet, forinden et saadant Tidsrum er hengaaet, at der efter Justitsministeriets Skøn ikke længere findes Grund til at antage, at yderligere Erstatningskrav kan fremkomme som Følge af Skade, der er indtraadt forinden Anerkendelsens Bortfald. Saafremt Anerkendelsen tages tilbage, bortfalder alle i Selskabet tegnede lovpligtige Ansvarsforsikringer, og den af de forsikrede erlagte Præmie for den resterende Forsikringstid tilbagebetales.

III. Ikrafttrædelses- og Overgangsbestemmelser.

§ 22. 1) Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1928. Samtidig ophæves Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 355 af 30. Juni 1921 om Gennemførelsen af An-

svarsforsikringen og Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 22 Dec. 356 af s. D. om Anerkendelse af Ansvarsforsikringsselskaber. Nr. 314.

2) Bestemmelsen i § 13, Stk. 3, træder først i Kraft den 1. Juli 1928. Til dette Tidspunkt skal alle Policer, som efter deres Indhold er gældende for Køretøjer, der udlejes uden Fører til Personbefordring, være bragt i Overensstemmelse med nævnte Bestemmelse.

§ 23. 1) De forinden den 1. Januar 1928 tegnede Forsikringer forhøjes fra den 1. Januar 1928 at regne til de ifølge Loven af 1. Juli 1927 paabudte Beløb, henholdsvis 30 000 Kr. for en Motorvogn og 15 000 Kr. for en Motorcykle, og er efter samme Dag i alle Henseender underkastede den nævnte Lovs Bestemmelser saavel som Bestemmelserne i nærværende Bekendtgørelse. De ældre Policer behøver ikke at forsynes med Paategning herom.

2) Ældre Policer for Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, og som er indrettede til at befordre flere end 6 Passagerer (flere end 7 Personer, Føreren iberegnet), skal dog forsynes med Paategning om, at Forsikringssummen er forhøjet til det ved Lovens § 39, Stk. 2, fastsatte Beløb, medmindre der udstedes nye Policer lydende paa dette Beløb. Ejerne (Brugerne) af saadanne Motorkøretøjer skal inden den 1. Januar 1928 forevise Politiet paa det Sted, hvor Køretøjerne er indregistrerede, Police lydende paa den forhøjede Forsikringssum. Sker dette ikke, forholdes der i Overensstemmelse med § 5, sidste Punktum.

3) De anerkendte Forsikringsselskaber er berettigede til fra den 1. Januar 1928 at regne at forhøje Forsikringspræmien til den Sats, der ifølge Selskabets Tarif gælder for de nye Forsikringsbeløb, og saadan Forhøjelse giver ikke Forsikringstageren Adgang til i Strid med Forsikringsaftalen at udtræde af Forsikringsforholdet.

§ 24. 1) De i Tiden indtil den 31. December 1927 anerkendte Forsikringsselskaber bevarer Anerkendelsen ogsaa efter denne Dato, medmindre den udtrykkelig tages tilbage,

22 Dec. hvorom Meddelelse i saa Fald vil blive udsendt gennem Nr. 314. Statstidende.

2) De i Tiden indtil den 31. December 1927 i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler udfærdigede Policier behøver ikke at ændres i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 16, førend de skal fornyes.

Nr. 314. Lov-Tid. A. S. 1543—48.

22 Dec. **Bekendtgørelse til Vejledning om de Indtægts- og**
Nr. 315. **Formueforhold samt øvrige Omstændigheder, der som**
Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i
en anerkendt Sygekasse med Ret til gennem denne at
nyde Tilskud fra Staten.

1) I Henhold til Lov Nr. 202 om anerkendte Sygekasser af 14. Juli 1927 § 6 fastsættes herved efter Indstilling fra Sygekassenævnet og efter Forhandling med det af Rigsdagen nedsatte Udvalg følgende Regler som gældende for Tiden fra 1. Januar 1928 til 31. December 1930 til Vejledning om de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten.

2) Som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse kan i Henhold til Sygekasselovens § 6, 1ste Stk., kun optages ubemidlede Personer af Arbejderklassen og med dem i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder, saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere og andre næringsdrivende, Tjenestemænd og lign. Forældreløse Børn, hvem der ikke paa anden Maade ved Lovgivningens Regler er sikret Adgang til Sygehjælp, kan — de sædvanlige økonomiske Betingelser forudsat — uden Hensyn til Aldersgrænse nedad være selvstændige ubemidlede nydende Medlemmer af en Sygekasse.

3) I Medfør af Sygekasselovens § 6, 2det Stk., skal de Indtægts- og Formuegrænser, som fastsættes i Bekendtgørelsen, være ens for alle de ovenfor nævnte Kategorier af Per-

soner. Under Hensyn hertil vil saadanne Personer være at 22 Dec.
 anse som ubemidlede i Sygekasselovens Forstand, hvis aar- Nr. 315.
 lige Indtægt ikke overskrider nedennævnte Grænser:

Indtægtsgrænserne:

4) a)	København, Frederiksberg samt Gentofte, Gladsaxe, Herlev, Lyngby-Taarbæk, Søllerød, Rødovre, Hvidovre og Taarnby Kommuner	Kr. 3150—3500
b)	Andre Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2000 Indbyggere	— 2800—3150
c)	Byer og bymæssige Bebyggelser med fra 1000—2000 Indbyggere	— 2600—3050
d)	Den øvrige Del af Landet	— 1900—2200

5) Disse Grænser samt de nedenfor nævnte Børnetillæg og Formuegrænser vil dog til enhver Tid være at ændre med Gyldighed fra den førstkommende 1. April og 1. Oktober efter det af Statistisk Departement senest forud for de nævnte Datoer offentliggjorte Pristal, saaledes, at de forhøjes eller formindskes med samme Procent som den hvormed det sidst offentliggjorte Pristal er højere eller lavere end det i August 1927 offentliggjorte Pristal.

6) Man har med at nævne 2 Talgrænser for Indtægten haft til Hensigt at lette det bedømmende Udvalg at tage Hensyn til, at Forholdene indenfor den enkelte Klasse kan stille sig forskelligt og særligt mellem 1) de bymæssige Bebyggelser paa Landet og Byerne i samme Klasse, 2) de rene Landdistrikter og de bymæssige Bebyggelser med *under* 1000 Indbyggere, samt i al Almindelighed mellem 3) ugifte og gifte Personer.

7) Saafremt den paagældende er Forsørger af et Barn eller flere Børn under 15 Aar, forhøjes de nævnte Grænser med 350 Kr. for det første Barn og med 275 Kr. for hvert efterfølgende Barn.

8) Ved det i Lovens § 9 ommeldte Udvalgs, ved Sygekassedirektørens og ved Ministerens Afgørelse af, om en

22 Dec. Persons Aarsindtægt overskrider de nævnte Grænser, vil der
Nr. 315. være at tage Hensyn til det Beløb, hvortil den paagældende endeligt er ansat i Indkomstskat til Staten i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten, *forinden* de ved nævnte Lovs § 8 hjemlede skattefri Fradrag har fundet Sted og uden Hensyntagen til den Nedsættelse, der eventuelt maatte være indrømmet i Henhold til samme Lovs § 23, næstsidste og sidste Stykke.

9) De ovenfor nævnte Grænsebeløb er imidlertid ikke ufravigelige og kan derfor tilsidesættes, naar der foreligger særlige Omstændigheder, der taler herfor. Som Forhold, der i saa Henseende kan komme i Betragtning, maa nævnes usikre Indtægtsforhold, der kan bevirke en Forhøjelse af Indtægtsgrænsen med indtil 20 pCt.; desuden maa nævnes Gæld, Alderdom, Sygdom, Indkaldelse til Militærtjeneste, Forsørgelse af Forældre eller andre paarørende og lignende, der maa antages at svække paagældendes hele økonomiske Stilling. Endvidere bør det for Personer, som er flyttede, ved Bedømmelsen af deres økonomiske Stilling ikke komme dem til Ugunst, at de paa det fraflyttede Sted har haft større Indtægt for det sidst forløbne Aar, end de nu har paa det tilflyttede Sted. Ligeledes bør der ved Bedømmelsen af Funktionærer, som arbejder i samme Virksomhed, tages Hensyn baade til, hvor Virksomheden er beliggende, og hvor de paagældende har deres Bopæl. Paa den anden Side vil det undtagelsesvis kunne besluttes, at en Person ikke kan anses for ubemidlet, selv om hans Indtægt ikke overstiger de omhandlede Grænsebeløb, naar hans økonomiske Stilling desuagtet maa anses for betrygget, hvilket f. Eks. kan gælde om Børn af velhavende Forældre.

Formuegrænserne:

10) Som Maksimum af Formuen for ubemidlede Personer fastsættes et Beløb af 9 700 Kr. for enligte stillede Personer og 14 000 Kr. for Familieforsørgere. Det kan dog i særlige Tilfælde tillades, at disse Grænser noget overskrides, f. Eks. naar Formuen er anbragt i vanskeligt realisable Ak-

tiver eller er anbragt paa lidet rentabel Maade, eller naar den 22 Dec.
paagældendes væsentligste Indtægt bestaar i Renten af en Kapital, og hans Arbejdsevne er saaledes svækket, at hans Nr. 315.
Arbejdsindtægt kun kan blive af ringe Betydning.

11) Formuen bliver at beregne efter Reglerne i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten.

12) De ovenstaaende Regler skal i første Række tjene til Vejledning for Sygekassebestyrelserne ved deres Bedømmelse af, om det kan tillades en Person at optages som nydende Medlem af Sygekassen eller forblive i denne med Ret til Statstilskud. Saafremt Sygekassebestyrelserne er i Tvivl om Afgørelsen, bør Spørgsmaalet forelægges det stedlige bedømmende Udvalg (jfr. Sygekasselovens § 9), der træffer sin Bestemmelse efter et Skøn over samtlige foreliggende Forhold. Hvis den, der søger Optagelse, har en Indtægt eller Formue, som overstiger de anførte Grænser, *maa* han ikke optages, forinden det bedømmende Udvalg har afgjort om hans økonomiske Forhold desuagtet tillader hans Optagelse. Er Indtægten eller Formuen mindre, end hvad der ovenfor er fastsat, men Bestyrelsen dog skønner, at hans økonomiske Forhold ikke berettiger til Optagelse, *skal* ogsaa dette afgøres af det bedømmende Udvalg. I Udvalgets Kendelse bør der gives saa udførlige Oplysninger som muligt om de Forhold, der har været bestemmende for Afgørelsen, for at Direktøren for Sygekassevæsenet paa Grundlag heraf kan tage Beslutning om, hvorvidt han kan tiltræde den.

13) Naar der i nærværende Bekendtgørelse omtales Indbyggerantal, forstaas herved Indbyggerantallet ved den senest afholdte almindelige Folketælling.

14) Denne Bekendtgørelse, der træder i Kraft den 1. Januar 1928, gælder ogsaa paa Færøerne med de Lempelser, der nødvendiggøres ved de særlige færøske Forhold.

Nr. 315. Lov-Tid. A. S. 1549—51.

Instruks for Sundhedsstyrelsen.

22 Dec.

I Medfør af § 11 i Lov om Sundhedsvæsenets Central- Nr. 326.
styrelse af 30. April 1909 udfærdiges herved for et Tidsrum af 5 Aar følgende Instruks for Sundhedsstyrelsen:

22 Dec.
Nr. 326.

I. Sundhedsstyrelsens Virksomhedsomraade.

§ 1. Den ved Lov af 30. April 1909 oprettede, under Ministeriet for Sundhedsvæsen hørende Styrelse for Landets Sundhedsvæsen, Sundhedsstyrelsen, fører Overtilsynet med Sundheds- og Sygeplejen og er øverste Raadgiver for det offentlige i alle Forhold, der kræver lægekyndig eller apotekerkyndig Indsigt.

Som den Embedslægerne og de øvrige i Lovens § 6 nævnte Personer nærmest overordnede Myndighed modtager Sundhedsstyrelsen de fra disse indgaaende Sager, som efter deres Natur dels afgøres af Styrelsen, dels med dennes Betænkning forelægges Ministeriet for Sundhedsvæsen. Ligeledes er Sundhedsstyrelsen i Almindelighed Mellemedlet mellem Ministeriet og Embedslægerne ved Meddelelsen af de i Sagerne trufne Afgørelser.

Forsaavidt det skønnes nødvendigt til Varetagelsen af det Sundhedsstyrelsen overdragne Tilsyn med Sundhedsvæsenet m. m., kan Styrelsen give de i Lovens § 6 nævnte Personer Paalæg, Vejledninger eller andre Meddelelser angaaende deres Stillinger.

Sundhedsstyrelsen har nøje at følge Sundhedsforholdene i Landet og vaage over Sundhedslovgivningens Efterlevelse, at henlede de paagældende Myndigheders Opmærksomhed paa stedfindende Overtrædelser og Mangler samt fremsætte Forslag til Forbedringer.

Til Opfyldelse af sine Forpligtelser i saa Henseende har Sundhedsstyrelsen ved sin Formand, Næstformand eller den Konsulent, under hvis Speciale de paagældende Forhold henhører, ved de dertil fornødne Rejser i Landet at gøre sig bekendt med alle Forhold vedrørende Befolkningens Sundhedstilstand og vedrørende Efterlevelsen af alle de i sundhedsmæssigt Øjemed givne Love, Regulativer, Cirkulærer og andre Bestemmelser, hvorhos Sundhedsstyrelsen ved de ovennævnte Medlemmer i Overensstemmelse med Lovens § 5 har Adgang til alle saadanne Lokaltiteter, der med Hensyn til Indretning eller med Hensyn til den der;

stedfindende Virksomhed er undergivne særlige sundheds- 22 Dec.
mæssige Forskrifter. Nr. 326.

Fremdeles har Sundhedsstyrelsen, forsaavidt foreliggende Forhold giver Anledning dertil, at foranstalte, at der blandt Almenheden ved Skrifter eller Foredrag udbredes Vejledninger med Hensyn til særlige Sundhedsforanstaltninger eller særlige Sygdomsforhold. Forsaavidt der derved paaføres Ministeriet for Sundhedsvæsen Udgifter, skal dettes Bemyndigelse forud indhentes.

§ 2. Sundhedsstyrelsen bestaar ifølge Lov af 30. April 1909 § 2, 1ste Stk., af Lægerraadet og Apotekerraadet.

Lægerraadet bestaar af Formanden, Næstformanden og de i Henhold til Lovens § 2, 4de og 5te Stk., antagne Konsulenter, der for Tiden er følgende:

- Konsulenten i Sindssygevæsen,
- - Tuberkulosesager,
- - Hygiejne og Husmodersager,
- - Bakteriologi og Epidemiologi,
- - Farmakologi,

den i Lovens § 2, sidste Stykke, nævnte praktiserende Læge, der tillige fungerer som Konsulent i Sygeplejesager og

Konsulenten i Tandlægevæsen.

Apotekerraadet bestaar af Formanden og Næstformanden og som Konsulenter:

- en Lærer ved den farmaceutiske Læreanstalt,
- en ved Faget beskæftiget farmaceutisk Kandidat samt en i Farmakologi kyndig Læge.

§ 3. Indenfor hvert af Raadene behandles Sagerne i Afdelinger, hvis Omraade falder sammen med de til enhver Tid ansatte Konsulenters Omraade, jfr. §§ 6—14; hver Afdeling bestaar af Formanden, Næstformanden og som tredie Medlem en af den paagældende Konsulenter.

Konsulenten deltager i Behandlingen af alle de Sager, som falder ind under hans Afdeling, samt modtager i den Udstrækning, han maatte ønske, til Gennemsyn alle de

22 Dec. Skrivelser, Indbætninger, Oplysninger etc., som vedrører
Nr. 326. hans Virksomhedsomraade.

Konsulenten er forpligtet til at være opmærksom paa de Fremskridt i hans Speciale, som finder Sted i Ind- og Udlandet, samt til eventuelt at fremsætte saadanne Forslag til Forbedring af Forholdene herhjemme, som han maatte anse for nyttige, ligesom han er forpligtet til at henlede Sundhedsstyrelsens Opmærksomhed paa alle saadanne Mangler ved de under hans Omraade sorterende Forhold, som kommer til hans Kundskab.

Skønner Konsulenten, at en til ham personlig rettet Forespørgsel henhører under Sundhedsstyrelsen, skal han afvise Sagen eller henvise den til Behandling i Sundhedsstyrelsen.

§ 4. Formanden er ansvarlig for Varetagelsen af de Sundhedsstyrelsen ved Lov af 30. April 1909 overdragne Hverv.

Mindre vigtige Sager kan behandles af Formanden alene, for Apotekerraadets Vedkommende dog kun i Forening med Næstformanden, jfr. Lovens § 11, 1ste Stk. Naar sidstnævnte ved Sygdom, Inhabilitet i den foreliggende Sag eller lignende er forhindret, deltager en af de apotekerkyndige Konsulenter i hans Sted i Behandlingen af mindre vigtige Sager, som foreligger for Apotekerraadet.

Mundtlige Forhandlinger med Centraladministrationens forskellige Afdelinger føres paa Sundhedsstyrelsens Vegne af Formanden, under særlige Forhold sammen med Næstformanden eller med den i vedkommende Sag tilkaldte Konsulent, jfr. Lovens § 11, 5te Stk.

Formanden optræder udadtil paa Sundhedsstyrelsens Vegne; han er saaledes forpligtet til — efter Omstændighederne mundtlig eller skriftlig — at henlede de paagældende Myndigheders Opmærksomhed paa de Overtrædelser af Sundhedslove og sundhedsmæssige Anordninger og Regulativer, som kommer til hans Kundskab, saavel som paa sanitære Mangler, ligesom han til Varetagelse af det Sundhedsstyrelsen i Henhold til Lovens § 5, 2det Stk., paahvilende

Tilsyn har Adgang til alle saadanne af offentlige Myndigheder ledede Anstalter, hvor flere Mennesker — Voksne eller Børn — holdes samlede, ligeledes til alle Arter af Helbredelses-, Forplejnings- eller Forvaringsanstalter, alle af offentlige eller private Institutioner eller godgørende Foreninger drevne Anstalter, Hjem etc., hvor syge, abnorme eller Børn er anbragte, og til alle private Kliniker, Hjem etc., hvor saadanne er til Huse i erhvervsmæssigt Øjemed, samt til alle Lokalteter, der med Hensyn til Indretning eller Virksomhed er undergivne særlige sundhedsmæssige Forskrifter, derunder indbefattet Lokalteter, hvor Lægemedler tilberedes og forhandles.

22 Dec.
Nr. 326.

Han har ved de dertil fornødne Rejser i Landet at gøre sig nøje bekendt med alle til det offentlige Sundhedsvæsen hørende Forhold.

Han leder Sundhedsstyrelsens Kontor, ansætter dettes Personale — med Undtagelse af Kontorchefen — og er ansvarlig saavel for dets Regnskabsvæsen som for de derfra udgaende Publikationer. Formanden er ansvarlig for Sundhedsstyrelsens Arkiv m. m.

§ 5. Næstformanden i Lægeraadet deltager som Medlem af Lægeraadet i Behandlingen af alle vigtigere Sager.

Han deltager i hele det Sundhedsstyrelsen paahvilende Tilsyn, dog ikke for Apotekervæsenets Vedkommende, udfører efter Samraad med Formanden de Rejser, som dertil er fornødne, og har den til Tilsynets Udførelse fornødne Adgang til de i § 4 nævnte Lokalteter.

I Formandens Forfald fungerer han som Formand saavel i Læge- som i Apotekerraadet og gør sig derfor bekendt med de Sager, der behandles i Apotekerraadet, saa at Apotekervæsenet ikke er ham fremmed.

Næstformanden i Apotekerraadet deltager som Medlem af Apotekerraadet i Behandlingen af alle dertil indkommende Sager.

Han deltager i det Sundhedsstyrelsen paahvilende Tilsyn med Hensyn til Apotekervæsenet, udfører efter Samraad med Formanden de Rejser, som dertil er fornødne,

22 Dec. og har i Tilsynets Øjemed Adgang til alle de Lokalteter, Nr. 326. som er undergivne dette Tilsyn.

§ 6. Konsulenten i Sindssygevesen deltager som Medlem af Lægeraadet i Behandling af alle vigtigere Sager, som forelægges Sundhedsstyrelsen vedrørende Behandling, Forplejning, Forsørgelse, Anbringelse og Forvaring her i Landet af Sindssyge, Aandssvage, Epileptikere samt Individer med beslægtede Lidelser, saavel som af Sager, hvor Spørgsmaal om Personers Tilregnelighed eller aandelige Svaghedstilstand frembyder sig under Sagens Behandling.

Herunder hører alle vigtigere Sager, deriblandt Budgetsager, angaaende Sindssygehospitaller og -anstalter, saavel Statens som de kommunale, private Anbringelsessteder for Sindssyge, Fattiggaards- eller Fængselsforplejning af saadanne etc., saavel som Sager vedrørende Indretning af Celler etc. paa almindelige Sygehuse og Fattiggaarde, angaaende Aandssvageanstalter og Epileptikerhjem, samt alle Regulativer og regulatoriske Bestemmelser, der vedrører saadanne Anstalter. Endvidere i det hele Sager angaaende Forsørgelse, Behandling, Anbringelse og Forvaring af Personer som de ovenfor nævnte.

Konsulenten udfører ene eller i Forbindelse med Formanden, eventuelt Næstformanden, forsaavidt angaar Sundheds- og Sygepleje, det overordnede Tilsyn med alle de offentlige og private Hospitaler og Anstalter, hvor Sindssyge, Aandssvage, Epileptikere eller Personer med beslægtede aandelige Lidelser behandles, forplejes eller holdes forvarede, herunder indbefattet saavel de af Stat eller Kommuner drevne Hospitaler, Anstalter, Asylter, Drankerasyler, Alderdomshjem, Fattiggaarde, Fængsler, Børnehjem etc. som af de offentlige eller private Institutioner eller godgørende Foreninger drevne Anstalter, Pensioner eller Hjem, hvor saadanne lidende (voksne eller Børn) er anbragte, samt de af private Personer drevne Anstalter, Kliniker, Pensioner eller Hjem, hvor saadanne lidende haves til Huse paa erhvervsmæssig Maade.

Det paahviler Konsulenten ved Selvsyn at skaffe sig et nøje Kendskab til de forskellige Forhold, hvorunder disse syge forplejes og behandles Landet over, ligesom det er hans Pligt at henlede Sundhedsstyrelsens Opmærksomhed paa alle de Overtrædelser af Love og Regulativer og de Misbrug eller Mangler, som han kommer til Kundskab om, samt at overveje og fremsætte Forslag om Afhjælpning af forefundne Mangler. 22 Dec.
Nr. 326.

Han er forpligtet til at yde Bistand ved Udarbejdelse af Planer til nye Sindssygehospitaler samt ved Lovgivningsarbejder vedrørende Behandling af aandeligt Abnorme etc.

§ 7. Konsulenten i Tuberkulosesager deltager som Medlem af Lægeraadet i Behandlingen af alle vigtigere Sager, som forelægges Sundhedsstyrelsen vedrørende Behandling, Forplejning og Forsørgelse af tuberkuløse.

Herunder hører alle vigtigere Sager, deriblandt Budgetsager, vedrørende Tuberkulosesanatorier, Tuberkulosehospitaler, Kystsatorier, Kysthospitaler, Plejehjem og Rekonvalescenthjem for tuberkuløse, Sager vedrørende Forebyggelse af Tuberkulosens Udbredelse, vedrørende tuberkuløses Behandling paa offentlige og private Anstalter, saasom Børnehjem, Sindssygehospitaler og -anstalter, Fængsler, Fattiggaarde etc., vedrørende Regulativer og regulatoriske Bestemmelser for saadanne syges Behandling under forskellige Forhold, ligesom Sager vedrørende den enkelte Patient, forsaavidt angaar den Særstilling, hans Sygdom medfører, saasom Pensionssager m. m.

Konsulenten udfører efter Samraad med Formanden ene eller i Forbindelse med Formanden, eventuelt Næstformanden, forsaavidt angaar Sundheds- og Sygeplejen, det overordnede Tilsyn med alle de offentlige og private Anstalter, hvor tuberkuløse behandles, forplejes, forsørges eller forvares, derunder indbefattet saavel de af Stat eller Kommuner drevne Anstalter, Sanatorier, Asyler, Alderdomshjem, Fattiggaarde, Fængsler, Børnehjem etc., som de af private eller offentlige Institutioner eller godgørende Foreninger

22 Dec. Nr. 326. drevne Anstalter, Pensioner eller lignende, hvor tuberkuløse (voksne eller Børn) er anbragte, og de af private Personer drevne Anstalter, Kliniker, Rekreatiohjem, Pensioner etc., hvor saadanne syge haves til Huse paa erhvervsmæssig Maade.

Det paahviler Konsulenten ved Selvsyn at skaffe sig et nøje Kendskab til de forskellige Forhold, hvorunder disse syge forplejes og behandles Landet over, specielt til de Foranstaltninger, der er truffet for at hindre Smitteudbredelse, ligesom det er hans Pligt at henlede Sundhedsstyrelsens Opmærksomhed paa alle de Overtrædelser af Love og Regulativer og de Misbrug og Mangler, som han kommer til Kundskab om, samt at overveje og fremsætte Forslag om Afhjælpning af de forefundne Mangler.

Han er forpligtet til at yde Bistand ved Udarbejdelse af Planer til Nybygninger af Hospitaler etc. for tuberkuløse samt ved Lovgivningsarbejder vedrørende Behandlingen af disse syge.

Endelig paahviler det Konsulenten at gennemgaa de i Regulativ af 30. Oktober 1919 anordnede Opgørelser og Beretninger fra statsanerkendte Tuberkuloseanstalter.

§ 8. Konsulenten i Hygiejne og Husmodersager deltager som Medlem af Lægeraadet i Behandlingen af alle Sager, der vedrører hygiejniske Forhold, saasom Sundhedsvedtægter, Fabriksregulativer, Spiseregulativer og Husmodersager, Sager vedrørende Næringsmidler, deres Tilberedelse, Konservering, Forfalskning etc., endvidere Bygningsforhold, Kloakering, Afløb, Renovationsvæsen, Vandforsyning, Begravellesforhold, Forurening af Vandløb og Søer, Forurening af Luft etc., Skolevæsen og Arbejderbeskyttelse, forsaavidt disses Behandling kræver særlig Indsigt i Hygiejne.

Han deltager endvidere i Behandlingen af Sager vedrørende Planer til Opførelse eller væsentlig Ombygning af saadanne offentlige Anstalter, over hvilke Sundhedsstyrelsens Erklæring i Henhold til Lov af 30. April 1909 § 5, 2det Stk., skal indhentes, forsaavidt angaar Spørgsmaal, der kræver speciel hygiejnisk Indsigt.

Det paahviler Konsulenten at foretage eller foranledige 22 Dec.
foretaget saadanne videnskabelige Undersøgelser vedrørende Nr. 326.
hygiejniske Forhold Landet over, som Sundhedsstyrelsen
anser for fornødne til Besvarelse af foreliggende Spørgsmaal
samt til Fremsættelse af Forslag til hygiejniske Forbedringer.

Han yder sin Bistand til at bringe hygiejniske Frem-
skridt til Lægernes Kundskab og i det hele til at yde Be-
folkningen Vejledning angaaende hygiejniske Forhold.

Han deltager i Behandlingen af Lovgivningsarbejder
vedrørende hygiejniske Forhold i Landet.

Han har, naar han paa Sundhedsstyrelsens Vegne ud-
fører Inspektionsrejser i Landet, Adgang til at tage de
hygiejniske Indretninger ved alle de offentlige Anstalter,
som er undergivet Sundhedsstyrelsens Tilsyn, i Øjesyn
samt har iøvrigt i samme Udstrækning som den paa Stedet
værende Sundhedskommission og Amtslægen Adgang til alle
de Lokaliteter, som med Hensyn til deres Indretning eller
med Hensyn til den deri stedfindende Virksomhed er under-
givne særlige sundhedsmæssige Forskrifter.

§ 9. Konsulenten i Bakteriologi og Epidemiologi del-
tager som Medlem af Lægeraadet i Behandlingen af alle
Sager, som forelægges Sundhedsstyrelsen vedrørende Fore-
byggelse og Bekæmpelse af epidemiske Sygdomme her i
Landet, forsaavidt der hertil kræves særlig Indsigt i Bak-
teriologi og Epidemiologi.

Han deltager, naar Sundhedsstyrelsen skønner det nød-
vendigt, i Bekæmpelsen af Epidemier her i Landet, eventuelt
ved Rejser til det paagældende Sted.

Han er forpligtet til at foretage eller lade foretage saa-
danne bakteriologiske Undersøgelser, som er nødvendige til
Opklaringen af og Bekæmpelsen af Epidemier.

Han deltager i Behandlingen af Sager af epidemiologisk
Natur, Sager vedrørende forebyggende Foranstaltninger mod
Farsoter, Spørgsmaal om Sygdommes Bekæmpelse eller Hel-
bredelse ved bakteriologiske Midler samt vedrørende Op-
klaringen af vanskelige Tilfælde af smitsomme Sygdomme,

22 Dec. om den bakteriologiske Diagnostik o. s. v.; endvidere i **Nr. 326.** Spørgsmaal om Etablering eller Ophævelse af Sundhedsforanstaltninger mod Pest, Kolera eller gul Feber, etc., samt angaaende Foranstaltninger mod farlige epidemiske Sygdomme paa Skibe, i Havne eller i Land, forsaavidt disse kræver bakteriologisk eller epidemiologisk Indsigt.

Han deltager i Behandlingen af samtlige Sager vedrørende Statens Seruminstitut, endvidere i Behandlingen af Sager vedrørende Desinfektion, Desinfektionsmidler og Desinfektionsmetoder, forsaavidt hertil kræves bakteriologisk Indsigt.

Han yder sin Bistand til, at Landets Læger og Befolkning faar den fornødne Vejledning med Hensyn til Forebyggelse og Bekæmpelse af epidemiske Sygdomme.

Han er endvidere forpligtet til at yde Bistand ved Lovgivningsarbejder paa det hans Konsulentvirksomhed vedrørende Omraade.

Til Konsulenten i Bakteriologi og Epidemiologi kan det overdrages at lede Statens Diagnosestation for farlige epidemiske Sygdomme, hvor han da har Ansvar for, at den paa fuldt betryggende Maade og til enhver Tid er i Stand til at foretage den bakteriologiske Diagnose for Pest og Kolera.

§ 10. Konsulenten i Farmakologi deltager som Medlem af Lægeraadet i Behandlingen af alle vigtigere Sager, hvortil kræves Indsigt i Lægemedlernes og Giftenes Forhold og Virkning.

Som Medlem af Apotekerraadet deltager han i Behandlingen af Sager, som skønnes at kræve særlig farmakologisk Indsigt, samt af vigtigere Sager om Lægemedlernes Ordination og Recepters Forstaaelse og om Meningsforskel mellem Læger og Apotekere med Hensyn til Recepters Ekspedition, endvidere af saadanne Sager, som i væsentlig Grad berører andre Samfundsklassers Interesse, naar hans Bistand ønskes af et af Apotekerraadets øvrige Medlemmer; saadanne Sager skal da altid tillige behandles i begge Apotekerraadets andre Afdelinger.

§ 11. Den i Henhold til Lov af 30. April 1909 § 2, 22 Dec. sidste Stykke, som Konsulent antagne praktiserende Læge Nr. 326. deltager som Medlem af Lægeraadet i Behandlingen af alle vigtigere Sager om de Lægerne vedrørende Forhold, der omhandles i Lovens §§ 6, 7 og 8, samt ved Behandling af Lovforslag og Udstedelse af Regulativer og Paalæg, som vedrører de praktiserende Læger.

Han deltager saaledes i Behandlingen af alle vigtigere Sager, der angaar Lægernes Stillinger, Forretninger og Pligter som saadanne, endvidere af alle Sager, hvor der er Spørgsmaal om paa en eller anden Maade at skride ind imod Læger paa Grund af Forsømmelse eller lignende i deres Kaldsvirksomhed, samt af Sager vedrørende Embedslægekonsamen og kommunal Lægehjælp.

Ligeledes deltager han i Behandlingen af alle Sager vedrørende de i de sønderjydske Landsdele med Justitsministeriets Samtykke virkende Lægpraktikanter.

Endvidere deltager han i Indstillinger om Besættelse af Statens Lægestillinger, saavel som af kommunale Lægestillinger, forsaavidt Sager af sidstnævnte Art forelægges Sundhedsstyrelsen til Erklæring.

Han deltager i Behandlingen af Sager angaaende Sygehusregulativer m. m., forsaavidt angaar Spørgsmaal om Lægernes Antagelsesvilkaar, Virksomhedsomraade, økonomiske og retlige Stilling, og i Behandlingen af Sager vedrørende Sygeplejesagens Fremme.

Han udfører efter Samraad med Formanden de Rejser, som Sundhedsstyrelsen anser for fornødne til Besvarelse af foreliggende Spørgsmaal.

§ 12. Konsulenten i Tandlægevæsen deltager som Medlem af Lægeraadet i Behandlingen af alle Sager vedrørende Tandlægevæsenet, deriblandt Afgørelser af de Tandlægerne angaaende Forhold, der omhandles i Lov af 30. April 1909 §§ 6, 7 og 8, samt i Forhandling om Lovforslag og Udstedelse af Regulativer og Paalæg, som vedrører Tandlægerne.

22 Dec. Konsulenten deltager desuden i Behandlingen af alle
Nr. 326. Sager vedrørende de i de sønderjydske Landsdele virkende,
til Tandbehandling berettigede Tandteknikers Forhold og
Virksomhed.

Han udfører efter Samraad med Formanden de Rejser,
som Sundhedsstyrelsen anser for fornødne til Besvarelse af
foreliggende Spørgsmaal.

§ 13. Læreren ved den pharmaceutiske Lærestanstalt del-
tager som Medlem af Apotekerraadet i Behandlingen af alle
vigtigere Sager, som forelægges Sundhedsstyrelsen ved-
rørende Farmakopeen og dens Forstaaelse, Lægemedlernes
Overensstemmelse med Farmakopeens Fordringer, Arkana-
sager, Sager angaaende ulovlig Reklamering med Medicin
m. v. og Fritagelse for Apoteker for at holde visse Læge-
midler. Han deltager endvidere i Behandlingen af Sager
angaaende Diciples Uddannelse paa Apoteker, om Menings-
forskel mellem Læger og Apotekere eller mellem Apotekere
indbyrdes eller mellem Visitator og Apotekere angaaende
Varenes Beskaffenhed, om Fortolkning af Privilegierettig-
heder og -pligter, om Apotekerafgift, om Fordelingen af
Medicinleverancen til distribuerende Læger samt om Ind-
stillinger angaaende Besættelse af Apotekerprivilegier og
Bestyrerpladser.

§ 14. Den ved Faget beskæftigede pharmaceutiske Kan-
didat deltager som Medlem af Apotekerraadet i Behandling
af alle vigtigere Sager angaaende Recepters Gyldighed og
deres Ekspedition, Driften af og Handelen i Apoteker og
Haandkøbsudsalg, ulovlig Medikamenthandel, Takstspørgs-
maal, endvidere af Sager vedrørende Medhjælperes Arbejde
i Apoteker og deres Sundhedstilstand, Meningsforskel mellem
Apotekere og Medhjælpere, Fritagelse for at holde Med-
hjælper, om Anlæg af ny Apoteker, om Apotekers Flytning,
Deling og Beliggenhed, om Apotekers Indretning, om Apo-
tekerafgift, og Apotekerprivilegier og Bestyrerpladser, om
Udredelse af Pensioner og Understøttelser af Apoteker-
fonden samt om Haandkøbsudsalg.

Endvidere deltager han i Behandlingen af Sager ved- 22 Dec.
rørende de i de sønderjydske Landsdele værende, til Handel Nr. 326.
med Medicinalvarer berettigede Drogerier.

Han udfører efter Samraad med Formanden de Rejser, som Sundhedsstyrelsen anser for fornødne til Besvarelse af foreliggende Spørgsmaal.

II. Sundhedsstyrelsens Forretningsgang.

§ 15. De til Sundhedsstyrelsen indgaaende Sager gøres efter deres Beskaffenhed til Genstand for Behandling i Lægeraadet eller Apotekerraadet.

Indenfor hvert Raad behandles Sagerne efter Formandens nærmere Bestemmelse i den Afdeling, hvorunder de efter det i §§ 6—14 ovenfor anførte henhører.

Skønner Formanden, at en Sag falder ind under flere Afdelinger, skal den forelægges hver af de paagældende Afdelinger af Raadet, dog saaledes, at Sagens endelige Ekspedition foregaar under eet.

Opstaar der Tvivl om, til hvilken eller hvilke Afdelinger en Sag kan eller skal henvises, kan Formandens herom tagne Bestemmelse af ethvert af det paagældende Raads Medlemmer indankes for Raadet, saaledes at Afgørelse træffes af Formanden, Næstformanden og samtlige Raadets Konsulenter i Forening efter Stemmeferhed. Staar Stemmerne lige, gør Formandens Stemme Udslaget.

§ 16. Særlige Regler gælder i følgende Tilfælde:

Sager, som i Henhold til Lov af 30. April 1909 § 7 forelægges Lægeraadet, behandles, forsaavidt de angaar en Læge, Sygeplejerske eller Jordemoder, af Formanden, Næstformanden og den praktiserende Læge samt iøvrigt af de Konsulenter, der i Henhold til Instruksens § 15 skønnes at burde tilkaldes; forsaavidt Sagen angaar en Tandlæge eller en Tandtekniker i de sønderjydske Landsdele, behandles den af Formanden, Næstformanden og Konsulenten i Tandlægesager samt iøvrigt af de Lægekonsulenter, hvis Speciale direkte eller indirekte berøres af den indklagede Sag. —

22 Dec. Sager, som i Henhold til Lov om Apotekervæsenet af 29. Nr. 326. April 1913 § 25 forelægges Apotekerraadet, behandles af dettes samtlige Medlemmer samt den af Lægeraadets Konsulenter, som i Henhold til Instruksens § 15 skønnes at burde tilkaldes. — Indstilling til Ministeriet for Sundhedsvæsen om Indskriden i Henhold til de nævnte Lovbestemmelser gøres kun, naar der i det paagældende Raad er Stemmerflerhed derfor.

Sager om Oprettelse eller Nedlæggelse af Konsulentpladser i Lægeraadet samt Indstilling om Nyansættelser eller Afskedigelser i de bestaaende Pladser behandles af Formanden, Næstformanden og samtlige Lægekonsulenter. Ved Tandlægesager tilkaldes tillige Tandlægekonsulenten. Tilsvarende Sager i Apotekerraadet behandles af samtlige Raadets Medlemmer.

Forslag til Ændringer i eller Tilføjelser til Instruksen behandles af samtlige Afdelinger i Lægeraadet og Apotekerraadet.

§ 17. Sagernes Behandling indenfor den enkelte Afdeling foregaar skriftlig, eventuelt tillige mundtligt i et Møde, se § 18.

Viser det sig under Sagens Behandling ikke muligt at opnaa Enighed om Besvarelsen, staar det enhver af dem, der har deltaget i Behandlingen, frit for at afgive Mindretalsvotum.

Saa snart Behandlingen af en Sag er afsluttet, lader Formanden Svaret udarbejde i Overensstemmelse med den fattede Beslutning og underskriver Ekspeditionen paa Sundhedsstyrelsens Vegne; dog kan et Medlem af Raadet, der har deltaget i Sagens Behandling, altid erholde endelig Formulering af Svaret til Gennemsyn, før dette afsendes, ligesom han kan fordre Sagen taget op til fornyet Behandling, hvis Svaret ikke synes ham tilfredsstillende.

Ved Skrivelser, der stiles til Ministeriet for Sundhedsvæsen, anføres det i Teksten, hvem der har deltaget i Sagens Behandling.

Under Formandens Forfald underskriver Næstformanden **22 Dec.** i Lægeraadet alle Ekspeditioner saavel for Lægeraadets som **Nr. 326.** for Apotekerraadets Vedkommende.

Ekspeditionerne paraferes af Kontorchefen eller af den juridiske Sekretær.

§ 18. Indenfor Raadenes enkelte Afdelinger afholdes Møde, naar dette skønnes fornødent af Formanden eller begæres af Næstformanden eller vedkommende Konsulent.

Fællesmøde af samtlige Afdelinger i et af Raadene afholdes, naar Formanden skønner det fornødent, eller det begæres af mere end ét Medlem af det paagældende Raad.

Fællesmøde med Lægeraadets og Apotekerraadets samtlige Afdelinger finder Sted ved Behandling af Forslag til Ændringer i eller Tilføjelser til Instruksen samt iøvrigt i saadanne Sager af særlig Betydning, hvor Formanden skønner det fornødent, eller det begæres af mindst 2 Medlemmer af hvert af de 2 Raad.

Møderne sammenkaldes og ledes af Formanden. Over det i Møderne forhandlede føres en Protokol med kortfattet Angivelse af Forhandlingernes Indhold og det paa Mødet vedtagne.

§ 19. I de i Lov af 30. April 1909 § 5 in fine omhandlede mundtlige Forhandlinger deltager Formanden, Næstformanden samt den eller de Konsulenter, under hvis Speciale det foreliggende Forhandlingsemne falder; dog kan ogsaa andre Konsulenter deltage i Forhandlingerne.

Forhandlingerne ledes af Formanden, og der optages en kortfattet Rapport over Forhandlingernes Indhold samt det under Mødet aftalte.

Ministeriet for Sundhedsvæsens Bemyndigelse skal indhentes, naar de i denne Paragraf omhandlede Møder agtes afholdt.

Nr. 326. Lov-Tid. A. S. 1581—89.

Cirkulære til samtlige Skatteraad og Lignings- 22 Dec.
myndigheder. Nr. 176.

22 Dec. Ved hoslagt at fremsende Eksemplar af Lov af 22. De-
 Nr. 176. cember 1927, ved hvilken der indføres forskellige Ændringer
 i de gældende Regler efter Loven af 10. April 1922 om Ind-
 komst- og Formueskat til Staten, hvilke første Gang finder
 Anvendelse ved Skatteligningen for Skatteaaret 1928—29,
 skal man med Hensyn til den nærmere Forstaaelse og Gennem-
 førelse af disse Bestemmelser meddele:

I. *Formueskattens Nedsættelse.*

Ved Lovens § 1 gives der skattepligtige Personer, som
 har Bopæl her i Landet eller gør Tjeneste om Bord paa danske
 Skibe, Ret til *efter Begæring* at erholde Nedsættelse i Formue-
 skatten, saaledes at denne ikke overstiger den Del af Ind-
 komstskatten, der falder paa Formuens Udbytte, med mere
 end 50 pCt. Er Formueudbyttet større end den beskattede
 Indkomst, nedsættes Formueskatten til det Beløb, der
 svarer til $1\frac{1}{2}$ Gange Indkomstskat af Udbyttet.

Ved Anvendelsen af denne Bestemmelse bliver der alt-
 saa i første Række at se hen til den paagældendes Skatte-
 ansættelse — saavel for Formuens som for Indkomstens
 Vedkommende — for det paagældende Skatteaar, hvorhos
 det særligt maa undersøges, hvor stor en Del af den ansatte
 Indkomst der maa antages at hidrøre fra Formuen.

Er denne saaledes 200 000 Kr. Skat.....	1 045 Kr.
og den ansatte (og beskattede) Indkomst 10 000	
Kr. Skat.....	412 —
kan Formueskatten, naar denne Indkomst i sin	
Helhed hidrører fra Udbytte af Formuen,	
forlanges nedsat til $412 + 50$ pCt. = ...	618 —

Hidrører af Indkomsten 10 000 Kr. kun 8 000 Kr. fra
 Formueudbytte, medens de øvrige 2 000 Kr. udgør Indtægt
 af den paagældendes Erhverv, kan Formueskatten for-
 langes nedsat til et Beløb svarende til den Del af den samlede
 Indkomstskat 412 Kr., der falder paa Formueudbyttet eller
 til $\frac{8}{10}$ af $412 = 329$ Kr. 60 Ø. + 50 pCt., altsaa til 494 Kr.
 40 Ø.

I Tilfælde hvor der ved Skatteberegningen tilkommer den **22 Dec.**
 skattepligtige Fradrag i den ansatte Indkomst efter Skatte- **Nr. 176.**
 lovens § 8, bliver der ved Afgørelsen af, hvor stor en Del af
 Indkomstskatten der falder paa Formueudbyttet, at se hen
 til Forholdet mellem dette og den *beskattede* Indkomst.

Er Formuen saaledes 150 000 Kr. Skat..... 695 Kr.
 den ansatte Indkomst 8 400 Kr., skattefri Fradrag
 efter § 8, 400 Kr., beskattet Indkomst altsaa
 8 000 Kr. Skat..... 282 —

bliver Nedsættelsen, naar Formueudbyttet har ud-
 gjort 7 000 Kr., at beregne paa Grundlag af
 $\frac{7}{8}$ af 282 = 246 Kr. 75 Ø., saaledes at For-
 mueskatten nedsættes til 246 Kr. 75 Ø. +
 50 pCt. = 370 Kr. 12 Ø.; og svarer Formue-
 udbyttet netop til den beskattede Indkomst
 bliver Formueudbyttet i det anførte Eks-
 empel altsaa at nedsætte til 282 + 50 pCt. = 423 —

I Tilfælde hvor Formueudbyttet er større end den
 beskattede Indkomst, retter Nedsættelsen sig efter det Beløb,
 der svarer til Indkomstskat af *Udbyttet* og dette gælder
 naturligvis saa meget mere, hvor Formueudbyttet har over-
 steget hele den ansatte Indkomst, hvilket kan forekomme,
 hvor Tab og Fradrag, der maa anses for Formuen og dens
 Afkastningsevne uvedkommende, dog kan bringes i Fradrag
 ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst.

Er Formuen saaledes 300 000 Kr. Skat.. 2 045 Kr.
 og Formueudbyttet 15 000 Kr., medens den
 ansatte Indkomst kun har udgjort
 10 000, beregnes Nedsættelsen til et
 Beløb svarende til Indkomstskat af
 15 000 = 887 Kr. + 50 pCt. eller til 1 180 — 50 Ø.

Er Formueudbyttet saa stort, at den Skat, der falder
 paa samme, med Tillæg af 50 pCt. naar op til eller over-
 stiger den paalignede Formueskat, bliver der ikke Spørgs-
 maal om Nedsættelse af denne. Paa den anden Side kan
Formueskatten aldrig ved Nedsættelsen nedbringes under 40 pCt.

22 Dec. af det Beløb, den paalignede Formueskat udgør, selv om den Nr. 176. Indkomstskat, der falder paa Udbyttet med Tillæg af 50 pCt. ikke maatte naa op til et saadant Beløb.

Ved *Formueudbyttet* forstaas Netto-Udbyttet af samtlige de den paagældende tilhørende Formuegenstande af den i Skatteloven af 10. April 1922 § 12 nævnte Art, og Opgørelsen af Udbyttet maa ske i Overensstemmelse med de i Lovens §§ 4—6 givne Regler for Opgørelse af skattepligtig Indkomst. Ligesom herefter Renter og Udbytte af Obligationer, Aktier og andre Pengeeffekter bliver at betragte som Udbytte i Overensstemmelse med Reglerne i Lovens § 4, herunder altsaa ogsaa Friaktier og Udlodninger ved Selskabers Likvidation, gælder det samme Udbytte og Afkastning af fast Ejendom, hvadenten saadant Udbytte hidrører fra Ejerens egen Drift og Brug af den paagældende faste Ejendom eller dennes Udleje eller Bortforpagtning, medens Formueforøgelse, der alene skyldes Værdistigning af Ejerens Formuegenstande, ikke kommer i Betragtning som Udbytte, jfr Lovens § 5.

Ved Opgørelsen af Formuens Udbytte bliver derhos at sondre mellem Ejerens *Erhvervsformue* og *anden Formue*. Ved *Erhvervsformue* forstaas hele den Del af Ejerens Formue, der er bundet i den af ham drevne eller ledede Erhvervsvirksomhed. Herunder falder saaledes i første Række faste Ejendomme, der som Landbrugs- eller Skovbrugsejendomme drives af Ejeren selv eller af ham er bortforpagtet, ligesom ogsaa industrielle Ejendomme, Fabrikker og Beboelsesejendomme, bestemt til Udleje, henregnes til Erhvervsformue, medens Ejendomme, der alene benyttes til Beboelse for Ejeren selv, ikke falder ind herunder, men henregnes til »anden Formue«. Endvidere bliver til Erhvervsformue at henregne Skibe, forsaavidt de ejes af Føreren eller Rederen selv. Maskiner, Inventar, Redskaber og Værktøj, forsaavidt de medregnes til skattepligtig Formue, jfr. herved Lovens § 12¹, Handlendes og Fabrikanters Varelagere og udestaaende Fordringer hidrørende fra Ejerens Forretningsvirksomhed samt i det Hele den af ham i samme benyttede kontante Driftskapital. I den saaledes udkommende Bruttoerhvervs-

formue bliver at fradrage den Del af den skattepligtiges 22 Dec.
Gæld, der vedrører Erhvervet, hvad enten denne Gæld som Nr. 176.
Prioritetsgæld er sikret ved Pant i de under Erhvervsformuen
henhørende faste Ejendomme eller som forretningsmæssig
Bankgæld naturligt medregnes ved Opgørelsen af Erhvervs-
formuen. I Overensstemmelse hermed bliver derhos ved Op-
gørelsen af Udbyttet af Erhvervsformuen at fradrage Renter
af Prioriteter og anden Gæld, forsaavidt samme er Erhvervs-
virksomheden vedrørende, samt Udgifter, der som Drifts-
omkostninger kan bringes i Fradrag ved Opgørelse af Ind-
komst, jfr. herved Lovens § 6 a og § 6 e, medens de i § 6 c
og § 6 d særligt hjemlede Fradrag af Forsikringsudgifter og
af personlig paalignede Skatter som Formuen og dens Af-
kastningsevne uvedkommende alene bliver at tage i Betragt-
ning ved Opgørelsen af den samlede skattepligtige Indkomst,
men ikke ved den her omhandlede særlige Opgørelse af
Formuens Udbytte.

Fra det efter foranstaaende Opgørelse udkommende
Nettoudbytte af Erhvervsformuen bliver derhos særligt at
udskille den Del, der maa antages at skyldes Ejerens per-
sonlige Virksomhed, i hvilken Henseende det er fastsat, at
25 pCt. af Nettoudbyttet — og mindst 2 500 Kr., men ikke
over 10 000 Kr. — skal betragtes som Vederlag for det
med Driften eller Ledelsen forbundne Arbejde, saaledes at
kun Resten af Nettoudbyttet betragtes som Formueudbytte.

Udbytte af *anden Formue* end Erhvervsformue opgøres
i Overensstemmelse med det foran anførte, kun at der her
ikke antages at ville blive Spørgsmaal om Fradrag af Diifts-
udgifter, medens Udbyttet af faste Ejendomme som Regel
vil være at ansætte efer Lejeværdien i Overensstemmelse
med Reglen i Lovens § 4 b.

I Tilfælde hvor Ejerens Erhverv maatte have givet
Underskud, og Udbyttet af den paagældendes Erhvervs-
formue saaledes har været negativt, vil det saaledes frem-
komne Underskud kunne udlignes i Udbyttet af anden ham
tilhørende Formue, saaledes at det samlede Udbytte herefter
kan blive 0. Dette gælder dog ikke i de Tilfælde, hvor saadant

22 Dec. Underskud hidrører fra Spekulation i Børspapirer, idet saadan Nr. 176. Virksomhed ikke kan sidestilles med egentlig Erhvervs-virksomhed og det derved lidte Tab følgelig ikke kan tages i Betragtning ved Opgørelse af Udbyttet fra Formue, som ikke er bundet i paagældende Spekulationsforretning.

Ved den endelige Opgørelse af Formueudbyttet afrundes dette nedad til det nærmeste med 50 delelige Tal.

Ved Siden af foran ommeldte Nedsættelse har det sit Forblivende ved den hidtil gældende Bestemmelse, hvorefter Formueskatten i Tilfælde, hvor Formuen ikke er over 100 000 Kr., og den paagældende er ansat til en Indkomst af under 4 500 Kr., kan nedsættes i nærnere angivet Forhold saaledes:

- 1) hvor Indkomsten er under 2 000 Kr. svares Formueskatten kun med $\frac{2}{5}$,
- 2) hvor Indkomsten er 2 000 Kr. eller derover, men under 3 500 Kr., med $\frac{3}{5}$,
- 3) hvor Indkomsten er 3 500 Kr. eller derover, men under 4 500 Kr., med $\frac{4}{5}$.

Det bemærkes, at denne Nedsættelse som hidtil retter sig efter den fulde ansatte Indkomst uden særlig Undersøgelse af, hvilket Udbytte den ansatte Formue har givet, men der maa altsaa, hvor Betingelserne for Nedsættelse efter denne Bestemmelse foreligger, og der tillige foreligger Begæring om Nedsættelse efter den nye Bestemmelse, træffes Afgørelse af hvilken Bestemmelse der vilde medføre den største Nedsættelse, hvorefter denne bliver at indrømme. I denne Forbindelse henledes Opmærksomheden dog paa, at største Nedsættelse efter den gamle Regel, altsaa med $\frac{3}{5}$ til $\frac{2}{5}$, netop svarer til største Nedsættelse efter den nye Bestemmelse, 40 pCt. af den paalignede Skat, og at der i Tilfælde, hvor den ansatte Indkomst er under 2 000 Kr., følgelig uden nærnere Undersøgelse af Formueudbyttet kan gives Nedsættelse efter den ældre Regel.

Nedsættelsen efter Formueudbyttet gives kun i Tilfælde, hvor vedkommende Skatteyder har selvangivet sin Indkomst og Formue paa behørig Maade, og Begæring om

Nedsættelse maa medfølge Selvangivelsen. Begæringen vil 22 Dec. være at udfærdige paa særlige ved Finansministeriets For- Nr. 176. anstaltning udfærdigede Blanketter, som samtidig med nærværende Cirkulære er tilstillet vedkommende Kommunalbestyrelser og af disse bedst udsendte — saavidt muligt i Forbindelse med Blanketterne til Selvangivelse af Indkomst og Formue — til de Personer, som ved sidste Skatteansættelse er ansat til en Formue af 10 000 Kr. eller derover, ligesom der paa Begæring vil være at udlevere Blanketter til Benyttelse for andre Skatteydere.

Forsaavidt Skatteydere maatte have indsendt deres Selvangivelse til Brug ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1928—29 inden Modtagelsen af Blanketten til her omhandlede Begæring, skal denne kunne indgives til Ligningsmyndigheden indtil den 15. Februar 1928. Undersøgelsen af Begæringen og Opgørelsen af Formueudbyttet sker rettest i Forbindelse med det øvrige Ligningsarbejde vedrørende den foreløbige Ansættelse, saaledes at Meddelelse desangaaende kan ske i Forbindelse med Indsendelsen af Fortegnelsen over denne senest den 1. April.

Forsaavidt Ligningsmyndigheden maatte nære Ønske derom, skal det dog ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1928—29 kunne tillades, at Indsendelsen af den særlige Opgørelse over Formueudbyttet først sker i Løbet af Maj Maaned i Forbindelse med Fortegnelsen over Ændringer i den op- rindelige Ansættelse.

I Tilfælde hvor Ligningsmyndigheden ikke har ment at kunne tage den skattepligtiges Opgørelse til Følge, gives der den skattepligtige Meddelelse desangaaende med Underretning om den af Ligningsmyndigheden foretagne Opgørelse og Meddelelse om, at denne kan indklages for Skatteraadet i Overensstemmelse med Reglerne i Lovens § 24², respektive § 25².

For Skatteraadets Vedkommende forholdes der med Hensyn til Opgørelsen af Formueudbyttet i Overensstemmelse med det foran anførte, ligesom der med Hensyn til Underretning til den skattepligtige og dennes Adgang til at indklage

22 Dec. Skatteraadets Afgørelse for Landsoverskatteraadet forholdes Nr. 176. i Overensstemmelse med de almindelige Regler i Loven af 10. April 1922. Afsnit C.

Paa Formueskattelisten opføres dels den fulde paa-lignede Formueskat dels det Beløb, der efter stedfunden Nedsættelse vil være at betale.

II. *Fritagelse for Formueskat.*

Ved Lovens § 1 udvides den gældende Regel i Loven af 10. April 1922 § 11² angaaende visse Personers Fritagelse for Formueskat, naar Formuen ikke er over 10 000 Kr., saaledes at Fritagelsen fremtidig gælder

- 1) alle, hvis Formue ikke er over 10 000 Kr. og
- 2) de i Henhold til § 8 for Indkomstskat fritagne, hvis Formue ikke er over 15 000 Kr.

III. *Selskabsskatten.*

Endelig er der ved Lovens § 1²⁻⁷ givet forskellige Bestemmelser, ved hvilke der gives forskellige Lempelser i de gældende Regler for Beskatning af Aktieselskaber og Foreninger. Med Hensyn til disse Bestemmelser bemærkes:

- 1) Efter de hidtil gældende Regler i Loven af 10. April 1922 § 1³ og § 8 er saavel det skattefri 5 pCt. Fradrag som Indkomstprocenten — og dermed Skatteprocenten — beregnet i Forhold til Aktiekapitalen, og saaledes at der ved Fastsættelsen af Aktiekapitalens Størrelse alene tages Hensyn til de af Aktionærerne indbetalte eller fra Selskabets opsparede Reserver overførte Beløb.

Disse Regler ændres nu ved den nye Lovs § 1^{2, 6 og 7}, saaledes at der ved Beregningen saavel af det skattefri 5 pCt. Fradrag som af Indkomstprocenten fremtidig tages Hensyn ikke blot til den indbetalte Aktiekapital og til de fra Reserverne til Aktiekapitalen overførte Beløb, men ogsaa til de Beløb, der fremtidig henlægges til Selskabets Reservefunds, ved Skatteansættelsen for 1928—29 tages herefter alene Hensyn til de Beløb, der henlægges af Fortjenesten i det til Grund for denne Skatteansættelse liggende Driftsaar.

De Beløb, der henlægges, skal altsaa hidrøre fra **22 Dec.**
Selskabets Fortjeneste, og som Fortjeneste betragtes **Nr. 176.**
alene de Beløb, der indvindes af Selskabet ved dets Virksomhed eller ved Salg af dets Formuegenstande.

Som Reservefonds betragtes alene saadanne Fonds,
a) der hidrører fra henlagt Fortjeneste af foran anførte Art,

b) og udgør en virkelig Forøgelse af Selskabets Kapital,
c) samt er bestemt til at tjene som Sikkerhed mod fremtidige Tab.

Ligesom der herefter ikke kan tages Hensyn til Henlæggelser, der hidrører fra Fortjeneste af anden Art, f. Eks. Værdistigning af Selskabets Aktiver, gælder det samme, naar Henlæggelser sker til Fonds, der ikke er bestemt til at tjene til Sikkerhed mod fremtidige Tab, men f. Eks. som Pensions- eller Udbyttereguleringsfonds alene tjener til Funktionærernes eller Aktionærernes fremtidige Betyggelse eller som Afskrivningsfonds alene er Udtryk for Afskrivning af alt foreliggende Tab eller Værdiforringelse.

Det samme maa antages, hvor Henlæggelse vel sker til et Fond med det under c) angivne Formaal, men hvor der, samtidig med Henlæggelsen, af disse eller andre Fonds disponeres over Beløb f. Eks. til Afskrivning eller Udbytte, der svarer til eller overstiger de Beløb, der henlægges, saaledes at der trods Henlæggelsen ikke finder nogen Forøgelse Sted af Selskabets samlede Kapital.

- 2) Medens Beregningen af Indkomstprocenten og dermed af Skatteprocenten hidtil er sket paa Grundlag af den fulde Indkomst, er det ved den nye Lovs § 1³ fastsat, at der ved denne Beregning fremtidig bortses fra *Halvdelen* af det Beløb, der i Overensstemmelse med de under 1) anførte Regler af Indkomsten henlægges til Selskabets Reservefonds.

Har et Aktieselskab med en Aktiekapital paa f. Eks. 200 000 Kr. i Driftsaaret 1927 haft en skattepligtig

22 Dec.
Nr. 176.

Indkomst paa i alt 30 000 Kr., af hvilken 10 000 Kr. henlægges til Selskabets Reservefond af den under 1) anførte Art, sker Beregningen af Indkomstprocenten paa Grundlag af en Indkomst paa 25 000 Kr. og en Aktiekapital m. v. paa 200 000 Kr. + 10 000 Kr. = 210 000 Kr., hvorefter Indkomstprocenten udgør 11,9 og Skatteprocenten altsaa 11, medens Indkomstprocenten efter de hidtil gældende Regler vilde have udgjort 15 og Skatteprocenten 12.

I det angivne Eksempel vil det skattepligtige Beløb altsaa efter Fradrag af 5 pCt. af 210 000 Kr. eller 10 500 Kr. blive 30 000 Kr. $\div$ 10 500 = 19 500 Kr., hvoraf Skatten beregnes med 11 pCt. til 2 145 Kr.; dette Skattebeløb bliver derhos yderligere at nedsætte i Overensstemmelse med det nedenfor under 3) anførte.

- 3) Den hidtil gældende Regel, hvorefter der for Henlæggelserne til Reservefonds gaves Nedsættelse i en tilsvarende Del af Skatten med $\frac{1}{4}$, er ved Lovens § 1⁵ ændret saaledes, at denne Nedsættelse fremtidig og første Gang ved Skatteansættelsen for Skatteaarret 1928—29 gives med Halvdelen.

I det foran angivne Eksempel, hvor Skatten uden her omhandlede Nedsættelse vilde andrage 11 pCt. af 19 500 Kr. = 2 145 Kr., bliver dette Beløb altsaa at nedsætte forsaavidt anfaar den Del af Skatten, der falder paa de henlagte 10 000 Kr. Denne Nedsættelse bliver i Overensstemmelse med den Anvisning, der er givet i Skattedepartementets Cirkulære af 17. Maj 1922 vedrørende Forstaaelsen af den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 10. April 1922 § 1³, næstsidste Stykke i det ovenanførte Eksempel at beregne saaledes:

$$\frac{1}{3} \text{ af den beregnede Skat } 2\,145 \text{ Kr.} = 715 \text{ Kr.}, \\ \text{hvoraf Halvdelen} = 357 \text{ Kr. } 50 \text{ Ø.}$$

Det bliver altsaa herved at iagttage, at den Formindskelse af Indkomsten, der efter det under 2) anførte sker med Halvdelen af det henlagte Beløb kun har Betydning for Fastsættelse af Skatteprocenten, men der-

imod ikke finder Anvendelse ved heromhandlede Ned- 22 Dec.
sættelse. Nr. 176.

Nr. 176. Min. Tid. A. S. 201—6.

**Bekendtgørelse af Regler for Tilbageholdelse af 23 Dec.
Arbejdsløshedsunderstøttelse til Dækning af Under- Nr. 317.
holdsbidrag.**

Under Hensyn til de i § 17, Stk. 4 i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. indeholdte Bestemmelser om Adgang for Kommunerne til at begære Tilbageholdelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse til Dækning for Udlæg til Medlemmer, for hvem de har betalt Underholdsbidrag, fastsættes herved følgende Regler vedrørende Tilbageholdelse af disse Beløb.

§ 1. Har et Medlem af en anerkendt Arbejdsløsheds-kasse undladt at betale et ham ifølge Øvrighedsresolution paahvilende Underholdsbidrag til indenfor eller udenfor Ægteskab fødte Børn, og har Kommunen betalt dette, uden at Refusion eller Eftergivelse har fundet Sted, er vedkom-mende Arbejdsløsheds-kasse, saafremt Medlemmets Opholds- eller Forsørgelseskommune begærer det, kun berettiget til at udbetale ham to Trediedele af den for ham gældende vedtægtsmæssige Understøttelse, medens den resterende Trediedel vil være at tilbageholde til Kommunen til Fyl-destgørelse af dennes Krav.

Saafernt en Kommune under Hensyn til denne Bestem-melse er berettiget til at forlange Tilbageholdelse af Ar-bejdsløshedsunderstøttelse til Dækning af sit Tilgodeha-vende hos Medlemmet og ønsker at fremsætte Begæring herom, vil denne være at fremsende til Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, Amalie-gade 25, København K. Begæringen kan dog kun tages til Følge, saafremt de fornødne Oplysninger til Dokumentation af Kravets Berettigelse foreligger, og Begæringen maa der- for være bilagt Oplysninger om

- 1) Medlemmets fulde Navn, Stilling, Bopæl (Postadresse), Alder, Arbejdsløsheds-kassens Navn, samt saavidt muligt hans Medlemsnummer i denne.

- 23 Dec. 2) Fulde Navn paa den eller dem, til hvem Underholds-
Nr. 317. bidraget er betalt, samt Navn, Fødselsaar og -dag for
det eller de Børn, for hvem Bidraget er betalt.
- 3) Det skyldige Underholdsbidrags Størrelse.
- 4) Den Myndighed, der har udstedt Resolutionen, og Tids-
punktet for Udstedelsen.

Saafernt en Kommune, der har anmeldt Krav til Di-
rektoratet, helt eller delvis opnaar Fyldestgørelse ad anden
Vej, maa Meddelelse herom straks tilstilles Direktoratet.

§ 2. Naar der i Henhold til foranstaaende foreligger
berettiget Begæring fra en Kommune, giver Direktoratet
vedkommende Arbejdsløshedskasse Meddelelse herom. Kas-
sen træffer derefter de fornødne Foranstaltninger til, at den
for Medlemmet gældende vedtægtsmæssige Understøttelse
indtil videre kun udbetales ham med to Trediedele. Til Sik-
ring af, at Nedsættelsen foretages, giver Kassens Hoved-
ledelse sine udbetalende Tillidsmænd fornøden Oplysning og
Instruks og meddeler disse, for hvor mange Dage der under
Hensyn til det skyldige Beløbs Størrelse skal ske Tilbage-
holdelse, ligesom Medlemmets Understøttelseskonto forsynes
med Paategning herom.

§ 3. Ved Udbetalingen af Understøttelse til Mem-
mer, for hvilke Understøttelsen i Henhold til herommeldte
Regler er nedsat, skal det iagttages, at der af Medlemmet
udstedes Kvittering for den fulde vedtægtsmæssige Under-
støttelssum, uanset Nedsættelsen, samt at der af Kassen
gives Medlemmet særskilt Kvittering for den af ham præ-
sterede Betaling svarende til en Trediedel af Understøttel-
sen. Formularer hertil erholdes i Direktoratet.

Paa samme Maade føres i Kassens Regnskab som Ud-
gift det fulde vedtægtsmæssige Understøttelsesbeløb, medens
det tilbageholdte Beløb ved Tilbageholdelsen opføres som
en særlig Indtægtpost i Regnskabet, og ved senere Udbetaling
som særlig Udgiftspost.

§ 4. Afregningen med Kommunerne over de tilbage-
holdte Beløb sker ved Direktoratets Mellekomst for hvert
halve Regnskabsaar. Det samlede i vedkommende halve

Regnskabsaars Løb opsamlede Beløb, der maa fremgaa 23 Dec. som en særskilt Indtægtspost i det ordinære Aarsregnskab, Nr. 317. som Kassen aflægger for Direktoratet, maa snarest — og senest 2 Maaneder efter Udløbet af det paagældende Halv-aar — indbetales til Direktoratet mod dettes Kvittering. Som Bilag hertil maa Kassen til Brug for Direktoratet fremsende en specificeret Opgørelse omfattende samtlige Medlemmer, for hvilke der gennem Direktoratet er fremsat Krav, der endnu er løbende i det paagældende halve Regnskabsaar.

Til denne Opgørelse vil der af Direktoratet være at udfærdige en Formular.

Direktoratet tilstiller snarest Kommunerne det til hver især indkasserede Beløb og modtager herfor Kommunens Kvittering.

§ 5. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 137 Lov-Tid. A. S. 1559—61.

Skrivelse fra Stadslæggen om at Staden fra 1. Jan. 1928 23 Dec. er inddelt i 8 hygiejniske Kvarterer, nemlig:

- I. Byen, omfattende den indre By med selve Christianshavn og Voldkvarteret.
- II. Østerbro.
- III. Indre Nørrebro, omfattende Blegdams- og Blaagaardskvarteret samt Roderne 104 og 105 af det tidligere Nørrebrokvarter.
- IV. Ydre Nørrebro, omfattende det tidligere Nørrebrokvarter med Undtagelse af Roderne 104 og 105.
- V. Vesterbro.
- VI. Valby.
- VII. Brønshøj.
- VIII. Sundbyerne, omfattende det tidligere Sundbyøster samt Roderne 38 til 42.

Handelsmin. Skr. til Sagfører N. N.

23 Dec.

I et til Justitsministeriet indsendt, derfra hertil oversendt Andragende af 4. f. M. har De forespurgt, hvilken Myndighed, der maa anses pligtig at attestere den hoslagt tilbagefølgende Regnings Overensstemmelse med de Forret-

23 Dec. ningsbøger, hvoraf den er udskreven, samt om hvilken Myndighed, der skal attestere, at de paagældende Forretningsbøger er lovmæssigt indrettede.

I denne Anledning skal man under Henvisning til § 6 i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912, jfr. Forordningen af 1. Juni 1832 §§ 8 og 9 meddele, at Attestation om en Regnings Overensstemmelse med de Forretningsbøger, hvoraf den er udskreven, skal udfærdiges af den stedlige Notarius publicus, medens ifølge de i samme Lovbestemmelser anførte Grundsetninger Attestation om Forretningsbøgers lovmæssige Indretning meddeles af vedkommende Politimester.

Forsaauidt De iøvrigt maatte ønske Erklæringer vedrørende forretningsmæssig Regnskabsførelse til Brug i retlige Forhold, skal man henvise Dem til en statsautoriseret Revisor, jfr. Lov Nr. 117 af 14. Maj 1909 § 3, 2det Stk.

1. Afd. 1220.

25 Dec. **Sundhedskommissionens Forskrifter for Gasbade-
ovnes Betjening.**

Enhver, der benytter en Gasovn, maa nøje sætte sig ind i efterfølgende Regler for selv at kunne bedømme, om Anlægget er i Orden og Forbrændingen er rigtig eller ej. Enhver, der lader opstille en Gasovn, bør tillige forlange udleveret og nøje rette sig efter de særlige Regler, Leverandøren har ladet udarbejde for den opstillede Type af Ovne.

1.

Ovnen maa stadig holdes i ren og komplet Stand.

Hele Anlægget maa være fuldstændig gastæt.

Er Ovnen bleven beskadiget, eller kan Gaslugt spores, maa den ikke tændes, førend en Fagmand har bragt den i Orden.

Brændere maa stadig holdes rene.

Saalænge man ikke sporer Lugt eller Sod, og saa længe Flammen brænder rigtigt, er man sikker paa en fuldstændig Forbrænding.

Lysende Flammer brænder rigtigt, naar de viser en klar, tydeligt afgrænset, stærkt lysende Flammedel ovenover den ikke lysende Kerne. Flammen maa ikke brænde søvngt eller uroligt, og den maa ikke trække sig ud i en sodende Spids.

Aflyste Flammer (Bunsensbrænder) skal brænde med blaa 25 Dec. Farve og med en indre skarpt afgrænset grøn eller blaa-grøn Kerne. Flammen maa ikke være lang, viløet, have lysende Spids eller sode, ligesom den heller ikke maa frembringe en hvæsende Lyd, naar den brænder.

Kendetegn paa den ufuldstændige Forbrænding er ubehagelig Lugt og Forandring i Flammernes Udseende.

2. Tænding og Igang sætning.

Gashanen paa Ovnens maa aldrig aabnes, uden at Gassen straks tændes. (Tændstikken bør tændes førend Hanen aabnes).

Har man ved en Fejltagelse aabnet for Gassen uden at tænde, skal man atter lukke Hanen og vente nogen Tid, inden man atter aabner og tænder.

Dersom Gassen ved Udstrømningen ikke tænder straks paa Grund af Luft i Ledningen, lader man Hanen staa aaben lidt, lukker derefter denne og venter saalænge, at man kan tænke sig, at den luftblandede Gas er trukken ud af Ovnens, inden man igen tænder.

Blanding af Gas og Luft er meget eksplosiv.

Hvis Flammen ved aflyst Gas slaar ned i Luftkamret med et Knald og brænder ved Dysen med en hvæsende Lyd samtidig med, at Flammen i Brænderen viser en urolig, mørk, ofte sodende og kun lidt varmende Flamme, der udbreder en ubehagelig Lugt (meget giftig), maa Hanen straks lukkes, hvorefter man tænder igen. Viser det sig, at Flammen igen slaar tilbage, trods forsigtig Antændelse, bør man ikke benytte Ovnens, førend en Fagmand har efterset Brænderen og reguleret Lufttilførselsen til denne.

3. Afspærring for Gassen.

Efter Ovnens Benyttelse lukkes Gashanen ved Ovnens. Hovedhanen ved Maaleren bør ikke lukkes, undtagen Ovnens ikke skal benyttes i længere Tid. Inden Hovedhanen ved Maaleren aabnes efter at have været lukket i længere Tid, bør man undersøge, om Hanen ved Badeovnen er lukket.

27 Dec. **Handelsmin. Skr.** til N. N. Amt.

Nr. 188. I den med Amtets Skrivelse af 28. December f. A. fulgte Sag har Politimesteren i N. N. rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Indehaveren af et Ruteautomobil, der beforder Passagerer mellem By og Land, er pligtig at løse Næringsadkomst i den By, hvorfra Ruten udgaar, eller om den den paagældende af vedkommende Myndighed meddelte Tilladelse, jfr. nu Lov Nr. 166 af 4. Juli 1927 om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer, træder i Stedet for Næringsadkomst.

I denne Anledning skal man, idet bemærkes, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart efter stedfunden Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder maa holde for, at Lov Nr. 166 af 4. Juli d. A. ikke udelukker, at Næringslovgivningens almindelige Regler finder Anvendelse paa Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer, meddele, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Nr. 188. Min. Tid. A. S. 216.

28 Dec. **Bekendtgørelse om Ændring i Bekendtgørelse Nr. 322. af 22. December 1927 om Motorkøretøjer.**

I § 38, Stk. 3, i Bekendtgørelse af 22. December 1927 om Motorkøretøjer tilføjes som nyt 2det Punktum:

Udleveres der til samme Person eller Firma flere Sæt Prøveskilte til Motorvogne, betales der dog kun 150 Kr. aarlig for det andet Sæt, 100 Kr. for det tredie Sæt og 50 Kr. for hvert følgende Sæt.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1928. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 132. Lov-Tid. A. S. 1568.

30 Dec. **Cirkulære til Overpræsidenten m. fl. om de for Nr. 182. Tidsrummet fra 1. Juli 1928 til 30. Juni 1929 fastsatte Normalbidrag.**

Ifølge modtagne Indberetninger fra Overøvrighederne har disse fastsat de i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 8, jfr. Lov af s. D. Nr. 131 § 8, ommeldte Normalbidrag for Tidsrummet fra 1. Juli 1928 til 30 Juni 1929 saaledes:

	Børn (i og udenfor Ægteskab)				Moderen udenfor Ægteskab		30 Dec. Nr. 182.
	4 første Levnaar	5. til fyldte 10. Aar	11. til fyldte 14. Aar	Resten af Tiden	Før og efter Barsel- ferden pr Maaned	Barsel- ferden	
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	
København.....	300	228	228	156	25	20	
Københavns Amt:							
for Frederiksberg og Gentofte Kommuner.....	300	228	228	156	25	20	
- den øvrige Del af gl. Køben- havns Amt.....	264	192	156	132	20	20	
- gl. Roskilde Amt.....	204	168	132	108	20	20	
Frederiksborg Amt.....	204	168	132	108	20	20	
Holbæk Amt.....	192	156	132	108	20	20	
Sorø Amt.....	192	156	132	108	20	20	
Præstø Amt.....	192	156	132	108	20	20	
Bornholms Amt.....	192	156	132	108	25	25	
Odense Amt:							
for Odense Købstad.....	216	192	168	108	25	25	
- den øvrige Del af Odense Amt.....	192	168	144	96	25	25	
Svendborg Amt.....	192	168	144	96	25	25	
Maribo Amt.....	192	156	132	108	20	20	
Aalborg Amt:							
for Aalborg, Nørre-Sundby....	192	168	168	120	20	20	
- den øvrige Del af Aalborg Amt.....	180	156	132	108	20	20	
Hjørring Amt.....	180	156	132	108	20	20	
Thisted Amt.....	180	156	132	108	20	20	
Viborg Amt.....	192	168	132	108	20	20	
Randers Amt:							
for Randers Købstad.....	216	192	156	120	20	20	
- den øvrige Del af Randers Amt.....	192	168	132	108	20	20	
Aarhus Amt:							
for Aarhus og Horsens Køb- stæder.....	216	192	156	120	20	20	
- den øvrige Del af Aarhus Amt.....	192	168	132	108	20	20	
Ringkøbing Amt.....	180	156	120	96	20	20	

30 Dec.
Nr. 182.

	Børn (i og udenfor Ægteskab)				Moderen udenfor Ægteskab	
	4 første Leveaar	5. til fyldte 10. Aar	11. til fyldte 14. Aar	Resten af Tiden	Før og efter Barsel- færden pr. Maaaned	Barsel- færden
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Ribe Amt:						
for Esbjerg Købstad	204	180	156	120	20	20
- den øvrige Del af Ribe Amt	168	144	120	96	20	20
Vejle Amt:						
for Fredericia, Kolding og Vejle Købstæder	204	180	156	120	20	20
- den øvrige Del af Vejle Amt	180	156	132	108	20	20
Haderslev Amt:						
for Haderslev Købstad	252	228	192	132	20	20
- den øvrige Del af Haderslev Amt	228	204	168	120	20	20
Aabenraa Amt:						
for Aabenraa Købstad samt Graasten Kommune	216	192	156	120	20	20
- den øvrige Del af Aabenraa Amt	192	168	132	108	20	20
Sønderborg Amt:						
for Sønderborg, Augustenborg og Nordborg	252	228	192	132	20	20
- den øvrige Del af Sønder- borg Amt	228	204	168	120	20	20
Tønder Amt:						
for Tønder Købstad, Højer Flække og Løgumkloster Flække	192	168	144	108	20	20
- den øvrige Del af Tønder Amt	168	144	120	96	20	20
Færø Amt	180	156	132	108	20	20

Tillæg.

1927.

Lov Nr. 56 om Ændringer i Lov om Rettens31 Pleje af 11. April 1916. Marts.
Nr. 56.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc .etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I Retsplejelovens § 12, 3die Punktum, jfr. Lov Nr. 559 af 15. December 1922 § 1, ændres »86« til: »82«.

§ 2. I Retsplejelovens § 14 ændres under Afsnit a. Ordet »Tinglæsningsvæsenet« til: »Tinglysningvæsenet«.

§ 3. Retsplejelovens § 15, 1ste—3die Punktum, jfr. Lov Nr. 274 af 6. Maj 1921 § 1, affattes saaledes:

»Københavns Byret, som udgør Underret for København, bestaar af en Præsident og 22 andre Dommere. Af disse er to Fogder, to eller med Justitsministerens Billigelse tre Skifteforvaltere og een Tinglysningssdommer. Byretten deles i 17 (16) Afdelinger, som hver beklædes af en enkelt Dommer, der behandler og paakender de til Afdelingen henlagte Sager«.

§ 4. I Retsplejelovens § 16, 1ste Stk., ændres Ordene »Pante- og Brevskriverkontor« til: »Tinglysningsskontor«.

Paragraffens 3die Stk. affattes saaledes:

»Tinglysningsskontoret, hvorunder Tinglysningssforretningerne hører, forestaaes af Tinglysningssdommeren; efter Præsidentens nærmere Bestemmelse gør indtil 3 Fuldmægtige ved Københavns Byret og det i øvrigt fornødne Kontorpersonale Tjeneste ved Kontoret. Beslutninger vedkommende

31 Marts. Førelsen af Tinglysningens Bøger kan indenfor det af Ting-
 Nr. 56. lysningsdommeren fastsatte Omraade tages af en Fuldmægtig
 paa eget Ansvar.

I 4de Stk. ændres Ordene »Pante- og Brevskriverforretningernes« til: »Tinglysningforretningernes« og Ordene »Pante- og Brevskriveren« til: »Tinglysningdommeren«.

§ 5. I Retsplejelovens § 17, 2det Stk., affattes Afsnit 3 saaledes:

»Ekspedition af Dokumenter, der lyses eller aflyses, og Førelse af Tinglysningens Bøger«.

§ 6. I Retsplejelovens § 52, 1ste Stk., jfr. Lov Nr. 274 af 6. Maj 1921 § 3, udgaar Ordene: »Pante- og Brevskriveren ved sidstnævnte Ret«, og »samme« ændres til: »sidstnævnte«.

§ 7. I Retsplejelovens § 54, 1ste Stk., jfr. Lov Nr. 274 af 6. Maj 1921 § 4, udgaar i 1ste Punktum Ordene: »Pante- og Brevskriverens samt«.

I 2det Stk., jfr. Lov Nr. 274 af 6. Maj 1921 § 4, udgaar Ordene: »Pante- og Brevskriverens samt«.

§ 8. I Retsplejelovens § 478, 1ste Stk., Nr. 3, indsættes i 1ste Punktum efter Ordene »Notarius publicus: », for en Sagfører«.

§ 9. I den Retsplejeloven vedføjede Tavle over By- og Herredskredsene foretages følgende Ændringer:

Nr. 6 affattes saaledes: »Helsingør Købstad med Kronborg øtsre Birk og Hellebæk Birk samt Hørsholm Birk«;

Nr. 7 udgaar;

Nr. 35 udgaar;

Nr. 36 affattes saaledes: »Rudkøbing Købstad og Langelands Herreder med Ærøskøbing Købstad og Ærø Herred«;

Nr. 59 affattes saaledes: »Rougsø Herred og en Del af Sønderhald Herred med Nørhald, Støvring og Galten Herreder«;

Nr. 61 a. ændres til Nr. 61;

Nr. 61 b. udgaar;

Nr. 65 affattes saaledes: »Løgstør Købstad og Aars-31 Marts.
Slet Herreder med Nibe Købstad og Hornum Herrede; Nr. 56.

Nr. 66 udgaar.

§ 10. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1927.
Dog skal Tidspunktet for den i § 9 angivne Sammenlægning
af Retskredsene Nr. 59 og Nr. 61 b, bestemmes ved kgl.
Anordning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 9. S. 109—10. Udg. 4. April.

Lov Nr. 132 om Afgift af Benzin.

29 Juni.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Nr. 132.
Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

§ 1. ¹⁾ Af Benzin, der indføres her til Landet, svares
der overensstemmende med § 8 i den samtidig hermed ikraft-
trædende Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v. en Afgift
af 7 Øre pr. Liter.

²⁾ Ved Benzin forstaas i denne Lov Petroleumsbenzin
(herunder samtlige Fraktioner af raa Petroleumsbenzin)
samt Blandinger af Petroleumsbenzin og tilsvarende Tjære-
destillater. Der kan ved Anmærkning paa Finansloven,
første Gang paa Finansloven for Finansaaret 1928—29, fast-
sættes ændrede Bestemmelser om, hvilke Arter af Mineral-
olieprodukter og Destillater af Tjæreprodukter og lignende
der skal betragtes som afgiftspligtig Benzin.

§ 2. Fremstilling her i Landet af Benzin maa kun finde
Sted efter forud indhentet Tilladelse fra Finansministeren og
mod Betaling af samme Afgift som fastsat i § 1 for her til
Landet indført Benzin. De nærmere Regler for Opkræv-
ningen af Afgiften og de nødvendige Kontrollbestemmelser
fastsættes af Finansministeren.

§ 3. ¹⁾ Oppebørselen af den i denne Lov omhandlede
Afgift og den dermed forbundne Kontrol varetages af Told-
væsenet.

29 Juni. 2) De oppebaarne Afgifter — med Fradrag af $1\frac{1}{2}$ pCt.
Nr. 132. til Statskassen som Bidrag til Dækning af de med Opkrævningen af Afgiften forbundne Udgifter — udgør en Del af Afgiften af Motorkøretøjer og fordeles overensstemmende med § 9 i den samtidig hermed ikrafttrædende Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v.

3) Finansministeren bemyndiges til af den ovennævnte, Statskassen tilfaldende Andel af de oppebaarne Afgifter at afholde Udgifterne ved Lovens Gennemførelse.

§ 4. 1) Afgiften af Varer, der fra Udlandet indføres til Toldomraadet, skal berigtiges ved Varens Toldklarering. For Varer, der fra Udlandet indføres til Frihavnen, skal Afgiften erlægges, naar Varerne udleveres til Fraførsel fra eller til Brug i Frihavnen.

2) Toldbestyrelsen bemyndiges til at tilstaa handlende en til Kreditoplaget paa fremmede toldbare Varer svarende Kreditordning med Hensyn til Afgiften af til Toldomraadet indførte Varer. Toldbestyrelsen fastsætter de nærmere Betingelser for Indrømmelse af saadan Kreditordning, overfor hvilken Bestemmelserne i Toldforordningens § 75 i deres Helhed kommer til Anvendelse. Ved Ændring i eller Ophævelse af Afgiften behandles de paa Kreditlager beroende Varebeholdninger paa tilsvarende Maade som fastsat for Kreditoplagsbeholdninger i Toldlovens § 27.

3) Skyldig Afgift efter nærværende Lov kan inddrives ved Udpantning. For Afgiften haves samme Fortrinsret som fastsat i Toldforordningens § 75, Nr. 1 og 2, for skyldig Kreditoplagstold.

4) Toldbestyrelsen skal iøvrigt være bemyndiget til at fastsætte de til Gennemførelsen af Kontrollen med Afgiftens rette Erlæggelse nødvendige nærmere Bestemmelser, herunder Forskrifter med Hensyn til de til Frihavnen fra Udlandet indførte Varer og Regler for Bestemmelsen af Mængden (Literantallet) til Brug ved Beregning af Afgiften.

§ 5. 1) Fritaget for Afgift efter nærværende Lov er:
a) Benzin, der fra de i § 4 omhandlede Kreditlagre eller

af ikke-afgiftsberigtigede Beholdninger i Fremstillings- 29 Juni.
virksomheder eller i Frihavnen under Toldvæsenets Nr. 132.
Kontrol og under Iagttagelse af nærmere af Toldbe-
styrelsen fastsatte Regler udføres til Udlandet, Fær-
øerne eller Grønland, forsaavidt Varerne udføres i ufor-
andret Stand, og Udførselen sker i Partier paa mindst
500 Liter.

- b) Benzin, som af danske eller fremmede Skibe medbringes fra Udlandet til Brug om Bord, samt Benzin, der medbringes af danske eller udenlandske Motorkøretøjer til Brug som Motorbrændsel, alt forsaavidt den medførte Mængde ikke overstiger et efter Toldvæsenets Skøn passende Kvantum.

2) Der kan endvidere indrømmes Afgiftsfritagelse eller Tilbagebetaling af erlagt Afgift for Benzin, som benyttes til Jernbanemotorkørsel, til Motorer i Flyvemaskiner og i Staten tilhørende Fartøjer eller til anden teknisk Brug end Motordrift. Toldbestyrelsen fastsætter de nærmere Betingelser for Indrømmelse af saadan Afgiftsfritagelse eller Tilbagebetaling af erlagt Afgift, herunder ogsaa Regler for Størrelsen af de Mængder, for hvilke nævnte Fritagelser kan tilstaas.

3) Til Tilbagebetaling af Afgiften af Benzin, som benyttes til Motorer i Fiskerfartøjer, stilles der af de oppebaarne Afgifter aarligt de fornødne Beløb til Raadighed for Landbrugsministeren. Endvidere kan der paa nærmere af Finansministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder fastsatte Betingelser indrømmes Sammenslutninger af Ejere eller Brugere af Fartøjer Tilbagebetaling af erlagt Afgift af den Benzin, som anvendes til Motordrift i de under Sammenslutningen hørende Fartøjer under disses Benyttelse i erhvervsmæssigt Øjemed.

§ 6. 1) Indførsel eller Forsøg paa Indførsel af afgifts-
pligtige Varer uden Erlæggelse af Afgift — herunder Ud-
levering af Varer i Frihavnen uden forudgaaende Anmeldelse
for Toldvæsenet — medfører for saavel Hovedmænd som
Medhjælpere Straf efter Toldlovens § 48 som for forsøgt eller

29 Juni. fuldbyrdet Indsmugling af særlig højt beskattede Varer.
Nr. 132. Samme Straffebestemmelse kommer til Anvendelse overfor den, der i svigagtig Hensigt afgiver urigtig Angivelse eller urigtig Erklæring med Hensyn til ind- og udførte Varer eller med Hensyn til Varer, for hvilke der kræves Afgifts-fritagelse eller Tilbagebetaling af erlagt Afgift.

2) Den, som uden Finansministerens Tilladelse fremstiller Benzin her i Landet eller ved urigtig Bogføring eller paa anden Maade gør Forsøg paa at unddrage den for de fremstillede Varer pligtige Afgift, straffes med Bøde indtil 20 000 Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlig Straffelovs § 25, hvorhos han er pligtig at betale den Afgift, som maatte være unddraget. Kan Størrelsen af denne Afgift ikke udfindes, erlægges foruden Bøden et med denne lige stort Beløb eller — hvis den paagældende anses med Fængselsstraf — et ved Rettens Skøn fastsat Beløb som Vederlag for Afgiften. Samme Straf og Erstatningspligt ifalder den, som i Strid med afgivne Erklæringer anvender afgiftspligtige Varer, for hvilke der er krævet Afgifts-fritagelse eller Tilbagebetaling af erlagt Afgift, til andet Formaal end angivet i Erklæringerne. Foranstaaende Straffebestemmelser finder Anvendelse saavel overfor den, der leder den paagældende Virksomhed, være sig som Ejer, Forpagter eller Bestyrer, som overfor de ved den paagældende Virksomhed ansatte, der har deltaget i den ulovlige Handling. Virksomhedens Ejer eller Ejere hæfter tillige for de Forpagteren, Bestyreren, Fuldmægtigene eller det øvrige Personale paalagte Bøder.

3) For alle ikke med særlig Straf belagte Overtrædelser af Forskrifterne i nærværende Lov eller af de Kontrolforskrifter, som yderligere maatte blive givet for at sikre mod Besvigelse, bødes indtil 1 000 Kr.

4) Sager angaaende Overtrædelse af nærværende Lov behandles efter de for Overtrædelser af Toldlovgivningen fastsatte Regler, medmindre Toldbestyrelsen ønsker den paagældende Sag afgjort ved Domstolene. Toldbestyrelsen kan, naar Omstændighederne taler derfor, nedsætte eller eftergive de af Toldvæsenet paalagte Bøder.

5) Bøderne kan inddrives ved Udpantning eller eventuelt 29 Juni.
gøres til Genstand for Afsoning efter Lovgivningens alminde- Nr. 132.
lige Regler.

6) Med Bøder og Konfiskationsprovenuer efter nær-
værende Lov forholdes der paa samme Maade som fastsat i
§ 2 i Lov Nr. 275 af 13. November 1926.

§ 7. 1) Af Beholdninger af Benzin, jfr. Lovens § 1,
Stk. 2, som den 1. Juli 1927 ved Døgnets Begyndelse findes
her i Landet, svares Afgift overensstemmende med Bestem-
melsen i Lovens § 1, dog saaledes, at indtil 400 Liter af den
en Person, et Firma eller et Selskab m. v. tilhørende samlede
Beholdning er fritaget for Beskatning. For Varer, der beror
i Frihavnen, svares Afgift ved Udleveringen. For Varer,
som er oplagt under Toldvæsenets Værge, eller som er under
Forsendelse her i Landet som Toldgods, svares Afgift ved
Indklareringen.

2) Afgiften af Beholdningerne skal indbetales inden
1 Maaned efter Lovens Ikrafttræden. Finansministeren er
dog bemyndiget til paa visse nærmere af ham fastsatte Be-
tingelser at tilstaa Henstand med Betaling af Afgiften,
eventuelt ved Overførsel af Varerne til de i § 4 omhandlede
Kreditlagre.

3) Afgiftspligten paahviler den, der paa Lovens Ikraft-
trædelsesdag er i Besiddelse af Varerne. Er Varerne under
Transport eller Forsendelse her i Landet, svares Afgiften
af den, til hvem de er bestemt. Dog er Ejeren i alle Tilfælde,
forsaaavidt han er bosat her i Landet, ogsaa ansvarlig for
Betalingen af Afgiften.

4) Enhver, der den 1. Juli 1927 ved Døgnets Begyndelse
for egen eller for andres, indenlandskes eller udenlandskes,
Regning er i Besiddelse af Benzin, hvoraf der skal svares Af-
gift efter foranstaaende Bestemmelser, saavel som enhver
her i Landet bosat Ejer af saadanne Beholdninger er efter
nærmere af Finansministeren fastsatte Bestemmelser pligtig
til inden 3 Dage efter Lovens Ikrafttræden at afgive An-
meldelse til Toldvæsenet om Størrelsen af den Benzinbehold-

29 Juni. ning, som paa det nævnte Tidspunkt maatte være i hans
 Nr. 132. Besiddelse eller i hans Eje. De paagældende er derhos plig-
 tige til at yde Toldvæsenets Tjenestemænd fornøden Bi-
 stand ved Eftersyn af deres Lagre og Opmaalingen af Be-
 holdningerne, ligesom de paa Forlangende skal give de nævnte
 Tjenestemænd Adgang til Virksomhedens Forretningsbøger,
 Regnskabsmateriale m. v.

⁵⁾ Den, som undlader at afgive den foreskrevne Be-
 holdningsangivelse, eller som afgiver mangelfulde eller urig-
 tige Oplysninger om Beholdningens Størrelse og om andre
 Forhold, som kan have Indflydelse paa Afgiftens Beregning,
 straffes efter Bestemmelserne i Lovens § 6, Stk. 2.

§ 8. Det paahviler Politiets Tjenestemænd uopholde-
 ligt at underrette Toldvæsenet om de til deres Kundskab
 kommende Overtrædelser eller Omgaaelser af denne Lov
 samt i Tilfælde, hvor Toldvæsenet er blevet bekendt med
 Overtrædelser, straks at yde Bistand.

§ 9. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder
 i Kraft fra og med den 1. Juli 1927.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Nr. 21. Lov-Tid. A. S. 623—26.

1 Juli. Lov Nr. 151 om Arbejdsanvisning og Arbejds-
 Nr. 151. løshedsforsikring m. m.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade
 Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt:
 Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet
 følgende Lov:

I. Arbejdsanvisning.

§ 1. ¹⁾ Der oprettes i hvert af Landets Amter i den
 Købstad, som Indenrigsministeren angiver, et offentligt
 Arbejdsanvisningskontor, hvis Omraade er Amtsraadskred-
 sen (Amtsraadskredsene) og de i Forbindelse dermed staaende
 Købstæder; for de fire sønderjydske Amters samlede Om-
 raade oprettes der dog kun eet Kontor, beliggende i Haderslev

Købstad. Endvidere oprettes et saadant Kontor i København, omfattende Københavns og Frederiksberg Kommuner. 1 Juli.
Nr. 151.

2) Derudover kan der af Indenrigsministeren efter Andragende fra vedkommende Kommunalbestyrelse meddeles offentlig Anerkendelse til kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Købstæder med over 10 000 Indbyggere eller til saadanne Kontorer, hvor Anvisningernes gennemsnitlige Tal i de sidste 3 Regnskabsaar har været mindst 1 000, eller hvor Antallet af Anvisninger af personligt tilmeldte har været mindst 500. Endvidere kan Indenrigsministeren, saafremt Kommunalbestyrelsen andrager derom, meddele offentlig Anerkendelse — dog uden Ret til Statstilskud — til saadanne Kontorer, som enten ved Lovens Ikrafttræden var anerkendt i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning, eller som er blevet anerkendt i Henhold til Bestemmelsen i nærværende Stykkes 1ste Pkt., men ikke længere fyldestgør de dér nævnte Betingelser for at bevare Anerkendelsen. I det Omfang, hvori de i nærværende Stykke omhandlede Kontorer anerkendes, begrænses Omraadet for det i vedkommende Amt (Amter) i Henhold til Stk. 1 oprettede Arbejdsanvisningskontor efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

3) De i Stk. 1 og Stk. 2 omhandlede offentlige Arbejdsanvisningskontorer har til Opgave paa den i denne Lov og i Kontorets Reglement nærmere angivne Maade at foretage vederlagsfri Anvisning af Arbejde af enhver Art, at udøve Kontrol vedrørende Arbejdsledighed efter de i denne Lov givne Bestemmelser og at yde Statsinstitutioner Bistand ved Indsamlingen af Statistik vedrørende Arbejdsforhold samt i øvrigt at udføre de Hverv, som Lovgivningen maatte paalægge dem. Endvidere er et Kontor pligtigt paa den af Indenrigsministeren angivne Maade at afgive Indberetning til Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen om de indenfor Kontorets Omraade erklærede kollektive Arbejdsstridigheder. Kontorerne er pligtige at samarbejde indbyrdes efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

1 Juli. § 2. ¹⁾ Et anerkendt Arbejdsanvisningskontor udenfor
Nr. 151. København skal ledes af en Bestyrelse, der bestaar af en
Formand og 2 Medlemmer, hvoraf den ene skal være Arbejdsgiver og den anden Arbejder. Bestyrelsen samt en Suppleant for hver af de nævnte 2 Medlemmer vælges af det kommunale Raad i den Kommune, hvori Kontoret er beliggende. — Kontoret i København ledes af en Bestyrelse, bestaaende af en Formand og 6 Medlemmer, hvoraf 3 skal være Arbejdsgivere og 3 Arbejdere. De 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere vælges af Københavns Borgerrepræsentation, medens Frederiksberg Kommunalbestyrelse vælger 1 Arbejdsgiver og 1 Arbejder; Formanden vælges af Borgerrepræsentationen efter Forhandling med Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Forholdstalsvalg skal bringes til Anvendelse, naar det kræves af noget Medlem af det kommunale Raad.

²⁾ Til Formand maa ikke vælges nogen Person, der beskæftiger sig som Arbejdsgiver eller Arbejder eller er Leder af en Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation. Valget af Formanden skal godkendes af Indenrigsministeren.

³⁾ Til Valg af Formand udkræves, at vedkommende har opnaaet et Stemmetal paa over Halvdelen af det kommunale Raads Medlemstal. Saafremt saadant Stemmetal ikke opnaas, vælges Bestyrelsens Formand af Indenrigsministeren, der ligeledes træffer Bestemmelse om Valget af Formanden, saafremt det af det kommunale Raad trufne Valg ikke godkendes.

⁴⁾ Ved Valg af Medlemmerne af Arbejdsanvisningskontorets Bestyrelse og Suppleanter for disse skal der gives de stedlige Sammenslutninger af Organisationer af henholdsvis Arbejdsgivere og Arbejdere, hvor saadanne Sammenslutninger findes — dog i København »Dansk Arbejdsgiverforening« og »De samvirkende Fagforbund i Danmark« —, Lejlighed til at afgive Indstilling om et dobbelt saa stort Antal Personer, som det, der skal vælges.

⁵⁾ Valget gælder for vedkommende kommunale Raads Funktionstid. Enhver til Kommunalraadet valgbar Person,

der opfylder foranstaaende Betingelser, er pligtig at mod- 1 Juli.
tage Valg for en Valgperiode, men kan derefter nægte at Nr. 151.
modtage Valg i den kommende Valgperiode.

6) Bestyrelsen er ulønnet, men der kan tillægges den Dagspenge for hver Mødedag.

7) Det fornødne Personale ved Kontoret ansættes af vedkommende kommunale Raad — i København Magistraten efter Forhandling med Frederiksberg Kommunalbestyrelse — efter Indstilling fra Kontorets Bestyrelse. Kontorbestyrelserens Valg og Vilkaarene for hans Ansættelse skal godkendes af Indenrigsministeren.

8) De nærmere Regler for Arbejdsanvisningskontorets Virksomhed — herunder Instruks for Kontorbestyrelsen — fastsættes i et Reglement, der udfærdiges af vedkommende kommunale Raad — i København den samlede Kommunalbestyrelse efter Forhandling med Frederiksberg Kommunalbestyrelse — efter Indstilling fra Kontorets Bestyrelse og godkendes af Indenrigsministeren. Kontoret er pligtigt at benytte Skemaer, Blanketter og andre Tryksager, der autoriseres af Indenrigsministeren, til Brug ved Anvisningen.

9) Udgifterne ved et i Henhold til § 1, Stk. 1, oprettet Amts-Arbejdsanvisningskontors Oprettelse og Drift afholdes forskudsvis af den Købstad, i hvilken Kontoret er beliggende. Vedkommende Købstad afholder endelig en Trediedel af de paa gældende Udgifter, medens en Trediedel af Udgifterne efter Regnskabsaarets Udløb fordeles — i Forhold til Folketallet ved den senest afholdte almindelige Folketælling — imellem vedkommende Amtsrads kredse (Amtsrads kredse) og de i Amtsrads kredsen (Amtsrads kredsene) beliggende Købstæder; paa Bornholm afholdes den paa gældende Trediedel af den for Købstæder og Landdistrikter fælles Repartitionsfond. Kommuner, for hvilke der er anerkendt et Anvisningskontor i Henhold til § 1, Stk. 2, deltager ikke i og medregnes ikke ved Fordelingen af Udgifterne vedrørende Amts-Arbejdsanvisningskontorerne. Udgifterne ved Oprettelsen og Driften af Anvisningskontoret i København afholdes forskudsvis af Københavns Kommune.

1 Juli. og fordeles efter Regnskabsaarets Udløb paa Københavns
Nr. 151. og Frederiksberg Kommuner efter Folketallet ved den senest
afholdte almindelige Folketælling.

¹⁰⁾ Staten yder som Tilskud til Udgifterne ved et i Henhold til § 1, Stk. 1, eller Stk. 2, 1ste Pkt., oprettet Arbejdsanvisningskontors Oprettelse og Drift en Trediedel af Kontorets aarlige Udgifter, hvilket Tilskud beregnes og udbetales efter Regnskabsaarets Udløb paa Grundlag af et Regnskab, der aflægges af Kontorets Bestyrelse efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse. Statstilskuddet til et i Henhold til § 1, Stk. 2, 1ste Pkt., oprettet Arbejdsanvisningskontor bortfalder, naar Kontoret ikke længere opfylder de i nævnte Punktum opstillede Betingelser for dets Anerkendelse.

§ 3. ¹⁾ Ved Anvisning af Arbejde skal Arbejdsanvisningskontoret eller den Arbejdsløshedskasse, der foretager Anvisningen, straks give Arbejdsgiveren skriftlig Meddelelse om, at Anvisning har fundet Sted. Arbejdsgiveren skal, hvis Arbejdsforholdet ikke kommer i Stand, eller naar Arbejdsforholdet afbrydes umiddelbart efter Overtagelsen, straks give Meddelelse herom til Arbejdsanvisningskontoret, der straks skal lade den modtagne Meddelelse gaa videre til vedkommende Arbejdsløshedskasse samt til Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.

²⁾ Udviser en Arbejdsgiver Forsømmelighed med Opfyldelsen af de ham i Medfør af foranstaaende Stykke paa hvilende Forpligtelser, kan han ifalde Bøder til Statskassen af indtil 25 Kr. Sager herom behandles som Politisager.

³⁾ Der kan af Kontoret tilstaaes Rejsehjælp til Personer, til hvilke der anvises Arbejde udenfor deres Hjemsted. Saafremt en Arbejdsgiver, der har forlangt Arbejdskraft anvist, antager andre Arbejdere, forinden den eller de af det paagældende Arbejdsanvisningskontor anviste Personer har kunnet naa frem til Arbejdsstedet, og Arbejdsgiveren som Følge heraf ikke har Brug for disse, kan de paa nærmeste offentlige Arbejdsanvisningskontor faa udbetalt Rejsehjælp til Tilbagerejsen. I saadanne Tilfælde skal de af Kontorerne

i den Anledning afholdte Rejseudgifter godtgøres disse af 1 Juli.
vedkommende Arbejdsgiver, medmindre han til det anvisende Nr. 151.
Kontor har sendt Afbestilling paa et saadant Tidspunkt,
at Rejsen til Arbejdsstedet kunde have være undgaaet.
Samme Erstatningspligt paahviler Arbejdsgiveren overfor
en anerkendt Arbejdsløshedskasse, der paa tilsvarende Maade
har afholdt forgæves Rejseudgifter.

§ 4. 1) Anerkendte Arbejdsløshedskasser, som har Sæde
eller Afdelinger i det Distrikt, for hvilket et offentligt Ar-
bejdsanvisningskontor er bestemt, skal, saa snart et Med-
lem melder sig arbejdsledig, paa dertil af Indenrigsministeren
godkendte Blanketter tilstille vedkommende Arbejdsanvis-
ningskontor Meddelelse herom med Angivelse af det ledige
Medlems Nummer, Navn, Bopæl, sidste Arbejdssted, Arbejds-
indtægt m. v. Naar Medlemmet senere overtager Arbejde
— enten efter eller uden Anvisning — eller af anden Grund
ophører at være arbejdsledig, skal vedkommende Arbejds-
løshedskasse (Afdeling) uopholdelig tilstille Arbejdsanvis-
ningskontoret Meddelelse herom paa dertil ligeledes af In-
denrigsministeren godkendte Blanketter.

2) Saafremt der mellem et offentligt Arbejdsanvisnings-
kontor og en stedlig Afdeling af en anerkendt Arbejdsløsheds-
kasse — med Tilslutning af Direktøren samt vedkom-
mende Arbejdsløshedskasse — træffes Aftale om, at de Med-
lemmer af Afdelingen, der bliver ledige, forinden Under-
støttelse udbetales, personlig skal henvende sig til Kon-
toret for at søge Arbejde, og at Arbejdsanvisningskontoret
derefter skal tilstille den paagældende Afdeling de forannævnte
af Indenrigsministeren godkendte Anmeldelsesblanketter i
udfyldt Stand, bortfalder den i 1ste Stk. omhandlede Pligt
for Afdelingen til at give Arbejdsanvisningskontoret Med-
delelse.

3) De paagældende Arbejdsløshedskasser er pligtige at
yde de offentlige Arbejdsanvisningskontorer Bistand ved
Arbejdsanvisning efter Indenrigsministerens nærmere Be-
stemmelse.

1 Juli. 4) Indenrigsministeren kan, naar Omstændighederne
Nr. 151. taler derfor, efter Indstilling fra Direktøren, undtagelsesvis tillade, at der for enkelte Arbejdsløshedskassers eller Afdelingers Vedkommende foretages Afvigelser med Hensyn til Indsendelsen af de i 1ste Stk. omhandlede Anmeldelsesblanketter.

5) Ved Anvisning til ledige Pladser skal Arbejdsanvisningskontoret, naar der findes flere lige kvalificerede arbejdsøgende, fortrinsvis anvise Plads til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser.

6) Naar der af Arbejdsanvisningskontoret er anvist Plads til en arbejdsøgende, som er opført paa de fra en Arbejdsløshedskasse modtagne Blanketter, skal Meddelelse herom ufortøvet tilstilles Arbejdsløshedskassen.

7) I Tilfælde af, at nogen af de til Arbejdsanvisningskontoret personligt anmeldte ledige uden forudgaaende Anvisning overtager Arbejde, skal der herom af vedkommende Arbejder straks gives Meddelelse til Arbejdsanvisningskontoret.

8) Arbejdsanvisningskontoret maa ikke give uvedkommende Adgang til at gøre sig bekendt med de fra Arbejdsløshedskasserne modtagne Oplysninger; dog skal Kontoret paa Anmodning give Oplysning om, hvorvidt bestemte Arbejdere, der ønskes anvist til et Arbejde, er ledige. Finder Kontoret Anledning til at nægte at give saadan Oplysning, kan Arbejdsgiveren indanke Sagen for Direktøren, hvis Afgørelse atter kan indankes for Arbejdsnævnet.

9) Saafremt en anerkendt Arbejdsløshedskasse udviser Forsømmelighed med Hensyn til at tilstille Arbejdsanvisningskontoret de foran foreskrevne Til- og Afmeldinger af arbejdsledige, skal Indenrigsministeren være berettiget til paa Grundlag af Indstilling fra Direktøren at nedsette Kassens Statstilskud for det paagældende Regnskabsaar og til i Gentagelsestilfælde eller under særlig skærpende Omstændigheder at lade Tilskuddet bortfalde.

§ 5. 1) Naar der fra en af de vedkommende faglige Organisationer skriftlig tilstilles et Arbejdsanvisningskontor

fyldestgørende Oplysning om, at der er varslet Strejke eller Lockout overfor en eller flere Arbejdspladser, foretager Kontoret ikke Arbejdsanvisning til disse fra Iværksættelsen, og indtil Strejken eller Lockouten er hævet eller kendt ulovlig.

1 Juli.
Nr. 151.

2) Foreligger der ikke Oplysning om, at der er varslet Strejke eller Lockout, men har et Arbejdsanvisningskontor gentagne Gange forgæves foretaget Anvisning til samme Arbejdssted, og skønnes det herigennem eller af andre Grunde, at Arbejdsvægningen er af kollektiv Natur, indberettes Sagen til Direktøren, og det meddeles samtidig vedkommende Arbejdsgiver og Arbejdere, at dette er sket.

3) Skønner Direktøren, at Sagen efter de foreliggende Oplysninger bør afgøres efter de for det paagældende Fag gældende Regler for Behandling af faglig Strid, tilstiller han det paagældende Fags Bestyrelse for Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer Meddelelse om Sagen; forsaavidt de paagældende Organisationer er Medlemmer af Hovedorganisationer, gives der tillige disse Meddelelse herom.

4) Naar Direktøren har givet Organisationerne ovennævnte Meddelelse om en Sag angaaende Arbejdsvægning, foretages der ikke yderligere Anvisning i det omhandlede Tilfælde, før fagretslig Afgørelse i Sagen foreligger. Meddelelse om Afgørelsen skal straks gives Direktøren, som derefter foranlediger, at Anvisning paa ny foretages i Henhold til den trufne Retsafgørelse.

5) Nægter vedkommende Arbejdsgiver at antage det tidligere ønskede Antal Arbejdere paa de fagretslig fastsatte Vilkaar, giver Direktøren fornøden Meddelelse saavel til Arbejdsgiveren som til vedkommende Arbejdsanvisningskontor om, at yderligere Anvisning ikke foretages.

II. Anerkendte Arbejdsløshedskasser.

§ 6. 1) Ved Arbejdsløshedskasser forstaas i denne Lov Foreninger af Personer, der som Lønarbejdere er knyttet til et eller flere bestemte Fag indenfor Handel, Kontorvirksomhed, Industri, Haandværk, Landbrug, Beværternæring,

1 Juli. Transportvirksomhed og Jordarbejde og har sluttet sig sam-
Nr. 151. men for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig
Hjælp i Tilfælde af Arbejdsløshed, der ikke er begrundet ved
de i § 17 anførte Aarsager.

2) Hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor,
kan Indenrigsministeren efter Indstilling af Direktøren be-
stemme, at andre Erhvervsomraader end de nævnte vil være
at anse for Fag i nærværende Paragrafs Forstand.

3) Lønarbejdere, der tilhører forskellige Fag, har Ret til
at slutte sig sammen i en Landskasse, der ligestilles med
Arbejdsløshedskasserne.

4) En Arbejdsløshedskasse maa ikke have andre For-
maal end det i denne Paragraf nævnte.

§ 7. 1) Enhver Arbejdsløshedskasse har Ret til at faa
offentlig Anerkendelse og den dermed forbundne Støtte af
det offentlige, naar den fyldestgør de i denne Lov indeholdte
Forskrifter, og dette efter Indstilling fra Direktøren god-
kendes af Indenrigsministeren. Findes der for vedkommende
Fag eller for det paagældende stedlige Omraade allerede en
anerkendt Arbejdsløshedskasse, skal Indenrigsministeren
dog i Overensstemmelse med Indstilling af Arbejdsnævnet
undtagelsesvis kunne meddele Anerkendelse af en ny faglig
eller stedlig begrænset Arbejdsløshedskasse.

2) Anerkendelse meddeles af Indenrigsministeren og
offentliggøres af denne.

3) Begæring om Anerkendelse indsendes til Direktøren,
ledsaget af:

- 1) Et Eksempplar af Kassens Vedtægt,
- 2) Fortegnelser henholdsvis over de nydende og over de
kun bidragydende Medlemmer med Angivelse af deres
Alder og for de sidstnævntes Vedkommende tillige deres
Livsstilling,
- 3) Udskrift af den Beslutning, i Henhold til hvilken Aner-
kendelse søges, samt
- 4) forsaavidt Kassen ikke er nyoprettet, det sidste Aars
Regnskab.

§ 8. 1) En Arbejdsløshedskasse skal for at faa og beholde offentlig Anerkendelse have mindst 100 Medlemmer, være knyttet til et eller flere bestemte Fag og mindst omfatte en Landsdel. 1 Juli.
Nr. 151.

2) Undtagelsesvis kan der meddeles offentlig Anerkendelse til en Arbejdsløshedskasse, der udelukkende er stedlig begrænset, eller som omfatter mindre end 100 Medlemmer.

§ 9. 1) Som nydende Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser kan kun optages (og vedblive at være Medlemmer) ubemidlede Lønarbejdere, der har deres Hovederhverv og væsentligste Livsophold ved Lønarbejde.

2) Som Lønarbejder betragtes i denne Lov enhver, der mod Løn eller Akkordbetaling eller som ulønnet Lærling (eller Medhjælp) her i Landet stadig eller midlertidig beskæftiges i Virksomheder indenfor de af § 6 omfattede Fag, eller som for Arbejdsgiveren mod Vederlag har Tilsyn med eller Ledelse af saadanne.

3) Som ubemidlet efter denne Lov kan en Lønarbejder ikke anses, naar hans Formue overstiger 5 000 Kr., hvis han er ugift, 10 000 Kr., hvis han er gift. Hvis Formuen helt eller delvis bestaar i fast Ejendom, kan de fastsatte Grænser af Indenrigsministeren efter Indstilling fra Direktøren samt vedkommende Arbejdsløshedskasse forhøjes indtil henholdsvis 8 000 og 15 000 Kr.

4) Aldersgrænserne for Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse bestemmes ved dens Vedtægt. Dog maa ingen optages som nydende Medlem, forinden han er fyldt 18 Aar, eller — bortset fra Overflytning fra een anerkendt Arbejdsløshedskasse til en anden — efter at han er fyldt 60 Aar.

5) Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse som nydende Medlem kan ikke nægtes nogen, naar han fyldestger de ovenfor foreskrevne Betingelser (jfr. dog § 10) og henholdsvis er knyttet til det eller de Fag, for hvilke Kassen er bestemt, samt bosat indenfor sammes Omraade.

6) Anerkendte Arbejdsløshedskasser kan optage Medlemmer, der kun yder Bidrag til Kassen, men ikke har Ret

1 Juli. til Hjælp af denne. Personer, der ikke er Lønarbejdere, og
Nr. 151. Lønarbejdere, der efter ovenstaaende Regler ikke kan anses
som ubemidlede, samt Personer under 18 Aar kan, hvis de i
øvrigt opfylder de nødvendige Betingelser, fordrer sig optaget
i en anerkendt Arbejdsløshedskasse som bidragydende Med-
lemmer, saaledes at der tilkommer dem Ret til at være ny-
dende Medlemmer, saa snart samtlige de i saa Henseende
fornødne Betingelser er til Stede; opfylder et hidtilværende
nydende Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse ikke
længere de i saa Henseende foreskrevne Betingelser, vil han
kunne overgaa til at være bidragydende Medlem med Ret til
— uanset hans Alder, men iøvrigt under Tilstedeværelse
af de fornødne Betingelser — i sin Tid paa ny at kunne blive
nydende Medlem. Størrelsen af de paagældende Medlemmers
Aarsbidrag bliver at fastsætte i vedkommende Kasses Ved-
tægt. Ved Overgang fra bidragydende til nydende Medlem
indtræder Pligt til at betale Medlemsbidrag som saadant.

7) Personer, der opfylder Betingelserne for at være ny-
dende Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse,
kan ikke staa som kun bidragydende Medlemmer i samme.

8) Om nogen efter Bestemmelserne i nærværende Pa-
ragraf kan være Medlem af en anerkendt Arbejdsløsheds-
kasse og med hvilken Medlemsret, afgøres i Tvivlstilfælde
af Direktøren. Ligningsmyndighederne er pligtige til efter
modtagen skriftlig Begæring fra Direktøren at give denne
Oplysning om den paagældendes Formuesforhold. Hen-
vendelse til Direktøren angaaende en Persons Ret til at
være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse kan
ske fra den, hvem Medlemsret er nægtet, samt fra Arbejds-
løshedskassens Bestyrelse og vedkommende Kommunal-
bestyrelse. Direktørens Afgørelse kan indankes for Inden-
rigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 10. 1) I en anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt
skal bestemmes, at Kassens Bestyrelse skal nægte som ny-
dende Medlemmer at optage Personer, der ikke kan anses
som arbejdssøgende, samt som Medlemmer at optage Per-
soner, der af legemlige eller moralske Grunde maa anses uskik-

kede til regelmæssig Erhvervsvirksomhed eller til Samarbejde med Arbejdsledere eller Arbejdskammerater, samt at Bestyrelsen skal være pligtig at udelukke saadanne Personer fra Medlemsret i Kassen. Dog kan faglige Uoverensstemmelser ikke begrunde Nægtelse af Optagelse i eller Udelukkelse af Kassen. 1 Juli.
Nr. 151.

2) En Arbejdsløshedskasse kan nægte at optage Personer, som paa det Tidspunkt, da Optagelse søges, ikke har Beskæftigelse indenfor vedkommende Fag, eller som ikke henhører under den Kreds af regelmæssigt arbejdende, for hvilke Kassen er bestemt, selv om de iøvrigt fyldestgør de i Kassens Vedtægt fastsatte Betingelser angaaende Tilknytning til Faget. Optagelse kan dog ikke nægtes Personer, som godtgør umiddelbart efter Optagelsen at kunne faa Beskæftigelse af passende Varighed indenfor vedkommende Fag.

3) De af Kassens Bestyrelse i Henhold til denne Paragraf truffne Afgørelser kan dog indenfor et Tidsrum af en Maaned af vedkommende indankes for Direktøren, der træffer sin Afgørelse under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold.

4) Direktørens Afgørelser kan indenfor et Tidsrum af 14 Dage indankes for Arbejdsnævnet med Appel til Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 11. 1) Ingen maa samtidig have nydende Medlemsret i mere end een anerkendt Arbejdsløshedskasse. Er nogen ved sin Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse Medlem af en ikke-ankendt, skal han samtidig med Optagelsen anmelde det for Bestyrelsen for førstnævnte Kasse. Lignende Anmeldelse skal straks ske, dersom et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse tillige har eller erhverver Medlemsret i en ikke-ankendt Arbejdsløshedskasse, Hjælpekasse eller anden privat Forening, der yder Understøttelse i Anledning af Arbejdsløshed. Naar et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse ved at indtræde i flere Arbejdsløshedskasser (Hjælpekasser eller andre Foreninger) sikrer sig en større daglig Pengehjælp end $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i det eller de paagældende Fag eller indenfor

1 Juli. Nr. 151. Kassens Omraade, vil Understøttelsen fra den anerkendte Arbejdsløshedskasse i paakommende Tilfælde være at ned-sætte saa meget, at den samlede Pengehjælp ikke overstiger nævnte Grænse.

2) Svig mod Kassen medfører Tab af Medlemsretten, hvilket ogsaa gælder Overtrædelse af de i foranstaaende Stykke indeholdte Bestemmelser, forsaavidt Direktøren træffer Beslutning herom. Mister et Medlem af de nævnte Grunde sin Medlemsret, kan den kun generhverves med Arbejdsnævnets Samtykke. Iøvrigt gælder vedrørende Svig mod Kassen de almindelige Regler om Straf og Erstatning.

3) For andre Forseelser mod Kassen kan Ledelsen idømme Tab af Understøttelsesret for et i hvert enkelt Tilfælde nærmere fastsat Tidsrum. Ledelsens Afgørelse kan af det Medlem, der føler sig brøstholdent, indankes for Direktøren og skal af Ledelsen forelægges Direktøren til Godkendelse, saafremt den fratager et Medlem Understøttelsesretten for et længere Tidsrum end 1 Aar.

4) Direktørens Afgørelser kan indenfor et Tidsrum af 1 Maaned indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 12. 1) I en anerkendt Arbejdsløshedskasse skal det aarlige Medlemsbidrag være fastsat saaledes, at dette, i Forbindelse med det i § 13 omhandlede Tilskud fra det offentlige, efter de forhaandenværende Erfaringer maa antages at være tilstrækkeligt til at yde Medlemmerne den i Vedtægten fastsatte Understøttelse, at opfylde Kassens øvrige Forpligtelser samt til Tilvejebringelse af en passende Reserve. Ekstrabidrag skal kunne opkræves i Forhold til Kassens skiftende Behov.

2) Saafremt Direktøren skønner, at det af Kassen opkrævede Bidrag ikke er tilstrækkeligt til at fyldestgøre de fornævnte Fordringer, kan han efter Forhandling med Kassens Ledelse paalægge denne at tilvejebringe den fornødne Merindtægt enten ved Forhøjelse af det ordinære Medlemsbidrag eller (og) ved Paaligning af Ekstrabidrag.

3) Den af Direktøren i saa Henseende truffne Afgørelse 1 Juli. Nr. 151.
kan indenfor en Tidsfrist af 8 Dage indankes for Arbejdsnævnet med Appel til Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

4) Kassens Indtægt og Formue skal holdes strengt afsondret fra andre Foreningers Midler og maa hverken som Laan eller Gave tilflyde andre Foreninger eller anvendes i uvedkommende Øjemed.

§ 13. 1) Til de anerkendte Arbejdsløshedskasser udredes aarlig af Statskassen et Tilskud, der for den enkelte Kasses Vedkommende beregnes procentvis i Forhold til de samlede Medlemsbidrag, der er indbetalt af dens nydende Medlemmer i det foregaaende Finansaar. Tilskudsprocentens Størrelse fastsættes i Henhold til den gennemsnitlige Aarsfortjeneste i Faget — for stedlige Kasser i Omraadet — i det foregaaende Finansaar i Overensstemmelse med følgende Skala:

Gennemsnitlig Aarsfortjeneste for Fagets (Omraadets) Arbejdere:	Statstilskud i Forhold til Medlemsbidraget:
indtil 1 500 Kr.	40 pCt.
1 500 — til 2 000 Kr.	35 —
2 000 — - 2 500 —	30 —
2 500 — - 3 000 —	25 —
3 000 — - 3 500 —	20 —
3 500 — - 4 000 —	15 —
over 4 000 —	10 —

2) Beregningen af den gennemsnitlige Aarsfortjeneste i Faget (Omraadet) vil af Direktøren være at foretage i Henhold til Det statistiske Departements Meddelelser om Lønforhold og til den af Direktoratet udarbejdede Statistik vedrørende Arbejdsløsheden i Faget i det foregaaende Finansaar.

3) Et nydende Medlems Opholds- eller Forsørgelseskommune er berettiget til uden Samtykke af højere Myndighed at yde et Tilskud til Bestridelsen af hans Medlemsbidrag for det løbende Regnskabsaar, naar Kommunalbestyrelsen

1 Juli. skønner, at vedkommende Medlem vanskeligt vil kunne ud-
 Nr. 151. rede hele det ham paahvilende Bidrag, dog ikke over en
 Trediedel af dette. Ydelsen af et saadant Tilskud medfører
 ikke for den, til Fordel for hvem Tilskuddet ydes, de med
 Modtagelse af Fattighjælp forbundne Følger.

4) Det paahviler Kommunerne for hvert Regnskabsaar
 at yde de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser et Tilskud, der
 beregnes procentvis af det samlede Medlemsbidrag for de
 nydende Medlemmer, der havde Ophold i Kommunen den
 sidst foregaaende 31. Marts. Tilskudsprocentens Størrelse
 fastsættes i Overensstemmelse med følgende Skala:

Gennemsnitlig Aarsfortjeneste for Fagets (Omraade) Arbejdere:	Tilskud i Forhold til Medlemsbidraget:
indtil 2 000 Kr.	30 pCt.
2 000 — til 2 500 Kr.	25 —
2 500 — - 3 000 —	20 —
3 000 — - 3 500 —	15 —
3 500 — - 4 000 —	10 —
over 4 000 —	5 —

5) En Kommune er berettiget til at gøre sin Udbetaling
 af Tilskud afhængig af, at den paagældende Kasse tilstiller
 den en Fortegnelse over sine den nævnte Dato i Kommunen
 værende Medlemmer.

6) De af Direktøren i Henhold til denne Paragraf truffne
 Afgørelser kan indenfor et Tidsrum af 14 Dage af paagældende
 Arbejdsløsheds-kasse eller Kommune indbringes for Inden-
 rigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 14. 1) For at en Arbejdsløsheds-kasse kan gøre Krav
 paa Tilskud fra det offentlige for det forløbne Aar, maa den
 inden en af Indenrigsministeren fastsat Frist indsende
 til Direktøren Regnskab for det forløbne Aar regnet fra 1.
 April til 31. Marts, Beretning om Kassens Virksomhed
 for samme Tidsrum, Fortegnelse over Kassens Medlemmer
 med Oplysning om, hvilke af disse der efter Reglerne i § 9,
 3die Stk., ikke kan anses som ubemidlede, samt iøvrigt
 saadanne Oplysninger, som Direktøren maatte skønne nød-

vendige til Brug ved Beregningen af de offentlige Tilskud. 1 Juli.
Formular til Medlemsfortegnelsen udfærdiges af Direktøren. Nr. 151.

2) Efter at de fra Kasserne modtagne Oplysninger er gennemgaaet af Direktøren, foranlediger han det hver Arbejdsløshedskasse tilkommende Tilskud fra Statskassen for det forløbne Regnskabsaar anvist til Udbetaling ved vedkommende offentlige Kasse og tilstiller vedkommende Kommuner Opgørelser over de dem paahvilende Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, hvilke Tilskud af Kommunerne inden 3 Maaneder derefter indbetales til Direktoratet, hvorfra de udbetales til Kasserne.

3) Forsaavidt en Kommune finder Anledning til at gøre Indsigelse imod den fra Direktøren modtagne Opgørelse eller mod den i foregaaende Paragrafs Stk. 5 omhandlede Fortegnelse, maa saadan Indsigelse fremsættes indenfor en Frist af 3 Maaneder fra Modtagelsen af de paagældende Aktstykker.

§ 15. 1) Omfanget og Arten af den af Arbejdsløsheds-kassen ydede Understøttelse afgøres af Kassens Bestyrelse i hvert enkelt Tilfælde. Understøttelsen kan udredes som:

1. Rejse- og Flyttehjælp.
2. Dagpenge.

2) Understøttelsen vil af Kassen være at udrede kontant eller in natura til den til Understøttelsen berettigede, dog at Restancer til Arbejdsløsheds-kassen kan dækkes af Understøttelsen i Henhold til herom givne Regler i Vedtægten.

3) I gennemsnitlig daglig Understøttelse maa, forsaavidt Kassen er faglig begrænset, ikke ydes udover $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i det eller de paagældende Fag. For stedligt begrænsede Kassers Vedkommende fastsætter Arbejdsnævnet efter Indstilling fra Direktøren Maksimum for den daglige Understøttelse. Dagpengene maa dog i intet Tilfælde udgøre under 1 Kr. daglig og ikke overstige et Beløb af 4 Kr. pr. Dag til Familieforsørgere og 3 Kr. pr. Dag til Medlemmer, der ikke er Familieforsørgere.

1 Juli. 4) Indenrigsministeren kan efter Forhandling med Ar-
Nr. 151. bejdsnævnets Afdeling vedrørende Arbejdsløshedsforsikrin-
gen nedsætte de fornævnte Maksimalbeløb paa Grundlag
af den af Det statistiske Departement offentliggjorte Løn-
statistik.

5) Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, saa-
fremt det paagældende Medlem ikke i Løbet af de forud for
Understøttelsens Udbetaling gaaende 2 Aar har haft Ar-
bejde i mindst 10 Maaneder. Indenrigsministeren kan til-
lade, at denne Bestemmelse midlertidig sættes ud af Kraft
i Tilfælde af, at der hersker eller indenfor de sidste to Aar
i mindst 12 Maaneder har hersket ekstraordinær stor Arbejds-
løshed i det paagældende Fag.

6) Det skal i en Kasses Vedtægt bestemmes, at saafremt
et Medlem under en Arbejdsløshedsperiode faar Arbejde
af midlertidig Art, for hvilket han oppebærer en Løn, der
svarer til hans eller Fagets gennemsnitlige daglige Arbejds-
indtægt for et større Antal Dage, end Arbejdet varer, skal
hans Ret til Understøttelse for dette større Antal Dage
bortfalde.

7) I en Kasses Vedtægt kan fastsættes, at saafremt et
Medlem har haft 3 Dages Arbejde i en Uge, bortfalder Under-
støttelsen for den paagældende Uge, og det skal fastsættes i
Vedtægten, at Understøttelsen bortfalder for hele den paa-
gældende Uge, saafremt Medlemmet har haft 4 eller flere
Dages Arbejde i Ugen.

8) Det kan i en Arbejdsløshedskasses Vedtægt bestem-
mes, at Kassen er berettiget til at indgaa Overenskomst
med andre (ogsaa udenlandske) Foreninger om gensidig
Ydelse af Understøttelse til Medlemmerne. Saadanne Over-
enskomster skal godkendes af Direktøren og kan af denne
kræves opsagt.

9) Indenrigsministeren kan — under Forudsætning af,
at der med andre Stater opnaas gensidig Overenskomst —
paalægge anerkendte Arbejdsløshedskasser at yde vedtægts-
mæssig Understøttelse til fremmede Lønarbejdere paa de
nærmere Vilkaar, som fastsættes i vedkommende Overenskomst.

§ 16. ¹⁾ Understøttelse ydes ikke til nogen, medmindre han i det umiddelbart forud for Understøttelsens Ydelse forløbne Tidsrum af 12 Maaneder har været Medlem af Kassen og som nydende Medlem betalt sit skyldige Medlemsbidrag. 1 Juli.
Nr. 151.

²⁾ Dog skal Indenrigsministeren kunne meddele Samtykke til, at der i en Kasses Vedtægt indeholdes en Bestemmelse om, at Lærlinge, som ved Læretidens Udløb optages i Kassen, skal kunne erholde Ret til at oppebære en begrænset Understøttelse af Kassen efter en kortere Medlemstid (dog ikke under 1 Maaned), saafremt de indenfor de første 12 Maaneder efter Læretidens Udløb bliver arbejdsløse, dog kun under Forudsætning af, at de paa Understøttelsens Tidspunkt er fyldt 18 Aar.

³⁾ Personer, der er overgaaet fra at være kun bidragydende til at være nydende Medlemmer af en Kasse, har Ret til at oppebære Understøttelse efter et vist i Kassens Vedtægt nærmere fastsat Tidsrum efter Overgangen. Dette Tidsrum ansættes — under Hensyn til Forholdet mellem det for nydende Medlemmer og det for kun bidragydende Medlemmer fastsatte Bidrag — til mindst 1 og højst 12 paa hinanden følgende Maaneder.

⁴⁾ Værnepligtige er under Indkaldelse fritaget for at erlægge Medlemsbidrag, men er desuagtet berettiget til efter Indkaldelsens Ophør at faa Understøttelse, naar de paa det Tidspunkt, da Understøttelsen ydes, har været Medlemmer af Kassen i et Tidsrum af mindst 12 Maaneder og indenfor dette Tidsrum har erlagt det for nydende Medlemmer skyldige Medlemsbidrag for mindst 3 Maaneder.

⁵⁾ Understøttelse tilstaas ikke for de første 6 Dage af hver Arbejdsløshedsperiode, hvilken Frist (Ventetid) efter Vedtægtens nærmere Bestemmelse vil kunne forhøjes indtil 15 Dage eller, saafremt Understøttelsen ydes som Rejsehjælp, nedsættes eller bortfalde.

⁶⁾ De Dage, for hvilke et Medlem i Medfør af Bestemmelsen nedenfor i § 17, Nr. 10, om Arbejde paa nedsat Ar-

1 Juli. bejdstid ikke kan oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse,
 Nr. 151. kan ikke medtages som ledige Dage ved Beregning af Ventetid.

7) Saafremt et Medlem efter at være blevet arbejdsløs opnaar Arbejde af kun midlertidig Art og derefter paa ny bliver arbejdsløs, vil de arbejdsløse Dage forud for det midlertidige Arbejdes Begyndelse og efter dets Ophør være at betragte som hørende til samme Arbejdsløshedsperiode; det samme gælder om arbejdsløse Dage umiddelbart før*) og efter et Medlems Sygdom. Den i Stykke 5 nævnte Ventetid for Understøttelsesrettens Indtræden skal dog foreligge indenfor et Tidsrum af højst 2 Maaneder. Arbejde, som varer over 3 Uger, kan — uanset dets Beskaffenhed — ikke anses som værende af midlertidig Art, hvilket Tidsrum dog med Indenrigsministerens Samtykke kan forlænges indtil 5 Uger, naar Forholdene indenfor vedkommende Fag taler derfor. De nærmere Regler i saa Henseende skal indeholdes i Kassens Vedtægt.

8) For Kasser, der i større Omfang tæller Sæsonarbejdere blandt deres nydende Medlemmer, skal det af Indenrigsministeren — efter forud indhentet Erklæring fra Arbejdsnævnet — fastsættes, enten at Understøttelse ikke skal kunne ydes Kassens Medlemmer eller de paagældende Sæsonarbejdere paa saadanne nærmere angivne Tider af Aaret, hvor der sædvanligvis indtræder Ledighed, eller at Understøttelse først skal kunne ydes, naar Arbejdsløshedens Varighed har strakt sig over et længere Antal Dage end 15 og i saa Fald hvor stort et Dageantal. Efter samme Fremgangsmaade skal det for Kasser, hvor Forholdene i Faget bevirker hyppigere, kortvarige Arbejdsperioder, kunne bestemmes, at Ventetiden helt eller delvis bortfalder.

§ 17. 1) En anerkendt Arbejdsløshedskasse maa ikke yde Understøttelse:

1. under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme; som Følge heraf maa Understøttelse ikke ydes under en indenfor vedkommende Kasses faglige Om-

*) I Lovtidende staar »forud«. (U. A.).

raade iværksat Strejke eller Lockout, før det af Direktøren er afgjort, i hvilket Omfang den foreliggende Arbejdsstrid er af Betydning for Beskæftigelsesmulighederne indenfor Faget. De nærmere Regler for Genaabningen af Kassen eller en eller flere af dennes Afdelinger fastsættes for 3 Aar ad Gangen af Indenrigsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg. Saa længe Konflikten varer, maa der ikke ydes Understøttelse til Arbejdere, som tilhører de i Konflikten deltagende Fag, og som sidst har været beskæftiget ved mere end midlertidigt Arbejde i en af de konfliktberørte Virksomheder, eller til de Arbejdere indenfor en saadan konfliktberørt Virksomhed, hvis Arbejdsløshed er direkte affødt af Konflikten;

2. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed er foraarsaget ved Sygdom eller Arbejdsudygtighed, saa længe Sygdommen eller Arbejdsudygtigheden vedvarer;
3. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed hidrører fra, at de uden fyldestgørende Grund har forladt deres Arbejde, eller maa anses forskyldt ved overdreven Nydelse af berusende Drikke eller ved Ufordragelighed overfor Arbejdsgivere eller Arbejdskammerater eller ved utilbørlig Adfærd;
4. til Medlemmer, der afsoner en dem ikendt Straf;
5. til Medlemmer, der hensidder i Varetægtsarrest;
6. til Medlemmer, der oppebærer Fattigunderstøttelse med Fattighjælps Virkning, eller som i de sidste 3 Maaneder gentagne Gange har oppebaaret saadan Fattigunderstøttelse, jfr. iøvrigt Stk. 4;
7. til Aldersrentenydere; hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan der dog med Direktørens Samtykke gøres Undtagelse herfra;
8. til Invalidere rentenydere;
9. til Medlemmer, der uden fyldestgørende Grund vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse, et offentligt Arbejdsanvisningskontor eller Kommunalbestyrelsen anvist passende Arbejde;

1 Juli. 10. til arbejdende Medlemmer, hvis Arbejdstid er nedsat
Nr. 151. med en Trediedel eller derunder, jfr. § 15, Stk. 7. Saa-
fremt Arbejdstiden er nedsat med mere end en Trediedel,
kan Understøttelse, forsaavidt der herom er truffet Be-
stemmelse i vedkommende Arbejdsløshedskasses Ved-
tægt, ydes forholdsmæssig for de Dage eller Timer, hvor-
med Arbejdstiden er nedsat, dog at det ved Understøt-
telsens Ansættelse skal paases, at vedkommende altid
skal være væsentligt økonomisk interesseret i at have
Arbejde fremfor Understøttelse. Hvor særlige Omstæn-
digheder taler derfor, kan Indenrigsministeren tillade
Afvigelse fra disse Bestemmelser.

2) Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund
til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen
for Arbejdet er lavere end den, som den paagældende har
haft, naar Lønnen dog ikke er under den Timeløn, der i Hen-
hold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejder er
fastsat for tilsvarende Arbejde, eller under, hvad der i den
paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for til-
svarende Arbejde. Et Medlems Vægning ved at overtage
et Arbejde paa de i Overensstemmelse med foranstaaende
tilbudte Vilkaar medfører Understøttelsens Bortfald straks,
jfr. dog nedenstaaende Stk. 5.

3) Understøttelse maa ikke ydes af en anerkendt Ar-
bejdsløshedskasse til Medlemmer, der aftjener deres Værne-
pligt, eller til Personer, der unddrager sig denne.

4) Har et Medlem undladt at betale et ham ifølge Øvrig-
hedsresolution paahvilende Underholdsbidrag til indenfor
eller udenfor Ægteskab fødte Børn, og har Kommunen
betalt dette, uden at Refusion eller Eftergivelse har fundet
Sted, er Kassen, saafremt Medlemmets Opholds- eller For-
sørgelseskommune begærer det, kun berettiget til at udbetale
ham to Trediedele af den for ham gældende vedtægtsmæssige
Understøttelse, medens Resten efter nærmere derom af
Indenrigsministeren fastsatte Regler vil være at udbetale
til Kommunen til Fyldestgørelse af denne Krav.

5) Nægter vedkommende Kasses Bestyrelse i Tilfælde af et Medlems Arbejdsløshed at yde ham Understøttelse under Henvisning til foranstaaende Bestemmelser, skal den af Bestyrelsen i saa Henseende trufne Afgørelse indenfor et Tidsrum af en Maaned af paagældende kunne indankes for Arbejdsnævnet, der træffer sin Afgørelse under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold. Saafremt det formenes, at en Kasse har ydet Understøttelse i Modstird med foranstaaende Bestemmelser, kan Henvendelse til Nævnet desangaaende, foruden fra Direktøren, tillige ske fra vedkommende Kommunalbestyrelse.

1 Juli.
Nr. 151.

6) Nævnets Afgørelser kan indenfor et Tidsrum af en Maaned indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

7) Naar Direktøren i Henhold til § 5, Stk. 3, har givet vedkommende faglige Organisationer Meddelelse om en Arbejdsvægning af kollektiv Natur, foranlediger han samtidig, at Understøttelse indtil videre ikke udbetales til det eller de Medlemmer af Arbejdsløshedskassen, der har vægret sig ved at overtage det dem anviste Arbejde.

8) Har Direktøren ikke inden Udløbet af 8 Dage, efter at saadan Meddelelse er givet, modtaget Underretning om, at Sagen er under Behandling efter de for Faget gældende Regler for Behandling af faglig Strid, eller at der nu er foretaget Skridt til at behandle Sagen efter disse Regler, anses dette som en Tilkendegivelse fra de paagældende Parter om, at de ikke anser Spørgsmaalet for at være af kollektiv Natur, og Sagen forelægges derefter Nævnet til Afgørelse efter foranstaaende Nr. 9 — Naar der vel er foretaget Skridt til at behandle Sagen efter de for Faget gældende Regler for Behandling af faglig Strid, men Afgørelsen i Sagen ikke er truffet inden 3 Uger efter, at ovennævnte Meddelelse er givet, kan Direktøren tillade, at Udbetaling af Understøttelse foreløbig finder Sted, mod at Spørgsmaalet derefter forelægges Nævnet til Afgørelse efter foranstaaende Nr. 9.

9) Naar Afgørelse i Sagen er truffet, men de tidligere anviste Arbejdere eller et tilsvarende Antal andre Med-

1 Juli. lemmer af den paagældende Arbejdsløshedskasse vægrer
Nr. 151. sig ved at overtage det paa ny anviste Arbejde paa de fagrets-
lig fastsatte Vilkaar, maa den kollektive Arbejdsvægrings Op-
retholdelse derved anses som godtgjort, og Sagen indberettes
af Direktøren til de fornævnte interesserede Arbejder- og
Arbejdsgiverorganisationer, og Direktøren paaser, at der
herefter ikke udbetales Understøttelse til Medlemmer, der
under Hensyntagen til de foreliggende Forhold og de paa-
gældendes Kvalifikationer af ham skønnes at maatte om-
fattes af den kollektive Arbejdsvægring.

§ 18. ¹⁾ I en anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt skal angives det højeste Antal Dage, i hvilke et nydende Medlem skal have Adgang til i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder at oppebære Dagpenge; dette Dageantal kan ikke ansættes til mindre end 79 Dage.

²⁾ Den i Kassens Vedtægt i Overensstemmelse hermed fastsatte Maksimalydelse kan højst ydes et Medlem i Løbet af en i Vedtægten fastsat Aarrække, der ikke maa overskride 4 Aar. Har et Medlem oppebaaret Maksimalydelsen i den i Vedtægten fastsatte Aarrække, maa der ikke ydes ham yderligere Understøttelse af Kassen, førend han i 12 derefter paa hinanden følgende Maaneder har været Medlem af Kassen og betalt de for dette Tidstum skyldige Medlemsbidrag som nydende Medlem samt indenfor dette Tidsrum har haft Arbejde i mindst 26 Uger.

§ 19. ¹⁾ En anerkendt Arbejdsløshedskasse er berettiget til at oprette en Krisefond, der ikke maa anvendes til Dækning af Kassens ordinære Understøttelse, men af hvis Midler der under ekstraordinær stor Arbejdsløshed indenfor Kassens Omraade kan udredes Understøttelser udover det i Vedtægten fastsatte Dagetal.

²⁾ Der skal for Krisefonden oprettes en særlig Vedtægt, der skal godkendes af Direktøren.

³⁾ Medlemsbidraget til Krisefonden, der skal ansættes særskilt i Vedtægten, maa ikke andrage mindre end 20 pCt. af det ordinære Medlemsbidrag til Arbejdsløshedskassen. —

Hvis Bestyrelsen skønner, at Krisefonden har naaet en saadan Størrelse, at den er tilstrækkelig til Løsning af Fondens Opgave, kan Bestyrelsen med Direktørens Billigelse bestemme, at der indtil videre ikke skal svares Medlemsbidrag til Fonden. Direktørens Afgørelse kan indankes for Arbejdsmævnet med Appel til Indenrigsministeren. Ved Bortfald af Medlemsbidraget ophører de nedenfor i Stykke 8 og 9 omhandlede Tilskud fra det offentlige og Arbejdsløshedsfonden.

4) Krisefondens Midler skal holdes adskilt fra Kassens øvrige Midler og anbringes efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler, hvis Overholdelse skal paases af Direktøren.

5) Krisefonden træder i Virksomhed efter Beslutning af Arbejdsløhedskassens Bestyrelse, dog at Vilkaaret er, at Ledigheden indenfor Kassen i de nærmest foregaaende to Maaneder har overstøget Kassens gennemsnitlige Ledighedsprocent i de tilsvarende Maaneder i de sidste 10 Aar — med Udskydelse af de to højeste Procenter — med 70 pCt., hvis den gennemsnitlige Ledighedsprocent er 10 eller derunder. Er den gennemsnitlige Ledighedsprocent højere, nedsættes nævnte 70 pCt. med 3 for hvert Point, den gennemsnitlige Ledighedsprocent ligger over 10, dog at Tillægsprocenten ikke kan nedsættes under 40. Den af Kassen foretagne Opgørelse i Henhold til foranstaaende skal i Forvejen være godkendt af Direktøren.

6) Krisefonden ophører med sin Virksomhed, naar Betingelserne efter Stk. 5 ikke længere er til Stede.

7) Krisefondens Understøttelse ydes efter samme Regler som Kassens ordinære Understøttelse, men den daglige Understøttelse kan ikke overstige to Trediedele af den for vedkommende Medlem gældende ordinære Understøttelse, og Understøttelsen kan indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder ikke ydes i mere end 70 Dage.

8) Der ydes af Statskassen og af Kommunerne Tilskud til Arbejdsløhedskassernes Krisefonds i Overensstemmelse med de i § 13 fastsatte Regler for Statskassens og Kommunernes ordinære Tilskud til Arbejdsløhedskasserne.

1 Juli.
Nr. 151.

1 Juli. ⁹⁾ Endvidere ydes der af Arbejdsløshedsfonden et årligt
Nr. 151. Tilskud til en Arbejdsløshedskasses Krisefond. Dette Tilskud
kan ikke overstige 25 pCt. af det af Kassens Medlemmer i det
foregaaende Regnskabsaar indbetalte Bidrag til Krisefonden
og er iøvrigt undergivet de i § 29 indeholdte Bestemmelser.

§ 20. ¹⁾ Af Tillidsmænd for Arbejdsløshedskasserne
afholdes under Forsæde af Direktøren et årligt Møde.
Enhver anerkendt Arbejdsløshedskasse sender en Repræ-
sentant til Aarsmødet; tæller en Kasse over 1 000 Med-
lemmer, har den Ret til at sende 2 Repræsentanter; tæller
den mindst 3 000 Medlemmer, kan den sende 3 Repræsen-
tanter; Kasser, der tæller over 3 000 Medlemmer, kan yder-
ligere sende 1 Repræsentant for hvert fulde 2 000 Medlemmer
over 3 000. Tillidsmændene vælges paa den i Kassens Ved-
tægt fastsatte Maade. Paa Aarsmødet forhandles der om
Kassernes Virksomhed og Samarbejde, ligesom Tillids-
mændene af deres Midte vælger 6 til at tiltræde Arbejds-
nævnets Afdeling for Arbejdsløshedsforsikring (§ 34) tillige
med 3 Suppleanter. Disse Medlemmer af Nævnet vælges for
et Tidsrum af 6 Aar, saaledes at Halvdelen af Medlemmerne
fratræder efter 3 Aars Virketid. Suppleanterne vælges for et
Tidsrum af 3 Anr.

²⁾ Et Medlem (Suppleant) af Nævnet fratræder som saa-
dant, naar han ophører at være Medlem af en anerkendt
Arbejdsløshedskasse; Valg af et nyt Medlem (Suppleant)
i hans Sted bliver at foretage paa det nærmest paafølgende
Aarsmøde

§ 21. ¹⁾ En anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt
skal indeholde Oplysninger om følgende Punkter:

- 1) Kassens Navn, Hjemsted, Formaal og Omraade, Med-
lemmernes Optagelse, Rettigheder og Pligter, herunder
det gensidige Ansvar og dettes nærmere Ordning.
- 2) Generalforsamling og Bestyrelse samt disse Myndighed,
- 3) Regnskabsvæsen, Kasseeftersyn (mindst fjerdingaarligt)
og Revision, Anbringelse af Kassens Midler, Reservefond
samt Overskuddets Anvendelse ved Kassens Opløsning
eller ved Anerkendelsens Bortfald,

- 4) Vedtægtens Forandring, 1 Juli.
 5) Kontrol med arbejdsløse Medlemmer og Arbejdsanvisning for saadanne. Det skal herunder fastsættes, at et Medlem kun kan afkontrolleres og dermed blive berettiget til at oppebære Understøttelse for det Tidsrum, vedkommende Afkontrolering omfatter, naar han ved Kontrollen foreviser det af Kassen for ham udfærdigede Kontrolkort, der skal indeholde Oplysning om Medlemets Navn og Nummer i Arbejdsløsheds-kassen, Nr. 151.
 6) Bestemmelser mod Misligholdelse af foreskrevne Kontrolregler.

2) Den Afgørelse, der i Overensstemmelse med Vedtægten træffes angaaende Anvendelse af en Kasses Overskud ved dens Opløsning eller ved Anerkendelsens Bortfald, har kun Gyldighed, naar den godkendes af Direktøren. Overskuddet kan ingen Sinde deles mellem Medlemmerne.

3) Direktørens Samtykke udfordres til enhver Forandring af Vedtægten. Hans Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeren.

4) Et Medlem af en anerkendt Arbejdsløsheds-kasse, der ikke opholder sig paa et Sted, hvor Arbejdsløsheds-kassen har Afdeling eller et af Direktøren anerkendt Kontrolsted, kan kun oppebære Understøttelse, naar der fra en stedlig Autoritet — eventuelt et dertil af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem — afgives Erklæring om, at den paa-gældende er arbejdsløs.

§ 22. 1) Direktøren gennemgaar de fra Kasserne indsendte Aarsregnskaber og fører i det hele Tilsyn med de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, er dem behjælpelig med fornøden Oplysning og Vejledning og yder sin Bistand til Oprettelsen af nye Kasser. Han skal til enhver Tid have Adgang til at gøre sig bekendt med Kassernes Bøger, Regnskaber, Beholdninger og hele Virksomhed. I Løbet af Perioder, der ikke maa overstige 3 Aar, foretages paa Direktørens Foranstaltning Regnskabs- og Kasseeftersyn hos samtlige anerkendte Arbejdsløsheds-kasser. De til saadan Revision fornødne Beløb bevilges paa de aarlige Finanslove.

1 Juli. ²⁾ Forsaavidt Direktøren formener, at de af en Arbejds-
Nr. 151. løshedskasse truffne Bestemmelser om Kontrol med arbejds-
løse Medlemmer ikke kan anses for fyldestgørende under
de foreliggende Forhold, er Direktøren berettiget til at kræve
yderligere Kontrolregler indført.

§ 23. Forsaavidt en Kasses Bestyrelse ikke holder sig
nærværende Lov efterrettelig, eller dens Virksomhed befindes
ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for samme gæl-
dende Bestemmelser eller under Iagttagelse af den fornødne
Paapasselighed og Orden, og Kassen ikke efterkommer de
den i denne Anledning af Direktøren givne Anvisninger, kan
Indenrigsministeren efter Direktørens Indstilling lade Aner-
kendelsen bortfalde. Under formildende Omstændigheder
kan det efter samme Fremgangsmaade bestemmes, at Ydel-
sen af Statstilskud til en Kasse skal bortfalde for et en-
kelt Aar.

§ 24. ¹⁾ Foruden de i nærværende Lov særlig nævnte
Beføjelser og Forpligtelser har Arbejdsnævnet den Opgave
at danne Bindeled mellem de enkelte Kasser, fastsætte Reg-
ler for deres Samvirken, herunder for Overflytning af Med-
lemmer fra een Kasse til en anden, og saa vidt gør ligt sørge
for Ensartethed i Reglerne for Kassernes Understøttelser.
Nævnet er derhos beføjet til at udarbejde Regler angaaende
hel eller delvis Genforsikring af Kassernes Risiko, hvilke
Regler skal forelægges Indenrigsministeren til Godkendelse.

²⁾ Naar Nævnet skønner, at en anerkendt Arbejdsløsheds-
kasse uden direkte at overtræde Lovens Forskrifter dog i
Forholdet til sine Medlemmer eller til andre Arbejdsløsheds-
kasser virker paa en for Arbejdsløshedskasseinstitutionen i
dens Helhed uheldig Maade, indstiller Direktøren til Inden-
rigsministeren, hvorvidt Anerkendelsen for en saadan Ar-
bejdsløshedskasse bør bortfalde.

§ 25. Dokumenter, som vedrørende Forsikringen op-
rettes mellem anerkendte Arbejdsløshedskasser og deres
Medlemmer, er stempelfri. Det samme gælder Arbejdsløs-
hedskassernes Vedtægter.

III. Arbejdsløshedsfonden.

1 Juli.
Nr. 151.

§ 26. Den i Henhold til tidligere Lov oprettede Arbejdsløshedsfonds Midler anvendes dels til at yde statsanerkendte Arbejdsløsheds-kassers Krisefonds et aarligt Tilskud, dels til Tilskud til Nødhjælpsarbejder og Kursus for arbejdsløse, og dels til under ekstraordinær stor Arbejdsløshed i et Fag at yde vedkommende stasanerkendte Arbejdsløsheds-kasse Laan til Bestridelse af Kassens vedtægtsmæssige Forpligtelser, og endelig ydes der af Fonden Tilskud til Krisefonds, der oprettes af Arbejdsløsheds-kasser, som ikke har Statsanerkendelse, men som efter Indenrigsministerens Skøn yder deres Medlemmer en til de anerkendte Arbejdsløsheds-kassers Ydelser svarende Understøttelse, og som forpligter sig til at virke i Overensstemmelse med de i § 19 fastsatte Regler.

§ 27. 1) Arbejdsløshedsfondens Midler tilvejebringes ved Bidrag fra samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere indenfor de i § 6, Stk. 1 og Stk. 2, nævnte Faggrupper og Erhvervsomraader. Forsaavidt der indenfor de i § 6, Stk. 1, nævnte Faggrupper er Fag, for hvilke der ikke bestaar nogen anerkendt Arbejdsløsheds-kasse, kan Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsløshedsfondens Bestyrelse bestemme, at det paagældende Fags Arbejdsgivere skal være fritaget for at yde Bidrag til Fonden.

2) De herefter bidragspligtige Arbejdsgiveres Bidrag fastsættes til 3 Kr. aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder; for ved Kontrakt ansatte Lærlinge i de 2 første Aar af Læretiden og for Land- og Skovbrugsarbejdere dog kun 2 Kr. aarlig. — Der ydes dog ikke Bidrag for:

- 1) Personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i Arbejdsgiverens Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning.
- 2) Arbejdsgiverens Børn under 18 Aar.
- 3) De ved Stat og Kommuner samt ved statskoncessionerede eller lignende Virksomheder fast ansatte Funktionærer eller Arbejdere, for hvilke der af kompetent Myn-

1 Juli.
Nr. 151.

dighed er godkendt Regler om Ret til Pension ved Afskedigelse af utilregnelig Aarsag, dog saaledes, at Fritagelsen for Bidrag for disse Klasser af Personer skal tilstaaes af Indenrigsministeren.

- 4) Personer, herunder Landvæsenselever, der har Kost og Logi hos Husbonden og af ham paa den af Direktoratet foreskrevne Maade godtgøres at være antaget for mindst et halvt Aar. Denne Fritagelsesbetsmmelse gælder ikke for ved Kontrakt ansatte Lærlinge.
- 5) Fremmede Statsborgere om Bord i danske Skibe, der er fast stationeret i udenlandsk Havn eller gaar i fast Rute-fart mellem udenlandske Havne, og som ikke indenfor vedkommende Forsikringsaar har anløbet dansk Havn i andet Øjemed end for Reparation eller lignende.
- 6) Personer, som beskæftiges paa Skibe, der benyttes til Fiskefangst, og som til Vederlag for deres Arbejde lønnes med Procenter eller Andel i Fangsten (Part).

3) Saafremt Fondens Midler maatte stige til et Beløb af over 12 Mill. Kr., bortfalder Arbejdsgivernes Bidrag med Udgangen af det Regnskabsaar, i hvilket Fondens Størrelse har naaet det nævnte Beløb. Ved Opgørelse af Fondens Be- holdning i Henhold til nærværende Bestemmelse vil Fondens udestaaende Fordringer være at ansætte til deres Værdi i Handel og Vandel, for noterede Værdipapirers Vedkommende til deres sidst noterede Kursværdi, jfr. § 32, Stk. 3.

4) Arbejdsgivernes Bidrag, der i Mangel af rettidig Be- taling kan inddrives ved Udpantning, opkræves af vedkom- mende Forsikringsselskab (-forbund) sammen med Præ- mierne (Medlemsbidragene) for lovpligtig Ulykkesforsikring. Fra Arbejdsgivere, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 28. Juni 1920 § 18 er fritaget for at afgive Risiko efter Loven til et anerkendt Selskab, sker Indbetalingen direkte til Arbejdsløshedsfonden. I Tilfælde af Arbejdsgiverens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Bidrag med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33, Nr. 2, omhandlede Fordringer. Nærmere Regler med Hensyn til Bidragets Be- regning, herunder hvorledes Beregningen skal foretages i

Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringen ikke er tegnet i Forhold til forsikrede Arbejdsdage (Arbejdsaar), samt Regler angaaende Indbetalingen og angaaende Revision fastsættes af Indenrigsministeren efter Forhandling med Direktøren og Arbejderforsikrings-Raadet; i disse Regler vil der kunne fastsættes, at de under Stk. 2, Nr. 1 og 2, foreskrevne Fritagelser for Bidragspligt beregnes efter et paa statistisk Grundlag udregnet Gennemsnit.

1 Juli.
Nr. 151.

§ 28. 1) Arbejdsløshedsfondens Bestyrelse bestaar af Direktøren som Formand, to Arbejdsgivere, valgte af Indenrigsministeren efter Indstilling af »Dansk Arbejdsgiverforening«, og en Repræsentant for Arbejdsløshedskasserne, valgt af de under § 34, Stk. 3, Pkt. b, nævnte Tillidsmænd af deres Midte. Direktøren er Fondens Forretningsfører.

2) Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Direktøren de fornødne Regler for Anbringelsen af Fondens Midler og Regnskabsaflæggelse. Fondens Regnskabsaar er Finansaaret.

3) Ved Fonden ansættes af Indenrigsministeren 2 Revisorer, hvoraf den ene skal være autoriseret i Henhold til Lov Nr. 117 af 14. Maj 1909. — Revisionen af Fondens Regnskaber foretages i Henhold til en af Indenrigsministeren fastsat Instruks.

4) Der tillægges de i § 27, Stk. 4, omhandlede Forsikrings-selskaber (-forbund) som Vederlag for Opkrævningen af de Arbejdsgiverne paahvilende Bidrag et Beløb paa indtil 4 pCt. af de opkrævede Bidrag, hvilket Vederlag udredes af Fonden.

§ 29. 1) Det samlede aarlige Tilskud fra Arbejdsløshedsfondens til Arbejdsløshedskassers Krisefonds kan ikke overstige fire Femtedele af Fondens Renteindtægt i det Regnskabsaar, for hvilket Tilskuddet skal ydes.

2) Beløbet fordeles paa følgende Maade:

- a. Indtil 10 pCt. anvendes som Tilskud til de i § 26 omhandlede Arbejdsløshedskasser, som ikke har Statsanerkendelse, saaledes at de enkelte Kassers Tilskud fastsættes til 40 pCt. af det af disse Kassers Medlemmer i

1 Juli.
Nr. 151.

det foregaaende Regnskabsaar indbetalte Bidrag til Krisefonden. Saafremt de nævnte 10 pCt. ikke muliggør en Udbetaling af 40 pCt. af Medlemsbidraget, foretages en forholdsmæssig Nedsættelse.

- b. Resten fordeles mellem de anerkendte Arbejdsløsheds-kassers Krisefonds i Forhold til de i disse Fonds indbetalte Medlemsbidrag.

§ 30. 1) Saafremt Staten, Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, for at afhjælpe Arbejdsløshed iværksætter Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse (Nødhjælpsarbejder), skal Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til nærværende Lov være betinget af, at vedkommende arbejdsløse ikke kan faa Beskæftigelse ved saadant Nødhjælpsarbejde.

2) Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Arbejde kan anerkendes som Nødhjælpsarbejde, træffes af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, der ligeledes skal godkende Arbejdsvilkaarene for saadanne Arbejder.

3) Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg skal bestaa af Chefen for Indenrigsministeriets Socialdepartement, Formand, Direktøren og 10 andre Medlemmer, hvoraf 2 vælges af Indenrigsministeren, 3 af Dansk Arbejdsgiverforening, 3 af De samvirkende Fagforbund i Danmark, 1 af De samvirkende danske Landboforeninger og 1 af De samvirkende danske Husmandsforeninger. Udvalget skal ogsaa i Tider, hvor der ikke hersker ekstraordinær Arbejdsløshed, afholde regelmæssige Møder med det Formaal at planlægge og forberede Arbejder, som kan forudses at blive nødvendige, men ikke af Forholdene kræves iværksat i den nærmeste Fremtid, saaledes at disse Arbejder ved en eventuel ekstraordinær Arbejdsløsheds Indtræden kan paabegyndes med kort Varsel.

4) Den til fornævnte Udvalg fornødne Bevilling, herunder til Rejsegodtgørelse og Dagpenge til Udvalgets Medlemmer, fastsættes paa de aarlige Finanslove.

5) Vilkaarene skal ved Nødhjælpsarbejder fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Be-

skæftigelse, og *at* det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men *at* det dog stadig er af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Naar et Nødhjælpsarbejde udføres direkte af en Institution eller for denne ved en Entreprenør (Arbejdsgiver), der for den paagældende By eller Egn har Overenskomst om Arbejdsbetaling, bliver Nødhjælpsarbejdet at udføre efter dennes Sats, og hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, betales der efter den for tilsvarende Arbejde paa Egnen sædvanemæssige Betaling. Ved hver Løudbetaling tilbageholder Arbejdsgiveren 15 pCt. af den forfaldne Løn, hvilket Beløb derefter straks tilstilles Arbejdsløshedsfonden. De nærmere Regler herom fastsættes af Indenrigsministeren, der tillige efter Forhandling med Direktøren træffer Bestemmelse om, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til Anvisningen af paagældende Arbejde til de arbejdsløse.

6) Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg kan træffe Bestemmelse om, at et Arbejde kun delvis vil være at betragte som Nødhjælpsarbejde.

7) Til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløshedsfonden ved de i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf godkendte Nødhjælpsarbejder ydes af Arbejdsløshedsfonden et Tilskud, der enten fastsættes til et bestemt Beløb pr. Arbejdsdag for hver beskæftiget Arbejder eller til et for det paagældende Nødhjælpsarbejde samlet Beløb. Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg nærmere Regler for Beregningen af dette Tilskud, der i intet Tilfælde kan udgøre mere end 20 pCt. af den virkelig udbetalte Arbejdsløshedsfonden eller 2 Kr. pr. Arbejdsdag pr. beskæftiget Arbejder. De nævnte Regler vil være at fastsætte under Hensyn til Opretholdelse af Fonden med Løsning af dennes øvrige Opgaver for Øje.

§ 31. 1) Direktøren skal virke for, at der paa Steder, hvor der hersker betydelig Arbejdsløshed, oprettes Uddannelses-Kursus for arbejdsløse. Der kan af Arbejdsløsheds-

1 Juli. fondens Midler bevilges Kommuner Tilskud til Oprettelse af
Nr. 151. saadanne Kursus.

²⁾ Til arbejdsløse, der ønsker at deltage i et Kursus af længere Varighed, vil der, selv om det paagældende Kursus ikke særlig er bestemt for arbejdsløse — f. Eks. Kursus paa en Folke-Højskole, Fagskole, Handels- eller teknisk Skole —, efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler kunne ydes Understøttelse af Arbejdsløshedsfondens Midler.

§ 32. ¹⁾ Forsaavidt Arbejdsløshedsfondens Status tillader det, kan der af Fonden, naar Omstændighederne taler derfor, i Tider, hvor der indenfor et Fag hersker ekstraordinær stor Arbejdsløshed, af Indenrigsministeren efter Indstilling af Fondens Bestyrelse ydes vedkommende Arbejdsløsheds-kasse Laan til Bestridelse af Kassens vedtægtsmæssige Forpligtelser.

²⁾ Laanene kan kun ydes til saadanne Kasser, der har opbrugt eller i den nærmeste Fremtid vilde opbruge deres Reservefond, og som efter Direktørens Skøn ikke er i Stand til gennem Forhøjelse af det ordinære Medlemsbidrag eller (og) ved Paaligning af Ekstrabidrag at tilvejebringe de Midler, der er fornødne til Fyldestgørelse af Kassens vedtægtsmæssige Forpligtelser.

³⁾ Rente- og Afdragsvilkaar ved Ydelse af Laan fra Fonden vil stedse være at fastsætte med rimelig Hensyntagen til Opretholdelse af Fondens fremtidige Ydeevne og Likviditet og saaledes, at det som Regel vil være forsvarligt ved Opgørelse af Fondens Størrelse at optage Skylden til dens Paalydende. For Laanene vil ordentligvis være at kræve den eller de vedkommende faglige Organisationers Kaution.

⁴⁾ De for Laanene udfærdigede Dokumenter er stempelfri.

IV. Tilsynet med Arbejdsanvisningen og Arbejds-løshedsforsikringen.

§ 33. ¹⁾ Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen ledes af et under Indenrigsministeriet henlagt Direktorat, hvis Chef er Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen. Direktøren udnævnes af Kongen.

²⁾ Direktøren afgiver hvert Aar Beretning til Indenrigsministeren om Arbejdsanvisningskontorenes og Arbejdsløshedskassernes Virksomhed samt angaaende Arbejdsløshedsfonden. Et Uddrag af Beretningen offentliggøres paa den af Indenrigsministeren foreskrevne Maade. 1 Juli.
Nr. 151.

§ 34. ¹⁾ I Forbindelse med det i § 33 omhandlede Tilsyn oprettes et Arbejdsnævn, bestaaende af 2 Afdelinger, nemlig en Afdeling til Behandling af Spørgsmaal vedrørende Arbejdsanvisning og en Afdeling for Spørgsmaal vedrørende Arbejdsløshedsforsikring.

²⁾ I hver Afdeling er Direktøren Formand.

³⁾ Afdelingerne sammensættes iøvrigt paa følgende Maade:

- a. Afdelingen vedrørende Arbejdsanvisningen: 4 Arbejdsgivere og 4 Arbejdere, valgte af Indenrigsministeren efter Indstilling fra henholdsvis »Dansk Arbejdsgiverforening« og »De samvirkende Fagforbund i Danmark«;
- b. Afdelingen vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen: de i § 20 nævnte, af Arbejdsløshedskasserne valgte 6 Tillidsmænd samt 2 af Landstinget og 2 af Folketinget paa 6 Aar valgte Medlemmer.

⁴⁾ De ved denne Lovs Ikrafttræden fungerende Medlemmer af Arbejdsnævnets fornævnte Afdelinger samt deres Suppleanter vedbliver at fungere, indtil deres Funktionstid er udløbet i Henhold til de hidtil gældende Regler.

⁵⁾ Nævnets Forretningsorden fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 35. ¹⁾ Det i § 34 omhandlede Nævns Afdelinger skal hver paa sit Omraade virke som raadgivende for Statens Tilsynsmyndigheder og derhos udføre de særlige Funktioner, som ved Bestemmelserne i denne Lov er henlagt til Nævnet.

²⁾ Formanden kan indkalde Medlemmerne af Arbejdsnævnets Afdelinger til samlet Møde til Drøftelse af Spørgsmaal af almindelig Interesse for de af denne Lov omfattede Forhold.

³⁾ Hvervet som Medlem af Arbejdsnævnet er ulønnet, men der tillægges dets Medlemmer Dagpenge for hver Møde-

1 Juli. dag samt Rejsegodtgørelse. Den dertil fornødne Bevilling
Nr. 151. fastsættes paa de aarlige Finanslove.

§ 36. Det paahviler Direktøren at forsyne Lærekontrakter, indgaaede med Lærlinge, der er antaget til Arbejde i Virksomheder i København eller Frederiksberg, med den i § 1 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet omhandlede Paategning om Kontraktens Overensstemmelse med Lovens Regler.

§ 37. Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., ændret ved Lov Nr. 46 af 4. Marts 1924 (jfr. Bekendtgørelse Nr. 47 af 4. Marts 1924), ophæves.

§ 38. 1) Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1927, dog at Bestemmelserne i § 12 har Gyldighed fra 1. Juli 1927. Stats- og Kommunitilskuddet til de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser vil for hele Regnskabsaaaret fra 1. April 1927 til 31. Marts 1928 være at beregne efter de i nærværende Lovs § 13 indeholdte Regler.

2) Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som maatte følge af disse Øers særlige Forhold.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 24. S. 721--40. Udg. 2. Juli.

13 Juli. **Bekendtgørelse om Fastsættelsen af den Værdi.**
Nr. 175. **hvortil Kost og Logi for Arbejdere, der har Ophold hos Arbejdsgiveren, og for Mandskabet om Bord paa Damp- og Sejlskibe, vil være at beregne i Henhold til Bestemmelserne i §§ 41 og 60 i Lov af 28. Juni 1920 om Forsikringer mod Følger af Ulykkestilfælde.**

I Henhold til Bestemmelsen i §§ 41, 2det Stk., og 60 i Lov af 28. Juni 1920 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde har Ministeriet for Sundhedsvæsen fastsat Værdien af Kost og Logi for Arbejdere (Tyende, Lærlinge m. v.), der har Ophold hos Arbejdsgiveren, til følgende Beløb:

I København og Frederiksberg	800 Kr.	13 Juli.
I Købstæderne	700 —	Nr. 175.
Paa Landet	550 —	
samt for Mandskabet om Bord paa Damp- og Sejlskibe	800 —	

Hvilket tjenstlig meddeles til Underretning, idet tilføjes, at disse Beløb i Tiden fra 1. Juli d. A. indtil videre vil være at lægge til Grund ved Beregning af de paagældende Arbejderes samlede Aarsfortjeneste ved Fastsættelsen af de i Loven omhandlede Dagpengeydelse og Erstatningssummer.

Nr. 175. Lov-Tid. A. S. 802.

Lov Nr. 191 om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

14 Juli.

Nr. 191.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Retsplejelovens § 4, 1ste Stk., affattes saaledes:

»Der skal være 2 Landsretter: Østre Landsret og Vestre Landsret. Under Østre Landsret henhører Staden København og Øernes Amter, under Vestre Landsret Jyllands Amter«.

I Paragraffens 2det Stk. ændres »17« til: »18«.

§ 2. I Retsplejelovens § 7, 1ste Punktum, udgaar Ordene: »samt i andre Sager, naar de i Medfør af § 11 behandles ved et Ting (jfr. § 23), udenfor Rettens Sæde,«.

§ 3. Retsplejelovens § 11, 2det Stk., affattes saaledes:

»I øvrigt kan Landsretten bestemme, at Domsforhandling helt eller delvis skal foregaa udenfor det Sted, hvor Retten har Sæde, naar særlige Grunde — navnlig Hensynet til umiddelbar Bevisførelse — taler derfor. Ved Afgørelsen vil der være at tage Hensyn til, om begge Parter fremsætter Begæring herom«.

14 Juli. § 4. I Retsplejelovens § 12, 3die Punktum, jfr. Lov
Nr. 191. Nr. 56 af 31. Marts 1927 § 1, ændres »82« til: »91«.

§ 5. I Retsplejelovens § 17 sker følgende Ændringer:
I 3die Stk., sidste Punktum, jfr. Lov Nr. 559 af 15.
December 1922 § 2, ændres «den under Nr. 67 opførte Rets-
kreds» til: »hver af de under Nr. 67 og Nr. 89 opførte Rets-
kreds«.

§ 6. I Retsplejelovens § 10, sidste Stykke, udgaar
Ordene: »1ste Punktum,«.

§ 7. I Retsplejelovens § 23, 3die Stk., 1ste Punktum,
ændres — i Straffesager med Overanklagerens Bistand —
til: »med Statsadvokatens Bistand«.

3die Stk., 2det Punktum, udgaar.

I 4de Stk. ændres »Straffesager« til: »Nævningesager«.

§ 8. I Retsplejelovens § 109, 1ste Stk., 1ste Punktum,
jfr. Lov Nr. 364 af 30. Juni 1919 § 1, ændres »65« til: »71«.

§ 9. I Retsplejelovens § 224, 1ste Punktum, ændres
Ordene »ved Overenskomst mellem Parterne« til: »i Henhold
til § 234«.

§ 10. I Retsplejelovens § 225 Nr. 1, 2 og 10, § 231,
1ste Stk., § 232, 1ste Stk., § 268, 3die Stk., Litra d., og § 482,
2det Stk., jfr. Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 10, ændres »800
Kr.« til: »1 000 Kr.«.

§ 11. Til Retsplejelovens § 234 føjes som nyt 2det Stk. :
»Endvidere er det tilladt Sagsøgeren at anlægge Sager
af den i § 225 Nr. 1, 2 og 10 omhandlede Art, hvis Genstand
overstiger 1 000, men ikke 2 000 Kr., ved Underret i Stedet
for ved Landsret. Sagsøgte kan dog, senest paa den første
Tægtedag, gøre Indsigelse herimod, i hvilket Tilfælde Sagen
behandles ved Landsretten«.

§ 12. I Retsplejelovens § 277, 1ste Stk., 2det Punktum,
udgaar Ordene: »forsaavidt ikke Regelen i § 23, Stk. 3, finder
Anvendelse«.

§ 13. I Retsplejelovens § 345, sidste Stykke, 1ste
Punktum, tilføjes efter Ordene »bliver denne«: »som Regel«.

§ 14. Til Retsplejelovens § 351 føjes i Slutningen: »Samtidig gives der Parterne Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt de ønsker Bevisførelsen eller dog en Del af denne foretaget under Domsforhandlingen, og hvorvidt denne ønskes afholdt udenfor Landsrettens Sæde, samt til nærmere at begrunde deres Begæring i saa Henseende. Fremsættes saadanne Begæring, indsender Underretten Udskrift af Retsbogen og Sagens Dokumenter, jfr. § 360, 3die Stk., til Landsretten med sin Udtalelse om Begæringerne. Finder Landsretten, at de helt eller delvis bør tages til Følge, træffer den de fornødne Bestemmelser om Sagens videre Behandling.»

14 Juli.
Nr. 191.

§ 15. I Retsplejelovens § 352 ændres i Begyndelsen af 1ste Stykke Ordene »I det i forrige Paragraf . . . . . Bestemmelse« til: »Skal Bevisførelse finde Sted for Underret, træffes der Bestemmelse«.

§ 16. I Retsplejelovens § 353, 1ste Stk., 1ste Punktum, ændres Ordet »tjene« til: »finde Sted for Underret«.

I Paragraffens 2det Stk., 1ste Punktum, ændres Ordet »Vidneførelse« til: »Vidneførelsen«.

§ 17. I Retsplejelovens § 354, 1ste Stk., ændres Ordene »sker ved Underretten« til: », som skal finde Sted ved Underretten, sker ved Retten«.

§ 18. I Retsplejelovens § 355, 2det Stk., tilføjes i Slutningen: »Det samme gælder i det i § 351 i Slutningen omhandlede Tilfælde«.

§ 19. I Retsplejelovens § 360, 5te Stk., 2det Punktum, udgaar Ordene: »yderligere« og »tidligere afhørte«.

§ 20. I Retsplejelovens § 369, 1ste Punktum, udgaar Ordene: »jfr. § 360,« »tidligere afhørte« og »yderligere«.

§ 21. I Retsplejelovens § 370, 1ste Stk., 1ste Punktum, udgaar Ordene: »i Henhold til § 360 eller § 369«.

§ 22. I Retsplejelovens § 389, 3die Stk., 1ste Punktum, udgaar Ordene: »yderligere« og »tidligere afhørte«.

14 Juli. § 23. I Retsplejelovens § 1043, 1ste Stk., jfr. Lov Nr. Nr. 191. 91 af 31. Marts 1926, ændres »1. Oktober 1928« til: »31. December 1930«.

§ 24. Til den Retsplejeloven vedføjede Tavle over By- og Herredskredsene føjes:

»89. Haderslev Købstad med Haderslev Herred, Gram Herred, Gram Herred og en Del af Tyrstrup Herred.

90. Frøs Herred og en Del af Kalvslund Herred.

91. Nørre Rangstrup og Hviding Herreder.

92. Aabenraa Købstad, Sønder Rangstrup og Ris Herreder, Uge, Ensted og Felsted Sogne af Lundtofte Herred og Varnæs Birk.

93. Sønderborg Købstad med Broager, Dybbøl og Sottrup Sogne af Nybøl Herred.

94. Als Nørre og Sønder Herreder.

95. Lundtofte og Nybøl Herreder undtagen de henholdsvis under 92 og 93 nævnte Sogne.

96. Lø Herred med Løgumkloster Birk.

97. Tønder Købstad med Tfinder, Højer og Slogs Herreder«.

§ 25. I den Retsplejeloven vedføjede Tavle over Politikredsene sker følgende Ændringer:

»Nr. 65 affattes saaledes: »Ribe Købstad, Ribe Herred og Gørding-Malt Herreder samt Hygom og Fohl Sogne af Frøs Herred og Spandet, Roager, Hviding, Rejsby og Brøns Sogne af Hviding Herred«.

Til Tavlen føjes:

»66. Haderslev Købstad med Haderslev Herred, Gram Herred og en Del af Tyrstrup Herred.

67. Frøs Herred og en Del af Kalvslund Herred, Nørre Rangstrup og Hviding Herreder med Undtagelse af de under Nr. 65 nævnte Sogne.

68. Aabenraa Købstad, Sønder Rangstrup og Ris Herreder, Uge, Ensted og Felsted Sogne af Lundtofte Herred og Varnæs Birk.

69. Sønderborg Købstad med Borager, Dybbøl og Sottrup Sogne af Nybøl Herred og Als Nørre og Sønder Herreder. 14 Juli.
Nr. 191.

70. Lundtofte og Nybøl Herreder undtagen de henholdsvis under 68 og 69 nævnte Sogne.

71. Tønder Købstad med Tønder, Højer og Slogs Herreder samt Lø Herred med Løgumkloster Birk.

§ 26. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1928. Samtidig bortfalder midlertidig Lov Nr. 256 om Domstolenes og Politimyndighedernes Ordning m. m. i de sønderjydske Landsdele af 28. Juni 1920, jfr. Lov Nr. 239 af 12. Juni 1922.

Angaaende de Spørgsmaal, som opstaar ved Henlæggelsen af Søndre Landsrets Landomraade under Vestre Landsret, særlig med Hensyn til de ved nærværende Lovs Ikrafttræden ved Retterne svævende Sager og Anliggender, fastsætter Justitsministeriet de fornødne nærmere Bestemmelser i betimelig Tid før det Tidspunkt, da nærværende Lov træder i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 31. S. 1186—89. Udg. 22. Juli.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

